Lucreția Picui

Memoria muzicală argeșeană și musceleană

- dicționar -



LUCREȚIA PICUI

MEMORIA MUZICALĂ ARGEȘEANĂ ȘI MUSCELEANĂ

DICȚIONAR BIOBIBLIOGRAFIC

e-mail: lucretiapicui@yahoo.com; tel. 0743.079.471

Editura ȘCOALA ARDELEANĂ
Cluj-Napoca, str. Mecanicilor Nr. 48
Redacția: tel. 0364-117.252; 0728.084.801
e-mail: office@scoalaardeleanacluj.ro, redactie@scoalaardeleanacluj.ro
Difuzare: tel/fax 0364-117.246; 0728.084.803
e-mail: difuzare@scoalaardeleanacluj.ro,esadifuzare@gmail.com
www.scoalaardeleanacluj.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
PICUI, LUCREŢIA
Memoria muzicală argeşeană şi musceleană : dicţionar biobibliografic : compozitori, muzicologi, interpreţi, psalţi, folclorişti, bizantinologi, profesori, rapsozi populari, coregrafi, autodidacţi, copişti, formaţii, şcoli şi alte instituţii (1552-2018) / Lucreţia Picui ; pref. de Viorel Cosma ; postf. de Mihail Diaconescu. - Cluj-Napoca : Editura Şcoala Ardeleană, 2018
ISBN 978-606-797-333-4

I. Cosma, Viorel (pref.)
II. Diaconescu, Mihail (postf.)

78

Ilustraţiile din acest volum sunt din colecţiile:
Bibliotecii Judeţene *Dinicu Golescu* Argeş, Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Argeş, Filarmonicii din Piteşti, Muzeului Judeţean Argeş, colecții particulare și internet.

Coperta: Ioana Ciurea-Goția – arhitect
Dan Petre Bucșan
Tehnoredactare, machetare: Gabriela Tomescu, Cristina Braiț
Corectura: Constantin Cârstoiu
Editor: Vasile George Dâncu

LUCREȚIA PICUI

MEMORIA MUZICALĂ ARGEŞEANĂ ȘI MUSCELEANĂ

DICȚIONAR BIOBIBLIOGRAFIC

Compozitori, muzicologi, interpreţi, psalţi, folclorişti, bizantinologi, profesori, rapsozi populari, coregrafi, autodidacţi, copişti, formaţii, şcoli și alte instituţii (1552-2018)

Prefață de Viorel Cosma
Postfață de Mihail Diaconescu





Cluj-Napoca, 2018

Mulţumim tuturor celor care ne-au susținut în realizarea acestui proiect, în mod special următorilor oameni de cultură argeșeni: Costin Alexandrescu, Iulian Butaru, Constantin Cârstoiu, Clementina Dionisie, Magdalena Ioan, Ion Isăroiu, Sorin Mazilescu, Moise Mitulescu, Dorin Oancea, Petre Popa, Constantin Stancu.

Mulțumim celor care au sprijinit financiar apariția volumului: Ana Ionel, Georgeta Vârban, Raluca Angelescu, Codruța Mădălina Petre.

PREFAȚĂ

Există în cultura noastră contemporană o imensă nevoie de lucrări de sinteză lexicografică în stare să pună în valoare numeroasele zone folclorice de tradiție artistică seculară și comori arhitecturale populare de statură națională și eurogenă. Această bogăție spirituală singulară merită să fie consemnată în dicționare și în lexicoane locale, pentru a ilustra, prin originalitatea inconfundabilă a creațiilor, frumusețea naturală a ținuturilor, multitudinea personalităților care au contribuit la stimularea energiilor latente și impunerea virtuților speciale ale capacităților artistice de-a lungul timpului.

România dispune încă de spații restrânse (județe, orașe, sate), așezări adeseori în stare „primitivă”, arhaică, rudimentară de viață socială, obiceiuri, datini, îmbrăcăminte, chiar și expresii de limbă străveche – care așteaptă cercetătorii, specialiștii, savanții să le consemneze, să le exploateze. Din păcate, ne lipsesc forțele creatoare umane, autorii de asemenea lucrări complexe. Totuși, uneori există și entuziaști exploratori care își consacră viața și cariera unei idei nobile de a pune în lumină acest tezaur local. Este, poate, fericitul caz cu acest dicționar al Lucreției Picui, intitulat *Memoria muzicală argeșeană și musceleană.*

Mărturisesc deschis că nu i-am cunoscut preocupările acestei autoare din Pitești, care a avut curajul și forța de a lupta singură în culegerea de date, informații, fotografii, documente, din dorința fructificării unui tezaur ascuns, menit să pună în valoare un teritoriu spiritual, de cinci secole, al vechii Țări Românești.

Când dispui de o școală de psaltichie ortodoxă din 1552 la Câmpulung Muscel, parcă merită să scotocești, prin arhivele locale, date despre instituții și oameni care au trăit într-un trist anonimat, aruncând o rază de lumină peste istoria culturii Țării Românești de odinioară și de azi.

Apariția dicționarului muzicii argeșene și muscelene, primul dicționar de acest gen din țară, reprezintă un pas important al autoarei în valorificarea patrimoniului artistic local și va constitui un îndemn și pentru alți cercetători de a încerca să îi urmeze exemplul și curajul.

Câți lexicografi autohtoni, unii de mare suprafață națională, nu au atacat asemenea proiecte gigantice, fără a putea publica până la sfârșitul vieții lor asemenea complexe lucrări?

Iată că, printr-o migăloasă cercetare, Lucreția Picui a relevat un prețios tezaur cultural-artistic, punând în lumină o serie de resurse muzicale (asociații, fundații, instituții, societăți, ansambluri, festivaluri, școli, personalități), unele uitate, iar altele de dată recentă sau mai puțin cunoscute. Din acel an de debut al mișcării muzicale locale, din epoca Renașterii (1552) până în secolul al XIX-lea, există un inexplicabil gol spiritual care merită să fie investigat în viitorul apropiat. Mă refer, în mod cert, la fondurile de manuscrise muzicale psaltice din mănăstirile argeșene și muscelene, care conțin nume de psalți-compozitori încă necunoscuți în istoria muzicii românești. Să nu uităm că la celebra Mănăstire de la Curtea de Argeş există în biblioteca așezământului religios câteva documente valoroase de compozitori de muzică bizantină care merită să figureze în acest dicționar.

Principalul fond al acestui dicționar se referă la compozitori, instrumentiști, lăutari, psalți, dirijori, cântăreți de muzică populară, ușoară și cultă. Prețiosul material conține un important număr de personalități (291), instituții, festivaluri și formații (84) dar și cinci constructori de instrumente (viori, violoncele, viole) reprezentativ fiind, Remus Macarie. Se pare că la Pitești, din atelierul acestui lutier au ieșit 76 de viori, 4 viole și 4 violoncele. Strunit în meseria lutierilor vechi din Cremona și München, Remus Macarie (1878-1925) și-a construit un atelier bine utilat la Pitești, în incinta Liceului *I. C. Brătianu*, frecventat de cel mai renumit lutier român, Dimitrie Ştirbulescu, unde a realizat – după modelul Stradivarius – o vioară pe care a cântat George Enescu în recitalurile sale de la Pitești și Paris.

În zona Muscel-Argeş au existat și o serie de constructori-țărani, semnalați în dicționar, care au confecționat fluiere, cavale și naiuri pentru interpreții formațiilor de amatori care au luat naștere după 1950.

Pentru culegerea, notarea și înregistrarea folclorului muzical din Argeș-Muscel au depus o muncă susținută și îndelungată folcloriști renumiți, precum Constantin Rădulescu-Codin, iar cercetările, articolele Adrianei Rujan și *Caietele folclorice argeșene* reprezintă un adevărat tezaur pentru cercetarea enciclopedică.

Dintre interpreții și creatorii melosului popular muscelean se remarcă Vochița Stoian, *Privighetoarea de la Dâmbovicioara*, și Maria Cârstoiu, *Pițuleasa*, de la Nucșoara. Sunt menționați în acest dicționar și lăutarii din satele și orașele argeșene, care cântau la șezători și hore sau prin târguri, birturi și restaurante, renumiți fiind: Aurel Lăutaru, Marin Teodorescu, zis Zavaidoc, Dumitru Mihalcea, zis Ciontică ș.a.

Două case memoriale, legate de nume celebre ale muzicii culte românești, Dinu Lipatti și George Stephănescu, situate în satele Fundățeanca și Căpățâneni/Arefu, aduc pe meleagurile muscelene și argeșene, de ieri și de azi, personalități ca Vasile Alecsandri, Bogdan-Petriceicu Hasdeu, Carol Davila, Constantin Nottara,

Constantin Ionescu-Gion, Nicolae Bănulescu, Aneta Polizu, cântăreții Darclée, Teodorini, Dumitru Popovici-Bayreuth, Giovanni Dimitrescu, Grigore Gabrielescu și cei mai de seamă pianiști contemporani. La Fundățeanca/Ciolcești și la Căpățâneni se mai păstrează pianele originale ale compozitorilor clasici români, pe care au cântat Lipatti și Stephănescu, precum și câteva partituri muzicale, create în cele două case.

Ineditul dicționarului Lucreției Picui îl constituie bogata colecție de fotografii (majoritatea, unicate!) ale unor interpreți de muzică populară din trecut, printre care și lăutari pierduți în anonimatul timpului. Autoarea a căutat să atașeze la fiecare articol cel puțin o imagine a personalității prezentate, care, cu siguranță, va fi preluată de presă și lucrările de specialitate. Calitatea imaginilor este impecabilă, fapt care sporește valoarea iconografică a dicționarului.

Lucreția Picui are meritul de a aduna lumea risipită și ocolită de lucrările lexicografice de sinteză și de a o așeza lângă marile nume ale muzicii românești.

Nu putem încheia aceste succinte considerații fără a sublinia strădui̦nța, seriozitatea cercetărilor și concizia redactării fișelor biografice și trimiterilor bibliografice, capabile să ofere acestui necesar instrument de documentare o viață îndelungată.

Dacă fiecare județ al țării ar prelua acest model de informare, poate că vom dispune de o imagine vie, exactă, adevărată a vieții muzicale românești, capabilă să suscite și interesul străinilor.

București, 22 aprilie 2017.

Viorel Cosma
Doctor Honoris Causa

ARGUMENT

Lucrarea de faţă se vrea, pe de o parte, o carte de suflet a celor născuţi în zona Argeş-Muscel, de unde au plecat în lume, purtând cu ei seva locului natal, talentul, cântecul, imaginaţia şi dragostea pentru artă, şi, pe de altă parte, o datorie de onoare față de istoria neamului.

Am vrut să aducem în actualitate figuri de artişti pierduţi în negura vremurilor şi să-i adunăm într-un singur volum.

Despre marii muzicieni, marii artişti se vor scrie cărţi, studii şi articole, dar despre cei „mărunţi" cine-şi va mai aminti? Peste ani, când vor dispărea şi actualii rapsozi populari, când vor fi umbre dascălii, formatorii şi descoperitorii de talente de acum, cine îşi va mai aminti, cine va mai şti, cu exactitate, ce au făcut pentru muzica românească? Fenomenul este inevitabil şi firesc şi de aceea autorii unor asemenea lucrări au obligaţia să nu-i ocolească, ci să-i pună unde le este locul.

Adunând informațiile de specialitate pentru *Enciclopedia Argeşului*, lucrare aflată în faza finală de lucru și redactând materialul, cu rigoarea normelor unei enciclopedii, am rămas cu foarte multe date și lucrări nemenționate. Astfel, am ajuns la concluzia că această bogăție de informații se poate fructifica într-o lucrare amplă, flexibilă, care să cuprindă mult mai multe nume din sfera muzicală și care să fie un instrument de lucru şi de ierarhizare a valorilor argeşene.

Marele ajutor, pentru care îi suntem profund recunoscători, l-am primit din partea profesorului universitar dr. Viorel Cosma, remarcabilul muzicolog al României, care în întâlnirile de lucru, cu multă bucurie şi generozitate, ne-a pus la dispoziţie materiale pentru documentare şi ne-a dat indicaţiile necesare, de urmărit pe tot parcursul lucrării, inclusiv idei de editare.

Dicționarul cuprinde: compozitori, muzicologi, interpreţi vocali şi instrumentişti, folclorişti, bizantinologi, profesori, autodidacţi, formaţii, ansambluri, coregrafi, familii de lăutari, rapsozi populari, făuritori de instrumente muzicale, instituţii, şcoli de muzică, psalţi şi copişti de documente muzicale bizantine, începând cu 1552, când Doamna Chiajna a înfiinţat Casa de învăţătură/ Şcoala Domnească, din Câmpulung Muscel, în care elevii învăţau scrisul, cititul şi socotitul, iar mai târziu cântări bisericeşti, în limbile română, greacă şi slavonă, ajungând cu informaţiile până în zilele noastre.

Se vor găsi persoane care prin naştere nu aparţin Argeşului şi Muscelului, dar care s-au stabilit cu familiile şi au activat perioade îndelungate, chiar până la dispariția lor, în centrele de cultură ale judeţului.

Munca de documentare şi de prelucrare a materialelor a presupus şi multe obstacole, unele chiar de netrecut. Am întâlnit dezinteresul şi chiar refuzul unora de a răspunde acestui demers, dar am avut parte şi de bunăvoinţa, entuziasmul şi ajutorul necondiţionat al altora. Acestora din urmă le mulţumim, în mod special, şi le amintim numele într-o pagină alăturată.

Vor lipsi persoane pentru care nu s-a găsit material biobibliografic, deşi au avut activitate artistică. Acest neajuns rămâne obiectivul de urmărit în continuare şi, de aceea, orice informaţie suplimentară, adusă de către cititori, artişti şi specialişti, va completa, atunci când va fi oportun, o nouă ediţie.

În cazul în care nu am avut informaţii biografice suficiente despre subiect, s-a scris atât cât s-a cunoscut, iar unde acestea nu sunt sigure, apar sub semnul întrebării și în paranteze drepte.

Structura acestei lucrări are părţi distincte: *persoane* şi *instituţii*, ordonate strict alfabetic, *biografia* şi *activitatea artistică*, prezentate cronologic şi selectiv, enumerând studii, distincţii, competiţii, o parte din creaţiile şi publicaţiile personale, iar la sfârşitul descrierilor, pentru a uşura căutările cititorilor, se vor regăsi *bibliografia*, *discografia* sau *filmolografia*.

Volumul are un indice de persoane, unul de instituţii şi formaţii şi o listă de abrevieri, pe care am încercat să le prezentăm cât mai succint.

Sursele de lucru au fost, în primul rând, informaţiile directe (curriculum vitae), apoi dicţionarele din domeniu, monografiile localităţilor argeşene, presa locală, documentele de arhivă personale şi colective. Ne-au fost puse la dispoziție unele informații și bibliografii chiar de către marele muzicolog Viorel Cosma, pe care le-am prelucrat și le-am inserat în lexiconul nostru, cu acordul domniei sale.

Am fi vrut să acordăm spaţii şi informaţii ample, în funcţie de importanța și de contribuţia la domeniu, dar, din motive obiective, legate de specificul lucrării, ne-am limitat.

Dorim ca acest volum să aducă în actualitate viaţa muzicală argeşeană şi, în aceeaşi măsură, să fie un punct de plecare pentru alte lucrări.

Autoarea

ABREVIERI

Acad. Rom. = Academia Română;
A.T.M. = Asociaţia Oamenilor de Artă din Instituţiile Teatrale şi Muzicale – R.S.R.;
C.A.T.C. = Combinatul de Articole Tehnice din Cauciuc–Pitești;
C.J.A. = Consiliul Judeţean Argeş;
cl. = clasa;
C.N. = Colegiul Naţional;
com. = comuna;
D.J.C.P.C.T = Direcţia Judeţeană pentru Conservarea Patrimoniului Cultural Tradiţional;
C.J.C.P.C.T = Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiționale;
dr. = doctor;
ed. = ediţie;
edit. = editură;
ISJ = Inspectoratul Şcolar Judeţean;
înv. = învăţător;
jud. = judeţul;
p. = pagina;
prof. = profesor;
R.P.R. = Republica Populară Română;
R.S.R. = Republica Socialistă România;
S.C.I.A. = Studii şi Cercetări de Istoria Artei, Bucureşti;
ş.a. = şi altele;
şc.gen. = şcoala generală;
U.C.R. = Uniunea Compozitorilor din România;
U.C.M.R. = Uniunea Compozitorilor şi Muzicologilor din România;
U.C.I.M.R = Uniunea de Creație Interpretativă a Muzicienilor din România;
U.M.B. = Uniunea Muzicologilor–Bucureşti;
univ. = universitar;
U.N.M.B. = Universitatea Naţională de Muzică–Bucureşti;
* = vezi;
vol. = volum;
~ = în continuare.

PERSONALITĂȚI

A

1. ALBU, Constantin D.
2. ALEXANDRESCU, Constantin I.
3. ALEXIU, Grigore
4. AMAN, Theodor D.
5. ANDREESCU, Traian T.
6. ANDREI, Alexandra I.
7. ANDREI, Petre I.
8. ANDRIANU, Eduard (CRBL)
9. ANGHEL (PERJOIU), Georgeta Gh.
10. ANGHEL, Petruţa
11. ARNĂUŢOIU (VOICU), Ioana Raluca T.
12. ARSENE, Ion
13. ARSENE, Victor P.
14. ARSENESCU, Florica

B

15. BACIU-BICAN, Lucica N.
16. BADEA, Dumitru
17. BADEA, Ion
18. BADEA (NECȘULESCU), Maria A.
19. BAIDAN, Gheorghe Paul Gh.
20. BALOTĂ, Anton
21. BALTAZAR, Loredana R.
22. BASARABEANU, Ghelasie
23. BĂDESCU, Grațian C.
24. BĂJENARU, Teodor
25. BĂRBĂLOTESCU, Marin
26. BĂRBULESCU, Eugen (Eugeniu)
27. BĂRBULESCU, Tita N.
28. BERCU, Eugeniu I.

29. BOBANCU, Nicolae N.
30. BOLDEANU, George (Gogu)
31. BORAC, Luiza G.
32. BRANIŞTE, Ene M.
33. BRANIŞTE, Marin M.
34. BRÂNZEU, Nicolae N.
35. BRUCKER, Wilhelm (Willy)
36. BUGA, Marin Gh.
37. BUSUIOC, Alexandru C.
38. BUŞTEAN, Victor V.
39. BUTARU, Felicia C.
40. BUTARU, Gheorghe I.
41. BUTARU, Iulian M.
42. BUTARU, Mihai Gh.

C

43. CĂCIULĂ (CĂCIULESCU), Gheorghe
44. CĂLIN, Valer
45. CÂRSTOIU, Constantin Gh.
46. CÂRSTOIU, Maria F. (Piţuleasa)
47. CERCEL, Alexandru G.
48. CERNEA (IORDACHE), Carmen Elena I.
49. CERNEA (LEON), Daniela
50. CHELCEA, Ion
51. CHIRIAC, Ionel Corneliu M.
52. CHIRIŢĂ, Mihai I.
53. CINTILICĂ, Valeriu
54. CIOTEA, Florica I.
55. CIUCĂ, Adriana N.
56. CIUCULESCU, Gelu I.
57. CIUCULESCU, Traian L.
58. CLARU, Gheorghe
59. CLEMENT
60. CODĂUŞ, Daniel D.
61. CODREANU, Adnana Renatty
62. COLŢATU, Marin
63. CONSTANTIN, Vasile C.

64. COSMESCU, Maria M.
65. COSTEA, Alexandru C.
66. COSTEA (BIVOL), Andra Maria I.
67. COTENESCU, Gheorghe I
68. COTOLAN, Călin C.
69. CRĂCIUNESCU, Dumitru
70. CRIJANOVSCHI, Pavel
71. CRIJANOVSCHI, Vera
72. CRISTESCU, Ion
73. CROITORU, Dumitru

D

74. DEJAN, Constantin C.
75. DEMETRESCU-D`ASTY/, Mara
76. DIACONESCU, Mihail A.
77. DIACONESCU, Tanța T.
78. DIMITRIU, Dan
79. DINA, Marin I.
80. DINU, Oprea F.
81. DIONISIE, Clementina – Ariana D.
82. DOBRESCU, Rizea (Hristea)
83. DRĂGUŞIN, Constantin N.
84. DRĂGUŞIN, Gabriela M.
85. DRĂGUŞIN, Marin N.
86. DRĂGUŞIN, Valeriu N.
87. DUMITRAŞCU, Jean I.
88. DURĂ, Costică M.

F

89. FLORESCU, Silvio
90. FLORICEL, Gheorghe D.
91. FLOROIU, Cătălin Gh.
92. FLOROIU, Gheorghe Şt.
93. FLOROIU, Ştefan (Nelu) C.
94. FUNDESCU, Ion C.



G

95. GĂRDUŞ, Nazeli B.
96. GEORGESCU, Bogdan M.
97. GHEORGHE, Marius I.
98. GHEORGHE, Polina I.
99. GHEORGHIU (AIDANIAN), Eliza H.
100. GIOROC, Florin
101. GIURA, Marius, Baziliu, Ioan I.
102. GLIGĂNEANU, Dumitru
103. GOMOIU, Gheorghe I.
104. GRECU, Ion N.
105. GRIGORESCU, Constantin Şt.
106. GRIGORESCU, Ion C.
107. GRIGORESCU, Valentin D.

H

108. HEREŞANU (SFETCU), Loredana
109. HEROIU, Mihai N.
110. HUMULESCU, Evghenie Dimitrie/ Evghenie Piteşteanul

I

111. IANCIC, Elena I.
112. IANCIC, Petre P.
113. ILARION, Argeşiu / Ilarion al Argeşului
114. ILIESCU, Andrei A.
115. IOAN, Constantin
116. IOAN (ALBULESCU), Magdalena A.
117. IOAN-BURCEA, Raluca V.
118. IONESCU, Alin-Lucian D.
119. IONESCU, Constantin A.
120. IONESCU, Ion
121. IONESCU, Ion C.
122. IONESCU, Ion D.
123 IONESCU, Maria Ortansa, Gr.
124. IONESCU, Marin (Marinache)
125. IORDACHE, Florin N.
126. IORDACHE, Virgil N.

127. IORDĂCHESCU, Gheorghe
128. IORDĂCHIOAIE, Daniel
129. ISĂROIU, Ion-Gheorghe I.
130. ISTRATE, Constantin
131. IVAŞCU, Ion S.
132. IVAŞCU, Valeriu I.
133. IZBĂŞESCU, Marin

J

134. JALOBEANU, Anca Felicia Mihaela R.

L

135. LĂCUREANU, Ioan
136. LĂUTARU, Aurel M.
137. LERESCU, Emil T.
138. LIPATTI, Dinu (Constantin) Th.
139. LUPU, Dumitru (Mitică) Gh.

M

140. MACARIE, Remus C.
141. MAHU, Constantin V.
142. MANDA, Theodor S.
143. MANEA, Dorel
144. MARIA, Andrei Tiberiu (Smiley)
145. MARINESCU, George I.(Trubaduru)
146. MARINESCU, Marcu
147. MARINESCU, Teodor
148. MARTIN, Nicolae C.
149. MAŞALA, Vladimir Constantin I.
150. MATACHE, Ion
151. MATACHE, Iordache I.
152. MATACHE, Măriuca (ION, Aurica)
153. MATEESCU, C. N.
154. MATEESCU, Samuel T. (Gili)
155. MAZILESCU, Gheorghiță – Sorin I.
156. MĂGUREANU, Nicolae

157. MĂRU (HANGHIUC), Claudia Elena Gh.
158. MECU, Marin Anton V.
159. MICLĂUŞ, Sidonia M.
160. MIHALCEA, Dumitru (Ciontică)
161. MIHALCEA, Marin V.
162. MILCOVEANU, Dumitru Al.
163. MINCULESCU, Cristian, Alexandru
164. MIRCESCU, Grigore M. (Papacioc)
165. MITULESCU, Moise M.
166. MODAN-CORNEA, Ioana
167. MOISE, Magda Roxana R.
168. MOISESCU, Titus (Titu) George
169. MOREANU, Gheorghe
170. MURĂRESCU, Maria P. (Marioara)
171. MUSCALU, Lucian D.
172. MUSCALU, Viorica
173. MUSCEL, Ion Gh. /Dindirică/
174. MUTU, Iulian-Constantin

N

175. NAGHIU, Octavian N.
176. NAN, Nicolae
177. NANU, Dimitrie Al.
178. NĂDEJDE, Mircea A
179. NĂSTASE, Viorel Dan I.
180. NEACŞU, Gheorghe I.
181. NEACŞU, Mircea – Artur Valentin
182. NECULA, Dumitru Al.
183. NEGOESCU, Ecaterina
184. NETCU, Florea
185. NICA, Constantin A.
186. NAE (NICOLAE), Leonard C.
187. NICOLAE, Pandele
188. NICOLESCU, Nicolae Gr.
189. NISTOR, Marian

O

190. OANCEA, Cătălin Gabriel D.
191. OANCEA, Dorin I.
192. ONU, Constantin
193. OPREA, Gabriel-Constantin

P

194. PARASCHIVESCU, Georgică F.
195. PAVEL, Marcel
196. PĂUN, Ion
197. PĂUN, Zenovie
198. PELEARCĂ, Ion I.
199. PERNIU, Nicolae M.
200. PETRACHE, Ion I.
201. PETREANU, Natalia
202. PETRICĂ, Tatiana A.
203. PIELE, Gheorghe N.
204. PIUARU, Ana
205. POLEXE, Ion D.
206. POPESCU, Alexandru (Alecu)
207. POPESCU, Alexandru Alfons
208. POPESCU, Chiril N.
209. POPESCU, Emanoil A.
210. POPESCU, Filofteia
211. POPESCU, Ioan
212. POPESCU, Sanda I.
213. POPESCU, T. (ot Poboru)
214. POPESCU-JUDEŢ, Gheorghe Gh.
215. PREDA, Aurelian
216. PREDA-POPA, Iosefina
217. PREDOIU, Gheorghe M.
218. PRETORIAN, Eliana Valeria A.
219. PROFEANU, I(oan)
220. PROTOPOPESCU, Dimitrie
221. PROTOPOPESCU, Ioan (Ionne)
222. PROTOPOPESCU, Ştefan
223. PRUNOIU, Gavril

R

224. RADU, Ion (Nelu Briceag)
225. RĂDULESCU, Constantin / RĂDULESCU-CODIN
226. RĂDULESCU, Gheorghe
227. RĂDULESCU, Otilia Maria (Ipek)
228. RĂDULESCU, Valeria (Crinel) Th.
229. RĂUŢESCU, Ioan I.
230. RIZEA, Florea
231. RIZEA, Gheorghe C.
232. ROBEA, Mihail M.
233. ROMAN, Constantin I.
234. ROPCEA, Andrei Şt.
235. ROPCEA (PETEU), Ileana I.
236. RUJAN, Adriana

S

237. SANDU (DIACONESCU), Marta Cristina N.
238. SANDU, Mădălin Gh.
239. SĂMĂRESCU, Ionuț Adrian
240. SĂVULESCU, Teodor
241. SÂMBOTIN, Tache
242. SCHIEB, Alfred George Gh.
243. SCHIEB, Corina Maria
244. SCURTU, Codruţ-Dumitru D.
245. SFETCU (BURDEANU), Tita
246. SIBIANU, Iacob
247. SIMION, Radu
248. SOCACIU, Leonte
249. SORESCU, Constantin T.
250. STAN, sin Popa Marin
251. STANCU, Constantin C.
252. STATE, Ioana G.
253. STATE, Melania
254. STĂNCESCU, Elena
255. STEPHĂNESCU, George (Ştephan, Gheorghe) M.
256. STOIAN, Petre I.
257. STOIAN, Vochiţa I.

285. VITOMIREANU, Nicolae P.
286. VLĂDESCU, I.
287. VOICA, Cornelia I.
288. VOINICILĂ, Florea
289. VRĂBIESCU, Gheorghe N.

Z

290. ZAVRAGIU (ŞCHIOPU), Neculae Gh.
291. ZMEU, Ioan E.

INSTITUŢII ŞI FORMAŢII

A

1. ANSAMBLUL DE CÂNTECE ŞI DANSURI *CHINDIA* AL C.P.P./COMBINATULUI PETROCHIMIC, PITEŞTI
2. ANSAMBLUL DE OPERETĂ DIN PITEŞTI
3. ANSAMBLUL DE REVISTĂ DIN PITEŞTI
4. ANSAMBLUL FOLCLORIC *DORUL* DIN PITEȘTI
5. ANSAMBLUL FOLCLORIC *PLAI DE DOR*, MIOVENI
6. ANSAMBLUL MUZICAL AL SINDICATELOR DIN PITEŞTI
7. ASOCIAŢIA FOLCLORIŞTILOR ARGEȘENI *CONSTANTIN RĂDULESCU-CODIN*, PITEȘTI

C

8. CASA CREAŢIEI POPULARE ARGEŞ/ CENTRUL JUDEŢEAN PENTRU CONSERVAREA ŞI PROMOVAREA CULTURII TRADIŢIONALE ARGEŞ, PITEȘTI
9. CASA DE ÎNVĂŢĂTURĂ/ŞCOALA DOMNEASCĂ DIN CÂMPULUNG MUSCEL
10. CASA MEMORIALĂ *DINU LIPATTI*, LEORDENI, JUD. ARGEȘ
11. CASA MEMORIALĂ *GEORGE STEPHĂNESCU*, AREFU, ARGEȘ
12. CONCURSUL INTERJUDEŢEAN AL SOLIŞTILOR DE MUZICĂ POPULARĂ *NARCISA DE AUR*–COSTEŞTI, JUD. ARGEŞ
13. CONCURSUL INTERJUDEŢEAN DE DOINE ŞI BALADE *PE UN MAL FRUMOS*, CÂMPULUNG, JUD. ARGEȘ
14. CONCURSUL JUDEŢEAN *CÂNTECELE ARGEŞULUI*
15. CONCURSUL NAŢIONAL AL GRUPURILOR VOCAL-FOLCLORICE BĂRBĂTEŞTI *DOREL MANEA*, PITEŞTI
16. CORALA *CÂNTAREA ARGEŞULUI*, PITEŞTI
17. CORALA *DUMITRU GEORGESCU – KIRIAC*, PITEŞTI
18. CORUL *ARS NOVA*, PITEŞTI
19. CORUL BISERICII *MAVRODOLU*, PITEŞTI
20. CORUL BISERICII *SFÂNTUL IOAN*, PITEŞTI

21. CORUL BISERICII *SFÂNTA VINERI*, PITEŞTI
22. CORUL CASEI DE CULTURĂ *PR. ION IONESCU*, TOPOLOVENI, JUDEȚUL ARGEȘ
23. CORUL CATEDRALEI ARHIEPISCOPALE DIN CURTEA DE ARGEŞ
24. CORUL CATEDRALEI *SFÂNTUL GHEORGHE*, PITEŞTI
25. CORUL CĂMINULUI CULTURAL AL COM. BUGHEA DE JOS
26. CORUL CĂMINULUI CULTURAL AL COMUNEI BUZOEŞTI
27. CORUL CĂMINULUI CULTURAL AL COMUNEI CĂLINEŞTI
28. CORUL CĂMINULUI CULTURAL AL COMUNEI DOBREŞTI
29. CORUL CĂMINULUI CULTURAL AL COMUNEI DOMNEŞTI
30. CORUL CĂMINULUI CULTURAL AL COMUNEI LEORDENI
31. CORUL CĂMINULUI CULTURAL AL COMUNEI MIHĂEŞTI
32. CORUL CĂMINULUI CULTURAL AL COMUNEI RUCĂR
33. CORUL DE FEMEI *ARGETENA*, PITEŞTI
34. CORUL MIXT AL C.A.T.C. (COMBINATUL DE ARTICOLE TEHNICE DIN CAUCIUC, PITEŞTI)
35. CORUL MIXT AL ŢĂRANILOR DIN SATUL GALEŞU
36. CORUL MIXT DE CAMERĂ *CLASIC*, PITEŞTI
37. CORUL MIXT *EFFATTA* AL STUDENŢILOR CU DEFICIENŢE DE AUZ DIN PITEŞTI
38. CORUL MIXT *GLISSANDO*, DIN PITEŞTI
39. CORUL *ORFEU* DIN CURTEA DE ARGEŞ
40. CORUL PALATULUI CULTURII DIN PITEŞTI
41. CORUL SFATULUI POPULAR PITEŞTI
42. CORUL SINDICATULUI ÎNVĂŢĂMÂNT DIN PITEŞTI
43. CORUL VETERANILOR DIN PITEŞTI
44. CVARTETUL DE COARDE DIN PITEŞTI
45. CVINTETUL DE COARDE DIN PITEŞTI

F

46. FANFARA MILITARĂ A GARNIZOANEI PITEŞTI
47. FESTIVALUL-CONCURS AL ANSAMBLURILOR FOLCLORICE DE COPII ŞI TINERET *GHEORGHE POPESCU-JUDEŢ*, TOPOLOVENI, JUDEȚUL ARGEȘ
48. FESTIVALUL-CONCURS AL PERECHILOR DE DANS DE SOCIETATE *DANSUL FLORILOR*, PITEŞTI

49. FESTIVALUL-CONCURS DE MUZICĂ CULTĂ ŞI DANS CLASIC *HARICLEA HARTULARY-DARCLÉE*, PITEŞTI
50. FESTIVALUL-CONCURS *ION MATACHE*-MIOVENI, ARGEŞ
51. FESTIVALUL-CONCURS AL CÂNTECULUI POPULAR ROMÂNESC *TITA BĂRBULESCU*, TOPOLOVENI, ARGEȘ
52. FESTIVALUL-CONCURS DE MUZICĂ UȘOARĂ *VASILE VESELOVSKI*, PITEȘTI
53. FESTIVALUL DE DATINI DE CRĂCIUN ŞI ANUL NOU *FLORILE DALBE*, CURTEA DE ARGEȘ
54. FESTIVALUL INTERNAŢIONAL DE FOLCLOR *CARPAŢI*
55. FESTIVALUL INTERNAŢIONAL DE MUZICĂ CORALĂ *D. G. KIRIAC*, PITEŞTI
56. FESTIVALUL NAŢIONAL DE MUZICĂ LĂUTĂREASCĂ VECHE *ZAVAIDOC*, PITEȘTI
57. FESTIVALUL NAŢIONAL DE ROCK *POSADA*, CÂMPULUNG
58. *FESTIVALUL PRIMĂVERII* AL CÂNTECULUI, DANSULUI ŞI PORTULUI POPULAR, DIN PITEŞTI
59. FILARMONICA DIN PITEŞTI
60. FORMAŢIA DE CĂLUŞARI DE LA PĂDUREŢI, JUD. ARGEȘ
61. FORMAŢIA DE DANSURI POPULARE *BRÂUL* DIN BOTENI
62. FORMAŢIA DE FLUIERAŞI A DEPOULUI CFR, PITEŞTI
63. FORMAŢIA DE FLUIERAŞI *CIOBĂNAŞUL* DIN COMUNA CORBI, JUDEȚUL ARGEȘ
64. FORMAŢIA DE FLUIERAŞI DIN SATUL GALEŞU, COMUNA BRĂDULEȚ, JUDEȚUL ARGEȘ
65. FORMAŢIA DE FLUIERAŞI DIN SATUL JUGUR, COMUNA POIENARII DE MUSCEL, JUDEȚUL ARGEȘ

G

66. GRUPUL FOLK *P 600*, DIN PITEŞTI

L

67. LICEUL DE ARTĂ *DINU LIPATTI*/ŞCOALA ELEMENTARĂ DE MUZICĂ DE 7 ANI, PITEŞTI

O

68. ORCHESTRA DE MUZICĂ POPULARĂ *DOINA ARGEŞULUI* DIN PITEȘTI
69. ORCHESTRA SIMFONICĂ A PALATULUI CULTURII, PITEŞTI

P

70. PALATUL CULTURII DIN PITEŞTI

S

71. SECŢIA ESTRADĂ *CONSTANTIN ZĂRNESCU* A TEATRULUI *AL. DAVILA*, PITEŞTI
72. SEMINARUL TEOLOGIC *NEAGOE-VODĂ BASARAB* DIN CURTEA DE ARGEȘ
73. SOCIETATEA CORALĂ *FARMECUL* DIN PITEŞTI
74. SOCIETATEA CORALĂ *FREAMĂTUL ARGEŞULUI*, PITEŞTI
75. SOCIETATEA CORALĂ *LIEDERTAFEL* DIN PITEŞTI
76. SOCIETATEA LIRICO-LITERARĂ *DOINA CARPAŢILOR* DIN PITEŞTI
77. SOCIETATEA MUZICALĂ ROMÂNĂ *DORUL* DIN PITEŞTI
78. SOCIETATEA MUZICALĂ *NEGRU-VODĂ* DIN CÂMPULUNG

Ş

79. ŞCOALA DE CÂNTĂREŢI DIN CÂMPULUNG
80. ŞCOALA DE CÂNTĂREŢI DIN CURTEA DE ARGEŞ
81. ŞCOALA DE CÂNTĂREŢI DIN PITEŞTI
82. ȘCOALA DE MUZICĂ *GHEORGHE GOMOIU* DIN CĂLINEȘTI
83. ŞCOALA POPULARĂ DE ARTE ŞI MESERII DIN PITEŞTI
84. ŞCOALA SLOBODĂ OBŞTEASCĂ DIN GOLEŞTI, JUD. ARGEŞ

A



ALBU, Constantin D.

(n. 1 XII 1883, Câmpina, jud. Prahova – m. 23 X 1970, Piteşti, jud. Argeş). Dirijor, instrumentist (corn englez), profesor. Stabilit în Piteşti din 1913. Studiile muzicale la Şcoala de Arte din Bucureşti (1899) şi la Conservatorul de Muzică și Declamațiune din București, cu Eduard Wachmann – contrapunct și fugă, G. Brătianu – teorie și solfegii, Fr. Karbus – corn, Constantin Dimitrescu – violoncel (1904). Membru fondator al Societății Corale *Carmen* din București (1902-1911). Recomandat de profesorul Castaldi, în 1907 a cântat în orchestra dirijată de compozitorul italian Pietro Mascagni. Pe când era instrumentist la Filarmonica din Bucureşti, a obţinut un angajament la Filarmonica din München (1905-1912). A fost profesor de muzică la Călărași, unde, în 1912, a înființat Societatea corală *Freamătul*, dar și la Liceul de Băieți *I. C. Brătianu*, Piteşti (1913-1945). A organizat, în propria casă, împreună cu Remus Macarie*, un cvartet de coarde, prima formaţie de muzică cultă din Piteşti (1913-1925), care s-a transformat în cvintet şi sextet de coarde (1935).

Fondatorul, dirijorul și preşedintele societăţilor corale *Armonia* din Piteşti (1923), *Freamătul Argeşului* (1926-1929) și *Cântarea Argeşului* (1946). Între anii 1926 și 1929 a condus și a dirijat, cu întreruperi, Corul Catedralei *Sfântul Gheorghe*, Pitești, între 1924 și 1928, a dirijat Corul mixt al Bisericii *Sfânta Vineri* și Corul Bisericii *Sfântul Ioan* din Pitești. Membru fondator al Ateneului Popular *George Ionescu-Gion* din Piteşti (1928). Și-a adus contribuția la formarea profesională a muzicienilor argeșeni Nicolae Brânzeu*, Vasile Veselovski* şi Emil Lerescu*.

Bibliografie: Notă autobiografică din *Cartea de Aur* a Catedralei *Sf. Gheorghe* din Pitești, 1956 (manuscris); Vlad, Nicolae; Popescu, Tudor. *Monografia Liceului „Nicolae Bălcescu" din*

Piteşti 1866 – 1966. Piteşti, 1966; Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Edit. Comitetul Judeţean pentru Cultură şi Artă, Argeş, 1971; Bădescu, Marin şi Mateescu, Nicolae. *Liceul „N. Bălcescu" din Piteşti*. Editura Comitetului Judeţean pentru Cultură şi Artă, Argeş, 1971. Dinu, Ion M. *Figuri de dascăli argeşeni*. Edit. Complexul muzeal Goleşti, 1991.

ALEXANDRESCU, Constantin I.

(24 IX 1936, satul Stolniceni, comuna Ocnele Mari, jud. Vâlcea).

Folclorist, profesor, manager cultural.

Stabilit în Pitești din 1965.

Absolvent al Colegiului Național *Alexandru Lahovari*, Râmnicu Vâlcea (1954) și al Facultății de Filologie-Istorie, Cluj-Napoca (1959). Profesor în școli vâlcene (1959-1963) și director al Casei Raionale de Cultură din Râmnicu Vâlcea (1963-1965). În anul 1965, numit secretar al Comitetului Orăşenesc pentru Cultură şi Artă Piteşti, iar din toamna anului 1968, director al Casei Creaţiei Populare Argeş, instituţie pe care a condus-o și după pensionare (2009), fiind decanul de vârstă al directorilor caselor de creație populară din țară. A jucat în spectacole de operetă, teatru, estradă, satiră și umor, a cântat în coruri din Râmnicu Vâlcea și Pitești. A fost membru activ al Coralei *D. G. Kiriac** din Pitești. Unul dintre fondatorii Asociației folcloriștilor argeșeni *Constantin Rădulescu-Codin* (1973) și ai Galeriei de Artă Naivă din Piteşti, primul muzeu de acest gen din ţară, conservând peste 500 de lucrări valoroase pentru patrimoniul artistic naţional (1971). Membru fondator al Festivalului Internaţional de Folclor *Carpaţi*, al Festivalului Internațional de Muzică Corală *D. G. Kiriac*, care a evoluat de la faza națională (1970-1988) la faza internațională (1992). A inițiat împreună cu alți oameni de cultură importante manifestări cultural-artistice și științifice, cu caracter internațional. Contribuții la formarea arhivei de folclor a instituției și la realizarea unor valoroase filme etnofolclorice sau cu teme religioase. Autorul albumelor monografice: *Corul Casei de Cultură Topoloveni la 60 de ani* (1969), *Corul Căminului Cultural Rucăr la 75 de ani* (1971), *Corul Căminului Cultural Leordeni la 70 de ani* (1971), al culegerii de cântece *Înnoitori ai patriei străbune* (1976) și *30 de ediţii ale Festivalului de Folclor Carpaţi* (2013). Coordonator al volumelor: *Argeș-1970, Memoria Argeșului – Festival cultural* (1972), *80 de ani de activitate corală la Dobrești, județul Argeș, 1902-1982* (1982), al evocării *In memoriam: Alfons Popescu – Un cântec de-o viață* (1998), al antologiei *Colinde şi obiceiuri de iarnă din Argeş-Muscel*, realizată de membrii Asociaţiei Folcloriştilor Argeşeni şi coordonată împreună cu Adriana Rujan (1998) și coordonator al volumului monografic *Arc peste timp. Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar. 1956-2006* (2006). A îngrijit și prefațat



culegeri de folclor muzical și literar argeșean: *Muzica dansurilor din Muscel-Argeș*, de Ghizela Sulițeanu (1976), *Pe Argeș în jos, pe un mal frumos*, de Ion Cruceană (1981), *Cânt din plaiul dorului*, de Mihai Ghinescu (1982), *Floare albă în cunună*, de Moise Mitulescu* (1982), *Antologie de doine și balade din Argeș-Muscel*, de Ion Grecu (2004). A obținut: Medalia *Meritul Cultural*, cl. I, categoria F, pentru promovarea culturii (2004), Premiul *OPERA OMNIA* pentru activitatea de păstrare şi conservare a valorilor tradiţionale argeşene, medalia *Universul Satului Românesc* (2011) și titlul de *Cetăţean de Onoare al judeţului Argeş* (2011).

Bibliografie: ****Arc peste timp – Centrul Creației Populare Argeş la semicentenar 1956-2006*, Editura Paralela 45, Piteşti, 2006.

ALEXIU, Grigore

(n. 1870, Piteşti, jud. Argeş – m. 29 X 1950, Bucureşti).

Solist de operă (bas), corepetitor şi dirijor de operă.

Absolvent al Liceului *I. C. Brătianu* din Piteşti (1888) şi al Conservatorului de Muzică și Declamațiune din Bucureşti (1895), Clasa de Canto, cu prof. George Stephănescu*. A luat lecţii de dirijat şi de orchestraţie cu prof. Eduard Wachmann. Debutul pe scena Teatrului Naţional din Bucureşti (1896). A interpretat partituri de bas-buf în mai multe companii de operă şi operetă (1896-1921), dar şi în Compania Lirică Română *Constantin Grigoriu* din Bucureşti (1910-1912). Între 1921 și 1930 a fost solist al Operei Române din Bucureşti. A dirijat formaţii lirico-dramatice şi Orchestra Teatrului Naţional din Bucureşti (1930-1950). Din repertoriu: opera *Faust*, de Charles Gounod, *Bărbierul din Sevilla*, de Rossini, *Don Carlos*, de G. Verdi, *Boema*, de G. Puccini, *Lucia di Lammermoor*, de Gaetano Donizetti, *Habanera* din opera *Carmen*, de G. Bizet, *Don Giovanni*, de Mozart. A concertat alături de Luisa Tetrazini, Yvonne de Trevillo, Titta Ruffo, Alessandro Bonci, Matia Battistini.

Bibliografie: Cosma, Viorel. *Interpreţi din România. Lexicon.* Bucureşti, Edit. Galaxia, 1996; Cosma, Viorel. *Enciclopedia muzicii româneşti de la origini până în zilele noastre.* Bucureşti, Edit. Arc 2000. 2005; Florea Anca. *Opera Română. Primul deceniu 1921-1931.* Bucureşti, Edit. Info-Team, 2001; Cosma Octavian Lazăr. *Hronicul Operei Române din Bucureşti.* Bucureşti, 2003.

AMAN, Theodor D.
(n. 20 III 1831, Câmpulung, jud. Muscel/azi jud. Argeş – m. 19 VIII 1891, Bucureşti).
Pictor, sculptor, profesor, violoncelist.
Studiile muzicale la Şcoala *Sfântul Sava* din Bucureşti (1846-1847), cu profesorul Johann Andreas Wachmann (muzică vocală), tatăl viitorului director al Conservatorului, Eduard Wachmann. Concerta în propriul atelier. După 1854 a făcut o călătorie la Constantinopol, unde s-a familiarizat cu muzica orientală şi instrumentele muzicale turceşti. Între 1856 și 1859 a militat intens pentru înfăptuirea Unirii Principatelor Române. Participant la Războiul de Independenţă (1877-1878), a realizat ample lucrări grafice cu teme istorice, inspirate din luptele eroice ale ostașilor români.





Theodor Aman – Cântăreață cu lăuta

Creaţiile de după 1878 demonstrează legătura sa cu muzica populară: *Hora de la Aninoasa* (1890), ulei pe pânză, cu lăutari cântând la vioară, cobză şi dobă; *Horă la ţară,* ulei pe pânză, cu lăutari şi ţărani dansatori. Scenele orientale reprezintă unele instrumente muzicale şi interprete: *Interior de serai* (1863), ulei pe pânză, cu tambur; *Odaliscă cu mandolină* (1865), ulei pe lemn; *Odaliscă* (1870-1880), ulei pe pânză, cu lăută orientală; *Odaliscă* (1884), ulei pe placaj, cu tambur; *Femeie la pian* (1880), ulei pe lemn, instrumentul este o pianină; lucrarea *Petrecere cu lăutari*, ulei pe pânză, după 1884, îl reprezintă pe pictor, la violoncel, şi pe Zina de Nory, fiica adoptivă. *Ţigănuş cu cobză* (1880), ulei pe lemn. *În atelierul pictorului*

(Doamna Aman cu nepotul ei și cu violoncelul artistului – ulei pe lemn); *Interior*; *Natură moartă cu violoncel*; *Atelierul artistului*, ulei pe lemn (cu violoncelul așezat pe o canapea); *Natură moartă cu violoncel* (1885), ulei pe lemn; *Doi lăutari țigani* (1879), gravură în tehnicile aquaforte şi ac. Poziţiile interpreţilor, imortalizați în momentul exercițiului muzical şi prizele degetelor atestă o bună cunoaştere a tehnicilor instrumentale. În majoritatea scenelor câmpeneşti sunt întâlnite diverse instrumente muzicale. Din anul 2010, a fost numit membru post-mortem al Academiei Române.

Bibliografie: Idieru. C. I. *Theodor Aman. Biografie,* Bucureşti, 1904; Oprescu George. *Pictorul Theodor Aman.* Cernăuţi, 1924; Cisek, Oskar Walter. *Theodor Aman,* în *Gândirea,* Bucureşti, nr. 11, 1928; Cisek, Oskar Walter. *Aman.* Craiova, Edit. Ramuri, 1931; *Les de la peinture roumaine.* Theodor Aman. Bucureşti, 1954; Bogdan, Radu. Theodor Aman. Bucureşti, ESPLA, 1955; Florea, Vasile. *Theodor Aman.* Bucureşti, Edit. Meridiane, 1972; Drăguţ, Vasile; Florea, Vasile; Dan; Mihalache, Marin. *Pictura românească în imagini.* Ed. II-a revăzută, Bucureşti, Edit. Meridiane, 1976; Florea, Vasile. *Arta românească modernă şi contemporană,* Bucureşti, Edit. Meridiane, 1982; Dan, Călin. *Theodor Aman.* Bucureşti, Edit. Meridiane, 1984; *Centenar Theodor Aman.* Coordonator Ionescu, Adrian-Silvan. Catalogare: Tănăsescu, Raluca, Popescu, Aura şi Rădulescu, Mihaela. Bucureşti, Edit. Venus, 1991; Vida, Mariana. *Theodor Aman. Gravor.* Bucureşti, 1993; Petrescu, Anca. *Casa pictorului Theodor Aman* (I), în: *România Mare*, Bucureşti, 24 I 2008; Dinu, Ion M. *Oameni de seamă ai Argeşului de şi de astăzi.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2006; Florea V. *Theodor Aman.* Bucureşti, Monitorul Oficial, Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Addénda,* Bucureşti, Editura Muzicală, 2011. Foto: www.wikiart.org/en/theodor-aman/

ANDREESCU, Traian T.

(n. 1 X 1948, Bucureşti – m. 9 I 2002, Ploieşti, jud. Prahova).

Şeful muzicii militare din Piteşti.

Familie tradițională din Argeş.

A studiat contrabasul la Liceul de Muzică şi Arte Plastice din Piteşti (1963-1967), a urmat Şcoala Militară de Muzică din Bucureşti (1967-1972) şi cursurile Şcolii de Ofiţeri de Muzică, Bucureşti (1974). Şef muzică militară, unitatea Bistriţa (1972-1974), Breaza, jud. Prahova (1974-1976). A dirijat şi a condus fanfara militară din Piteşti, între anii 1976 și 1998, perioadă în care a îndrumat subofiţerii instrumentişti în arta muzicii militare. Participări la festivități, parade și concerte.

Note biografice: Moise Mitulescu

ANDREI, Alexandra I.

(n. 24 III 1955, Dranovăţu, jud. Olt).

Violonistă.

Familie tradiţională din Argeş.

Studiile muzicale la Liceul de Muzică şi Arte Plastice, Piteşti (1962-1974). Profesoară de vioară, Liceul de Muzică şi Arte Plastice, Piteşti (1974-1990). A studiat vioara şi canto la Academia de Muzică din Bucureşti, cu profesorii: Marin Constantin, Barbu Sebastian Bucur, Petre Crăciun şi în paralel a

studiat la Facultatea de Muzicologie, Compoziţie și Pedagogie Muzicală, Secţia Muzică Bizantină, clasa prof. Octavian Savitzchy, Cecilia Mizrahy (1991-1996). Din 1992, artist liric la Filarmonica *George Enescu*, Bucureşti, colaborator la Corul de Cameră *Madrigal* şi la Corul Academic Radio din Bucureşti. A fost membră în Corul *Kontakion* al Academiei de Muzică, Bucureşti şi a concertat, cu contract, în Spania (1991-1996). Între 1991 și 2001 a susţinut concerte cu diverse formaţii sub bagheta dirijorilor: Lawrence Foster, Sergiu Comissione, Krzysztof Penderecki, Horia Andreescu, Daniel Barenboim, Cristian Mandeal, Misha Katz. Recitaluri solistice, anuale, la Ateneul Român, Palatul Şuţu, Sala *Dalles*, Bucureşti şi Casa *Dinu Lipatti*, de la Leordeni. A întreprins turnee în: Grecia, Bulgaria, Italia, Polonia, Franţa, Suedia, Portugalia și Germania.

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2007.

ANDREI, Petre I.

(n. 18 II 1975, Piteşti, jud. Argeş). Compozitor, pianist, interpret de jazz. Absolvent al Liceului de Artă *Dinu Lipatti* din Piteşti, cu prof. Doina Bunea la pian (1994) şi al Academiei de Muzică din Bucureşti (1998), clasa prof. Magda Buciu (teorie, solfegiu), Nicolae Coman (armonie) și Anton Şuteu (muzică uşoară și compoziţie). A concertat cu formaţii de trio, cvartet şi cvintet, în cluburi de jazz din ţară şi din străinătate (Austria, Franţa, Spania, Belgia, Portugalia ș.a.). Colaborări cu muzicieni consacraţi: Aura Urziceanu, Anca Parghel, Garbis Dedeian, Olivier Gatto, Peter Herbolzheimer, C. Soleanu, Nicolas Simion, Marin Petrache-Pechea, Decebal Bădilă. Membru al UCMR (2000). Creaţii între 1994 și 2000: *Rhythm Changes, Memorial, Waltz for you, Capricorn, Tribute to Herbie, Roumanian Phrygian Concept, Dreams, dreams.* Creaţii între 2005 și 2011: *Dedicated Waltz, Power and Blues, Good to be Loved by You, October Day, Tell me whit Simple Words, Jocul lui Petrică, Only for Gold Fingers.* Discografie: *From our Hearts,* Casa de discuri *Cromatic Sound Studio* (2000); *Joy of Life*, Casa de discuri *A&A Records* (2002); *Only for Gold Fingers*; *Dedicated Waltz*, Casa de discuri *Soft Records* (2012). Premiul I la Festivalul Internaţional de Jazz, Sibiu (1993), Premiul III la Festivalul Internaţional de Jazz de la Vilnius, Lituania (1993), Premiul I la Festivalul Internaţional de Jazz de la Cluj (1994), premii de creaţie acordate de UCMR (2001, 2006) și alte diplome și trofee.

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2007; Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Addénda*, Bucureşti, Edit. Muzicală, 2011.

ANDREIANU, Eduard Mihai/CRBL (n. 30 iunie 1977, Pitești, jud. Argeș).
Interpret de muzică pop-dance, actor, dansator, coregraf.
Studii muzicale la Școala Populară de Arte din Pitești. Dansator și coregraf în trupa *Trivale* (1994), cu care a câștigat premii la concursurile de dans: *Ritm*, *Festivalul Internațional de muzică ușoară și dans modern Catalina*, *Festivalul Internațional al copilului Târgoviște* și *Festivalul de dans modern Năvodari* (1996). Membru fondator al trupei de dans *Protest* (1998). În 1999, trupa s-a numit *Mesaj Nou,* iar în anul 2000, a fuzionat cu trupa *Extreme*, astfel, luând naștere trupa *Simplu* (2002). A înființat propria sală de dans și a inițiat trupa de breakdance *Big Bounce* (2004), trupă membră a IDO, cu care câștigă locurile I la *Campionatul de dans-Brașov* (2004) și la *Concursul IDO*, Oradea (2006). Devine producător muzical și om de afaceri. Debutează ca actor în pelicula *Un film simplu* (2008). Realizează filmele *Furia* (2002), *Luger* și *Blood and chocolate.* Colaborează cu Casa de Discuri *ROTON* (2000). Discografie: *X-Trem* (2001), *Oare știi?* (2002), *Zece* (2004), *Best Of* (2006), *Oficial îmi merge bine* (2006), *Puppet* (2009), *Dance or Die Trying* (2011). Piese solo: *Românu' n-are noroc* (2010), *Nu ne potrivim deloc*, *Hey Mama.* Participă la unele emisiuni muzicale televizate și jurizează unele concursuri. În 2011, a deschis o școală



de dans în București și a devenit DJ la postul de radio *Pro Fm.* Colaborări cu trupe și soliști cunoscuți: Taxi, Holograf, Helene, Adda, Ruby, N. Gordienko, Loredana Groza, Alex Velea, Andreea Bănică, Marius Moga, Cream, Andrei Maria (Smiley)*, Sergiu Istrati (Don Baxter), Guess Who, Rareș Mititean, Șerban Cazan, A.D.D.A. ș.a.

Bibliografie: http://www.crbl.ro/.

ANGHEL /PERJOIU/, Georgeta Gh. (n. 10 VIII 1935, com. Priboieni, jud. Muscel / azi jud. Argeş – m. 18 V 2004, Bucureşti).
Interpretă de muzică populară.
În anul 1942, s-a stabilit cu familia în Bucureşti, unde a continuat studiile de cultură generală şi muzicale.



A debutat la 14 ani (1951), la Sala *Dalles* din Bucureşti, ca solistă profesionistă de muzică populară. De la bunica sa, Mița Pârjoi, preia *Balada șarpelui* sau *Doina Rucărului* și dragostea pentru folclor. Activitate concertistică, cu orchestrele: *Flacăra Prahovei* a Filarmonicii din Ploieşti (1952-1953), *Doina Argeşului*, Piteşti, *Barbu Lăutaru* a Filarmonicii de Stat *George Enescu* din București (1967-1970). A câştigat unele premii și distincții la competiții și spectacole de gen. Turnee și spectacole în țări din Europa și numeroase înregistrări la Radioteleviziunea Română. S-a inspirat din repertoriul străbunicii, Constantina Oproaia, de la care a cules informații etnofolclorice şi muzicale, folcloristul Constantin Rădulescu-Codin.

Din repertoriu: *Argeșule, apa ta!*; *Spune, Argeșule, spune!*; *Argeșule, plai de dor!*; *Pe malul Argeşului*; *Vină, neică, vină!*; *Balada Rucărului*; *Măi neicuţă, măi vecine!*; *Când eram tânără fată*; *Sârba Priboienilor*; *Bată-te, neică, norocul!*; *Am şi eu un dor pe lume*; *Adă, dadă, barda!*; *Din Piteşti la Câmpulung*. Discografie: *De când mama m-a făcut* (EPC-557, Casa Electrecord) cu Orchestra de Muzică Populară a Radioteleviziunii Române – dirijată de George Vancu, *Pe malul Argeşului* (STM-EPE, 01257, Casa Electrecord), *Spune, Argeşule, spune!* (EPE-01173, Electrecord), sub bagheta cunoscutului naist Gheorghe Zamfir. Numeroase premii și distincții.

Bibliografie: Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Edit. TIP – NASTE, 2007.

ANGHEL, Petruţa

(n. 3 IX 1929, Popeşti, jud. Argeş – m. 2 II 2001, Năvodari, jud. Constanţa).
Solistă amatoare, autodidactă.

După studiile liceale din Bucureşti, s-a afirmat pe plan muzical cu formaţia artistică de amatori a Cooperativei *Constructorul*, Piteşti (1957). A urmat cursurile Şcolii Populare de Artă din Piteşti, cu prof. Maria Dohatcu-Casino (1957-1962). Prezentă în viaţa artistică a Casei Tineretului, Palatului Culturii, Trustului Petrolului, Spitalului *Nicolae Bălcescu* din Piteşti şi solistă în cunoscuta orchestră *Doina Argeşului*, condusă de dirijorul George Moreanu.



La 33 de ani, a debutat în operetă, interpretând rolul principal, alături de ilustrul Ion Dacian, în opereta *Ana Lugojana*, de Filaret Barbu (3 II 1962). La prima ediţie (X 1968) a Festivalului Naţional de Romanţe *Crizantema de Aur*, din Târgovişte, unde a interpretat piesele: *Riţa, ţiganca*, de Ionel Fernic, şi *Poarta*, de Ioana Radu, a obţinut premiul I şi trofeul. A avut activitate susţinută şi a primit partituri speciale în opere, operete, spectacole, dar și în corul Palatului Culturii din Piteşti.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti.* Piteşti, 1971; Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Edit. TIP-NASTE, 2007; Vasiliu, Teodor. *Istoria „Crizantemei de Aur".* Târgovişte, Edit. Artpress, 2007; Oancea, Dorin, Mazilescu, Sorin. *Doina Argeşului: 60 de ani de activitate.* Piteşti, Edit. *Alean*, 2015.

ANSAMBLUL DE CÂNTECE ŞI DANSURI *CHINDIA* AL CPP/ COMBINATUL PETROCHIMIC, PITEŞTI (1969-1989).

Mişcare artistică de amatori, iniţiată de Constantin Sorescu* – regizor, scenarist, conducător artistic, în 1969. Ansamblu compus din: formaţie de dansuri (66 de membri), grup de căluşari, orchestră de muzică populară (30 de membri, printre care: Florea Voinicilă*, Anghel Mihalcea, Ion Matache*, Mihai Fieraru, Sandu Vasile, Ion Oprea, Ion Ciobanu, Haralambie Dumitru, Marin Andrei, Marian Bican și Dorel Fieraru), grup vocal şi solişti vocali: Alexandru Angheluş, Niculina Rădulescu, Ion Neagoe, Georgeta Pencu, Alexandru Costea*. Dirijori: Stelian Ghighilă, Emil Tănase, Valeriu Cintilică, Marin Ghighilă, Constantin Sorescu, Florea Voinicilă. Coregrafi: Dorin Oancea, Tamara Carp, Gheorghe Cholevas, Marian Stănoiu. Turnee în ţările: Ungaria și URSS, în 1976, Belgia (1974), Franţa (1977), Italia (1974) și Iugoslavia. Laureat al Festivalului-concurs *Argeşule, plai de dor!* (1970, 1971, 1972, 1973, 1975, 1976, 1977, 1978), locul II şi trofeul *Papucul de argint* al Festivalului Internaţional de folclor *Szeghedin*, Ungaria (1971), locul I, medalia de aur şi titlul de laureat la ediţia I (1977) şi la ediţia a II-a (1979) ale Festivalului Naţional *Cântarea României.*



Din repertoriul folcloric: *Hora de la Merişani*, *Brâul de la Mălureni*, *Sârba de la Leiceşti*, *Breaza de la Davideşti*, *Hora de la Bascov*, *Sârba fetelor*, *Hora de la Potcoava*, *Joiana*, *Crângu-i plin de floricele*, *Murguleţul*.

Bibliografie: *Album aniversar 1969-1979*, Piteşti, Tip. Argeş, 1979; Sorescu Tică. *Cîntecele mele, salbă de mărgele.* Edit, Pământul, 2002.

ANSAMBLUL DE OPERETĂ DIN PITEȘTI (1927-1988?).
Ansamblu artistic în care au activat profesioniști şi amatori. În 1927-1928, Nicolae Brânzeu a pus în scenă opereta *Crai Nou*, de Ciprian Porumbescu, interpreţi: Tinel Penescu și Marioara Ionescu (Constantinescu). În anul 1928, pregăteşte spectacolul *La şezătoare*, de Tiberiu Brediceanu. Opereta *Sărutul Cianitei*, compusă de Iuri Miliutin, a avut coregrafia semnată de Natalia Petreanu*. În 1962, s-a jucat opereta *Ana Lugojana*, de Filaret Barbu, în anul următor, opereta *Casa cu trei fete*, de Franz Schubert, iar în anul 1965, s-a pus în scenă opereta *Văduva veselă*, de Franz Lehár. Distribuţia: Violeta Macedonschi-Băicoianu, Alex Circo, Dumitru Costache, Valentin Aldea, Mihai Şerb, Mioara Litră. Conducerea muzicală: Marius Giura*, Dumitru Croitoru*; corepetitor: Gabriela Iuga; regia: I. Mavrodin și coregrafia: Lucreţia Cristoloveanu. Au mai participat corul Sindicatului Învăţământ din Piteşti și orchestra Sindicatului Învăţământ, cu Gigi Niculescu, Gigi Ionescu, N. Manu, Ion Simioana. Repertoriul muzical a cuprins piese clasice universale şi creaţii româneşti. 1971 a fost anul în care s-a pus în scenă, la Palatul Pionierilor din Piteşti, prima operetă pentru copii și interpretată de copii, *Pasărea măiastră.* Libretul: profesor Ioan Puiu Stoicescu; muzica: inginer Tiberiu Potoceanu, Coregrafia: prof. Sidonia Miclăuş*, dirijor: prof. Willy Brucker* și director de producţie: Ştefania Dragnea. Premiera (1 iunie 1971), la Teatrul *Alexandru Davila* din Piteşti. S-au organizat spectacole în judeţ, în Bucureşti, în taberele şcolare şi pe litoralul Mării Negre. Solişti copiii: Julieta Poştoacă, Claudia Māru.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Piteşti, 1971; Sorescu, Constantin. *Romanţa amintirilor*. Piteşti, Edit. Tiparg, 2007; Pendiuc, Gabriela. *Şcoala Populară de Arte şi Meserii Piteşti – speranţe şi certitudini*. Edit. Tiparg, 2012.

ANSAMBLUL DE REVISTĂ DIN PITEŞTI [1890?-1936?].
Gen revuistic cu un colectiv condus de idealurile şi indicaţiile lui Constantin Tănase. În martie şi decembrie 1921, compania teatrului de revistă condusă de maestrul Constantin Tănase susţine spectacole în Piteşti. Dintre realizările ansamblului se mai remarcă: Libretul revistei *Vremuri grele*, versuri de Ioan Alexandru Glonţescu şi muzica de Nicolae N. Bobancu*, Aurel Păunescu şi dirijor N. N. Brânzeu*. Cupletul *Balada pantofului*, compus de Nicolae N. Bobancu* (1925), a fost apreciat şi interpretat şi de Constantin Tănase. Spectacolul *S-a făcut*, în trei acte, versuri: Ioan Glonţescu, a fost susţinut de un grup de studenţi. Spectacolul de revistă *Gara film* a fost organizat în cadrul Asociaţiei cultural-sportive *Radu Negru* a C.F.R., Piteşti, şi jucat între 1933 şi 1936. Versurile: Gheorghe Florescu şi muzica (orchestră de balalaici): Anghel Constantinescu, regia: Panait Constantinescu. Împreună cu teatrul, opera şi opereta, revista a funcţionat în Sala *Uclar*, redenumită *Universala Lehrer* (1890-1912), în clădirea *Fostiropol*, Sala *Secăreanu* (1913-1914) şi din 21 II 1915, în Teatrul Comunal Piteşti.

Bibliografie: Periodicele: *Tribuna Comerţului*, *Cronica Argeşului*, *Cronica*, I. 1927; Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Edit. Comitetul Judeţean pentru Cultură şi Artă, Argeş, 1971; Coordonator Mavrodin, Teodor. *Argeşul şi Muşcelul, spaţii istorice ale românismului*. Piteşti, Edit. Tiparg, 2013.

ANSAMBLUL FOLCLORIC *DORUL* DIN PITEŞTI (1956 ~).
Mişcare artistică pentru promovarea valorilor creaţiei populare româneşti şi pregătirea instructorilor coregrafi din zonele rurale ale Argeşului. Ansamblul îşi are originile în formaţiile de dansuri populare cu spectacole sporadice (1956) şi în ansamblul *Doina* al Palatului Culturii din Piteşti, coregraf: Natalia Petreanu*, Leonte Socaciu*, Theodor Vasilescu şi Dorin Oancea* (1965). Începând cu 1965 şi până în 1969, a fost o perioadă bogată în turnee, în ţară şi străinătate, încununată de premii. Din anul 1978, ansamblul folcloric *Doina* se transformă în ansamblul *Dorul*. Iniţiatori: Costin Alexandrescu*, Dorin Oancea, Dorel Manea*. Montări scenice de amploare cu dansatori amatori şi instrumentişti virtuozi. După 1980, a efectuat turnee cu ample spectacole, concursuri, şi festivaluri folclorice: Belgia, Olanda, Luxemburg (1980), Franţa, Cehoslovacia (1984), Italia (1985), Turcia, Polonia, Grecia, Spania. A primit numeroase diplome,

premii şi titluri la competiţiile naţionale şi internaţionale. În 2004, ansamblul *Dorul* a devenit ansamblu profesionist, cu orchestră şi interpreţi. Dorin Oancea şi-a crescut o pepinieră de dansatori tineri pentru cunoscutul ansamblu *Doruleţul*. Repertoriul a promovat vechile dansuri populare, cu precădere cele din zona folclorică Argeş-Muscel: *Brâuleţul de la Muscel*, cu variantele *Bugheanu*, *Brâul bătrân*, *Brâuleţul de la Bughea*, *Brâul din Dâmboviţa*, *Brâul pe opt*, sârbe: *Sârba de la Lereşti*, jocuri căluşăreşti: *Murguleţul*, *Lozeasca*, *Andreiasca*, *Joiana*, hore: *Hora lui 22*, *Ungureasca*.

Bibliografie: *** *Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956 – 2006*. Piteşti, Edit. Paralela 45, 2006; Oancea, Dorin. *Doina de dor... dorul de doină*. Piteşti, Edit. Alean, 2007; Coordonator Mavrodin, Teodor. *Argeşul şi Muşcelul, spaţii istorice ale românismului*. Piteşti, Edit. Tiparg, 2013; Oancea, Dorin, Mazilescu, Sorin. *Doina Argeşului: 60 de ani de activitate*. Piteşti, Edit. *Alean*, 2015.

ANSAMBLUL FOLCLORIC *PLAI DE DOR*, MIOVENI (2005 ~). Mişcare artistică de amatori, creată pentru susţinerea şi promovarea culturii tradiţionale, a tinerilor dansatori, solişti şi instrumentişti. Înfiinţat în 2005, la iniţiativa Primăriei Mioveni, ansamblul a funcţionat, din anul 2007, în cadrul Centrului Cultural din Mioveni, sub îndrumarea coregrafului C. Oancea*. Ansamblul este format din 40 de membri cu vârste cuprinse între 16 şi 24 de ani. A participat la concursuri şi festivaluri: Festivalul *Gheorghe Popescu-Judeţ*, *Brâul de la Boteni*, *Cocoşul de Hurez*, la Zilele comunei Vultureşti, Zilele comunei Arefu, Festivalul de Folclor *Garofiţa Pietrei Craiului* de la Braşov, Sărbătorile Argeşului şi Muscelului, dar şi internaţionale: Festivalul Folcloric din Petrich – Bulgaria (2008 şi 2009), Festivalul Folcloric de la Mamak, Ankara, Turcia, din 2010 şi din 2011, Festivalul Folcloric din Landerneau, Franţa (2011), Festivalul Folcloric din Riga, Letonia (2013, 2014), Festivalul Internaţional de Dans şi Muzică de la Porto Heli, din 2015, Grecia şi *2016 Beijing Chaoyang International Spring Festival*, China. Repertoriul cuprinde: suitele de dansuri şi cântece populare din zonele Argeş, Muscel şi Oltenia.

ANSAMBLUL MUZICAL AL SINDICATELOR DIN PITEŞTI (1947-1949). Sub egida Consiliului Sindical Argeş s-a înfiinţat un cor mixt, al cărui dirijor a fost profesorul Grigore Mircescu* (1947). Membrii proveneau din fosta Corală *Cântarea Argeşului*. În 1948, dirijorul Emil Lerescu* a pregătit o orchestră, formând ansamblul muzical al sindicatelor din Argeş. În anul 1949, au avut loc patru concerte publice. Formaţia a participat la competiţii de gen şi înregistrări la Radio. Sub bagheta lui Emil Lerescu, în premieră la Piteşti, la

1 XII 1949, s-a intonat *Internaţionala*, de către cor şi orchestră. În spectacole, Pavel Crijanovschi* a interpretat arii de bas, acompaniat la pian, de prof. Eliza Gheorghiu*. După concert, în mod inexplicabil, ansamblul muzical s-a desfiinţat.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Piteşti, 1971.

ARNĂUŢOIU/VOICU,
Ioana Raluca T.

(n. 22 V 1956, com. Nucşoara, Argeş). Violonistă, profesoară.

Fiica partizanilor anticomunişti Toma Arnăuţoiu şi Maria Plop.

A urmat cursurile Liceului de Muzică *Dinu Lipatti*, Bucureşti (1963-1975) şi ale Conservatorului *C. Porumbescu*, Bucureşti (1975-1979), cu profesorii George Manoliu şi Şerban Soreanu. Masterat în muzică (1991). Bursieră a statului italian, a urmat Cursul de perfecţionare la Conservatorul din Fiesole. *Doctor în muzică*, cu teza *Sonata de vioară de la Debussy la Enescu* (2004). A fost violonistă în Orchestra Filarmonicii *George Enescu* din Bucureşti (1982-2000) şi cadru didactic asociat la Catedra de Muzică de Cameră a U.N.M.B. (1991-1993). Conferenţiar (1997), şefa catedrei de *Muzică de Cameră şi Ansambluri de Orchestră* la U.N.M.B. (2004). A susţinut concerte şi recitaluri în ţară şi în străinătate şi a participat la emisiuni difuzate de Radio România, BBC World Service sau TVR. A participat la festivaluri în România, Germania şi Italia şi a făcut parte din comisii de jurizare ale unor concursuri muzicale. Comunicări ştiinţifice la simpozioane internaţionale. Publică unele studii în revistele: *Actualitatea muzicală* (1996, 2005), *Melos* (2005), *22* (1994-2005). Autor de curs universitar: *Sonatele pentru vioară şi pian de Béla Bartók– repere de analiză* (2007). Monografii: *Luptătorii din munţi. Toma Arnăuţoiu – grupul de la Nucşoara* (2009); *50 de ani de la procesul şi execuţia membrilor grupului de rezistenţă condus de Toma Arnăuţoiu* (2009); *Procesul şi execuţia membrilor grupului de rezistenţă condus de Toma Arnăuţoiu – album* (2010); *Sonatele pentru vioară şi pian de Béla Bartók – repere de analiză pentru o*



interpretare elevată (2011); *Muzicieni români, biografii ascunse în arhive* (2011); *George Enescu, poet şi gânditor al viorii* (2011) şi *Muzicieni români – biografii ascunse* (2011). Publică volumele monografice: *Sergiu Celibidache privit prin cortina de fier* (2012) şi *Constantin Silvestri, biografie necunoscută* (2013).

Bibliografie: Ziarul *Curierul zilei*, 5 XI 2011; www.romaniaculturala.ro; www.ziua.ro.

ARSENE, Ion

(n. 25 XII 1931, satul Jugur, com. Poienari, jud. Muscel/azi jud. Argeş). Meşter popular, interpret, autodidact. Constructor de fluiere (începând de la 26 cm la 40 cm), ocarine şi cavale, cu prezenţă la târgurile meşterilor populari din ţară şi din străinătate. Interpret şi conducător al unor formaţii de muzică instrumentală ale minerilor din Jugur – Poienarii de Muscel. Colaborator permanent al Muzeului Satului din Bucureşti (1970). A condus formaţia de fluieraşi a Întreprinderii Miniere, Câmpulung, şi Ansamblul *Cetina* din Câmpulung, judeţul Argeş. Membru al Academiei Artelor Tradiţionale, Sibiu (1994). A primit premiul al II-lea la Expoziţia Naţională de Artă Populară, Bucureşti (1995). Titlurile: *Cel mai bun meşter popular* din zona Basarabilor (2003), Ordinul *Serviciul Credincios* clasa a III-a şi *Fiu al Argeşului* (2007).



Bibliografie: Ciuculescu, Traian. *Fluierul la români.* Piteşti, Edit. Paralela 45, 2001; Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Argeş. *Buletin informativ* Nr 4. Piteşti, Edit. Alean, 2006; Mitulescu, Moise; Ciuculescu, Traian. *Virtuozi ai fluierului. Interpreţi din Argeş Muscel.* Piteşti, Edit. Alean, 2009; ziaronline.ro: *Ion Arsene, meşterul al cărui fluier a ajuns la Hillary Clinton,* de Dana Conerth, 2010.

ARSENE, Victor P.

(n. 6 VII 1942, mun. Câmpulung, jud. Muscel /azi jud. Argeş).
Compozitor, instrumentist.
A urmat cursurile Liceului *Dinicu Golescu* din Câmpulung (1960) şi ale Conservatorului *Carl Maria von Weber* din Dresda, unde a studiat cu Alois Bambula. Prim-trompetist în orchestra Conservatorului *Ciprian Porumbescu*, Bucureşti şi a Teatrului *Constantin Tănase*

din Bucureşti, colaborând cu dirijorii: Sergiu Malagamba, Sile Dinicu, Gelu Solomonescu. A susținut o deosebită activitate concertistică în Europa şi colaborări cu compozitori din Anglia, România şi Germania. A colaborat cu ansamblul *Hyperion*, condus de Iancu Dumitrescu. Membru U.C.M.R. – A.D.A. Fondatorul Ansamblului instrumental *Rădăcini*, Bucureşti, cu care a realizat spectacole şi turnee. Discografie: albumul muzical *Îți dăruiesc!* (1995)

Bibliografie: Dinu, Ion M. *Oameni de seamă ai Argeşului de ieri şi de astăzi*. Tiparg, 2004.

ARSENESCU, Florica

(n. 13 VIII 1948, com. Hidişel, Bihor). Dirijoare, profesoară.

Stabilită în Argeş din 1972.

Absolventă a Facultății de Muzică Timişoara, Secția Pedagogie (1972). A fost profesoară de muzică la şcolile din comuna Ţiţeşti (1972-1983), Școala *Liviu Rebreanu* din Mioveni, Argeş (1984-2006) şi metodist la Centrul Cultural din Mioveni. A înființat şi a condus orchestra de mandoline a copiilor *Nova* (1984~). A participat la concursuri locale și naţionale, la diverse spectacole și festivaluri și a întreprins turnee în țară. A obținut premii: locul III, în etapa republicană din anul 1986 şi locul II, în 1988, la Festivalul Național *Cântarea României*; premiul I la Festivalul Ansamblurilor Folclorice din Năvodari (1991); locul I la Concursul Național de Muzică Corală (etapa județeană, 2004); locul I la Festivalul *Cântecele Argeşului* (2005). A fost elogiată în presa locală. În anul 2011, pentru activitatea artistică și pedagogică, i s-a acordat titlul onorific de *Fiică a Argeşului*.

Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, Goleşti, 2011.

ASOCIAŢIA FOLCLORIŞTILOR ARGEȘENI *CONSTANTIN RĂDULESCU-CODIN*, PITEȘTI

(1973~).

Asociaţie culturală creată să contribuie la tezaurizarea şi transmiterea valorilor spirituale ale culturii populare din zona Argeş-Muscel. Iniţiatori: folcloristul, prof. univ. Gheorghe Vrabie, Adriana Rujan*, Ion Cruceană, Constantin Cârstoiu şi poetul Toma Biolan (1973). Adunarea generală de constituire a avut loc pe 11 mai 1973, la Căminul Cultural din comuna Priboieni, judeţul Argeş, cu 64 de membri fondatori (Costin Alexandrescu*, Constantin Cârstoiu*,







Tr. Ciuculescu*, Gheorghe Cruceană, Mihai Golescu, Constantin Manda, Moise Mitulescu*, Ion Nania, Dimitrie Al. Nanu, Ioan Răuțescu, Leonte Socaciu*, Constantin Stancu*, Șerban Țicăloiu, Dumitru Udrescu, Gheorghe Vlad, Victor Zaharescu ș.a.). Asociația a funcționat cu trei secțiuni: muzical-coregrafică, având sarcina prioritară de a culege folclorul muzical; literară, pentru realizarea arhivei de folclor; etnografie și artă populară, cu obiectivul principal de a realiza un târg al ceramicii populare. Președinți: între 1978 și 2010, Adriana Rujan, iar între 2010 și 2017, Adrian Sămărescu. S-au organizat importante sesiuni de cercetare, pe teren, pentru culegerea şi valorificarea tradiţiei populare, s-au tipărit diverse caiete și monografii ale comunelor argeşene şi s-au organizat sesiuni de comunicări ştiinţifice. Au fost editate *Caiete folclorice-Argeş* (1-21), până în anul 2018, coordonatori fiind: Adriana Rujan, Constantin Cârstoiu şi Adrian Sămărescu. S-au organizat: Festivalul de datini de Crăciun şi Anul Nou *Florile dalbe**; concursurile și spectacolele: *Sârba de la Berevoeşti*; *Rapsodia păstorească* de la Corbi, *Cântecele Argeşului*, *Gheorghe Popescu-Judeţ*, *Brâul de la Boteni*; *Întrecerea căluşarilor din Argeş*.

Bibliografie: *** Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956 – 2006. Piteşti, Edit. Paralela 45, 2006; Coord. Mavrodin, Teodor. *Argeşul şi Muşcelul, spaţii istorice ale românismului*. Piteşti, 2013.

B



BACIU-BICAN, Lucica N.
(n. 6 I 1968, com. Săpata, jud. Argeş).
Solistă vocală de muzică populară.
Studii muzicale la Şcoala Populară de Artă, Piteşti, Secţia Canto Popular şi Canto Clasic din 1984. A absolvit Liceul Nr. 8 din Piteşti (1986), Colegiul Universitar Pedagogic, Câmpulung, din cadrul Univ. *Spiru Haret*, secţia Pedagogie Muzicală, clasa prof. Moise Mitulescu (2011).

A activat în ansamblul *Dorul* (1984) şi *Doina Argeşului* ale Teatrului *Alexandru Davila*, Piteşti și în Ansamblul folcloric *Dorul*, C.J.C.P.C.T. Argeş. Din repertoriu: *Când eram în sat la mine*, *Codrule cu frunza deasă!*, *Te-am iubit, măicuță! Are mama un fecior*, *Departe ești, puișor! Să mă ierți, măicuța mea!* A realizat două albume CD, cu piese autentice: *Tinerețe, eşti frumoasă!* (2007) şi *Am avut și eu un pui* (2010), împreună cu Orchestra *Doina Argeşului*, dirijor: Marin Mihalcea, cu piesele: *Măi neicuță de demult!*, *Lumea dragă mă iubește*, *Tinerețe, ești frumoasă!*, *Pe lume cât am trăit*, *Fir-ai, dorule, nebun! Trei în lume nu se poate*, *Omu-n viață cât trăiește*, *Vântule, când ai bătut!*, *Departe*, *Am avut și eu un pui*, *Ai plecat şi n-ai vrut să mă iubeşti*, *De-ai fi, lună, vorbitoare!*. A interpretat pe scenă, în duet cu Nicu Vitomireanu*, cântecele: *Băsmăluţa*, *Ştii, mândro, când mi-erai dragă?* A participat la turnee, spectacole, unele concursuri şi festivaluri de gen în ţară şi în străinătate, unde a obţinut premii, diplome de excelență şi trofee, pentru promovarea folclorului autentic.

Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, Goleşti, 2011; Pendiuc, Gabriela. *Şcoala Populară de Artă şi Meserii Piteşti – speranţe şi certitudini.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2012; Oancea, Dorin, Mazilescu, Sorin. *Doina Argeşului: 60 de ani de activitate.* Piteşti, Editura *Alean*, 2015.

BADEA, Dumitru

(n. 18 II 1932, satul Broşteni, com. Costeşti, jud. Argeş – m. 12 XI 1978, Bucureşti).

Dirijor de fanfară, compozitor.

A urmat cursurile Liceului Militar de Muzică din Bucureşti (1943-1953), clasa Constantin Metani (clarinet), Constantin Ionescu (teorie-solfegiu și istoria muzicii), Marţian Negrea şi Atanasie Danu (armonie), Silvia Cristescu (dirijat), George Breazul (istoria muzicii), Constantin Fanciali şi Ion Totan (orchestraţie). A fost dirijor, şef de muzică militară la garnizoanele din Târgu Jiu, jud. Gorj, Craiova, jud. Dolj şi Jebel, judeţul Timiş. A compus muzică pentru fanfară, cor, dar şi lieduri pe versuri de Mihai Eminescu.

Bibliografie: Badea, Ion. *În pas de defilare*. Bucureşti, Edit. Militară, 1996; Cosma, Viorel. *Interpreţi din România*. Lexicon. Bucureşti, Edit. Galaxia, 1996; Cosma, Viorel. *Enciclopedia muzicii româneşti de la origini până în zilele noastre*. Bucureşti, Edit. Arc 2000. 2005; Cosma, Viorel. *Muzicieni din România*. Addénda, Bucureşti, Edit. Muzicală, 2011.

BADEA, Ion

(n. 1 VII 1925, com. Leordeni, județul Muscel/ azi jud. Argeş).

Compozitor, muzicolog, dirijor de fanfară.

Studiile muzicale la Şcoala Militară de Muzică din Bucureşti (1936-1945); profesori: Ion Moţăţeanu (trombon), Marţian Negrea (armonie, contrapunct), George Breazul (istoria muzicii) şi Ion Totan (dirijat, fanfară). A urmat Şcoala de Ofiţeri de Muzică, Bucureşti (1956) şi a continuat studiile muzicale la Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, Bucureşti (1958-1961) cu profesorii: Victor Giuleanu (teorie și solfegiu), Carmen Antonescu (pian), T. Ciortea (forme muzicale), Dan Constantinescu (armonie), M. Marbe (contrapunct). Instrumentist la Fanfara Militară din Timişoara (1945-1950) şi colaborator în Orchestra Operei Române din Timişoara (1948-1949), şef de muzică militară la Beiuş, Bihor (1950-1951), profesor şi instructor la Şcoala Militară de Muzică din Bucureşti (1951-1961), dirijor de fanfară la Inspectoratul General al Muzicilor Militare (1961-1982). A contribuit la înfiinţarea şi organizarea Muzeului Muzicilor Militare din Bucureşti (1972). Orchestraţii şi transcripţii pentru fanfară: *Mica serenadă*, de W. A. Mozart (1983); *Concertul pentru clarinet în Mi bemol*, de J.V.A. Štamié; *Concertul pentru clarinet în Si bemol*, de J. V. A. Štamié; *Cvartetul în Re minor*, de Mozart. Muzică de fanfară: *Pe plaiuri bănăţene*, suită simfonică (1984); *Rapsodia argeşeană* (1985).

Lucrări didactice: *Metodă pentru eufoniu* (1963); *Metoda pentru trombon* (1968), în colaborare şi *Studii pentru trombon* (1984). Studii de muzicologie: *În pas de defilare* (1996), *Repertoriul şi creaţia muzicală românească pentru fanfară*

(2002). A publicat articole, cronici muzicale și recenzii în presa locală și în revistele: *Îndrumătorul cultural-artistic în armată*, *Muzica*, *Viaţa militară* și *Apărarea patriei*. A fost distins cu *Ordinul Meritul Militar*, clasa a III-a (1959), cl. a II-a (1965), cl. I (1970), pentru întreaga sa activitate artistică.

Bibliografie: Cosma, Octavian Lazăr. *Universul muzicii româneşti*. Bucureşti, Ed. Muzicală, 1995; Cosma, Viorel. *Interpreţi din România. Lexicon*. Vol I (A-F), Bucureşti, Ed. Galaxia, 1996; Sava, Iosif; Vartolomei, Luminiţa. *Mică enciclopedie muzicală*. Craiova, Ed. Aius, 1997; Cosma, Viorel. *Enciclopedia muzicii româneşti de la origini până în zilele noastre*. Bucureşti, Edit. *Arc 2000*, 2005.



BADEA (NECŞULESCU), Maria A. (n. 11 VIII 1949, Braşov).
Dirijoare, instrumentistă, profesoară.
Stabilită la Piteşti din 1964.
A absolvit cursurile Liceului de Muzică și Arte Plastice din Piteşti (1968) şi Facultatea de Compoziţie-Muzicologie din cadrul Conservatorului *Ciprian Porumbescu*, Bucureşti (1973).
A fost profesoară la Liceul Real-Umanist din Costeşti, jud. Argeş (1973), dirijoarea Corului cadrelor didactice din Costeşti (1974-1979). A înfiinţat grupul folk – vocal la Şcoala nr. 9, Piteşti (1988). A înfiinţat şi a condus Catedra de Chitară Clasică din cadrul Liceului de Artă *Dinu Lipatti*, Piteşti (1990). A obţinut premii şi diplome la olimpiade școlare anuale, naţionale şi internaţionale de la Sibiu, Cluj-Napoca, Alba Iulia.
A participat și a obținut titlul de laureată la concursurile internaţionale de chitară clasică: *Eurovision Young Musicians*, *Viva la musica!* (Zalău), *Paul Polidor*, *George Georgescu* (Tulcea). Violonistă a Ansamblului *Concertino*, Cvartetului *Argessis*, a Orchestrei Liceului de Artă, Piteşti şi a Orchestrei Municipiului Piteşti. A jurizat concursuri naţionale. Membră de onoare a Fundaţiei Române de chitară din 1996, iar din 2005 şi a Asociaţiei de chitară *Transilvania*. I s-au conferit diplome de excelenţă pentru interpretare (2003-2007).

Note autobiografice.

BAIDAN, Gheorghe Paul Gh.
(n. 30 VI 1952, Piteşti, jud. Argeş).
Dirijor, profesor.
Absolvent al Liceului de Muzică şi Arte Plastice din Piteşti (1971) şi al Conservatorului *George Enescu*, Iaşi (1975). *Doctoratul în muzicologie*, cu teza: *Elemente ale limbajului folcloric românesc în creaţia corală contemporană* (2005). A fost profesor de muzică la: Liceul din Bîlteni, judeţul Gorj (1975-1976); Şcoala de Muzică Târgu Jiu, judeţul Gorj (1976-1977); Şcoala Generală de Muzică, Piteşti (1978-1990); Liceul de Artă *Dinu Lipatti*, Piteşti (1990-2002). Din anul 2000 predă la Facultatea de Ştiinţe şi Facultatea de Teologie Ortodoxă Piteşti; șef de catedră (2004-2016), iar din anul 2008, profesor și director la Departamentul Arte al Facultății de Teologie, Litere, Istorie și Arte Pitești.



A publicat: *Elemente folclorice în creaţia corală contemporană* (2005); *Orizont coral renascentist* (2006); *Un geniu descoperit peste veacuri, Gesualdo da Venosa* (2008); *Prelucrări corale de Gavriil Galinescu* (2008). A dirijat formaţii corale săteşti, parohiale, şcolare, instrumentale din județele Gorj şi Argeş. A înfiinţat şi condus orchestra de estradă a Casei de Cultură din orașul Târgu Jiu (1967-1977). Importante premii naţionale şi turnee în ţară şi în străinătate. Fondator, în anul 2000, al specializării *Pedagogie Muzicală* din cadrul Facultăţii de Teologie Ortodoxă din Piteşti. A înfiinţat şi a condus Orchestra simfonică (2002) şi Corul *Academica* (2002) în cadrul Universităţii din Piteşti. Diplome de merit și de excelenţă în cultură (2008) şi titlul de *Fiu al Argeşului* (2011).

Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, Goleşti, 2011.

BALOTĂ, Anton
(n.17 I 1901, Piteşti – m. 24 X 1971, Bucureşti).
Folclorist.
Studii liceale în Bucureşti (1918), Facultatea de Istorie, Bucureşti, cu personalitățile: Nicolae Iorga şi Dimitrie Onciul, filologie cu Ovid Densușianu şi P. Cancel (1919-1922). Asistent la Catedra de Slavistică, Universitatea, Bucureşti (1923-1925). Cursuri de specializare la Belgrad (1925). Profesor la Miercurea-Ciuc (1926-1929), Colegiul

Militar *Nicolae Filipescu*, Mănăstirea Dealu (1931-1936). Referent ştiinţific la Institutul de Istorie al Academiei R.P.R. Bucureşti (1950-1952), membru al Asociaţiei Slaviştilor din R.S.R, (1961-1971). A colaborat la publicaţiile: *Ethnos*, *Romanoslavica*, *Limbă şi literatură*, *Revista de etnografie şi folclor*, *Studii şi articole de istorie*, *Gândirea*, *Revue des études sud-est européennes*. Studii şi articole: *Satul – izvor de viaţă românească* (1938), *Geneza şi evoluţia baladei lui Radu Calomfirescu* (1966), *Balada de curte, străvechi gen literar românesc* (1969).

Bibliografie: Datcu, Iordan; Stroescu S.C. *Dicţionarul folcloriştilor – folclor literar românesc*. Bucureşti, Edit. Ştiinţifică şi Enciclopedică, 1979.

BALTAZAR, Loredana R.



(n. 16 X 1966, Piteşti, jud. Argeş). Muzicologă, profesoară.
Studii muzicale la: Liceul de Muzică şi Arte Plastice Piteşti (1980), la Liceul *George Enescu*, Bucureşti (1985), Universitatea Naţională de Muzică Bucureşti, Secţia de Pedagogie (1991) A urmat studii postuniversitare de muzicologie (1994). Profesoară la Liceul de Muzică şi Arte Plastice *Dinu Lipatti* din Bucureşti (1991-2008), profesor-asociat la Universitatea de Muzică din Bucureşti (1994-1996). Participări la unele sesiuni ştiinţifice de muzicologie. A elaborat și a publicat lucrări științifice: *Aleatorismul, un reper simptomatic al evoluţiei muzicii noi; Fenomenul John Cage, între revelaţia tăcerii şi poetica hazardului*; *Copiii şi receptarea muzicii noi*; *Dimensiunea ludică a Suitelor pentru pian de C. Silvestri*. A obținut premii și diplome pentru interpretare. Membră a Societăţii Muzicale Române *Mozart*, Cluj-Napoca (1992-1998), a Asociaţiei Române *Femei în Artă* (2002). Din 1999, membra Societăţii Internaţionale de Muzică Contemporană – Secţiunea română. Realizator de spectacole, concursuri şi festivaluri naţionale şi internaţionale. În 2008 a realizat un curs de estetică pentru liceele de muzică. A mai publicat cronici, eseuri, interviuri, recenzii în periodicele: *Cotidianul*, *Actualitatea muzicală*, *Observatorul cultural*, *Muzica*. Din anul 2007 este membră a U.C.M.R.

Note autobiografice.

BASARABEANU, Ghelasie
(n.? 1790, Basarabia – m. 8 XI 1855, Curtea de Argeş, jud. Argeş).
Compozitor, arhimandrit, dascăl de psaltichie, copist-caligraf.
Stabilit în Argeş în 1817.
A urmat studii muzicale la Colegiul Naţional *Sfântul Sava* din Bucureşti, la Şcoala de Cântăreţi Biericeşti a Mitropoliei, Bucureşti, şi la Şcoala de Muzică Bisericească *Sfântul Niculae-Şelari* din Bucureşti (1817), fiind coleg de şcoală cu Macarie Ieromonahul, Anton Pann, Pangratie Enghiurliu şi Costache Chiosea. A îndeplinit pe rând calităţile de monah, ieromonah şi arhimandrit de scaun al Episcopiei Argeşului. A fost, pe rând, „ieropsalt" al Episcopiei Curtea de Argeş (1817-1823), psalt şi caligraf la Mănăstirea Mărgineni, jud. Prahova (1823-1825) şi dascăl la Episcopia Buzăului (1825-1834). În 1825, în oraşele de reşedinţă din Ţara Românească au apărut şcolile de cântăreţi. Ghelasie a revenit la Curtea de Argeş ca dascăl de psaltichie la Seminarul de Teologie *Neagoe-Vodă* (1836-1851), iar între 1848 şi 1855 a preluat conducerea Seminarului din Curtea de Argeş. A lăsat şi manuscrise, dintre care menţionăm: *Psaltichie greacă* (1819, 1821, 1823 (scrise la Curtea de Argeş), *Orânduiala Sfintei Leturghii* (1820), (a) *Aritmetică sau ştiinţa socotelii*, (b) *Practică monahală*, (c) *Fragment liturgic* (1823), scrise la Curtea de Argeş, *Antologhionul* (1825), *Stihirarul* şi *Doxastar* (1839-1840), *Liturghier* şi *Antologhie* (1839), *Doxastar*, *Anastasimatar*, *Penticostar* şi *Triod* (1844), *Liturghier* (1845) şi *Doxastar* (1853-1855).

Bibliografie: *Cosma, Viorel. Muzicieni din România. Lexicon biobibliografic.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 2000; Isăroiu, I. *Un manuscris psaltic inedit cu cântări de Ghelasie Basarabeanu.* în: Buletin Ştiinţific, Teologie Ortodoxă, Piteşti, tom 5, 2000; Ionescu, C. Gheorghe. *Muzica bizantină în România.* Editura Sagittarius, 2003; Isăroiu, I. *Ghelasie Basarabeanu, personalitate marcantă a muzicii bizantine.* Piteşti, Edit. Universităţii din Piteşti, 2008; *Dicţionar de muzică bisericească românească.* Bucureşti, Editura. *Basilica*, 2013.

BĂDESCU, Graţian C.
(n.25 III 1960, com. Arefu, jud. Argeş).
Solist vocal, profesor.
A urmat cursurile Liceului Industrial Silvic Nr.1 din Curtea de Argeş (1979) şi ale Universităţii de Stat din Piteşti, Facultatea de Teologie Ortodoxă, Secţia Pedagogie Muzicală (2014). A fost tehnician silvic la *Foresta*, Curtea de Argeş (1979-1998). Profesor de muzică la Şcoala Generală din satul Galeşu, judeţul Argeş (2012~). Solist vocal la Ansamblul *Argeşul* al Casei de Cultură din Curtea de Argeş (1979-1985), Ansamblul folcloric *Hora* al Căminului Cultural din comuna Albeşti, judeţul Argeş (1990-1993), Ansamblul *Dorul*, din Piteşti, şi Orchestra *Doina Argeşului* (2003~). Membru fondator şi solist al Grupului vocal *Rapsozii Argeşului* de la



Centrul de Cultură și Artă *George Topîrceanu* din Curtea de Argeș (2007-2012), solist, fondator, coordonator și solist al Grupului vocal *Haiducii vlădicii* de la Casa de Cultură *Pr. Ion Ionescu* din Topoloveni, Argeș (2012~), fondatorul grupurilor vocale de copii *Brădulețul* de la Galeșu (2012) și *Cetioara* de la Valea Danului (2014). A fondat și a îndrumat activitatea grupului vocal bărbătesc *Ceterașii munților* al Cercului Militar din Curtea de Argeș (2015). A participat cu ansamblurile folclorice la festivaluri, concursuri și turnee în țară și în Europa: Cehoslovacia (1985), Franța (1991 și 2008), Belgia (2007), Croația (2009) și Republica Moldova (1990). A obținut premii la festivaluri folclorice naționale: *Florile Ceahlăului* (1984), *Steaua Dunării* (1985) și la festivaluri interjudețene: *Corabia de Aur* (1994), *Narcisa de Aur*, Costești, Argeș (1995), ca solist vocal, dar și pentru formațiile instruite. Din repertoriu: *Trecui printr-o pădurice*, *Pădure, frunzele tale*, *Unge, Leano, ușa bine!*, *Inimă de putregai*, *Îmi aduc aminte bine*, *Aș muri, dar nu acuma*, *Pe drumul care merg eu*, *Cântă-o păsărică-n crâng*, *De-ar fi mândra unde-i luna* etc. Discografie: *Trei mândruțe m-au iubit* (2006), *Pe drumul care merg eu* (2009). A efectuat înregistrări pentru emisiuni radio-tv. Elogiat în presa locală.

Note autobiografice.

BĂJENARU, Teodor

(n. 16 VIII 1853, com. Corbi, jud. Argeş – m.18 VII 1931, Piteşti, Argeş)

Compozitor, preot, profesor.

Stabilit în Piteşti din 1884.

A urmat Seminarul şi Conservatorul din Bucureşti, la clasa profesorului Eduard Wachmann. A fost primul profesor de muzică al Liceului *I. C. Brătianu*, Pitești (1885-1920), diacon la



Biserica *Sfântul Gheorghe* (1884) şi preot la Biserica *Mavrodolu*, ambele din Pitești (1907). A fost profesor de muzică vocală la Şcoala de Cântăreţi Bisericeşti din Piteşti şi la Biserica *Sfânta Treime* (1898-1899), iar după pensionare (1921), a mai predat muzică liniară. A organizat şi a condus corul Liceului *I. C. Brătianu*, pentru care a compus piese muzicale. A fondat și a organizat Societatea muzicală română *Dorul* (1904), care din 1912 se va numi Societatea muzicală *Armonia*.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Piteşti, 1971.

BĂRBĂLOTESCU, Marin
[n.1825 ?, Curtea de Argeş – m. 1880 ? Curtea de Argeş].
Copist de muzică psaltică.
A fost elevul cunoscutului Ieromonah Ghelasie Basarabeanu, la Seminarul *Neagoe-Vodă* din Curtea de Argeş. Printre altele, a caligrafiat *Antologia psaltică, Stihiri(ar)*, între 1844 și 1845, cuprinzând cântările slujbelor de Vecernie, Utrenie şi Liturghie. *Troparul Sfântului Calinic de la Cernica*, de la foaia 72, este scris, ulterior, de către o altă persoană. Manuscrisul se află la Biblioteca Academiei Române (mss. rom. 5432), are 77 de foi și este scris, după procedeul școlii, cu roșu și negru. Probabil, a fost fiul preotului Ene din satul Bărbălăteşti (Curtea de Argeş), de unde și-a luat numele.

Bibliografie: Ştrempel, Gabriel. *Catalogul manuscriselor româneşti*. Bucureşti, 1983, p, 338; Ionescu, Gheorghe C. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic*. Bucureşti, Edit. Sagittarius, 2003.

BĂRBULESCU, Eugen /Eugeniu/
(n. 8 IV 1888, com. Retevoieşti, jud. Muscel/azi jud. Argeş – m. 16 VII 1984, Bucureşti).
Folclorist, ierarh, profesor.
Studii muzicale la Seminarul *Nifon Mitropolitul* din Bucureşti (1901-1909), Facultatea de Teologie din Bucureşti (1909-1913). Diacon la Mănăstirea *Pasărea* (1913-1914) şi preot la Biserica *Silvestru* din Bucureşti (1914-1980). Secretar, subdirector şi profesor la Seminarul *Nifon* din Bucureşti (1917-1924). A fost promovat consilier-referent la Mitropolia din Bucureşti (1924-1933) și profesor la Colegiul *Sfântul Sava* din Bucureşti între anii 1929 și 1940. Articole în periodicele: *Duminica Poporului*, *Apostolul*, *Biserica Ortodoxă Română*. A publicat compoziții muzicale religioase: *Zece cântece religioase* (1930) şi *Prohodul Domnului* (1938), dar şi culegerile de creații folclorice: *Colinde populare* (armonizate de Gheorghe Cucu), 1932, *Buchet de colinde populare* (culese de Gheorghe Cucu), 1940. A cules folclor de pe Valea Râului Doamnei, din zona Piteşti, Câmpulung şi Curtea de Argeş.



A fost membru al Societăţii Corale *Carmen* din Bucureşti, cu care a făcut turnee în ţară şi în străinătate. Colaborări cu: D. G. Kiriac, Gheorghe Cucu şi Ioan D. Chirescu. A fost prieten cu: Mihai Vulpescu şi Gheorghe Folescu, cântăreţi de operă, psaltul profesor Ioan Popescu-Pasărea şi pr. Niculae M. Popescu. Alături de arhiereul Sardelly, a fost fondatorul ziarului *Realitatea*. Neobosit editor şi analist al creaţiilor populare din Argeş.

Bibliografie: Lucian Predescu. *Enciclopedia „Cugetarea”*, Bucureşti, Edit. Cugetarea, 1940; Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1999; Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Addénda*, Bucureşti, Edit. Muzicală, 2011; *Dicţionar de muzică bisericească românească.* Bucureşti, Editura *Basilica*, 2013.

BĂRBULESCU, Tita N.

(n. 15 II 1936, Topoloveni, jud. Argeş). Interpretă vocală de muzică populară. Autodidactă.

A primit primele noțiuni de muzică de la tatăl ei, Nicolae Bărbulescu, lăutar vestit. A urmat Şcoala Populară de Artă din Bucureşti şi, ulterior, Liceul Teoretic din Topoloveni, județul Argeş. A avut colaborări cu orchestrele: *Doina Argeşului* (1955-1963), *Doina Olteniei* și cu *Flacăra Prahovei* (1972-1982), Teatrul *Ion Vasilescu* din Bucureşti (1964-1982). A înregistrat melodii în *Fonoteca de Aur* a Radioteleviziunii Române, din care amintim: *Sus la munte la Muscel*; *De-ai fi neichii drăguliță!*, *Din Piteşti pân' la Trivale*; *Argeşene, argeşene!*; *Trei lalele din Piteşti*; *Dorul de Topoloveni*; *Din Piteşti la Câmpulung*, *Lele, lelișoara mea!*, *Neicuță din Călinești!*, *Marine, Marine!* A interpretat romanţe şi cântece de petrecere: *Trece timpul ca nebunu'*, *La crâşma din Mătăsari*, *Ţuiculiţă de Piteşti!*, *De-aia-i bine cât trăieşti!*, *Intru-n crâşmă, uit de toate*, *Să ne cânte lăutatrul!*, *La cârciuma de sub tei*, *Se duc tinerețile*, *Sus paharul!*, *Ieftinește, Doamne, băutura!*. A realizat turnee în ţară şi străinătate alături de mari interpreţi ai genului: Maria Tănase, Maria Lătăreţu, Ion Luican, Emil Gavriş, Ion Dolănescu, Mia Braia, Maria Ciobanu. Discografie la Casa de discuri Electrecord: *S-au pălit codrii pe*



poale, *Lele, lelişoara mea!*, orchestra Victor Predescu, EPA 3222 (1962); *Dacă nu e neica, geaba!*, ST-EPE 01174 (1977); *Argeşule, râu de ape!*, orchestra Paraschiv Oprea ST-EPE 01285 (1977); *Romanţe şi cîntece de voie bună*, orchestra Paraschiv Oprea ST-EPE 01840 (1981); *Trei lalele din Piteşti*, orchestra Paraschiv Oprea, ST-EPE 03639; *Tita Bărbulescu*, casetă audio, STC 00758 (1991). În 2015, a fost invitată de onoare la prima ediţie a Festivalului-Concurs Naţional de Muzică Populară Românească *Tita Bărbulescu*, din Topoloveni, jud. Argeș.

Distincţii: Medalia Naţională *Serviciul Credincios*, cl. a III-a (2002). A obținut titlul *Cetăţean de Onoare* al oraşului Topoloveni, Argeş (2002), *Diplomă de Excelenţă*, la Jubileul TVR, *Diplomă de Onoare* conferită de Filarmonica *Paul Constantinescu* din Ploiești, iar în anul 2011, titlul de *Fiică a Argeşului*. În anul 2015, drept recunoaștere a talentului său, s-a organizat, în orașul natal, Festivalul-Concurs Național de muzică populară *Tita Bărbulescu.*

Bibliografie: C.J. Argeş, Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi,* 2011; Oancea, Dorin; Mazilescu, Sorin. *Doina Argeşului: 60 de ani de activitate.* Piteşti, Editura *Alean*, 2015.

BERCU, Eugeniu I.

(n. 22 V 1945, satul Călugăreni, com. Hulubeşti, jud. Giurgiu).

Dirijor, instrumentist (pian, acordeon), profesor.

Stabilit în Argeş din 1970.

A absolvit cursurile Liceului *Ion Maiorescu* din Giurgiu (1963) şi Institutul Pedagogic de trei ani din Bucureşti (1965). A urmat cursurile Conservatorului *Ciprian Porumbescu* din Bucureşti (1970), la clasa profesorilor Victor Giuleanu, Viorel Cosma și Marin Constantin – dirijat. Profesor la Şcoala Normală *Carol I*, Câmpulung, Argeş (1970~). A înfiinţat (1970) şi a dirijat corul *Orfeu*, al şcolii, cu care a participat la unele concursuri şcolare locale și naţionale. Din repertoriu: *Ave Maria!*, de Ludovico Vittoria, *Madona mia cara!*, de Orlando di Lasso, *Cântecul robului negru*, de Jon Dawsor, şi piese clasice româneşti.



Turnee în ţară şi S.U.A., cu formaţia *Doina* a Universităţii din Bucureşti, iar în Cuba şi Europa, cu formaţia artistică *Doina Muscelului* a Şcolii Normale *Carol I* din Câmpulung. A primit diplome şi titluri de laureat la Festivalul Naţional *Cântarea României*, la diverse festivaluri şi concursuri din: Blomberg, Germania (1976, 1978), Brive, Franţa (1991, 1993, 1995). Ca metodist al Inspectoratului Şcolar Argeş şi al Universităţii din Piteşti, a îndrumat, a perfecţionat şi a promovat studiul muzical pentru învăţători şi educatori. Pentru întreaga activitate pedagogică a primit titlul de *Profesor emerit* (1980) şi pentru meritele deosebite în domeniul muzical, titlul de *Fiu al Argeşului* (2008).

Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi,* Goleşti, 2008.

BOBANCU, Nicolae N.

(n. 25 VIII 1904, Tg. Jiu, jud. Gorj – m. ? 1986, Piteşti, jud. Argeş).

Stabilit în Piteşti.

Dirijor, violonist, farmacist.

A urmat cursurile Liceului *I. C. Brătianu*, Piteşti (1923) şi ale Facultăţii de Farmacie din Bucureşti (1928). A fost asociat al farmaciei *Bobancu* din Piteşti. A făcut studii muzicale în particular. Între 1925 şi 1945, a fost membru în cvartetul condus de Constantin Albu*. A scris aranjamentul muzical şi a fost dirijorul primului spectacol de revistă teatrală din Piteşti *Vremuri grele* (1925). A compus vestitul cuplet *Balada pantofului*, piesă apreciată de Constantin Tănase, patronul şi actorul Companiei de Revistă din Bucureşti. Membru fondator al Ateneului Popular *Gh. Ionescu-Gion* din Piteşti, unde a activat cu întreaga familie. A participat la spectacole şi alte activităţi culturale. Organizatorul aniversării centenarului Liceului *N. Bălcescu*, Piteşti (1966) şi a numeroase audiţii muzicale pentru publicul meloman din Piteşti. Aprecieri publice în presa locală a vremii.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti.* Piteşti, 1971.

BOLDEANU, George (Gogu)
(n. 17 VIII 1909, Piteşti, jud. Argeş – m. 1977, Bucureşti).
Compozitor, pianist, autodidact.
A avut activitate muzicală în diverse formaţii de muzică uşoară şi de dans: *Electrecord*, *Vasile Jalea*, *Gerd Villnow*, *Mischonszniki*, *M. Albahary*. Din anul 1949, a devenit membru al Societăţii Compozitorilor din România. Selecții din creaţia corală: *Bordeiaş, bordei!* şi *Tudorel* (1940), voce, pian şi versuri de Bebe Alexandru; *Slavă lui Stalin!* (1949), voce, pian şi versuri de Bebe Alexandru. Muzică uşoară: *Auzii o vorbă-aseară*; *Lângă-aşa boboc de fată* (1939), voce, pian şi versuri de S. Marian; *Hai la noapte să fugim!*; *Ieşi, leliţă-n ulicioară!* (1939), voce, pian şi versuri de G. Neguriţă (1939), *Ce te doare, inimioară?* (1940), versuri: Nicolae Boldur.. Piesele sale au fost imprimate la Casa de discuri *Electrecord* și interpretate în emisiuni televizate. A obținut diplome și distincții.

Bibliografie: Predescu, Lucian. *Enciclopedia Cugetarea*. Bucureşti, Editura Cugetarea–Georgescu Delafras; Cosma, Octavian Lazăr. *Universul muzicii româneşti*. Bucureşti, Edit. Muzicală, 1995; Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Addénda*. Buc., Edit. Muzicală, 2011.

BORAC, Luiza G.
(n. 8 III 1968, Piteşti).
Pianistă.
Stabilită în Germania, 1992.
Primele lecții muzicale le-a primit la Râmnicu Vâlcea, iar în 1986, a absolvit Liceul *George Enescu* din Bucureşti.



Absolventă a cursurilor Conservatorului de Muzică *Ciprian Porumbescu* din București (1990), clasa Gabriela Amiraş, și a Conservatorului din Hanovra, Germania (*Hoschschule für Musik und Theatrer Hannover*), secţia de solistică. A urmat cursuri de măiestrie muzicală la New York şi Salzburg. Premii la concursurile *George Enescu* (Bucureşti), *Senigallia Viotti – Valsesia* (Italia), *Gina Bachauer* (USA), Barcelona (Spania), *Mendelssohn* şi *Tomassoni* (Germania) *Edvard Grieg* (Norvegia). Laureată a Festivalului *Young Artist International* din Los Angeles (1999). A debutat la *Carnegie Hall* din New York în 2001; Premiul I *Prix d' Oslo*, în Norvegia (2002). Repertoriul cuprinde creații ale compozitorilor clasici: Chopin, Bach, Liszt, Brahms, Schumann, Beethoven, Mozart, George

Enescu. A interpretat în primă audiţie mondială piesa *Ahnung*, a cunoscutului compozitor Robert Schumann (2009), piesă recent descoperită. Revista *BBC Music Magazine* i-a acordat cel mai mare premiu pentru un CD cu muzică instrumentală. În 2009, după zece ani ca artistă a casei Steinway, Luiza Borac a fost inclusă în seria *Wall of Fame* Steinway. A susținut anual concerte la filarmonicile din țară, dar și pe scenele din orașul natal. Discografie: Ceszky Krnlov Festival – Klavierabend mit Werken von Beethoven und Schumann; Robert Schumann, Kinderszenen, Études Symphoniques opus 13; Erbdrostenhof – Klavierabend MIT Werken von Chopin, Liszt und Ravel (R+V); Concursul Internațional de Pian Glasgow – Concert Prizewinner; Gina Bachauer Concursul Internaţional de Pian – Concert Prizewinner – WDR; Köln Orchester – Chopin: Variaţiuni pe „La ci darem la mano", Op. 2 (BMG); George Enescu – cele 3 Suites pian (Avie); Wanderer – Schubert și Liszt (Avie); Don Giovanni – Chopin, Liszt, Beethoven (Zeit Stiftung); George Enescu – *Două sonate pentru pian* (Avie); Chopin – 24 Études şi 6 piese poloneze (Avie); Frühlingsglaube – pian. Transcrieri, de Franz Liszt şi Serghei Vasilievici Rahmaninov.

Bibliografie: Ziarul *Curierul zilei*, 10 I 2011; Ziarul *Obiectiv argeşean*, 5 III 2012; Ziarul *Atitudine în Argeş*, 6-11, III 2012. http/www.luizaborac.com.

BRANIŞTE, Ene M.

(n. 12 X 1913, com. Suseni, jud. Argeş – m. 18 III 1984, Bucureşti).

Preot, bizantinolog, profesor, muzician. Studiile muzicale la: Seminarul Teologic *Neagoe-Vodă* din Curtea de Argeş (1925-1933), la Facultatea de Teologie din Bucureşti (1933-1938), la Seminarul Pedagogic *Titu Maiorescu*, Bucureşti (1937-1938). A urmat doi ani Facultatea de Litere din Bucureşti (1947-1949). *Doctoratul în Teologie* (1943), cu teza *Explicarea Sfintei Liturghii după Nicolae Cabasila.* A fost asistent la Catedra de Liturgică şi Pastorală, Facultatea de Teologie, Bucureşti (1938-1950), hirotonit diacon (1940), a devenit preot în anul 1950, a fost numit conferenţiar şi profesor universitar în 1950 şi respectiv în 1982, prorector (1970-1971) şi rector la Institutul Teologic, Bucureşti (1980-1982).



Vicepreşedintele Comisiei de Pictură a Patriarhiei Ortodoxe Române din 1968 până în 1983, redactor la revista *Studii Teologice* din Bucureşti (1980-1984), membru al Consiliului Eparhial din cadrul Arhiepiscopiei Bucureştilor. Participant la conferinţe şi manifestări ecumenice ca reprezentant al Bisericii Ortodoxe Române în: Anglia (1968), Germania (1970, 1980), Armenia (1972), Franţa (1975), Grecia (1976), Elveţia (1977), Austria (1979). A publicat studii, eseuri şi articole în: *Biserica Ortodoxă Română*, *Studii Teologice*, *Ortodoxia*, *Mitropolia Olteniei*, *Glasul Bisericii*. A fost distins cu titlul onorific de *Iconom Stavrofor* şi *Crucea Patriarhală a Bisericii Ortodoxe Române* (1952).
Lucrări: *Anastasimatarul uniformizat. II: Utrenierul sau Cântările utreniei (de Duminică dimineaţă) a celor opt glasuri bisericeşti urmate de svetilnele şi stihirile Evangheliilor și ale Doxologiei Mari* (în colaborare cu Nicolae Lungu şi cu Grigore Costea), 1954 (ed. I) şi 1974 (ed. a II-a); *Carte de cântări bisericeşti pentru credincioşii ortodocși* (în colaborare), 1975; *Manual de Liturgică pentru Seminarii* (colaborare), 1978; manualul: *Liturgica specială,* (1980); lucrarea: *Cântările Penticostarului* (1980); *Liturgica generală*, manual (1985); *Tratat de Liturgică generală cu noţiuni de artă bisericească* (1994). A publicat studii de bizantinologie şi muzicologie.

Bibliografie: Ionescu, C. Gheorghe. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic.* Edit. Sagittarius, 2003; Dinu, Ion M. *Oameni de seamă ai Argeşului de ieri şi de astăzi.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2004; *Enciclopedia Ortodoxiei Româneşti.* Bucureşti, Editura Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă, 2010. Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Addénda*, Bucureşti, Edit. Muzicală, 2011;*** *Dicţionar de muzică bisericească românească.* Bucureşti, Edit. *Basilica*, 2013.

BRANIŞTE, Marin M.
(n.25 III 1915, com. Suseni, jud. Argeş – m. 12 VII 1996, Piteşti).
Preot, istoric, dirijor, profesor, editor.
Fratele preotului Ene M. Branişte*.
A urmat Seminarul teologic la Curtea de Argeş (1927-1935), Facultatea de Teologie din Bucureşti (1935-1939), paralel cu Seminarul Pedagogic *Titu Maiorescu*, Bucureşti (1946). Susține doctoratul cu teza: *Însemnările de călătorie ale peregrinei Egeria, sec. IV* (1980). A fost cântăreţ bisericesc şi dirijor la bisericile *Costescu* şi *Oborul Vechi* din Bucureşti (1937-1942), preot la Biserica *Sfântul Nicolae din Coastă,* Slatina, jud. Olt (1942-1944). A fost preot la *Biserica Domnească* din Piteşti (1944-1974), profesor de educaţie moral-religioasă la Şcoala profesională din Piteşti (1945-1947), protoiereu al fostului raion Piteşti (1948-1953). A îndeplinit funcția de preot paroh la Biserica *Sfântul Gheorghe* din Piteşti (1970-1974 și 1993-1994). A fost transferat la parohia ortodoxă, Viena, Austria (1974-1993). A editat, începând cu 1975: *Almanahul parohiei ortodoxe*



române din Viena şi revista *Luceafăr Nou* a Asociaţiei *Unirea* din Viena. Studii publicate: *Concepţia Sfântului Ioan Gură de Aur despre familie* (1957), *Concepţia Sfântului Ioan Gură de Aur despre prietenie şi dragoste* (1957), *Catagrafia preoţilor din judeţul Argeş la 1833, întocmită de Ocârmuire* (1961), *Câteva ştiri despre şcolile din oraşul Piteşti, înfiinţate pe lângă biserici înainte de Regulamentul Organic* (1965); *Pisanii, însemnări şi manuscrise din vechile biserici ale oraşului Piteşti* (1971); *Primele sedii ale școlii publice din Piteşti* (1972).

Bibliografie: Păcurariu, Mircea. *Dicţionarul teologilor români*. Bucureşti, Editura Enciclopedică, 2002; Popescu, Silvia; Drăguşin, Marin; Buburuzan, Silviu. *Tărâmul tăcerii: Cimitirul „Sfântul Gheorghe" din Piteşti*. Iaşi, Edit. Dosoftei, 2008; *Enciclopedia Ortodoxiei Româneşti*. Bucureşti, Editura Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă, 2010.

BRÂNZEU, Nicolae N.

(n. 28 XII 1907, Piteşti, jud. Argeş – m. 7 III 1983, Arad).

Compozitor, dirijor, profesor.

Studiile muzicale le-a început la Piteşti (1920-1926), cu Maria Lerescu şi Lucia Stănescu (pian). A urmat Liceul de Băieți *I.C. Brătianu* din Piteşti (1926) şi Conservatorul din Bucureşti (1931), clasa profesorului Dumitru Georgescu-Kiriac (teorie-solfegiu), prof. Alfonso Castaldi (armonie și contrapunct), Mihail Jora (contrapunct) şi Dimitrie Cuclin (forme muzicale și estetică). Cursuri de perfecţionare la *Schola Cantorum* din Paris (1931-1934), cu Guy de Lincourt (compoziţie) şi Marcel Labey (dirijat orchestră). Licenţiat al Facultăţii de Drept din Bucureşti (1931). A debutat ca dirijor la Opera Română din Bucureşti, în 1943, la premiera *Săptămâna luminată*, de Nicolae Brânzeu. A fost corepetitor (1937-1946), dirijor la Opera Română, Bucureşti (1946-1947); profesor suplinitor la Conservatorul din Bucureşti, Clasa de Armonie (1940-1941), dirijor la Opera din Sibiu (1948), profesor la Şcoala Populară de Artă din Arad (1947-1954, 1964-1966), iar între 1948 și 1972 a fost dirijor la Filarmonica din Arad. Informațiile privind opera, prelucrate



după Viorel Cosma. *Muzicieni din România. Lexicon* (1989). Muzică de teatru: *Monna Vanna*, scenă dramatică (1934); *Săptămâna luminată*, dramă muzicală (1942); *Scufiţa Roşie*, muzică de scenă (1949); *Piatra din casă*, vodevil de Vasile Alecsandri (1951); *Aladin şi lampa fermecată*, muzică de scenă (1958); *Cruciada copiilor*, dramă muzicală după poemul lui Lucian Blaga (1961): *Dragostea triumfă* (1968). Muzică vocal-simfonică: *Hymne* (1931); *Sărbătoare*, cantată pentru cor mixt şi orchestră (1937); *Trecut-au anii*, poem pentru tenor şi orchestră (1939); *Cântecul bradului*, cantată pentru cor mixt şi orchestră (1940); *Copilărie sfântă* (1947), poem pentru bas şi orchestră; *Meșterul Manole*, cantată dramatică (1966); *Luceafărul*, oratoriu pentru solişti (1972). Muzică simfonică: *Fantezie simfonică* (1934); *In Memoriam* (1936); *Două schiţe simfonice* (1940); *Preludiu* şi *Fugă pentru orchestră* (1940); *Nocturnă pentru orchestră* (1949, rev. 1956); *Suita simfonică în Do major* (1950), *Simfonia I în la minor*, 1954; *Rapsodia I pentru orchestră* (1958); *Simfonie concertantă pentru pian şi orchestră* (1959); *Rapsodia a II-a pentru orchestră* (1960); *Simfonia a II-a în re „Pentru pace”* (1963); Simfonie de cameră (1965); *Uvertura sportivă UTA* (1969); *Poemul Unirii* (1977), poem simfonic; *Simfonia III-a în do minor* (1977); *Uvertură festivă* (1978). Muzică de cameră: *Cvartet pentru pian şi coarde* (1935); *Cvintet pentru pian şi suflători* (1957); *Sonată pentru clarinet şi pian* (1961); *Sonată pentru corn şi pian (1965); Sonată pentru pian* (1965); *Sonatină pentru vioară solo* (1966); *Sonată pentru violoncel şi pian (1970).* Muzică corală: *Imnul „Junimii”* (1926), *Foaie verde, firul ierbii* (1960), prelucrare de folclor; *De dor* (1960); *Imnul Liceului din Piteşti* (1966), pentru cor mixt; *Cântec de leagăn pentru Nicolae Bălcescu* (1967); *Cântec pentru ţară* (1967); 5 *coruri a cappella pe versuri de Duiliu Zamfirescu* (1972); *Trei coruri pe versuri de Mihai Eminescu* (1972); *Stelele-n cer*, cu pian. Muzică vocală: *Trei poeme* (1943); *Isus din copilărie* (1946); *Cîntec haiducesc* (1949); *Pe pajiştile verzi* (1958);

Mi-eşti dragă! (1960); 5 *lieduri pe versuri de L. Blaga* (1970); *Strada stânjeneilor albaştri* (1970); 2 *lieduri pe versuri de Simona Lecca* (1970); *Noapte bună!* (1970): *Inscripţie pe amintiri* (1977).

Muzicologie: *Muzica românească.* Extras din *Rânduiala*, vol. 3, Caietul 1, Bucureşti, 1938. A dirijat opere de Puccini, Verdi, Rossini, Donizetti, Brediceanu, Nicolae Brânzeu, dar şi muzicieni precum: Stella Simionetti, Iolanda Mărculescu, Lya Hubic, Elena Botez, Lucia Stănescu, Emilia Petrescu, Arta Florescu, Lili Duşescu, Marina Krilovici, Constanța Câmpeanu, Anca Barbu, Tatiana Roșculeț, Magda György, Zenaida Pally, Agnes Baltsa, Maria Snejina, Ion Dacian. A obţinut Premiul II (1934) şi Premiul I naţional *George Enescu* (1942), pentru compoziţie, premii acordate de către Uniunea Compozitorilor din România. În anul 1968, i se conferă *Ordinul Meritul Cultural*, clasa a V-a.

Bibliografie: Gheorghiu, Virgil. *Portretul unui muzicant.* Bucureşti, s.n. 1939; Predescu, Lucian. *Enciclopedia Cugetarea.* Bucureşti, 1940; Lazăr, Nicolae. *Compozitorii noştri: Nicolae Brânzeu*, în: *Rampa*, Bucureşti, IV. 1942; Lazăr, Nicolae. *Compozitorul şi dirijorul N. Brânzeu, o revelaţie*, în: *Rampa*, Bucureşti, nr 19, 8. XI. 1942; Sym [Simionescu-Rîmniceanu Th.] *Muzica. O seară neaoş românească la Opera Română*, în: *Viaţa*, Bucureşti, 6.V.1943; Lazăr, Nicolae. *"Săptămâna luminată" de Brânzeu...* în: *Rampa*, Bucureşti, nr. 71, 9.V. 1943; Lazăr, Nicolae *"Săptămâna luminată", N. Brânzeu*, în: *Rampa*, Bucureşti, nr. 70, 11.IV.1913; R. Al. *"Săptămâna luminată" de Nicolae Brânzeu*, în: *Universul*, Bucureşti, 1.III.1944; Lazăr, Nicolae. *"Săptămâna luminată" de Brânzeu*, în: *Neamul nostru*, Bucureşti, nr. 53, 2.III.1944; Carl Nuki, Leo. *Cronica muzicală, "Săptămâna luminată" şi "Coppelia" la Opera Română*, în: *Rampa*, Bucureşti, 5.III.1944; [Dumitrescu, Ion] 25 *ani de muzică românească*, Bucureşti, Edit. Soc. Comp, Rom., 1945; Cosma, Viorel. *Compozitori şi muzicologi români. Mic lexicon*, Bucureşti, Edit. Muzicală, 1965; Firoiu, V. *Dragostea triumfă*, [Interviu], *în: Tribuna*, Cluj, nr. 4 (626), 23.I.1969; Seeger, Horst. *Musiklexikon*, vol. 1(A-K), Leipzig, VEB Deutscher Verlag Für Musik, 1966; Cosma, Viorel. *Muzicieni români. Lexicon*, Bucureşti, Edit. Muzicală, 1970; Rusu, M. *O capodoperă uitată*, în: *Orizont*, Timişoara, nr. 31, 2.VIII.1973; Dogaru, Anton. *Partituri: "Uvertura sportivă"*, în: *Rom. Lit.*, Bucureşti, nr. 47, 22.X1.1973; în: *Orizont*, Timişoara, nr. 26, 28.V1.1974; Frank-Altmann V. *Kursgefaßtes Tonkünstler Lexikon*, (A-K), Wilhelmshawen, Heinrichshofen's Verlag, 1974; Binder, Woltgang. *Une eine fragwürige Erstauffuhrung.* Ruskschau auf die Konzerte des Monats April Gelungener Adend im Muziklyzeum, în: *Neuer Weg*, Bucureşti, nr. 8090, 17. V. 1975; Berger, Wilhelm Georg, *Muzica simfonică modernă-contemporană* 1930-1950, vol. 4, în: Edit. Muzicală, Bucureşti, 1976; Berger, Wilhelm Georg. *Muzica simfonică contemporană*, 1950, 1970, vol. 5 în: Edit. Muzicală, Bucureşti, 1977; Vancea, Zeno. *Creaţia muzicală românească sec. XIX-XX*, în: Edit. Muzicală, Bucureşti, 1978; Popescu, Mihai. *Repertoriul general al creaţiei muzicale româneşti;* vol. 1, Bucureşti, Edit. Muzicală, 1979; Sava, Iosif şi Vartolomei, Luminiţa. *Dicţionar de muzică*, Bucureşti, Edit. Ştiinţifică, 1979; Popescu, Mihai. *Repertoriul general al creaţiei muzicale*

româneşti. vol. 2, Bucureşti, Edit. Muzicală, 1981; Dinu, Ion M. *Figuri de dascăli argeşeni.* Edit. Complexul muzeal Goleşti, 1991; Dinu, Ion M. *Figuri de dascăli argeşeni.* Piteşti, Edit. Paralela 45, 2001; Popescu, Silvia; Drăguşin, Marin; Buburuzan, Silviu. *Tărâmul tăcerii: Cimitirul „Sfântul Gheorghe" din Piteşti.* Iaşi, Edit. Dosoftei, 2008; Cruceană, Paul Ioan. *Stavile-n calea uitării.* Geamăna, Tiparg, 2011.

BRUCKER, Wilhelm (Willy)

[n. 1920? – m. 1985? Bucureşti].

Dirijor, profesor.

A urmat cursurile Conservatorului din Bucureşti. A fost dirijorul Fanfarei Militare a Garnizoanei din Piteşti şi al Orchestrei semisimfonice a oraşului Piteşti (1961-1964). A condus catedra de vioară şi orchestra Şcolii Populare de Artă din Piteşti (1965-1970), unde a pregătit selecţiuni din opereta *Silvia*, de Imre Kálmán, *Trubadurul*, de Giuseppe Verdi. A pregătit şi a condus orchestra operetei *Ana Lugojana* (1962), cu extraordinara participare a tenorului Ion Dacian. A fost răsplătit cu diplome, distincţii în diverse competiţii şi cu Premiul al III-lea, naţional (1964).



Bibliografie: Revista Şcolii Populare de Artă Piteşti. *Preludii*, nr. 1, 2, Tipografia „Argeş", 1980; Pendiuc, Gabriela. *Şcoala Populară de Arte şi Meserii Piteşti – speranţe şi certitudini.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2012.

BUGA, Marin Gh.

(n. 17 IX 1924, satul Siliştea, com. Căteasca, jud. Argeş – m. 18 XII 2003, Bucureşti).

Folclorist, profesor.

A urmat cursurile Facultăţii de Filologie, Bucureşti (1950-1954). *Doctor în filologie* cu teza *Ovid Densuşianu, folclorist* (1976). Asistent universitar la Institutul de Relaţii Internaţionale din Bucureşti (1954-1957), asistent la catedra de folclor a Universităţii Bucureşti (1957-1970), asistent şi lector la Facultatea de Filologie a Institutului Pedagogic din Bacău. A cules piese muzicale din Argeş şi Muscel. Articole şi eseuri în reviste de specialitate: *Tipuri de structuri compoziţionale în colindele româneşti* (1968); *Improvizaţie şi sistem în compoziţia liricii populare* (1970).

Bibliografie: Datcu, Iordan; Stroescu S.C. *Dicţionarul folcloriştilor. Folclorul literar românesc.* Bucureşti, Edit. Ştiinţifică şi Enciclopedică, 1979; Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Addénda*, Bucureşti, Editura Muzicală, 2011.

BUSUIOC, Alexandru C.

(n. 6 XI 1922, Piteşti, judeţul Argeş – m. 4 I 1964, Piteşti).

Lăutar, violonist şi dirijor.

Fiul lăutarului Constantin Busuioc.

A fost dirijorul şi fondatorul Orchestrei de muzică populară *Doina Argeşului* din





Piteşti (1950). A înregistrat primul disc, acompaniindu-le pe cântărețele Tita Bărbulescu şi Ana Ispas (1954) şi a participat alături de Maria Tănase la marele Festival de Folclor din Bulgaria (1959), unde a primit titlul de laureat. Împreună cu orchestra *Doina Argeșului* a susţinut spectacole, a efectuat turnee şi a fost răsplătit cu diplome, trofee şi premii în competiţii artistice naţionale.

Bibliografie: Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Edit. TIP – NASTE, 2007.

BUŞTEAN, Victor V.

(n. 26 VI 1953, com. Conţeşti, județul Argeş).

Lăutar, violonist.

A urmat cursurile Școlii Populare de Artă din Piteşti (1965-1968), cu Willhelm Brucker* şi Iulian Butaru*. Instrumentist la Ansamblul *Ciocârlia* din Bucureşti. Între 1971 şi 1975, dirijorul Orchestrei *Mărţişorul* a Fabricii de Stofe *Argeşeana* şi al Ansamblului de cântece şi dansuri *Chindia*, al Sindicatului C. P.* Piteşti. A colaborat cu orchestrele *Dorul, Plaiuri Argeşene* din Piteşti şi *Argeşul* din Curtea de Argeş. A făcut parte din taraful *Virtuozii*, dirijat de maestrul Radu Simion. Din 2005, a condus taraful *Zavaidoc* al Centrului Cultural Piteşti, iar din 2009 colaborează cu Ansamblul profesionist *Dorul* şi cu Orchestra *Doina Argeşului*. Repertoriul cuprinde muzică populară și muzică instrumentală: *Concertul nr. 5*, de Brahms, *Rapsodia I*, de George Enescu, *Sârba în căruță*, *Ciocârlia*, *Hora staccato* și *Hora mărțișorului*, de Grigoraş Dinicu, *Cântece de ascultare*, *Ungurica din Argeș*, *Brâul de la Câmpulung*, *Sârba de la Bascov*. A înfiinţat şi condus formaţia proprie de muzică populară *Buştean* (1970~). Turnee în ţări din Europa, America de Sud şi Asia şi unele înregistrări la Radioteleviziunea Română. În cadrul festivalurilor şi concursurilor a obținut trofee şi distincţii.

Note autobiografice.

BUTARU, Felicia C.
(n. 4 XI 1955, Râmnicu Vâlcea, judeţul Vâlcea).
Violonistă, profesoară.
Absolventă a Liceului de Muzică şi Arte Timişoara (1977) şi a Academiei de Muzică din Bucureşti (1980). A fost profesoară la Şcoala Populară de Artă din Piteşti (1977-1980). Violonistă la *Staatlichen Orchester Quedlingurg* din Germania (1979-1985). A revenit în ţară, la catedra Liceului de Artă *Dinu Lipatti* şi la Şcoala Populară de Artă, Piteşti (1985-2016). A concertat în Cvartetul *Argessis*, în Orchestra Universităţii din Piteşti (2004~) şi la Filarmonica din Piteşti (2007~). Din repertoriu: *Sonata în Re major*, de W. A. Mozart; *Grand Rondo în la major, op. 107*, de Fr. Schubert, şi *Marş caracteristic în Do major op. 121, Vals în la minor*, de Chopin; *Romanţa în La major*, de S. Rachmaninov; *Mica suită nr. 5 în 4 părţi*, de Cl. Debussy; *Nuages gris. Orage*, de F. Liszt; Suita *Dolly: Le jardin de Dolly, Kitty-vals, Le pas espagnol*, de Gabriel Fauré; *Sonata „Waldstein" Nr. 21 Op. 53*, de L.van Beethoven; *Reflets dans l'eau. Poissons d'or*, de C. Debussy; *Jeux d'eau* de M. Ravel; *Meditaţie pentru vioară şi pian op. 42 nr. 1* – P. I. Ceaikovski; *Dans spaniol nr. 8 op. 26*, de P. de Sarasate. A susţinut recitaluri şi concerte, a participat la concursuri şi festivaluri de gen, câştigând diverse premii şi diplome.



Bibliografie: Pendiuc, Gabriela. *Şcoala Populară de Artă şi Meserii Piteşti – speranţe şi certitudini.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2012.

BUTARU, Gheorghe I.
(n. 15 V 1905, Craiova, jud. Dolj – m. 26 VI 1973, Piteşti, judeţul Argeş).
Instrumentist. Autodidact.
Stabilit în Piteşti (1954).
Copil de trupă în Primul Război Mondial, a ajuns Prim-Fligornist al Regelui Mihai (1918). Absolvent al Şcolii de Subofiţeri (1923), a activat în armată până în 1944, după care a fost angajat la staţia C.F.R. din Piteşti (1945). A iniţiat şi dirijat Fanfara C.F.R. (1950), alături de Wilhelm Brucker*, a fost violonist în Orchestra de Cameră a Şcolii Populare de Artă din Piteşti, unde



a interpretat, uneori, un repertoriu cu grad înalt de dificultate. Participări la diverse competiții și spectacole, încununate cu premii și distincții. Elogiat în presa locală argeșeană.

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 5: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2007.

BUTARU, Iulian M.

(n. 17 IX 1955, Piteşti, jud. Argeş).
Violonist, profesor, dirijor.
Absolvent al Liceului de Muzică şi Arte Plastice din Piteşti (1974), al *Hochschulle für Musik* din Leipzig, Germania (1981-1984) şi al Universităţii Naţionale de Muzică, Bucureşti (2000). A fost instrumentist la *Staatlichen Orchester Quedlingurg*, Germania (1979-1985). Din 1985 ~ a fost profesor de vioară şi violă, acompaniator canto popular la Şcoala Populară de Artă şi la Liceul de Artă *Dinu Lipatti* din Piteşti. Instrumentist în Orchestra Universităţii Piteşti (2004~) şi la Filarmonica din Piteşti (2007~). Colaborator permanent al Centrului de Creaţie Populară şi al Teatrului *Alexandru Davila* din Piteşti, grafician muzical al unor monografii muzicale: *Structuri acordice în coarde simple și duble pentru vioară* de Octav Savițchi (1993), *Curs de solfegii*, de Moise Mitulescu (1998), *Colinde și obiceiuri de iarnă din Argeș-Muscel*, de A. Rujan (1998), *Drumul Pițulesei*, de Constantin Cârstoiu (2003), *Fluierul la români*, de Traian Ciuculescu (2009), *Virtuozi ai fluierului*, de Moise Mitulescu și Traian Ciuculescu (2010), *Cântând iubirea*, de Moise Mitulescu (2012). Iniţiatorul tarafului *Argeşelul* al Liceului de Artă din Piteşti (2000). Participant la competiții școlare, locale și naționale, la evenimente culturale locale şi la diverse emisiuni televizate. Pentru profesionalism și talent, a primit premii, trofee şi diplome la competiţii naţionale şi internaţionale. A întreprins turnee în ţările europene. Repertoriul interpretat a inclus piesele muzicienilor clasici: Beethoven, *Concertul nr. 4 pentru pian și orchestră în sol major* de Ceaikovski, *Simfonia nr. 5 în mi minor*; *Jeux d'eau*, de M. Ravel; *Meditație*



pentru vioară şi pian op. 42 nr. 1, de P. I. Ceaikovski; *Dans spaniol nr. 8 op. 26*, de P. de Sarasate; *Studiu în formă de vals*, de Saint-Saëns Ysaye; arii şi duete din *Liliacul* şi *Voievodul ţiganilor*, de Johann Strauss (fiul); *Ciocârlia*, de Grigoraş Dinicu, *Silvia*, de Imre Kálmán; *Aur şi argint* şi *Văduva veselă*, de Franz Lehár și alte piese clasice cu grad înalt de dificultate.

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 5: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2007.

BUTARU, Mihai Gh.

(n. 20 II 1935, Piteşti, jud. Argeş – m. 22 X 1992, Piteşti).

Acordeonist, compozitor. Autodidact.

A urmat cursurile Liceului Comercial din Piteşti (1950-1955). Instructor de acordeon, corepetitor şi dirijor la clasele de canto ale Şcolii Populare de Artă, Piteşti. La Palatul Culturii, Pitești a condus formaţia de muzică uşoară. Colaborări cu Casa Tineretului şi Casa de Cultură a Sindicatelor din Piteşti (1958). A realizat câteva aranjamente muzicale pentru suitele de jocuri populare ale Ansamblului *Doina* al Palatului Culturii, Pitești (1969). Dirijor la Secţia Estradă a Teatrului *Alexandru Davila* din Piteşti (1970). A compus muzică pe versurile poetului Octav Pârvulescu: *În ochii tăi*, *De dorul tău*, *Poveşti, poveşti*, *Trenul*, *Cântecul petroliştilor*. Diplome şi premii la concursuri și festivaluri.

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 5: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2007.





CASA CREAŢIEI POPULARE ARGEŞ/ CENTRUL JUDEŢEAN PENTRU CONSERVAREA ŞI PROMOVAREA CULTURII TRADIŢIONALE ARGEŞ, PITEȘTI (1956-2017).

Iniţial, instituţie de cultură pentru îndrumarea metodică a formaţiilor artistice de amatori, înfiinţată prin decizia nr. 20254 din 1 mai 1956 a Sfatului Popular al Regiunii Piteşti, semnată de Constantin Sandu şi de prof. Nicolae Mihăilescu. Instituţia a început activitatea cu numai şase salariaţi.

Subordonare administrativă: Secţiei Învăţământ şi Cultură a Sfatului Popular Regional, Inspectoratului pentru Cultură şi Artă al Regiunii Argeş (1962-1968), Inspectoratului pentru Cultură al Județului Argeş (1968-1990), Ministerului Culturii (1990-1997) şi Consiliului Judeţean Argeș (1997~). Titulaturi ale instituţiei: *Casa Regională a Creaţiei Populare* (1956), *Casa Creaţiei Populare a Judeţului Argeş* (1968), *Centrul de Îndrumare a Creaţiei Populare şi a Mişcării Artistice de Masă al Judeţului Argeş* (1972-1989), *Centrul Judeţean al Creaţiei Populare Argeş* (1990) şi *Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Argeş* din 2004.

Amplasamente ale instituţiei: Palatul Culturii, Piteşti (1956-1968), Casa *Al. Odobescu* (1968-1971), Casa *Nae Dumitrescu* (1971-2009), din 2009, într-o anexă a Colegiului Naţional *I. C. Brătianu*, Piteşti. Directori: prof. dr. Aurel Popescu (1956-1958), prof. Mihail Ghiţescu (1958-1959), prof. Zenovie Păun (1959-1968), prof. Costin Alexandrescu (1968-2009), prof. dr. Sorin Mazilescu (2009-2017).

Obiective: îndrumarea metodică a celor care pregăteau formaţii muzicale şi coregrafice în întreg judeţul; iniţierea şi organizarea anuală a competiţiilor şi manifestărilor culturale; tipărirea lucrărilor de folclor literar, muzical, coregrafic; cercetarea etnofolclorică, conservarea şi

valorificarea creaţiei populare. Domenii abordate: teatru, satiră şi umor, literatură, etnografie şi folclor, muzică, artă plastică, artă populară şi coregrafie. În cadrul C.J.C.P.C.T. Argeş a funcţionat Editura *Alean* sub conducerea lui Alexandru Mărchidan (2006-2017). S-au publicat peste 200 de lucrări ştiinţifice şi peste 30 de monografii etnografice din zona Argeş-Muscel. Din aprilie 2017, după o hotărâre a Consiliului Județean Argeș, activitatea s-a încheiat, obiectivele culturale fiind continuate de Școala Populară de Arte și Meserii din Pitești și Centrul Cultural Județean Argeș (instituție înființată în 2017).

Bibliografie: *Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956 – 2006.* Piteşti, Edit. Paralela 45, 2006; Oancea, Dorin. *Doina de dor... dorul de doină.* Piteşti, Edit. Alean, 2007.

CASA DE ÎNVĂŢĂTURĂ/ ŞCOALA DOMNEASCĂ DIN CÂMPULUNG

(1552-1830).

Din afirmaţiile lui Constantin D. Aricescu, o şcoală domnească a fost fondată de Doamna Chiajna în anul 1552, pe lângă şi în administraţia Bisericii Domneşti din Câmpulung – ctitoria sa şi a fiului ei Petru (prima organizare bisericească unde a fost prezentă muzica bizantină). În anul 1665, şcoala avea şase grămătici şi scutiri de dări, acordate de Radu Leon-Vodă. Antonie-Vodă anunţă la 10 mai 1669, printr-un hrisov (primul document scris, cunoscut), înfiinţarea la Câmpulung Muscel, pe locul donat de Radu Năsturel, a unei şcoli la care elevii, bogaţi ori săraci, învăţau scrisul, cititul, socotitul, cântări bisericeşti, limbile română, greacă şi slavonă. În hrisovul din 28 III 1670, Antonie-Vodă stabileşte ca plata dascălilor şi hrana copiilor să fie asigurate de vămile Rucăr şi Dragoslavele. Cei mai mulţi dascăli erau preoţi şi cântăreţi de la Biserica Domnească sau alte biserici. După marele incendiu din 1737, şcoala a funcţionat în chiliile Bisericii Domneşti. În urma jafurilor turceşti (1788-1790), şcoala a fost arsă şi activitatea întreruptă. În locul ei s-a deschis o şcoală de băieţi, dăruită Bisericii *Flămânda* de comisul Ion Craioveanu şi care a funcţionat între 1792 şi 1822. Dascălii şcolii: Dumitru (1680), Radu Lăngescu (până la 1724), Adam (până la 1744), Ştefan Motreanu (1745-1748), Ioan (până la 1780), Teofan (până la 1785), Ioniţă (până la 1813), Oancea (până la 1819) şi pitarul Ion Brezoianu, mai târziu. La 10 noiembrie 1825, Constantin Ion, ucenicul lui Macarie Ieromonahul, îl anunţă pe acesta printr-o scrisoare că se căutau copii „cu glas bun”, iar la 1831, un alt ucenic este plătit şi are obligaţia să introducă noua metodă de musichie a lui Petre Efesiul.

Bibliografie: Aricescu, C. D, *Istoria Câmpulungului, prima rezidenţă a României,* Bucureşti, 1855; Urechia, V. A. *Istoria şcoalelor de la 1800-1864,* Bucureşti, 1892; Băjan, D. *Documente câmpulungene,* Câmpulung, 1910; Simonescu, Dan. *Viaţa literară şi culturală a mănăstirii Câmpulung (Muşcel) în trecut.* Câmpulung – Muscel, 1926; Posluşnicu, Mihail Gr. *Istoria musicei în România,* Bucureşti, 1928; Răuţescu, Ioan. *Dragoslavele.* Câmpulung-Muscel; Tipografia şi Librăria Gheorghe N. Vlădescu, 1937; Răuţescu, Ioan. *Câmpulung Muşcel: monografie istorică.* Tip. Gh. Vlădescu, Câmpulung, 1943 Pârnuţă, Gh.; Radu, Ion T.; Lupu, Ion. *Învăţământul în Muscel în secolele XVII-XIX,* Bucureşti, 1968; Bucur-Barbu, Sebastian. *Cultura muzicală de tradiţie bizantină pe teritoriul României în secolul XVIII şi începutul secolului XIX şi aportul original al culturii autohtone,* Buc. Edit. Muzicală, 1989.

CASA MEMORIALĂ *DINU LIPATTI*

(1938, satul Ciolceşti (Fundăţeanca), com. Leordeni, jud. Muscel/azi Argeş). Gospodăria părintească în care a locuit familia era amplasată peste drum de casa nouă şi impunătoare, pe moşia cumpărată de bunicul lui Dinu de la boierul Fundăţeanu. Familia Lipatti avea două case: una cu două camere călduroase, din chirpici, unde îi plăcea lui Dinu să locuiască, şi alta, cu trei camere, pridvor şi acoperiş de şiţă, ridicată de Theodor Lipatti în 1928. Aceasta din urmă este şi azi în stare de funcţionare. Actuala casă memorială a fost construită între anii 1938 şi 1942 de Dinu Lipatti, în stil neoromânesc, în regie proprie. Un fragment din corespondenţa dintre Dinu Lipatti şi Florica Musicescu: *Fundăţeanca, 28 August 1941. Scumpă Maestră, ...Eu mai stau până la 15 Sept. Căci am făcut 30000 cărămizi. Fac îmbunătăţiri serioase în moşie, luând comanda şi răspunderea totală. Plantez 20 pogoane cireşi băşicaţi. Voi ara 80 pogoane cu tractorul, acum mă rog lui Dumnezeu cu îngrijorare să nu plouă şi să-mi strice cărămida pe care o voi arde la 14 Sept. "Je fais mon petit dictateur"* (Fac pe micul dictator). *De astă dată însă nimic nu mă va opri să realizez din această sălbăticie un adevărat paradis.*





Tata nici habar nu are. Vă cer tăcere momentană. Al Dv. cu tot devotamentul și nemărginită afecțiune, Dinu.

La sfârşitul lunii noiembrie 1942 a fost acoperită cu ţiglă de la Jimbolia. Casa n-a mai fost mobilată pentru că, după un concert de gală, Dinu a fost nevoit să plece în Elveţia. În timpul revoltelor provocate de colectivizare, casa a fost devastată de săteni şi mult timp a stat nefolosită. Abia în 1983, directorul Staţiunii de Cercetări Viticole din Ştefăneşti, județul Argeş, Toderiţă Giosanu, după discuţiile cu diplomatul Valentin Lipatti (fratele lui Dinu), a renovat casa, iar în 1985 se deschide muzeul actual. Au fost expuse: pianul *Bechstein* (recondiţionat), bagheta dirijorală, discuri, diplome, fotografii de familie, partituri muzicale, obiecte care au aparţinut marelui muzician român. În 2000, s-a efectuat o renovare, dând o linie nouă faţadei; se schimbă parchetul cu gresie şi vechile ferestre şi uşi de la primul etaj, cu tâmplărie de termopan. Intervenţia s-a făcut în detrimentul arhitecturii originale. Terasa superioară păstrează stâlpii din stejar afumat. Astăzi, în incinta casei memoriale se desfăşoară importante manifestări culturale.

Bibliografie: Constantinescu, Grigore. *Argeşul monumental. Enciclopedie patrimonială.* Piteşti, Edit. Alean, 2011; *Scrisori – Dinu Lipatti,* vol. I, Edit. Grafoart, Bucureşti, 2017.

CASA MEMORIALĂ *GEORGE STEPHĂNESCU*

(1873, satul Căpăţâneni-Pământeni, comuna Arefu, jud. Argeş).

Monument de arhitectură laică, ridicat de meşterul bucureştean Enache (1873), ajutat de localnicul Miulică din Arefu. În această casă a locuit maestrul George Stephănescu (1843-1925), autorul primei simfonii româneşti. Casa a fost construită pe domeniul familiei. Astăzi, anexele gospodăriei bătrâneşti fiind deteriorate, au fost dărâmate. A mai rămas în picioare doar casa, care, deşi cu semne de degradare, este încă impunătoare. Casa are un pridvor mare acoperit, cu doi stâlpi din piatră, camerele cu ferestre înalte şi obloane de lemn. Renovările recente nu au modificat structura locuinţei. Toate corpurile de mobilier, colecţia de obiecte de istorie şi de artă populară argeşeană, sfeşnicele de alamă, cu braţele în cruce, partiturile, fotografiile şi alte documente sunt câteva din piesele care au aparţinut





marelui compozitor. Pianul la care maestrul o acompania pe Hariclea Darclée fusese cumpărat de la Viena în 1848 şi aparţinuse Mariei Hagi Stephan, mama compozitorului. Vioara maestrului a fost construită în 1875 de renumitul lutier vienez Gabriel Semdoch. Aici l-au vizitat pe George Stephănescu personalități ale culturii româneşti: Vasile Alecsandri, B.-P. Hasdeu, I. L. Caragiale, doctorul Carol Davila, Constantin Nottara, Nicolae Pătraşcu, G. Ionescu-Gion, A. şi C. Bacalbaşa, Aneta Polizu, Nicolae Bănulescu, George Grigoriu, A. Romanescu, D. Teodorescu, tenorii: Grigore Gabrielescu, Ion Băjenaru și Giovanni-Dimitrescu. Printre invitați se numărau și elevii Constantin Cairetti şi Dumitru Popovici-Bayreuth. Numele acestora sunt caligrafiate cu vopsea roşie, pe tencuială, deasupra uşii de la intrare, de către unul din fiii compozitorului, pictorul Gabriel Stephănescu-Arephy. În perioada când era revizor şcolar al judeţelor Argeş şi Vâlcea (1872-1873), Ion Luca Caragiale a poposit des la Căpăţâneni, unde a scris nuvela *Năpasta*.

CĂCIULĂ (Căciulescu), Gheorghe

[n. 1810?, com. Turcheş, jud. Braşov – m. 1882?, Pietroşiţa, jud. Dâmboviţa].

Compozitor, psalt, profesor.

Stabilit în Câmpulung Muscel.

A fost învăţător în Săcele, jud. Braşov. În 1839, s-a stabilit la Pietroşiţa, jud. Dâmboviţa. A condus şcoala din localitate (1840-1850). A fost ctitor şi profesor al Şcolii de cântăreţi bisericeşti din Câmpulung (1852), care a funcţionat pe lângă Biserica *Sfântul Nicolae Nou* din Câmpulung, jud. Muscel, cu 19 elevi, pe care-i învăţa şi „cântări după psaltichie". În 1853, la cererea lui, ia fiinţă, la Câmpulung, o şcoală de muzică. După 1855, deschide o altă şcoală, la Pietroşiţa. După unele cercetări, s-ar fi reîntors la Câmpulung şi ar mai fi deschis o şcoală de muzichie. În anul 1873, apare ultima însemnare a lui „Gheorghe Psaltul", pe un manuscris. A compus muzică psaltică: *Vrednică eşti cu adevărat,* glasul VIII (1850); *Colind de Bobotează, Slavele Tricântului şi Cincizecimului, Imn împotriva epidemiei de ciumă şi*

holeră (1853-1854); *Antologhion* (1854-1856); *Polieleul Cuvânt bun*, glasul V; *Floarea cântărilor de preste an* (1873); *Îngerul a strigat*, glasul V; *Mărturisiţi-vă Domnului!*, glasul V, partea a II-a, şi *Psaltichie* (1873). Manuscrisul lui, care se află la Sfântul Munte Athos, cuprinde compoziţia *Odă pentru domnitorul Carol I*, glasul VIII, scrisă după 1881.

Bibliografie: Pâmuţă, Gh., Radu, F., Lupu, I. *Învăţământul în Muscel în secolele XVII-XIX*, Edit. Didactică şi Pedagogică, Bucureşti,1968; Cosma, Octavian Lazăr.. *Hronicul muzicii româneşti*, Bucureşti, Edit. Muzicală, 1979; Ionescu, C. Gheorghe. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic*. Edit. Sagittarius, 2003; *** *Dicţionar de muzică bisericească românească*. Bucureşti, Edit. *Basilica*, 2013.

CĂLIN, Valer

(n. 24 II 1951, satul Negreni, com. Tătărăştii de Jos, jud. Teleorman).

Instrumentist (fluier, caval, cimpoi, ocarină, tilincă, nai, piculină, drâmbă și carabă).

Stabilit în Argeş din 1977.

A învățat să cânte la instrumentele de suflat, în satul natal, de la Gh. Stănică și de la Petre Gărgărea. A urmat Liceul Teoretic din Videle, județul Teleorman (1966-1970), Institutul de Educaţie Fizică şi Sport, Bucureşti, specialitatea lupte (1973-1977). Profesor la Liceul Sportiv Piteşti (1977). A activat în Ansamblul studenţesc *Doina* din București. Îndrumat și susținut de cunoscuții etnomuzicologi



Ludovic Paceag şi Vasile Dinu. A fost fondator al Grupului folcloric instrumental *Dorul*, dirijor Dorel Manea. Premiul I, Festivalul Naţional al Artei Studenţeşti, Suceava (1976), Festivalul *Argeşule, plai de dor!*, Piteşti (1977), Festivalul Rapsozilor *Petre Creţu-Solcanu* din Brăila (1978), Festivalul *Maria Lătăreţu*, Târgu Jiu (1979), la *Festivalul Baladei*, Cluj-Napoca (1980), Festivalul *Pe deal la Teleormănel*, Alexandria (1984), locul I şi titlul de laureat la Festivalul Naţional *Cântarea României* (1979, 1981, 1983, 1985). Participă la diferite festivaluri și concursuri internaţionale din peste 40 de ţări, alături de ansamblul *Dorul* al Centrului Creaţiei Populare Argeş. Formator de talente: Gelu Voicu, Mihaela Piţigoi, Nicolae Dulescu. A primit titlul de *Fiu al Argeşului* (2011).

Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, Goleşti, 2011.

CÂRSTOIU, Constantin Gh.

(n. 7 VI 1938, satul Sboghiţeşti, com. Nucşoara, jud. Muscel/azi jud. Argeş). Folclorist, publicist.

A urmat cursurile Liceului Teoretic *Dinicu Golescu* din Câmpulung Muscel (1953-1956), cursurile Universităţii din Bucureşti, Facultatea de Filologie, Secţia de Teoria literaturii, Critică literară şi Folclor (1957-1962). A realizat o amplă documentare ziaristică în judeţele Mureş, Argeş, Vâlcea, Olt, Dâmboviţa. A fost reporter la Studioul Regional de Radio din Târgu Mureş; materiale în emisiuni culturale pentru Radioteleviziunea Română, Bucureşti (1962-1966); redactor la ziarul *Secera şi ciocanul* din Piteşti (1966-1968); secretar de redacţie la cotidianul *Oltul* din Slatina (1968). Între 2005 și 2009, redactor-şef la *Buletinul Cultural Argeşean*. A fost lector – împuternicit al Comitetului pentru Presă şi Tipărituri (1968-1978). A realizat materiale pentru buletinele informative ale Centralei *România-Film*. A ocupat funcţiile de instructor-inspector, şef de birou, redactor (1978-1994) și director la Întreprinderea Cinematografică a Judeţului Argeş (1995-1997). Între 1998 și 2003, ales secretar de redacție la revista piteșteană *Cultura*. Membru fondator şi vicepreşedinte al Asociaţiei



Folcloriştilor Argeşeni *Constantin Rădulescu-Codin* (1973~); redactor şi corector al *Caietelor folclorice-Argeş* şi al multor volume și reviste argeșene. A colaborat la volumele monografice: *Căluşul – rit, ceremonial, magie, ritual, dogmă* (studiu monografic, 2001); *Drumul Piţulesei – Maria Cârstoiu, valoros rapsod al plaiurilor muscelene* (debut editorial, 2003). Pentru rezultate deosebite în conservarea și promovarea tradițiilor culturale a obținut numeroase premii, trofee și titlul onorific de *Fiu al Argeşului* (2007).

Bibliografie: *Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956-2006*. Piteşti, Edit. Paralela 45, 2006; Oancea, Dorin. *Doina de dor... dorul de doină*. Edit. Alean, 2007; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, 2007.

CÂRSTOIU, Maria F. (Piţuleasa)
(n. 14 IX 1879, com. Nucşoara, jud. Muscel/azi jud. Argeş – m. 13 XI 1970, com. Nucşoara, jud. Argeş).
Rapsod popular. Autodidact.
Culegătoare, creatoare, interpretă de doine şi balade populare. Soțul ei cânta la fluier, clarinet şi în corul bisericii din satul Nucşoara. Maria, *Pițuleasa*, a participat la diverse şezători și activități culturale, obţinând numeroase premii întâi. A cântat în fața regilor Carol I, Ferdinand şi Mihai de Hohenzollern, la reședința lor de vară din Slatina – Bahna Rusului – Nucșoara. Unele cântece ale Piţulesei au fost preluate de cunoscutul interpret Gavriil Prunoiu*. A realizat înregistrări la Institutul de Etnografie şi Folclor *Constantin Brăiloiu* din Bucureşti (1934, 1936, 1955, 1957).



O parte din cântecele ei au fost transcrise de Iulian Butaru* şi A. Sachelarie şi publicate în *Cântece şi jocuri din Muscel* de Paula Carp şi Alexandru Amzulescu, Bucureşti, 1964. Cântecul Mariei *Vară, vară, primăvară!* face parte din coloana sonoră a filmului *Baltagul*, ecranizarea romanului cu același titlu, scris de Mihail Sadoveanu, în regia lui Mircea Mureșan (1969). Creaţiile: *Înfloriţi, flori, înfloriţi!*, *Jelit după soţ*, *Brumărelul*, *Eu mă duc, codrul rămâne*, *Eu, sărman copil străin!* se înscriu în rândul bunurilor culturale naţionale.

Bibliografie: Cârstoiu, Constantin. *Drumul Piţulesei*, Piteşti, Edit. Paralela 45, 2003; Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Edit. TIP-NASTE, 2007.

CERCEL, Alexandru G.
(n.1 XI 1883, comuna Boţeşti, jud. Muscel/ azi jud. Argeş – m. 1970?, Câmpulung, județul Argeş).
Rapsod popular. Autodidact.
A interpretat doine şi balade în maniera lui Anton Pann. Cunoștea vioara, cobza și naiul. A înregistrat la Institutul de Etnografie şi Folclor *Constantin Brăiloiu* din Bucureşti peste 150 de melodii, interpretate la vioară şi voce. Cu *Contingentul 1905*, a participat la Primul Război Mondial: Bulgaria (1913) şi Moldova (1916). A înfiinţat un taraf din care făceau parte: Ion Niţoi (cobză), Ion Cercel, fiul (ţambal) şi el.



A cântat la nunţi în zona Târgovişte, Topoloveni, Valea Ialomicioarei, Prahova, Fieni, Predeal, Pucioasa. Din repertoriu: *De-aici pân' la mândra mea*, *Mierliţa când e bolnavă*, *Ce cânţi, mândră, prin Muscel?* şi *Costea* (baladă). A fost elogiat în presa locală şi menţionat în monografii.

Bibliografie: Hiru, Ion C. *Celebrităţi din negura uitării.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2011. Şontică, Daniela. *Personalităţi,* în Ziarul *Jurnalul Naţional* din 18 VI 2007; Hiru, Ion C. – *Celebrităţi din negura uitării*, Edit. Tiparg, Geamăna, 2012.

CERNEA (IORDACHE), Elena Carmen I.

(n. 21 I 1972, Piteşti, jud. Argeş).

Solistă vocală, profesoară.

Absolventă a Şcolii de Muzică şi Arte Plastice din Piteşti (1986), a Liceului de Artă *George Enescu* din Bucureşti (1990) şi a Academiei de Muzică, Bucureşti, Secţia Pedagogie şi Muzică Religioasă, promoţia 1996. Profesoară de muzică la



şcolile: Nr. 19, Nr. 13 şi Liceul de Muzică şi Arte Plastice *Dinu Lipatti,* Piteşti (1996~). Artist liber profesionist (atestat, 2001). Primele înregistrări la Radio Bucureşti (1990). Discografie: *Măi Mitică, puişor!* (1998), *Neicuţă cu mustăcioară!* (2002), *Băiatul, sufletul meu* (2007). A participat la spectacole, concursuri, festivaluri de gen, primind diverse premii pentru interpretare (1990-2007); Diploma de Onoare, acordată de Ministerul Culturii (2001) şi premiul *Cel mai bun interpret popular pe anul 2001,* acordat de Centrul Judeţean Argeş al Creaţiei Populare. Titlul de *Fiică a Argeşului* (2011).

Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi,* Goleşti, 2011; Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Edit. TIP– NASTE, 2007.

CERNEA (LEON), Daniela
(n. 23 I 1963, com. Ciomăgeşti, judeţul Argeş).
Solistă de muzică populară.
Absolventă a Şcolii Populare de Artă din Piteşti, Secţia Canto (1977), clasa prof. Cornelia Voica*. De la 14 ani, a cântat şi în Ansamblul *Dorul* din Piteşti (1977). S-a integrat în Ansamblul *Doina de Dor* din Piteşti, dirijor Dorel Manea, și a participat la turneul din Belgia, Olanda, Luxemburg (1988). Din 1981, a fost angajată solistă profesionistă în Orchestra *Doina Argeşului*. Repertoriu autentic, specific zonei Argeş și Muscel: *Iubesc un băiat sărac*, *Unde ești, măicuța mea?*, *Puișor iubit de mine*! *Omule, o viață ai!* Înregistrări în fonoteca Radio din Bucureşti şi din Craiova.



A cântat la Televiziunea Română, în emisiuni ale realizatorilor: Eugenia Florea, Angela Marinescu, Gheorghe Gall, Florentina Satmari, Elise Stan, Marioara Murărescu. A colaborat cu: Paraschiv Oprea, Ionel Budişteanu, Dorel Manea, Emil Tănase, Aurel Grigoraş, Marin Mihalcea. Discografie: *Electrecord – Omule, măi omule!*, *Cântece de dragoste*, *Bate vântu' rotocol*, *Voi, băieţi,...când vă-nsuraţi!*, *De la viaţă nu cer mult*, *Unde eşti, măicuţa mea?* ș.a. A fost recompensată cu diplome, trofee, premii: Premiul I și Marele Premiu la Festivalul *Aurelia Fătu-Răduțu* de la Moldova Nouă, *Floare de stâncă* de la Rucăr, *Porțile de Fier* de la Orșova, *Narcisa de Aur* de la Costești. A participat la turnee, concursuri şi spectacole în numeroase ţări din Europa şi Orientul Mijlociu. A primit titlul de *Fiică a Argeşului* (2011).

Bibliografie: Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Edit. TIP – NASTE, 2007; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi,* Goleşti, 2011; Oancea, Dorin, Mazilescu, Sorin. *Doina Argeşului: 60 de ani de activitate*, Piteşti, Edit. Alean, 2015.

CHELCEA, Ion
(n. 5 II 1902, com. Boteni, jud. Muscel/ azi jud. Argeş – m. 9 IX 1991, Bucureşti).
Folclorist, etnosociolog, muzeograf.
Cursurile liceale le-a absolvit în orașele Roman, Cluj şi Braşov, pe cele superioare



la Facultatea de Istorie și Geografie, a Universității din Cluj (1934). A urmat cursuri de specializare la Secţia de Antropologie a Muzeului de Istorie Naţională din Viena (1934). Între 1935 și 1940 a fost asistent şi şef de lucrări la catedra de etnografie a Universităţii din Cluj, specialist la Institutul de Cercetări Sociale al României din Bucureşti. Profesor la catedra de etnografie a Universităţii Iaşi şi fondatorul Muzeului Etnografic din Iași (1934). Până în 1968 a fost muzeograf principal la Muzeul Satului, Bucureşti.
A obținut doctoratul cu teza *Ţiganii din Ţara Oltului* (1939). A publicat monografii, studii şi articole: *Românii maramureşeni şi poezia lor populară* (1928), *Schiţă monografică asupra Lujerdiului – Someş* (1932), *Îndrumări pentru monografiile sociologice* (1940), *Neam şi ţară. Pagini de etnografie şi folclor* (1940).

Bibliografie: Stoica, Marian; Onofrei Margareta. *Dicţionar biobibliografic: scriitori, publicişti, folclorişti ai Argeşului,* Piteşti, Ager Press, 2010.

CHIRIAC, Ionel Corneliu M.
(n. 8 V 1941, Uspenka, Basarabia – m. 4 III 1975, München, Germania).
Muzician, realizator media.
Domiciliul tradiţional în Piteşti.
Absolvent al Liceului *N. Bălcescu*/ azi Colegiul Naţional *I. C. Brătianu,* Piteşti (1960) şi al Institutului Pedagogic din Piteşti, Facultatea de Filologie (1966).
A realizat emisiunile permanente de jazz la Radio, Bucureşti: *Jazz. Ieri şi azi* (1963), devenită *Jazz Magazin*, desfiinţată în anul 1969, şi emisiunea *Metronom* (1966-1969). A fost un bun organizator şi prezentator de spectacole muzicale. A promovat trupa *Phoenix* din Bucureşti. A fost refugiat politic în Germania (1969). A colaborat la Radio



Europa Liberă, München (1969-1975), unde a reluat emisiunile *Jazz Magazin*, *Metronom* şi *Jazz a la quarte*. A moderat şi alte patru emisiuni de muzică rock. A avut o poziție incisivă împotriva regimului comunist din România. Din 21 VI 2012, o stradă din Piteşti îi poartă numele.

Bibliografie: *** *Enciclopedia Argeşului şi Muscelului*, Piteşti, 2010, www.bjarges.ro şi www.wikipedia.org.

CHIRIŢĂ, Mihai I.

(n. 14 XI 1886, Curtea de Argeş, județul Argeş – m. 2 X 1976, Curtea de Argeş).

Psalt, dirijor de cor, profesor.

Primele studii muzicale, la Seminarul *Central* Bucureşti. Urmează cursurile Facultății de Teologie din Bucureşti (1906-1910), Conservatorul de Muzică şi Declamaţiune, Bucureşti, cu D. G. Kiriac (teorie-solfegiu) şi Ion Popescu-Pasărea (muzica psaltică). Paroh în mai multe instituţii ecleziastice din România. Între anii 1913 şi 1938, a fost cântăreţ bisericesc, profesor de muzică psaltică şi vocală. Profesor de Ştiinţe Religioase la Seminarul *Neagoe-Vodă* din Curtea de Argeş (1931-1936). Director-fondator al Şcolii pregătitoare pentru preoţi şi învăţători (1918-1919). Director la Seminarul din Curtea de Argeş (1919-1930 şi 1934-1938). Compoziții de muzică psaltică: *Prohodul Domnului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos, armonizat pe 1, 2, 3 şi 4 voci în ambele muzici: orientală şi occidentală*, Piteşti (1936), lucrare în colaborare cu Chiril Popescu* şi fratele său, Chiriţă I. Chiriţă. A transpus în notaţie psaltică, pentru cor bărbătesc pe 4 voci, câteva din cântările *Liturghiei* de Gavriil Musicescu, dar și cântarea *Înnoieşte-te, noule Ierusalime!* (concert); *Mergătorule înaintea Mântuitorului!*, glasul VIII din lucrarea lui Ion Popescu-Pasărea, *Noul Idiomelar* (1933). A promovat muzica psaltică bizantină în biserica românească.



Bibliografie: Marinescu, Gheorghe C. *Seminarul din Curtea de Argeş (1836–1936)*. Tipografia ziarului *Universul* [1936]; Chiriţă I. Chiriţă. *Omul şi opera, 1918-1938*. Curtea de Argeş, 1938; Bănicioiu Gh. *Ierarhi şi preoţi români. Protopsalţi şi compozitori*. Mss dactilografiat, Bucureşti, 1982; Moldoveanu, Nicu. *Muzica bisericească la români în secolul al XX-lea*, Bucureşti, 42, nr. 1-2,1983; Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon*. Bucureşti, 1989; Ionescu, C. Gheorghe. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic*. Edit. Sagittarius, 2003; *** *Dicţionar de muzică bisericească românească*. Bucureşti, Editura *Basilica*, 2013.

CINTILICĂ, Valeriu

(n.15 VI 1938, com. Spineni, jud. Olt – m. 31 I 2002, Piteşti, jud. Argeş).

Lăutar. Autodidact.

Absolvent al Şcolii Populare de Artă, Piteşti. A interpretat la vioară, ţambal, fluier, contrabas şi voce. A concertat în ţări din Europa, ca membru în tarafuri şi alături de nume mari ale muzicii populare româneşti, împreună cu care a câştigat premii, diplome şi elogii. Solist al Orchestrei *Doina Argeşului*, timp de 32 de ani (1970-2002) şi membru fondator al grupului folcloric *Dorul* (1978) al Centrului Creaţiei Populare Argeş. Animator cultural în formaţiile muzicale *Chindia*, *Carpaţi*, *Cununa Carpaţilor*. A realizat înregistrări în *Fonoteca de aur* şi la Radio. Albume discografice: *Sârba de la Stolnici*, *Sârba de la Coloneşti*, *Cântec de dragoste*, *Drum la deal şi drum la vale*, *Breaza din Retevoieşti*, *Breaza din Leordeni*, *Sârba din Căluş*, *Sârba din Piteşti*, *Ursăria*.



Bibliografie: Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Editura. TIP-NASTE, 2007; ***Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Argeş. *Buletin informativ*, Nr. 5. Piteşti, Editura Alean, 2007; Popescu, Silvia; Drăguşin, Marin; Buburuzan, Silviu. *Tărâmul tăcerii*: *Cimitirul „Sfântul Gheorghe" din Piteşti.* Editura Dosoftei, Iaşi, 2008.

CIOTEA, Florica I.

(n. 17 XI 1941, Priboieni, jud. Muscel/ azi jud. Argeş).

Dirijoare, profesoară.

Studiile muzicale, la Şcoala Pedagogică din Câmpulung, jud. Argeş (1955-1959) şi Conservatorul *Ciprian Porumbescu* din Bucureşti (1961-1965). Membră marcantă şi cu intensă activitate a Asociaţiei Folcloriştilor Argeşeni *C. Rădulescu-Codin* din Piteşti. Activitate didactică: în satul Sârbii – Măgura, comuna Potcoava, jud. Olt (1959), în localităţile argeşene Suseni, Bogaţi, Ţigăneşti, Topoloveni (1959-1961; 1968-1999) şi la Liceul *Ion Mihalache* din Topoloveni, Argeş (1999-2004). A compus piese muzicale pentru copii, printre care şi *Românie, plai bogat!*, publicată în volumul *Suntem al ţării viitor!* (1968). A prelucrat creaţii folclorice pentru coruri şi solişti vocali. A participat la turnee şi schimburi de experienţă în ţară şi Republica Moldova (1991). Dirijor al formaţiilor corale de copii şi mixte de adulţi, cu care a obţinut premii locale şi naţionale (locul I, Craiova, 1980). A condus corul de copii

al Şcolii Priboieni (1962-1987) şi corul mixt al Căminului Cultural din Priboieni, județul Argeș (1963-1988). A publicat articole despre arta muzicală în presa argeşeană. În 2011, a fost recompensată cu titlul de *Fiică a Argeşului*.

Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi,* Goleşti, 2011.

CIUCĂ, Adriana N.
(n. 26 XII 1955, com. Cetăţeni, județul Argeş).
Solistă de muzică populară.
Absolventă a Liceului Teoretic Costeşti, Argeş, promoția 1974, a Şcolii Postliceale Sanitare (1976) și a Şcolii Postliceale de Farmacie (1999). A urmat cursurile Şcolii Populare de Artă, Piteşti: Secţia Canto Popular, cu Cornelia Voica* (1978-1979), şi Canto Clasic (2010-2013), cu Andra Bivol Costea*. Membră a formaţiilor corale *Dorul* (1970-1992) şi *Ars Nova* (1997 ~) din Piteşti. A participat cu cele două formaţii la diverse festivaluri, concursuri şi reprezentaţii locale, naţionale şi internaţionale. În 2005 a participat la Festivalul Naţional de Interpretare şi Creaţie *Crizantema de Aur* de la Târgovişte, jud. Dâmbovița.
Premii: Trofeul Festivalului *Floarea de colț*, Rucăr (1972), al Festivalului de muzică populară, Tismana (1973). Câştigă locul II la Festivalul *Argeşule, plai de dor!*, Piteşti (1974). A efectuat turnee cu formaţiile artistice în Belgia (1972), Germania (1977, 1979), Spania (1982), Italia, Grecia (2003). În anul 2011, titlul de *Fiică a Argeşului*.

Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi,* Goleşti, 2011.

CIUCULESCU, Gelu I.
(n.11 V 1941, com. Albeşti, jud. Argeş – m. 5 II 2002, Curtea de Argeş).
Dirijor, compozitor, salvamontist.
Nepotul dascălului de muzică psaltică Chiril Popescu*. A urmat cursurile Liceului *Vlaicu-Vodă* din Curtea de Argeş, ale Institutului Pedagogic din Bucureşti, ale Facultăţii de Muzică, Timişoara, şi ale Conservatorului *Ciprian Porumbescu* din Bucureşti, Secţia Pedagogie Muzicală. Profesor de muzică în comuna Arefu şi Câmpulung, jud. Argeş, unde a iniţiat un grup vocal, un grup instrumental şi un cor de copii. Până la sfârşitul vieţii a predat la Şcolile Generale Nr. 5 şi 6, actualmente *Regina Maria* şi *Basarab I* din Curtea de Argeş. A fost profesor titular la Seminarul Teologic *Neagoe Basarab*, Curtea de Argeş, catedra de muzică vocală, unde a înfiinţat corul seminarului, cu care a câştigat premii la concursurile din ţară şi de peste hotare (Republica Moldova, 1992). Ca salvamontist, a înfiinţat grupurile sportive *Chemarea Munţilor* și *Ecoul Munţilor*, cu care s-a remarcat la concursurile de orientare turistică din

ţară şi din străinătate (Munţii Tatra, Vârful Rila). Autorul *Monografiei Mănăstirii Sfântul Ilie Paltinu.* A compus piesa muzicală *Doamna lui Neagoe.* A înfiinţat şi condus corul *Orfeu* (1977-2002), cu care a participat la festivaluri, concursuri şi turnee în Republica Moldova, Bulgaria, Polonia, Cehia, Grecia, Ungaria. Activitatea muzicală i-a fost încununată cu trofee şi numeroase premii.

Bibliografie: Caietul-Program. Oproiu, Adriana. *Gelu Ciuculescu – Orfeul din Curtea de Argeş.* Articol în *Argeş*, nr. 2879, 25 ian. 2011.



CIUCULESCU, Traian L.
(n. 7 XI 1942, satul Dianu, com. Stroeşti, jud. Vâlcea).
Folclorist, profesor, instrumentist şi constructor de instrumente populare.
Stabilit în Piteşti din 1969.
În paralel cu Liceul *Al. Lahovari*, a studiat flautul la Şcoala de Muzică din Râmnicu Vâlcea (1959-1963). De la lutierul Constantin Antonie din Urşanii Horezului a învăţat să facă instrumente muzicale. Absolvent al Institutului Pedagogic (1967) şi al Facultăţii de Filologie a Universităţii din Bucureşti (1971), clasa profesorului Mihai Pop (fost director al Institutului de Folclor din Bucureşti). A fost profesor de limba română la Şcoala Copăceni-Ulmetu şi la cea din comuna natală, Stroeşti (1967-1969), metodist la Casa Creaţiei Populare a Judeţului Vâlcea (aprilie 1969), inspector al Comitetului de Cultură şi Artă, Argeş (1969-1984), membru fondator al Asociaţiei Folcloriştilor Argeşeni *Constantin Rădulescu-Codin* (1973), fondator al grupurilor folclorice *Dorul* şi *Fluieraşul.* A revenit la catedră (1984). Din 1996, referent la CJCP Argeş. A confecţionat instrumente muzicale populare româneşti de suflat: fluierul, cavalul, tilinca, piculina, fluierul cu ancie, ocarina, cimpoiul cu carabă gemănată, sau forme vechi, uitate. Între 1998 şi 2005 a lucrat la Casa Judeţeană a Creaţiei Populare Argeş. Turnee în: Bulgaria, Franţa, Italia, Olanda, Polonia, Grecia. Publicaţii monografice: *Fluierul la români* (2001) şi *Virtuozi ai fluierului* (2009). *Cimpoiul la români* (2014). A obţinut premiul al II-lea la Expoziţia

Naţională de Artă Populară, Bucureşti (1994), locul al II-lea la Festivalul *Maria Tănase*, Craiova (1975), locul I la etapa finală a Festivalului Naţional *Cântarea României* (1981), locul I la *Festivalul românilor de pretutindeni,* Turnu Severin (1996), *Premiul pentru cel mai valoros creator dintr-un domeniu specific creaţiei populare* (2006). A făcut parte din grupul de meşteri participanţi la *Zilele româneşti la Skansen,* Stockholm (2002). Titlul onorific de *Fiu al Argeşului* (2011).

Bibliografie: *Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956 – 2006.* Piteşti, Editura Paralela 45, 2006; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi,* Goleşti, 2011.

CLARU, Gheorghe

[n.1830? Dorohoi, jud. Botoșani – m. ? 1900, Curtea de Argeş, jud. Argeş].

Compozitor, profesor.

Absolvent al Şcolii de Cântăreţi din Dorohoi, a urmat studii seminariale. Pedagog (1867-1881) şi profesor de muzică psaltică la Seminarul Teologic *Neagoe-Vodă* din Curtea de Argeş (1883-1900). Detaşat la Seminarul Teologic din orașul Râmnicu Vâlcea (1881-1883), a revenit la Curtea de Argeş, unde a predat muzică psaltică şi vocală. A compus muzică psaltică pentru cultul religios: *Heruvicele mici săptămânale, glasul I, II, III, V, VII, VIII,* publicate în *Utrenier* şi *Liturghier* de către Ioan Zmeu, Buzău (1892); *Heruvicul glasul III,* publicat de Anton V. Uncu în *Cântările Sfintei şi Dumnezeeştei Liturghii* (1943) şi în *Antologhion* (1947).

Bibliografie: Marinescu, Gheorghe C. *Seminarul din Curtea de Argeş (1836 – 1936).* Tipografia ziarului *Universul,* [1936]; Ionescu, C. Gheorghe. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic.* Editura Sagittarius, 2003; Isărăiu, Ion, *Cultura muzicală românească de tradiţie bizantină în Argeş, sec. XIX-XX,* Piteşti, 2004; *** *Dicţionar de muzică bisericească românească.* Bucureşti, Edit. *Basilica,* 2013.

CLEMENT

(n. ? 1855, Câmpulung Muscel – m. 15 VII 1887, Câmpulung Muscel ?).

Psalt, cartograf, copist de muzică psaltică. Tuns în monahism cu numele Clement Schimonah (1878). Ucenicul lui Nectarie. A cartografiat câteva manuscrise muzicale, din care s-au păstrat doar două.

Bibliografie: Barbu-Bucur, Sebastian *Manuscrisele muzicale româneşti de la Muntele Athos,* Edit. Muzicală, Bucureşti, 2000; *** *Dicţionar de muzică bisericească românească.* Bucureşti, Edit. *Basilica,* 2013.

CODĂUȘ, Daniel D.

(n. 6 IV 1958, Craiova – m. 25 XI 2012, Pitești).

Pianist, profesor, poliglot.

A absolvit Liceul de Muzică *Dinu Lipatti,* Bucureşti, și Conservatorul *Ciprian Porumbescu* din București

(1984), Secția Pian, cu: Corneliu Gheorghiu, Ion Vovu, Viorica Zorzor, N. Sandrin, Aurel Stroe, Dan Grigore, Victor Ceaikovski, Grigore Bărgăuanu, V. Giuleanu, Domnica Constantinescu. Din 1984, profesor și acordor de pian la Liceul de Muzică din Focșani, Cercul Militar Central București. Colaborator la Radiodifuziunea Română, Școala de Muzică și Arte Plastice Nr. 5, București, Școala Populară de Arte, Pitești și, la finalul carierei, profesor la Liceul *Dinu Lipatti*, Pitești. Specializare universitară în canto clasic. În anii studenției a fost bas-bariton și a cântat pe scena Operei Române, București. A interpretat rolul pianistului în filmul *Glissando*. Cunoștea șapte limbi străine, printre care ebraica și latina. Era pasionat de medicină, având vaste cunoștințe de medicină alopată, și naturistă. Avea talent literar și deschidere intelectuală în diverse domenii. Parașutist și aviator, specialist în arte marțiale (Aikido). A fost laureat al *Lirei de Aur*, a primit Premiul I la Festivalul-Concurs *Darclée*, prima ediție, de la Pitești (1972); Premiul I la Festivalul-Concurs *Ciprian Porumbescu*, de la Suceava, și *Ion Dumitrescu* de la Râmnicu Vâlcea. Între 2004 și 2007, a susținut recitaluri la Centrul Cultural, Pitești. A fost membru în juriul primelor concursuri de angajare la Filarmonica — Pitești. A susținut concerte și recitaluri în toate marile centre muzicale ale țării, dar și din Cehia, Germania, Ungaria, Slovacia,



Polonia, Austria, Olanda. În 1986, a publicat volumul *DO-RE-Mi electronic*, elogiat de Viniciu Gafița și Ion Iliescu, datorită subiectului inedit. A publicat diverse articole în reviste.

Note biobibliografice: Jean Dumitrașcu.

CODREANU, Adnana Renatty
(n. 15 VI 1961, comuna Spineni, județul Olt).
Pianistă, profesoară.
Familie tradiţională din Argeş.
Absolventă a Liceului *Zinca Golescu*, din Piteşti, Secţia de Muzică (1980), a Conservatorului *Ciprian Porumbescu,* Bucureşti, Specializarea Compoziţie-Muzicologie (1985), cu: Ioana Minei, Aurora Ienei, Dragoş Tănăsescu (pian), Dan Buciu (teorie-solfegiu), Alexandru Paşcanu, Nicolae Coman (armonie),

Harold Müller (contrapunct), Vasile Iliuţ (istoria muzicii). Profesoară la Liceul de Arte *Dinu Lipatti* din Piteşti (1982~). *Doctor în muzicologie*, cu teza *Sonata şi sonatina românească pentru pian în prima jumătate a secolului XX*, Bucureşti, 2009. Lucrări ştiinţifice publicate: *Fenomenele muzicale ale Barocului în Album pentru Anna Magdalena, de J. S. Bach* (2002); *Valorificarea elementelor folclorice în creaţia cultă europeană* (2004); *Contribuţii scarlattiene la dezvoltarea tehnicii de claviatură* (2008); *Genul de sonată pentru pian în creaţia europeană* (2010), *Formele muzicale ale Barocului în „Album pentru Magdalena Bach" – analize muzicale*; eseul *Principalele orientări componistice în creaţia muzicală a primei jumătăţi a secolului XX; Preocupări în plan european şi românesc*



pentru integrarea folclorului în creaţia muzicală cultă în secolul XIX şi începutul secolului XX. Premii şi distincţii la festivaluri şi concursuri. Formator de tinere talente; membră în juriile unor concursuri şi olimpiade şcolare naţionale (Craiova, Lugoj, Târgovişte, Bucureşti, Râmnicu Vâlcea, Piteşti).

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti*. Piteşti, Edit. Tiparg, 2007.

COLŢATU, Marin

[n. 1806?, jud. Muscel – m. 1916, judeţul Muscel/ azi jud. Argeş].

Lăutar. Autodidact.

Pe linie maternă, a fost unchiul şi mentorul lui Alexandru Cercel* în arta interpretării doinelor şi baladelor. A cântat prin restaurante, la petreceri şi nunţi, cu tarafurile din Boţeşti, Câmpulung, Topoloveni și Pitești. Repertoriul era compus din muzica populară şi lăutărească a zonei Argeş și Muscel. A trăit 110 ani.

Bibliografie: Şontică, Daniela. în *Jurnalul Naţional*, 18 iunie 2007.

CONCURSUL INTERJUDEŢEAN AL SOLIŞTILOR DE MUZICĂ POPULARĂ *NARCISA DE AUR* – COSTEŞTI (1972-2007).

Manifestare culturală judeţeană, anuală, a soliştilor de muzică populară şi uşoară, iniţiată (21 mai 1972) de învăţătorii Gheorghe Angelescu şi Paul Trache,

pentru stimularea interpretării folclorului din zona de câmpie a Argeşului. Concursul a avut scopul de a descoperi şi lansa noi talente, indiferent de vârstă şi profesie. În anul 1982, manifestarea a devenit interjudeţeană şi s-a desfăşurat până la ediţia a XXVIII-a (2007), cu o întrerupere în 1999. La ediţia a XX-a, jubiliară, au participat 48 de concurenţi din 17 judeţe, iar acompaniamentul muzical a fost asigurat de Orchestra *Doina Argeşului*, dirijor: maestrul D. Manea. Din jurii au făcut parte: Dorel Manea (1978), Constantin Arvinte (1984, 1985), Ludovic Paceag (1987, 1988, 1989), Steluţa Popa (1993, 1994, 1996, 1998), Irina Dragnea (1995), Eugenia Florea (1997, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004), Moise Mitulescu (2005).

Bibliografie: *** *Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956 – 2006*. Piteşti, Edit. Paralela 45, 2006.

CONCURSUL INTERJUDEŢEAN DE DOINE ŞI BALADE *PE UN MAL FRUMOS* (1973-1975).

Manifestare culturală de popularizare şi valorificare a potenţialului folcloric din zona Argeş. Iniţiată de Centrul Creaţiei Populare Argeş şi concepută de George Cristea Nicolescu, Gheorghe Gomoiu, Corneliu Lamba şi Radu Oprea. La prima ediţie, care s-a desfăşurat la Câmpulung Muscel, între 12 şi 13 mai 1973, au participat 29 de interpreţi din 15 judeţe. Juriul era format din: cercetătorul ştiinţific Ghizela Suliţeanu, compozitorul Gheorghe Bazavan, profesorul Marius Giura şi profesorul Gheorghe Gomoiu. Ediţia a II-a (13-15 iunie 1975) a avut în juriu pe: compozitorul Gheorghe Bazavan, Ion Grecu, Gheorghe Gomoiu*. După anul 1975, competiţia s-a întrerupt.

Bibliografie: *** *Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956 – 2006*. Piteşti, Edit. Paralela 45, 2006.

CONCURSUL JUDEŢEAN *CÂNTECELE ARGEŞULUI* (1969~).

Competiţie artistică, bianuală, a grupurilor vocale şi instrumentale tradiţionale, a rapsozilor, a soliştilor vocali şi a instrumentiştilor de muzică populară,



organizată de Casa Creaţiei Populare Argeş (1969), în orașele Costeşti şi Curtea de Argeş. În perioada 1984-1989, concursul a fost realizat în colaborare cu Şcoala Populară de Artă din Piteşti şi s-a numit *Sus pe Argeş, la izvoare.* După anul 1991, s-a reluat organizarea şi s-a revenit la denumirea iniţială, iar din 2010, competiţia s-a desfăşurat anual.

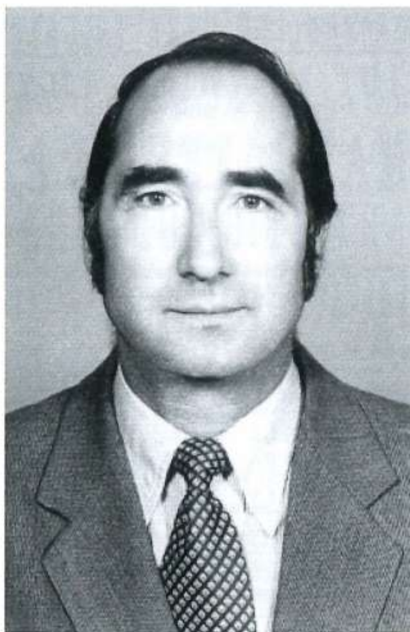
Bibliografie: *** *Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956 – 2006*. Piteşti, Edit. Paralela 45, 2006.

CONCURSUL NAŢIONAL AL GRUPURILOR VOCAL-FOLCLORICE BĂRBĂTEŞTI *DOREL MANEA*, PITEŞTI (2013~).

Amplă manifestare culturală naţională, anuală, de popularizare, valorificare şi transmitere a potenţialului folcloric autentic românesc. Organizatori: Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Argeş, Primăria şi Consiliul Local Mioveni, Centrul Cultural Mioveni şi Casa de Cultură a Sindicatelor *Dacia* din Mioveni. Prima ediţie a avut loc la Mioveni, în jud. Argeş, 5-7 aprilie 2013. Preşedintele juriului a fost Gheorghe Oprea. Au participat ansambluri din judeţele Alba, Galaţi, Vâlcea, Ialomiţa, Teleorman şi Argeş şi Ansamblul *Rapsozii Oltului* din Râmnicu Vâlcea, Ansamblul *Dorul* şi Orchestra *Doina Argeşului* din Piteşti. Laureat, grupul *Doruri Muscelene* din Câmpulung, jud. Argeş, condus de cunoscutul Gavriil Prunoiu*. În 2014, preşedintele juriului a fost Sorin Mazilescu*, au participat 9 formații. Locul I: Grupul Folcloric *Haiducii Vlădicii* – Topoloveni, Argeş, condus de Grațian Bădescu*, locul II: Grupul Folcloric *Dor Străbun* – Brusturoasa, Bacău, locul III: Grupul Folcloric *Rapsozii Oltului de Jos* – Drăgănești, Olt. În 2015, au participat 10 formații folclorice din diferite zone ale țării. Locul I: Grupul *Craii Măgurii* din com. Bucea, Cluj, locul II: *Rapsozii Argeșului* – Curtea de Argeş, locul III: *Rapsozii Oltului de Jos*, Drăgăneşti-Olt. Această manifestare artistică a reuşit să aducă în competiţie cele mai bune grupuri vocal-folclorice din ţară.

Bibliografie: Caietul-Program al concursului. http://www.cultura-traditionala-arges.ro.

CONSTANTIN, Vasile C.
(n. 25 V 1939, com. Borduşani, jud. Ialomiţa – m. 22 III 2014, Piteşti).
Dirijor, profesor.
Stabilit în Piteşti din 1965.
Absolvent al Şcolii Pedagogice din Bucureşti (1957). Învăţător la şcoala Borduşani, jud. Ialomiţa (1957-1960). A absolvit cursurile Conservatorului *Ciprian Porumbescu* din Bucureşti (1960-1965), Secţia Pedagogie – Dirijat cor. Profesor de vioară la Liceul de Artă *Dinu Lipatti,* Piteşti (1965-2000). Şef de catedră Instrumente cu Coarde (1970-1990). A fost dirijor şi membru al Corului Sindicatului Învăţământ *George Stephănescu* din Piteşti (1965-1967), membru al Orchestrei Simfonice din Piteşti (1967-1987). După anul 1987 a condus cele două formaţii piteştene. Dirijorul orchestrei de muzică populară şi al orchestrei de cameră ale Liceului de Artă *Dinu Lipatti* din Piteşti (1970-1980). Dirijor al operetei pentru copii *Pasărea măiastră* (1971), cântată de copii. Metodist la Inspectoratul Şcolar Judeţean Argeş (1985-1990), responsabil al Cercului pedagogic de muzică din Judeţul Argeş (1985-1990). Formator de interpreţi, în promoţia 1978, cea mai cunoscută fiind Felicia Filip. A fost profesor asociat la Universitatea din Piteşti (2000-2004). A participat la concursuri, festivaluri şi olimpiade şcolare naţionale încununate cu premii, diplome şi medalii.



Elogiat în presa locală. Pentru întreaga activitate artistică şi pedagogică, în anul 2011, a primit titlul onorific de *Fiu al Argeşului.*

Bibliografie: Popa, Petre. *Piteşti 600.* Piteşti, 1983; Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2007; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi,* Goleşti, 2011.

CORALA *CÂNTAREA ARGEŞULUI*, PITEŞTI [1946-1947].
Formaţie muzicală postbelică din Piteşti. Începe activitatea (cu 16 membri) la 17 ianuarie 1946, din iniţiativa profesorului Haralambie Sepeţeanu*. Din 9 februarie 1947 se numeşte *Corala Cântarea Argeşului* şi se întocmeşte un regulament de organizare şi funcţionare. Dirijori au



fost prof. Grigore Mircescu* şi, uneori, prof. Constantin Albu*. Numărul coriştilor ajunsese la 80 de membri.

Corala a susţinut numeroase concerte în Piteşti şi alte localităţi ale judeţului Argeş. Din repertoriu: *O, lume, ce frumoasă eşti!*, de Beethoven, *Coral*, de J. Sebastian Bach, *Păstoriţa*, de F. A. Gevaert, *Zâna primăverii*, de L. Bordése, *Frunză verde cimbrişor*, de Gheorghe Cucu, *Preste deal*, de Ion Vidu, *Cântec de leagăn* și *Mama*, de Ioan Chirescu, *Lugojana nouă* şi *Duruiana*, de Filaret Barbu. S-au realizat înregistrări la Radio-București. La sfârşitul anului 1947, din cauza unor neînţelegeri cu Consiliul Sindical al Judeţului Argeș, activitatea s-a încheiat.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Piteşti, 1971.

CORALA *DUMITRU GEORGESCU-KIRIAC*, PITEŞTI (1972 ~).

Societate cultural-artistică a Palatului Culturii din Piteşti, având statut propriu şi activitate permanentă. Iniţial a fost Corul mixt al Palatului Culturii din Piteşti (9 XI 1955), din 1967, a fost cor bărbătesc de cameră şi, în final, corală, reorganizată în 1972. Societatea a fost coordonată de membrii fondatori: Silvestru D. Voinescu, președinte, iar Emanoil Popescu*, dirijor. După 1990, activitatea s-a desfăşurat la Casa de Cultură a Sindicatelor din Piteşti, sub bagheta dirijorului G. Paraschivescu*. Repertoriul cuprinde piese muzicale clasice, religioase şi din folclorul românesc: *Doină şi joc*, de A. Bena, *Mama*, de Ioan Chirescu, *Revedere*, de D.G. Kiriac, *Sârba*, de C. Brăiloiu, *Bobocele şi inele*, de Ion Vidu, *Serenadă*, de Heyberger, *Bun-rămas*, de F. M. Bartholdy, *Fata de păstor*, de T. Teodorescu, *Mai am un singur dor*, prelucrare de E. Popescu*, *Victoria*, de Möhring, și *În poieniţă*, de Gheorghe Danga. De-a lungul existenţei, corala a susţinut concerte, a participat la turnee, competiții și festivaluri naţionale şi internaţionale (Franţa, Italia, Ungaria, Germania, Cehia, Grecia, Bulgaria, Spania, Portugalia şi Iugoslavia), a câştigat numeroase premii și trofee, dar și aprecieri din partea unor importanți muzicieni români și străini.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Piteşti, 1971; Samoilă, Constantin. *Cântând prin Europa*. Piteşti, Edit. Tiparg, 2005; Mavrodin, Teodor. *Argeşul şi Muşcelul, spaţii istorice ale românismului*. Piteşti, Edit. Tiparg, 2013.

CORUL *ARS NOVA*, PITEŞTI

(1968 ~).

Formaţia muzicală s-a numit iniţial *Corul Tineretului* şi din1972, Corul de Cameră *Ars Nova*. Iniţiator: dirijorul Gheorghe Gomoiu*, membri fondatori: Viorel Nedelcu, Ion Iancu, Gelu Mihai, Cristian Iliescu, Margareta Şerbănoiu, Dumitru Croitoru. Primele repetiţii s-au ţinut în localul Casei Tineretului, în 1968, iar primul spectacol a avut loc pe 2 mai 1970. S-a înfiinţat oficial abia pe 15 mai 1972, ca formaţie muzicală. A funcţionat pe lângă Palatul Culturii, Clubul Tehnic al Tineretului, iar din 1985 trece sub conducerea Centrului Creaţiei Populare Argeş (director, Costin Alexandrescu). Repertoriul cuprinde piese din literatura muzicală preclasică, clasică, modernă şi religioasă, românească şi străină, cu grad sporit de dificultate şi virtuozitate: *Vechi cântec de la 1877*, *Ferestre deschise spre lume*, de C. Arvinte; *Câte mori sunt pe Vâlsan*, de Ioan Alexandrescu; *O, lume, ce frumoasă eşti!*, *Se-nalţă flacăra*, de L. van Beethoven; *Ciocârlia*, *Sârba în căruţă*, *Iubind în taină*, de Gh. Bazavan; *Corole de cânt*, de Marin Constantin; *Coral*, de J. S. Bach; *Cor din Arleziana*, de G. Bizet; *Privighetoarea*, de P. I. Ceaikovski; *În poieniţă*, *Sârba pe loc*, de Gh. Danga; *Tenebrase factae sunt* de Joseph Haydn; *La paloma*, de Iradier; *Cavaleria rusticană*, de P. Mascagni; *Eccho*, *Matona mia cara*, de O. Lasso; *Corul robilor (Nabucco)*, de G. Verdi; *Coasa*, de Ion Vidu. Albume muzicale colective (1981), *Chindia*, de Alexandru Paşcanu; *Divertisment staccato*, de Ion Runcu (Spania, 1982), *Balada soarelui* (1987), *Noi umblăm şi colindăm*, CD (2003), *De prin lume adunate*, CD (2006). Premii, distincţii şi titluri la concursuri şi festivaluri de prestigiu pentru interpretarea artistică şi tehnica vocilor: Locul III la Festivalul coral *Ciprian Porumbescu*, Suceava (1980); locul I şi titlul de laureat la Festivalul Naţional Cântarea României (1981, 1983, 1985, 1987), Medalia Festivalului Internaţional de la Barcelona, Spania (1982), Festivalul Coral International de la Karaditsa, Grecia, ş.a. Turnee în ţări cu tradiţie muzicală: Olanda (1975), Germania (1977, 1979, 1982, 1990), Franţa (1990, 1991), Suedia (1992), SUA, Belgia, Bulgaria, Serbia, Spania, Grecia (1991, 1994, 1995, 1996, 2001, 2003, 2004), Ungaria (2000). Aprecieri din partea unor mari muzicieni, în mass-media românească şi străină.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Piteşti, 1971; Gomoiu,

Gheorghe. *Festivalul Internaţional de Muzică Corală „D. G. Kiriac", Piteşti-Argeş, România*, în Buletin informativ, Bucureşti, ANCR, 1998; Neagu, Mircea. *Corala Ars Nova*, în Actualitatea Muzicală, Nr. 1, Bucureşti, 2003; Cosma, Viorel. *Enciclopedia muzicii româneşti de la origini până în zilele noastre*. Bucureşti, Edit. Arc 2000. Vol. I. 2005. Gomoiu, Gheorghe. *Ars Nova – 35 de ani în slujba muzicii corale româneşti*. Piteşti, Edit. Alean, 2006; *Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956 – 2006*. Piteşti, Edit. Paralela 45, 2006.

CORUL BISERICII *MAVRODOLU*, PITEŞTI (1907-1928; 1945~).
Înfiinţat în 1907 de preotul Teodor Băjenaru*, a fost al doilea cor bisericesc din Piteşti, format din peste 27 de elevi de la Liceul *I. C. Brătianu* şi enoriaşi subvenţionaţi din fondurile bisericii. Printre ei se afla şi elevul Serafim Traian*. În timpul războiului, corul a funcţionat fără întrerupere.



Din 1921 şi până în 1928, corul era dirijat de Anghel Constantinescu, fost elev al lui Teodor Băjenaru*. În 1923, s-au introdus în cor şi voci feminine. După 20 de ani de prezenţă în viaţa muzicală a oraşului, corul şi-a încetat activitatea din cauze economice (1928). După cele două războaie mondiale s-a reluat activitatea corului, dar într-o formulă restrânsă, pentru răspunsurile la slujbe, dirijori fiind cântăreţii bisericii. Astăzi, corul este format tot din enoriaşi şi dirijat de cântăreţul Sorin Alexei. Repertoriul cuprinde răspunsurile liturgice şi cântecele religioase pentru Crăciun şi Paşti: *O, ce veste minunată!*, *Minunată-i noaptea sfântă!*, *Astăzi s-a născut Hristos*, *Cerul şi pământul*, *Noapte de vis*, *Hristos a înviat din morţi!*, *Primăvară dulce!* ş.a.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Piteşti, 1971.

CORUL BISERICII *SFÂNTUL IOAN*, PITEŞTI (1947~).
Această formaţie muzicală a fost prima corală bărbătească a Piteştiului condusă de pr. Marin Branişte (1947-1958) şi de pr. Marin Drăguşin (1958-2000). În primii 20 de ani corul a funcţionat numai în cadrul conferinţelor preoţeşti pentru a da răspunsurile la slujbele de *Te Deum!* şi pentru a interpreta câteva piese religioase. După anul 1967, în formaţie sunt primite şi persoane laice.



În prezent, corul este compus din studenţii de la Facultatea de Teologie şi ai Secţiei de Pedagogie Muzicală din Piteşti. Participări la Festivalul *D.G. Kiriac*, Festivalul coral de la Orăştie şi Festivalul *Gheorghe Cucu* de la Slatina. A concertat în comunitatea de români din Paris (2006). Din 2000, corul a fost condus de Paul Baidan. Repertoriul cuprinde răspunsurile la *Sfânta Liturghie*, după Gheorghe Cucu, *Pre Tine Te Lăudăm!*; *Liturghia Psaltică pentru cor mixt*; după Nicolae Lungu: *Veniți să ne închinăm!*, *Pre toți și pre toate, Doamne Mântuiește!*, *Sfinte Dumnezeule!*, *Bine este Cuvântat*, și după Gavriil Musicescu: *Imnele Sfintei Liturghii pentru cor mixt și pian.*

Bibliografie: Scurtu, Dumitru-Codruţ. *Tradiţia corală sacră din zona Argeş, Piteşti şi Câmpulung* (teza de doctorat – 2013).

CORUL BISERICII *SFÂNTA VINERI*, PITEŞTI (1929-1933 ~). Biserica avea o formaţie în strană, cu interpretare omofonă, pe două-trei voci, pentru răspunsurile liturgice, condusă de cântăreţul Ioan Șovar (1920-1924). Constantin Albu* a dirijat un cor mixt format din enoriaşi şi elevele de la Şcoala Normală de Învăţătoare din Piteşti (1924-1928). Din anul 1929, Biserica *Sfânta Vineri* a avut un cor compus din 40 de membri. Profesorul Constantin Albu* a organizat şi a dirijat corul până în 1933, când Epitropia nu a mai alocat sumele necesare şi corul s-a destrămat, iar coriştii au fost preluaţi de alte formaţii muzicale. La strană a mai dat răspunsul un grup de femei dirijate de profesoarele Eleonora Boaţă Boţeşteanu (1933-1935) şi Raliţa Teacă (1957-1965). Între 1968 și 1969, corul a fost mixt, condus de Alexandru Delanov.



Biserica *Sânta Vineri*, Piteşti; carte poştală.

Între 1969 şi 1970 a dirijat Mioara Cojocaru, iar din februarie până în septembrie 1970, corul a fost reorganizat şi condus de pr. Marin Branişte*. Au mai dirijat: Ion Eugen Florea din Mediaş (IX 1970-IV 1975), preotul Victor Frangulea şi Dumitru Aristescu (1975-1977). După 1989, profesorul Ion Florea Rădulescu a reînfiinţat acest cor într-o formulă mixtă cu un repertoriu religios, din creaţiile compozitorilor: I. D. Chirescu, Gheorghe Dima, Nicolae Lupu şi Gavriil Musicescu. Dirijori, după 1995: Raliţa Baicu, col. (r.) Ştefan Filimon, Adelina (Cârstea) Croitoru (2000-2005), prof. Valentina Iorga-Rădoi (2005~).

Bibliografie: Ziarul *Presa* din 10 iunie 1933; Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti.* Piteşti, 1971; Scurtu, Dumitru-Codruţ. *Tradiţia corală sacră din zona Argeş, Piteşti şi Câmpulung* (teză – 2013).

CORUL CASEI DE CULTURĂ *PR. ION IONESCU,* TOPOLOVENI (1902 ~).

Începuturile se datorează înv. Dumitru Mihalache care a organizat un cor şcolar (1902) şi unul bisericesc, pe două voci (1907). Cântăreţul bisericesc Constantin Gh. Popescu a reorganizat şi a dirijat corul pe patru voci (1922-1933). În 1922, în colaborare cu formația din Leordeni, a luat fiinţă Asociaţia Corală *Înfrăţirea*, care a avut o bogată activitate concertistică (la Societatea Culturală *Astra* din Sibiu (1923), spectacole în Bucureşti (1924); a fost elogiată de D. G. Kiriac şi Constantin Brăiloiu. În anul 1933, Societatea *Înfrăţirea* s-a desfiinţat prin retragerea corului din Topoloveni care a activat sub denumirea de „Societatea cultural-artistică *Dumitru Mihalache*". În 1943, corul a fost condus de preotul Ion Stănescu împreună cu înv. Corneliu Sachelarie, Ion Dumitru, V. Vlăsceanu, M. Trache şi N. Cristescu. Între 1947 și 1963, activitatea corului s-a desfăşurat alături de corul comunei Călineşti, sub bagheta pr. Ion Ionescu (1947-2004). Din 1971, corul și-a reluat activitatea în localitatea Topoloveni, județul Argeș, sub preşedinţia compozitorului Ion Dumitrescu. În 1975, la conducerea corului a venit şi Gh. Gomoiu, iar din 2004, pr. Ion Isăroiu. Repertoriul religios, clasic, românesc şi internaţional, patriotic și folcloric: *Carmina Burana*, de Carl Orff, *Ave Maria!*, de Franz Schubert, *Te Deum!*, *Cântec lui Neagoe Basarab* din opera *Meşterul Manole*, de Gh. Dumitrescu, *Cucule cu pene noi!*, de Gh. Bazavan; *Pescarul*, de D.G. Kiriac; *Dorul – dor*, de Ludovic Paceag; *Românie, ţara mea de dor!*, de M. Neagu. Din 2005, corul se va numi Corul *Preot Ion Ionescu.* Participări la concursuri, festivaluri şi spectacole, turnee în ţară şi în străinătate. Distins cu trofee, diplome, Ordinul *Meritul Cultural clasa a II-a* (1970) şi premii la: Festivalul *Ciprian Porumbescu* (1990), *Timotei Popovici*, Sibiu (1994), Festivalul Internaţional *D. G. Kiriac*,

Piteşti (1995), Festivalul coral *Iosif Velceanu*, Reşiţa (1995).

Bibliografie: Ziarul *Dimineaţa*, 18 septembrie 1934; Răuţescu, Ioan. *Monografia istorică a comunei Topoloveni*, 1939; *Centrul Creaţiei Populare al Judeţului Argeş. 90 de ani de activitate corală la Topoloveni*. Piteşti, 1997; *Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956-2006*. Edit. Paralela 45, 2006.

CORUL CATEDRALEI ARHIEPISCOPALE DIN CURTEA DE ARGEŞ

(1900-1933; 1940-1949; 1958 ~).

În 1900, Gheorghe Claru şi Theodor Ionescu au înfiinţat un cor bisericesc la strana Mănăstirii Argeşului. În 1912, mănăstirea a apelat, pentru răspunsurile serviciului religios, la un cor particular inițiat și pregătit de preotul Nicolae Chiriţă, directorul seminarului din Curtea de Argeş. După vizita corului *Carmen* din Bucureşti, condus de Gheorghe Cucu şi Dumitru G. Kiriac (1923), s-a hotărât înfiinţarea, în Argeș, a unui cor după modelul acestuia. Dumitru Gligăneanu (diacon) a organizat corul copiilor (pentru partide de sopran şi alto), iar din 1929, corul a devenit mixt, înlocuind copiii cu vocile feminine. Cunoscut ca fiind unul dintre cele mai bune şi mai bine organizate coruri, a fost invitat la serbările regale de la Sinaia (25 și 26 IX 1933). Din considerente politice, corul s-a desfiinţat în 1933, dar răspunsurile liturgice au fost asigurate timp de doi ani de un grup



Mănăstirea Curtea de Argeş – gravură de Dieudonné Auguste Lancelot (1872).

de băieţi de la şcoala de cântăreţi. În 1940, corul s-a reînfiinţat şi a fost condus de Dionisie Erhan. În 1949, Episcopia şi-a mutat sediul la Râmnicu Vâlcea și corul s-a desființat.

Între 1949 și 1958, răspunsurile liturgice au fost date de vieţuitorii din mănăstire. Prin intervenţia diaconului D. Gligăneanu, corul s-a reînfiinţat (1958), având în componenţă foste coriste şi preoţi ai catedralei. Din 1978 până în 1999, corul a fost condus de Achim Grigore, fost corist, instruit şi promovat de Dumitru Gligăneanu. La conducere se succed: Grigore Achim (1978-1999), Andrei Rădulescu și P. Martinescu 1960-1964; 1975-1978; 1999-2000, preotul Chiril Popescu (1975-1978), C. Delcă (2000~). Repertoriul cuprinde: *Răspunsurile Sfintei Liturghii*, prelucrate de: Gheorghe Cucu, Nicole Lungu, Eusebie Mandicevschi, Gavriil Musicescu; *Cântări religioase*, de: Wachmann, Lamakin, Macarov, I. Gh. Comăneşti, Sabin Drăgoi, Étienne Méhul; *Tropare*:

Chiril Popescu, Pr. Mihail Chiriţă, Puiu Martinescu şi Mihail Berezovschi.

Bibliografie: Scurtu, Dumitru-Codruţ. *Tradiţia corală sacră din zona Argeş, Piteşti şi Câmpulung* (teza de doctorat, 2013).

CORUL CATEDRALEI *SFÂNTUL GHEORGHE*, PITEŞTI (1881 ~). Formaţie muzicală înfiinţată în 1881, pentru completarea serviciului religios al Bisericii *Sfântul Gheorghe.* A cântat prima oară în biserică pe 6 ianuarie 1882. Diaconul Teodor Băjenaru*, stabilindu-se în Piteşti, a organizat şi a condus corul (1884-1931). În 1897, corul avea 24 de membri şi interpreta piesele pe patru voci. În 1951, corul plătit s-a desfiinţat, locul său fiind luat de un cor format din 60 de voluntari din Pitești.



Catedrala *Sfântul Gheorghe* – carte poştală.

Dirijori: C. Dionisescu (1908-1913), Theodor Săvulescu (1913-1915), Iordan B. Arsenescu (1915-1916), Al. Rădulescu (1920), Ioan Dan (1921), Constantin Albu (1926-1929), A. Constantinescu (1929-1932), I. Muşatescu (1932-1936), Paraschiv Stănescu (1937-1938), N. I. Muşatescu (1939-1942), Alfons Popescu (1942-1943), Grigore Mircescu (1943), Constantin Albu (1944-1951), Marin Branişte şi diaconul Mihai Marinescu (1951-1958), preotul Marin Drăguşin (1958-1963). După restaurarea bisericii (1963-1968), activitatea corală s-a reluat sub bagheta profesorului Grigore Mircescu (1968-1980), și a lui Anatolie Friptu (1980-1990). După 1990, până în prezent, corul a fost condus de Gh. Paraschivescu. Repertoriul cuprinde răspunsurile la *Sfânta Liturghie* şi cântări religioase. Între 1956 și 1976, corul a fost compus din voluntarii, baritonii: Dumitru Naumcea, Ion Costelian, Titel Penescu, Nicolae Stoia, Constantin Stoenescu, bașii: Nic Hagi Nicolau, Victor Pauncov, Ion Dan, Dumitru Hurduc, Dan Voiculescu, tenorii: I. Teodorescu, Gh. Teodoreanu, Nicolae Popa, Vasile Mateescu, Tudorică Teodor, Gheorghe Pascu, Grigore Mircescu, sopranele: Caliopi Teodorescu, Eufimia Țane, Adela Bucătaru, M. Ivancenco, Alexandrina Dimitriu, Galina Coleta, Margareta Rădulescu, Tatiana Dinescu, altiste: Vera Dinescu, Eugenia Strochi, Didina Pascu, Valeria Oprinescu.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Piteşti, 1971; Scurtu, Dumitru-Codruţ. *Tradiţia corală sacră din zona Argeş, Piteşti şi Câmpulung* (teza – 2013).

CORUL CĂMINULUI CULTURAL AL COMUNEI BUGHEA DE JOS (1958-1968).
Formaţie artistică, având cor mixt, pe patru voci, cu 110 membri, echipă de fluieraşi şi solişti vocali, înfiinţată de dirijorul Alfons Popescu (1958-1968). Repertoriul cuprindea piese corale româneşti, religioase, folclorice, dar şi patriotice, compuse de: Ion Vidu, Ioan D. Chirescu, Gh. Brătianu, Florin Bădoi, Ciprian Porumbescu. A avut participări la concursuri şi festivaluri, care au fost încununate de premii şi diverse diplome. Formaţia artistică a participat intens la viaţa culturală a judeţului Argeș.

Note: Constantin Stancu.

CORUL CĂMINULUI CULTURAL AL COMUNEI BUZOEŞTI (1933-1989).
Formaţie artistică înfiinţată în 1933. Pentru o perioadă au dirijat învăţătorii Paraschiv Angelescu (1941-1942) şi Luca Alexandru (1941-1956).
Repertoriul: *Pe deal pe la Cornăţel*, *Deşteaptă-te, române!*, *Pui de lei*, *Tricolorul*, *Treceţi batalioane române Carpaţii!*, *Pe lângă plopii fără soţ*, *Ciobănaş cu trei sute de oi!* După 23 august 1944, formaţia a sporit, ajungând la 50 de membri, iar după 1956, alături de ţărani vin şi intelectualii satului. Din anul 1958, formaţiile din satele Cornăţel şi Vulpeşti s-au contopit sub conducerea învăţătoarei Elena Negurescu, care îmbogăţeşte repertoriul. Sandu Nicolae a fost dirijor între anii 1956 și 1984. Corul mixt a participat la acţiuni: *Sărbătoarea narciselor de la Negraşi*, Reuniunea corală *Freamătul holdelor*, de la Gliganu, Sărbătorirea a 70 de ani de la *Răscoala din 1907*, de la Şerboieni. A obținut premii și diplome.

CORUL CĂMINULUI CULTURAL AL COMUNEI CĂLINEŞTI (1944).
Formaţia artistică este atestată înainte de Primul Război Mondial. Învăţătorul Nicolae Badea a înfiinţat şi a dirijat un cor în satul Valea Călineşti (1944). În 1947, preotul Ion Ionescu a reunit toate formațiile corale din zonă, în Corul mixt Călineşti. După 1950, a susţinut concerte locale şi naţionale, a primit nenumărate diplome şi premii: locurile I şi III la Festivalul Naţional *Cântarea României* (1985). Dirijori: Ion Ionescu, Dumitru Manea, Violeta Soreanu, Gheorghe Gomoiu. Din repertoriu: *Cucule cu pene noi!*, de Gh. Bazavan; *Pescarul*, de D. G. Kiriac; *Dorul-dor*, de Ludovic Paceag; *Românie, ţara mea de dor!*, de M. Neagu; *Coasa*, de Ion Vidu, *Patria mea!*, de Ion Marian, *Cântecul robului negru*, de W. Dawson, *Cântec de dragoste*, de Claude de June, *Spune, Argeşule, spune*

tu! prelucrare muzicală de D. Capoianu, *Clădim o viaţă nouă!*, de Ioan D. Chirescu, *Foaie verde viorea*, de Gh. Dumitrescu, *Suita Călineştilor*, de Gh. Bazavan, *Drum de iarnă*, de Sebalin.

CORUL CĂMINULUI CULTURAL AL COMUNEI DOBREŞTI
(1900-2002).
Învăţătorul Al. Dobrescu a instruit un cor de copii, pe două voci, timp de 35 de ani (1900-1935). În 1918, prof. Nicu D. Georgescu a înfiinţat un cor de adulţi care să dea răspunsurile liturgice în biserica satului. La 31 XII 1928, învățătorul N. Cristocea, Gheorghe I. Rădulescu, N. Dumitrăchescu şi I. Gh. Stana au înfiinţat un cor în folosul bisericii. La 7 mai 1935, a fost înfiinţată Societatea Corală *Vraja*, la iniţiativa lui N. Şetraru (1935-1960). Tot în anul 1935, societatea s-a afiliat Căminului Cultural din Dobreşti. În anul 1939, corul a participat la primul concurs pe ţară, organizat cu prilejul Congresului General al Căminelor şi Şcolilor Ţărăneşti, la Arenele Romane din Bucureşti, şi a câştigat locul al III-lea. În 1943, dirija Ionel Popescu. După 25 de ani de dirijat, Nicolae Şetraru s-a retras, urmându-i: prof. pr. Mihai N. Heroiu (1960-1963), Ion Bănică (1963-1964). Între 1964 și 1966 revine Mihai Heroiu, iar între 1968 și 1989 dirijează și prof. Filip C. Heroiu. Sub bagheta lui Ion Ionescu, corul din Dobreşti a atins un înalt nivel interpretativ, cu un repertoriu variat. În 1972, corul din Dobreşti s-a afiliat la Reuniunea Corală *Înfrăţirea* din Topoloveni, Călineşti, Leordeni şi Priboieni, având ca preşedinte pe compozitorul Ion Dumitrescu şi vicepreşedinte, pr. Ion Ionescu. Corul a participat la concursuri, festivaluri, turnee şi schimburi de experienţă: Câmpulung Muscel (1949), Chizătău, Timiș (1972), Suceava şi Pojorâta (1973), Bucium, Sălaj (1978) și la Năvodari (1997). Repertoriul cuprindea piese corale româneşti religioase, patriotice şi folclorice compuse de: Ion Vidu, I. D. Chirescu, Florin Bădoi, J. Movilă, Gheorghe Dima, Ciprian Porumbescu, Gheorghe Brătianu, Ion Croitoru. O parte din corală mai activează doar pentru nevoile bisericii, la sărbători.

Bibliografie: Direcția pentru Cultură, Culte şi Patrimoniul Cultural Național a Județului Argeş. Revista *Cultura*. Anul V, Nr 3-4. Piteşti, Edit. Paralela 45, 2002.

CORUL CĂMINULUI CULTURAL AL COMUNEI DOMNEŞTI
(1843-1997).
Formaţie artistică iniţiată de înv. Nicolae Domnescu (1843), având, în prima perioadă a existenței, repertoriu bisericesc. Acte doveditoare au apărut abia în 1885, când s-a construit un foişor în curtea bisericii, pentru repetiţiile corului condus de Nicolae Hănescu, Ion Stăncioiu şi Luca Paul. În 1892, cei trei dascăli au fondat Societatea Culturală *Lumina, Înaintarea şi Mângâierea* şi un

cerc cultural *Râul Doamnei*, redenumit *Junimea*, în 1914. Între 1904 şi 1909 a existat un cor religios pe trei voci, cu 30-50 de copii şi adulţi, care a activat fără întrerupere din 1885. În 1924 s-a înfiinţat căminul cultural în comună şi activitatea corală a luat amploare. Între 1935 şi 1944, corul căminului şi cel bisericesc au fost conduse de preotul Ion Radomirescu şi cântăreţul Gh. Vasilescu. La biserica de sus a satului, Iancu Milescu conducea cel de al doilea cor bisericesc. Victor Hănescu a fost primul compozitor şi dramaturg din comună, creatorul pieselor muzicale *De unde vii, tu, mândro, oare?* şi *Hai, murgule, hai!*. Între 1941 şi 1978, corul a fost dirijat de Alfons Popescu*, care, cu ajutorul înv. Luca Ionescu, în 1947 a pus bazele coralei *Râul Doamnei*, numită, în 1950, *Corul Căminului Cultural Negru-Vodă din Domneşti*. În 1989, existau peste 200 de corişti. La pupitrul dirijoral s-au succedat: prof. Emanoil Popescu şi prof. Marian Mecu, până în 1997, când activitatea a fost întreruptă. Distincţii: Premiul I la concursurile anuale ale jud. Muscel (1946, 1947, 1948); premiul I pe ţară la concursul ARLUS (1954); premiul al III-lea la Finala celui de al IV-lea Concurs al Formaţiilor de Amatori (1956); premiul I la Festivalul Tineretului şi Studenţilor (1957); premiul I şi titlul de Laureat la ediţia a V-a a Concursului Formaţiilor de Amatori (1959) şi premiul I, în 1961. Repertoriul, între 1895 şi 1916: *Trei culori*, de Ciprian Porumbescu; *De unde vii tu, oare?*, *De-ar fi mândra*, *Spusu-mi-a frunza de vie*, *Hai, murgule, hai!*, de Victor Hănescu; *Româneşte-aşa a fost*, *Dulce Bucovină!*, *Banu Mărăcine*, de G. Stephănescu, *Sus pe Argeş, pe la munţi*. Repertoriul, între 1920 şi 1944: *Hora Unirii*, *Pe-al nostru steag*; *Mori, mândro!*, de Augustin Bera, *Îmi place!* şi *Ana Lugojana*, *Nu-mi place!*, de Ion Vidu, *Haz de necaz* şi *Cântec de dor*, de Gh. Cucu; *Hai, Ileană!*, de Gavriil Musicescu; *Mama*, de I. D. Chirescu; *La oglindă*, de Timotei Popovici; *La răchita rămurată*, de Teodor Teodorescu; Repertoriul, după 1966: *Sub al păcii stindard*, *Cântec de august* şi *Măreţ pământ al patriei iubite!*, de I.D. Chirescu; *Zi-i lăută!*, de Ludovic Paceag; *Codrule, frunză galbină!*, de Fl. Comişel; *Alunelul oltenesc*, de Nicolae Lungu; *Vârtopul*, de Emil Lerescu; *Serenada*, de Brahms; *Cântec pentru pace*, de Ion Grecu, prelucrări şi compoziţii originale ale dirijorului Alfons Popescu: *De la Domneşti mai la vale*, *Cântec de gospodărie*, *Balada ciobănească*, *În codru*, *Mândra mea e musceleană*, *Suită musceleană*, *Răsunet de pe Argeş*. Formaţie distinsă cu *Ordinul Meritul Cultural* clasa a IV-a (1966) şi cu alte premii la concursuri şi festivaluri.

Bibliografie: Casa Regională a Creaţiei Populare Argeş. *Corul Căminului Cultural Domneşti la 75 de ani, album monografic*. Piteşti, I. P. Argeş, 1966; Ziarul *Secera şi ciocanul*, nr. XXXV, 18 oct. 1966, p. 1.

CORUL CĂMINULUI CULTURAL AL COMUNEI LEORDENI (1895~). Începuturile au fost legate de şcoala primară şi slujitorii ei. În 1895, s-a consemnat activitatea unui cor pe mai multe voci, iniţiat de Ion Diaconescu. În 1900-1901, s-au pus bazele unei formaţii săteşti, cu oameni de toate vârstele. Din 1910, continuă activitatea înv. Ion Chiribelea. După Al Doilea Război Mondial, dirijor a fost înv. Alexandru Ciucă. În anul 1920, a luat naştere Societatea Corală *Înfrăţirea*, iar dirijorul corului a fost Al. Ciucă. În anul 1921, societatea corală s-a afiliat Centralei Caselor Naţionale din Bucureşti, al cărui preşedinte era prof. univ. Gh. Ţiţeica. Activitatea corală a primit competenta îndrumare a lui D. G. Kiriac şi D. Elinescu şi a cântăreţului de operă George Folescu. S-au organizat spectacole, şezători, turnee, activităţi complexe. Repertoriul cuprinde cântece populare locale vechi, piese vocale, instrumentale, patriotice şi clasice: *Trei culori* şi *Pe-al nostru steag*, de Ciprian Porumbescu, *Corul soldaţilor* din opera *Faust*, de Gounod, *Cucule cu pene noi!*, de Gh. Bazavan; *Pescarul*, de D. G. Kiriac; *Dorul-dor*, de Ludovic Paceag; *Românie, ţara mea de dor!*, de M. Neagu; piese corale de Ion Vidu, D. G. Kiriac, Gheorghe Cucu. A concertat (1924) la Sala *Liedertafel* din Bucureşti, la şezătoarea la care a participat şi N. Iorga. În februarie 1925 a prezentat o nuntă tradiţională ţărănească specifică zonei. În perioada 1937-1938, formaţia a fost condusă de Nicolae Moşoianu, iar între 1938 şi 1958, de Nicolae Nicolescu. Din 1959, dirijor a fost Emanoil Popescu. Corul a mai fost condus de prof. Dumitru Croitoru (1962-1963) şi Al. Movilescu, medic (1964-1967). După 1968, cu pr. Ion Ionescu, a început marea afirmare pe plan naţional a formaţiei. I-a urmat prof. Florica Ciotea şi, în prezent, corul este condus de Paul Baidan.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Piteşti, 1971; Scurtu, Dumitru-Codruţ. *Tradiţia corală sacră în zona Argeş, Piteşti, Câmpulung Muscel sec. XIX-XX*, (teză de doctorat), 2013.

CORUL CĂMINULUI CULTURAL AL COMUNEI MIHĂEŞTI (1920-1989).
Această formaţie artistică îşi are originea în satul Valea Popii, jud. Argeş, unde, pe lângă corul şcolar iniţiat şi condus de învăţătorul I. C. Niţescu (1920-1921), a luat fiinţă şi un cor de adulţi, la iniţiativa lui Constantin Radu. De acesta s-a mai ocupat: Gheorghe Bucurescu, Ion Mateescu, Gheorghe Istrate. În 1936, Nicolae Nicolescu a format un cor pe patru voci, cu piese interesante şi dificile, activând până în 1947. În perioada 1947-1960 s-au ocupat de activitatea corului: Gheorghe Istrate, Dumitru Georgescu, înv. Vasile Pisică, înv. Elena Vlădescu-Zgridea, Ion Mihalcea şi Constantin Vlădescu

(1960-1989). Repertoriul cuprindea piesele: *Clădim o viaţă nouă!*, de Ioan D. Chirescu, *Foaie verde viorea*, de Gh. Dumitrescu şi piese semnate de: Gh. Bazavan, Mircea Neagu, Constantin Romaşcanu, V. Popovici, Radu Palade, I. Vidu, Gh. Cucu, Nicolae Lungu, Ion Grecu, Călin Cotolan*. Participări la activităţi culturale din zonă. A obținut diferite diplome şi premii.

Bibliografie: *** *Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş*, Editura Paralela 45, Piteşti, 2006; Coordonator: Mavrodin, Teodor. *Argeşul şi Muşcelul, spaţii istorice ale românismului*. Piteşti, Edit. Tiparg, 2013.

CORUL CĂMINULUI CULTURAL AL COMUNEI RUCĂR
(1896-1990).

Cel mai vechi document care atestă existenţa unei formaţii corale datează din 1896, este o scrisoare de mulţumire a Parohiei *Adormirea Maicii Domnului* a Rucărului de Jos, adusă învăţătorului Petre Popescu, director al Şcolii de Băieţi, pentru silinţa de a fi pregătit cântece bisericeşti pentru răspunsul liturgic. Repertoriul cuprindea cântece patriotice, religioase și prelucrări populare, cântate la serbări şi șezători. În 1906, corul număra 40 de membri şi era dirijat de înv. Virginia Mardare. Corul a activat şi sub bagheta dirijorilor: Ion Nuţu (1906), Vasile Ganea, P. Schiauc, Maria Schiauc şi Gh. Boteanu. În perioada războiului, activitatea s-a întrerupt, dar s-a reluat în 1930. Până în 1947, corul a fost condus de: Ion Şerboiu, Spiridon Popescu, Spiridon Niţescu şi Apolon Levandovschi. La conducerea corului s-au mai succedat: Constantin Roman şi Călin Cotolan (1950), Alfons Popescu (1969) şi Gheorghe Gomoiu (1969-1974), Ion Oană (1974-1982), preotul Lucian Goian (1982-1986), Ion Libianu (1986-1990). În 1947, a câștigat locul I la festivalul organizat la sala *Fantasio* din Bucureşti. În 1951, a obținut locul I la concursul pentru amatori; titlul de laureat la cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor, Bucureşti; Premiul I la Concursul Internaţional al Formaţiilor Corale.

Bibliografie: Alexandrescu, Costin. *Corul Căminului Cultural Rucăr la 75 de ani*. Casa Creaţiei Populare a Judeţului Argeş, Piteşti, 1971, pp. 5-6; Scurtu, Dumitru-Codruţ. *Tradiția corală sacră în zona Argeş, Piteşti, Câmpulung Muscel sec. XIX-XX*, (teză de doctorat), 2013.

CORUL DE FEMEI *ARGETENA*, PITEȘTI (1978-1989).

Formaţie muzicală a Combinatului Petrochimic Piteşti, fondată şi dirijată de prof. Magdalena Ioan (1978-1989). Corul compus din 120 de membre a participat la concursuri şi festivaluri judeţene şi naţionale la care a fost distins cu şase premii I şi titlul de laureat al Festivalului Naţional *Cântarea României*, cu trofeul Festivalului *Ciprian Porumbescu* de la Suceava (1984), Festivalului *Ion Vidu* de la Lugoj (1984),

Festivalului *Iosif Velceanu*, Reşiţa (1988), Festivalului *D. G. Kiriac* de la Piteşti (1984). Din repertoriu: *În poieniță, lângă plopi*, *Sârba-n căruță*, *Zamfira*, *Sârba pe loc*, prelucrări folclorice de Gh. Danga; *Iac-așa*, de Simeon Nicolescu, *Foaie verde de măr dulce*, de Tudor Jarda; *Iarna pe uliță*, de Alexandru Paşcanu, *Sârba în câmpie*, de Constantin Romaşcanu, *Suita de Bihor*, de Mircea Neagu, *Ave verum!*, de Mozart.

Note: Magdalena Ioan.

CORUL MIXT AL CATC, PITEŞTI (1980-1990).

Formaţie corală mixtă, de amatori, cu peste 75 de membri: 25 de soprane, 20 de altiste, 15 tenori şi 20 de başi, fondată de prof. Ion Iancu (1980). În 1982, prof. Moise Mitulescu a preluat conducerea corului, care s-a afirmat pe plan naţional prin piesele muzicale cu grad înalt de dificultate: *Negruţa*, de Ion Vidu, *Răsai, lună!*, de Gavriil Musicescu. *Frunză verde mărgărit*, de C. Porumbescu, fragment din opereta *Lăsați-mă să cânt!*, de Gherase Dendrino. Corul a participat la importante evenimente artistice muzicale din judeţ şi din ţară. A fost distins cu Premiul I şi trofeul, la Festivalul Naţional *Ion Vidu*, Lugoj (1984) şi la Festivalul Interjudeţean *Ciprian Porumbescu* de la Suceava (1986); Premiul al II-lea la Festivalul Naţional *Gavriil Musicescu*, Iaşi (1988), premiile: I, II şi menţiuni la Festivalul Naţional *Cântarea României* (1982-1990) şi la alte competiţii naţionale. În 1990, corul îşi încetează activitatea.

Note: Moise Mitulescu.

CORUL MIXT AL ŢĂRANILOR DIN SATUL GALEŞU (1936 ~).

Prima consemnare: în 1936, când era cor bisericesc, cu 31 de fete din clasele V-VII. La serbarea din 1939, repertoriul cuprindea: colinde, *Tatăl nostru*, *Măi stejar!*, de Gavriil Musicescu, *Eu mă duc, codrul rămâne*, de Timotei Popovici, iar în 1942 şi piesele: *Bob negară*, de N. Oancea, *La şezătoare*, de Tiberiu Brediceanu. În prezent, repertoriul cuprinde peste 230 de piese muzicale. În 1945, corul număra 99 de membri şi a fost solicitat să participe în Bucureşti, la sărbătoarea primului 1 Mai. Dirijori: preotul Marin Dana – cor bisericesc (1936-1939), preotul Teodor Manda (1939-1987), profesorul Gelu Ciuculescu (3 febr. 1988-1992), prof. Toma Badea (1993-1999). În anul 2000, corul s-a numit Ansamblul Folcloric *Murmurul Vâlsanului*, iar din 2008: *Datina Păstorilor*, dirijor prof. Victor Eftimie. A obținut locul III, la faza republicană a unui concurs pentru echipele de amatori (1943), locul I la faza zonală (1944, 1951, 1958), locul al II-lea la faza regională (1950, 1964) și diplome la festivalurile *D. G. Kiriac* şi *Cântarea României*.

Bibliografie: ****Arc peste timp – Centrul Creației Populare Argeş la semicentenar 1956 – 2006*. Piteşti, Edit. Paralela 45, 2006; Tiţa, Lucreţia; Tiţa, Gheorghe. *Galeşul de Argeş – o altfel de monografie a satului românesc de munte*. Bucureşti, Edit. ASA, 2005.

CORUL MIXT DE CAMERĂ *CLASIC*, PITEŞTI (1972-2007).
Formaţie muzicală fondată şi dirijată de profesoara Magdalena Ioan. O bună parte a membrilor corului provenea din formaţia muzicală feminină *Clasic Grup*, care s-a remarcat în competițiile naționale, și avea în componență 27 de membre (1972-1982). În 1983, a luat naştere corul mixt de cameră *Clasic* al Sindicatului Învăţământ Piteşti, cu 45 de amatori intelectuali (30 de femei şi 15 bărbaţi), dintre care amintim, soprane: Liliana Antone, Mala Burcea, Camelia Lică, Elena Radu, Aurelia Șandru, Margareta Șerbănoiu*; tenori: Paul Baidan*, Valeriu Andreescu, George Paraschivescu*, Ștefan Ropcea; altiste: Monica Din, Nadia Dumitriu, Maria Pârvulescu, Mariana Saizu, Livia Mitu, Manuela Iță; bas-baritoni: Dan Drăghici, Teodor Boncescu, Alexandru Circo, Nicolae Lițescu, Mihail Prunoiu, Marius Neferu ș.a. Între 1990 și 2007, corul şi-a desfăşurat activitatea în cadrul Centrului Cultural al Municipiului Piteşti. Din repertoriu: *Ave verum!*, de W. A. Mozart, *Kirio de "Messa brevis"*, de G. Palestrina, *Lasciate mi morire!*, de Cl. Monteverdi, *Je ne l`ose dire*, de Pierre Certon, *Il est bel et bon*, de Passereau, *Trois merveilles*, de Daniel Friderich, *Iarna pe uliță*, de Al. Paşcanu, *Sârba în câmpie*, de Constantin Romaşcanu, *Suita de Bihor*, de Mircea Neagu, *În poieniță*, de Gh. Danga, *Iac-așa!*, de Simeon Nicolescu, *Foaie verde de măr dulce*, de Tudor Jarda etc. Premii la concursurile corale naţionale: *Ciprian Porumbescu*, Suceava (1986); *Ioan Chirescu* de la Constanţa (1986, 1987); *George Dima*, Braşov (1988). Zece premii I şi titlul de laureat al Festivalului Naţional *Cântarea României*. A participat la emisiuni radio-tv şi a fost membră a Asociaţiei Corale din România. Turnee: Nancy (1991), Metz (1991, 1995), *Les nuits de Longwy* (1995), Normandia (1996), Ecubles, Chartres, Tours (2001) și la Ambasada României din Luxemburg (1996), la Barcelona, Spania (1997), Sorrento, Italia (1998), Grecia (2004).

Bibliografie: Caietul—Program.

CORUL MIXT *EFFATTA* AL STUDENŢILOR CU DEFICIENŢE DE AUZ, PITEŞTI (1999 ~).
Corul *Effatta* al studenţilor cu deficienţe de auz de la Facultatea de Teologie Ortodoxă *Sfânta Muceniță Filofteia* din Piteşti a fost iniţiat de conf. preot Constantin Onu (1999). Cei 18 membri, studenţi surzi, *cântă* prin semne, realizând imagini iconice spaţiale, element unic în ortodoxia română. Dirijori: pr. conf. univ.

Constantin Onu*, Mirela Istrate, asistent universitar cu deficienţe şi pr. Cătălin Ţîru. Repertoriul cuprinde răspunsurile la Evanghelie, iar pentru spectacolele oferite persoanelor cu deficiente de auz, piesele muzicale transpuse în limbajul mimico-gestual: *O, ce veste minunată!*, *Minunată-i noaptea sfântă!*, *Astăzi s-a născut Hristos!*, *Cerul şi pământul*, *Noapte de vis*, *Primăvară dulce!*, *E ziua bucuriei*, *Hristos a înviat din morţi!*. Pe lângă deplasările misionare, de integrare a surzilor în Biserică, corul *Effatta* a participat la concerte împreună cu diferite corale clasice din ţară şi la emisiuni televizate: Colinde la PRO TV (1999, 2000), RTL Ungaria (2003), TVR Moldova (2004). Actriţa Luminiţa Borta de la Teatrul *Al. Davila* din Piteşti a regizat piesele de teatru: *Effatta* (2003), *Cel de-al patrulea mag* (2004) şi *A doua zi la mormântul Nazarineanului* (2005), transpuse în limbajul mimico-gestual, pentru studenţii cu deficienţe de auz.

Note: Constantin Onu.

CORUL MIXT *GLISSANDO*, PITEŞTI (1972-2007).
Formaţie muzicală a elevilor Liceului de Artă *Dinu Lipatti* din Piteşti. Fondator şi dirijor: Magdalena Ioan* (1972-2007). Repertoriul, valoroase lucrări muzicale clasice, naţionale şi universale: *Cor din Arleziana*, de Georges Bizet; *Coral*, de J. S. Bach; *Privighetoarea*, de Ceaikovski; *În poieniţă*, *Sârba pe loc*, de Gh. Danga; *Tenebrase factae sunt*, de Michael Haydn; *La paloma*, de Iradier; *Cavaleria rusticană*, de P.. Mascagni; A participat la Festivalul Coral Internaţional, Nancy, Franţa (1991) şi a susţinut concerte: Catedrala din Metz (1991), Catedrala din Barcelona, Spania (1997), Ambasada Română din Luxemburg (1996), Festivalul *Estate musicale Sorrentina*, Sorrento – Italia (1998), Ecublens-Chartres şi Tours din Franţa (2001), Grecia (2004).

Note: Magdalena Ioan.

CORUL *ORFEU* DIN CURTEA DE ARGEŞ (1975~).
Formaţie muzicală a Casei de Cultură *George Topîrceanu* din Curtea de Argeş, înfiinţată în anul 1975. În 1977, iniţiatorul, Gelu Ciuculescu, a numit-o *Orfeu*. La pupitrul dirijoral s-au succedat: prof. Gelu Ciuculescu (1975-17 ian. 2002), prof. Magdalena Ioan (5 ian. 2002-2004), prof. Gh. Gomoiu (2004) şi dr. preot Gh. Neacşu (2004-2008), prof. Alexandru Ionescu (2009-2014). Preşedintele corului, ing. Marin Dina, unul dintre cei mai vechi membri, a iniţiat şi a condus, începând cu 1993, Festivalul Coral *Curtea Domnească*. Între 1990 şi 2004, corul a funcţionat ca asociaţie corală, cu statut juridic, sub patronajul Centrului de Cultură şi Arte *George Topîrceanu*, Curtea de Argeş, manager Floarea Hirică. Turnee în ţară şi în străinătate; înregistrări la Radio-TV.

Trofee şi titluri de *laureat* la concursuri şi festivaluri locale şi internaţionale: Festivalul Internaţional *D. G. Kiriac* – Piteşti, la toate ediţiile (începând cu 1985); Festivalul *Ion Vidu*, Lugoj (1987); Festivalul *Timotei Popovici*, Sibiu (2004); Festivalul *Gheorghe Cucu*, Slatina (2006 şi 2008); Festivalul *Glasul Chioarului*, Şomcuta Mare, Maramureş, începând cu 2006; Concertul de Colinde de la Patriarhia Română, Bucureşti (2008); Concert religios la Sibiu (2010); Atena (1977); Sofia, Bulgaria (1977 şi 1998); Republica Moldova, 1991 și 1995; Hajnowka (Polonia), 1993; Salonic, Grecia (1997 şi 2007); Litochoro, Grecia (1998); Xanthi, Grecia (1999); Gyula, Ungaria (1998 şi 1999); Riga și Jelgava, Letonia (2009). Repertoriul de factură laică şi religioasă românească: *Suită argeşeană*, de Constantin Arvinte; *Cântecul pescarului*; *Pe cărare, sub un brad*, de D. G. Kiriac; *Cântec sub stele*, de Emil Lerescu; *Tatăl nostru!*, de Ciprian Porumbescu; *Auzi, Doamne, glasul meu!*; *O, ce veste minunată!*; *Nouă azi ne-a răsărit*, de D. G. Kiriac; *Miluieşte-mă, Dumnezeule!*; *Domnuleţ* şi *Domn din cer!*, de Gheorghe Cucu. Muzică internaţională: *Noel*, de Adolf Adam; *Adeste fideles*, de John Reading, piese de Bach, Bizet, Verdi etc.

Bibliografie: Direcţia pentru Cultură, Culte şi Patrimoniul Cultural Naţional a Judeţului Argeş. Revista *Cultura*. Anul V, Nr 3-4. Piteşti, Edit. Paralela 45, 2002.

CORUL PALATULUI CULTURII DIN PITEŞTI (1955-1971).
Instituţie muzicală de referinţă pentru viaţa culturală argeşeană, întemeiată şi condusă de: Silvestru D. Voinescu* – preşedinte şi Emanoil Popescu* – dirijor (1955-1999). Coriştii proveneau de la corurile din Pitești, a căror activitate încetase. Prima piesă corală a grupului a fost *Cântec tineresc de sărbătoare*, de Tulikov. Participant important şi laureat la *Festivalul primăverii* (1960). Înregistrări la Radio (7 piese) şi la Televiziunea Română (1959, 1960). A întreprins numeroase turnee în ţară şi în străinătate. A participat la concursuri şi festivaluri. S-a pus în scenă opereta *Ana Lugojana*, de Filaret Barbu (1962), cu 24 de spectacole. În 1967, corul mixt număra 27 de soprane, 21 de altiste, 25 de tenori şi 27 de başi. În 1967, din corul mixt s-au desprins: corul bărbătesc și un cor de cameră, care vor deschide un nou capitol în viaţa muzicală a Piteștiului, iar din anul 1972, corul bărbătesc s-a transformat în *Corala D. G. Kiriac**. Din repertoriul corului mixt: *Pe drumul marelui partid*, de Vasile Popovici, *La seceriș*, T. Brediceanu; *Privighetoarea*, de P. I. Ceaikovski. Repertoriul corului bărbătesc: *Românul*, de C. Porumbescu, *Serenada*, de Heyberger, *Victoria*, de Mohring. *Corul ţiganilor*, de Verdi, *Corul vânătorilor*, de Weber, *Mireasa vândută*, de B. Smetana, *Cântec de leagăn*, de Fr. Schubert, *Fata cu garoafe*,

de Gh. Dumitrescu, *Revedere*, de D. G. Kiriac, *Mai am un singur dor*, armonizare de Emanoil Popescu, *Doină și joc*, de Gheorghe Dumitrescu. Corul de cameră reia piesele din repertoriul corului mixt și mai adaugă: *Lângă leagăn*, de Nicolae Oancea, *Revino!*, de Dowland, *Noaptea*, de Delcasso, *Laudă nopții!*, de Beethoven. În spectacolele susţinute s-au afirmat solişti valoroşi. Corul bărbătesc a participat la concursuri și festivaluri în țară și în străinătate (Cehoslovacia-1968) și, pentru ţinută și pentru măiestria interpretativă, a fost răsplătit cu premii.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Piteşti, 1971; Gomoiu, Gh. *Ars Nova—35 de ani în slujba muzicii corale româneşti*. Edit. Alean, 2006.

CORUL SFATULUI POPULAR PITEŞTI (1949-1953).

În decembrie 1949 a luat fiinţă corul Sfatului Popular Pitești, sub bagheta dirijorului profesor Tache Sâmbotin. Coriştii proveneau din Corul *Cântarea Argeşului* şi din corul sindical. Au susținut spectacole în oraş şi în comunele argeșene. Repertoriul a cuprins piese corale clasice, dar şi cântece de mare circulaţie. În anul 1953, din motive economice, corul și-a încetat definitiv activitatea muzicală.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Piteşti, 1971.

CORUL SINDICATULUI DIN ÎNVĂŢĂMÂNT, PITEŞTI (1947-1982).

Primele încercări de constituire au fost ale prof. Grigore Mircescu* şi ale lui Emil Lerescu*, în perioada 1947-1948. Corul Sindicatului Învăţământ s-a înfiinţat ca formaţie muzicală în 1950, sub conducerea profesorului Tache Sâmbotin (1950-1963). Între anii 1959 şi 1964, formația corală a realizat stagiuni permanente de operetă cu *Plutaşul de pe Bistriţa*, de Filaret Barbu, şi *Văduva veselă*, de Franz Lehár, dirijori: prof. Marius Giura şi Dumitru Croitoru. La pupitrul dirijoral s-au succedat: Moise Mitulescu (1963-1965), Emanoil Popescu (1965), M. Morărescu (1966-1972), Dumitru Croitoru (1972-1975), Moise Mitulescu (1977-1982) şi Magdalena Ioan (1983-2007). Corul a avut un bogat repertoriu, cu piese clasice. A participat la competiţii şi turnee în judeţ (1952). Din 1954, unii dintre corişti au pregătit spectacolul de operetă *Sărutul Cianitei*, de I. Miliutin. A ocupat locul I la Festivalul Mondial al Tineretului şi Studenţilor, București (1957).



Casa de Cultură a Sindicatelor — Piteşti.

În cadrul Sindicatului din Învăţământ, Margareta Morărescu organizează un cor de cameră (1966), care, în 1972, s-a transformat în corul de femei *Clasic Grup,* cu 27 de membre. În 1983, corul şi-a schimbat structura şi denumirea.

CORUL VETERANILOR DIN PITEŞTI (1975~).
Formaţie artistică iniţiată de Casa Armatei/Cercul Militar din Piteşti la 25 IX 1975. Constituită din participanţi la cel de Al Doilea Război Mondial (1941-1945) şi cadre militare pensionate. Fondator, col. Gheorghe Matei, şeful Casei Armatei (1975). Dirijori: Grigore Mircescu, Traian Popescu, Dinu Oprea, Nicolae Perniu. Repertoriul cuprindea piese corale patriotice, ostăşeşti, clasice şi populare: *Deşteaptă-te, române!*, de Anton Pann; *Voinţa neamului*, de Gr. Danielescu, *Bătrâne, vino şi povesteşte!*, de E. Caudella; *Cea din urmă noapte a lui Mihai Viteazul*, de Gavriil Musicescu; *Cântăm libertatea!*, de D. G. Kiriac; *Românul*, de Ciprian Porumbescu, *Pui de lei*, de I. Gh. Brătianu; *Cântec de primăvară*, de W.A. Mozart; *Cântec de pădure*, de Sileher; *Mai am un singur dor*, versuri de Mihai Eminescu, muzica de D. G. Kiriac; *Doruleţ, doruleţule!*, de I. D. Kirescu; *Hora de sub tei*, de Cicerone Dinulescu. Formaţia a avut numeroase participări la evenimente publice, reuniuni muzicale judeţene sau naţionale şi a colaborat cu asociaţii obşteşti şi militare din judeţ şi din ţară.

Bibliografie: Samoilă, C. *Moment aniversar 1975-2010.* Piteşti, Edit. Pământul, 2010.

COSMESCU, Maria M.
(n. 19 XII 1954, Vitomireşti, jud. Olt). Dirijoare de cor, profesoară.
Stabilită în Piteşti din 1988.
A absolvit Şcoala Populară de Artă din Craiova (1970-1973), Liceul de Muzică şi Arte Plastice, Craiova (1974). Membră a Corului Sindicatului Învăţământ din Slatina (1974-1985) şi a Ansamblului folcloric *Floricica*, Vitomireşti, judeţul Olt (1974-1976). A urmat cursurile Universităţii Naţionale de Muzică din Bucureşti, Specializarea Pedagogie Muzicală (2003). A fost profesoară la Casa Pionierilor din Slatina (1974) şi din Piteşti (1988-1989), Şcoala Nr. 9,



Piteşti (1990-2001), Şcoala Nr. 20, Piteşti, Liceul *Vlaicu-Vodă* din Curtea de Argeş, Colegiul Naţional *I. C. Brătianu* din Piteşti. A obținut premii şi distincţii pentru activitate artistică, olimpiade, festivaluri, concursuri naţionale şi internaţionale: locul II la Concursul Internaţional Coral *Antonio Vivaldi*, Karpenissi (categoria E Folk), Grecia (2006); medalie de argint la Concursul Internaţional Coral *Antonio Vivaldi*, Karpenissi (categoria Children's choir), Grecia; medalia de bronz la Concursul Internaţional Coral *Europa Cantat*, muzică religioasă, Bratislava, Slovacia (2010). A obținut diplome la edițiile Festivalului Internaţional de Muzică Corală *D. G. Kiriac* din 2006, 2007, 2008, 2009 și 2010. A participat la: Simpozionul Internaţional *Didactica Internaţional* din județul Caraş-Severin (2009), Simpozionul Internaţional de la Slatina, *Succesul şcolar – rezultat al pregătirii profesionale şi educaţionale* (2009), la Simpozionul Internaţional *Didactica Modernă*, Paşcani (2010), Sesiunea Internaţională de Comunicări Ştiinţifice *Omul şi societatea, perspective didactice*, Piteşti (2011). A publicat în reviste de specialitate articole de pedagogie şi a făcut parte din comisiile de evaluare şi jurizare ale concursurilor. Pentru merite deosebite i s-a conferit titlul onorific de *Fiică a Argeşului* (2011).

Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, Goleşti, 2011.

COSTEA, ALEXANDRU C.

(n. 27 I 1949, Turnu Măgurele, jud. Teleorman).

Solist vocal şi instrumentist (nai).

Stabilit în Argeş din 1974.

Absolvent al Şcolii Profesionale din Roşiori de Vede, jud. Teleorman (1966) şi al Liceului Industrial Nr. 6, Piteşti (1984). A studiat muzica din copilărie, cu Florică Nicolae şi Zoe Voevozeanu Daia. A activat la Ansamblul *Hora* din Roşiori de Vede (1966-1974) şi a participat la concursurile şi festivalurile de gen. Transferat la Ansamblul *Chindia* al Combinatului Petrochimic din Piteşti (1974), a urmat cursurile Şcolii Populare de Artă din Piteşti (1974-1977), Clasa de Canto, cu George Pănescu şi Zina Nichita, Clasa de Nai, cu Clement Ştefănescu şi cursuri de dirijat, cu Ion Grecu. Atestat artist liber-profesionist (1974), laureat şi medalia de aur la festivalurile *Argeşule, plai de dor!* (1975 şi 1976) şi *Cântarea României*. Distins cu Ordinul *Meritul Cultural*, cl. a III-a (1978). Instructor artistic al Ansamblului *Chindia* (1978-1980), al altor grupuri folclorice din Piteşti (1982-1989), al clasei de folclor de la Clubul Elevilor, Pitești (2002-2003) și al Clasei de Nai a Școlii Populare de Arte și Meserii, Pitești (2006-2007). A făcut înregistrări la Radiodifuziunea Română și a participat la emisiuni TV (1976-1991). A evoluat pe scenă alături de solişti importanţi: Maria Ciobanu, Aneta Stan, Viorica Flintaşu, Maria



Cârneci, Ion Dolănescu şi dirijori: Emil Tănase, Radu Oprea şi Paraschiv Oprea. Împreună cu ansamblurile artistice a întreprins turnee în ţări din Asia, Europa şi America Latină şi a cântat în fața șefilor de stat ai Cehoslovaciei, Israelului și a regelui Iordaniei. Este membru al Asociației Oamenilor de Artă din instituțiile teatrale și muzicale din România (1975) și membru al U.C.I.M.R. (2009). Din repertoriu: *Pusei briciul lin pe barbă*, *Cucule, pasăre sură!*, *Crângu-i plin de floricele*, *Ioana neichii din Vâlcele!*, *Nu ştiu, luna-i luminoasă?*.

Bibliografie: Popescu, Emanoil. *O viaţă dăruită muzicii*. Edit. Paralela 45, Piteşti, 2001; Sorescu, Constantin Tică. *Romanţa amintirilor*. Edit. Tiparg, Piteşti, 2007; Pendiuc, Gabriela. *Şcoala Populară de Artă şi Meserii Piteşti – speranţe şi certitudini*. Edit. Tiparg, 2012.

COSTEA /BIVOL/ Andra Maria I. (n. 2 IV 1984, Piteşti, jud. Argeş). Mezzo-soprană, profesor.

Absolventă a Liceului de Artă *Dinu Lipatti*, Piteşti (2003), a Universităţii de Muzică din Bucureşti (2007), clasa Ionel Voineag şi a Conservatorului Naţional Superior de Muzică şi Dans din Paris (2008), clasa prof. Malcolm Walker. *Doctor în muzicologie*, cu teza *Vocea feminină gravă în arta lirică rossiniană* (2013). Profesor la Liceul de Artă *Dinu Lipatti*, Piteşti, la Catedra de Canto Clasic (2009), Catedra de Lied şi Oratoriu la Universitatea de Muzică, Bucureşti, şi profesor de canto coral la Şcoala Populară de Arte şi Meserii, Pitești (2011). A debutat cu rolul *Rosina* din *Bărbierul din Sevillia* de G. Rossini, la Teatrul Muzical *Nae Leonard* din Galaţi. Colaborări cu Filarmonica din Râmnicu Vâlcea, Iaşi, Sibiu, Bacău și Piatra-Neamţ, cu Opera



Naţională Română şi Radiodifuziunea Română (2005). A susţinut concerte la Ateneul Român (2004), la Palatul şi Muzeul Cotroceni. A întreprins turnee în Franţa (2008), Turcia, Grecia şi Irlanda (2009). Repertoriul: *Habanera*, de G. Bizet, *Barcarola*, de J. Offenbach, piese de G. Rossini, W. A. Mozart, J. Strauss şi E. Humperdinck. A primit diverse premii naţionale şi internaţionale.

Pentru vocea ei, compozitorul suedez Ake Franke-Blom a compus lieduri pe versuri de Mihai Eminescu. În 2013, debut pe scena Operei Române în *Faust*, de Charles Gounod.

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2007.
www.ziarobiectiv.ro; www.ziarelive.ro;

COTENESCU, Gheorghe I.

(n. 15 VII 1886, com. Izvoarele, jud. Dâmboviţa – m. 12 II 1965, com. Stoeneşti, jud. Argeş).

Compozitor, psalt, profesor, preot. Stabilit în Muscel din 1912.

A urmat cursurile Seminarului *Neagoe-Vodă*, Curtea de Argeş (1898-1901), ale Seminarului *Nifon Mitropolitul* din Bucureşti (1901-1905), ale Facultăţii de Teologie, Bucureşti (1910) şi ale Conservatorului din Bucureşti, Secţia Pedagogie (1912). Hirotonit preot la parohia Conţeşti, judeţul Muscel şi transferat la Stoeneşti (1913). Între 1919 şi 1924 a fost învăţător în sat.



A funcţionat ca profesor de muzică la Seminarul Teologic Huşi (1924-1934). Profesor de muzică la Seminarul Teologic *Miron Cristea* şi la Şcoala de Cântăreţi, Câmpulung Muscel, instituţii destinate orfanilor de război (1922-1934), la Seminarul Teologic din Curtea de Argeş (1934-1936) şi la Seminarul de la Cernica (1936-1940). Ales preşedintele Asociaţiei Preoţilor Musceleni, secretar al Asociaţiei Cântăreţilor Bisericeşti din România, al revistei *Cultura* (1911) şi ctitorul Bisericii din Stoeneşti, judeţul Argeş. A luat parte la campania militară din 1916-1919. Fervent animator cultural al zonei Muscel, a susţinut recitaluri la Ateneul din Bucureşti şi Ateneul din Iaşi (1916-1918). S-a bucurat de prietenia de o viaţă a lui Nicolae Iorga, care l-a solicitat să conferenţieze pe teme de

istoria muzicii la Universitatea Populară de la Vălenii de Munte (1932-1946). A fost membru fondator al Partidului Naţionalist Democrat și deputat de Muscel (1931-1932), susţinător fervent al grupării anticomuniste *Haiducii Muşcelului* şi, timp de un an, deţinut politic (1949-1950). A publicat *Slava laudelor*, glasul VI, în *Idiomelarul* lui Ion Popescu-Pasărea (1933) și reluat în ambele notații de Nicu Moldoveanu în *Noul Idiomelar* (1999, 2000, 2001, 2007). Colaborator la publicaţiile periodice: *Curentul*, *Vremea nouă*, *Neamul Românesc*, *Patria*, *Universul*.

Bibliografie: Moldoveanu, Nicu. *Muzica bisericească la români în secolul al XX-lea*, în BOR CIII (1985); Ionescu, C. Gheorghe. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic*. Edit. Sagittarius, 2003; Radu Petrescu. *O vioară a ortodoxiei româneşti*, în *Săgetătorul*, suplimentul cotidianului *Argeşul*, 2013; *** *Dicţionar de muzică bisericească românească*. Bucureşti, Edit. *Basilica*, 2013.

COTOLAN, Călin C.

(n. 9 I 1925, Dragoslavele, Muscel – m. 10 X 1974, Câmpulung, jud. Argeş). Dirijor de cor, profesor, avocat.

Primele lecţii de vioară le-a luat cu lăutarul Sandu din Dragoslavele, apoi cu prof. C. Ianculescu, cu compozitorul Nicolae Lungu şi cu unchiul lui, medicul Constantin Roman*. A urmat cursurile Liceului *Dinicu Golescu* din Câmpulung şi ale Liceului *Sfântul Sava*, Bucureşti (1945) şi ale Facultăţii



de Drept din Bucureşti (1950). A fost profesor de muzică la şcoala din Rucăr (1948-1965) şi avocat în Câmpulung (1955-1960). A dirijat corul Societăţii Muzicale *Negru-Vodă* din Câmpulung şi corul din Rucăr (1948-1965).

A realizat înregistrări la Radio cu tenorul Valentin Teodorian (1944). Creaţii proprii: *30 Decembrie* (1949), *Cântec de muncă* (1950), *Cântec pentru pace* (1951), *Sus pe deal răsare luna* (1955), *Cântecul plutaşului* (1957), *Poemul coral Vasile Tudose* (1961), *Cântecul patriei* (1963), *Balada codrilor întineriţi* (1964). Volume publicate: *Sus pe deal răsare luna* (1955), *Cântecul plutaşului* (1957), *Cântăm viaţa nouă!*, volum colectiv, editat de Casa de Creaţie a Regiunii Argeş (1963). A colaborat cu poeţii Liviu

Cernăianu şi Nicolae Nasta. Distins cu medalii şi diplome. Evidenţiat pentru munca culturală de masă (1952), locul II la Festivalul Internaţional al Tineretului şi Studenţilor, pentru Pace şi Prietenie, de la Bucureşti (1953).

Notă biobibliografică: Cornelia Cocea, fiică.

CRĂCIUNESCU, Dumitru

[n.1910?, com. Blidari, jud. Argeş/azi Goleşti, Vâlcea – m. 2006?, Bucureşti].
Cântăreţ bisericesc, dirijor.
Din 1928 a urmat cursurile Şcolii de Cântăreţi de la Mănăstirea Cozia, cu prof. Protopsalt Amfilohie Iordănescu. A continuat studiile la Liceul *Spiru Haret* din Bucureşti, iar în particular a luat lecţii de muzică psaltică de la prof. Dimitrie Cutava, în cadrul Academiei de Muzică Religioasă din Bucureşti, şi lecţii de canto cu baritonul Aurel Costescu-Duca, de la Opera Română. A fost cântăreţ bisericesc la Biserica *Buna Vestire* din Râmnicu Vâlcea, şi a dirijat corul parohial (1928-1945). A cântat în: Biserica *Sfântul Mina – Stejarul* din Bucureşti (1945-1986), Biserica *Doamna Oltea* (1986) şi la Biserica *Sfânta Treime*, până în 2006. Compoziţiile bisericeşti rămase în manuscris s-au pierdut.

Bibliografie: Ionescu, C. Gheorghe. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic.* Edit. Sagittarius, 2003; *** *Dicţionar de muzică bisericească românească.* Bucureşti, Edit. *Basilica*, 2013.

CRIJANOVSCHI, Pavel

[n.1888? – m.?1981, Piteşti].
Interpret de operă (bas) şi medic.
Stabilit în Piteşti [1944].
Membru în comitetul de conducere al Coralei *Cântarea Argeşului* (1946). Solist în Corul Palatului Culturii din Piteşti. A avut rol secundar în dramatizarea lui George Vasilescu a basmului *Harap-Alb*, care, în stagiunea 1956-1957, s-a jucat de 30 de ori în Piteşti. Pe 3 februarie 1962, a avut loc premiera spectacolului *Ana Lugojana*, în cadrul căreia a interpretat rolul lui Moş Toma. A participat intens la viaţa muzicală a urbei Piteşti, lucru pentru care a fost elogiat în presa locală.

Bibliografie: Popescu, Silvia; Drăguşin, Marin; Buburuzan, Silviu. *Tărâmul tăcerii: Cimitirul „Sfântul Gheorghe" din Piteşti.* Iaşi, Edit. Dosoftei, 2008.

CRIJANOVSCHI, Vera

[n.1888? – m.? 1973, Piteşti].
Balerină, pianistă.
Stabilită în Piteşti [1944].
Artistă de prestigiu, cu reprezentaţii pe marile scene europene. După stabilirea în Piteşti, a dat lecţii de pian împreună cu soţul ei, Pavel, participând la viaţa artistică şi culturală a oraşului. A obţinut premii şi aprecieri publice.

Bibliografie: Popescu, Silvia; Drăguşin, Marin; Buburuzan, Silviu. *Tărâmul tăcerii: Cimitirul „Sfântul Gheorghe" din Piteşti.* Iaşi, Edit. Dosoftei, 2008.

CRISTESCU, Ion

(n.? 1901, com. Mălureni, jud. Argeş – m. 26 XI 1966, Bucureşti).

Profesor și dirijor.

A absolvit Şcoala de Cântăreţi din Curtea de Argeş (1919), Academia de Muzică Religioasă din Bucureşti (1933) şi, în particular, Liceul Teoretic (1948). Între 1917 și 1920 a fost paracliser şi cântăreţ II la Biserica *Sfânta Vineri* din Piteşti. În prima jumătate a anului 1921 a fost cântăreţ II la Biserica *Precupeţii Vechi* din Bucureşti, iar din iulie 1921 până în 1966, cântăreţ I la Biserica *Sfântul Nicolae Broşteni* din Bucureşti. Din 1965 şi până la pensionare (1962), a fost profesor de muzică psaltică și liniară la Şcoala de Cântăreţi şi la Seminarul Teologic din Bucureşti (seminarul a funcţionat între 1950 și 1957 la Curtea de Argeş, iar din 1957, înapoi la Bucureşti). I-a succedat la catedră lui Chiril Popescu*. A compus muzică psaltică şi corală (rămase în manuscris).

Bibliografie: *Dicţionar de muzică bisericească românească*. Bucureşti, Edit. *Basilica*, 2013.



CROITORU, Dumitru

(n.1 XII 1927, Ştefăneşti, jud. Muscel/ azi jud. Argeş – m. 19 IV 2014, com. Călineşti, județul Argeş).

Dirijor, profesor.

A absolvit Seminarul Central Teologic Ortodox din Bucureşti (1939-1947) şi Conservatorul *Ciprian Porumbescu* din Bucureşti (1952). Între 1953 şi 1962 a fost profesor de Teorie-Solfegii la Şcoala Populară de Artă din Valea Jiului, Petroşani, dirijor de cor şi fanfară la Petroşani şi Lonea, dirijorul Corului Sindicatelor Petroşani, Corul Studenţilor Institutului de Mine din Petroşani, membru în juriile unor importante competiții naționale. Profesor de muzică de cameră, la Liceul de Muzică şi Arte Plastice *Dinu Lipatti* (1964-2005) şi la Şcoala Nr. 17 din Piteşti (1980-1987). Concomitent, a fost dirijorul: Corului Sindicatului Învăţământ din Piteşti (1972-1977 şi 1982-1986), al Corului Casei de Cultură din Curtea de Argeş, al Orchestrei Simfonice şi de Cameră a elevilor Liceului de Muzică şi Arte Plastice din Piteşti (1964-1980). A dirijat opereta *Surâsul Cianitei* și a fost realizatorul spectacolelor *Plutașul de pe Bistrița* și *Văduva veselă*. Membru în juriile competițiilor muzicale din

orașele Petroșani și Pitești. Creaţia sa cuprinde lucrări corale mixte, transcripţii şi aranjamente muzicale pentru formaţiile camerale de elevi. A cules și valorificat folclor românesc. Distins cu Medalia *Meritul Cultural, Clasa I* (1968). În 1974 a fost laureat cu premiul I, la faza interjudeţeană a Festivalului *Argeşule, Plai de Dor!* În 2011, a primit titlul onorific de *Fiu al Argeşului.*

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Piteşti, Ed. Tiparg, 2007; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi,* Goleşti, 2011; Pendiuc, Gabriela. *Şcoala Populară de Arte şi Meserii Piteşti – speranţe şi certitudini.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2012.

CVARTETUL DE COARDE DIN PITEȘTI (1913-1928).

Formaţie instrumentală de muzică cultă din Piteşti, înfiinţată în aprilie 1913 de profesorii Remus Macarie* și Constantin Albu*, institutorii G. Ştefănescu-Delar şi Gheorghe Nuţu. Din cauza războiului, activitatea corală s-a întrerupt pentru mai mult timp, dar după terminarea acestuia, activitatea muzicală s-a reluat. Spectacolele au fost susţinute cu instrumentele construite de prof. Remus Macarie. După 1925, cvartetul a existat în mai multe formule. Colaboratori: Nicolescu, ofiţer din Garnizoana Piteşti – vioara I, Alexandru Petrescu-vioara II, Nicolae N. Bobancu şi dr. Pănescu – viori, Traian Serafim şi Tănase Ştefănescu – viori. Repertoriul, format



din creațiile compozitorilor clasici: Haydn, Mozart, Beethoven, Mendelssohn Bartholdy, Boccherini, Bach. În 1928, formaţia se transformă în cvintet de coarde. În nenumărate rânduri repetițiile se făceau în casa lui Constantin Albu.

Bibliografie: *Cronica Argeşului*, an I, nr. 2, 1927; Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti.* Piteşti, 1971.

CVINTETUL DE COARDE DIN PITEȘTI (1928-1934).

Formaţie muzicală instrumentală înfiinţată în 1928 de Constantin Albu*. Membri: Traian Serafim, Alexandru Petrescu, Nicolae N. Bobancu – vioară, Gheorghe Nuţu – violă, Constantin Albu – violoncel și dirijor. Repertoriul cuprindea piese de mare valoare din creaţia universală a muzicii de cameră:

Simfonia Nr. 94 (Surpriza sau *Lovitura de timpan), Simfonia Nr. 99 (Militara), Simfonia Nr. 100 (Ceasul)* și oratoriul



Anotimpurile, de Haydn, *Șase cvartete de coarde* și *Nunta lui Figaro*, de Mozart, *Șase cvartete de coarde Opus 18*, de Ludwig van Beethoven, *Cvartet pentru coarde în Mi bemol major*, de Felix Mendelssohn-Bartholdy, *Șase cvartete Opus 2* și *Cvintet de coarde în Do major*, de Luigi Boccherini. În 1934, această formaţie muzicală se transformă în sextet.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti.* Piteşti, 1971.

D

DEJAN, Constantin C.
(n. 15 IV 1916, satul Slănic, com. Domneşti, jud. Muscel – m. 1 I 1996, Piteşti, jud. Argeş).
Preot, dirijor.
A absolvit cursurile *Seminarului Teologic al Orfanilor de Război* din Câmpulung, Muscel (1934), cursurile Facultăţii de Teologie, Bucureşti (1938) şi ale Facultăţii de Filosofie, Secţia Sociologie (1934-1939). Colaborator şi sociolog al Fundaţiilor Culturale Regale conduse de academicianul Dimitrie Gusti (1936-1948), membru fondator al Muzeului Satului, Bucureşti (1936), consilier cultural al Ţinutului Dunărea de Jos din Galaţi, cu academicianul C. C. Giurescu (1939), funcţionar la Ministerul Cultelor (1940), a fost hirotonit preot în 1941. Preot la parohia Găvana din Piteşti (1941-1962), paroh la Biserica *Sfânta Treime*, Piteşti (1962-1968) şi Biserica *Sfânta Vineri*, Piteşti (1968-1990), unde a îndrumat şi a susţinut activitatea corală liturgică. A participat cu formația corală la competiții muzicale și la activități culturale locale. A îndeplinit funcția de protopop al Piteştilor (1954-1985) şi de deputat în Consiliul Județean Argeş (1957-1985). A publicat lucrarea *Chipul adevăratului creştin* (1943) și numeroase articole în revistele de specialitate: *Îndrumător bisericesc anual* și *Argeş.*



Bibliografie: Popescu, Silvia; Drăguşin, Marin; Buburuzan, Silviu. *Tărâmul tăcerii: Cimitirul „Sfântul Gheorghe" din Piteşti.* Iaşi, Edit. Dosoftei, 2008.

DEMETRESCU-D`ASTY, Mara (Dumitrescu Maria; Dimitrescu Marie; Demetrescu d`Asty; Alexandrescu-Dorna d`Asty;** pseudonim: **Mara d`Asty
(n.1865?, Sinaia – m. 28 VII 1905, Curtea de Argeş).
Solistă de operă şi operetă.
Studiile muzicale, la Conservatorul din Bucureşti, cu George Stephănescu (canto) şi Gheorghe Brătianu (teorie – solfegiu),

perfecţionări la Paris şi Milano. A activat la *Compania lirică* Bucureşti (1891), condusă de George Stephănescu*. A cântat în ansamblul *Societăţii Lirice Române* (1892). În perioada 1894-1895 a figurat printre primele valori ale scenei lirice române. A concertat o perioadă la Napoli şi Florenţa (1898). În 1900, a revenit în ţară. Între 1901 şi 1904 a susţinut concerte în capitală şi oraşe din provincie. Din repertoriu: *Gasparone*, de Carl Millöcker, *Voievodul Ţiganilor*, de Johann Strauss-fiul, *Mamzelle Nitouche*, de Hervé, *Fata Răzeşului*, de Caudella, *Dona Juanina*, de Fr. Souppé, *De-aş fi rege* (alături de Nae Leonard* şi G. Niculescu-Basu), *Traviata*, de Giuseppe Verdi, *Călătoria în China*, *Pericola*, de J. Offenbach, *Bărbierul din Sevilla* de G. Rossini, *Diamantele Coroanei*, de Daniel Auber, *Lucia di Lammermoor*, de Gaetano Donizetti. Scrie texte pentru romanţe, cea mai cunoscută: *Dorul meu*. Discografie: *Dorul meu*, *De ce plâng?*, *Frunză verde-ngălbenită*, *Sărutul*, *După fragi şi după mure*, *Prinde-mi-te-aş...*

Bibliografie: Niculescu-Basu, George. *Amintirile unui artist de operă*. Bucureşti, Edit. Muzicală, [1958]; Teodor, Bălan. *Leonard – Prinţul operetei*. Bucureşti, Edit. Muzicală, 1961; *Studii şi cercetări de Istoria Artei, Seria Teatru, Muzică, Cinematografie*, I 42, p. 17-23, Bucureşti, 1995, Extras din revista Literatură şi Artă Română, vol. V, nr. 3; Cosma, Viorel. *Interpreţi din România: Lexicon*. Bucureşti, Edit. Galaxia, 1996.

DIACONESCU, Mihail A.

(n. 8 XI 1937, com. Priboieni, jud. Muscel/ astăzi jud. Argeş).

Romancier, muzicolog, estetician.

Absolvent al Liceului *Gheorghe Şincai* din Bucureşti (1955) şi al Universităţii din Bucureşti, Facultatea de Filologie (1960). *Doctor în filologie*, teza *Gib I. Mihăescu* (1972). În 1960, a debutat în publicistica literară, iar editorial, în 1963, cu romanul *Visele au contururi precise*. A fost profesor de limba şi literatura română, limba latină, logică şi psihologie la Liceul *Şt. O. Iosif* din Rupea, judeţul Braşov. Asistent, lector, conferenţiar, profesor şi şef de catedră la Universitatea din Piteşti (1965-1985). Fondatorul revistei literare *Argeş* (1966-1969) şi cofondator al revistelor: *Astra* (1966), *Noua revistă română* (1996), *Analele Universităţii „Spiru Haret”, Seria Filologie* (1999). În anul 2001, a reînfiinţat revista *Argeş*. A avut calitatea de *Gastdozent* (conferenţiar oaspete) la Institutul de Romanistică al Universităţii Humboldt, Berlin, între anii 1972 şi 1975. A deţinut funcţia de cercetător ştiinţific principal la Institutul *George Călinescu* al Academiei Române (1985-1995). A efectuat călătorii şi stagii de studii în diverse ţări europene şi asiatice. Opera reprezentativă: *Visele au contururi precise* (1963); *Culorile sângelui* (1973); *Gib I. Mihăescu* (1973); *Adevărul retorului Lucaci* (1977); *Umbrele nopţii* (1980); *Marele cântec*



(1980); *Călătoria spre zei* (1982); *Speranţa* (1984); *Depărtarea şi timpul* (1986); *Sacrificiul* (1988); *Biserici și mănăstiri ortodoxe* (1988); *Istorie şi valori* (1994); *Prelegeri de estetica ortodoxiei*, I-II (1996); *Istoria literaturii dacoromâne* (1999); *Farmecul dialecticii și fenomenologia narativă* (2001); *Antologie de literatură dacoromană: texte comentate* (2003); *Lainici. Capodoperă a artei româneşti şi europene* (2011); *Serile la Vulturești – Nuvele și amintiri sentimentale* (2016). Romanele *Marele cântec* (1980); *Nopţi şi Nelinişti, Pseudojurnal metafizic* (2008) conțin preocupări teoretice cu caracter eseistic şi muzicologic.

Personalitate multilaterală: a susţinut prelegeri de estetica ortodoxiei, a publicat articole, studii şi tratate ştiinţifice. A realizat scenariul şi regia pentru 13 filme documentare. În 2009, în *Prelegeri de estetica Ortodoxiei* (vol. I *Teologie şi estetică*, vol. II *Ipostazele artei)*, a făcut o sinteză a artelor contemporane în diverse tipuri de creaţie, iar în *Teologia Ortodoxă şi arta cuvântului – Introducere în teoria literaturii*, 2013, volumul al III-lea, capitolul *Libretul*, a trecut în revistă evoluţia libretului ca formă a genului dramatic, legat de arta sunetelor. Libretul a fost studiat din punct de vedere descriptiv, structuralist, tipologic, şi comparativ. A realizat libretul pentru oratoriul *Constantin Brâncoveanu. O jertfă Românească*, de George Balint. La cererea Comisiei Naționale a României pentru UNESCO, cu ocazia proclamării orașului Sibiu capitală culturală europeană, a fost publicată ediția a III-a, ediție de lux, a romanului *Marele cântec* (2007). A primit titlurile: *Doctor Honoris Causa* la Universitatea din Oradea (1996), *Cetăţean de onoare* al oraşului Brad, jud. Hunedoara (2005), al comunei Vultureşti şi al judeţului Argeş (2007), *Doctor Honoris Causa* al Universității din Piteşti (2011). Tratatul *Prelegeri de estetica Ortodoxiei* a fost distins cu Premiul „Mircea Florian” pentru Filosofie al Academiei Române. Membru titular al Uniunii Scriitorilor din România şi membru al Comitetului Ştiinţific European al Societăţii *Ad Fontes Alle Fonti Dell`Unita D`Europa.*

În 2013, senatul *Fundației Academia Dacoromână* l-a propus la Premiul Nobel pentru literatură. Convingerile în domeniul muzicologiei sunt afirmate, între altele, în volumul *Dialoguri și meditații metafizice despre literatură, muzică și arte plastice.* (2015).

Bibliografie: Bulgăr, Gheorghe. *Stil şi artă în proza lui Mihail Diaconescu.* Bucureşti, Edit. Viitorul Românesc, 2001; Marinescu, Mihaela. *Spiritualitatea bizantină în creaţia muzicală românească.* Edit. Fundaţiei România de Mâine, Bucureşti, 2008; Adam, Ioan. *Jurnal de lectură, Adevărul retorului Lucaci,* în: *Contemporanul,* Bucureşti. Nr. 47(1672), 24 nov. 1978; Diacon V.. Bogdan. *Mihail Diaconescu, Marele cântec.* Edit. Eminescu, Bucureşti, 1983; Brânduş, Nicolae. *Muzica şi literatura,* în: *Argeş,* Piteşti, an XXIII, nr. 10, X. 1988; Brumaru, A.I., *Ioan Căianu-Valachus, magister musicae şi patriot,* în: *Astra,* Braşov, an. XXI, nr. 2, feb. 1986; Bugagiu, Voicu. *Mihail Diaconescu, "La grande chanson",* în: *Actualittes roumaines,* Bucharest, IV-ème Année, nr. 16 (161), apr. 1981; Bulgăr, Gh. *Mihail Diaconescu, „Adevărul retorului Lucaci", Originalitate şi expresivitate stilistică,* în: *Argeş,* Piteşti, An XIII, nr.1(111), martie 1978; Bulgăr, Gh. *Marele cântec de Mihail Diaconescu – o imagine a adevărului istoric. Buletinul Ştiinţific al Facultăţii de Învăţământ Pedagogic,* Piteşti, 1981; Cosma, Viorel. *O frescă a barocului muzical românesc,* în: *Astra,* Braşov, An XV., nr. 4 (121), 1980; Cosma, Viorel. *Ioan Căianu-Valachus, der hunanistische Müsiker,* În *Rumänische Rundschau,* Bukarest, XXXV, nr. 2, 1981; Cosma, Viorel. *Un fragment de l'histoire de la musique roumaine,* în: *La Roumanie d'aujourd'hui,* Bucharest, Nr. 7 (404), VII, 1988; Dancu, Cristofor. *Mihail Diaconescu, Marele cântec,* Edit. *Eminescu,* 1980, Biserica Ortodoxă Română, Buletinul Oficial al Patriarhiei Române, Bucureşti, An XCIX, nr. 3-4, martie, aprilie 1981; Drăgan, Daniel. *Ion Căianu-Valachus,* în: *Astra,* Braşov, An XVII, nr. 4(129), VI, 1982; Găitănaru, Ştefan, *Recenzii, Mihail Diaconescu, Magnus cantus, Muzică şi literatură,* în: *Muzica,* Bucureşti, An XXXVI, nr. 4, IV 1986; Marcu, Corneliu. *Barocul românesc în ipostază epică, Mihail Diaconescu, „Marele cântec",* în: *Argeş,* Piteşti, An XV, nr. 4 (123), decembrie 1980; Marinescu, Mihaela. *Magnus Cantus.* În Viaţa Românească, Bucureşti, An LXXXI, nr. 3-4, 1986; Marinescu, Mihaela. *Muzică şi spiritualitate.* În *Argeş,* Revistă de cultură, Serie nouă, Piteşti, An III (37), nr. 19 (250), aprilie 2003; Măruţă, Vasile. *La grande chanson (Marele cântec, Bucharest, 1980),*în: Dialogue, Révue d'études roumaines et de tradition orales méditerranéennes, Université *Paul Valery,* Montpellier, vol. 9, 1982; Neagoe, Manole. *O carte despre un premergător al culturii româneşti – Ioan Căianu-Valachus, Un roman erudit,* în: Flacăra, Bucureşti, An XXIX, nr. 44 (1325), octombrie 1980; Ţepelea, Gabriel. *Magnus Cantus,* în: *La Roumanie d'aujourd'hui,* Bucharest nr. 5, mai 1986; Zărnescu, Crina. *Magnus Cantus. Actualités Roumaines,* Bucarest, IX-éme Année, no. 8 (413) février 1986; Zărnescu, Narcis. *Marele Cântec – un roman baroc,* în: *Braşovul literar şi artistic,* Braşov, nr. 4/1980; Barangă, Ilie. *Noi contribuţii bibliografice la studiul operei lui Mihail Diaconescu,* Oneşti, Edit. Magic Print, 2009. Mureşeanu, Sebastian. *Un oratoriu cu valenţe de operă,* în: Ziarul *Lumina,* al Patriarhiei Române, Seria naţională. Anul X, Nr. 288 (2989), 16 XII 2014; Drăgan, Daniel. *Vatra Veche, Dialog cu Mihail Diaconescu,* în: *Vatra veche,* Anul VI, nr. 12, decembrie 2014; Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon biobibliografic,* vol. XI, Oneşti, Edit. Magic Print, 2017; Petru, Ioan Walter. *Mihail Diaconescu în Muzicieni din România. Lexicon biobibliografic,* în Revista *Argeş,* serie nouă, nr. 4 (418), IV 2017.

DIACONESCU, Tanța T.
(n. 25 X 1952, com. Pietroasele, jud. Buzău).
Muzicolog.
Familie tradițională din Argeș.
Primele studii la Liceul de Muzică Nr. 1, București (1959-1971). Absolventă a Conservatorului *Ciprian Porumbescu* din Bucureşti, Secția Muzicologie, cu Victor Giuleanu – teorie-solfegiu, L. Comes – contrapunct, Mircea Chiriac – armonie, Leontina Coban – pian, Viorel Cosma, Ovidiu Varga, Octavian Lazăr Cosma – istoria muzicii, Dumitru D. Botez – dirijat Emilia Comişel – folclor, (1971-1975). *Doctor în muzicologie*, cu teza: *Sonata violonistică românească* (2001). Profesoară de muzică la Liceul de Muzică şi Arte Plastice din Buzău (1975-1978), dirijoare a corului de copii al Casei Centrale a Pionierilor, Bucureşti (1978-1980), profesoară de armonie, estetică, istoria muzicii la Şcoala de Aplicaţii pentru Muzicile Militare din Bucureşti (1980-1989), Liceul Militar de Muzică *Iacob Mureșianu*, București (1990-1997), Centrul de Instruire pentru Muzicile Militare din București (1997-2012). Preparator la Catedra de Citire de Partituri, a Universității Naționale de Muzică din București (1994-1999) și profesoară la Universitatea din Pitești, Facultatea de Muzică (2012~). Coautoare la volumele de muzicologie: *Milenii de statalitate, creştinism şi cultură în spaţiul românesc*, coordonator Florian Tucă, (2003), *Cadeții muzicieni – Între tradiție și mutațiile modernității*, T. Diaconescu în colaborare cu C. Bârlădeanu (2012), *La granița dintre cuvânt și sunet. Capodopere literare – Capodopere muzicale lirice* (2014), *Solfegii – dictate polifonic la două voci tonale* (2014). Ediții critice: *Melc, melc, codobelc – Cântece pentru copii* (1987), *Scurt periplu al sonatei violonistice româneşti. Secolele XIX-XX. Eseu stilistic comparativ* (2006), *Lecturi multiple în chei vocale. Culegere de texte muzicale scrise în diverse combinații de chei vocale* (2014). A publicat studii, articole, recenzii, interviuri în revistele: *România literară*, *Muzica*, *Actualitatea muzicală*, *Națiunea*, *Argeșul*. A susținut diverse comunicări ştiinţifice, conferinţe, referate, emisiuni radiofonice și emisiuni de



televiziune (TV *Europa Nova*). Membră a U.C.M.R. (1990). A iniţiat şi a organizat Concursul pentru elevi şi studenţi *George Enescu – Impresii din copilărie*, sub egida Filarmonicii *George Enescu*, Bucureşti şi a Uniunii Compozitorilor şi Muzicologilor din România (1996, 1997, 1998).

Bibliografie: Cosma, Viorel. *Muzicieni din România: Lexicon biobibliografic*, Editura Muzicală, Bucureşti, 1989.

DIMITRIU, Dan

(n. 10 VIII 1948, Jimbolia, jud. Timiş).
Compozitor, dirijor.
Cu activitate îndelungată în Argeș.
A studiat pianul și violoncelul din 1954. A cântat în formația *Dixeland* din Timișoara, în grupul *Sideral* (1967) și la *Olimpic '64* (1968). Între anii 1967 și 1971 a urmat cursurile Conservatorului *Ciprian Porumbescu*, București, Secția Pedagogie. A fost angajat în orchestra de muzică ușoară a Radioteleviziunii Române (1971). Dirijor și secretar muzical al orchestrei Teatrului de Revistă *C. Tănase*, București. După 1990, a inițiat și a organizat importante festivaluri de muzică pentru copii și adolescenți: *Cerbul de Aur Junior, Romanian Top Music* sau *Bucharest Top Music*. A fost fondator și director al Asociației *Rainbow Music* din București. A înregistrat peste 250 de piese în arhiva Radiodifuziunii Române și a orchestrat peste 3000 de piese. A compus muzică de film și a contribuit la realizarea a peste 200 de



spectacole de teatru de revistă. Între anii 1968 și 1970, a ocupat locul I la secțiunea *chitară bas*. Începând cu anul 1972, a participat la turnee sub bagheta dirijorului Sile Dinicu (Polonia, Bulgaria, U.R.S.S.) și la festivaluri muzicale din țară. A pus în scenă și a semnat orchestrația a numeroase piese de estradă la Teatrul *Al. Davila* din Pitești, unde colaborează, începând din anul 1997. Din creațiile muzicale: *Acum ce importanță are?*, *Așteptarea*, *București*, *Cântecul mării*, *Dâmboviță, apă dulce!*, *Graiul florilor*, *Drumul meu*, *Marea dragoste*, *Numai tu!*, *Nu m-am gândit la despărțire!*, *Eu voi cânta de dragoste!*, *Săptămâna*, *Tu vei rămâne tu!*, *Marea mea iubire, tinerețea mea!*, *De dorul tău*, *E steaua mea*, *Va exista*. A compus muzică pentru filme de desene animate: *Pârjolul* (1984),

La margine de lan (1985). Creații muzicale pentru teatrul de revistă: *Concert de Crăciun* și *Toată lumea mulțumită!* (1997), *Nu m-amestec, nu mă bag!* (1998), *E viața-n roz* și *Zvon de primăvară* (1999), *Trei lucruri minunate* (2000), *Spune ce... Pitești?* (2001), *Vin surprize în reprize* (2002), *Avem invitați* (2003), *Revista visează, cântă și dansează* (2004) ș.a. A jurizat diverse concursuri și festivaluri de muzică ușoară. Din 2013, a dirijat orchestra Festivalului-Concurs Național de Muzică Ușoară *Vasile Veselovski* de la Pitești. Premii: la Festivalul de la Berlin (1977) a obținut premiul pentru orchestrație; Festivalul de la Rostok, R. D. Germană (1984), pentru melodia *Oamenii și marea*, Festivalul *Melodii 86* pentru melodia *Sunt două stele albastre, ochii tăi*, locul al II-lea la Festivalul de Muzică Ușoară *Mamaia*, Secțiunea Creație, pentru piesa *E steaua mea!* (2012). Trofeul Festivalului *The Joy of Life* (2013).

Bibliografie: Daniela Caraman-Fotea. *Meridianele cântecului.* București, Editura Muzicală, 1989; http://www.ucmr.org.ro/

DINA, Marin I.

(n. 9 XI 1945, com. Balaci, jud. Teleorman).

Solist, autodidact.

Stabilit în Argeș în 1973.

A absolvit Liceul Teoretic din Roşiori de Vede (1964) şi Facultatea de Chimie Industrială a Institutului Politehnic, Bucureşti (1971). Inginer chimist la



Fabrica de Sticlă *Pădurea Neagră*, jud. Bihor (1971-1974) și Fabrica de Porţelan, *ARPO*, Curtea de Argeş (1974-2007). Membru și tenor al corului *Orfeu* din Curtea de Argeș, preşedinte al Asociaţiei Corale *Orfeu* (1977~). A iniţiat şi a organizat Festivalul coral *Curtea Domnească*, Curtea de Argeş (1993) şi alte competiţii naţionale şi internaţionale. A obținut premii şi diplome la concursuri şi festivaluri, a efectuat înregistrări la Radio, a participat la concerte religioase şi turnee în ţări din Comunitatea Europeană. Pentru activitatea artistică și competițională a fost elogiat în presă și i s-a conferit titlul onorific de *Fiu al Argeşului* (2011).

Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi,* Goleşti, 2011.

DINU, Oprea F.
(n. 2 II 1936, com. Zâmbreasca, jud. Teleorman).
Dirijor de cor, instrumentist.
Stabilit în Piteşti din 1965.
A urmat Liceul Militar de Muzică din Bucureşti (1954), Şcoala Militară de Muzică din Bucureşti (1956) şi diverse cursuri de specializare. Activitate la Inspectoratul Muzicilor Militare din Bucureşti (1965-1990). Subofiţer, dirijor de cor şi instrumentist în fanfara Liceului Militar *Ştefan cel Mare* din oraşul Câmpulung Moldovenesc (1956-1965). Instructor muzical artistic, dirijor de formaţii corale şi instrumentale la Unitatea de Transmisiuni din Piteşti (1965-1993), Între 2005 şi 2012 a dirijat Corul Veteranilor de Război *Mihai Viteazul* din Piteşti. A activat ca membru în corurile bisericilor *Sfânta Vineri* (1993~) şi *Sfântul Ion* din Piteşti (2003-2005). Pentru merite deosebite a obţinut ordine şi medalii militare. Participări la numeroase turnee în ţară, festivaluri, concursuri, spectacole şi emisiuni televizate.

Note autobiografice.

DIONISIE, Clementina-Ariana D.
(n. 1 VI 1951, Giurgiu, jud. Giurgiu).
Profesoară (pian).
Stabilită în Piteşti din 1976.
A absolvit cursurile Liceului de Muzică din Giurgiu (1970) şi ale Conservatorului *Ciprian Porumbescu* din Bucureşti.



A fost profesoară la Şcoala de Muzică din Giurgiu (1970-1973), Liceul de Muzică şi Arte Plastice *Dinu Lipatti* din Piteşti (1976-2010). A participat, cu elevii, la Festivalul Naţional *Hariclea Darclée* şi la alte concursuri naţionale. A fost membră în juriile olimpiadelor naţionale de specialitate (1990; 1995), lector universitar gr. I la Universitatea din Piteşti, Colegiul de Institutori (2000-2004) şi corepetitoare. A elaborat programa analitică pentru pian auxiliar şi a coordonat lucrări de licenţă. A iniţiat şi a condus cursul de pian pentru copii la Centrul Cultural din Piteşti (2003-2006; 2011~). Membru fondator al Filarmonicii din Piteşti (2007). A publicat articole şi studii în reviste de specialitate: *Metode specifice educaţiei muzicale* (2007); *Muzica în imaginaţia copiilor* (2008); *Necesitatea educaţiei muzicale în*

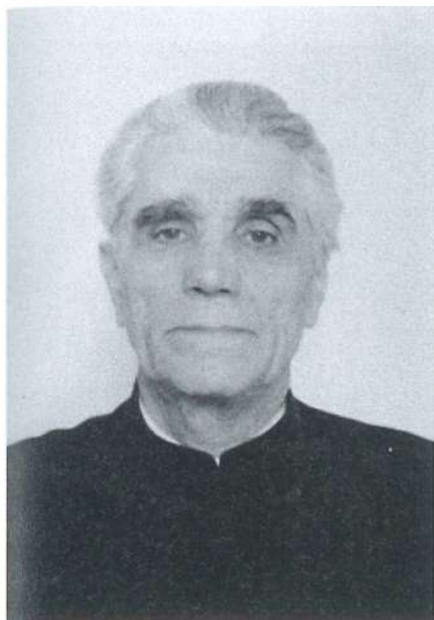
cadrul activităţilor complementare, 2009; *Profesiile muzicale* (2010). A obținut diplome şi distincţii. Din anul 2011, membră a U.C.I.M.I.R.

Bibliografie: Dumitraşcu, Jean. *Bătălia pentru Filarmonica Piteşti*, Edit. Pământul, 2008.

DOBRESCU, Rizea (Hristea)
(n.? 1846, com. Topolog, jud. Argeş – m.? 1927, Piteşti).
Preot, copist, bibliofil.
La Seminarul episcopal din Curtea de Argeş (1864) a învăţat psaltichie cu Protopopescu Dimitrie*. A devenit paroh la Biserica *Sfântul Ilie* din Piteşti (1867-1927). Au rămas manuscrise psaltice frumos caligrafiate: *Antologhion*, *Doxatar*, *Gramatica muzicii psaltice*, care se află la B.C.U., Iaşi. A fost un pasionat colecţionar de manuscrise, cărţi vechi, teologice, muzicale şi de cultură generală.

Bibliografie: Ionescu, C. Gheorghe. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic.* Edit. Sagittarius, 2003.

DRĂGUŞIN, Constantin N.
(n. 24 VII 1931, satul Bascovele, com. Cotmeana, jud. Argeş – m. 28 VI 2014, Bucureşti).
Compozitor, dirijor, preot, profesor.
A urmat studiile teologice şi muzicale la Seminarul Teologic *Sfântul Nicolae* din Râmnicu Vâlcea (1942-1946), a continuat la Seminarul *Neagoe Basarab* din Curtea de Argeş (1946-1948), iar după desfiinţarea seminarelor, a finalizat studiile la Liceul Teoretic din Curtea de Argeş (1948-1950). A urmat cursuri teologice şi muzicale superioare la Institutul Teologic Universitar din Sibiu (1950-1952), cu Gheorghe Şoima, şi la Institutul Teologic Universitar, Bucureşti (1952-1954), cu prof. Nicolae Lungu (1900-1993) şi cu prof. Anton V. Uncu (compozitor de cântări psaltice) între 1908 şi 1976. A urmat cursurile doctorale (1954-1957) la Catedra de Drept Canonic, iar în 1959 a susţinut examenul de admisibilitate. Între anii 1968 şi 1972 a urmat cursurile Conservatorului *Ciprian Porumbescu* din Bucureşti, la Secţiile Pedagogie şi Dirijat Coral. A fost angajat profesor de muzică bisericească (suplinitor) şi pedagog la Seminarul Teologic din Bucureşti (1957-1958), cântăreţ la Catedrala Episcopală din Buzău (1958-1959), din nou profesor la Seminarul din Bucureşti (1959-1961), asistent la Catedra de Muzică Psaltică, Ritual şi Tipic din cadrul Institutului Teologic din Bucureşti (1961-1968). Bursier al Institutului Ecumenic de la Bossey, Elveţia (1962 şi 1963) şi al Consiliului Ecumenic al Bisericilor de la Geneva. Între anii 1959-1972 şi 1984-2009 a activat, pe rând, ca dirijor secund şi prim-dirijor al Coralei *Nicolae Lungu* a Patriarhiei Române. În anul 1967 a fost hirotonit preot de către patriarhul Justinian. A fost organizator de concerte la Filarmonica *George Enescu* din Bucureşti.



După anul 1972 a fost profesor de teorie-solfegii şi dirijat coral la Liceul de Muzică *George Enescu* din Capitală. În perioada 1984-2004 a ocupat, prin transfer, postul de şef de serviciu şi redactor-şef adjunct la Editura Institutului Biblic şi de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române. A întreprins turnee în țară și în străinătate. A dirijat Corala bărbătească ortodoxă *Te Deum Laudamus!*, între septembrie 1995 şi decembrie 1996. În perioada 1988-1996 a slujit la Biserica *Sfântul Ioan Botezătorul* din cartierul Ferentari şi din anul 1996 a fost transferat la Biserica *Podeanu* din Bucureşti. Membru al UCMR (1993). A obţinut titlul de *Doctor în teologie*, în 2004, cu teza intitulată *Pravila cea Mare – studiu istorico-canonic*, sub conducerea ştiinţifică a arhid. prof. univ. dr. Ioan Floca de la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Sibiu. A întreprins turnee şi concerte liturgice peste hotare: Sicilia, Austria, Suedia, Franţa, Belgia, Italia, Polonia şi Japonia. A publicat lucrări teologice și studii în reviste de specialitate. I s-a acordat rangul de *iconom stavrofor* şi ordinul *Crucea patriarhală* – ediţie nouă (2009). Compoziţii muzicale corale: *Ca toţi să fie una* (1957); *Răspunsurile mari în stilul psaltic*, pentru cor mixt (1963), *Răspunsuri liturgice în stil psaltic* (1965), *Astăzi se naşte Hristos!* (1965), *Colinde*, pentru voci egale (1966) *Odihneşte, Doamne!*, cântare funebră (1966), *Imn patriarhal*, pentru cor mixt (1968), *Cuvine-se cu adevărat!*, axion pentru cor mixt (1968), *Astăzi se naşte Hristos! – colind* (1985).

Bibliografie: Păcurariu, Mircea. *Dicţionarul teologilor români,* Bucureşti, Edit. Univers Enciclopedic, 1996; Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1999; Ionescu, C. Gheorghe. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic.* Edit. Sagittarius, 2003. Dinu, Ion M. *Oameni de seamă ai Argeşului de ieri și de astăzi.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2004; http://www.ucmr.org.ro/list

DRĂGUŞIN, Gabriela M.

(n. 23 V 1953, Mediaş, jud. Sibiu – m. 23 III 2015, Bucureşti).

Solistă de operă (mezzosoprană), lied şi oratoriu.

Familie tradiţională din Argeş.

A urmat Liceul *Zinca Golescu* din Piteşti (1972) şi Conservatorul *George Enescu*



din Iaşi (1977), cu Ella Urmă (canto), Tudor Chiriac (teorie-solfegiu), George Pascu (istoria muzicii), Sabin Pautza.
A urmat cursuri de specializare în canto (1971-1972), la Bucureşti, cu Jean Bănescu şi s-a perfecţionat cu Georgeta Bălan (1982-1985). Debutul scenic, la Iaşi, acompaniată de Paula Bălan (1974). Profesoară de canto la Şcoala Populară de Artă din Târgovişte (1977-1982). Solistă la Filarmonica *George Enescu*, Bucureşti (1977-1990) şi la Opera Naţională Română din Bucureşti (1990). A cântat alături de interpreţi consacraţi, cu acompaniamentul unor prestigioase orchestre simfonice şi dirijori renumiţi. A interpretat roluri lirico-dramatice în: *Norma*, de Bellini; *Nunta lui Figaro*, de Mozart; *Carmen*, de Bizet; *Aida*, *Trubadurul*, *Nabucco*, *Traviata*, de Verdi, *Oedip*, de George Enescu, *Hamlet*, de Paul Bentoiu. Repertoriul de concert cuprindea piese de: Mihail Jora, Tiberiu Brediceanu, Marţian Negrea, Achim Stoica, Doru Popovici, Felicia Donceanu, *Nopţi de vară*, de Hector Berlioz, *Missa în si minor*, de J. S. Bach, *Missa Nelson*, de J. Haydn, *Simfonia a IX-a* de Beethoven, *Rapsodia pentru alto şi orchestră*, de J. Brahms, *Naşterea Domnului*, de P. Constantinescu. A întreprins turnee artistice în Spania, Germania, Italia, Finlanda, Austria, Anglia, Elveţia, Republica Moldova.

Bibliografie: Cosma, Viorel. *Interpreţi din România: Lexicon.* Bucureşti, Edit Galaxia, 1996; Dinu, Ion M. *Oameni de seamă ai Argeşului de ieri şi de astăzi.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2004.

DRĂGUŞIN, Marin N.
(n. 10 XI 1929, satul Bascovele, com. Cotmeana, jud. Argeş – m. 28 V 2014, Piteşti).
Preot, dirijor.
A urmat cursurile seminarelor teologice din Curtea de Argeş şi din Râmnicu Vâlcea (1940-1948) şi Facultatea de Teologie din Sibiu (1952). A fost diacon şi dirijor de coruri în raionul Mediaş (1952-1958), hirotonit preot pe seama Catedralei *Sf. Gheorghe* din Piteşti (1961) şi preot la Parohia *Sfântul Ioan Botezătorul* din Piteşti (1952-2014). Membru fondator al coralei mixte şi al



Coralei Bărbăteşti *D. G. Kiriac*, ale Palatului Culturii din Piteşti (1959-1985). A înfiinţat şi dirijat corul preoţilor din Protoieria *Sfântul Ioan* din Piteşti, care a avut în repertoriu piese corale religioase şi laice (1959-1989). A fost solist al Corului de cameră *Ars Nova* din Pitești. Deputat eparhial la Adunarea Eparhiei Argeşului şi Muscelului (1968-1993) şi secretar protopopesc între 1959 şi 1985. Fondator şi preşedinte al Fundaţiei Ortodoxe *Sfântul Ioan* din România (2003) şi din 2006, fondatorul azilului de bătrâni, amenajat în casa părintească din satul Drăgoleşti, Argeș.

Bibliografie: *Cartea de Aur a Catedralei Sf. Gheorghe* (mss); Dinu, Ion M. *Oameni de seamă ai Argeşului de ieri şi de astăzi*. Piteşti, Edit. Tiparg, 2004.

DRĂGUŞIN, Valeriu N.

(n. 10 X 1942, satul Bascovele, com. Cotmeana, jud. Argeş – m. 31 VII 2001, Piteşti).

Profesor şi preot.

Absolvent al Liceului *Vlaicu-Vodă* din Curtea de Argeş (1952), al Şcolii de Cântăreţi Bisericeşti de la Mănăstirea Cozia (1955), al Seminarului Teologic, Mofleni din Craiova (1961) şi al Facultăţii de Teologie, Bucureşti (1965). *Doctor în teologie*, cu teza *Formare şi trăire duhovnicească, în lumina Sfintei Evanghelii după Matei*. Profesor de muzică la Şcoala din Munteni, jud. Buzău, şi în jud. Ialomiţa (1962-1968), preot și profesor în comuna Bradu de Sus, jud. Argeş (1968-1970). Hirotonit preot pentru parohia Bradu, jud. Argeș (1970), protoiereu la Protopopiatul din Piteşti (1985-1988), profesor la Seminarul din Piteşti, la Catedra de Exegeza Noului Testament (1991-1995) şi lector la Facultatea de Teologie din Piteşti (1995-2001). A publicat articole și studii de morală creştină în revistele *Cultura*, *Lumină lină* și *Păstorul Ortodox*. Redactorul rubricii *Morala creștină* la ziarul *Argeşul* (1990). Volume de morală creştină: *Marea vieţii* (1999) şi *Trepte spre cer*, au apărut postum (2002). Între anii 1996 și 2001 a fost redactorul emisiunii *Lumină călăuzitoare*, la postul de televiziune *Antena 1* Pitești.

Bibliografie: Dinu, Ion M. *Oameni de seamă ai Argeşului de ieri şi de astăzi.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2004; Popescu, Silvia; Drăguşin, Marin; Buburuzan, Silviu. *Tărâmul tăcerii: Cimitirul „Sfântul Gheorghe" din Piteşti.* Iaşi, Edit. Dosoftei, 2008.

DUMITRAȘCU, Jean I.
(n. 15 decembrie 1967, com. Teiu, jud. Argeş).
Jurnalist, manager de filarmonică.
A urmat cursurile Liceului *Al. Odobescu* și *N. Bălcescu* din Pitești (1982-1986). A fost profesor la Şcoala Nr. 1, *Vladimir Streinu* din Teiu (1986-1987). A absolvit cursuri de perfecţionare în Management Cultural (1991) și a fost numit director la Căminul Cultural, Teiu (1990-1993). A fost redactor la ziarul *Argeşul* (1993-2004) și a urmat Facultatea de Istorie şi Filosofie a Universităţii din Piteşti și din Bucureşti (2000-2006).



Numit director al Centrului Cultural al Municipiului Piteşti (2004-2009). Membru fondator și director al Filarmonicii din Piteşti (3 iulie 2007~). Atestat în Impresariat Artistic acordat de către Ministerul Culturii (2010). Activitatea editorială: *Bătălia pentru Filarmonica Piteşti* (2008), *Şi când gândesc la viaţa-mi... Autobiografia lui Eminescu* (2001), *Eminescu şi Argeşul* (2000), *Parlamentarii de Argeş. Trecut şi prezent* (2000). Poezii în volume colective: *Poesys 8. Sacralitate*, ediţie îngrijită de Dumitru M. Ion şi Carolina Ilica (2004), *Cenaclul Literar Liviu Rebreanu – 55 de ani de la înfiinţare* (2004). Coordonator şi redactor al volumelor: *Un altfel de majorat. 18 ani de Primărie, 18 ani de viaţă. 1992-2010* (2010), *Grigore Vieru, acasă, la Piteşti* (2009), *Almanahul revistei Argeş, 2006* (2007), *I.C. Brătianu, Piteştiul şi intrarea în normalitate* (2007) și *Năbădăiosul Zavaidoc* (2006). Din 1991 a publicat: note, articole, interviuri, anchete, studii, reportaje în periodicele: *Informaţia Piteştenilor*, *Argeşul*, *România liberă*, *Cotidianul*, *Muscelul*, *Argeşul ortodox*; revistele: *Argeş*, *Convorbiri literare*, *Mozaicul*, *Caietele Vladimir Streinu*, *Euphonia*, *Calende*, *Prăvălia culturală*, *Criterii literare*, *Catedra*, *Ulysses*; *Săgetătorul*, *Trimbulinzii*, *Societatea literară*, studii filosofice şi sociologice în: *Philosophia Militans şi Buletinul ştiinţific*, seria Ştiinţe Socioumane, editat de Universitatea din Piteşti. A

publicat numeroase articole şi studii în volume colective. Colaborator la volumele: *Piteşti, Oraşul Lalelelor. The City of Tulips, album*, coord. Nicolae Badiu, (2009 şi 2010), *Zayvek prijateli. Prieteni pentru totdeauna. Friends forever. Kragujevac şi Piteşti, album*, de Tudor Pendiuc şi Sveta Madjarevici (2011). A organizat și a impresariat stagiunile Filarmonicii-Pitești, încă de la înființare. A adus pe scena piteșteană importanți muzicieni români și străini, cu repertorii deosebite și cu un grad înalt de dificultate. A participat la construirea unui sediu nou pentru Filarmonică. A organizat: Festivalul Naţional de Muzică Lăutărească Veche *Zavaidoc* (ediţiile din 2006, 2007, 2008), Simpozionul Internaţional de Sculptură *Gheorghe Iliescu-Călineşti* (ediţiile din 2005-2008), Concursul Naţional de Dans Sportiv *Dansul florilor* (ediţiile 2005-2008), Concursul Naţional de Poezie de Dragoste *Leoaică tânără, iubirea* (ediţiile 2005-2009), Concursul Naţional de Muzică Uşoară *Laleaua de aur* (ediţiile 2005-2006), Concursul Naţional de Critică şi Istorie literară *Vladimir Streinu* (ediţiile dintre 2006 și 2008). Coorganizator: Festivalul *Simfonia lalelelor*, Festivalul Internaţional de Muzică Corală *D. G. Kiriac*, Festivalul Internaţional de Folclor *Carpaţi*, Festivalul Internaţional *Le Printemps des Poétes*, Simpozionul internaţional de filosofie *Limbaj şi comunicare*, Festivalul multietnic, Sesiunea naţională de istorie *Ion I. C. Brătianu*. Filmografie: *Piteşti, epoca marmurei* (scenariu, 2006), *Simfonia lalelelor – 30 de ani* (scenariu, 2007), *Zavaidoc* (colaborator TVR Cultural, 2008). A primit premiul *Omul de cultură al anului*, în 2006 și în 2007, titlul de *Fiu al Argeşului*.

Bibliografie: Cristocea, Spiridon – *Argeş. Dicţionar de istorici*, Edit. Tiparg, Piteşti, 2003; Barangă, Ilie – *Dicţionarul presei argeşene*, Edit. Tritonic, Bucureşti, 2003; *Ghidul presei româneşti*, Editor E.L.I.T.A. Bucureşti, 2004; Silvestru, Voinescu D.– *O viaţă printre cărţi*, vol. III, Editura Paralela 45, Piteşti, 2004; *Cine e cineva în Argeş?*, ediţia a II-a, coord. Gh. Smeoreanu, Editura Tiparg, 2005; Dinu, Ion M. – *Oameni de seamă ai Argeşului de ieri şi de azi*, vol. II, Tiparg, Piteşti, 2006; *Enciclopedia personalităţilor din România, Hübners Who is Who*, 2009; Stoica, Marian; Onofrei, M. – *Dicţionar biobibliografic. Scriitori, publicişti, folclorişti ai Argeşului, de la Neagoe Basarab până azi*, Edit. Argeş-Press, Piteşti, 2010.

DURĂ, Costică M.

(n. 10 I 1893, Piteşti, jud. Argeş – m. ? 1959, Bucureşti).

Lăutar autodidact.

A cântat prin restaurantele bucureştene şi argeșene, săli de festivități, bâlciuri. S-a bucurat de prietenia lui Grigoraş Dinicu şi Gheorghiţă Dinicu-Piteşteanu. O bună parte din viață, a locuit în București, unde îi era recunoscut talentul. Fondatorul, organizatorul și dirijorul unui vestit taraf din care făceau parte și

membrii familiei Dură și, cu care, dădea spectacole și efectua turnee în tot județul Argeş (1950-1955). Împreună cu taraful, s-a numărat printre fondatorii orchestrei de muzică populară *Doina Argeşului* din Piteşti. A participat la selecția soliștilor vocali ai acestei orchestre (1955).

Din repertoriu: *Sus la munte la Muscel*, *Breaza lui Matache*, *Cântec bătrânesc*, *Hora de la Pitești*, *Sârba din Trivale*, *Sârba de la Brăduleț*, *Sârba de la Cotmeana*, *Leliță cârciumăreasă!*, *Prin poiana bradului*, *Stând pe malul Jiului*, *Traiul de la Câmpulung*, *Ca la Breaza*, *Sârbă din Muscel*, *Cântec ca pe vale*, *Saltă*, *Ca pe luncă*, *Doina Argeşului*, *Brâul pe opt*, *Balada soarelui*, *Sârbă din Lereşti*, *Hora de la Conțești*, *Hora de la Mioveni*, *Sârba de la Bascov*. A realizat înregistrări la Radio București.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Piteşti, 1971; Oancea, Dorin; Mazilescu Sorin. *Orchestra de muzică populară Doina Argeşului, 60 de ani de activitate*. Piteşti, Edit. Alean, 2015.

F

FANFARA MILITARĂ A GARNIZOANEI PITEŞTI (1900-2006; 2006~).
În jurul anului 1900 s-a înfiinţat fanfara unităţii militare din Piteşti. Pentru această perioadă, datele sunt foarte puține. În 1958, fanfara a funcţionat în cadrul Şcolii Militare de Tancuri. Dirijori au fost: Dumitru Răuţă (1958-1970), Ion Coman (1970-1976), Dorel Manea (1976-1978), Traian Andreescu (1978-1996), Ion Burcea (1996-2000) și Sorinel Vânt (2000-2006). Fanfara Garnizoanei din Piteşti s-a desfiinţat în 2006 şi toți membrii au intrat în componenţa altei formaţii muzicale, cea a Teatrului *Alexandru Davila*, Piteşti, numindu-se *Fanfara Argeşul*, compusă din 15 muzicieni profesionişti și avându-l dirijor pe Gheorghe Predoiu*. Formația a participat la manifestările culturale locale și festivalurile naționale de gen de la Constanța, Sighişoara (2007) și Galaţi (2009). Din 2010, a organizat Festivalul Naţional de Fanfare, *Parada fanfarelor*, amplă manifestare anuală. Repertoriul compus din muzică ostăşească, patriotică, imnuri, marşuri: *Ostaşii României*, de Ion Croitoru, *Sunetul fanfarei*, de H. Ardeleanu, *Marşul tineretului*, de Gheorghe Vulpe; dansuri, jocuri populare româneşti: *Joc din Banat*, *Hora muntenească*, *Sârbă*, *Sârbă ardelenească*; suite și arii din: *Carmen*, de Bizet, *Crai Nou*, de C. Porumbescu, *Arii din Muntenia*, de A. Mendelsohn; valsuri: *Valurile Dunării*, de I. Ivanovici, *Dunărea albastră*, de J. Strauss, *Valurile vieţii*, de Al. Marian. Muzica uşoară şi de promenadă se cântau în unitate, pe stradă, în grădini publice şi la diferite activităţi culturale.

Bibliografie: Sîlea, Marin. *Istoria muzicilor militare*. Bucureşti, Edit. Militară, 2006.

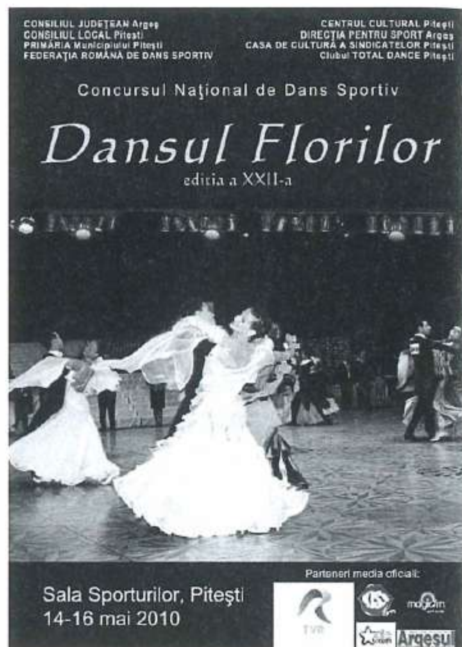
FESTIVALUL – CONCURS AL ANSAMBLURILOR FOLCLORICE DE COPII ŞI TINERET *GHEORGHE POPESCU-JUDEŢ* (1995 ~).
Manifestare cultural-artistică, anuală, a ansamblurilor folclorice de copii şi tineret, înființată în 1995. Iniţiatori: Costin Alexandrescu şi Dorin Oancea*, Centrul Creaţiei Populare Argeş. Prima ediţie (1997) nu s-a putut desfăşura la Topoloveni, orașul natal al coregrafului Gheorghe Popescu-Judeţ, deoarece localul Casei de Cultură era în construcţie, ci la Câmpulung Muscel, sub genericul *Sus la munte la Muscel* şi

a reunit 16 ansambluri din: Argeş, Cluj, Dâmboviţa, Galaţi, Giurgiu, Iaşi, Sălaj, Sibiu, Teleorman şi oraşul Rezina (Republica Moldova). Primul juriu: președinte – Traian Rapiță (Centrul Creației Populare, Sibiu); coregrafi – Petre Șușu, Stelian Martin, Doru Vizitiu; Costin Alexandrescu* și Radu Oprea (C.J.C.P.). Din 1998, festivalul a avut caracter judeţean, iar din 2000 până în 2009 s-a desfăşurat bianual la Casa de Cultură *George Topîrceanu* din Curtea de Argeş. În 2000 au participat 375 de interpreți, în 2004 s-au prezentat 520 de dansatori, iar în 2004 au dansat 395 de copii și tineri. După inaugurarea Casei de Cultură *Preot Ion Ionescu* din Topoloveni, Argeș (2009), manifestarea s-a desfăşurat anual.

Bibliografie: *** *Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956 – 2006.* Piteşti, Edit. Paralela 45, 2006; Mavrodin, Teodor. *Argeşul şi Muşcelul, spaţii istorice ale românismului.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2013.

FESTIVALUL– CONCURS AL PERECHILOR DE DANS DE SOCIETATE *DANSUL FLORILOR,* PITEȘTI (1983~).

Manifestare argeșeană, anuală, de afirmare a coregrafiei româneşti. Membrii fondatori: Viorel Năstase*, Costin Alexandrescu, Corneliu Lamba, Dorin Oancea. Prima ediţie (27-29 IV 1984), la Sala Sporturilor din Piteşti. Organizatori: Centrul de Îndrumare a Creaţiei Populare şi a Mişcării Artistice



de Masă, Şcoala Populară de Arte şi Comitetul Judeţean UTC. Orchestra, formată din instrumentiști profesori și elevi, a fost dirijată de compozitorul Dumitru Lupu. Componenţa primului juriu: Sandu Feyer – preşedinte, Gheorghe Cholevas, Nicolae Goga, Ion Corneliu Vasiliu, Dorin Oancea.

Au participat 24 de perechi din judeţele: Bihor, Dolj, Iaşi, Maramureş, Mureş, Satu Mare, Sibiu şi Argeş. Festivalul s-a desfăşurat anual. Ediţia a VIII-a, 1991, a avut caracter internaţional prin participarea cluburilor de dans din Chişinău și a Ansamblului *Codreanca* din Republica Moldova. Au participat 25 de perechi, pe patru clase de concurs: *E* – copii, *D* – începători, *C* – avansaţi, *S* – internaţională. Directorul artistic: Gheorghe Dumitru.

Începând cu ediţia a IX-a (2-3 V 1992), festivalul-concurs adoptă sistemul de organizare internaţional.

Bibliografie: *Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956 – 2006.* Piteşti, Edit. Paralela 45, 2006.

FESTIVALUL – CONCURS DE MUZICĂ CULTĂ ŞI DANS CLASIC *HARICLEA HARTULARY-DARCLÉE*, PITEȘTI (1972-1992). Manifestare artistică organizată din doi în doi ani. Iniţiată şi fondată în 1972 de Val Dobrin, la Palatul Culturii din Piteşti, cu sprijinul UCMR şi al Conservatorului *Ciprian Porumbescu* din Bucureşti, ocazie de afirmare a unor artişti lirici. Prima ediţie (1-4 VI 1972) s-a desfășurat la Teatrul *Al. Davila* din Piteşti, cu secţiunile: instrumente cu coarde (pian), instrumente de suflat, canto şi dans clasic. Au participat 53 de concurenţi din 16 judeţe. Juriul: Vinicius Grefiens – preşedinte, Val Dobrin – directorul concursului, membri: Mircea Neagu și Iovan Miclea – compozitori, Vasile Marcu – maestru de balet, Marius Giura*, I. Grecu*, Gheorghe Gomoiu*. Ediţia a II-a (13-15 XII 1974), 49 de concurenţi din 19 judeţe. Juriul: Liviu Comes – preşedinte, Al. Paşcanu, Mircea Neagu, Iovan Miclea, Ileana Iliescu – prim-balerină a Operei Române. Ediţia a III-a (12-16 V 1976), 65 de concurenţi din 24 de judeţe. Juriul: Vinicius Grefiens, Constantin Răzvan, Iovan Miclea,



Maria Hurduc, Dimitrie Râpeanu, Ion Cudalbu, Gh. Cotovelea. Ediţia a IV-a (19-21 V 1978), 130 de concurenţi din 23 de judeţe, preşedinta juriului: Valentina Massini – artistă emerită. Acest festival s-a desfăşurat cu regularitate până în 1992. Ediţia a X-a – jubiliară şi ultima, cu 120 de concurenţi din 16 judeţe. Juriul: Carmen Atanasiu – preşedinte, Maria Hurduc, Corina Bura, I. Aveselon, Ligia Bornicel, Magdalena Rovinescu, Cătălin Caracaş, Ileana Ropcea, Daniel Codăuş*, C. Istrate şi Ion Pârvulescu. Marele premiu: Silvia Ivan și Sebastian Manuel Pelmuș (dans clasic). Din motive financiare, festivalul s-a mutat la Brăila, locul de naștere al Haricleei Darclée.

Bibliografie: *** *Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956 – 2006.* Piteşti, Edit. Paralela 45, 2006.

FESTIVALUL-CONCURS *ION MATACHE*-MIOVENI, ARGEȘ (1980-2008).

Manifestare culturală argeșeană a tarafurilor de formulă tradiţională, pentru evidenţierea talentului și a măiestriei interpretative. Prima ediţie are loc la 7 octombrie 1980, în satul Conţeşti (*satul lăutarilor*), pe dealul Olteanca din comuna Davideşti, judeţul Argeş.

Festivalul s-a organizat anual în localităţile: Stâlpeni (1981), Poiana Lacului (1982), Bughea de Jos (1983), Merişani (1984), Costeşti (1985), Priboieni (1986), Câmpulung (1987), Curtea de Argeş (1988), Racoviţa – Colibaşi (1989), Mioveni (1998) şi a reunit un număr mare de tarafuri, dintre care s-au remarcat: formaţia *Brâuleţul* de la Curtea de Argeş, Taraful Casei de Cultură din Topoloveni, formaţia *Ciuleandra* a Şcolii Populare de Artă din Piteşti, Ansamblul *Dorul* al Casei Creaţiei Populare, formaţia *Dacia* a Întreprinderii de Autoturisme, *Chindia** a C.P.P., formaţia *Plaiuri argeşene* a Casei de Cultură a Sindicatelor din Piteşti și Ansamblul *Hora* al I.J.G.C.L. din Pitești. De-a lungul anilor s-au remarcat în localitatea Conțești numeroase familii de lăutari: Andrei, Băltărețu, Bășcău, Buștean, Cucui, Dună, Floricel, Floroiu, Ghighilă, Iordache, Marcu, Marica, Moraru. După anul 1989, manifestarea a avut caracter național și s-a desfășurat neîntrerupt până în 2008.



Bibliografie: *Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956 – 2006.* Piteşti, Edit. Paralela 45, 2006; Floroiu, Gheorghe. *Culegere de folclor instrumental din Argeş şi Muscel.* Piteşti, Edit. *Alean*, 2014.

FESTIVALUL-CONCURS AL CÂNTECULUI POPULAR ROMÂNESC *TITA BĂRBULESCU*, TOPOLOVENI (2015~).

Manifestare culturală argeşeană pentru conservarea și promovarea tezaurului folclorului muzical. Organizatori: Consiliul Local, Primăria din Topoloveni, Casa de Cultură *Pr. Ion Ionescu* din Topoloveni, Centrul Creației Populare Argeș şi Orchestra *Doina Argeșului*. Ediţia I (6-7 III 2015). Juriul, condus de dr. Roxana Gibescu, reprezentant al Casei de Discuri *Electrecord*.

PRIMĂRIA ŞI CONSILIUL LOCAL TOPOLOVENI
CASA DE CULTURĂ „Pr. ION IONESCU" - TOPOLOVENI
CENTRUL JUDEŢEAN PENTRU CONSERVAREA ŞI PROMOVAREA CULTURII TRADIŢIONALE ARGEŞ

FESTIVALUL-CONCURS
NAŢIONAL AL CÂNTECULUI
POPULAR ROMÂNESC
„TITA BĂRBULESCU"
ediţia I

CASA DE CULTURĂ „PR. ION IONESCU" - TOPOLOVENI

Vineri, 6 martie 2015, ora 18,00
- Concurs

Sâmbătă, 7 martie 2015, ora 18,00
- Festivitatea depremiere şi Gala laureaţilor
- Lansarea CD-ului „Multe doruri sunt pe lume"- Grupul vocal „Haiducii Vlădicii"

În recital:
TITA BĂRBULESCU
ELISABETA TURCU
MARIANA ANGHEL
GEORGEL NUCĂ
GHEORGHIŢA NICOLAE
GRAŢIAN BĂDESCU
DANIELA CERNEA-LEON
GEORGETA CHIŢORAN
GEORGE NEDELEA
ANIŞOARA VLAICU
MARIAN VIJOI

Prezentator: Georgel Nucă

Acompaniamentul este asigurat de
ORCHESTRA DE MUZICĂ POPULARĂ
„DOINA ARGEŞULUI",
din cadrul C.J.C.P.C.T. ARGEŞ,
dirijor: VIRGIL IORDACHE

INTRAREA ESTE LIBERĂ
FESTIVALUL VA FI PRELUAT DE TVH

TOPOLOVENI, 6-7 martie 2015

La prima ediţie au evoluat 15 solişti, cu piese selectate riguros şi acompaniaţi de Orchestra *Doina Argeşului*, dirijor: Virgil Iordache. Premiul I şi trofeul acestui festival, Claudia Dorina Olariu (Cisnădie – Sibiu); Premiul al II-lea, Ioana Bogdan (Agnita-Sibiu) şi Liviu Olteanu (Craiova-Dolj); Premiul al III-lea, Cătălina Mariana Anton (Ştefăneşti, judeţul Argeş) şi Georgiana Aurică (Bucureşti). În recital: Elisabeta Turcu, Mariana Anghel, Georgel Nucă, Gheorghiţa Nicolae, Polina Gheorghe, Graţian Bădescu, Daniela Cernea Leon, Georgeta Chiţoran, George Nedelea, Anişoara Vlaicu, Elena Lefescu-Breazu, Marian Vijoi şi Iuliana Muscalu.

Bibliografie: Caietul—Program.

FESTIVALUL-CONCURS DE MUZICĂ UŞOARĂ *VASILE VESELOVSKI*, PITEŞTI (2013 ~). Manifestare artistică naţională organizată de Şcoala Populară de Arte şi Meserii din Piteşti şi de Asociaţia *Vasile Veselovski*. Iniţiată pentru a readuce în actualitate creaţiile muzicale ale compozitorului Vasile Veselovski, afirmarea şi lansarea tinerelor voci (15-25 de ani). Prima ediţie s-a desfăşurat între 4 şi 5 XII 2013. Directorul festivalului: Gabriela Pendiuc. Juriul: compozitorul Horia Moculescu – preşedinte, Corina Chiriac (interpretă), Silvia Ionescu (regizor artistic la TVR). Trofeul a fost obţinut de Diana Maria Antonică din Constanţa, premiul I – Ioana Gherghina din Bucureşti, premiul al II-lea – Rodica Elena Tudor din Ploieşti, premiul al III-lea – Ion Moise Bădulescu din Piteşti. În 2014, juriul a fost format din: Horia Moculescu – preşedinte, Corina Chiriac, Stela Enache, Adrian Daminescu şi Dumitru Lupu. Trofeul a fost acordat lui Octavian Alexandru Broşteanu din Alexandria, premiul I – lui Ion Moise Bădulescu din Piteşti, premiul al II-lea Alexandru Tărăţeanu din Cernăuţi, Ucraina, premiul al III-lea Rodica Elena Tudor din Ploieşti şi Iulian Nicolae Selea din Piteşti. În 2015, juriul format din: Corina Chiriac, Horia Moculescu şi Valentin Veselovski (fiul), a acordat trofeul *Vasile Veselovski* Adrianei Gavrilă din Călăraşi, premiul I lui Iulian Nicolae Selea din Piteşti, premiul al II-lea a fost

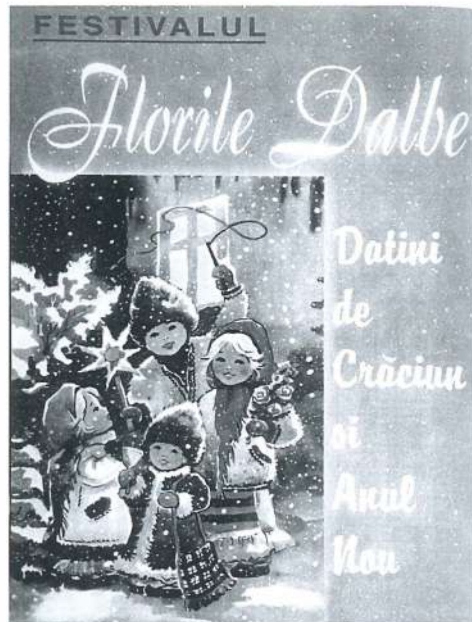
CONSILIUL JUDEŢEAN ARGEŞ
prin Şcoala de Arte Piteşti
şi Asociaţia Culturală "Vasile Veselovski"
Organizează FESTIVALUL - CONCURS
NAŢIONAL DE MUZICĂ UŞOARĂ
"VASILE VESELOVSKI"
EDIŢIA a I-a
04 - 05 DECEMBRIE 2013
ÎN RECITAL:
STELA POPESCU
CORINA CHIRIAC
ANGELA SIMILEA
HORIA MOCULESCU
ADRIAN DAMINESCU
ŞI
MARIUS BĂLAN
ADINA SIMA
Acompaniază Orchestra
Teatrului Al.Davila
Dirijor DAN DIMITRIU
PROGRAM:
Miercuri, 4 Decembrie:
ora 19,00- 21,00
Desfăşurarea concursului-Recitaluri
Joi, 5 Decembrie:
ora 19,00—21,00
Premierea Concurenţilor-Recitaluri
BILETELE se pot cumpăra
de la Şcoala de Arte Piteşti
Bd Republicii nr.66, tel.0248 212260
Preţ bilet: 30 lei (două seri)
20 lei (o seară)
PARTENERI
Teatrul Al. Davila Pi
Asociaţia Culturală Speranţe Argeşene
Festivalul - Concurs va avea loc la
Teatrul Al.Davila
Director Festival: Gabriela Pendiuc

acordat lui Nicolae Robert Feraru şi premiul al III-lea Sabrinei Violeta Diacov din Bucureşti. Aprecieri şi comentarii în presă.

Bibliografie: Afişul-program – 2013, http://www.ziarulargesul.ro/

FESTIVALUL DE DATINI DE CRĂCIUN ŞI ANUL NOU *FLORILE DALBE* (1980 ~).

Manifestare culturală argeşeană, anuală, de promovare a creaţiei şi de transmitere a obiceiurilor populare de iarnă, proiectată încă din anul 1972, dar, din motive politice, înființată abia în anul 1980 sub titulatura *Concurs judeţean de datini şi obiceiuri tradiţionale laice din Argeş*. Dintre formațiile fondatoare, amintim câteva ansambluri de obiceiuri: *Colinda* din Mățău-Mioarele, condus de Cezar Neacşu; *Bratia*, de la Vlădeşti, condus de Ion Stroe, grupurile de colindătoare și urători din Rucăr, Argeș, instruite de Mircea Rădescu și Domnica Pestrițu, ansamblurile de la Boteni, Arefu și Dragoslavele. Primele încercări de constituire a grupurilor de urători au fost în 1972. În anul 1973, s-a înfiinţat Asociaţia Folcloriştilor Argeşeni *Constantin Rădulescu-Codin*, care a accentuat necesitatea desfăşurării unui festival de gen, iar prima ediţie a avut loc la 23 decembrie 1980, la Casa de Cultură din Curtea de Argeş. În anul 2015, festivalul a ajuns la a XXXV-a ediție și continuă și în prezent.



Bibliografie: *** *Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956 – 2006*. Piteşti, Edit. Paralela 45, 2006.

FESTIVALUL INTERNAŢIONAL DE FOLCLOR *CARPAŢI* (1969 ~). Ideea organizării festivalului internațional de folclor exista din 1968, dar după o dezbatere în presa locală și o dispută cu organele de partid, s-a ajuns la sistarea și a altor festivaluri similare din țară. S-a reușit, în cele din urmă, realizarea unei manifestări naționale de promovare a folclorului, înființate și conduse de Costin Alexandrescu, Leonte Socaciu*, Corneliu Lamba şi Toma Biolan. Prima ediţie (1975) s-a desfăşurat cu participanţi din 12 judeţe. Componența primului juriu: compozitorul și etnomuzicologul Ludovic Paceag, folcloristul Alexandru Amzulescu, coregrafii Tita Sever și Constantin Costea, iar marele premiu a fost câștigat de Ansamblul *Rapsodia Sălajului.*



Director de festival a fost Costin Alexandrescu. La ediţiile din 1978, 1980, 1982, 1984, 1986, 1988, directori de festival au fost Maria Ciobăcel şi Mihai Tiţa. Abia din anul 1990, festivalul a avut caracter internaţional, organizatorul fiind Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Argeş. Au participat formaţii de tineri dansatori din Republica Moldova, Italia, Turcia şi județe ale țării noastre. Din 1992, festivalul s-a desfăşurat anual.

Bibliografie: *** *Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956 – 2006.* Piteşti, Edit. Paralela 45, 2006.

FESTIVALUL INTERNAŢIONAL DE MUZICĂ CORALĂ *D. G KIRIAC*, PITEȘTI (1970 ~). Festival, iniţiat de Casa Creaţiei Populare a judeţului Argeş, cu sprijinul Casei Centrale a Creaţiei Populare şi al Ministerului Culturii. Prima ediţie a avut loc în 30-31 mai 1970. Cele 19 coruri participante au prezentat în cadrul a trei concerte, între șase și zece piese și, în mod obligatoriu, o piesă din creaţia lui D. G Kiriac. În anii următori, festivalul a căpătat o recunoaştere internaţională. Pe scena lui au evoluat cele mai prestigioase coruri din România. Pentru merite deosebite, multe din aceste coruri au fost răsplătite cu *Trofeul D. G Kiriac*. Începând din 1992, la iniţiativa Societăţii Culturale *Ars Nova*, festivalul local a căpătat caracter internaţional. Peste 150 de

coruri din străinătate (Belgia, Bulgaria, Franţa, Germania, Grecia, Italia, SUA, Iugoslavia, Israel, Letonia, Olanda, Portugalia, Republica Moldova, Spania, Ucraina şi Ungaria) şi din ţară au cântat pe scena acestui festival. Începând din 2012, organizatori au fost: Consiliul Judeţean Argeş, prin Teatrul *Alexandru Davila*, Primăria Municipiului Piteşti, prin Centrul Cultural din Piteşti, în colaborare cu Casa de Cultură a Sindicatelor din Piteşti şi Arhiepiscopia Argeşului şi Muscelului. Directori ai festivalului: prof. Costin Alexandrescu, la primele zece ediţii (mai 1970 – aprilie 1988) şi prof. Gheorghe Gomoiu, din iulie 1992 până în anul 2016.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Piteşti, 1971; Mavrodin, Teodor. *Argeşul şi Muşcelul, spaţii istorice ale românismului*. Piteşti, Tiparg, 2013.

FESTIVALUL NAŢIONAL DE MUZICĂ LĂUTĂREASCĂ VECHE *ZAVAIDOC*, PITEŞTI (2006 ~).
Manifestare artistică, anuală, sub formă de concurs de interpretare, iniţiată de primarul oraşului Piteşti, Tudor Pendiuc, în 2006, în scopul dezvoltării culturii locale, promovării folclorului românesc autentic și cinstirii memoriei interpretului de muzică lăutărească și de petrecere Marin Teodorescu (Zavaidoc), născut la Piteşti, în anul 1896. Organizatori au fost: Primăria Municipiului Piteşti, Consiliul Local Piteşti, Centrul Cultural din Piteşti şi Asociaţia Culturală *Zavaidoc*. Prima ediţie a avut loc la Piteşti, 17-19 XI 2006.



Preşedinţii juriului: Tudor Gheorghe (2006-2007), Elise Stan (2008, 2013) Marioara Murărescu (2009, 2010), Gh. Oprea (2011, 2012). Directorul festivalului a fost Jean Dumitraşcu. La primele şapte ediţii ale festivalului a fost prezentă și fiica vestitului lăutar, Constanţa Teodorescu (Puşa Zavaidoc), fostă solistă la Opera Română din București.

Bibliografie:*www.centrul-cultural-pitesti.ro;* http://www.zavaidoc.info/festivalul-zavaidoc/ *www.centrul-cultural-pitesti.ro› www.ziare.com/pitesti/articole/festivalul-zavaidoc jurnaluldearges.ro.*

FESTIVALUL NAŢIONAL DE ROCK *POSADA*, CÂMPULUNG (1986-2002).
Competiţie muzicală naţională organizată la iniţiativa colectivului şi colaboratorilor Casei de Cultură *Tudor Muşatescu* din Câmpulung. Prima ediţie a avut loc în septembrie 1986 şi s-a derulat anual, până în 2002, când activitatea a încetat

din motive financiare. Din anul 2011, festivalul şi-a continuat activitatea, fiind o rampă de lansare pentru tinerele talente. Pe scena festivalului au mai evoluat şi formaţii consacrate, din marile oraşe ale ţării. În 2011 s-au întrecut 16 formaţii. Juriul a fost format din: Florin Silviu Ursulescu (realizator TV şi promotor al muzicii rock) – preşedinte, Alex Revenco (ziarist, *Jurnalul Național*), Ovidiu Stângă (Radio *România Cultural*), Dan Şain (CEO Radio *Orion* Muscel), Raul Ştefan (muzician, reprezentantul publicului). Recitaluri: *Reborn şi Bodark* (Bucureşti), *Prometeu* (Râmnicu Vâlcea), *Riff* (Sibiu), *White Walls* (Constanţa), *Phenomenon* şi *Taine* (Bucureşti), *Flavius Ionuț Hosu* (Întorsura Buzăului), *Altar* (Cluj-Napoca). Marele Premiu – trupa *Targ 3T* din Deva; Premiul I – *Shifting Sands*, din Bucureşti. În 2012 au fost 18 formaţii în concurs. Juriul, format din: Cristian Tomeci, Alex Revenco, Bogdan Trîmbaciu, Cristi Gram, Rareş Totu. În recitalurile muzicale: *Experienced, Monarchy, Infected Rain* (Republica Moldova), *Ava Inferi* (Portugalia). În 2013, juriul concursului, format din Cristi Gram, Alex Revenco, Ștefan Paul Gabriel, Bogdan Trîmbaciu și Răzvan Brăileanu, a selectat, din cele 37 de trupe înscrise la preselecție, 12 formații rock care au ajuns pe scena festivalului. Trupa *Focuri* din Roman a câştigat marele premiu.



Bibliografie: Mavrodin Teodor. *Argeşul şi Muşcelul, spaţii istorice ale românismului.* Piteşti, Editura Tiparg, 2013. *www.myvoicenews.com/o-trupa-romascana-a-castigat-festivall-posada.ziarulargesul.ro/17986-trofeul-campulung-si-festivalul-posada-impreuna; www.evenimentulmuscelean.ro/.*

FESTIVALUL PRIMĂVERII AL CÂNTECULUI, DANSULUI ŞI PORTULUI POPULAR, PITEŞTI

(1959-1975).

Manifestare artistică de amatori; anuală, în aer liber, iniţiată de Casa Regională a Creaţiei Populare, director Zenovie Păun, în 1959. Cele mai importante formaţii corale au fost dirijate de Ion Grecu şi Alfons Popescu. Manifestarea a adus pe scenă interpreți cu piese folclorice autentice și formații de dansuri populare ale căminelor

culturale din Regiunea Argeş. La ediția a VIII-a, din mai 1966, din Parcul *Ștrand*, au participat, pentru prima dată, tarafurile și orchestrele din regiune. Orchestra dirijată de Ion Grecu număra peste 100 de membri. La edițiile din 1969 și 1970, pe strada Victoriei au defilat mii de artiști amatori. După înființarea județelor, interesul pentru această manifestare s-a diminuat, activitatea întrerupându-se în anul 1975. Festivalul a contribuit la continuarea și îmbogățirea tradiţiei folclorice.

Bibliografie: *Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956 – 2006.*. Piteşti, Edit. Paralela 45, 2006.

FILARMONICA PITEŞTI (2005 ~). Instituţie muzicală de prestigiu. Director de onoare: Ioan Holender, directorul Operei de Stat din Viena. Director – Jean Dumitraşcu (2005 ~). Dirijori: Tiberiu Dragoş Oprea, Alexandru Ganea, Vlad Agachi și Magdalena Ioan. Membrii fondatori: Magdalena Ioan, Victor Bunea, Gh. Gomoiu*, Clementina Dionisie şi Jean Dumitrașcu. Nota de fundamentare datează din 2005. Primul concert a avut loc la 25 mai 2007. Decizia de înfiinţare – 26 iunie 2007. Debutul corului Filarmonicii, 8 IX 2007, dirijorul corului academic – Silviu Deaconescu. Orchestra: Vioara I: Mădălin Sandu, Daniel Stan, Oliviu Constantinescu, Dragoș Dumitrache, Roxana Moise*, Aura-Maria Lungu, Iulian Badea; Vioara II: Florentin Lăutaru, Mariana Velicu*, Felicia Butaru*, Mihai Iancu; Violă: Iulian Butaru, Adrian Dionisie; Violoncel: Paul Oneci, Gabriela Budeanu, Cristina Mihai; Contrabas: Florin Popescu, Marian Zamfir, Silviu Zamfir; Flaut: Cristina Dumitrescu; Clarinet: Bogdan Gugu; Fagot: Ionuț Mardare; Corn: Alex. Boeru, Alexandru Chiriac; Trompetă: Cristian Stanciuc, Cristian Nicolae; Trombon: Alin Petra; Percuție: Paul Luculescu, Constanța Filip și numeroși colaboratori. Repertoriul corului: *Fantezia pentru pian, cor și orchestră*, de Beethoven, *Poema română*, de George Enescu, *For unto us a child is*, de Händel Georg Friedrich, opereta *Silvia*, de E. Kálmán, *Cavaleria rusticană*, de P. Mascagni, *Requiem în re minor*, de Mozart, *Carmina Burana*, de Orff Carl, *Legănelul lui Isus,* de Valentin Teodorian, *Evita*, de Webber Andrew Lloyd, *Hora Staccato (aranjament pentru cor)*, de Grigoraş Dinicu, *Adagio în sol minor*, de T. Albinoni. Din repertoriul orchestrei: *Sonata în Re major*, de W. A. Mozart; *Grand Rondo în la major, op. 107*, de Fr. Schubert şi *Marş caracteristic în Do major op. 121, Vals în la minor*, de F. Chopin; *Romanţa în La major*, de Serghei Rachmaninov; *Mica suită nr. 5 în 4 părţi*, de Cl. Debussy; *Nuages gris. Orage*, de F. Liszt; Suita *Dolly: Le jardin de Dolly*, *Kitty-vals*, *Le pas espagnol*, de G. Fauré; *Sonata*

„Waldstein" Nr. 21 Op. 53, de Beethoven; *Reflets dans l'eau. Poissons d'or*, de C. Debussy; *Jeux d'eau*, de Ravel; *Meditaţie pentru vioară şi pian op. 42 nr. 1* – P.I. Ceaikovski; *Dans spaniol nr. 8 op. 26*, de P. de Sarasate; *Studiu în formă de vals*, de Saint-Saëns-Ysaÿe; *Ciocârlia*, de Grigoraş Dinicu, arii şi duete din *Liliacul* şi *Voievodul ţiganilor*, de J. Strauss (fiul); *Silvia* şi *Contesa Maritza*, de E. Kálmán; *Aur şi argint* şi *Văduva veselă*. de Lehár; *Lysistrata*, de Dendrino; *Wien, Wien, nur du allein*, de Sieczynski. Turnee în ţară şi străinătate. Colaborare cu Inspectoratul Şcolar Judeţean Argeş într-un proiect de educaţie muzicală a elevilor. Editează revista de educaţie muzicală *Euphonia*.

Bibliografie: Dumitraşcu, Jean. *Bătălia pentru Filarmonica Piteşti*, Edit. Pământul, 2008.

FLORESCU, Silvio (Anastasiu Adam Scipione; Anastasiu Scipion)

(n. 14 VIII 1875, Câmpulung, jud. Muscel/astăzi jud. Argeş – m. 19 VI 1945, Bucureşti).

Instrumentist, profesor, teoretician.

Studiile muzicale, la Conservatorul din Bucureşti, clasa prof. Robert Klenck (vioară) şi teorie-solfegiu cu Gheorghe Brătianu, între 1890 şi 1896. Se perfecţionează la Conservatorul din Bruxelles, cu profesorul Eugène Ysaye 1898), la *Sternsches Conservatorium für Musik* din Berlin, cu G. Holländer, la Hochschule für Musik din Berlin, cu J. Joachim (1899-1903) şi la Academia de Muzică din Praga (1903-1904), cu Otakar Sevcik. În 1892 a fost membru al Societăţii Filarmonice Române şi al Orchestrei Operei Române, Bucureşti. A debutat la Ateneul Român din Bucureşti (1893), cu *Concertul pentru vioară şi orchestră*, de Henryk Wieniawski, sub bagheta lui Eduard Wachmann. În 1907, a fost invitat la Bonn pentru a interpreta în primă audiţie absolută *Concert în re minor pentru vioară şi orchestră*, chiar sub bagheta celebrului compozitor Richard Strauss. Violonist în Orchestra Teatrului Naţional, Bucureşti şi Orchestra Societăţii Filarmonice Române din Bucureşti (1895-1897), concertmaistru şi prim-violonist la Bruxelles (1897-1898), prim-violonist în Orchestra Simfonică din Berlin (1899-1903), profesor la *Sternsches Conservatorium für Musik* din Berlin (1900-1902), profesor de vioară la Akademie für Musik din Heidelberg (1908-1911), profesor-asistent la Viena (1911-1914), profesor de vioară la Conservatorul, Bucureşti (1926-1938) şi Cernăuţi (1938-1940). A realizat cea mai spectaculoasă carieră artistică de la începutul secolului XX, a lansat piese de compozitori germani de primă mână, a evoluat sub baghete celebre: Richard Strauss, Nikisch, Oskar Nedbal, Camille Chevillard şi Max Reger, a colaborat cu mari orchestre europene. A



concertat, cu succes, în Belgia, Franţa, Germania, Austria, Elveţia, Italia, Cehia, la solicitarea compozitorilor: Gustav Hollaender, Hermann Graedener, Richard Strauss, Paul Hindemith.

Membru al Societăţii Române de Fizică din Bucureşti, riguros cercetător, după anul 1920, a găsit metode de învechire rapidă a viorilor noi, îmbunătățind timbrul instrumentelor, dovedindu-se, astfel, și un savant al lutieriei. A obţinut brevete de invenţie în Elveţia, Germania, Franţa şi Italia. Poetul Ion Minulescu, secretar de stat la Ministerul Instrucţiunii, l-a chemat în ţară şi i-a creat o catedră de perfecţionare a absolvenţilor de vioară, pe care a condus-o până la sfârşitul vieţii. A scris versuri în limba germană și franceză, a susținut comunicări științifice în țară și în străinătate. Repertoriul violonistic a fost prelucrat după Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon*. *Concerte*, de J. S. Bach, W. A. Mozart, N. Paganini, G. Tartini, Max Bruch, F. Mendelssohn-Bartholdy, J. Brahms, Saint-Saëns, *Sonate,* de Beethoven, Richard Strauss, Cesar Frank, *Capricii*, de Fiorillo, Paganini, *Introducere* și *Rondo capriccioso*, de C. Saint-Saëns, *La Ronde des Lutin*, de Bazzini, *Poloneza de concert*, de H. Wieniawski, *Tanzweisen*, op. 10, de O. Sevcik, *Capricciosa all' antica*, de L. Sinigaglia, *Ave Maria!*, *Geistliches Lied*, de Max Reger, *Romanța în sol major*, de Ludwig van Beethoven, *Partitele*, de J. S. Bach, *Variațiuni pentru vioară și orchestră*, de J. Joachim, *Vrăjile Armidei*, de I. N. Otescu, *Variațiunile pe o Gavotă de Corelli*, de G. Tartini, *Aria*, de I. Bohociu. A fost o personalitate marcantă în violonistica românească și europeană de la începutul sec. XX.

Bibliografie: *Un artist român. Silvio Florescu,* în: *Universul,* Bucureşti, 26 IV 1905; Predescu, Lucian *Enciclopedia Cugetarea.* Bucureşti, Edit. Cugetarea – Georgescu Delafras [1940]; Cosma, Viorel. *Interpreţi din România. Lexicon* Bucureşti, Edit. Galaxia, 1996; Cosma, Viorel. *De la Cantemir şi Enescu până la Lipatti şi Ursuleasa: copiii-minune ai muzicii româneşti (1673-2013).* Bucureşti, Edit. Speteanu, 2013.

FLORICEL, Gheorghe D.

(n. 24 IV 1962, satul Conțești, comuna Davidești, județul Argeș).

Instrumentist (țambal).

Studii muzicale particulare cu Gică Ulei din Pătroaia, județul Dâmbovița (1968), cu

Mitică Ciuciu din București (instructorul lui Tony Iordache). De la 13 ani, cu trupa tatălui, Dumitru Muscalu (Mitilă), a colindat satele din Argeș și Dâmbovița, la nunțile localnicilor. În 1976 a câștigat locul I pe țară la Festivalul Național *Cântarea României* și a fost cooptat în grupul instrumental *Dorulețul*, condus de cunoscutul dirijor Dorel Manea*. A colaborat cu lutierii: Karol Pojony, Aurică Lutierul și Alecu Petruș. A concertat cu orchestra *Doina Argeșului*, dirijată de Emil Tănase*, și cu ansamblul *Argeșul* al Casei de Cultură din Curtea de Argeș, în turneul din Olanda (1970). A obținut atestatul de instrumentist profesionist la 16 ani, alături de orchestra lui Radu Simion (1978). A colaborat cu orchestrele: *Doina Argeșului*, *Argeșeana*, dirijor Victor Buștean (1981), a UTC din Mioveni (1982), dirijor Nelu Dună, *Prestarea* (1983), dirijor Florea Voinicilă. Angajat al Ansamblului *Călușul*, Scornicești, dirijor: Dorel Manea (1984). L-a acompaniat pe Tudor Gheorghe în turneul din Oman (1985). Revine la *Doina Argeșului* (1989). Sub coordonarea impresarei Caroline Pinoit, a concertat în Franța (1990). A colaborat cu ansamblurile folclorice *Dorul** (1998) și cu *Doina**. Din anul 2000 și până în prezent îl însoțește pe Tudor Gheorghe în țară, la spectacolele cu taraf. A colaborat cu interpreții: Gabi Luncă, Ion Onoriu, Maria Cornescu,



Vasilica Dinu, Ilie Dârvăreanu, Tudor Gheorghe, Ion şi Ionuţ Dolănescu, Irina Loghin, Maria Ciobanu, Laura Lavric, Benone Sinulescu, Maria Dragomiroiu, Mariana Ionescu-Căpitănescu, Nineta Popa, Liviu Vasilică, Constantin Sorescu, Ştefania Rareş, Elisabeta Ticuţă, Floarea Calotă, Elisabeta Turcu, Tita Bărbulescu, Lucreţia Ciobanu, Dumitru Fărcaş, Gheorghe Zamfir și dirijorii: Paraschiv Oprea, Radu Simion, Florian Economu, Emil Tănase, Dorel Manea, Marin Mihalcea, Virgil Iordache. A efectuat turnee în: Spania, Portugalia, Italia, Grecia, Arabia Saudită, Elveţia, Chişinău. A participat la concursuri și festivaluri de gen, unde a obținut diverse trofee. Prezent în emisiuni TV conduse de: Gheorghe Gall, Florentina Satmari, Elise Stan, Marioara Murărescu.

Note autobiografice.

FLOROIU, Cătălin Gh.
(n.1 X 1977, com. Racoviţa, judeţul Argeş).
Violonist.
A absolvit Liceul de Artă *Dinu Lipatti* din Piteşti (1996), Universitatea *Transilvania* din Braşov, Facultatea de Muzică, Pedagogie Muzicală (2000). Instrumentist la *Opera Română* din Braşov (2000~). A participat la festivaluri și competiții naționale și internaționale, la care a obținut premii. A efectuat turnee în ţară şi în străinătate.

Note autobiografice.

FLOROIU, Gheorghe Şt.
(n. 16 IX 1949, com. Racoviţa, jud. Muscel/azi jud. Argeş).
Violonist, dirijor.
A absolvit cursurile Liceului *Nicolae Bălcescu* (1983), ale Şcolii Populare de Artă din Piteşti (1968) și ale Facultății de Pedagogie Muzicală de la Universitatea *Spiru Haret* din Bucureşti (2011). A fost dirijorul Orchestrei Uzinei de Autoturisme *Dacia*, Colibaşi, judeţul Argeş (1974-1991), metodist la Casa de Cultură din Costeşti (1992-1998) şi Mioveni (1998-2000). Membru în Orchestra *Doina Argeşului*, Piteşti (2000~). Formator de tinere talente: Cătălin Floroiu – fiul*. A fost dirijorul Orchestrei *Plaiuri argeşene* a Casei de Cultură a Sindicatelor din Piteşti şi al Ansamblului *Dorul* al Centrului Creaţiei Populare din Piteşti. Din repertoriu: *Hora de la Leiceşti*, *Sârba de la Vâlcele*, *Sârba de la Corbi*, *Hora lui Gigi Floroiu*, *Ungurica de pe Argeş*, *Brâul pe şase de la Domneşti*, *Vai, sărman copil străin!*, *Cântec dinspre ziuă*, *Sârbă de ascultare*. Activitatea îi este consemnată în presa locală și centrală. Are înregistrări la Radio și TV, a efectuat turnee în ţară şi în străinătate şi a obţinut premii și trofee la festivaluri şi concursuri de muzică populară.



Bibliografie: Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Edit. TIP – NASTE, 2007.

FLOROIU, Ştefan (Nelu) C.
(n. 2 V 1927, com. Conţeşti, judeţul Argeş – m. 4 XI 2003, com. Conţeşti, jud. Argeş).
Violonist, autodidact.
Tatăl lui Gheorghe Floroiu*. Salariat în Orchestra Uzinei *Dacia* din Colibaşi, Argeş. Culegător de folclor. Mentorul

fiului. A cântat în tarafurile şi orchestrele din zona Argeş-Muscel. Din repertoriu: *Ungurica, Jieneasca, Brâul pe şase, Sârba, Du-mă, Doamne, du-mă iară!, Munte, munte, brad frumos!, Brâul de la Şuici, Cântec de dragoste, Brâul, Brează din Argeş*. A făcut turnee în ţară şi în străinătate. A obţinut premii şi diplome pentru preocupările artistice.

Note autobiografice.

FORMAŢIA DE CĂLUŞARI DE LA PĂDUREŢI (1850 ~).
Formaţie bărbătească de dansuri populare tradiţionale, cu activitate bogată înainte de 1915, când dădea spectacole pe străzile şi în parcurile din Ploieşti şi din Bucureşti. În 1916, activitatea a fost întreruptă din cauza Primului Război Mondial. În primăvara lui 1919, s-a reluat activitatea prin întreceri între grupurile satelor învecinate şi a continuat chiar dacă nu au fost date consemnate în documente. În 1935, Arhiva de Folclor primeşte o invitaţie la *Concursul Internaţional de Dansuri Populare* de la Londra. După o selecţie riguroasă, Constantin Brăiloiu şi Harry Brauner, conducătorii Institutului de Folclor din Bucureşti, au însoţit echipa din Pădureţi, care a câştigat primul loc într-o competiţie cu 42 de echipe din Asia, America, Europa, Africa şi Australia. Între 1935 şi 1939, dansatorii au făcut un turneu prin Europa. După 1944, formaţia a participat la toate manifestările artistice de gen din ţară. Între 1982 și 1989, s-au organizat primele ediţii ale *Întrecerii Căluşarilor din Argeş*. După 1990, întrecerea s-a desfășurat mai rar, la doi-trei ani, iar în 2008 a avut loc a XX-a ediţie. Din 1985 și până în 2000, competiţia s-a ţinut în localitatea Pădureţi, iar din 2001, în com. Stolnici, județul Argeş. Vătafii: Nicolae Stan-Panduru, Badea Stan (1850-1900); Tănase M. Z. Marin, Minciună Stan, Cârstea Sârbu (1900-1920); Gheorghe Stan (1920-1927); Păduroiu Ilie (1927-1935); Bică Florea, Chiriţă Ilie (1935-1939); Stan Gheorghe (1940-1945); Ghica Gheorghe (1946-1964); Bodea Ion (1964-1989). Lăutarii: Costea Marin (până la 1900); Ţiţirigă Maxim (1900-1907); Iancu Luţă (1907-1922);



Ilie Păduroiu, veteranul căluşarilor din Pădureţi

Dură Ştefan-Daragiu (1923-1976); Constantin Gh. Dumitru, Dură-Ceapă (1915-1945); Dură Dumitru (1948-1960); Costea Ilie (1945-1965); Costea Constantin Cimpirică (1948-1960); Pârvuţă Florea (1948-1960); Dură Florea, Moşoianu Florea (1975-1985). Premii: Locul I la *Concursul Internaţional de Dansuri Populare* de la Londra; Membră de Onoare a *English Folk Dance and Song Society* (1939). Diplomă de merit la Centenarul Revoluţiei de la 1848 (1948), Premiul pe zonă, Ploieşti (1949), Locul III la *Festivalul Internaţional al Tineretului şi Studenţilor*, Bucureşti (1953), Premiul I la *Festivalul Primăverii* (1964) și Premiul I la Festivalul *Cântarea României* (1983). Formația a fost elogiată în presa locală și centrală și a fost prezentă în emisiuni TV.

Bibliografie: Comitetul Judeţean de Cultură şi Educaţie Socialistă Argeş. *Omagiu căluşului argeşean. Pădureţi-Argeş*, 2 iunie 1985; *** *Buletin cultural argeşean.* Piteşti, nr. 2, 2008.

FORMAŢIA DE DANSURI POPULARE *BRÂUL* DIN BOTENI

(1931~).

Formaţie mixtă de dansuri populare, cunoscută încă din 1931, când s-a constituit Societatea Culturală *Petru Cercel* din Boteni. Până în 1941 nu au avut loc concursuri, ci numai clăci şi şezători; abia în 1943, echipa de opt perechi de dansatori, instruită de coregraful Ion Polexe*, a avut prima participare la un concurs naţional, oficial, desfăşurat la Craiova, unde s-a clasat pe locul al II-lea. Din 1969, formaţia s-a reorganizat şi s-a mai înființat o echipă bărbătească de dansuri. Locul I la concursurile judeţene din 1946, 1947, 1948. Premiul I pe Muntenia (1949). În anul 1957, asigură ilustraţia coregrafică a filmului *O nuntă din Muscel*, realizat de studioul *Alexandru Sahia*, Bucureşti. În 1974 şi în 1981 a câştigat titlul de *laureat* în cadrul etapei finale a Festivalului Naţional *Cântarea României.* A realizat înregistrări la TVR: 1957, 1959, 1961, 1967, 1974, 1981. Din repertoriu: *Brâul bătrânesc*, *Brâul peste picior*, *Brâul pe sub picior*, *Sârba din Muscel*, *Ungurica*, *Brâul cu strigături de la Boteni*, *Hora lui Macarie*, *Hora lui Bînzoiu*, *Chindia*, *Portiţele*, *Fetiţele*, *Sălcioara de mână*, *Tărăşelul*, *Mânioasa*, *Ciocârlanul*, *Jianul*, *Surceaua.* Acompaniaţi de lăutarii vestiţi din Muscel: Toma Iorgulescu – viorist, Gheorghe Iorgulescu (zis Terente) – ţambalagiu, Ion Iorgulescu – viorist şi Al. Sârbea (zis nea Lixandru) – viorist, Martinian Buzatu – viorist, Ion Cantea – ţambalagiu şi de grupul de fluieraşi: M. Buzatu, Nicolae Gh. Bădescu, Vasile Mioceanu, Ion Prunoiu, Gheorghe Andreoiu, Ion Gh. Puiulescu.

Bibliografie: Ziarul *Secera şi ciocanul* nr. 1585 din 4 iunie 1959; Revista *Albina* din 5 iunie 1967; Ziarul *Secera şi ciocanul* din 31 iulie 1973; Ziarul *Secera şi ciocanul* din 3 iulie 1981; Căminul cultural Boteni. *Album*, Tip. Argeş, Piteşti, 1981.

FORMAŢIA DE FLUIERAŞI A DEPOULUI C.F.R. PITEȘTI (1952-1980).

Formaţie de amatori, înfiinţată în 1952, compusă din zece membri şi dirijată de Ion Costache. S-a remarcat prin virtuozitate la activităţile artistice organizate în Piteşti şi în împrejurimi. Din repertoriu: *Hora*, *Murguleţul*, *Băluţa*, *Bugheanul*, *Doină*, *Şuiul*, *Brâul pe trei*, *Geamparaua*, *Doină*, *Poteca*, *Sălcioara*, *Alunelul*, *Hora mare*, *Ca pe luncă*, *Brâul pe șase*. A obținut locul I la faza regională a Concursului artiştilor amatori (1954). A realizat înregistrări la Radio. Formaţia a participat intens la viaţa artistică a judeţului Argeş şi a activat fără întrerupere până în 1980.

Bibliografie: Ciuculescu, Traian. *Fluierul la români*. Piteşti, Edit. Paralela 45, 2001; Mitulescu, Moise; Ciuculescu, Traian. *Virtuozi ai fluierului: Interpreţi din Argeş-Muscel*. Piteşti, Alean, 2009.

FORMAŢIA DE FLUIERAŞI *CIOBĂNAȘUL*, DIN COMUNA CORBI (1956~).

Formaţie de amatori, iniţiată de înv. Ion A. Ilinescu (1956). Fondatori: Gh. I. Anghelescu, Vasile M. Mariuţ, Gheorghe P. Oancea, Ion. D. Ologu, Nicolae Şerban şi Ion Gh. Vânătoiu. Conducătorii formaţiei: prof. Nicolae Mica (1960-1984), prof. Dumitru I. Sturzeanu (1984-1989), prof. Ion şi Maria Popescu (1990-1995). Repertoriul, melodii reprezentative zonei:



Alunelul, *Ungurica*, *Jieneasca*, *Brâul pe şase*, *Sârba*, *Du-mă, Doamne, du-mă iară!*, *Munte, munte, brad frumos!*, *Horă*, *Șchioapa*, *Sârba lui douăzecișidoi*, *Doină și joc*, *De doi*, *Tărășelul*, *Brâul pe trei*, *Joc*. Între 1968 şi 1989, grupul muzical a fost finalist şi laureat de opt ori la concursurile şi festivalurile naţionale de amatori și a primit sprijin de specialitate de la etnomuzicologul şi compozitorul Gheorghe Marcu. În prezent, formaţia este condusă de înv. Ion M. Maria.

Bibliografie: Ciuculescu, Traian. *Fluierul la români*. Piteşti, Edit. Paralela 45, 2001; Mitulescu, Moise; Ciuculescu, Traian. *Virtuozi ai fluierului: Interpreţi din Argeş-Muscel*. Piteşti, Alean, 2009.

FORMAŢIA DE FLUIERAŞI DIN SATUL GALEŞU, COMUNA BRĂDULEŢ (1959~).

Formaţie de amatori, înfiinţată în 1959, cu 25 de membri, condusă de Gheorghe Chivereanu. Formaţia a fost integrată corului condus de preotul Teodor Manda şi îndrumat de compozitorul şi



dirijorul Dumitru D. Stancu. Repertoriul format din cântece şi jocuri populare locale: *Brâul pe trei*, *Rața*, *Doină (De-aș trăi cât frunza-n fag)*, *Doină (Cunosc primăvara când vine)*, *Alunelul*, *Brâul pe șase*, *Sârba*, *Hora nunții*, *Ce te culci așa devreme?*

Bibliografie: Ciuculescu, Traian. *Fluierul la români.* Piteşti, Edit. Paralela 45, 2001; Mitulescu, Moise; Ciuculescu, Traian. *Virtuozi ai fluierului: Interpreți din Argeş-Muscel.* Piteşti, Alean, 2009.

FORMAŢIA DE FLUIERAŞI DIN SATUL JUGUR, COM. POIENARII DE MUSCEL (1968-1990).

Formaţie de amatori, înfiinţată de învăţătorul Gheorghe Ştefănescu (1968) şi instruită de constructorul de fluiere Ion Arsene. Remarcată în concursurile şi activităţile artistice din zonă şi din ţară. Din repertoriu: *Hora (din Jugur)*, *Ungurica din Jugur*, *Eu plec, satule, din tine!*, *Doină din Muscel*, *Frunzuliță mărgărit* (doină), *Cântec de dragoste*, *Brâul*, *Brează din Argeş*, *Doină muntenească*, *Bugeacul*, *Sus la munte, la Muscel*, *Cântec bătrânesc*, *Ca la Breaza*, *Sârbă din Muscel*, *Brâul pe opt*, *Balada soarelui*, *Sârbă din Lereşti.* A fost prezentă la emisiunile de folclor ale Televiziunii Române. În 1990, unii membri s-au retras, iar formaţia şi-a întrerupt activitatea.

Bibliografie: Ciuculescu, Traian. *Fluierul la români.* Piteşti, Edit. Paralela 45, 2001; Mitulescu, Moise; Ciuculescu, Traian. *Virtuozi ai fluierului: Interpreți din Argeş-Muscel.* Piteşti, Alean, 2009.

FUNDESCU, I(on) C.

(n. ? 1836, Piteşti – m. 22 I 1904, Bucureşti).

Critic muzical şi teatral, scriitor, folclorist şi politician.

A început studiile teoretice la Pitești și a continuat educația muzicală la Colegiul *Sfântul Sava* din Bucureşti. A fost secretar şi inspector în Comitetul Teatrelor din Bucureşti (1857-1869), cronicar muzical şi teatral la ziarele și revistele: *Țăranul Român*, *Dâmboviţa*, *Naţionalul*, *Românul*, *Reforma*. Redactor-şef (1876-1881) și director pe teme de politică între 1882 și 1888 la periodicul *Telegraful de Bucureşti* (ziar care în 1888 s-a transformat în *Telegraful Român*). Administrator la *Buletinul Instrucţiunii Publice* (1866). A fost de mai multe ori deputat de Vlaşca, a susținut Unirea Principatelor Române și dezvoltarea economiei și a participat la elaborarea legislației de inspirație occidentală. A colaborat cu proză satirică, versuri, cronici la revistele: *Teatrul* (Iaşi), *Nikipercea*, *Satyrul*, *Ghimpele* etc. Lucrări

umoristice (cu materiale muzicale), *Pepelea* (1860) şi *Tombatera* (1861). A cules folclor şi a publicat volumele *Basme, oraţii, păcălituri şi ghicitori* (1867) şi *Anecdote, păcălituri, basme, oraţii şi ghicitori* (1892). A cules materiale documentare despre teatrul muzical românesc, de la Arhivele Statului din Bucureşti şi a scris texte şi poezii pentru lirica muzicală (romanţe, lieduri, cuplete muzicale). A publicat volumul de versuri *Vocea Argeşului* (1859), *Flori pe câmpii* (1864), nuvela *Eleonora* (1874), *Poezii noi* (1868), romanul *Scarlat* (1875), *Hitrova și Kotzebue* (1890) și *Fata bărbată și fata leneșă*, poveste (1899). A semnat deseori proză literară și satiră cu pseudonimul *De la Șchey* și *Se-Ma-Ki*. A colaborat cu Nicolae Filimon, Bogdan Petriceicu Hasdeu, cu istoricul și publicistul muscelean C. D. Aricescu. Istoricul Nicolae Iorga îl numea *autor de versuri și harnic adunător de literatură populară*. Astăzi, o stradă din Pitești îi poartă numele.



Bibliografie: Predescu, Lucian. *Enciclopedia Cugetarea.* Bucureşti, Edit. Cugetarea-Georgescu Delafras, [1940]. Datcu, Iordan; Stroescu S.C. *Dicţionarul folcloriştilor – folclor literar românesc.* Bucureşti, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, 1979; Voinescu, Silvestru D.; Rizescu, N.; Sachelarie, Octavian. *Argeşeni în spiritualitatea românească.* Piteşti, s.n., 1980; Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon biobibliografic.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 2000; Dinu, Ion M. *Oameni de seamă ai Argeşului de ieri şi de astăzi.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2004.

G

GĂRDUŞ, Nazeli B.

(n. 31 XII 1933, Piteşti, jud. Argeş – m. 20 VII 2013, Piteşti, jud. Argeş).
Pianistă, soprană, cadru didactic. Absolventă a Liceului *Zinca Golescu* din Piteşti (1953) şi a Conservatorului din Bucureşti (1957), Secţia Pian. A înfiinţat Catedra de Pian şi a funcţionat ca profesoară de la înfiinţarea Şcolii Elementare de Muzică din Piteşti (1957), până la pensionare (1989), când şcoala a devenit Liceul de Muzică şi Arte Plastice *Dinu Lipatti*. A pregătit şi a participat cu elevii la olimpiadele şcolare. A obţinut numeroase premii, diplome şi trofee la concursurile şi festivalurile judeţene şi naţionale. Formatoare şi descoperitoare de talente: Manuela Potopencu – soprană, Andrei Petrică* şi Andrei Friedman – pianişti.



Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Edit. Tiparg, Piteşti, 2007.

GEORGESCU, Bogdan M.

(n. 27 I 1952, Piteşti, jud. Argeş).
Pianist, compozitor, profesor.
Stabilit în Franţa (1984).
Absolvent al Liceului de Muzică din Piteşti (1970). Profesori formatori: Muza Germani-Ciomac, Dan Grigore, Florin Eftimescu, Florica Musicescu, Gheorghe Halmos, Dimitrie Cuclin, Nistor Stavăr, Radu Negreanu, Dorel Pascu, Hélène Boschi şi Pierre Fiquet (Franţa), Guido Agosti (Italia). A debutat instrumental în 1969, la Ateneul Român din Bucureşti. A absolvit cursurile Conservatorului *Ciprian Porumbescu* din Bucureşti (1970-1974). Acompaniator la Conservatorul *Gheorghe Dima* şi profesor la Liceul de Muzică din Cluj-Napoca (1974-1984). Pentru performanţe, a ajuns profesor de pian la Conservatorul *Jean de Ockerghem*, Tours, Franţa (1984~). Pionierul unei noi discipline artistice: *Improvizaţie muzicală pentru dans*, pentru care a fost

şi colaborator la companiile de dans *Jean Cristophe Maillot*, Tours; *Ballet du Nord*, Lille; *Teatro del Liceu*, Barcelona; *Teatro Reggio*, Torino; *Jeune Ballet de France*, Paris; *Centre National de Dance Contemporaine* (1987-1997). Profesor *d' ensignement artistique* (PEA) şi la Conservatorul *Cholet* (Maine et Loire) din Franţa (2007). Compoziţii proprii: *Val de Loire*, prima audiţie la Castelul Chambord (1994), muzică educativă *Jeanne d'Arc* (1995), *Introduction à la Bible* (1997), *Mediterranae* – studii pentru pian; *Ave Maria Stella!* (1999), *Ballade et Gigue Irlandaise*, cvintet de corzi (2003), miniaturi instrumentale pentru dans *Triptic European* (2008), melodii pe versurile poetului Vasile Voiculescu.

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2007.

GHEORGHE, Marius I.

(n. 7 XI 1958, com. Bărăşti, jud. Olt)
Violonist.
Familie tradiţională din Argeş.
Studii muzicale cu profesorul Mircea Zaharescu, Piteşti (1967), Liceul de Muzică şi Arte Plastice, Piteşti (1977), Conservatorul, Bucureşti (1981), Secţia Instrumente, cu Octavian Raţiu, George Manoliu, Şt. Gheorghiu. Instrumentist la Filarmonica *Oltenia* din Craiova (1981-1987), la Filarmonica *George Enescu* din Bucureşti (1988-1991) şi membru al Orchestrei de Cameră *Virtuozii*, Bucureşti, conduse de Horia Andreescu. Stabilit în Spania. Membru în Orchestra simfonică din Sevilla, Spania (1991~).

Note autobiografice.

GHEORGHE, Polina I.

(n. 20 V 1960, com. Râca, jud. Argeş).
Interpretă de muzică populară şi realizatoare de emisiuni radio.
A absolvit cursurile Liceului Industrial Nr. 14 din Bucureşti (1979), cursurile Şcolii Populare de Artă, Bucureşti, clasa Maria Vlădescu (1984) şi cursurile Facultăţii de Istorie a Universităţii din Bucureşti (1995). Absolventă a Conservatorului, Secţia Pedagogie Muzicală, cu prof. Victor Giuleanu din cadrul Universităţii *Spiru Haret*, Bucureşti (2002) şi a unui masterat în folclor (2007). Din 1997, redactor de emisiuni muzical-folclorice la *Radio România Antena Satelor*, unde a realizat rubricile: *Pagini de Istorie* şi *Rapsozii satelor*, emisiunile: *Muzica Românilor* şi *Muzica minorităţilor*. Debutul radiofonic (realizat cu Emilia Comişel) şi primele înregistrări la Radio (1991).
A înregistrat 150 de melodii în studiourile Societăţii Române de Radio şi Electrecord. A realizat albume cu folclor din *vatra morometilor*, zona de interferentă dintre judeţele Argeş şi Teleorman: *Cântece de dor şi drag* – Casa de discuri Eurostar (1994), *Văzui*



tinerețea mea – Casa de discuri *Eurostar* (1998), *Inimă, floare de câmp!* – Casa de discuri *Oltenia Star* (2005), *De drag și frumos pe lume* – Societatea Română de Radio (2010) și *Dragostea vine pe apă – Electrecord* (2015). Înregistrări cu dirijorii: Paraschiv Oprea, violonistul Mihai Stoicescu, Adrian Grigoraș, Marius Olmazu (mentor), Taraful *Marinache*, Taraful *Mihai Călușaru*. Participări la spectacole și competiții sub bagheta dirijorilor: Nicu Crețu, Constantin Arvinte, Aurel Blondea, Ionel Puia, Marcel Parnica, Marian Alexandru, Virgil Iordache. Între 1980 și 1985, a colaborat cu Ansamblul Casei de Cultură a sectorului 6, București. Între 1985 și 2000, a activat la Ansamblul *Plai Românesc*, sub bagheta dirijorului Marius Olmazu. Premiul II la Festivalul Național *Cântarea României* (1986), Premiul special la Festivalul *Aurelia Fătu – Răduțu*, Herculane (1990). Laureată la: Concursul *Topul Tinerilor Interpreți*, organizat de Radiodifuziunea Română (1993), Festivalul *Bucur*, organizat pentru zona Vlașca – București (1993). Marele premiu *Folcloristul Cornel Veselău* de la Festivalul *Făget*, jud. Timiș, Premiul I la *Festivalul Păstoresc*, Târgoviște (1994), Premiul I la Festivalul Internațional *Pe marginea Dunării*, Giurgiu (1994), Premiul pentru Autenticitatea Interpretării la Festivalul Cântecului Românesc, Reșița (1994). A publicat versuri: *Cu dor de voi* (1994).

Note autobiografice.

GHEORGHIU, Eliza H./ AIDANIAN

(n. 14 XI 1919, Ruse, Bulgaria – m. 8 VII 1990, Piteşti).

Pianistă, dirijoare, profesoară.

Stabilită în Piteşti (1938).

Absolventă a Liceului de limbă franceză *Notre-Dame de Sion* din Ruse, Bulgaria (1933-1937). A colaborat cu Teatrul Muncitoresc din Piteşti (1949), profesoară la Şcoala Populară de Artă, Piteşti şi dirijoare la Corul Palatului Culturii. A fost membru fondator al primei școli de muzică devenite Liceul de Muzică din Piteşti (1957-1977). A avut o intensă activitate cultural-educativă în urbe, organizând și coordonând evenimente



muzicale cu elevii. A inițiat generații de elevi în tainele muzicii și a fost formator de talente: Moise Mitulescu*. Pionier al fenomenului cultural naţional.

Note biografice: Răzvan Gheorghiu, fiul.

GIOROC, Florin

(n. 20 II 1949, Râmnicu Vâlcea).
Violonist, regizor de sunet, profesor.
A urmat Liceul de Muzică şi Arte Plastice din Piteşti (1964-1968), cu profesorul și compozitorul Constantin Fanciali şi a fost concertmaistrul orchestrei simfonice a elevilor dirijate de Marius Giura*. A continuat studiile muzicale la Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, Bucureşti (1968-1972). S-a dedicat cu totul pasiunii sale, arta cinematografică. Regizor de sunet la Studioul Cinematografic al Armatei din Bucureşti, cu gradul de colonel. A susținut un doctorat în Media-Film şi Cinematografie. Profesor la Facultatea de Film a Universităţii Naţionale de Artă Teatrală şi Cinematografică din Bucureşti, disciplina Regia de Sunet şi conferenţiar la Specializarea Sunet Film de la Facultatea de Arte a Universităţii *Hyperion* din Bucureşti. A realizat coloana sonoră a numeroase filme de scurtmetraj: *Recviem* şi *Cădere liberă* (1990), *Amintiri în piatră* (1992), *Sfinţii olteni* (1993), *Armata Română în Al Doilea Război Mondial* (1994-1999), *Zece ani pe frontul păcii* (2001), *De la veston la rubaşcă* (2002). A publicat volumul *Estetica sunetului în filmul de scurtmetraj românesc*, U.N.A.T.C. Press, 2008. Membru al U.C.R. și al Asociaţiei Autorilor Coloanei Sonore.

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Piteşti, Tiparg, 2007.

GIURA, Marius, Baziliu, Ioan I.

(n. 23 X 1919, Oradea – m. 29 VI 1984, Piteşti).
Dirijor, violonist, profesor.
Stabilit în Piteşti (1965).
Studiile liceale în oraşul natal, între 1934 şi 1938. A urmat cursurile Academiei Regale de Muzică din Bucureşti (1938-1942), cu George Enacovici şi Ionel Perlea. A concertat pe scenele



românești şi a colaborat intens cu *Orchestra Simfonică a Radiodifuziunii*, Bucureşti. Subofiţer pe Frontul de Est în cel de Al Doilea Război Mondial (august 1944). A participat la primul Festival Internaţional al Tineretului de la Praga şi a câştigat Premiul I, a primit bursă de studii la Budapesta (1948) şi a fost numit director şi prim-dirijor la Filarmonica de Stat din Sibiu (1955). A activat la Filarmonica de Stat din Craiova (1957) şi Şcoala de Muzică şi Arte Plastice din Râmnicu Vâlcea. A înfiinţat Orchestra de Cameră a Palatului Culturii din Râmnicu Vâlcea. Profesor (1968-1970) şi director (1970-1976) la Liceul de Muzică şi Arte Plastice din Piteşti. A iniţiat și îndrumat orchestra de cameră a liceului. Formator de instrumentişti. A obținut premii, trofee și elogii în presa locală.

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2007.

GLIGĂNEANU, Dumitru

(n. 19 X 1902, com. Şerbăneşti, jud. Argeş – m. 31 XII 1981, Curtea de Argeş).

Arhidiacon, dirijor, compozitor.

A urmat Şcoala de Cântăreţi Bisericeşti şi Seminarul Teologic din Curtea de Argeş. A caligrafiat *Repertoriu coral*, scris de colegul Gheorghe I. Mihail (1924-1925). A fost hirotonit diacon, numit dirijorul coralei Catedralei Episcopale şi şef de serviciu la cancelaria Sfintei Episcopii a Argeşului până în 1949. A urmat Facultatea de Teologie şi Conservatorul de Muzică din Bucureşti, cu Alfonso Castaldi, D. G. Kiriac şi Gh. Cucu (1926-1930). Angajat la Casa Corpului Didactic din Bucureşti şi a făcut parte din coralele: bisericilor *Creţulescu/Kretzulescu*, *Sf. Spiridon*, *Biserica Albă*, *Delea Veche şi Sfântul Gheorghe*, Bucureşti. A fost profesor de muzică bisericească la Şcoala de Cântăreţi şi Seminarul Teologic până în anul 1949, solicitat la Catedrala Arhiepiscopală de la Tomis şi la Episcopia Dunării de Jos. Întors la Curtea de Argeş, a fost casier la Banca Naţională, până la pensionare. În 1958 reînfiinţează corala Mănăstirii din Curtea de Argeş, iar din 1970 a dirijat-o. În 1942, a elaborat împreună cu Ion Trandafir: *Cântările Sfintei*

Liturghii pe două voci, după melodiile bisericeşti pentru trebuinţa cursurilor şcolare... în alcătuirea C.C. diaconi...

Bibliografie: *** *Dicţionar de muzică bisericească românească.* Bucureşti, Edit. *Basilica*, 2013; Scurtu, Dumitru-Codruţ. *Tradiţia corală sacră în zona Argeş, Piteşti, Câmpulung Muscel sec. XIX-XX.* (teză de doctorat), 2013.

GOMOIU, Gheorghe I.

(n. 22 VII 1939, Topoloveni, jud. Muscel/azi jud. Argeş – m. 30 VIII 2016, Călineşti, jud. Argeş).

Dirijor de cor, profesor.

Studii muzicale la Liceul *Ion Neculce*, Bucureşti (1956), sub îndrumarea compozitorului Mayter, la Academia de Muzică din Bucureşti, Secţia Pedagogie Muzicală și Dirijat (1963-1966), cu Ion Vicol, Nicolae Popescu, Lucica Pop, Al. Pleşca, Elena Patraş şi la Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, Bucureşti (1972-1977).

Instructor, metodist şi dirijor la Casa Regională Argeş a Creaţiei Populare. A tipărit culegeri de muzică de cor pentru formații de amatori. S-a numărat printre iniţiatorii şi organizatorii cunoscutului Festival Internaţional de Muzică Corală *D. G. Kiriac* din Piteşti. A dirijat: Corul de femei, Topoloveni, Corul mixt, Călineşti, Corul tineretului din Piteşti, Corul mixt din Rucăr, Corul mixt *ARO* din Câmpulung Muscel, Corul mixt *Dacia*, Colibaşi, Corul Sindicatului Învăţământ din Piteşti, Corul Casei de



Cultură din Curtea de Argeş, Corul mixt din Scorniceşti, jud. Olt. Fondatorul şi dirijorul Corului *Ars Nova* (înfiinţat în 1970). Cu această formaţie artistică a obținut numeroase premii şi trofee la festivalurile, concursurile şi manifestările naţionale și internaţionale de gen (Germania, Spania, Rusia, Suedia, Grecia, Italia, Turcia). A susţinut cursuri de dirijat (1981) la Institutul Naţional *Marly le Roi*, din Franţa. În 1987 a fost răsplătit cu *Medalia de Aur* a Asociaţiei Corale din Germania şi cu titlul de *Cetăţean de Onoare* al oraşului Marburg (Germania). A obținut premii pentru compoziţie la Festivalul Naţional de Romanţe *Crizantema de Aur* de la Târgovişte. Din discografia colectivă: *Chindia*, de Alexandru Paşcanu (1981); *Divertisment staccato*, de Ion Runcu (Spania, 1982), *Balada soarelui* (1987), *Noi umblăm şi colindăm*, CD (2003), *De*

prin lume adunate, CD (2006). A fost îngrijitorul culegerilor de coruri: *Pe un mal frumos* (1968), *Pe pârâu de rouă* (1970), *Apleacă-te, bradule!* (1972). Vicepreşedinte al Asociaţiei Naţionale Corale din România; i s-au conferit titlurile de *Fiu al Argeşului* (2007) și *Cetățean de Onoare al Argeșului și Muscelului* (2011).

Bibliografie: Dinu, Ion M. *Oameni de seamă ai Argeşului de ieri şi de astăzi.* Piteşti, Editura Tiparg, 2006; ****Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş*, Editura Paralela 45, Piteşti, 2006; Gheorghe Gomoiu. *Ars Nova – 35 de ani în slujba muzicii corale româneşti*, Editura Alean, Piteşti, 2006; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, Goleşti, 2011; Mavrodin, Teodor. *Argeşul şi Muşcelul, spaţii istorice ale românismului.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2013; *** *In memoriam: Gheorghe Gomoiu*, Editura Tiparg, 2017.

GRECU, Ion N.

(n. 22 VIII 1920, com. Bughea de Jos, jud. Muscel/azi jud. Argeș – m. 3 XII 2011, Piteşti).

Compozitor, etnomuzicolog, folclorist, dirijor şi profesor.

A început studiile muzicale la Conservatorul *Gheorghe Dima* din Cluj (1949-1950), Facultatea de Teorie şi Compoziţie, la Secţia Pedagogie, cu Iuliu Mureşianu şi Tudor Jarda, le-a continuat la Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, Bucureşti (1950-1954), cu Victor Iuşceanu, Emilia Comişel şi Zeno Vancea. A fost profesor (1954-1983) şi director la Şcoala Populară de



Artă din Piteşti (1963-1983), dirijor de cor şi inspector metodist pe probleme muzicale, Inspectoratul de Învăţământ al Regiunii Argeş (1959-1963). A compus muzică corală pentru voci egale şi mixte. A înfiinţat şi a condus cenaclul muzical *George Stephănescu*, Piteşti, a prelucrat şi publicat culegeri de coruri şi folclor: *Cântăm viaţa nouă!* (1962), *Voioasă mi-e inima!* (1964), *Folclor muzical argeşean* (1974), *Cântece pentru două voci egale* (1981), *Coruri* (1989), *Antologie de doine şi balade din Argeş-Muscel* (2004).

A realizat filmul *Obiceiuri străbune*. A publicat articole, studii, recenzii, cronici, antologii, muzică corală şi lucrări de muzicologie: *Gânduri despre creaţia populară* şi *Game străvechi în structura cântecului argeşean* (1970),

în revista *Tribuna Şcolii Argeşene* din Piteşti. Distins cu titlul de *Fiu al Argeşului* (2007) şi în 2011, cu Diploma de Excelenţă în Cultură.

Bibliografie: Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon biobibliografic.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 2000; Dinu, Ion M. *Figuri de dascăli argeşeni.* Piteşti, Edit. Paralela 45, 2001; *Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956– 2006.* Piteşti, Edit. Paralela 45, 2006; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi,* Goleşti, 2011; Pendiuc, Gabriela. *Şcoala Populară de Artă şi Meserii Piteşti – speranţe şi certitudini.* Edit. Tiparg, 2012.

GRIGORESCU, Constantin Şt.
(n.1 VI 1918, satul Şerbăneşti, com. Rociu, jud. Argeş – m. 2 VII 2008, Piteşti, jud. Argeş).
Preot, dirijor.
Absolvent al Seminarului *Neagoe-Vodă* din Curtea de Argeş (1938) şi al Facultăţii de Teologie, Bucureşti (1942). A urmat, simultan, cursuri de canto şi a fost solist al Corului Municipiului Bucureşti. A activat la Corul Radio. Hirotonit preot (1942), a slujit în Basarabia, unde a fost deportat. A revenit în Şerbăneşti şi a slujit ca preot II (1942). Dirijorul corurilor mixte din Şerbăneşti, Gliganu şi Costeşti, cu care a participat la diverse competiţii artistice şi a câştigat numeroase premii. Bas-bariton în Corala *D. G Kiriac*, Piteşti (1956-2008). Preot şi paroh la Biserica Domnească *Sfântul Gheorghe* din Piteşti (1968-2008).



A prelucrat melodii folclorice: *Mândra mea, sprâncene multe!*, *Hei, lună!*, *Radu lui Anghel din Greci*, *Copil printre străini*, *Mă dusei să trec la Olt.* Compoziţie proprie: *În sat la noi.*

Bibliografie: Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Argeş. *Buletin informativ,* Nr. 3, 2008. Piteşti, Editura Alean.

GRIGORESCU, Ion C.
(n. 12 VIII 1950, satul Şerbăneşti, com. Rociu, jud. Argeş).
Interpret de operă (bariton).
Fiul preotului C. Şt. Grigorescu*.
Absolvent al Liceului de Muzică şi Artă Plastică din Piteşti (1969) şi al Conservatorului *Ciprian Porumbescu* din Bucureşti (1977), Secţia de Canto, cu Arta Florescu şi Nicolae Florei. A luat lecţii de canto de la: Ludovic Spiess,



Dorin Teodorescu, Gheorghe Pascu şi Nella Dimitriu-Pascu. A fost profesor la Şcoala Populară de Artă din Slatina, jud. Olt (1978-1979), interpret în corul Operetei din Bucureşti (1979), solist la Teatrul Naţional din Craiova (1979-1982) şi la Opera Română din Bucureşti (1982-1989). A cântat alături de: Ludovic Spiess, Nicolae Herlea, Maria Slătineanu-Nistor, Leontina Văduva, Lucia Ţibuleac, Eugenia Moldoveanu, Daniela Vlădescu, Constantin Gabor, Dorin Teodorescu, Ionel Voineag, Valentin Teodorian, Pompei Harasteanu, Florin Georgescu. A părăsit ţara, fraudulos, în timpul regimului comunist (1989). A avut primul contract la Staadttheater din Aachen, Germania, apoi la Staadttheater Meinz, de unde a ieşit la pensie (1989-2016). Spectacole pe scenele din: Berlin, Weimar, Bonn, Köln, Hannover, Bremen, Wiesbaden, Heidelberg, Essen, Frankfurt, Mannheim. Repertoriul său a avut un spectru larg, de la opera clasică la cea modernă, de la operetă la musical: *Traviata*, *Don Carlos*, *Trubadurul*, *Bal mascat*, *Nabucco*, *Rigoletto*, *Macbeth*, de Giuseppe Verdi; *Bărbierul din Sevilla*, de Gioacchino Rossini; *Mireasa vândută*, de Bedřich Smetana; *Flautul fermecat*, de W. A. Mozart; *Elixirul dragostei*, de Gaetano Donizetti; *Manon Lescaut*, *Tosca*, *Madame Butterfly*, *La Bohème*, de Giacomo Puccini; *Eugen Oneghin* de Piotr Ilici Ceaikovski; *Peter Grimes*, de Benjamin Britten; *Olandezul zburător*, de Wagner; *Mefistofele*, de Arrigo Boito; *Freischüt*, de Carl Maria von Weber; *Lucia di Lammermoore*, de Gaetano Donizetti; *Cavalerul rozelor*, *Salomé*, de Richard Strauss; *Nunta lui Figaro*, de Mozart; *Nevestele vesele din Windsor*, de Otto Nicolai; *Evita* de Dimitris Tsaganos; *La calul bălan*, de Fărămiţă Lambru; *Voievodul ţiganilor*, de Johann Strauss (fiul); *Orfeu în infern*, de Jacques Offenbach. Răsplătit cu premii şi trofee. Bariton de prestigiu, care a cultivat muzica românească peste hotare.

Note autobiografice.

GRIGORESCU, Valentin D.
(n. 23 X 1964, com. Săpata, jud. Argeş)
Interpret de muzică populară.
Absolvent al Liceului Industrial de Chimie din Piteşti (1983), a urmat cursurile Şcolii Populare de Artă din Piteşti, Secţiile Pian şi Canto popular,

cu profesorul D. Codăuş* (1979-1982). În 1998 a fost angajat solist în Orchestra *Doina Argeşului* din Piteşti. A urmat cursurile Universităţii *Transilvania* din Braşov, Facultatea de Muzică, Secţia Pedagogie Muzicală (2002-2007). A înregistrat în Fonoteca Radiodifuziunii Române piesele: *De ce oare-n astă lume?*, *Am zis verde grâu în spic*, *Băieți mândri ca stejarul*, *Ce e viața pe pământ?*, *De trei zile beau întruna*, *Foaie verde-a bobului*, *Foaie verde măr domnesc*, *Mândruța care-i mândruță*, *Ochii-albaștri sunt frumoși*, *Omule bogat!*, *Pusei caii la căruță*, *Tăicuță-al meu cu griji multe!*, *Am iubit în viața mea*, *Aș vrea să cânt în astă-seară*. A evoluat pe scenă alături de Irina Loghin, Nineta Popa şi alţi interpreţi consacraţi ai genului și a colaborat la emisiunile *Tezaur folcloric* realizate de Marioara Murărescu*. Din 2008, şeful Orchestrei *Zavaidoc* a Centrului Cultural Piteşti. Fondatorul Grupului folcloric bărbătesc *Zavaidoc* (2009). A realizat albumele: *Ce e viaţa pe pământ?*, cu orchestra *Doina Argeșului*, dirijor: Dorel Manea (2000); *Lume, lume, mi-ai fost dragă!*, orchestra *Doina Argeşului*, dirijor: Dorel Manea (2001); *Adu-mi vin de Ştefăneşti!*, orchestra *Doina Argeşului*, dirijor Marin Mihalcea (2003); *Ochii-albaștri sunt frumoşi*, orchestra *Doina Argeşului*, dirijor Marin Mihalcea (2006). *Valentin Grigorescu și Grupul Zavaidoc* (2011); *Eu sunt om de omenie*,



orchestra *Doina Argeşului*, dirijor Virgil Iordache (2013); *Despre ginere și soacră*, orchestra *Doina Argeşului*, dirijori Virgil Iordache și Marin Mihalcea (2015).
În 2011, nominalizat *Artist consacrat* la Gala Muzicii Populare Româneşti – zona Muntenia şi titlul de *Fiu al Argeşului*.

Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, Goleşti, 2011; Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Editura TIP-NASTE, 2007.

GRUPUL FOLK *P 600*, PITEŞTI (1978-1986).
Primul grup de muzică folk din Argeş, înfiinţat şi condus de profesorul Viorel Năstase. Grupul a activat la Palatul Culturii din Piteşti. Membri: Viorel



Năstase – chitară şi voce; Valeriu Andrici – percuţie, chitară şi voce; Mihai Dulea – chitară şi voce; Viorel Chirculescu – chitară şi voce; Anişoara Puican – flaut şi voce; Marilena Năstase – pian şi Gh. Paraschivescu – vioară. Profesorul Moise Mitulescu* a compus, pentru acest grup, cântecul *Limba românească*. Turnee şi spectacole în ţară, alături de: Tudor Gheorghe, Mircea Vintilă, Nicu Alifantis, Vasile Şeicaru și Ștefan Hruşcă, Socaciu, Radu Gheorghe, Stela Popescu, Al. Arşinel și Florin Piersic. A obținut premiul I la Festivalul Naţional *Cântarea României*, cu melodiile *Noi* şi *Baladă* (1979), la Festivalul de Muzică Folk, Bârlad și Curtea de Argeş (1979), la Festivalul *Corabia de Aur*, județul Olt (1980). A efectuat înregistrări la Radio Craiova şi la TVR, Bucureşti, cu Petre Magdin (1979). Repertoriul: *Doina*, versuri populare, muzica V. Năstase*; *Să stai în fân*, muzica Mihai Dulea, versuri Ana Blandiana (1981); *Nunta*, inspirație folclorică (1985), *Noi*, versuri Nichita Stănescu; *La poale de codru verde*, folclor, *Ctitorii*, versuri Ion Pillat; *Dorul*, versuri de Lucian Blaga.

Note bibliografice: Viorel Năstase, A. Puican.

H



HEREŞANU(SFETCU), Loredana
(n. 13 III 1973, com. Titeşti-Perişani, jud. Vâlcea).
Solistă de muzică populară.
Familie tradiţională din Argeş, revine în Slănicul Aninoasei, Muscel, în 1978.
Absolventă a Liceului Industrial Nr. 1 din Câmpulung, jud. Argeş (1992) şi a Şcolii Populare de Artă din Piteşti, clasa prof. Elisabeta Grigorescu (1993). A fost solista Orchestrei *Doina Argeşului* din Piteşti, începând din anul 1993. Repertoriul său cuprinde cântecele pastorale din folclorul argeşean şi din mărginime: *Pe dealul de la Nucșoara*, *Iubesc*, *Floarea Tinereții*, *Bate vântul, iarba crește*, *Pădurice, pădurea!*, *Dragoste amăgitoare*, *Neicuță cu doruri multe!*, *Du-mă, Doamne, și mă lasă!*, *Munte, munte, brad frumos!*, *Aseară pe înserat*, *Cucule, pasăre mândră!*, *Jos la fântâna de piatră* ș.a. A fost laureată pe țară a Festivalului *Floarea de stâncă*, organizat în orașul Câmpulung, jud. Argeş (1988) și a Festivalului *Toamna buzoiană*. Mentor i-a fost dirijorul Orchestrei *Doina Argeşului*, Dorel Manea*, sub bagheta căruia a participat la concursuri și la festivaluri de gen. A obținut diverse premii și diplome de recunoaștere a calităților interpretative.

Bibliografie: Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Edit. TIP – NASTE, 2007.

HEROIU, Mihai N.
(n.8 III 1930, com Dobrești, jud. Argeș – m.? 2016, com. Dobrești, jud. Argeș).
Dirijor de cor, fanfară, profesor, preot.
A absolvit cursurile Seminarului *Nifon Mitropolitul* din București (1941-1948) și ale Liceului *I.C. Brătianu* din Pitești (1948-1949). Din motive politice, după doi ani de studii la Facultatea de Horticultură din București, a fost exmatriculat (1950-1952). Între 1952 și



1956 a urmat cursurile Institutului Teologic, București. A fost bibliotecar la Dobrești (1961-1962) și profesor de limba română la școlile generale din Moșteni-Greci și Boțești. Între 1962 și 1964 a urmat cursurile fără frecvență ale Facultății de Filologie de la Institutul Pedagogic, București. În 1960, după retragerea lui Nicolae Șetraru, a preluat conducerea corului din Dobrești. A îmbogățit repertoriul și a participat la evenimentele culturale locale și la competițiile naționale. Preot în Dobrești, din 1970 până la pensionare. A organizat diverse turnee şi schimburi de experienţă: Chizătău, județul Timiș (1972), Suceava şi Pojorâta (1973), Bucium, Sălaj (1978) și Năvodari (1997). Repertoriul său era compus din piese corale româneşti religioase, patriotice şi folclorice compuse de: Ion Vidu, I. D. Chirescu, Florin Bădoi, J. Movilă, Gheorghe Dima, Ciprian Porumbescu, Gheorghe Brătianu, Ion Croitoru.

Bibliografie: Cristocea, Spiridon I. *Dobreşti, Judeţul Argeş. 100 de ani de activitate corală (1902-2002)*, Piteşti, Edit. Paralela 45, 2002.

HUMULESCU, Evghenie (botezat Dimitrie)/ Evghenie Piteşteanul

(n. 14 X 1870, com. Humuleşti, jud. Neamţ – m. 23 III 1931, Curtea de Argeş, jud. Argeş).

Compozitor, arhiereu, psalt, interpret.

În copilărie, cântăreţ la Mănăstirea *Văratec*. Absolvent al Seminarului Central *Nifon Mitropolitul* din Bucureşti (1882-1889) și al Facultății de Teologie din Bucureşti (1894-1898). A fost tuns în monahism, cu numele de *Evghenie*, hirotonit ierodiacon și numit predicator la Mitropolia din Bucureşti (1894). A fost protopsalt la Biserica *Sfântul Spiridon-Nou* din Bucureşti (1894), arhiereu-vicar al Eparhiei Argeş, cu titlul de *Piteşteanul* (1910), arhiereu, slujitor la Biserica *Domniţa Bălaşa* din Bucureşti (1911), arhiereu-vicar la Mitropolia din Iași (1912).

Membru de onoare al Societăţii Cântăreţilor *Părintele Macarie* din Bucureşti (1912). Loctiitor al scaunului de Episcop al Argeşului (1917-1918) și inspector al Şcolii de Cântăreţi de pe lângă Mitropolia din Bucureşti (1923). A compus muzică bisericească vocală: *Veniţi de primiţi lumină!*, glas V, *Sfinte Dumnezeule!*, glas II, în *Carte de muzică*



bisericească, de N. Ploieşteanu (1902); *Iubi-Te-voi, Doamne!*, glas V, (1911); *Troparul Sfântului Spiridon*; *Troparul Sfântului Grigorie Teologul* (1947); *Cărţi în Hristos* (1913).

A mai scris: *Preoţia la evrei*, teză de licenţă (1898); *Păşune duhovnicească*, volum de predici (1901); *Viaţa şi slujba Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou* (1904); *Viaţa şi slujba Sfântului Dimitrie Basarabov* (lucrare rămasă în manuscris); *În cer ne recunoaştem!* – traducere din limba franceză (1913).

Bibliografie: Cosma, V. *Muzicieni din România. Lexicon.* Bucureşti, Editura Muzicală, 2001; Isăroiu, I. *Cultura muzicală românească de tradiţie bizantină în Argeş, sec. XIX – XX.* Piteşti, Edit. Universităţii din Piteşti, 2004.

I

IANCIC, Elena I.
(n. 20 II 1951, Râmnicu Vâlcea)
Profesoară de vioară.
Stabilită în Piteşti din 1966.
Primele studii de vioară, la şapte ani, cu prof. Teodor Geantă şi Marius Giura (1958). A absolvit Liceul de Muzică din Piteşti (1966-1970), clasa prof. Marius Giura, și Conservatorul de Muzică *Ciprian Porumbescu* din Bucureşti (1975), Secţia Pedagogie, Compoziţie Muzicală, Muzicologie, cu prof. Victor Giuleanu (teorie şi solfegiu), Gheorghe Dumitrescu (armonie), Viorel Cosma, Petre Brâncuşi (istoria muzicii).



Profesoară de vioară la Liceul de Muzică și Artă Plastică din Piteşti (1975-2010) și fondatoarea Orchestrei elevilor (1980), cu care a câştigat premii la Festivalul Naţional *Cântarea României.* A înfiinţat două formaţii trio (1980 şi 1983) şi a susţinut concerte la nivel local. Membră a Orchestrei de Cameră a oraşului Piteşti (1975-1995). În 1997 a fost membră în Orchestra simfonică cu care a participat la Concertul omagial al Liceului de Muzică şi Arte plastice *Dinu Lipatti* din Piteşti. Formator de talente, a jurizat diverse concursuri locale şi judeţene (2004-2008). Premii şi distincții.

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Edit. Tiparg, 2007.

IANCIC, Petru P.
(n. 25 I 1941, Timişoara, jud. Timiş)
Profesor de vioară şi violă.
Stabilit în Piteşti din 1969.
A început studiile la Liceul de Muzică din Timişoara (1948-1955, 1956-1961). Stagiul militar l-a efectuat ca violonist în Ansamblul *Ciocârlia* al Armatei, sub conducerea reputatului dirijor Ionel Budişteanu (1961-1963). Absolvent al Conservatorului *Ciprian Porumbescu* din Bucureşti (1969) la Secţia Pedagogie și Compoziţie, cu prof. Gheorghe Marian și Victor Giuleanu.



A fost profesor de vioară şi violă la Liceul de Muzică şi Arte Plastice din Piteşti (1969-2003). Membru în Orchestra simfonică şi de coarde a liceului (1965-1977), membru în Orchestra de Cameră a cadrelor didactice din Liceul de Muzică şi Arte Plastice *Dinu Lipatti*, Piteşti (1983-1989) şi tenor al Corului de Cameră *Serenada* (1984-1990). Mentor şi formator de talente: Dumitru Lupu* şi Daniel Şuţă (stabilit în Germania). A obţinut premii, diplome şi aprecieri publice pentru întreaga activitate pedagogică şi artistică.

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Edit. Tiparg, 2007.

ILARION, Argeşiu / Ilarion al Argeşului; Ilarion Gheorghiade; Ilie Gheorghiade

(n. ? 1777, Curtea de Argeş – m. 7 I 1845, Curtea de Argeş).

Episcop de Argeş, preot, orator, psalt, compozitor.

A dobândit educaţia muzicală şi pe cea cărturărească în casa lui Dionisie Fitinis şi la Aşezământul brâncovenesc *Domniţa Bălaşa* din Bucureşti.

A fost preot, arhimandrit (1808-1819) şi egumen la Mănăstirea Dealu. A îndeplinit funcția de secretar al lui Tudor Vladimirescu (1820-1821) și, după înfrângerea revoluţiei, a fost întemniţat, la *Belvedere* (1821). Monah la Braşov (1821-1823) şi episcop de Argeş (1819-1823 şi 1828-1845).



Ca orator a rostit predici şi cuvântări, precum aceea de la moartea generalului Constantin Ghica (panegiric, 1822), de la ceremonia de primire a generalului Kiseleff la Curtea de Argeş şi a domnitorului Ghica-Vodă (1843). A compus muzică psaltică vocală: *Epitaf răposatului Iosif al Argeşului* (1820). I s-a atribuit textul doxologiei laice: *Mugur, mugurel!* (1821), cântec în stil popular românesc.

Bibliografie: Aricescu, Constantin D. *Istoria revoluţiunii române de la 1821*, Craiova, 1874; Diaconovich, Cornel. *Enciclopedia română,* Sibiu, Edit W. Kraff, 1900; Marinescu, Gheorghe C. Seminarul din Curtea de Argeş (1836 – 1936). Tipografia *Universul,* [1936]; Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon biobibliografic.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 2001.

ILIESCU, Andrei A.
(n. 5 VI 1951, Piteşti, jud. Argeş).
Dirijor de orchestră simfonică, inginer.
A urmat Şcoala Medie de Muzică din Piteşti, Secţia Vioară (1958-1965), Liceul *I. C. Brătianu*, Piteşti (1970) şi Facultatea de Automatică şi Calculatoare, Bucureşti (1975). Fondatorul şi conducătorul Orchestrei de Cameră *Ing* a Institutului Politehnic, Bucureşti (1971-1976) şi instrumentist în Orchestra Simfonică a Inginerilor din România *Petru Ghenghea* (1972). A urmat cursuri de dirijat la Universitatea Naţională de Muzică din Bucureşti (2004). Dirijorul Orchestrei Inginerilor din România (1998). Din repertoriu: *Preludiu la unison* din *Suita I în*



do major, de George Enescu, *Concertul pentru vioară, oboi şi orchestră de coarde, în do minor*, J. S. Bach; oratorii: *Stabat Mater pentru cor şi orchestră, în sol minor*, de Joseph Rheinberger; *Gloria*, *pentru solişti, cor şi orchestră, în re major*, de A. Vivaldi, lucrări clasice de E. Grieg, W. A. Mozart, Giulio Caccini, Tomaso Albinoni, Georg Friedrich Händel. A susţinut concerte şi a efectuat turnee cu orchestra, în ţară şi în străinătate: S.U.A. (2005), Malta (2006), Anglia (2009), Bulgaria, Austria, Spania Germania etc. A făcut înregistrări la Radiodifuziunea Română. Iniţiator de proiecte culturale.

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Edit. Tiparg, 2007.

IOAN, Constantin
[n. 1800 ? Câmpulung, jud. Muscel – m.1875?, Câmpulung, judeţul Muscel]. Psalt, dascăl de psaltichie.
Fost ucenic al lui Macarie Ieromonahul, „epistatul şcoalelor de musichie", atestat pentru a „paradosi" (a preda) muzica bisericească la Şcoala de Cântăreţi din Câmpulung, înfiinţată la 1 IX 1825, printr-o hotărâre domnească. La 10 XI 1825, se atestă prezenţa lui la această şcoală, unde a predat până în 1830, când i-a urmat Nicolae Pandele.

Bibliografie: Ionescu, C. Gh. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic.* Edit. Sagittarius, Iaşi, 2003.

IOAN / ALBULESCU/ Magdalena A.
(n. 25 XI 1948, Piteşti, jud. Argeş). Dirijoare de cor, profesoară (pian).
A urmat studiile muzicale la Liceul de Muzică şi Arte Plastice din Piteşti, Clasa de Pian (1968) şi Conservatorul *Ciprian Porumbescu* din Bucureşti, cu Specializările Pedagogie Muzicală şi Dirijat de Cor Academic, cu profesorii D. D. Botez, Marin Constantin, Petre Crăciun, Silvia Secrieriu (1972). Membră a corurilor *Freamătul* şi *Gaudeamus* ale Conservatorului din Bucureşti, a Corului *Madrigal*, Bucureşti (1968-1972) şi a Corului Filarmonicii din Piteşti (2007-2008). Profesor de pian principal şi ansamblu coral la Liceul de Artă *Dinu Lipatti*, Piteşti (1972-2007) şi director adjunct al Liceului de Artă

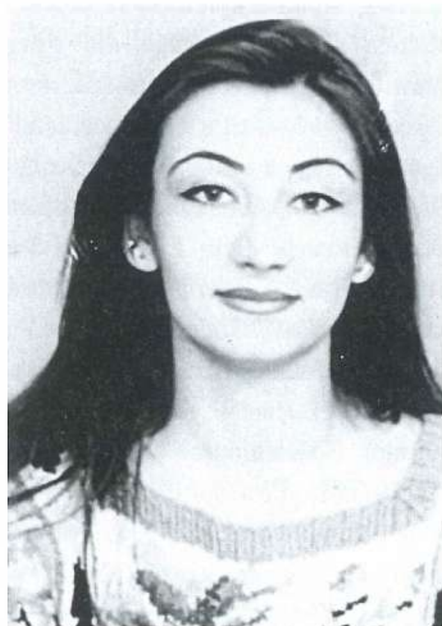


Dinu Lipatti (1996-1997). A dirijat: Corul Mixt de Cameră *Classic* al Sindicatului Învăţământ din Piteşti (1983-1989 şi 1990-2007); Grupul coral *Classic Grup* al Casei Sindicatelor din Piteşti (1973-1989); Corul de femei *Argetena* al Combinatului Petrochimic, Piteşti (1978-1989); Corul de femei al Fabricii *Argeşeana*, Piteşti (1976-1978); Corul mixt *Glissando* al Liceului de Artă *Dinu Lipatti*, Piteşti (2001-2007). A realizat cu grupurile corale frecvente înregistrări la Radio şi la Televiziunea Română (1986-1993). Participări la conferinţe şi simpozioane internaţionale de artă corală: *Gheorghe Dimitrov*, de la Varna (1983), *Astra*, Braşov (1994), *Europa Cantat* la Mainz, Germania (2004). Membră a Asociaţiei Corale Naţionale a României (1995~), a

Fundaţiei *Madrigal* (1992~) și a Cenaclului Muzicienilor Argeşeni de pe lângă UCR. Fondator al *Alianţei Franceze* din Piteşti (1990-2007). Metodistă de pian la Inspectoratul Şcolar Judeţean Argeş (2003-2007), șefa secţiei instrumentale a Centrului Profesorilor de Muzică (2006-2007), membră în Consiliul Consultativ al ISJ Argeş (2003-2007). Cronicar muzical la Revista de cultură *Argeş* (1988-1989). Turnee, concerte, concursuri şi participări la festivaluri internaționale: Nancy (1991), Metz, Luxemburg, Barcelona, Sorento. A participat la toate ediţiile concursurilor și festivalurilor: *Cântarea României* (fazele locale şi naţionale), *D. G. Kiriac*, Piteşti (1992-2007), *Ciprian Porumbescu*, Suceava (1986), *George Dima*, Braşov (1988), *Ioan D. Chirescu*, Constanţa (1986-1987). Activitatea pedagogică i-a fost încununată cu diplome de excelenţă şi titlul *Profesor evidenţiat* (1985), acordate de către Ministerul Educației și Cercetării din Bucureşti. Elevii îndrumaţi au câştigat premii şi diplome la olimpiadele şcolare naţionale: Târgu Jiu (2003), Ploieşti, Piteşti, Brăila (2005), Turnu Severin (2007). Membră a UCIMR. I s-a conferit titlul onorific de *Fiică a Argeşului* (2007).

Bibliografie: Dicţionarul *International Who's Who in Music and Musicians*, Cambridge, 1990; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, Goleşti, 2007; Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti*. Edit. Tiparg, 2007.

IOAN / BURCEA, Raluca, V.
(n. 22 V 1977, Piteşti, jud. Argeş). Compozitoare, profesoară.
Absolventă a Liceului de Artă *Dinu Lipatti*, Piteşti (1996) şi a Universităţii Naţionale de Muzică din Bucureşti, Facultatea de Compoziţie, clasa prof. Liviu Dănceanu (2001). Profesoară de pian la Liceul *Dinu Lipatti* din Bucureşti (2002~). A compus muzică de scenă: *Alchimistul* după romanul lui P. Coehlo, jucat la Teatrul *Odeon*, Bucureşti (2002); *Maşinăria Cehov*, de Matei Vişniec (2003); *Lucreţia Borgia*, de Victor Hugo, Teatrul Naţional din Bucureşti (2004); *Peer Gynt*, de Henrik Ibsen, jucat la Teatrul Naţional *V. Alecsandri*, Iaşi (2005); muzică contemporană: *Două imagini pentru flaut, violoncel şi pian* (1999), *Alpha helix* (2000), *Cantata Sombras y*



aguas pentru tenor şi orchestră (2001). A susţinut recitaluri de jazz cu *The Jazz Quartett* la Muzeul Naţional de Artă din Bucureşti.

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Edit. Tiparg, 2007.

IONESCU, Alin-Lucian D.

(n. 3 VI 1980, mun. Piteşti, jud. Argeş).
Dirijor, compozitor, profesor.
Studii muzicale la Liceul de Artă *Dinu Lipatti* din Piteşti (1999), Universitatea Naţională de Muzică din Bucureşti, Facultatea de Compoziţie, Muzicologie, Pedagogie Muzicală, Dirijat Cor, cu Valentin Gruescu şi Dolores Chelariu (2004), Universitatea Naţională de Muzică din Bucureşti, Facultatea de Interpretare Muzicală – Pian – clasa prof. Veronica Gaşpar (2009). A urmat cursuri de măiestrie cu pianiştii: Elisabeth Leonskaya, Mark Racz, Einar-Günter Heinemann, Iustin Oprean, Constantin Ionescu-Vovu. *Doctor în muzicologie*, cu teza *Orientări stilistico-interpretative în creaţia pianistică pentru mâna stângă solo* (2013). Din 2001, profesor de pian în şcoli din Bucureşti, iar din 2008, şi asistent universitar la Universitatea de Stat din Piteşti. A susţinut recitaluri la Piteşti, Râmnicu Vâlcea, Craiova, Constanţa, Bucureşti. Între 2003 şi 2005 a făcut parte din Orchestra *Concerto* a U.N.M. Bucureşti. A efectuat turnee în străinătate cu Corul de copii *Symbol* al Patriarhiei Române.



În 2009, a imprimat CD-ul *Bijuterii corale* la Radio *Trinitas*. A coordonat concertele: *In Memoriam Paul Hindemith* (2003); *In Memoriam Charles Ives* (2004); *In Memoriam George Gershwin* (2007); *In Memoriam Dinu Lipatti-60* (2010). Articole şi studii de specialitate în volume colective. În 2012, publică volumul aniversar *In Memoriam Dinu Lipatti-60.*

Note autobiografice.

IONESCU, Constantin A.

(n. 23 XI 1912, satul Moşteni-Greci, com. Boţeşti, jud. Muscel – m. 8 VI 1995, Bucureşti).
Sociolog muzical, etnomuzicolog, cadru didactic şi psiholog.
A urmat cursurile Seminarului Central din Bucureşti (1924-1932), cu George Breazul şi cu Ion Popescu-Pasărea şi



CONSTANTIN A. IONESCU
Doctor în psihologie







EDITURA MUZICALĂ

cursurile Conservatorului din Bucureşti (1932-1937). A studiat cu profesorii: Mihail Jora, Dumitru Cuclin, Constantin Brăiloiu. A urmat Academia Muzicală Religioasă (1936-1938) şi Facultatea de Filosofie şi Litere din Bucureşti (1939-1943). *Doctor în psihologie* (1978). Profesor la Institutul Militar Muzical din Bucureşti (1941-1953), director în Direcţia Generală a Muzicii din Ministerul Artelor (1945-1948). A fost profesor şi director de studii la Liceul de Muzică Nr. 1 din Bucureşti (1953-1957), lector (1967-1969), conferenţiar (1969-1978), decan la Facultatea Teoretică a Conservatorului, Bucureşti (1969-1972). A iniţiat cercetări în sfera psihologiei şi sociologiei muzicale. A publicat: volumul de muzicologie – *Psihologia configuraţiei şi unele cercetări asupra muzicalităţii* (1982); culegeri de folclor: *Colinde cu text şi melodie* (1944); antologii muzicale: *30 Colinde* (1948); *Cântece pentru Pionieri şi şcolari* (1968); *Cântece pentru tineret* (1982).

Bibliografie: Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon biobibliografic.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 2001; Ionescu, C. Gheorghe. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic.* Edit. Sagittarius, 2003.

IONESCU, ION

(n. 18 VIII 1944, satul Drăgăneşti, com. Goleşti, jud. Vâlcea).

Instrumentist.

Stabilit în Argeş din 1965.

A debutat în taraful din comuna natală, sub îndrumarea învăţătorului Bogdan Popescu. La sfatul interpretului Florea



Netcu, s-a angajat solist în Orchestra *Doina Argeşului* (1965-1995). A cântat la: fluier, clarinet, ocarină, caval, cimpoi, tilincă, saxofon şi taragot. A absolvit Şcoala Populară de Artă, Piteşti, Secţia Clarinet, clasa Romulus Ispas. A susţinut concerte în ţară şi în străinătate, alături de: Florea Netcu, Dumitru Fărcaş, Gheorghe Zamfir. A realizat înregistrări la Societatea Română de Radiodifuziune şi unele imprimări la Electrecord. A concertat sub bagheta dirijorilor: Fl. Economu, George Moreanu, Emil Tănase, Dorel Manea, George Vancu, alături de Irina Loghin, S. Vicoveanca, Gică Petrescu, Ion Dolănescu, Benone Sinulescu. La Festivalul *Cântarea României*, din 1983 şi 1987, a obținut locul întâi. Ministerul Culturii şi Cultelor i-a acordat diplomă de excelenţă (2001). Din repertoriu: *Sârba de la Golești, Brâul de la Golești, Jocul Pingeaua, Doină, Joc, Brâul, Hora de la Bascov, Sârba fetelor, Breaza din Domnești* (la ocarină), *Ungurica din Argeș, Breaza lui Matache, Cântec bătrânesc, Ca la Breaza, Ca pe luncă, Sârbă din Muscel, Hora lui Gigi Floroiu, Doină muntenească, Sârbă de la Corbi.*

Discografie: *Vechi melodii orchestrale.*

Instrumentist în Orchestra *Doina Argeșului*, Piteşti. A fost distins, în 2011, cu titlul de *Fiu al Argeşului.*

Bibliografie: Mitulescu, Moise; Ciuculescu, T. *Virtuozi ai fluierului. Interpreţi din Argeş-Muscel.* Piteşti, Edit. Alean, 2009; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi,* Goleşti, 2011.

IONESCU, Ion C.

(n. 6 IV 1922, com. Dobreşti, jud. Muscel/azi jud. Argeş – m. 17 VII 2004, Topoloveni, jud. Argeş).

Dirijor, preot.

A studiat la Seminarul Teologic Central din Bucureşti (1934-1942). Preot în Basarabia (1943). A început cursurile Facultăţii de Teologie din Cernăuţi și, în urma transferului, a absolvit-o în 1947, la Suceava. Preot la Călineşti şi Topoloveni, judeţul Argeş (1946-1956). În 55 de ani de activitate dirijorală a condus corurile din: Topoloveni, Ştefăneşti, Dobreşti, Găeşti, Negreşti, Priboieni, Ţigăneşti, Leordeni, Petreşti,



jud. Dâmbovița ș.a. A efectuat turnee şi spectacole în ţară şi în străinătate. Laureat în 1975 şi 1982 al Festivalului *D. G. Kiriac*, cu formația corală din Leordeni şi în 1984 cu cea din orașul Topoloveni, Argeș. A obținut trofeul Festivalului *Ciprian Porumbescu* din Suceava, în 1972 şi 1990, cu formația corală din Topoloveni. În 1986, la Lugoj, a câștigat trofeul Festivalului *Ion Vidu*. Apreciat de compozitorii: Gheorghe Bazavan, Ion Dumitrescu, Alexandru Paşcanu, Mircea Neagu, Constantin Romaşcanu. A fost răsplătit cu titlul *Iconom stavrofor* şi *Crucea Patriarhală*. A primit titlul de *Cetăţean de Onoare* al oraşului Topoloveni (1997) şi Diplomă de Excelenţă pentru întreaga activitate artistică (2001).

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Piteşti, 1971; Dinu, Ion M. *Oameni de seamă ai Argeşului de ieri şi de astăzi*. Piteşti, Edit. Tiparg, 2004.

IONESCU, Ion D.

(n. 6 IV 1979, Piteşti, jud. Argeş). Compozitor, pianist.

Stabilit în S.U.A.

Absolvent al Liceului de Muzică din Piteşti (1986-1995). A urmat Şcoala de Muzică din Manhattan (1996-1999) şi Universitatea de Muzică *Mannes College of Music* (2002-2007), cu profesorul de compoziţie Rudy Palmer. Între 1984 şi 1999 a susţinut concerte în ţară şi în străinătate. A debutat cu propriile piese la New York: *Steinway Hall* (2000), *Cami Hall* (2001). La *Carnegie Hall* (2002-2004), participant cu piesa proprie *Why?*, dedicată dezastrului de la 11 septembrie 2001, unde a fost voluntar în operaţiunile de salvare. A concertat la: *Markin Concert Hall* (2005), *The National Arts Club* (2006),



Di Capo Opera Theater (2007). Compoziţii proprii: *Hell and Paradise, Variaţiuni în re minor, Summer in Romania, Confusion, Rain.* Muzică de film şi teatru muzical: *Long Story Short*; *Time Being.* Apariţii discografice: *Atmosphere, October Requiem, Last in Reality, Time Being.* Premii: locul al II-lea la Concursul Naţional *Ciprian Porumbescu* din Suceava; locul II, *Bertelsmann's World of Expression Scholarship Program* – compoziţie (1998); *Omega Psi Phi Fraternity, Inc.*, locul I (1999). În 2008, distins cu titlul onorific de *Fiu al Argeşului.*

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Editura Tiparg, 2007; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, Goleşti, 2008.

IONESCU, Maria Ortansa Gr.

(n. 6 VIII 1901, Pitești – m. 2 XI 1969, București).

Mezzosoprană, profesoară.

A studiat pianul din copilărie.

A urmat Școala Profesională din Pitești, Secția Croitorie, pe care a absolvit-o la București (1919). A activat în grupurile artistice din Pitești. A fost soră de caritate într-un spital de răniți (1917). A urmat cursul de teorie și solfegii cu profesorul D. G. Kiriac, Clasa de Canto Principal (1920). A urmat cursurile Conservatorului de Muzică și Artă Dramatică, București (1921-1925), Secția Pedagogie Muzicală și Secția Canto (1922-1927).



Membră a Societății Corale *Carmen* din București, conduse de I. D. Chirescu (1925-1933) și a Corului Patriarhiei, condus de compozitorul Gheorghe Cucu (1920). Între 1920 și 1925, a fost profesoară de muzică la școli din București (Școala Primară de Fete Nr. 25 *Mihail Kogălniceanu*, Școala Primară de Fete Nr. 15 *Iancu Zalomit*, Liceul Comercial de Fete, Școala Primară de Fete *Domnița Maria*, Liceul Ortodox *Zoe Romniceanu*), Școala Normală de Fete din Pitești (1925). A efectuat turnee în țară și în străinătate: Polonia (1936), cu Societatea Corală *Carmen* (1923-1926). Din repertoriu: *Ce te legeni, codrule?*, versuri de M. Eminescu; *Liedul*, de Beethoven. A interpretat rolul *Ciociosan* din opereta *Madam Butterfly*, de G. Puccini (1926), *La favorita*, de G. Donizetti. A avut rol în opereta *Crai Nou* la Festivalul de Muzică Românească pentru comemorarea lui



Ciprian Porumbescu (1928) şi în opereta *La şezătoare*, de Tiberiu Brediceanu. A participat la câteva concerte religioase organizate de Ateneul Popular *Ionescu-Gion* din Piteşti şi de Biserica *Sf. Vineri* din Piteşti (1929). A compus piesa *La moară*, pe versuri de poetul Rusalin Mureşan. A publicat compoziţia în cinci tablouri *Naşterea Domnului* (1936). În 2015 a fost publicat, *in memoriam*, volumul autobiografic *Din viaţa mea.*

Bibliografie: Ionescu, Maria Ortansa. *Din viaţa mea.* Bucureşti, Edit. Neverland, 2015.

IONESCU, Marin (Marinache)
(n. 9 III 1909, com. Teiu, jud. Argeş – m. 19 X 1992, Bucureşti).
Psalt, bizantinolog, teolog.
A urmat cursurile Seminarului Central, Bucureşti (1921-1928), ale Facultăţii de Teologie, Bucureşti (1928-1929), ale Conservatorului, Bucureşti (1928-1929), ale Institutului Teologic Catolic din Paris (1929-1930) şi ale *Schola Cantorum* din Paris (1929-1934). Cântăreţ la Biserica *Izvor* din Bucureşti (1928-1929) şi la Capela Ortodoxă din Paris (1929-1934). Întors în ţară, a fost funcţionar superior la Ministerul Agriculturii din Bucureşti (1934-1941) şi bizantinolog-cercetător în colectivul de editare a manuscriselor muzicale de la Putna, pe lângă Biblioteca Centrală de Stat (1975-1990). Distins cu premiile U.C.R. (1980, 1983). A publicat studiul *Şcoala muzicală de la Putna. Manuscrisul nr. 56/544/576 de la Mănăstirea Putna: Antologhion*, *Un catalog al manuscriselor muzicale de la Putna*, în colaborare cu Titus Moisescu* (1982). Studii şi articole de muzicologie au apărut în revistele de specialitate din ţară şi din străinătate.

Bibliografie: Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon biobibliografic.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 2001; Ionescu, C. Gheorghe. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic.* Edit. Sagittarius, 2003; *** *Dicţionar de muzică bisericească românească.* Bucureşti, Editura *Basilica*, 2013.

IORDACHE, Florin N.
(n. 14 X 1975, satul Conţeşti, com. Davideşti, jud. Argeş).
Instrumentist (chitară, contrabas).
A urmat cursurile Liceului Industrial Colibaşi, Argeş (1990-1994) şi ale Facultăţii de Muzică *Spiru Haret* din



Bucureşti, Secţia Pedagogie Muzicală (2010). Este instrumentist al Tarafului *Zavaidoc*, din Piteşti (2005~) şi colaborator al Orchestrei *Doina Argeşului* şi *Dorul* (2006~). Participant la Festivalul Internaţional *Sus pe Argeş, la izvoare* şi la Festivalul *Carpaţi* (2010-2011). A realizat înregistrări radio-TV în diferite studiouri din ţară, cu interpreţi de marcă ai folclorului românesc. A interpretat melodiile din repertoriile orchestrelor în care a activat. Distins cu premii şi trofee.

Note autobiografice.

IORDACHE, Virgil N.

(n. 23 XII 1970, satul Conţeşti, com. Davideşti, judeţul Argeş).

Dirijor, violonist, profesor.

Absolvent al Liceului Industrial din Colibaşi, Argeş (1985-1989), al Şcolii Populare de Artă, Piteşti (1985-1988) şi al Universităţii *Transilvania* din Braşov, Facultatea de Muzică, Secţia Pedagogie Muzicală (2003-2007). Instrumentist în Orchestra *Doina Argeşului* (1993), sub bagheta lui Dorel Manea*. Profesor de muzică la şcoala din Mioveni, Argeş (2007~). Dirijorul tarafului folcloric *Tudor Gheorghe* (2000), colaborator al Ansamblului *Teleormanul* condus de cunoscutul Liviu Vasilică (1996-1999), colaborator al Orchestrei Naţionale conduse de Gheorghe Zamfir şi al Ansamblului *Junii Sibiului*. Dirijor la ediţia a II-a a Festivalului *Zavaidoc*. Este dirijorul Orchestrei *Doina Argeşului*, după pensionarea lui Marin Mihalcea (2013). A efectuat turnee în ţări din Europa şi la Chişinău, Republica Moldova (2009), unde a cântat alături de Tudor Gheorghe. A primit titlul onorific de *Fiu al Argeşului* (2011).

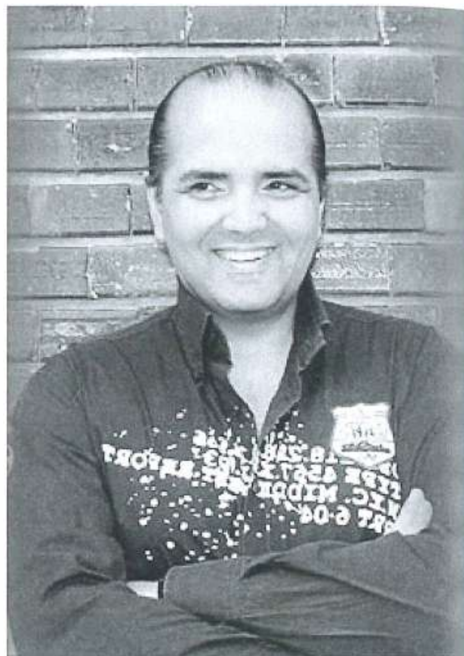


Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, Goleşti, 2011.

IORDĂCHESCU, Gheorghe
(n. 7 IX 1951, com. Şuici, jud. Argeş).
Solist vocal de muzică populară.
Absolvent al Liceului Teoretic *Vlaicu-Vodă* din Curtea de Argeş şi al Universităţii *Constantin Brâncoveanu* din Piteşti, Facultatea de Administraţie şi Servicii Publice. Angajat la Sectorul Distrigaz – Sud, Curtea de Argeş (1975~). Solist vocal al Ansamblului folcloric *Argeşelul* (1973~). Membru fondator al Grupului vocal bărbătesc *Rapsozii Argeşului*, Curtea de Argeş (2007~). Repertoriul cuprinde melodii din zona Argeş-Muscel. Premii la concursuri şi festivaluri: locul II la Festivalul Judeţean *Narcisa de Aur* şi locul I la Festivalul *Carpaţi* (1978), locul III la fazele republicane ale Festivalului *Cântarea României* (1981, 1983). A efectuat turnee cu Ansamblul *Argeşul* în ţară şi în Europa. A primit titlul de *Fiu al Argeşului* (2011).

Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, Goleşti, 2011.

IORDĂCHIOAIE, Daniel
(n. 9 VII 1968, Ştefăneşti, jud. Argeş).
Interpret şi compozitor de muzică uşoară.
Absolvent al Liceului *Constantin Burcă* din Paşcani (1986) şi al Şcolii Populare de Artă din Piteşti (1973-1980). A debutat cu formaţia *Gramofon* (1980).



A participat la *Festivalul Naţional Mamaia* (1987), la Concursul *Intertalent*, Praga (1987) și Concursul *ORDA*, Praga (1989). Solist la Teatrul *Alexandru Davila*, Piteşti (1987), la Teatrul *Toma Caragiu*, Ploieşti (1994). A jurizat concursuri de muzică ușoară și ediții ale Festivalului de Interpretare *Mamaia Copiilor* (2003-2005). A realizat turnee în Germania, Norvegia, Suedia, Coreea ș.a. A primit numeroase premii la concursuri şi festivaluri muzicale, teatru de revistă şi umor, în ţară şi în străinătate. A prezentat emisiuni la TVR: *Album duminical (*1996), *Ba da, ba nu!* (1997-2000), *Seara porţilor deschise* (1998). În colaborare: *Bucureştiul de altădată* (1998), *Tip-top minitop* (1998). Repertoriul: Dumitru Lupu –

Între noi e o stea, *Mă-ntorc la tine, mare albastră!*; Ion Cristinoiu – *Dacă într-o zi mă vei iubi*, *Frumoasa doamnă Angela*; Dan Iagnov – *Am fost actor*; Temistocle Popa – *Seară frumoasă de vară, Românie!*; Dani Constantin – *E,E,E, Iubire!*, *Crede în iubire!*. Scrie versuri pentru muzica lui Viorel Gavrilă, Elena Cârstea, Mihai Vanica, Petre Geambaşu. Din creația proprie: *Moldovean Blues*, *Protest*, *Zile şi nopţi*, *O fetiţă ştrengăriţă*, *Parfumul de şoapte*. Discografie: *Daniel*, vol. 1 (1987), *Daniel*, vol. 2 (1989), *Acel paradis pierdut* (1992), *Moldovean blues* (1996), *Best of Daniel Iordăchioaie* (2009). Titlul de *Cetăţean de Onoare* al oraşului Paşcani (2003).

Note autobiografice.

ISĂROIU, Ion-Gheorghe I.
(n. 26 VI 1956, com. Priboieni, jud. Argeş).
Muzicolog, bizantinolog, teolog, dirijor, profesor. Absolvent al cursurilor Seminarului Teologic din Bucureşti (1978), ale Institutului Teologic de grad universitar din Bucureşti (1983), cu Marin Velea, Nicu Moldoveanu şi Chiril Popescu. *Doctor în muzică*, cu teza *Cultura românească de tradiţie bizantină în Argeş, secolele XIX-XX* (2004). Preot (1983-1989) și dirijorul corului cadrelor didactice din Priboieni între anii 1989 și 1990.



Asistent universitar (1996-1997), lector (1996-2006), conf. univ., titularul Catedrei de Muzică Bisericească şi Ritual a Facultăţii de Teologie, Universitatea de Stat din Piteşti (2007~). Dirijorul Corului *Sfânta Filofteia*, al Facultăţii de Teologie din Piteşti (1997~), al Corului *Preot Ion Ionescu* din Topoloveni, județul Argeş (2004~). A publicat în volum teza de doctorat *Cultura românească de tradiţie bizantină în Argeş, secolele XIX-XX* (2004); lucrări în colaborare (2007): *Doxatar*, *Triod*, *Penticostar*, *Ghelasie Basarabeanu*. Volumul monografic apărut în 2008, *Ghelasie Basarabeanu – personalitate marcantă a muzicii bizantine*.
Comunicări: *Seminarul „Neagoe-Vodă" din Curtea de Argeş, în secolul al*

XIX-lea şi prima jumătate a secolului al XX-lea (2002), *Limbajul teologico-filosofic în muzică* (2007). A publicat articole în reviste de specialitate. Pentru merite deosebite a primit distincţiile *Crucea Patriarhală* şi *Iconom Stavrofor* (1996). În 2007, a devenit membru al UCMR și i s-a acordat titlul de *Fiu al Argeşului*.

Bibliografie: Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon biobibliografic.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 2001; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, Goleşti, 2007.

ISTRATE, Constantin

(n. 17 V 1947, Bucureşti).

Instrumentist, profesor.

Stabilit în Argeş (1971).

Absolvent al Liceului de Muzică şi Arte Plastice din Braşov (1966) și al Conservatorului *George Enescu*, Iaşi (1971). Profesor de clarinet la Liceul de Muzică şi Arte Plastice din Piteşti (1971-1976), solist instrumentist la saxofon și clarinet, Secţia de Estradă a Teatrului *Alexandru Davila* din Piteşti (1976-1984), instructor de muzică la C.I.C.P.M.A.M. Argeş (1984-1990), profesor la Şcoala Populară de Arte şi Meserii din Piteşti (1990-2010). Solist şi dirijor al ansamblurilor folclorice *Dorul*, Piteşti (1972-2000), *Dacia*, Colibaşi, *Carpaţi* şi *ARO*, Câmpulung. A fost colaborator la Ansamblul folcloric *Ciuleandra* din Topoloveni (1992). Participant la unele festivaluri, spectacole şi concursuri naţionale şi internaţionale. A colaborat cu: Ion Dolănescu, Irina Loghin, Maria Ciobanu, Benone Sinulescu, Maria Dragomiroiu, Liviu Vasilică, Lucreţia Ciobanu, Dumitru Fărcaş, Gheorghe Zamfir, Paraschiv Oprea ş.a. I s-au acordat premii, diplome, distincţii. În 2011, i s-a acordat titlul onorific de *Fiu al Argeşului*.

Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi,* Goleşti, 2011.

IVAŞCU, Ion S.

(n. 10 VIII 1899, com. Brădetu, jud. Argeş – m. 21 VII 1977, com. Brădetu, jud. Argeş).

Lutier, autodidact. Tâmplar de lux.

În 1923, a construit prima vioară după caietul cu tehnici al prof. Remus Macarie*. A realizat 80 de viori şi câteva ţambale, numerotate şi datate, după modelul lui Macarie. Pentru iscusinţă şi talent a primit diplome şi aprecieri publice.

Note biografice:Valeriu I. Ivașcu.

IVAŞCU, Valeriu I.

(n. 23 IV 1936, com. Brăduleţ, Argeş).

Lutier, autodidact.

Absolvent al Liceului Teoretic de Băieţi din Piteşti (1954), al Şcolii Tehnice de Construcţii Drumuri şi Poduri din Curtea de Argeş (1962). Tehnician constructor în Valea Jiului



(1962-1965), la Drumuri Naţionale din Piteşti (1965-1977) şi la Direcţia Apelor Argeş-Vedea (1977-1995).
A fost finul de botez al institutoarei Tatiana și al farmacistului Nicolae Bobancu, activiști culturali în județul Argeș, de la care a luat lecții de muzică. Ca lutier, a aplicat tehnici proprii în confecţionarea a 18 viori. A executat prima vioară în 1977. A donat vioara nr. 6 Muzeului Judeţean Argeş (1983).
De-a lungul vieții a recondiționat peste 500 de viori ale instrumentiștilor argeşeni. A obținut numeroase premii și trofee la festivaluri și competiții meșteșugărești. Prezenţe în presa locală şi centrală. A primit aprecieri și recunoașteri publice.

Note autobiografice.

IZBĂŞESCU, Marin

(n. 21 VII 1946, com. Ungheni, jud. Argeş).
Solist de muzică populară.
A urmat cursurile Liceului Teoretic din Codlea, jud. Braşov (1964) şi ale Şcolii Populare de Artă din Piteşti, Secţia Canto Popular. A avut ca mentor la fluier şi caval pe solista Sevastiţa Tănăsescu. A continuat studiile la Conservatorul *Ciprian Porumbescu* din Bucureşti, cu Maria Dohatcu. A colaborat cu formaţii şi ansambluri folclorice de amatori sau profesioniste din Râmnicu Vâlcea şi Piteşti (*Dacia*, *Constructorul* şi *Chindia*).

Bibliografie: Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Edit. TIP – NASTE, 2007.

J

JALOBEANU, Anca Felicia Mihaela (n.? VIII 1944, Câmpulung, județul Muscel/astăzi Argeş).
Muzicolog, psiholog, profesoară.
Cursurile liceale, în orașul natal (1962). A absolvit cursurile Conservatorului din Bucureşti (1968), cu profesorii Victor Giuleanu, Zeno Vancea, Octavian Lazăr Cosma, Adrian Raţiu. A urmat Facultatea de Psihologie de la Nisa, Franţa (1989). A fost profesoară de muzică (1967-1968), documentarist ştiinţific (1968-1973) şi istoric de artă (cercetătoare) în cadrul Institutului de Istoria Artei al Academiei Române (1973-1983). Până la pensionare, a fost psiholog la Spitalul Municipal din Nisa, Franța. A susţinut şi a publicat comunicări ştiinţifice, referate şi eseuri: *Un moment din dialectica învăţământului muzical românesc* (1970); *Probleme de sociologie ale muzicii de avangardă*; *Despre unele particularităţi contemporane ale procesului comunicării în muzică* (1976) și *L`ésprit de la forme dans la musique de Georges Enesco* (1978). Participări la diferite conferinţe şi simpozioane de estetică și muzicologie, a realizat emisiuni radiofonice și a susținut diverse conferințe.

Bibliografie: Raţiu, Ileana. *Recenzii. Muzica şi Publicul,* în *Muzica*, Bucureşti, nr. 2, 1977; Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon biobibliografic.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 2001.

ALBUM FOTO



Ansamblul folcloric *Dorul* – Pitești (călușarii).



Ansamblul folcloric *Dorul* – Pitești.



Ansamblul folcloric *Ciobănaşul* – Corbi.



Ansamblul folcloric *Ciuleandra* – Topoloveni.



Ansamblul folcloric *Plai de dor* – Mioveni.



Ghelasie Basarabeanu – *Buchet muzical* (manuscris).



Brâul de la Boteni, cu Aurelian Popescu.



Casa memorială *Dinu Lipatti* – Fundățeanca, Leordeni.



Căluşarii de la Stolnici.



Concursul *Narcisa de Aur.*

TEATRUL DE VARA TRIVALEA

JOI 10 IULIE 1947

ORELE 5 DUPA AMIAZA

MARE FESTIVAL

ARTISTIC-CULTURAL

ORGANIZAT DE

CORALA CANTAREA ARGESULUI

SI CAMINELE CULTURALE SATESTI

sub patronajul D-nei si D-lui Deputat Constantin Doncea

SE VOR EXECUTA:

Coruri populare - Solo-voce (doine) - Doine din caval şi din frunză · Joc de căluşari

DANSURI NATIONALE

SEARA DELA ORELE 21 URMEAZA

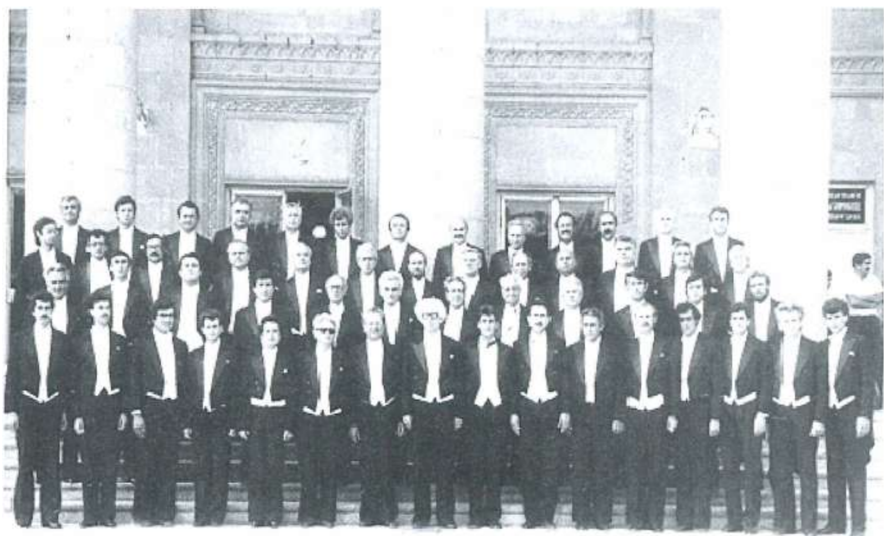
BALUL CORALEI

In Saloanele Cercului Militar

Surprize, Bufet bine asortat. Orchestră jazz

Biletele se găsesc la Căminul Cultural Judeţean (Palatul Profesorilor)

Corala Cântarea Argeşului – afiş.



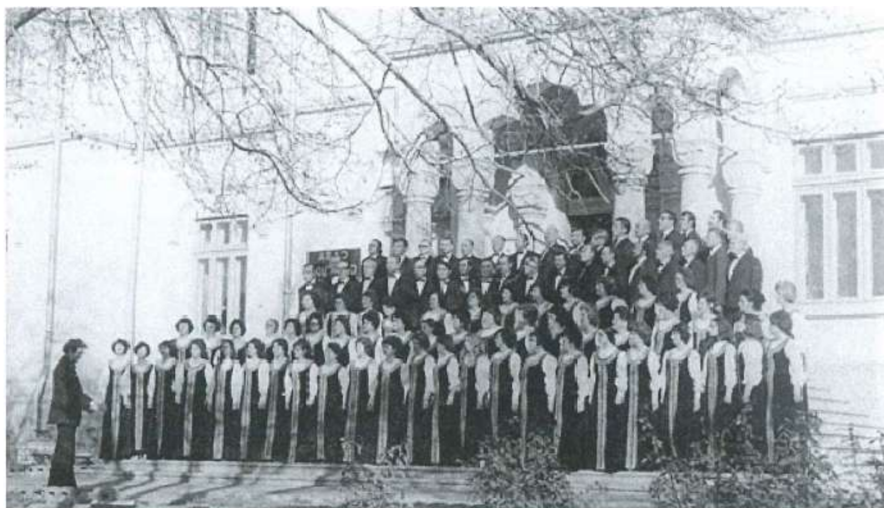
Corala *D.G. Kiriac*, în 1969. Dirijor: Emanoil Popescu.



Corala *D.G. Kiriac*, dirijor: Moise Mitulescu.



Corala *D.G. Kiriac* – azi. Dirijor: Georgică Paraschivescu.


Corala *Negru-Vodă*, în 1968-1988, dirijor: Moise Mitulescu.



Corala *Negru-Vodă* – Câmpulung, la 70 de ani.



Corul *Ars Nova*, Pitești. Dirijor: Gheorghe Gomoiu.



Corul bărbătesc al Palatului Culturii, Piteşti, dirijor: Emanoil Popescu.



Corul Bărbătesc al Palatului Culturii, Pitești – afiș.



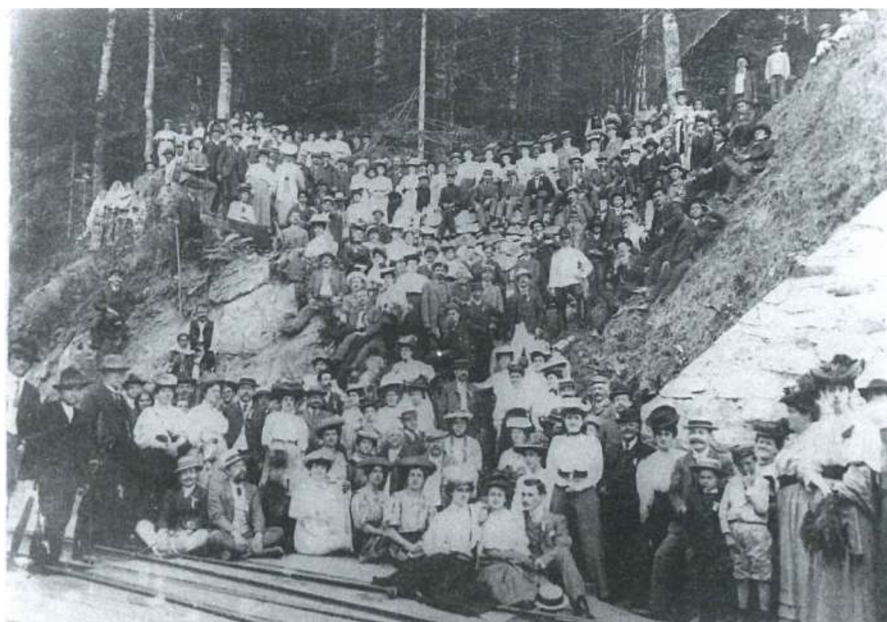
Corul Bisericii *Sfânta Vineri*, Pitești – 1931.



Corul Catedralei *Sfântul Gheorghe*, 1929.
În mijloc, dirijorul Anghel Constantinescu.



Corul Catedralei *Sfântul Gheorghe* din Pitești, 1936.



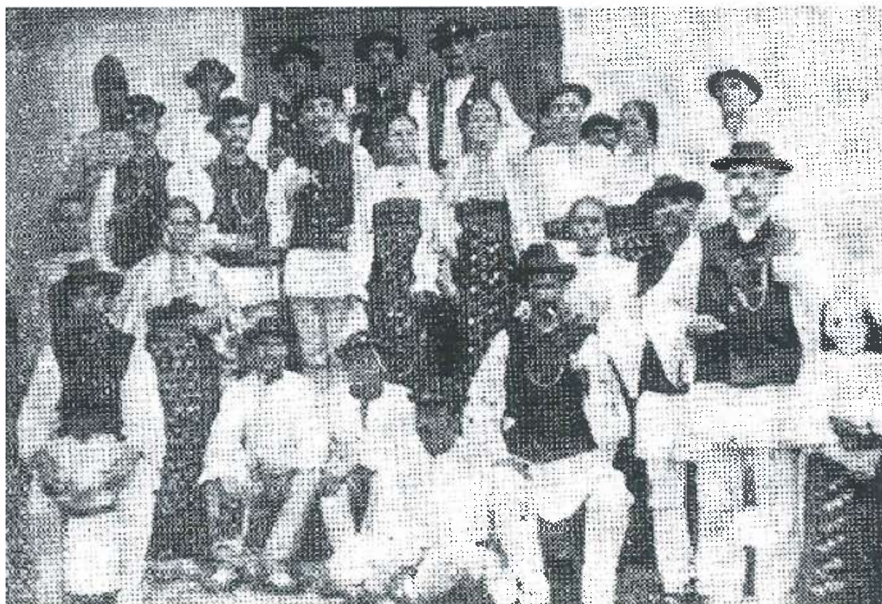
Corul *Liedertafel*, în excursie la Cumpăna (1906).



Corul C.A.T.C. Piteşti, în 1984.



Corul *Clasic*, dirijor: Magdalena Ioan,
alături de D. D. Botez, Ludovic Paceag... 1981/1982.



Corul din Domneşti, în 1903.



Corul din Dobrești, în 1935, dirijor: Nicolae Șetraru (jos, dreapta).



Corul din Leordeni, în 1922.



Corul din Muşăteşti, dirijor: Ghica Popescu şi în dreapta, jos, Gheorghe Marinescu-Trubadurul.



Corul din Topoloveni, dirijor: Ion Ionescu.



Corul *Effatta* al Bisericii Mavrodolu, Pitești.



Corul *Freamătul Argeşului*, în 1926. În mijloc prof. Constantin Albu.



Corul Liceului *I.C.Brătianu*, Pitești, dirijor: Maria Comănescu.



Corul Liceului de Artă, în concurs televizat 1967,
dirijor: Moise Mitulescu. Prezentator: Ioan Pop Simion.



Corul mixt din Călineşti, dirijor Moise: Mitulescu.



Corul mixt *Preot Ion Ionescu*, din Călinești, dirijor: Ion Isăroiu.



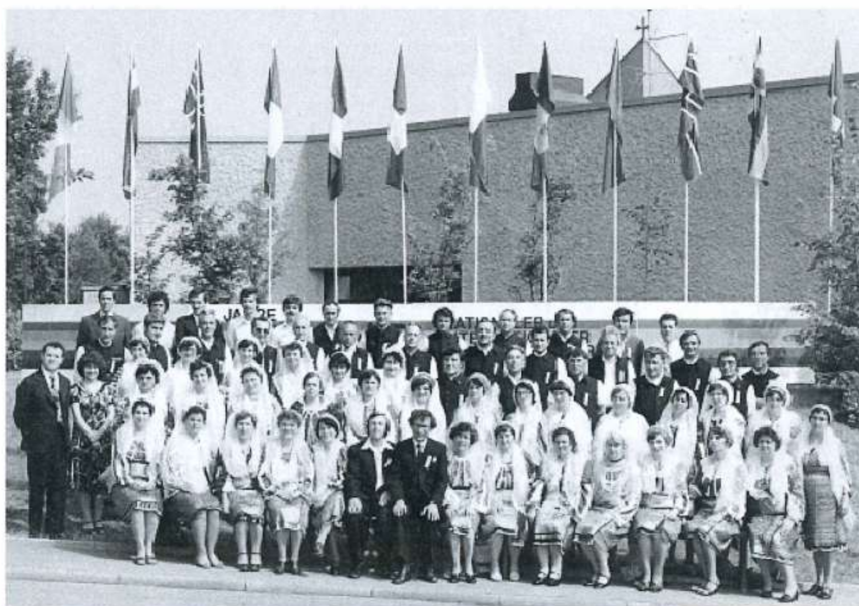
Corul *Orfeu* din Curtea de Argeș, în spectacol la Riga – Letonia.



Corul *Orfeu* în turneu, dirijor: Gheorghe Neacşu.



Corul Sindicatului Învăţământ din Pitești, dirijor: Moise Mitulescu.



Corul din Topoloveni, în RFG, 1983, la Festivalul Coral Internațional.



Fanfara *Argeșul* din Pitești.



Festivalul Național de Muzică Lăutărească Veche *Zavaidoc.*



Festivalul de Datini de Crăciun și Anul Nou *Florile dalbe.*



Filarmonica din Pitești – Cor şi orchestră.



Filarmonica din Piteşti, în concert, Alexandru Tomescu.



Formaţia de fluieraşi a Depoului C.F.R. – Piteşti.



Formaţia de fluieraşi din Galeşu.



Grupul Folk *P 600*, Viorel Năstase, Anişoara Puican,
Viorel Chirculescu și Valeriu Andrici.



George Moreanu, dirijor la *Doina Argeșului* (vioară),
cu formația proprie, în 1981.

ANA LUGOJANA
Operetă în 3 acte
de Filaret Barbu

1962

PALATUL DE CULTURĂ PITEȘTI
Prezintă în ziua de
în sala
Ana Lugojana
Operetă în 3 acte de FILARET BARBU
DISTRIBUȚIA:

Opereta *Ana Lugojana* – afișe (cu autograful lui Ion Dacian – Artist al Poporului și Viorel Chicideanu de la Teatrul de Operetă din București).



Opereta *Ana Lugojana* – premieră.



Opereta *Ana Lugojana,* cu Natalia Petreanu.



Orchestra *Doina Argeșului*, în 1958, cu dirijorul Alexandru Busuioc
și Tita Bărbulescu (dreapta, jos).



Orchestra Societăţii Muzicale *Negru-Vodă* din Câmpulung – carte poştală.

L

LĂCUREANU, Ioan
[n. 1845?, Curtea de Argeş – m. 1910?, Curtea de Argeş?].
Copist, Curtea de Argeş.
A caligrafiat o *Antologie psaltică* cu cântări din creaţiile lui Ghelasie Basarabeanu (22 V 1862), Anton Pann, Macarie Ieromonahul, Daniil şi Ioan Protopsaltul. Din manuscrisul muzical al lui Ghelasie Basarabeanu menţionăm: *Podobiile pe cele opt glasuri*, *Vai mie, înnegritule suflet!*, glas VIII şi *Heruvicele mici*, traduse din greceşte. Din Anton Pann a caligrafiat: *Răspunsurile mari*, iar din Macarie Ieromonahul: *Axioanele praznicare*.

Bibliografie: Ştrempel, Gabriel. *Catalogul manuscriselor româneşti*. Bucureşti, Edit. Ştiinţifică şi Enciclopedică, 1987; Ionescu, Gheorghe C. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic*. Bucureşti, Editura Sagittarius, 2003.

LĂUTARU, Aurel M.
(n. 5 III 1956, com. Rociu, jud. Argeş).
Instrumentist de muzică populară. Autodidact.
A învăţat vioara de la tatăl şi de la bunicul lui, virtuozi ai acestui instrument. Este a



zecea generaţie de lăutari din familia sa. A urmat cursurile Şcolii Populare de Artă din Piteşti (1980-1983). A debutat ca instrumentist în Ansamblul *Mărţişorul* din Piteşti (1971). A înfiinţat, împreună cu vestitul dirijor Dorel Manea, Ansamblul folcloric *Dorul*. A realizat înregistrări la Casa de Discuri *Electrecord* şi la Televiziunea Română, în emisiuni moderate de: Tudor Vornicu, Florentina Satmari, Marioara Murărescu. A evoluat pe diferite scene în cadrul ansamblurilor folclorice *Căluşul* din Scorniceşti, jud. Olt (1983-1989), *Dacia*, *Doina*, *Plaiuri argeşene* şi în Orchestra *Doina Argeşului* din Piteşti, alături de interpreţi cunoscuţi.
Din repertoriu: *Brâul de la Şuici*, *Cântec de dragoste*, *Brâul*, *Brează din Argeş*, *Hora de la Drăgăşani*, *Sârbă de la Corbeni*, *Doină muntenească*, *Sârbă*

de la Corbi, Bugeacul, Pune, mândro, boabele!, Sus la munte la Muscel, Breaza lui Matache, Cântec bătrânesc, Ca la Breaza, Sârbă din Muscel, Brâul pe şase, Brâul pe opt, Balada soarelui, Sârbă din Lereşti, Ungurica, Jieneasca. A participat la numeroase spectacole şi competiţii, în turneele din ţară şi din străinătate.

Bibliografie: Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Edit. TIP – NASTE, 2007.

LERESCU, Emil T.
(n. 26 I 1921, Piteşti, jud. Argeş – m. 1 VIII 2004, Bucureşti).
Compozitor, dirijor, profesor.
Absolvent al Liceului *I. C. Brătianu* din Piteşti (1941), a continuat studiile la



Conservatorul din Bucureşti, cu Mihail Jora, Ioan D. Chirescu, Constantin Brăiloiu, Maria Fotino (1941-1946). Profesor de muzică la Liceul Teoretic de Băieţi din Piteşti (1946-1952) şi la Colegiul Naţional *Nicolae Bălcescu* din Craiova (1952-1953). Profesor de Armonie (1952-1954) şi director (1953-1954), Şcoala Populară de Artă, Craiova (1954-1957), profesor de Teorie şi Solfegiu (1957-1964). Șef de catedră, Studii Teoretice (1962-1964) la Şcoala Populară de Artă din Bucureşti. Dirijor de formaţii corale şi simfonice din ţară, a susţinut diverse conferinţe, prelegeri, concerte-lecţii, a publicat studii, articole şi interviuri în reviste de specialitate. Opera și bibliografia sunt selectate din Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon.* vol. V (K-M), Edititura Muzicală, Bucureşti, 2002.
A compus muzică de teatru: *Scufiţa roşie* (1948), poveste; *Fiul meu* (1948), muzica de scenă la piesa lui Sandor György; *Mic-pitic, cu inimă de voinic* (1950), muzică de scenă pentru piesa lui Sergiu Milorian; *Ecaterina Teodoroiu* (1967), operă eroică, libretul de Nicolae Tăutu; *Peneş Curcanul* (1977), operă-baladă, libretul de Emil Lerescu; *D-ale carnavalului* (1978), operă comică; *Steaua fără nume* (1981), operă lirică după piesa lui Mihail Sebastian; *Întunericul alb* (1989), operă, libretul de Andrei Blaier; *Patima* (1994), operă, libretul după romanul *Patima roşie* de Mihail Sorbul.
Muzică vocal-simfonică: *Solii patriei*

(1957), cantată; *Ţara mea, te laud şi te cânt!* (1969), odă; *Ce-ţi doresc eu ţie, dulce Românie?* (1972), odă lirică; *Jurământul naţiunii* (1975), odă solemnă; *Cantata camerală* (1979), cantată; *Alba Iulia* (1979), cantată; *Lumina libertăţii* (1984), odă; *Oraşul meu – Piteşti* (1986), cantată-oratoriu.

Muzică simfonică: *Pe culmi însorite* (1954), suită simfonică; *Pe drumul colbuit trecea o şatră* (1954), tablou simfonic; *Alai de nuntă* (1958), moment rapsodic; *Două schiţe simfonice* (1958).

Muzică de cameră: *Variaţiuni polifonice pe o temă populară* (1954), pian; *Preludii şi fugă pentru pian (1958)*; *Vibraţii* (1960), *Caleidoscop* (1969), *Pe taste albe şi negre* (1981); *Copilul şi fluturaşul* (1981); *Bagatela pentru violoncel şi pian* (1984); 5 *Stanţe pentru violoncel solo* (1984); *Incrustaţii pe un portativ* (1984); *Crochiuri* (1984); *Vibraţii II (1984)*; *Incrustaţii pentru o lăută* (1984); *Miniaturi pentru pian* (1986), 25 de piese; *Argesis* (1987), diptic pentru clarinet și cvartet de coarde; *Tocata pentru suflători şi percuţie* (1987); *Două piese pentru flaut şi pian* (1987); *Dimineaţa apelor* (1987); *Polifonii* (1987) pentru formație instrumentală; *Preludii pentru pian* și *Cinci novelete pentru pian* (1999).

Muzică corală: *Fata de tătar* (1956); *Coruri* (1958); *Mărţişor* (1958); *Suntem ai vieţii-nnoitori!* (1959); *Te cântăm, te slăvim, libertate!* (1959); *În inimi râde primăvara* (1960); *Vrem pace-n lume!* (1961); *Cântec sub stele* (1962); *Mioriţa* (1966); *Poeme corale* (1967); *Trăiască Republica!* (1967); *Cântaţi cu mine, voi stejari!*; *Noi te cântăm în cântec de slavă!*; *Suntem zorii noi, Un cântec... şi doru-a trecut!*; *Cântece patriotice* (1968); *Pe-aici nu se trece!* (1968); *Nunta Zamfirei* (1969); *Moartea lui Fulger* (1970); *Câmpiile străbune* (1972); *În sport e tinerețea noastră!* (1972); *Inscripții corale. Madrigale pentru cor mixt* (1979); *Nebunul*; *Colinda uitată*; *Invocaţie*; *Cine ar vrea să uităm?*; *Nu doar străvechiul plai*; *Vatră maică!*; *Sub straşina de stele*; *Mai – creanga de cireş a patriei*; *În vaduri ape repezi curg*; *Cântec pentru soare, rod şi pace* (1981); *Cântec de victorie* (1982); *Oltul* (1984); *Într-o vară, sus la munte* (1984); *Cântați din inimi patria!* (1984); *Veniţi în marşul păcii!* (1984); *În orice pisc, mai e o treaptă* (1984); *Sub steaguri comuniste şi flamuri româneşti* (1984); *Cântecul, prietenul nostru – Antologie 1944-1984*; *Imnul tinereţii*; *Crochiuri corale argeşene* (1986); *Diptic coral* (1986); *Florile* (1998); *Suita sonetelor*; *Sunt ani la mijloc*; *Şi dacă va muri...*; *Cântul unei dulci evlavii*; *Sonet venețian*; *Suită corală eminesciană*; *Lasă-ți lumea ta uitată!* (2000). *Suită bacoviană*; *Două poeme pe versuri de George Topîrceanu*; *Rapsodii de primăvară*

(2000). Muzică vocală: *Firea cântă (*1955); *Trei rozete* (1955); *Floare rară* (1956); *Cornul lunii* (1956); *Schiţă lirică* (1957); *Ecouri* (1957); *Era o fântână* (1957); *Bobii babei* (1957); *Între paseri* (1958); *Lieduri pentru voce şi pian*; *Doi bani de aur* (1968); *Castelul de nisip* (1964); *Săruturi de toamnă* (1964); *Pică florile* (1964); *Pe braţul mamei* (1964); *Poem* (1964); *Chiparoşi în Livadia* (1964); *Cuvintele* (1964); *Trei lieduri pe versuri de Mariana Dumitrescu* (1969); *Fântâni şi stele* (1973); *Lieduri* (1987); *Moara de vânt*; *Înşir'te, mărgărite!*; *E mult de-atunci*; *Fântâna lui Manole* (1986); *Orizonturi noi* (1997); *Dorul meu* (1997); *Omul de pe stradă* (1997).

Pentru activitatea artistică, în 1964 şi în 1977 a fost distins cu premii şi diplome acordate de Uniunea Compozitorilor din România.

Bibliografie: Popovici, Doru. *Muzica corală românească.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1966; Tăutu, Cornelia. *Creaţii româneşti. Poeme corale de Emil Lerescu,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 1, I 1968; Cosma, Octavian Lazăr. *Coordonnés de style dans la musique roumaine contemporaine,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 11, 1969; Petra-Basacopol, Carmen. *Lieduri de Emil Lerescu,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 11, 1969; Cosma, Viorel. *Muzicieni români. Lexicon.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1970; Gavrilă, Silviu. *Emil Lerescu,* în: *Contemporanul,* Bucureşti, nr. 15, 9 IV 1971; Moga, Doina. *Premiera operei "Ecaterina Teodoroiu",* în: *Rom. liberă,* nr. 8256, 11 V 1971; Constantinescu, Grigore. *Cu Emil Lerescu despre Ecaterina Teodoroiu,* în: *Informaţia Bucureştiului,* nr. 5508, 12 V 1971; Elian, E. *"Ecaterina Teodoroiu",* în: *Inf. Buc.* nr. 5510,14 V 1971; *"Ecaterina Teodoroiu" de Emil Lerescu,* în: *Scânteia,* nr. 8786, 15 V 1971; Moga, Doina. *Premieră la Opera Română: "Ecaterina Teodoroiu "*, în: *România liberă,* nr. 8264, 20 V 1971; Răsvan, Constantin. *Premiera operei "Ecaterina Teodoroiu" de Emil Lerescu,* în: *Apărarea Patriei,* nr. 21(6067), 26 V 1971; Spirescu, Nicolae. *O nouă premieră a Operei Române "Ecaterina Teodoroiu"*, în: *Contemporanul,* Bucureşti, nr. 22, 1971; Petra-Basacopol, Carmen. *Opera "Ecaterina Teodoroiu" de Emil Lerescu,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 8, VIII 1971; Răsvan, Constantin. *Opera "Ecaterina Teodoroiu" de E. Lerescu,* în: *Astra,* Braşov, nr. 8, VIII 1971; Constantinescu, Grigore; Caraman-Fotea, Daniela. *Ghid de operă.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1971; Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti.* Piteşti, 1971; Bratu, Teodor. *Un îndemn devenit profesiune de credinţă a artei,* în: *Scânteia,* Bucureşti, nr. 9678, 1973; Dogaru, Anton. *Balada "Mioriţa" de Emil Lerescu,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 3(256), HI 1974; Tomescu, Vasile. *Lucrări care pun în lumina actuală chipuri şi momente de seamă ale istoriei noastre,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 8, 1974; Ştefănescu, Mircea. *Cântecul revoluţionar şi patriotic român,* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1974; Bădescu, Marin Manu. *Oameni de seamă ai Liceului "Nicolae Bălcescu", Piteşti.* Piteşti, Edit. Argeşului, 1975; Dogaru, Anton. *Inscripţii corale de Emil Lerescu,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 3, 1976; Constantinescu, Grigore. *Nouvelles musicales de Roumanie. Nouveautes dans la discographie roumaine,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 8(287), VIII 1976; Vancea, Zeno. *Creaţia muzicală românească, sec. XIX-XX.* Vol. II. Bucureşti, Edit. Muzicală, 1978; Cosma, Viorel. *O nouă operă românească pe discuri,* în: *Inf. Buc.* nr. 8045, 4 VIII 1979; Mihăilescu, Cristiano. *Discul* [Peneş Curcanul], în: *Săptămâna,* Bucureşti, nr. 455, 22 VIII 1979; Popescu, Mihai. *Repertoriul general al creaţiei muzicale româneşti.* Vol. I.

Bucureşti, Edit. Muzicală, 1979; Dogaru, Anton. *Opera "D-ale carnavalului" de Emil Lerescu,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 10-11(337-338), X-X1 1980; *Din activitatea Uniunii Compozitorilor. Muzica de operă,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 1 (340), I 1981; Dogaru, Anton. *Viaţa muzicală. Medalion Emil Lerescu,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 3(342), III 1981; Popescu, Mihai. *Repertoriul general al creaţiei muzicale româneşti.* Vol. II. Bucureşti, Edit. Muzicală, 1981; Vînătoru, Sorin. *"Peneş Curcanul" de Emil Lerescu,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 3 (354), III 1982; Ichim, Anca. *"Peneş Curcanul" de Emil Lerescu,* în: *Rom. lit.,* Bucureşti, 14, nr. 16, 15.IV 1982; Constantinescu, Grigore. *Peneş Curcanul,* în: *Viaţa militară,* Bucureşti, nr. 5, 1982; Pop, Ana Maria. *Un carnaval simfonic,* în: *Viaţa studenţească,* Bucureşti, nr. 26(894), 30 VI 1982; Dogaru, Anton. *Noua operă românească* [D-ale carnavalului], în: *Rom. lit.,* Bucureşti, 6 VII 1982; Cosma, Viorel. *Un succes al genului muzical buf,* în: *Inf. Buc.,* nr. 8941, 7 VII 1982; Comarnescu, Eugen. *Emil Lerescu: "Am găsit în literatura română inepuizabile teme pentru creaţia de operă",* în: *Inf. Buc.,* nr. 8953, 21 VII 1982; Cazaban, Costin. *Opera "D-ale carnavalului ",* în: *Scânteia,* Bucureşti, 21 VII 1982; Cârneci, C. *"D-ale carnavalului" ,* în: *Rom.lit.,* Bucureşti, nr. 30, 22 VII 1982; Sârbu, Cristina. *"D 'ale carnavalului" de Emil Lerescu,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 8(359), VIII 1982; Constantinescu, Grigore. *Opera „Peneş Curcanul" de Emil Lerescu,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 10(361), X 1982; Constantinescu, Grigore. *Prima audiţie a operei "Steaua fără nume",* în: *Inf. Buc.,* nr. 10.059, 22 II 1984; Sârbu, Cristina. *Nouvelles musicales de Roumanie. Emil Lerescu. Portrait,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 6(381), VI 1984; *Opera în concert,* în: *Contemporanul,* Bucureşti, nr.9, 28 I 1986; Elian, Edgar. *The Nameless Star/L'Etoile sans nom,* în: *Romanian News/ Actualires Roumaines,* nr. 9(414), 28 II 1986; Vartolomei, Luminiţa. *Steaua fără nume,* în: *Contemporanul,* Bucureşti, nr. 10(2051), 7 III 1986; Cosma, Viorel. *Teatre muzicale la mijloc de stagiune,* în: *Rom. liberă,* nr. 12.863, 14 III 1986; Sârbu, Cristina. *Opera "Steaua fără nume",* în: *Tribuna Clujului,* Cluj, 10 IV 1986; Sârbu, Cristina. *Opera "Steaua fără nume",* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 4, 1986; Donose, Vasile. *Evenimente şi semnificaţii,* în: *Contemporanul,* Bucureşti, 20 VII 1986; Comarnescu, E. *Creaţia muzicală – reflectare sugestivă a istoriei şi contemporaneităţii,* în: *Inf. Buc.,* nr. 10.431, 11 V 1987; Ştefănescu, Mircea. *Medalion Emil Lerescu la Pireşti,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 5, 1987; Alecu, Cornelia. *Emil Lerescu: "Muzica românească merită cântată pretutindeni* şi *nu numai ocazional..."*, în: *Argeş,* Piteşti, nr. 6(190), VI 1987; Sârbu, Cristina. *Opera "Steaua fără nume" de Emil Lerescu,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 7, 1987; Alecu, Cornelia. *Un oraş pe harta muzicii contemporane româneşti,* în: *Contemporanul,* Bucureşti, nr. 38 (2131), 18 IX 1987; Popescu, Mihai. *Repertoriul general al creaţiei muzicale româneşti. Supliment.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1987; Jugur, Luminiţa. *Cantata istoriei oraşului,* în: *Contemporanul,* Bucureşti, nr. 28(2173), 8 VII 1988; Stoian, Niculae. *Triumful talentului,* în: *Flacăra,* Bucureşti, 13 1 1989; Sandu-Dediu, Valentina. *Portrete componistice. Emil Lerescu,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 1, I 1989; Cosma, Octavian Lazăr. *Universul muzicii româneşti. Uniunea Compozitorilor* şi *Muzicologilor din România (1920-1995).* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1995; Sava, Iosif şi Vartolomei, Luminiţa. *Mică enciclopedie muzicală.* Craiova, Edit. Aius, 1997; Buzera, Alexie. *Studii de etnomuzicologie.* Craiova, Edit. Sitech, 1999; Cosma, O. Lazăr. *Simfonicele Radiodifuziunii Române.* 1928-1998. Bucureşti, Edit. Soc. Rom. Radiodifuziune, 1999; Buga, Ana şi Sârbu, Maria Cristina. *Secole de teatru muzical.* Bucureşti, Edit. Du Styl, 1999; Cosma, Mihai. *Opera în România privită în context european.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 2001.

LICEUL DE ARTĂ *DINU LIPATTI* / ŞCOALA ELEMENTARĂ DE MUZICĂ DE 7 ANI, PITEŞTI
(1957~).
Instituţie de învăţământ elementar, specializată, prioritar, în pregătirea elevilor cu aptitudini artistice. Profesorii din primele clase au fost: Florea Simionescu (pian), Elena Constantinescu (pian), Traian Serafim (vioară), Tănase Ștefănescu (vioară), Constantin Albu (violoncel), Constantin Mahu (curs de inițiere) și Gheorghe (Guță) Popescu (arte plastice). Printre dascălii liceului s-au numărat personalitățile: Nistor Stavăr Stângă (compozitor), Ion Fanciali (fagotist), Victor Rothemberg (dirijor), pianistele Felicia Saegiu, Gloria Bădescu, Mira Ghișoiu ș.a. Titulatura: *Şcoală Elementară de Muzică de 7 ani*, Piteşti (1957), *Şcoală Elementară de Muzică şi Artă Plastică* (1958), *Şcoală Medie de Muzică şi Arte Plastice* (1961) şi *Liceul de Muzică şi Arte Plastice* (1970-1978). După 1978, liceul se scindează. Se reînfiinţează în 1990 sub titulatura: Liceul de Artă *Dinu Lipatti*.


Clădirea liceului, demolată în 1978.


Primii profesori şi administrația liceului.

Directori: Petre Stoian (1957-1964), Eugenia Sorescu (1964-1970), Marius Giura (1970-1976), Moise Mitulescu (1964-1970, 1976-1989, 1990-1994), Aurel Petrică (1994-1995), Victor Bunea (1995-1997), Ştefana Şerban Barbu (1997-1998), Ion Pantilie (1998-2000), Mariana Stan etc. Liceul a avut profesori prestigioşi și absolvenți recunoscuți în muzica românească și internațională.

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2007.

LIPATTI, Dinu (Constantin) Th.
(n. 19 III 1917, Bucureşti – m. 2 XII 1950, Geneva).
Pianist, compozitor, critic muzical, profesor.
Integrat spaţialităţii argeşene prin domiciliul temporar; casă memorială la Ciolcești (Fundăţeanca), com. Leordeni, județul Argeş.
A început studiile muzicale în copilărie, la Bucureşti, cu Mihail Jora şi Florica Musicescu (pian). A urmat cursurile

Academiei Regale de Muzică și Artă Dramatică din Bucureşti (1932), cu Mihail Jora (armonie, contrapunct, compoziţie), Dimitrie Dinicu (muzică de cameră), Mihail Andricu (muzică de cameră) şi s-a specializat la *École Normale de Musique* din Paris (1934-1939), cu Alfred Cortot, Yvonne Lefébure (pian), Charles Munch şi Diran Alexandrian (dirijat), Nadia Boulanger (compoziţie), Paul Dukas. A avut îndrumători pe George Enescu şi Filip Lazăr. A făcut parte din Asociaţia Internaţională a Criticilor Muzicali de la Paris (1939) şi din Societatea Compozitorilor Români de la Bucureşti (1933). A susținut concerte caritabile la Castelul Peleș din Sinaia și la Palatul Cotroceni de la București, inițiate de Regina Maria (1934). În călătoriile și concertele din Europa, i-au fost admirate creațiile și virtuozitatea. A realizat aranjamente, transcripţii, cadenţe, lucrări de critică muzicală şi pedagogie. A compus muzică instrumentală, muzică corală, simfonică și vocală. Pianist-concertist în ţară şi străinătate (1922-1950). Profesor de pian la clasele superioare de virtuozitate la Conservatorul din Geneva (1944-1949). A colaborat cu muzicieni celebri (George Enescu, Herbert von Karajan, Paul Sacher ș.a.) şi ca pedagog a avut discipoli remarcabili (Jacques Chapuis, Robert Weisz, Louis Sirron, Varda Nishry, Fernande Kaeser, Bernard Petit ş.a.).



A realizat înregistrări pentru Casa de discuri Columbia.

A fost ales post-mortem membru al Academiei Române (1997).

Opera a fost selectată din volumul lui Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon.* Vol. V(K-M), Edit. Muzicală, București, 2002.

Muzică simfonică: *Şătrarii,* op. 2 (1934), suită pentru orchestră; *Concertino în stil clasic pentru pian şi orchestră de cameră, op. 3* (1936); *Suită în stil clasic pentru orchestră de coarde* (1936); *Toccata pentru orchestră de cameră* (1936) (piesă neterminată); *Simfonia concertantă pentru două piane şi orchestră de coarde, op. 5*; *Trei schițe simfonice* (1937-1941); *Concertino în stil francez pentru pian şi orchestră, op. 7* (1941); *Preludio, Chorale e Fuga in modo antico per tutti arche, op. 10* (1941?); *Simfonie* (1944) (neterminată);



Mâinile lui Dinu Lipatti

Dansuri româneşti pentru pian şi orchestră (1945); *Simfonia de cameră* (1949) (neterminată).

Muzică de cameră: *Sonatina pentru vioară şi pian, op. 1* (1933); *Cvintet de coarde* (1935?) (neterminat); *Allegro pentru clarinet şi fagot* (1936); *Fantezie pentru vioară, violoncel şi pian* (1936); *Cvintet de suflători* (1938) (neterminat); *Introducere şi Allegro pentru flaut solo* (1939); *Concert pentru orgă şi pian* (1939); *Premiere improvisation* (1939); *Aubade* (1949).

Muzică instrumentală: *Din compoziţiile micului Dinu* (pian – 1922). Cuprinde: 1. *Le printemps*; 2. *Chanson pour grand-mere*; 3. *Dorelina*; 4. *Triste separation*; 5. *Marşul ştrengarilor*; *6. Regrete*; 7. *Dulce amintire*; 8. *A ma bonne Surcea*; *Sonata pentru pian solo (1932)*; *Fuga a 4*-a (1934); *Sonata romantică pentru pian* (1937 – piesă neterminată); *Nocturna* (1937); *Trei dansuri pentru 2 piane* (1937); *Suită pentru 2 piane* (1938); *Trei nocturne franceze, op. 6* (1939); *Două dansuri în stil popular românesc pentru două piane* (1939); *Fantezie pentru pian solo, op. 8* (1940); *Sonatina pentru pian pentru mâna stângă, op. 10* (1941); *Dansuri româneşti* (1943); *Mica suită* (1944), pian (neterminată); *La marche d'Henri* (1950), *"petite blague pour piano à quatre mains"*.

Muzică corală: *Motet* (1937), cor mixt (piesă neterminată).

Muzică vocală: *Les soirées du parc Jianu* (1940), *"petite suite humoristique en huit tableaux et un prologue pour baryton et piano"* (neterminată); *Cinci cântece pe versuri de Paul Verlaine,* op. 9 (1941); *Patru melodii pentru voce şi pian* (1945).

Aranjamente, transcriptii, cadenţe: W. A. Mozart *Concert în re minor pentru pian şi orchestră*; *Cadenţe* (1936); W. A. Mozart *Concert în mi bemol major pentru 2 piane şi orchestră*; *Cadenţe* (1938); Scarlatti, Domenico. *Şase sonate* (1939); Albeniz, Isaac. *Navarra* (1940); Scarlatti, Domenico. *Trei Sonate* (1943); Haydn, Joseph. *Concert în Re major pentru pian şi orchestră*; *Cadenţe* (1944); Mozart, W. A. *Concert în Si bemol major pentru pian şi orchestră*; *Cadenţe (1944)*; Mozart, W. A. *Concert în Do major pentru pian şi orchestră*; *Cadenţe* (1945); Bach, J. S. *Pastorala în Fa major pentru orgă* (1953); I. S. Bach, *Continuo.* Bas cifrat al *Trio-Sonatei* din *Ofranda muzicală* (1950), (neterminat, completat de Nadia Boulanger). Critică muzicală:



Alături de George Enescu, naşul de botez.



Besançon, 16 IX 1950 – ultimul concert.

Viaţa muzicală la Paris. Cronici muzicale, în: *Dinu Lipatti* de Grigore Bărgăuanu şi Dragoş Tănăsescu. Bucureşti, Edit. Muzicală, 2000. Pedagogie: *Schiţa de proiect pentru un curs de interpretare la Conservatorul din Geneva* (1950), în: *Muzica*, Bucureşti, 21, nr. 1, 1971, idem în: *Ateneu*, nr. 5, 1971 (comunicată de Grigore Bărgăuanu şi Dragoş Tănăsescu).

Compoziţii realizate la Fundăţeanca: *Fantezie pentru pian solo* (1940); *Sonatină pentru mâna stângă* (dedicată profesorului său Mihail Jora); *3 Schiţe*; *Cântece pe versuri de Verlaine* (1941).

Un fragment din corespondenţa dintre Lipatti şi Mihail Jora: *„Fundăţeanca, 2 Iunie 1940. De două săptămâni sunt în plină activitate componistică, lucru ce din nefericire la mine survine destul de rar. De data aceasta însă „je tiens le bon bout" (sunt pe drumul cel bun) şi nu-l voi mai lăsa. Ar fi copilăresc, pe vremurile acestea atât de întunecate, să clădesc proecte pianistice pentru viitor, nici la toamnă nu pot şti dacă voi cânta sau nu. Deaceia profit „să-mi scot pârleala" pe celălalt tărâm. Vineri am terminat o lucrare destul de importantă ca durată, o „Fantezie pentru piano solo" şi sunt extrem de nerăbdător să am părerea Dvs. asupra ei. Din păcate e destul de grea din punct de vedere instrumental şi cum, fireşte, nu am încă „în degete", nu reuşesc momentan s-o prezint cumsecade".* Un fragment din corespondenţa dintre Dinu Lipatti şi Florica Musicescu: *„Fundăţeanca, 28 August 1941. Scumpă Maestră, ...Am*

terminat cu bine orchestrația celor „3 Schițe" a căror aproape 150 pagini mi-au dat mult de furcă. Lucram câte 2-3 pe zi. Am compus printre picături și „3 Cântece pe versuri de Verlaine" la care vreau neapărat să mai alătur încă 3 spre a încheia astfel un ciclu. Bariton și piano (Goangă), poate le dăm la iarnă în public. Am mai scris de curând o „Sonatină p. mâna stângă". Un fleac în 3 părți pe care le-am scris în două zile, pe tematică românească și destul de briliant. Este vorba să sărbătorim pe Conu Mișucă (Mihail Jora), *ce împlinește 50 ani (plouă cu sărbătoriți anul acesta: Mozart, Enescu, Jora!)...".*

Bibliografie: Articole lexicografice: Predescu, Lucian. *Enciclopedia "Cugetarea"*, Bucureşti, Edit. Cugetarea, [1940]; [Dumitrescu, Ion]. 25 *ani de muzică românească.* Bucureşti, Societatea Compozitorilor Români, 1945; Blom, Eric. *Grove's Dictionary of Music and Musicians.* London, Macmillan, 1954, Fifth Edition; Pahlen, Kurt. *Musiklexikon der Welt.* Zürich, Orell Füssli Verlag, 1956; Baker, Theodore. *Baker's Biographical Dictionary of Musicians.* New York, Edit. Slonimsky, 1958; Prieberg, Fred K. *Lexikon der Neuen Musik.* Freiburg-München, Verlag Karl Alber, 1958; Breazul, George. *Dinu Lipatti,* în: *Die Musik in Geschichte und Gegenwart.* Kassel, Barenreiter Verlag. Vol. VIII, 1960; *Riemann Musik Lexikon. Personenteil L-Z.* Vol. 2. Mainz, Schott's Söhne, 1961; Breazul, George. *Dinu Lipatti,* în: *Encyclopédie de la musique.* Vol. III, Paris, Edit. Fasquelle, 1961; *Musikkens Hvem Hvad Hvor.* Politikens Forlag, Copenhagen, 1950, 1961; Hanuszewska, Mieczyslava. *1000 Kompozitorow.* Krakov, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, 1963 (Ed. II); Schäffer Boguslaw, Hanuszewska, Trzaskowski, Andrze Wachowicz, Zygmunt. *Leksykon Kompozytorów XX wieku.* Vol. I, A-L. Kraków, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, 1963; *Schweitzer Musik-Lexikon.* Zürich, Atlantis Verlag, 1964; Bennwitz, Hanspeter. *Interpretenlexikon des Instrumental Musik.* Bern und München, Franke Verlag, 1964; Bull, Storm. *Index to Biographies of Contemporary Composers.* The Scarecrow Press, Inc., New York & London, 1964; *Enciclopedia della musica.* Vol III (Lev-Reu). Milano, G. Ricordi, 1964; Onnen, Frank. *Encyclopédie de la Musique.* Bruxelles, Edit. Sequoia, 1964; Szabolcsi, Bence şi Tóth, Aladar. *Zenei Lexikon.* Budapesta, Zenemuükiadó Válalat, 1965; Seeger, Horst. *Musiklexikon.* Vol. II. Leipzig, Veb Deutscher Verlag für Musik, 1966; Jacobs, Arthur. *A New Dictionary of Music.* Penguin Books Ltd, 1967; Cosma, Viorel. *Muzicieni români.* Lexicon. Bucureşti, Edit. Muzicală, 1970; Honneger, Marc. *Dictionnaire de la musique. Les hommes et leurs oeuvres.* Paris, Edit. Bordas, 1970; Rizzoli – Ricordi. *Enciclopedia della Musica.* Milano, Rizzoli Editore, 1972 (Vol. 1), 1972 (Vol. 2), 1973 (Vol. 3), 1974 (Vol. 4), 1974 (Vol. 5), 1974 (Vol. 6); Altmann, W. Si Frank, Paul. *Kurzgefaßtes Tonkünstler – Lexikon.* Wilhelmshaven, Heinrichshofen's Verlag, 1974 (Vol. 1 şi 2); Herzfeld, Friedrich. *Ullstein Lexikon der Musik.* Frankfurt / M. Verlag, 1957 /1961 /1965/1968/, revizuit 1971/1973/1974/1976; *Sohlmans Musiklexikon.* Vol. 4, Stockholm, Sohlmans Förlag AB, 1977; Honegger - Massenkeil. *Das Grosse Lexikon der Musik.* Vol. 5 (1981); *Brockhaus Riemann. Zenei Lexikon.* Vol. 2 (G-N). Budapest, Zenemükiadó, 1984; Ionescu, Şerban N. *Who was Who in Twentieth Century Romania.* New York, Boulder, Columbia University Press, 1994; Sava, Iosif şi Vartolomei, Luminiţa. *Mică enciclopedie muzicală.* Craiova, Edit. Aius, 1997; Albin, Michel. *Enciclopedia Universalis. Dictionnaire de la musique.* Paris, Edit. Enc. Univ., 1998; Avram, Mioara. *Dicţionarul Enciclopedic Ilustrat.* Chişinău, Edit. Cartier,

1999; Vignal, Marc. *Dictionnaire de la musique.* Nouvelle Edition. Paris, Edit. Larousse-Bordas, 1999; Trocan, Lelia şi Cârţu, Emil. *Enciclopedie de muzică universală. Memento pentru discofili* (de la muzica barocă la cea contemporană). Bucureşti, Edit. Enciclopedică, 2000; *Key to Great Pianists of the 20th Century.* Netherland, 2000; Golea, Antoine şi Vignal, Marc. *Larousse. Dictionar de mari muzicieni.* Bucureşti, Edit. Univers Enciclopedic, 2000.

Monografii, volume, editii critice: Lipatti, Madeleine (editor). *Hommage à Dinu Lipatti.* Genève, Edit. Labor et Fides, 1952; Lipatti, Anna. *La vie du pianiste Dinu Lipatti écrite par sa mère.* Paris, Edit. La Colombe, 1954; *Dinu Lipatti (1917-1950). Commemorative Album of Columbia Recording.* FC X 491/5. Paris, Edit. Pathé-Marconi, 1955; *Dinu Lipatti. Son dernier recital.* Columbia Album FC X 698/9. Paris, Edit. Mercure, 1957; Tănăsescu, Dragoş. *Dinu Lipatti. Viaţa în imagini.* Bucureşti. Edit. Muzicală, 1962; Tănăsescu, Dragoş. *Lipatti.* Album. Bucureşti, Edit. Meridiane, 1965; Lipatti, Anna. *Dinu Lipatti. La douleur de ma vie.* Genève, Edit. Perret-Gentil, 1967; Lipatti, Madeleine (editor). *1970 In memoriam Dinu Lipatti.* 1917--1950. Genève, Edit. Labor et Fides, 1970; Tănăsescu, Dragoş şi Bărgăuanu, Grigore. *Dinu Lipatti.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1971; Şoarec, Miron. *Prietenul meu, Dinu Lipatti.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1981; Vicenzi, Marco. *Dinu Lipatti compositore e pianista.* Genova, Universitatea, 1985; Păsculescu-Florian, Carmen. *Vocaţie şi destin. Dinu Lipatti.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1986; Tănăsescu, Dragoş şi Bărgăuanu, Grigore. *Lipatti.* London, Kahn &Averil, 1988, 1996 (Ed. II); Păsculescu-Florian, Carmen. *Dinu Lipatti. Pagini din jurnalul unei regăsiri.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1989; Cosma, Viorel. *Dinu Lipatti. Cronica unei vieţi tragice.* Bucureşti, Edit. UNESCO, Edit. Octopodium, 1991; Bărgăuanu, Grigore şi Tănăsescu, Dragoş. *Dinu Lipatti.* Lausanne, Edit. Payot, 1991; *Dinu Lipatti. Contemporanul nostru.* Caietul Simpozionului internaţional *"Dinu Lipatti".* Ediţia 1995. Bucureşti, Edit. Comisiei Naţionale a României /Academia de Muzică Bucureşti, 1996; Spycket, Jérôme. *Clara et Dinu. Deux êtres de Lumiere.* Bezons, Edit./Prod. Tahra, Made in Italy-Pozzoli, 2000; Bărgăuanu, Grigore şi Tănăsescu, Dragoş. *Dinu Lipatti.* Bucureşti, Editura. *Muzicală,* 2000; Mailliet Le Penven, Benoît. *Dinu Lipatti ou l'amitié de la grâce.* Paris, Ed. Balland, 2001.

Articole, studii, cronici, recenzii: Josar. *Un botez... artistic,* în: *Curierul Artelor,* Bucureşti, 4, nr. 79-84 (29-34), V-VII 1921; Musicus [Bertroand, Louis]. *La 11 ani, distins muzician,* în: *Universul,* Bucureşti, nr. 133, 14 VI 1929; Nottara, C.C. *Cronica muzicală. Producţiile Conservatorului,* în: *Dimineaţa,* Bucureşti, 18 VI 1930; Laurenţiu, Alexandru. *A II-a producţie muzicală a Conservatorului,* în: *Mişcarea muzicală,* Bucureşti, nr. 4, 20 VI 1931; Musicus [Bertroand, Louis]. *Dinu Lipatti,* în: *Universul,* Bucureşti, nr. 190, 19 VII 1931; Lazăr, Nicolae. *Concertul Filarmonicii,* în: *Neamul românesc,* Bucureşti, nr. 73, 2 IV 1933; Lazăr, Nicolae. *Concertele simfonice cu „Şătrarii" lui Lipatti. I-a audiţie,* în: *Ţara noastră,* Bucureşti, nr. 1070, 29 I 1936; Lazăr, Nicolae. *Premiul simfonic al Filarmonicii,* în: *Neamul românesc,* Bucureşti, nr. 249, 15 XI 1936; Alexandrescu, Romeo. *Filarmonica. Dinu Lipatti,* în: *Universul literar,* Bucureşti, 14 X 1939; Jora, Mihail. *Un muzician: Dinu Lipatti,* în: *Timpul,* Bucureşti, X 1939; Pandelescu, J. Victor. *Dinu Lipatti în recital şi cu „Filarmonica" sub bagheta maestrului Georgescu,* în: *Semnalul,* Bucureşti, 3 II 1940; Lazăr, Nicolae. *Compoziţiile d-lui Silvestri* şi *ale lui Lipatti,* în: *Rampa,* Bucureşti, nr. 15,8 III 1942; D. A. *Georges Georgesco al Teatro Adriano,* în: *Lavoro Fascista,* 5 IV 1942; I. C. *Georges Georgesco e Dino Lipatti,* în: *Messagero,* Roma, 15 IV 1942; M. R. *Georges Georgesco al Teatro Adriano,* în: *Tribuna,* Roma, 15 IV 1942; A. Righ. *Concerti all' Adriano Georgesco-Lipatti,* în: *Tevere,* 15 IV 1942; G. *Georges Georgesco e Dino Lipatti,* în:

Popolo di Roma, 5 IV 1942; *Concertele pianistului Dinu Lipatti în străinătate,* în: *Universul,* Bucureşti, 8 VI 1942; Lazăr, Nicolae. *Simfonic cu Perlea şi Lipatti. La Opera "Bărbierul",* în: *Rampa,* Bucureşti, nr. 46, X 1942; Lazăr, Nicolae. *Recital Lipatti,* G. *Enescu, W Kempff, Ilca Popova,* în: *Rampa,* Bucureşti, nr. 52, 29 XI 1942; Mooser, Aloys. *Dinu Lipatti – Danses roumaines pour piano et orchestre,* în: *Regards sur la musique contemporaine. 1929-1946,* Lausanne, Libr. P. Rouge, 1946; Enesco, Georges. *Mon ami Dinu Lipatti,* în: *Journal des jeunesses musicales de France,* Paris, nr. 4, 1950; Golea, Antoine. *Dinu Lipatti,* în: *Musica-Disque,* Paris, nr. 32, 25 XII 1950; Panigel, Armand. *Dinu Lipatti-Discographie,* în: *Musica Disque,* Paris, nr. 32, 25 XII 1950; Legge, Walter. *Dinu Lipatti,* în: *Gramophone,* Stanmore, Middx., II 1951; Legge, Walter. *Dinu Lipatti,* în: *Radio-Service,* nr. 87/88, 1951; Brezianu, Barbu. *Figuri şi probleme ale muzicii româneşti. Şase ani de la moartea lui Dinu Lipatti,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 12, 1956; Gheciu, Radu. *Figuri şi probleme ale muzicii româneşti. Arta pianistică a lui Lipatti,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 12, 1956; Tănăsescu, Dragoş. *Zum vierzigsten Geburtstag Dinu Lipatti,* în: *Rumänische Rundschau,* Bucureşti, nr. 2, 1957; Speranţia, Eugeniu. *Dinu Lipatti,* în: *Steaua,* Cluj, nr. 12, 1957; Ekiert, Janusz. *Dinu Lipatti,* în: *Wirtuozi,* Warszawa, Centrala Handlowa przemyslu muzycznego, 1957; Barhier, Jean-Joël. *Le dernier recital de Dinu Lipatti,* în: *Journal Musical Français,* Paris, nr. 64, 20 I 1958; Burckhardt, Carol J. *Dinu Lipatti,* în: *Begegnungen,* Zürich, 1958; Reiter, Nikolaus. *Ein Kunstsammler von besonderer Art,* în: *Neuer Weg,* Bucureşti, nr. 2858, 2 VII 1958; Cosma, Viorel. *Evocări. Dinu Lipatti,* în: *Magazin,* Bucureşti, nr. 130, 2 IV 1960; Elian, Edgar. *Zece ani de la moartea lui Dinu Lipatti,* în: *Informaţia Bucureştiului,* Bucureşti, 8 XII 1960; Hoffman, Alfred. *Actualitatea artei lui Dinu Lipatti – cu prilejul împlinirii a 10 ani de la moartea sa,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 12, 1960; Jora, Mihail. *Gânduri despre Dinu Lipatti,* în: *Contemporanul,* Bucureşti, nr. 49 (738), 2 XII 1960; Brumaru, Ada. *La 10 ani de la moartea lui Dinu Lipatti,* în: *Scânteia,* nr. 5008, 4 XII 1960; Hoffman, Alfred. *Un mare interpret român al muzicii lui Chopin. Dinu Lipatti.* în: SCIA, Bucureşti, nr. 2, 1960; Hoffman, Alfred. *Un grand interprète roumain de la musique de Chopin: Dinu Lipatti,* în: *The Book of the First International Musicological Congress devoted to the Works of Frederick Chopin. Warszawa 16 th – 22nd february 1960.* Warszawa, Polskie Wydawnictwo Naukowe, 1963; Bărgăuanu, Grigore. *Dinu Lipatti, interpret,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 1, 1964; Bărgăuanu, Grigore. *Dinu Lipatti compozitor,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 5-6, 1964; Siki Béla. *Dinu Lipatti,* în: *Recorded Sound,* London, nr. 15, 1964; Tănăsescu, Dragoş. *Dinu Lipatti critic muzical şi pedagog,* în: *Muzica,* Bucureşti, 12 XII 1964; Foni, Fernanda. *Studii* şi *cercetări de istoria artei,* în: *Teatru. Muzica. Cinematografie.* Bucureşti, tomul nr. 2, 1965; Sandu, A. *Igor Markevitch face confidenţe,* în: *Informaţia Bucureştiului,* 7 XI 1965; Gheorghiu, Corneliu. *Răsfoind albumul dedicat lui Dinu Lipatti,* în: *Scânteia,* Bucureşti, nr.6820, 3 XII 1965; Sava, Iosif. *Muzicianul-poet,* în: *Scânteia tineretului,* Bucureşti, nr. 5147, 3 XII 1965; Bughici, Dumitru. *Suita* şi *Sonata.* Bucureşti. Edit. Muzicală, 1965; Bratin, Jack. *Calendarul muzicii universale.* Bucureşti. Edit. Muzicală, 1966; Sava, Iosif. *Dinu Lipatti,* în: *Scânteia tineretului,* Bucureşti, nr. 5307, 11 VI 1966; Sebastian, Lazăr. *Ce înseamnă "Figlio d'arte ".* în: *Scânteia tineretului,* Bucureşti, nr. 5307, 11 VI 1966; Bălan, Teodor. *Actualitatea lui Lipatii,* în: *Argeş,* Piteşti, nr. 3, 10 III 1967; Râpeanu, Valeriu. *Vârsta veşniciei,* în: *Gazeta literară,* Bucureşti, 14, nr. 11 (750), 16 III 1967; Sîrbu, Constantin. *Dinu Lipatti după aprecierile celor care l-au cunoscut,* în: *Magazin,* Bucureşti, nr. 493,18 III 1967; Sava, Iosif.. *Dinu Lipatti – jumătate de veac. Interviul nostru cu Corneliu Gheorghiu,* în: *Scânteia Tineretului,* nr. 5546,

19 III 1967; Vancea, Zeno. *Un muzician de celebritate mondială*, în: *România Liberă*, nr. 6973, 19 III 1967; Răsvan, Constantin. *Actualitatea lui Dinu Lipatti, 50 de ani de la naştere*, în: *Argeş*, Piteşti, nr. 3(10), III 1967; Răsvan, Constantin. *Fişa biografică*, în: *Argeş*, Piteşti, nr. 3(10), III 1967; Bălan, Theodor. *Cu Florica Musicescu despre Dinu Lipatti la o jumătate de veac de la naşterea muzicianului*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr 3, III 1967; Elian, Edgar. *Dinu Lipatti*, în: *România*, Nr. 3, III 1967; Sava, Iosif. *Ecourile unei aniversări*, în: *Tribuna*, Cluj, V 1967; Tănăsescu, Dragoş şi Băргăuanu, Grigore *Pagini de istoria muzicii. Ultima compoziţie a lui Dinu Lipatti: Aubade, pentru cvartet de suflători*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. I I, Xl 1967; Oana-Pop, Rodica. *O compoziţie inedită a lui Dinu Lipatti*, în: *Lucrări de muzicologie*. Vol. III, Cluj, Edit. Conservatorului "G. Dima", 1967; Bărgăuanu, Grigore. *Pe urmele lui Dinu Lipatti. Impresii de călătorie la Geneva*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. II, XI 1967; Lupu, Jean. *Amintirea lui Dinu Lipatti*, în: *Oltul*, Slatina, 19 III 1969; Leites, R. *Jizn, podobnaia komete* [O viaţă , asemenea unei comete], în: *Sovetskaia muzika*, Moscova, nr. 8, VIII 1969; Delavrancea, Cella. *Sonata pentru pian* şi *vioară, Enescu-Lipatti*, în: *Arpegii în ton major*, Bucureşti, Edit. Muzicală, 1970; Brumaru, Ada. *Lipatti, dincolo de mărturii*, în: *Contemporanul*, nr. 49, 4 IX 1970; Răsvan, Constantin. *Un reprezentant de seamă al muzicii româneşti: Dinu Lipatti*, în: *Tribuna Ialomiţei*, nr. 874, 13 XII 1970; Delavrancea, Cella. *Dinu Lipatti*, în: *Arpegii în ton major*, Bucureşti, Edit. Muzicală, 1970; Bălan, Theodor. *Lipatti sau logica frumosului*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 1 (218), I 1971; Tănăsescu, Dragoş şi Bărgăuanu, Grigore. *Interferenţe stilistice în creaţia lui Dinu Lipatti*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 1(218), I 1971; Sbârcea, George. *Dinu Lipatti aşa cum l-am cunoscut*, în: *Cronica*, Iaşi, 6, nr. 1(256), 2 I 1971; Gr. C. *Premiul "Dinu Lipatti "*, în: *Informaţia Bucureştiului*, nr. 57 I 7, 13 I 1971; Tănăsescu, Dragoş şi Bărgăuanu, Grigore. *Dinu Lipatti*, în: *Ateneu*, Bacău, nr. 5, V 1971; Stuckenschmidt, H. H. *Die Groften Komponisten unseres Jahrhunderts*. München, R. Piper et Comp., 1971; Alexandrescu, Romeo. *Dinu Lipatti. Impressions et souvenirs*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 6, VI 1972; Simionescu, Mircea Horia. *Valori româneşti în univers. Dinu Lipatti*, în: *Flacăra*, Bucureşti, nr. 27(943), 30 VI 1973; Georgescu, Lisette. *Fundaţia dr. Dubois Ferriere-Dinu Lipatti*, în: *Contemporanul*, 14 IX 1973; Constantinescu, Grigore. *Dinu Lipatti*, în: *Tribuna României*, nr. 75, 15 XII 1975; Delavrancea, Cella. *Dinu Lipatti*, în: *Rom. literară*, nr. 52, 25 XII 1975; Cosma, Viorel. *L'heritage artistique de Dinu Lipatti*, în: *Bulletin d'Information*, Comité national pour la dèfense de la paix, Bucureşti, nr. 4, XII 1975; Dumitrescu, Ion. *Omagiu lui Dinu Lipatti*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 12(279), XII 1975; Bărgăuanu, Grigore. *Dinu Lipatti*, în: *Müvelödés*, Bucureşti, nr. 12, XII 1975; Spycket, Jérôme. *Clara Haskil*. Lausanne, Edit. Payot, 1975; N. S. *Disques. Dinu Lipatti*, în: *L'Express*, Paris, nr. 1315, 20-26 IX 1976; Manzatti, J. N. *Dinu Lipatti*, în: *Cuvântul românesc. The Romanian Voice*, Ontario, Canada, nr. 7, XI 1976; Rattalino, Pierro. *Genio e Regolatezza, carriera, mito e stile del pianista Dinu Lipatti*, în: *Discoteca*, Milano, XII 1976; Berger, Wilhelm Georg. *Muzica simfonică modernă-contemporană 1930-1950*. Vol. IV. Bucureşti, Edit. Muzicală, 1976; Şoarec, Miron. *Mărturii inedite despre Dinu Lipatti*, în: *Studii de muzicologie*. Vol. XII, Bucureşti, Edit. Muzicală, 1976; Popovici, Doru. *Măiestria lui Dinu Lipatti*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 11, XI 1977; Berger, Wilhelm Georg. *Muzica simfonică contemporană 1950-1970*. Vol. V. Bucureşti, Edit. Muzicală, 1977; Vancea, Zeno. *Creaţia muzicală românească, sec. XIX-XX*. Vol. II. Bucureşti, Edit. Muzicală, 1978; Karacaşian, Madeleine. *Pianistul Nichita Magaloff Amintiri despre muzicieni români*, în: *Tribuna Rom.*,

nr.168, I XI 1979; Hoffman, Alfred. *Mă pasionează tălmăcirea muzicii. Un mare interpret al muzicii lui Chopin: Dinu Lipatti,* în: *Orizonturi muzicale,* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1979; Maximilian, S. *Lipatti-Haskil: Friendship Two Great Musicians,* în: *Tribuna Rom.*, nr 194, I XII 1980; Delavrancea, Cella. *Calmul înălţimilor,* în: *Contemporanul,* Bucureşti, nr. 49(1778), 5 XII 1980; Gheorghiu, Valentin. *Un mesaj de o intensitate extraordinară,* în: *Contemporanul,* Bucureşti, nr. 49(1778), 5 XII 1980; Grigore, Dan. *Astru cu ardere perpetuă,* în: *Contemporanul,* Bucureşti, nr. 49 (1778), 5 XII 1980; Tănăsescu, Andrei. *Comuniunea ideală între interpretare şi creaţie,* în: *Contemporanul,* Bucureşti, nr. 49(1778), 5 XII 1980; Vartolomei, Luminiţa. *Sub semnul perfecţiunii,* în: *Contemporanul,* Bucureşti, nr. 49 (1778), 5 XII 1980; Lipatti, Valentin. *Fratele meu, Dinu Lipatti,* în: *România literară,* Bucureşti, nr. 50, II XII 1980; Nicolau, Marcel. *Dinu Lipatti,* în: *Cuvântul românesc. The Romanian Voice.* Hamilton (Canada), nr. 56, XII 1980; Sava, Iosif. *Teritorii muzicale româneşti.* Bucureşti, Edit. Eminescu, 1980; Ciomac, Emanoil. *Recitalul de pian al d-lui Dinu Lipatti,* în: *Pagini de cronică muzicală* 1939-1958. Vol. II. Bucureşti, Edit. Muzicală, 1980; Tănăsescu, Dragoş. Bărgăuanu, Grigore. *Nouvelles musicales de Roumanie. Dinu Lipatti et ses maîtres roumains,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 12, XII 1980; Gendre, André. *Une amitié artistique: Dinu Lipatti et Georges Schwob,* în: *Revue Musicale de la Suisse Romande,* Lausanne, nr. 5, XII 1980; Sîrbu, Cristina. *Concert omagial Dinu Lipatti,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 1 (340), 1 1981; Tănăsescu, Dragoş. Bărgăuanu, Grigore. *Nouvelles musicales de Roumanie. Hommage à Georges Enesco et à Dinu Lipatti. Une prestigieuse collaboration,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 1 (340), I 1981; Elian, Edgar. *Un grand artiste: Dinu Lipatti / A great Artist: Dinu Lipatti,* în: *Actualitatea Românească / Romanian News,* 30 I 1981; Tănăsescu, Dragoş. Bărgăuanu, Grigore. *Nouvelles musicales de Roumanie. Lipatti – trente ans aprés (II),* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 3(342), III 1981; Georgescu, Lisette. *In memoriam Dinu Lipatti,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 4(343), IV 1981; Grigoriu, Theodor. *Dinu Lipatti: Aubade,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 5-6(344-345), V-VI 1981; Cosma, Viorel. *Bartók-Lipatti hang-versenyporlzsban. Geniuszok tahilkozasa / Concert Bartók-Lipatti la Paris. întâlnirea geniilor,* în: *A Hét,* Bucureşti, nr. 36, 4 IX 1981; Vasile, Vasile. *Prietenul meu Dinu Lipatti,* în: *Cronica,* Iaşi, nr. 36(814), 4 IX 1981; Stan, Radu. *Dinu Lipatti,* în: *România literară,* Bucureşti, nr. 49, 4 XII 1981; Tănăsescu, Dragoş. *Dinu Lipatti,* în: *Contemporanul,* Bucureşti, nr. 18, 30 IV 1982; Lompech, Alain. *Le prince Lipatti,* în: *Le Monde de la Musique,* Paris, nr. 49, X 1982; Georgescu, Lisette. *Momente de viaţă.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1983; Dumitrescu, Iancu. *Dinu Lipatti,* în: *Săptămâna,* Bucureşti, nr. 2 (787), 10 I 1986; Cosma, Viorel. *Lipatti în actualitate, în: Informaţia Bucureştiului,* nr. 10.175, 10 VII 1986; Karacaşian, Madeleine. *Pianistul Jean François Antonioli,* în: *Tribuna României,* nr.320, 15 VII 1986; Creţu, Viorel. *Muzica Clasic şi modern,* în: *Luceafărul,* Bucureşti, nr. 45(1278), 8 XI 1986; Bărgăuanu, Grigore şi Tănăsescu, Dragoş. *Dinu Lipatti compositeur,* în: *Revue Musicale de Suisse Romande,* Yverdon, nr. 1, 1986; Horasangian, Bedros. *Dinu Lipatti – 70,* în: *România Literară,* Bucureşti, nr. 17, 23 IV 1987; Samuilă, Liviu Tudor. *Muzica Lipatti 70,* în: *Contemporanul,* nr. 24 (2117), 12 VI 1987; Elian, Edgar. *Dinu Lipatti. compozitorul,* în: *Tribuna României,* nr. 345, 1 VIII 1987; Păsculescu-Florian, Carmen. *Pelerinaj la monumentele artei româneşti,* în: *Contemporanul,* Bucureşti, nr. 9(2154), 26 II 1988; Elian, Edgar. *Concours de piano / A piano competition,* în: *Actualités Roumaine / Romanian News,* nr. 24 (533), 17 VI 1988; Avakian, Dumitru. *Concurs de pian,* în: *Contemporanul,* Bucureşti, nr. 28(2173), 8 VII 1988; Vicenzi, Marco. *Dinu Lipatti poeta e virtuoso,* în: *Musica,* Milano, nr. 51, 1988; Chissell, Joan. *Lipatti,* în: *The Musical*

Times, Londra, Vol. 530, nr. 1752, II 1989; Arion, George. *Abuz de memorie,* în: *Flacăra,* Bucureşti, nr. 14, 7 IV 1989; Karacaşian, Madeleine. *Consemnări. Fotografii de Dinu Lipatti într-o expoziţie din Bucureşti,* în: *Tribuna României,* nr. 392, 15 VII 1989; M. N. R. *Dinu Lipatti – fotograf,* în: *Săptămâna,* nr. 31 (972), 4 VIII 1989; Sava, Iosif. *Game. Dinu Lipatti – 40,* în: *Contemporanul,* Bucureşti, 1, nr. 33, 30 XI 1990; Sava, Iosif. *Game. Universalitatea artei lui Dinu Lipatti,* în: *Contemporanul,* Bucureşti, nr. 35, 14 XII 1990; Hoffman, Alfred. *Dinu Lipatti în actualitate,* în: *România literară,* Bucureşti, nr. 51-52, 20 XII 1990; Dubois-Ferrière, Henri. *Le médicin de Dinu Lipatti,* în: *Soirée de gala,* Gèneve, 30 V 1991; Dubois-Ferrière, Heilli. *Dinu Lipatti: un être exceptionel,* în: *Soirée de gala,* Gèneve, 30 V 1991; Fernando de Carli. *Evocation. Dinu Lipatti ou la chronique d 'un chemin interrompu,* în: *Soirée de gala,* Gèneve, 30 V 1991; Cosma, Viorel. *De vorbă cu muzicologul Grigore Bărgăuanu. Despre o nouă monografie a lui Dinu Lipatti,* în: *România liberă* (Extern), nr. 58, 30 VI 1991; Cosma, Viorel. *Primul Festival muzical internaţional "Dinu Lipatti",* în: *Jurnal Internaţional,* nr. 175, 4 VII 1991; *Înfiinţarea Fundaţiei muzicale "Dinu Lipatti ",* în: *Jurnal Internaţional,* nr. 190, 25 VII 1991; Hoffman, Alfred. *Arta lui Dinu Lipatti şi interpretarea pianistică,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 1, 1991; Pricope, Eugen. *Dinu Lipatti în simfonicele Filarmonicii din Bucureşti,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 1, 1991; Georgescu, Lisette. *In memoriam Dinu Lipatti,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 1, 1991; Sava, Iosif. *Ecouri internaţionale ale artei lui Dinu Lipatti,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 1, 1991; Paladi, Marta. *Florica Musicescu şi contribuţia ei la formarea artistică a lui Dinu Lipatti,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 1, 1991; Moisescu, Titus. *Pentru o mai bună cunoaştere a creaţiei compozitorului Dinu Lipatti,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 1, 1991; Tănăsescu, Dragoş. *Dinu Lipatti pedagog,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 1, 1991; Sava, Iosif. *Game. Dinu Lipatti şi muzicienii timpului său,* în: *Contemporanul,* Bucureşti, nr. 3 (92), 17 I 1992; Micu, Olga. *Două concerte Dinu Lipatti,* în: *Alianţa Civică,* nr. 20, 2 IV 1992; Moga, Doina. *Cinci minute cu Viorel Cosma, preşedintele Fundaţiei "Lipatti",* în: *Libertatea,* nr. 53, 9 VI 1992; Moisescu, Titus. *The Promotions of Dinu Lipatti Musical Creation,* în: *Muzica,* nr. 1(13), 1993; Lipatti, Valentin. *Strada Povernei 23. Memorii.* Bucureşti, Edit. Garamond, 1994; Zottoviceanu, Elena. *Concurs şi Festival Internaţional de pian Dinu Lipatti,* în: *Panoramic RTV,* 6, nr. 17(277), 24 IV 1995; Constantinescu, Grigore. *Dinu Lipatti, critic muzical,* în: *Azi – Feţele culturii,* Bucureşti, nr. 1004, 9 IX 1995; Bărgăuanu, Grigore. *Lipatti, l'ange foudroyé,* în: *Piano,* Paris, nr. 9, 1995; Florea, Anca. *Muzica în alb şi negru. Music in Black and White.* Bucureşti, Edit. Info-Team, 1995; Cosma, Viorel. *Dinu Lipatti. Mărturii filmate,* în: *Spectacolul Muzicii,* Bucureşti,nr. 105, 19 III 1997; Brumaru, Ada. *Un pescăruş cu aripi mari şi albe,* în: *Cotidianul,* Bucureşti, nr. 111 (1762), 19 V 1997; Orendi, Ana-Maria. *Argumente pentru memorie,* în: *Cotidianul,* Bucureşti, nr. 219 (1870), 22 IX 1997; Susanu, Roxana. *Dinu Lipatti Manuscrise inedite,* în: *Academica,* Bucureşti, nr. 3, 1997; Breazul, George. *Scrisori şi documente.* Vol. III. Bucureşti, Edit. Muzicală, 1997; Gingras, Claude. *Avec Lory Wallfisch, découvrir Lipatti compositeur,* în: *La Presse Montreal,* 9 VIII 1988; Răsvan, Constantin. *Fascinaţia muzicii.* Braşov, Edit. Ecran-Magazin, 1998; Gheorghescu, Florica şi Grigorescu, Olga. *O legendă a nemuririi: Dinu Lipatti,* în: *Radio România,* Bucureşti, nr. 111, 8-14 II 1999; Gheorghescu, Florica. *O legendă a nemuririi: Dinu Lipatti,* în: *Radio România,* Bucureşti, nr. 114, 1 III 1999; Grigorescu, Olga. *O legendă a nemuririi: Dinu Lipatti,* în: *Radio România,* Bucureşti, nr. 116, 15 III 1999; Constantinescu, Grigore, Doboş, Mihaela şi Moroianu, Viniciu.

Dinu Lipatti, un artist care a învins uitarea, în: *Rampa,* Bucureşti, nr. 96 (229), 24 III 1999; Schimek, Martin. *Aspecte neobaroce în creaţia lui Dinu Lipatti,* în: *Muzica,* Bucureşti, Serie nouă, 10, IV-VI 1999; Staicu, Liliana. *Mitul Lipatti,* în: *Radio România,* nr. 152, 29 XI 1999; Vicenzi Marco. *Dinu Lipatti fra mito e realtà* şi *La realtà oltre il mito*, în *Symphonia*, Bologna, nr. 92, 1999; Florea, Anca. *Dinu Lipatti – o jumătate de veac de nemurire*, în: *România liberă,* nr. 3261, 8 XII 2000; Naudé, Alain. *Souvenirs de Dinu Lipatti,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 3, 2000; Bărgăuanu, Grigore. *Corespondenţa dintre Dinu Lipatti şi Nadia Boulanger,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 4, 2000; Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon.* Vol. V(K-M), Edit. Muzicală, Bucureşti, 2002; Ionescu, Alin-Lucian. *In Memoriam Dinu Lipatti-60.* Edit. Muzicală, Bucureşti, 2012, *Scrisori – Dinu Lipatti*, vol. I, Edit. Grafoart, Bucureşti, 2017, Cosma, Viorel. *Muzicieni din România,* ediția a IV-a, 2017.

Filmografie: *Festivalul internaţional de pian "Dinu Lipatti",* regia Sabina Pop. Bucureşti, Edit. Video – UNESCO, România, 1993; *Dinu Lipatti.* Film, regia Florica Gheorghescu, 1997. https://ro.wikipedia.org/wiki/Dinu_Lipatti

LUPU, Dumitru (Mitică) Gh.

(n. 25 V 1952, Giurgiu – m. 22 VII 2017, Constanța).

Compozitor, dirijor.

A activat și a locuit o perioadă îndelungată în județul Argeş.

Studii muzicale la: Liceul de Muzică din Giurgiu, cu Constantin Ionescu şi Victor Karpis (1960-1968), Liceul de Muzică din Piteşti (1968-1972), cu Petru Iancic* şi Marius Giura*, Universitatea Naţională de Muzică, Bucureşti, Facultatea de Instrumente şi Canto (1977-1982), cu



profesorii: Arta Florescu, D. Alexandrescu (noțiuni de teorie și solfegiu), Domnica Constantinescu (armonie), Viorel Cosma, şi Octavian Lazăr Cosma (istoria muzicii). Îndrumător cultural la Şantierul Naval din Giurgiu (1974-1976), profesor de chitară şi ansamblu instrumental la Şcoala Populară de Artă din Giurgiu (1976-1977), dirijor la orchestra Teatrului *Alexandru Davila*, Piteşti (1982-1990) şi Teatrul de Revistă *Fantasio* din Constanţa (1990-2004). Membru al UCMR (1990), lector la Universitatea *Ovidius*, Facultatea de Arte, Teatru, Canto şi Cunoştinţe muzicale, Universitatea *Hyperion* din Bucureşti (2005). *Doctor în muzicologie* din 2007, cu teza *Muzica, un reper al interpretării actoriceşti*, Bucureşti. Autorul şi dirijorul a numeroase spectacole la teatrele: *Al. Davila*, Piteşti,

C. Tănase, Bucureşti, *Nae Leonard*, Galaţi, Deva, Cluj. Iniţiatorul festivalului pentru copii *Mamaia Copiilor*, autor al multor lucrări pentru copii şi emisiuni Radio-TV. Titlul de *Cetăţean de Onoare* la Călăraşi (2006), la Aninoasa, Hunedoara (2007) şi de *Fiu al Argeşului* (2007). Laureat al multor concursuri şi festivaluri, membru în jurii naţionale şi internaţionale. Distins, în 1981, cu Premiul II pentru orchestraţie OIRT de la Sofia (Bulgaria). Muzică de teatru: *Duduca Bălaşa*, vodevil, libretul de Tamara Scarlatos şi Maria Purdea (1978); *Hotelul veseliei* (1983), revistă de Alexandru Darian şi Constantin Zărnescu; *Alo, aţi greşit... gluma!*, revistă de Al. Darian şi C. Zărnescu; *Urechea mahalalei* (1984), revistă de C. Răuleţ; *Dragoste la Madrid* (1984), comedie muzicală după Lope de Vega; *Deşteapta pământului... tace* (1984), revistă de Victor Ion Popa; *Domnul Decan* (1985), libretul de George Magheru; *Cabaret melodii* (1986), libretul de Al. Darian şi C. Zărnescu; *Slugă la doi stăpâni* (1986); *Revista anotimpurilor* (1987), textul de Mircea Enescu; *Cenuşăreasa* (1987); *Ce mult te-am iubit!* (1989), textul de D. Oancea*; *Moştenire de la răposata* (1989), textul de Al. Darian; *Unde mergi, iubirea mea?* (1989), textul de Dorin Oancea; *Scufiţa roşie* (1998), operă-feerie; *Love Story în lift* (1990), comedie muzicală; *Mariaj din interes*



(1997), textul de Carmen AldeaVlad; *Am pierdut ultimul tren* (1997), textul de Florin Pretorian. Muzică uşoară: *De unde-ai venit?*, voce şi pian, versuri de Viorela Filip; *E nevoie de iubire*, voce şi pian, versuri de Stelian Filip; *Iubito, câtă lume între noi!*, voce şi pian, versuri de George Ţărnea; *Un copil în ţara poeziei*, voce şi pian, versuri de Dan Verona; *Veseli să fim!*, voce şi pian, versuri de Aristide Mircea; *Iarna suntem toţi copii!*, voce şi pian, versuri de Aristide Mircea; *Frumoasa romanţă*, voce şi pian, versuri de Stelian Filip; *Bună seara, melodii!*, voce şi pian, versuri de Constantin Duică; *Iubim tinereţea*, voce şi pian, versuri de Stelian Filip; *Zâmbetul tinereţii*, voce şi pian, versuri de Stelian Filip; *Cântec de iarnă*, voce şi pian, versuri de Stelian Filip; *Romanţa surorilor*, voce şi pian, versuri de Aurel Felea; *Şi vom trăi!*, voce şi pian, versuri de Emilian Cortea; *Dac-aş fi eu ciocârlia...*, voce şi pian, versuri de



Constantin Duică; *Ce mult te-am iubit!*, voce şi pian, versuri de Mala Bărbulescu; *Dacă-aş fi o rădăcină...*, voce şi pian, versuri de Nicolae Dragoş; *Ce dulce e cuvântul mamă!*, voce şi pian, versuri de Eugen Rotaru; *Nu sunt vorbe câteodată*, voce şi pian, versuri de Mala Bărbulescu; *Nu ştiu cine eşti!*, voce şi pian, versuri de M. Bărbulescu; *Ai venit să-mi baţi la geam*, voce şi pian, versuri de Nicolae Dragoş; *Tinereţea, primăvară*, voce şi pian, versuri de Nicolae Dragoş; *Bucurie, bucurie!*, voce şi pian, pe versurile scrise de Viorela Filip; *Vreau s-alerg după nori!*, voce şi pian, versuri de Mala Bărbulescu; *Cântec de izvor*, voce şi pian, versuri de Dumitru Popescu-Chiselet; *Nu crede în uitare, niciodată!*, voce şi pian, versuri de Ion Popa Argeşanu; *Bucurie de toamnă*, voce şi pian, versuri de Stelian Filip; *Dunăre, iubirea mea!*, voce şi pian, versuri de Viorela Filip; *În dansul fulgilor de nea*, voce şi pian, versuri de Nicolae Dumitru; *Vreau să dansez!*, voce şi pian, versuri de Viorela Filip; *Vraja dragostei*, voce şi pian, versuri de Viorela Filip; *Zi după zi*, voce şi pian, versuri de Viorela Filip; *Vino să dansezi cu mine!*, voce şi pian, versuri de Viorela Filip; *Vară, ce frumoasă eşti!*, voce şi pian, versuri de Viorela Filip; *Nu e nevoie de scrisori!*, voce şi pian, versuri de Viorela Filip; *La o fereastră*, voce şi pian, versuri de Viorela Filip; *Vino iar în gara noastră mică!*, voce şi pian, versuri de Florin Pretorian; *Departe eşti...*, voce şi pian, versuri de Ion Popa Argeşanu; *Fata viselor mele*, voce şi pian, versuri de Viorela Filip; *Numai cântecul meu*, voce şi pian, versuri de V. Filip; *Îmi spune inima*, voce şi pian, versuri de M. Bărbulescu; *Spune-mi!*, voce şi pian, versuri de Ovidiu Dumitru; *Vino, uită despărţirea!*, voce şi pian, versuri de Viorela Filip; *Când a-nceput iubirea noastră*, voce şi pian, versuri de M. Bărbulescu; *Dacă-ţi spun, la revedere!*, voce şi pian, versuri de V. Filip; *Alung melancolia*, voce şi pian, versuri: Viorela Filip; *Pentru-această întâlnire*, voce şi pian, versuri de M. Bărbulescu; *Te ştiu de când e lumea!*, voce şi pian, versuri de Viorela Filip; *E primăvară când iubesc*, voce şi pian, versuri de Florin Pretorian; *Între noi e o stea*, voce şi pian, versuri de Mala

Bărbulescu; *Hai, cântă, pădure!*, voce şi pian, versuri: Mala Bărbulescu; *S-aducem dragostea-napoi!*, voce şi pian, versuri de Viorela Filip; *Să-mi dai o aripă, să zbor!*, voce şi pian, versuri de Paul Grigoriu; *Băiatul care mă iubeşte*, voce şi pian, versuri de Stelian Filip; *Mă voi gândi la tine!*, voce şi pian, versuri de Mala Bărbulescu; *Sunt fericit!*, voce şi pian, versuri de Florin Pretorian; *Ai venit prea târziu!*, voce şi pian, versuri de Mala Bărbulescu; *Toate florile din lume*, voce şi pian, versuri de Viorela Filip; *Prin viaţă amândoi!*, voce şi pian, versuri de Viorela Filip; *Cântă, prietene!*, voce şi pian, versuri de Mala Bărbulescu; *S-o luăm de la-nceput!*, voce şi pian, versuri de Ovidiu Dumitru; *Pentru oameni. pe pământ*, voce şi pian, versuri de Mala Bărbulescu; *Acesta-i drumul meu!*, voce şi pian, versuri: D. Popescu-Chiselet; *Primăvară-i în orice zi*, voce şi pian, versuri de Viorela Filip; *Nu e greu,* voce şi pian, versuri de V. Filip; *N-am dansat decât o seară*, voce şi pian, versuri de Viorel Popescu; *Tot ce ai vrut să-mi spui*, voce şi pian, versuri de Mala Bărbulescu; *N-am să mă opresc!*, voce şi pian, versuri de M. Maximilian; *Nu eşti un vis!*, voce şi pian, versuri de Mihai Maximilian; *Unde te duci, nor călător?*, voce şi pian, versuri: Mala Bărbulescu; *Aştept să-mi scrii!*, voce şi pian, versuri de Viorela Filip; *Sfânta Marie*, voce şi pian, versuri de Carmen Aldea-Vlad.

Bibliografie: Iulian, Dem. *Mărturisiri de compozitor*, în: *Argeş*, Piteşti, nr. 10, 1987; Ursulescu, Octavian. *Vedete în devenire*, în: *Contemporanul*, Bucureşti, 1 I 1988; Popa, P.; Dicu, P.; Voinescu, S. *Istoria municipiului Piteşti*, Edit. Academiei Republicii Socialiste România, Bucureşti 1988; Caraman-Fotea, Daniela. *Meridianele cântecului*, Edit. Muzicală, Bucureşti, 1989; Cosma, Octavian Lazăr. *Universul muzicii româneşti.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1995; Badea, Jean. *Fantasio 40*, Edit. Leda, Constanţa, 1998; Lăpuşan, Aurelia. *Presă şi teatru în Dobrogea*, Edit. Mondograf, Constanţa, 2001; Cosma, Viorel. *Muzicieni din România: Lexicon biobibliografic*, Edit. Muzicală, Bucureşti, 2002; Dinischiotu, Constantin. *L-a aşteptat pe Molière în gară*, Edit. Vergiliu, Bucureşti, 2002; Caraman-Fotea, Daniela, Andrei, Titus. *Alternative pop dance.* Edit. Humanitas Educaţional, Bucureşti, 2003; Enache, Constantin. Municipiul Giurgiu, Edi. Universul familiei, Bucureşti, 2005; Iordăchescu, Octavian. *Ion Vodă cel... Cumplit*, Edit. *Casa Radio* Societatea Română de Radiodifuziune, Bucureşti, 2007; Tudor, Sebastian. *Teatrul „Al. Davila" Piteşti. 60 de ani de existenţă (1948-2008)*, Edit. Paralela 45, Piteşti, 2008; Moculescu, Horia. *Doar atât mi-am amintit!*, Edit. Kullusys, Bucureşti, 2011.

M

MACARIE, Remus C.
(n. 1878, com. Ţifeşti, jud. Vrancea – m. 19 IV 1925, Piteşti).
Lutier, violonist, profesor.
Stabilit în Piteşti în 1909.
Autodidact în muzică.
A absolvit cursurile liceale la Focşani și Facultatea de Ştiinţele Naturii la Bucureşti (1907). A fost profesor la Liceul *Ienăchiţă Văcărescu*, Târgovişte, la liceul din Turnu Severin (1907-1910) şi la Liceul *Ion C. Brătianu*, Piteşti (1910-1925).



A fost animator cultural și constructor de viori. S-a specializat în arta lutieriei, cu ajutorul lui C. Albu*, la Cremona (Italia) şi la München (Germania), în atelierele lui Morassi (1908), unde a construit prima lui vioară, după metoda lui Stradivarius. A realizat 76 de viori, 4 viole şi 4 violoncele, din lemnul sortat și bine uscat în podul liceului, unde locuia și își avea atelierul. Unele viori sunt și astăzi în muzeul liceului din Pitești. George Enescu a concertat la Paris, cu o asemenea vioară construită de Remus Macarie. Împreună cu C. Albu*, George Nuţu şi Stănescu-Delar a înfiinţat prima formaţie instrumentală de muzică a urbei Pitești, *Quartetul de coarde** (1913), prima asociaţie de muzică de cameră, iar mai târziu a înființat Societatea corală *Armonia**. A participat la concerte, spectacole și la concursuri. Repertoriul său cuprindea creații de: Haydn, W.A. Mozart, Bach, Boccherini, Ludwig van Beethoven, Mendelssohn-Bartholdy, F. Liszt, J. Strauss, George Enescu. L-a îndrumat în arta lutieriei pe Dimitrie Ştirbulescu.

Bibliografie: Hegyesi, Zoltán. *Vioara şi constructorii ei.* Edit. Muzicală, 1962. Vlad, Nicolae; Popescu, Tudor. *Monografia Liceului „Nicolae Bălcescu" din Piteşti 1866 – 1966.* Piteşti, 1966; Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti.* Edit. Comitetul Judeţean pentru Cultură şi Artă, Argeş, 1971; Cruceană, Ion. *Momente şi figuri argeşene.* Piteşti, Palatul Culturii, 1980; Dinu, Ion M.

Figuri de dascăli argeşeni. Edit. Complexul Muzeal Goleşti, 1991; Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon biobibliografic.* Edit. Muzicală, 2005.

MAHU, Constantin V.

(n. 17 VII 1914, fosta URSS – m. 1985, mun. Constanţa).

Dirijor, folclorist, profesor.

Stabilit în Pitești.

La începutul carierei, a fost profesor de muzică la Şcoala Normală de Învăţători *Carol I* din Câmpulung Muscel. A fost primul profesor de educaţie muzicală, teorie, solfegii şi dicteu muzical al Școlii Elementare de Muzică din Pitești, după 1957. Metodist la Casa Regională a Creaţiei Populare Argeş. Iubitor de folclor, a cules, a prelucrat creații populare și a publicat diverse articole și lucrări de specialitate, dintre care amintim volumul *Vioară mi-e inima!* (1964).



A fost dirijorul Corului mixt al Casei de Cultură şi al Societăţii Muzicale *Negru-Vodă* din Câmpulung, județul Argeș. Fiind printre primii dascăli de educație muzicală din Pitești, a contribuit activ la formarea tinerelor talente și la promovarea valorilor culturale argeșene.

Bibliografie: Broşură – Program la aniversarea a 70 de ani de activitate a Societăţii Muzicale *Negru-Vodă,* Câmpulung Muscel, 1978.

MANDA, Theodor S.

(n. 25 III 1911, com. Suseni, jud. Argeş – m. 3 IX 1988, satul Galeşu, com. Brăduleţ, jud. Argeş).

Dirijor, preot-paroh.

Absolvent al cursurilor Seminarului Central din Bucureşti (1932) şi ale Facultății de Teologie, Bucureşti (1939). A slujit în biserica satului Galeşu (1939-1983). A înfiinţat şi a dirijat Corul mixt al ţăranilor din satul Galeşu, județul Argeş (1939-1987).

A condus formaţia de fluieraşi a căminului cultural (1965-1987) şi corul de copii, înfiinţat în 1957. Repertoriul muzical cuprindea piese religioase, de Paşte şi Crăciun, cântece patriotice şi piese folclorice din zonă. A participat cu multă trudă la cea de a treia ctitorire a bisericii din satul Galeșu, în care a slujit cu credință 49 de ani.

Bibliografie: Tiţa, Lucreţia; Tiţa, Gheorghe. *Galeşul de Argeş – o altfel de monografie a satului românesc de munte.* Bucureşti, Editura Asa, 2005.

MANEA, Dorel
(n. 8 IV 1945, com. Ciuperceni, jud. Dolj – m. 30 XI 2000, Piteşti).
Dirijor, etnomuzicolog, profesor.
Stabilit în Argeş din 1967.
Studiile muzicale: Liceul de Muzică Nr.1, Bucureşti (1964), clasa prof. Hristache Popescu (flaut), Şcoala Militară de Muzică a M.A.N. din Bucureşti (1967) şi Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, Bucureşti (1974). A fost dirijorul fanfarei Garnizoanei 4 din Piteşti, jud. Argeş (1967). Mentorul multor formaţii muzicale și al multor interpreți de muzică populară din jud. Argeş. Specialist de talie naţională în prelucrarea și valorificarea folclorului muzical argeșean. A susţinut concerte de gen și spectacole, a efectuat înregistrări



şi a avut colaborări la Radio şi la Televiziunea Română. A condus și dirijat ansamblurile: *Argeşul* din Curtea de Argeş, *Dorul* (1978), *Chindia* (1985) şi *Plaiuri argeşene* (1985) din Piteşti, *Murguleţul* din Costeşti, *Poiana* din Poiana Lacului, *Dacia* din Mioveni (1985) şi *Căluşul* din Scorniceşti (1983-1989). A condus și a dirijat Orchestra *Doina Argeşului* (1989-2000), formație cu care a realizat turnee în ţară şi în străinătate. A susţinut câţiva ani concerte-şcoală în Elveţia şi a format talente autentice. A fost primul profesor de nai al Liceului de Muzică și Artă Plastică *Dinu Lipatti* din Piteşti şi dirijorul Ansamblului Naţional Profesionist *Transilvania* de la Baia Mare (1993). Virtuoz al naiului, a fost şi fondatorul grupurilor folclorice *Dorul* (1996) şi *Fluieraşul*, cu care a câştigat premii în ţară şi în străinătate. Din repertoriu făceau parte piesele folclorice ale formațiilor dirijate, printre care și *Sârbă din Muscel*; *Brâu*; *Sus la munte, la Muscel*; *Pe drumul de la Cepari*, dar și prelucrări personale. Discografie: Ensemble Folklorique *Doina Argeşului*, imprimat la Casa Electrecord, STM-EPE 01328; *Masters of the Panpipes* EUCD-1318, imprimat de Arc Music, Austria, în 1995.

Bibliografie: *Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956–2006*. Piteşti, Edit. Paralela 45, 2006.

MARIA, Andrei Tiberiu (Smiley)
(n. 27 VII 1983, Piteşti, jud. Argeş).
Compozitor, interpret de muzică pop, prezentator, actor, manager.
A urmat cursurile Colegiului Naţional *Zinca Golescu*, Piteşti (2002) şi ale Academiei de Ştiinţe Economice din Bucureşti, Secţia Comerţ (2006). La începutul activităţii muzicale a fost solist în trupa *Simplu* din Piteşti (2002). A fost fondatorul şi managerul propriei firme de producţie muzicală. Membru UCMR-ADA (2002) şi CREDIDAM (2004). Compune piese muzicale pentru trupa *Simplu*. Albume: *Oare ştii?* (2002), *Zece*, *RMX Simplu* (2006), *Simplu Best Of* (2006), *Oficial îmi merge bine!* (2006), *În lipsa mea* (2008), *Plec pe Marte* (2010); alte piese: *Designed to love you* (2009), *Am bani de dat* (2009), *Preocupat cu gura ta* (2009), *Love is for free* (2010), *Dream girl* (2011). În 2008, Smiley şi formaţia *Simplu* au câştigat premiul *Best show* pentru *Istoria Dansului*.



Colaborări cu cântăreaţa italiană In-Grid şi cu rapperul american Sway. A susţinut concerte şi turnee în ţară şi străinătate, a realizat videoclipuri şi a participat la emisiuni televizate de divertisment.

Bibliografie: Rădulescu, Mihaela. *Despre lucrurile simple*. Bucureşti, Edit. Polirom, 2009; *ro.wikipedia.org/wiki/Smiley; adevarul.ro/continut/stiri/smiley.*

MARINESCU, George I. (zis Trubadurul)
(n. 4 IV 1874, com. Mărgineni, jud. Bacău – m. ? 1956, Piteşti?).
Profesor de muzică, interpret, publicist şi culegător de folclor.
Stabilit în Argeş, periodic.
A fost învăţător în comuna Dăeşti, jud. Vâlcea (1919-1920), în com. Muşăteşti şi alte localităţi din zona Curtea de Argeş. A fost profesor de muzică prin gimnazii şi licee orăşeneşti. A înfiinţat şi îndrumat ansambluri de cântece, hore ţărăneşti şi cântece bisericeşti (pentru răspunsurile liturgice), a cules şi prelucrat folclor din zona Argeşului. Improviza şi interpreta cântece (voce şi vioară) cu mare uşurinţă. A publicat articole, reportaje şi poezii în ziarul *Gazeta Ţăranilor* din Muşăteşti, condus de Constantin Dobrescu-Argeş şi Alexandru Valescu. În 1941 a fost mutat la şcoala din cartierul Crângaşi, Bucureşti, iar după bombardamentul din 4 aprilie 1944, rămas fără casă, Lia Vintilă Brătianu îi oferă adăpost pentru o perioadă de timp.



La bătrâneţe, s-a retras la Piteşti, unde a suplinit orele de muzică la Şcoala Normală *Alexandru Odobescu.* A scris volumul de versuri *Cântecele mele*, schiţe şi nuvele *Plec în cătănie* şi romanul *Ion şi Florica.*

Bibliografie: *Gazeta Ţăranilor.* nr. 44/an XVI, 2 noiembrie 1908, p. 2; Teodorescu, Nicolae Gh. *Muşăteşti-File de cronică.* Bucureşti, Comitetul de Stat pentru Cultură şi Artă, 1969; Ungureanu, Octavian, în Revista *Cultura*, Anul II, nr. 1(3) 1999, Piteşti.

MARINESCU, Marcu
[n.1795? – m.1875? Piteşti].
Dascăl de psaltichie.
A fost dascăl de cântări bisericeşti la Şcoala românească din hanul (casele) Episcopiei Argeşului (1820). Până în anul 1835 a fost dascăl la Biserica *Sfântul Gheorghe*, din Piteşti, apoi la Biserica *Sfântul Nicolae* (1855). A fost învăţător, diriguitor al şcolii de pe lângă Biserica *Maica Precista – Mavrodolu* (1846). A predat, fără plată, muzica bisericească pentru învăţătorii de la sate. S-a călugărit şi a fost monah la Schitul *Trivale* din Piteşti (1872). A fost legător de cărți. Un *Ceasoslov* legat de el se află și astăzi la Biserica *Mavrodolu* din Piteşti.

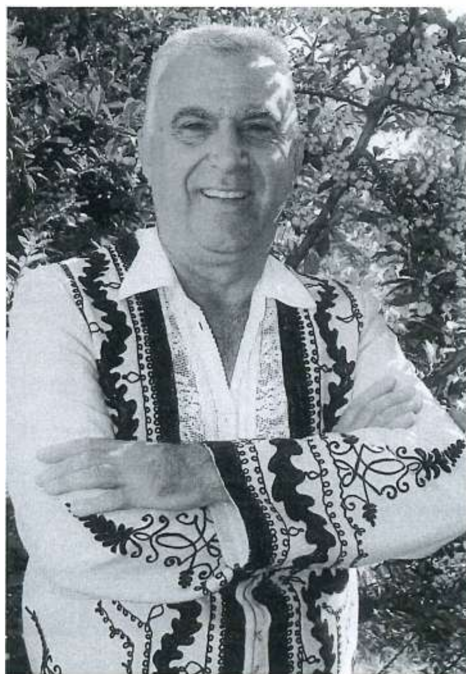
Bibliografie: Branişte, Marin M. *Şcoli particulare piteştene, dintre care unele pe lângă biserici, în veacul al XIX-lea.* în MO Craiova, an XXVI (1974), nr. 3-4 (martie-aprilie), p. 256.

MARINESCU, Teodor
[n. 1860? Piteşti – m.1940?, Piteşti].
Instrumentist autodidact.
Conducător al unui taraf de lăutari, a fost angajat de către Primăria din Piteşti pentru defilarea trupelor (10 mai, 1882). Constantin. I. Teiuliano a consemnat evoluţia artistică a lui Tudorică la o serată dansantă, în salonul *Agop* şi-i asemuieşte măiestria cu cea a lui Barbu Lăutarul şi chiar cu a concetăţeanului Chilom. A avut un repertoriu bogat, care a cuprins piese populare și lăutărești, din zona Argeşului.

Bibliografie: Revista *Cultura*, Nr. 78, 1881.

MARTIN, Nicolae C.
(n. 3 II 1948, com. Segarcea-Deal, jud. Teleorman).
Solist de muzică populară.
Stabilit în Piteşti din 1969.
A urmat cursurile Liceului *Unirea* din Turnu Măgurele, ale Şcolii de hotelieri, Bucureşti (1971) şi ale Şcolii Populare

de Artă din Piteşti (1973). În 1969, era solist la Casa de Cultură a sectorului 5 din Bucureşti și din 1971, membru permanent al ansamblurilor folclorice *Plaiuri Argeşene*, *Doina* şi *Dorul* din Piteşti. Până în 1975 a fost angajat recepţioner la *Hotelul Muntenia* din Piteşti şi din 1975 – solist de muzică populară în Orchestra *Doina Argeşului.* Participă la ediția a III-a a Festivalului-Concurs *Maria Tănase* (1973) și la multe alte festivaluri naționale și internaționale. A colaborat cu posturile de televiziune din Piteşti, Râmnicu Vâlcea, cu ansamblurile folclorice de amatori ale Casei de Cultură a Sindicatelor din Pitești, ale Uzinei de Autoturisme *Dacia* şi Ansamblul *Dorul.* A imprimat la Radioteleviziunea Română (1978): *Murgule, de-o fi să mor!*, *Găteşte-te, măi mireasă!*, *Aoleu, leliță Radă!*, *Pleacă chirigii la drum*, *Pe drumul Izlazului.* Discografie: *Electrecord*, 45-EPC10.536, individual, cu piesele: *Cum văzui că-i primăvară*, *Trece neicuța pe vale*, *Mă dusei noaptea pe lună*, *Fir-ai să fii, mândruliță!* (1971); *Mândro de la Măgurele!*, ST-EPE 02385, cu piesele: *Tinerel mă însurai*, *Am iubit și eu odată*, *Pe la Turnu Măgurele*, *Luncă, luncă!*, *Din Pitești până-n Moșoaia* ș.a. (1977); *Voi, voi, voi, mândrelor, voi!*, ST-EPE 03839, cu piesele: *Mi-aduc aminte de mult*, *Mândră floare e norocul*, *Geaba, mândro, ești frumoasă!*, *Mă dusei să dorm sub viță*, *Du-te, dorule, prin fân!* ș.a. (1988). Activitatea artistică

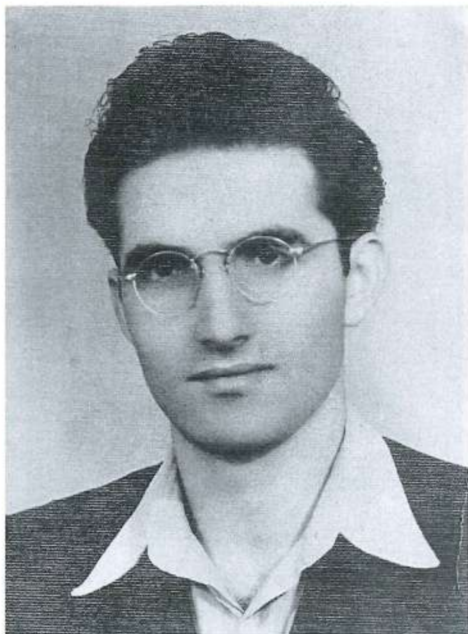


i-a fost răsplătită cu diplome, distincții, trofee, iar în anul 2011 i s-a conferit titlul onorific de *Fiu al Argeşului.*

Bibliografie: Stancu, C. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti: Dicţionar,* Edit. Tip-Naste, Piteşti, 2007; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi,* Goleşti, 2011.

MAŞALA, Vladimir Constantin I. (n. 1 VIII 1925, com. Teiu din Vale, jud. Argeş – m. 8 X 1999, Bucureşti). Compozitor, estetician, profesor, publicist.

A absolvit cursurile Școlii de Muzică *Bel-Canto – Quarto Santarelli* din București (1943-1948), cu italianul Quarto Santarelli și Elena Teaha. A urmat cursurile Academiei Regale de



Muzică și Artă Dramatică, Bucureşti (1949), cu Ion Dumitrescu, Dimitrie Cuclin, Dumitru Botez şi Paul Jelescu, Teodor Fuchs, Mihail Jora (căruia i-a fost asistent). Maestru de sunet la Societatea Română de Radiodifuziune (1949-1954), referent muzical la Casa Creaţiei Populare din Bucureşti (1955-1960), director la Casa Raională de Cultură *N. Bălcescu* din Bucureşti și profesor de muzică în licee din Bucureşti. Discipolul compozitorului Dimitrie Cuclin, care îi predă *ștafeta muzicii* preluată de la Vincent D'Indy și César Franck. După ce a elaborat lucrări împreună cu Dimitrie Cuclin, a fost împuternicit (prin procură – 9 VI 1977) *„să se îngrijească de întreaga mea Operă, de orice gen, în toate cazurile și ocaziile de popularizare, sub orice formă"*. Lucrările au fost vândute Bibliotecii Academiei Române, Bibliotecii Centrale de Stat, Bibliotecii *V. A. Urechia* din Galați. A elaborat și a susţinut diverse comunicări ştiinţifice, conferinţe, referate, a realizat emisiuni la Radio şi a publicat articole în presa centrală românească: *România literară*, *Contemporanul*. Membru al Academiei Oamenilor de Știință (1972) și al Uniunii Compozitorilor din România (1947). A avut strânse legături de prietenie cu unii membri ai familiilor Brătianu, Henri Coandă, Tiberiu Olah, Lola Bobescu, Elena Cernei, Geo Bogza. A compus muzică simfonică: *Simfonia I-a în do minor* (1950), *Simfonia a III-a în sol bemol major* (1953), *Simfonia a V-a în sol major* (1958). Compoziții vocal-simfonice: *Poveste*, versuri: George Coșbuc, voce, cor mixt și orchestră (1947); *Imn de slavă lui Dumnezeu, în mi bemol major*, oratoriu pentru soliști, coruri și orchestră (1965). Muzică de cameră: *Brâul*, piesă pentru pian; *Doina*, versuri de Mihai Eminescu, lied pentru voce și pian; *Sonata I pentru pian*; *Cvartetul nr.1 pentru coarde*; *Cvartetul nr. 2 pentru coarde*; *20 de piese pentru orgă*; *Cântec de iubire*, pentru harpă, *Doina* – lied compus pentru voce, flaut și pian; *Melodie pentru vioară solo*; *Sonata a II-a pentru pian*; *Melodie pentru fagot solo*; *Melodie pentru corn solo*; *Melodie pentru contrabas solo; Cântec de leagăn pentru voce și pian*,

versuri: Șt. O. Iosif; *Melodie pentru oboi solo.* Muzică concertantă: *Concertul nr. 1 pentru pian și orchestră în mi bemol major* (1949), *Concertul nr. 1 pentru orgă și orchestră în la bemol major* (1952); *Concertul nr. 1 pentru vioară și orchestră în sol major* (1954). A mai compus coruri de masă, colinde şi cântece pentru copii. A participat și a câștigat Premiul I la Festivalul de Folclor al Țărilor Balcanice și din Zona Mării Adriatice (1962) și la concursul formațiilor artistice din Raionul *Nicolae Bălcescu* – ediția a VII-a (1963), iar de-a lungul vieții a primit numeroase diplome de merit pentru munca depusă în slujba artei muzicale. S-a implicat în viața socială, fiind președintele Comisiei Pentru Protecția Animalelor de pe lângă Primăria București (1990). Participant la a XII-a Conferință Internațională *Comunita di Sant' Egidio – Oameni și religii* de la București (1998).

Bibliografie: Bârsan, Ion. *Convorbiri cu Dimitrie Cuclin – filosof, muzician, scriitor.* Galaţi, Edit. Porto-Franco, 1995; Moldovan, Nicolae. *Dimitrie Cuclin. Omul, gânditorul şi compozitorul.* Galaţi, Edit. *Alma*, 2001; Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon* Bucureşti, Edit. Muzicală, 2002.

MATACHE, Ion

(n. 2 VIII 1905, com. Merişani, județul Argeş – m. 27 VIII 1957, Bucureşti).
Instrumentist (ţambal și vioară), solist vocal, autodidact.
Membru marcant în taraful lui Cantică Boeru din Stâlpeni, județul Argeș (1923-1924). A cântat la vioară, ţambal şi vocal în localurile din Bucureşti (*11 iunie*, *La trei tei*, *Oituz*, *Cercul Militar*, *Bragadiru*, *Buzeşti*, *Calul bălan*) şi la Piteşti în localul *Ţuluca* (1927). A debutat la Radio (1934), cu propriul taraf, compus din: Mia Vlăscenescu (voce), Codin Luca (cobză și voce), Marin Matache (vioară și voce), Dică Matache (țambal), copilul Mitu. A cules multe piese folclorice, păstrând specificul şi stilul zonei Argeș-Muscel și a înregistrat melodii la Institutul de Folclor *Constantin Brăiloiu* din Bucureşti şi la Televiziunea Română: *Brâul bătrânesc* (disc – 1944), *Brâul pe șase din Muscel*, *Cântec de nuntă din Argeș (Cântă păsările-n luncă)*, *În pădure la Stroești* (bandă magnetică – 1954), *Breaza lui Matache*, *Sârba de la Merișani*, *Sârbă gorjenească*, *Mă uitai la răsărit*, *Drumul dracului*, *Hora lui Cantică*, *Hora lui Ciolacu și Jianu din Argeș*, *Hora lui Costică Tandin*, *Hora lui Ioniță Bădiță*, *Sârba lui Zamfir*, *Hora la două*, (bandă magnetică – 1955). Repertoriul: *Ce-am auzit eu aseară?*, *Prin poiana bradului*, *Stând pe malul Jiului*, *Traiul de la Câmpulung*, *Brâuleţul ca-n Muscel*, *Când eram la Câmpulung*, *Stau cu mândrele de gât*, *Câmpulung, oraş de munte!*, *Drumul dracului*, *Hora de la Merișani*, *Hora de la Vâlcele*, *Hora dreaptă*, *Hora la două*, *Hora lui Cantică (Boeru)*, *Bugheanul*, *Hora lui Ciolacu și Jianu din Argeș*, *Hora lui Costică Tandin*, *Hora lui Ioniță Bădiță*,





Hora lui Matache (compoziție proprie), *Rindeaua*, *În pădure la Stroești*, *Sârba gorjenească*, *Sârba din Brădet*, *Sârba învățătorilor*, *Sârba lui 22*, *Bugheanul*, *Sârba lui Zamfir*, *Ungurica din Argeș* (denumită și *Breaza lui Matache*) ș.a. Discografia cuprinde viniluri, discuri de gramofon, benzi de magnetofon, realizate la casele de discuri: *Electrecord*, *Lifa-Record*, *Columbia și Societatea Română de Radiodifuziune*. Piese vocale: *Iubește, neică, iubește!*, *Foaie verde măr sălciu*, *Dânga-Dânga*, *Dorul meu e numai dor*, *Foaie verde foi și-o fragă*, *Inimă de putregai*, *Dragostea teișenească*, *Fă-te, neică, prin grădină!* A acompaniat mulți cântăreţi la țambal și vioară, la concursuri și concerte, iar în 1937, chiar pe Maria Tănase.

În 1955, pentru prelucrarea, conservarea și promovarea folclorului românesc, a fost decorat cu *Medalia Muncii*. In memoriam, s-a organizat un festival de muzică lăutărească ce-i poartă numele.

Bibliografie: Sorescu Tică. *Cîntecele mele, salbă de mărgele*. Piteşti, Edit. *Pământul*, 2002; Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiți ai muzicii populare româneşti. Dicționar*. Piteşti, Edit. TIP – NASTE, 2007; Sorescu, Constantin (Tică). *Romanța amintirilor*. Piteşti, Edit. Tiparg, 2007; Hiru, Ion C. *Celebrități din negura uitării*. Vol. II. Piteşti, Edit. *Tiparg*, 2011.

MATACHE, Iordache I.

(n.? 1858, Galați, jud. Covurlui – m.? 1935, Piteşti, jud. Argeș).

Compozitor, dirijor, ofiţer.

Absolvent al Conservatorului din Iaşi. A fost numit şeful muzicii militare la Regimentul de Infanterie Argeş Nr. 4, Piteşti, și a fost încorporat la 16 sept. 1886, sergent muzicant. A cântat în Grădina Publică a oraşului şi la serbările oficiale. A compus marşuri şi valsuri: *Floarea primăverii*, *Visurile mele*, *Aurora*, *Ilca vals*. A adaptat pentru





fanfară melodii populare româneşti şi a dirijat corul *Liedertafel Lyra*, desprins din renumitul cor *Liedertafel*. A fost distins cu: Medalia Jubiliară *Carol I* (1906) şi *Titlul Onorific la 25 de ani de activitate în slujba patriei* (1906).

Bibliografie: Popescu, Silvia; Drăguşin, Marin; Buburuzan, Silviu. *Tărâmul tăcerii: Cimitirul Sfântul Gheorghe din Piteşti*. Ed. Dosoftei, 2008.

MATACHE, Măriuca / ION, Aurica/ (n. 20 IX 1924, satul Vâlcelele, comuna. Merişani, jud. Argeş – m.? 1985, com. Merişani, jud. Argeş).
Interpretă de muzică populară și lăutărească.
Nepoata lăutarului Ion Matache*.
A debutat (1939), în restaurantele din Bucureşti, cu taraful unchiului ei. În același an a debutat la Radio-București, cu unele melodii populare din zona etnografică Argeș-Muscel. Repertoriul ei era alcătuit din melodii inedite: *Teiule, frunză rotată!*, *Uşor, puiule, uşor!*, *Intru-n luncă, tai nuiele!*, *La bădița-al meu la poartă*, *Cine mă puse pe mine?*, *Strânge omul ca furnica*, *Când eram la Câmpulung*, *Stând pe malul Jiului* și *La fântânița din plai*. Solista a fost foarte apreciată de renumiții dirijori ai Orchestrei de Muzică Populară Radio și de: Victor Predescu, Nicu Stănescu, Ionel Banu, sub bagheta cărora a evoluat. A avut o susținută activitate concertistică în țară. Discografie: *Intru-n luncă, tai nuiele!* – EPC 654, Casa de Discuri *Electrecord*, cu orchestrele conduse de

Ionel Budişteanu şi Nicu Stănescu (1966).

Bibliografie: Hiru, Ion C. *Celebrităţi din negura uitării.* Vol. II. Piteşti, Edit. *Tiparg,* 2011; Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Edit. TIP – NASTE, 2007.

MATEESCU, C. N.

(n. 1 III 1864, Curtea de Argeş – m.16 III 1939, Curtea de Argeş, jud. Argeș).

Folclorist, profesor.

A urmat cursurile Seminarului Teologic din Bucureşti (1882) şi ale Facultății de Teologie, Bucureşti (1882-1886). A fost profesor de religie la Buzău între 1886 și 1893, la Curtea de Argeş între 1893 și 1901 și la Râmnicu Vâlcea între 1901 și 1906. A cules şi a prelucrat folclor muzical românesc, cu precădere, din zonele Argeş-Muscel. A colaborat cu articole la revistele: *Ghiduşul*, *Luminătorul*, *Ion Creangă*, *Izvoraşul*, *Albina*, *Convorbiri literare*, *Tribuna*, *Şezătoarea*. În 1909, apare la Tipografia *Neamul Românesc*, de la Vălenii de Munte, județul Prahova, volumul *Balade adunate de C.N. Mateescu*, cu prefața de Nicolae Iorga.

Bibliografie: Datcu, Iordan; Stroescu S. C. *Dicţionarul folcloriştilor – folclor literar românesc.* Bucureşti, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, 1979; Rucsanda, Mădălina Dana. *Repertoriul neocazional al folclorului muzical românesc: genuri vocale şi elemente structurale*; Craiova; Edit. Universitaria, 2014.

MATEESCU, Samuel T. / Gili

(n. 3 IX 1954, com. Bărăştii de Vede, judeţul Olt).

Violonist, profesor.

Familie tradiţională din Argeş.

A urmat cursurile Liceului de Muzică şi Arte Plastice, Piteşti (1969-1973), cursurile Facultăţii de Muzică din Braşov (1975-1978). A fost profesor de vioară la Liceul de Muzică şi Arte Plastice din Piteşti (1978-1979). S-a stabilit în Germania, unde a fost violonist, director și profesor la Şcoala de Muzică din Stuttgart (1979). A susţinut concerte, a realizat înregistrări şi transmisiuni la posturile de radio şi televiziune din Germania.

Note biografice: Moise Mitulescu.

MAZILESCU, Gheorghiță-Sorin I.

(n. 14 XII 1976, satul Păcioiu, com. Coșești, jud. Argeș).

Etnolog, folclorist, profesor, manager.

Absolvent al *Școlii Normale Carol I* din Câmpulung, jud. Argeș (1996). A urmat cursurile Colegiului de Institutori la Universitatea din Pitești (1996-1999). Absolvent al Facultății de Teologie a Universității din Pitești (1997-2001), masterat în management, Pitești (2008). Învățător (1996-2001) și profesor de limba română (2001-2007) la Școala cu clasele I-VIII din Leicești-Coșești, jud. Argeș. *Doctor în filologie* (folclor) cu teza: *Valea Râului Doamnei, zonă etnoculturală a bazinului Argeș* (2008).

Studii postuniversitare la Facultatea de Psihologie și Științele Educației, la Universitatea din Bucureşti (2014). Cercetător (2004-2008) și șef Sector Cercetare (2008-2009). Director al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Argeș (2009-2014). A fost cercetător și manager la C.J.C.P.C.T.A. (2014-2017). Lector univ. dr. la Facultatea de Științe ale Educației, Științe Sociale și Psihologice (2008~). Coordonator al cercului studențesc de folclor *Gheorghe Vrabie* (2008~). Realizator de emisiuni culturale la televiziunile: *West Tv* din Domnești (2006-2010), *Argeș Tv* din Pitești (2010), *Absolut Tv* din Mioveni (2010-2016). A fost ales vicepreședinte al Asociației Folcloriștilor Argeșeni *Constantin Rădulescu-Codin* (2009), membru al Asociației Etnologilor din România (2010), membru în colegiul redacțional al revistei *Curtea de la Argeș* (2009). Organizator și coordonator al unor ample manifestări folclorice naționale și internaționale: Festivalul-Spectacol-Concurs *Ion Matache*, Festivalul de Datini de Crăciun și Anul Nou *Florile dalbe*, Întrecerea călușarilor din jud. Argeș, *Brâul de la Boteni*, Festivalul Internațional de Folclor *Carpați*, Festivalul-Concurs al ansamblurilor de copii și tineret *Gheorghe Popescu-Județ*, Festivalul-Concurs pentru copii *Mugurii folclorului argeșean*, Expoziția de pictură pe sticlă și icoane *Rugă-mu-ne Ție!*, Festivalul-Concurs



Național al cântecului popular *Tita Bărbulescu*, Expoziția Națională de Artă Naivă, Festivalul de Film cu Tematică Religioasă *Lumină din lumină*, Festivalul Coral Internațional *D.G. Kiriac*. Autor al *Monografiei Comunei Coșești* (2006), Colaborator la volumul *Arc peste timp — monografia Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Argeș*, 2006; *Mioveni. Pași în timp – monografie* (2007); *Stâlpeni. Carte de identitate europeană — monografie* (2009); *Râul Doamnei — habitat și identitate* (2009); *Râul Doamnei și legendele sale* (2009); *Ion Arsene și Ion Rodoș — artiști ai lemnului* (2010); *Argeșul și Mușcelul – spații istorice ale românismului* (2013); *Studii etnologice – publicistică asupra etnozonei*

Argeș-Muscel (2016). Coordonator al: *Caiete folclorice Argeș Nr. XVII* (2014), *Nr. XVIII* (2015), *Nr. XIX* (2016), *Nr. XX* (2017), *Folclor poetic din Argeș-Muscel* (2014). Coautor la *Doina Argeșului – 60 de ani de activitate* (2015). Studiu introductiv la *Culegere de folclor muzical din Argeș și Muscel*, autor Gh. Floroiu (2014). *Cântecul popular, de la tradiție la inovație. Rapsodul Iulian Mutu la 65 de ani*, în: *Caiete folclorice*, vol. XVII (2014). Însemnate articole și studii publicate în reviste de specialitate și în buletine informative, editate periodic. Filmologie: *Dan Gherasimescu – „Omul-pasăre" al românilor* (2009), *Ion Rodoș – suflet în sufletul lemnului* (2010), *Ion Arsene – omul care face lemnul să cânte* (2010), *Elena și Gheorghe Mateescu – mereu aproape de tradiție* (2011), *Elena Nencov și păpușile sale* (2012), *Constantin Vasile, țiterașul Văii Vâlsanului* (2016). Titluri: *Cetățean de Onoare* al comunei Coșești (2009) și *Fiu al Argeșului* (2011). Premiul de Excelență *Cel mai bun om de cultură al anului 2011*, acordat de către cotidianul *Argeșul*, *Premiul de Excelență pentru coordonarea activității de cercetare a fenomenului folcloric*, acordat în 2012 de către Consiliul Județean Argeș.

Bibliografie: *Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956-2006*, Editura Paralela 45, Piteşti, 2006. Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, Goleşti, 2011.

MĂGUREANU, Nicolae N.
(n. 19 IX 1902, Câmpulung, jud. Muscel/ astăzi jud. Argeş – m.? 1973, Câmpulung, jud. Argeş).
Cântăreţ bisericesc, profesor.
Profesor de muzică bisericească la Şcoala de Cântăreţi din Câmpulung, Muscel (1933). Pentru preocupările în domeniul creaţiei psaltice este inclus în colecţiile tipărite. Cântarea *Ridicat-am ochii mei la ceruri, glas V*, compusă pentru voci egale, în notație psaltică, este publicată, în 1933, în volumul lui Ion Popescu-Pasărea, *Cântările Sfintei Liturghii scrise după melodiile tradiţionale pe notaţiunea psaltică pentru corurile bisericeşti şcolare.*

Bibliografie: Ionescu, C. Gheorghe. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic.* Edit. Sagittarius, 2003.

MĂRU-HANGHIUC, Claudia Elena
(n. 7 V 1957, Cernavodă, județul Constanţa).
Mezzosoprană, prozatoare.
Stabilită în Piteşti în 1968.
A absolvit cursurile Liceului *Zinca Golescu* din Piteşti (1976) şi ale Conservatorului *George Enescu*, Iaşi, Secţia Canto (1984). Solistă la Teatrul Naţional de Operetă *Ion Dacian* din Bucureşti (1990~) şi în formaţia *Brass Quintet Bucureşti* (1998~). A colaborat cu Teatrul *Alexandru Davila*, Piteşti (1975-1976); Teatrul *Plaza del Sol* din Barcelona, Spania (1976-1982), cu *München Philharmoniker*, din Germania

(1977 şi 1979); *Filarmonica Moldova*, Iaşi (1979 şi 1988), *Opera Naţională* din Iaşi (1983 şi 1984), *Teatro di musica vechia*, Veneţia, Italia (1981); *Roselyn Theater* din Washington, S.U.A. (1999), *Victoria Theater* din Melbourne, Australia (2000 şi 2002), *Sala cu orgă*, Chişinău, Republica Moldova (2003) ş.a. Roluri: Giulietta din *Povestirile lui Hoffman*, de J. Offenbach; Miss Page din *Nevestele vesele din Windsor*, de Otto Nicolai; Mama Lucia şi Santuzza din *Cavalleria rusticana*, de P. Mascagni; Leonora şi Azzucena din *Trubadurul*, de G. Verdi; Carmen şi Michaela din *Carmen*, de George Bizet; Pimpinone din *Pimpinone*, de G. Ph. Telemann; Bertha din *Il barbiere di Sevilla*, de Rossini. A jucat roluri în spectacole pentru copii: Muma-Pădurii/ *Frumoasa din Pădurea Adormită*; Vrăjitoarea Zug-Zeg şi Maimuţoiul-Şef din *Micuţa Dorothy* (*Vrăjitorul din Oz*); Vrăjitoarea Zulina din *Dragostea celor trei portocale*. A realizat turnee în ţară, în Finlanda, SUA, Australia, în ţări din Europa şi în Republica Moldova. Membră a UCIM-CREDIDAM (1992~). A publicat proză fantastică: *Tărâmul misterios* (2004); poezie: *Triunghiuri* (2005), membră a Ligii Scriitorilor din România. A obţinut Locul I la Festivalul *Darclée*, Piteşti (1976) şi la Festivalul Naţional de Romanţe *Crizantema de Aur* de la Târgovişte (1977).



Premii la competiţii şi spectacole în: Italia (1981), Spania (1982), Bulgaria (1988), Austria (1992).

Bibliografie: Vasiliu, T. *Istoria Crizantemei de Aur*. Târgovişte, Edit. Artpress, 2007; Pendiuc, G. *Şcoala Populară de Arte şi Meserii Piteşti – speranţe şi certitudini*. Piteşti, Tiparg, 2012.

MECU, Marin Anton V.

(n. 30 I 1938, Călineşti, judeţul Argeş). Dirijor, profesor, textier umorist.

A urmat cursurile Şcolii Normale din Câmpulung, Argeş (1956) şi pentru scurt timp a fost învăţător în comuna Sărmaşu, judeţul Mureş (1956-1957). A absolvit Conservatorul *Ciprian Porumbescu* din Bucureşti (1965) şi a fost profesor de muzică în comuna Domneşti, jud. Argeş

(1959-1998). A condus și dirijat corurile din Domneşti, Muşăteşti, Brăduleț, Galeşu (1977-1985). Fondatorul unei orchestre populare, al ansamblurilor folclorice de copii și adulți, de teatru și estradă de amatori, în comuna Domneşti. Premii la concursuri şi festivaluri naţionale cu formațiile îndrumate înainte de 1989. Cu creaţia muzicală *Lângă turme, sus pe Zârna* ocupă locul III pe ţară (1979). A publicat volumul umoristic *Terapie cu mecultisme* (2001). A fost răsplătit cu *Medalia Muncii*, *Meritul Cultural*, clasa a V-a (1969), *Meritul Cultural*, clasa a III-a (1971) şi titlul de *Fiu al Argeşului* (2008).

Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicționar de personalități*, Goleşti, 2008.

MICLĂUŞ, Sidonia M.

(n. 23 IV 1940, com. Bascov, județul Argeş).
Profesoară, coregrafă.
Absolventă a Şcolii Medii Nr. 3, Piteşti (1956) şi a Şcolii de Biblioteconomie, Bucureşti (1959). Bibliotecară în com. Bascov, jud. Argeş (1957-1962).
A urmat cursurile Institutului Pedagogic de 3 Ani, din Bucureşti (1962-1965). A activat ca dansator în Ansamblul de dansuri *Dorul* din Piteşti, condus de Dorin Oancea, iar din anul 1965 până în anul 1996 a fost profesor-coregraf la Casa Pionierilor, azi Palatul Copiilor din Piteşti.



A creat coregrafia primei operete pentru copii din România, jucată de copii, *Pasărea măiastră*, după care a creat coregrafia operetelor *Ana Lugojana* și *Plutaşii de pe Bistriţa.* Activitate culturală și pedagogică de performanţă, răsplătită cu premii, trofee, diplome, Medalia *Meritul Cultural*, clasa I. În 2011, a primit titlul de *Fiică a Argeşului.*

Bibliografie: Oancea, Dorin. *Doina de dor... dorul de doină.* Piteşti, Edit. Alean, 2007; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicționar de personalități*, 2011.

MIHALCEA, Dumitru (Ciontică)

(n. 19 VI 1938, Piteşti, jud. Argeş – m. 22 X 2013, Piteşti, jud. Argeş).
Instrumentist (acordeon), autodidact.
A fost solist instrumentist în Orchestra *Doina Argeşului* (1961-1965), angajat



şef de orchestră la Trustul de Alimentație Publică Locală (T.A.P.L.) din Piteşti, Restaurantul *Argeşul* (1965-1971), la Societatea de Comerț și Turism (S.C.T.) *Muntenia* din Piteşti (1972-2002). Repertoriul său a cuprins piese din folclorul local şi naţional, prelucrări din muzica internaţională, valsuri, canţonete, lieduri: *Vals*, de F. Kreisler; tango *Olé Guapa*; *Simfonia nr. 40*, de W. A. Mozart; *Sonata Lunii*, de L. Beethoven; *Valsuri de pe Sena*, de Joseph Colombo; *Fascinație*, de Fermo Dante Marchetti; *Avant de mourir*, de Georges Boulanger; *Vals*, de Andre Verchuren; *Solitta*, de F. Dochito; *Frumosul Rozmarin*, de Fritz Kreisler; *Vals*, de I. Dunaevski ș.a. A efectuat turnee în: Germania (1972), Austria (1976, 1980), Belgia (1976), Olanda (1977), Moscova (1978), Maroc (1982), Italia (1985, 1988), Iordania (1986), Columbia (1989), Coreea de Sud (2000, 2002). A avut apariții în emisiuni televizate. Discografie: *Mitu Ciontică – Caffé-Concert*, vol. I – IV (2001, 2002, 2006, 2010), *Folclor românesc* vol. I (2010). A fost răsplătit cu diplome, trofee, premii şi titlul de *Fiu al Argeşului* (2011).

Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi,* Goleşti, 2011.

MIHALCEA, Marin V.

(n. 1 VI 1948, Smeura, județul Argeş – m. 1 V 2016, Pitești).

Dirijor, violonist.

A absolvit Școala de Muzică și Arte Plastice din Piteşti (1966) și Școala Populară de Artă, Secţia Folclor – Vioară (2004-2008). A fost violonist în Orchestra *Doina Argeşului* (1966). În 1995 a fost numit concertmaistru, iar din 2000 preia bagheta dirijorală a Orchestrei *Doina Argeşului* pe care o dirijează până în ianuarie 2012. A mai dirijat ansamblurile: *Doina* (1967) *şi Dorul* (1975), *Plaiuri argeşene* din Piteşti, *Carpaţi* din Câmpulung, *Argeşul* din Curtea de Argeş. Din repertoriu: *Hora lui Matache*, *Sârba de la Lereşti*, *Sârba de la Breaza*, *Brâu din Argeş*, *Spune, spune, pui de corb!*

A efectuat înregistrări la Radio şi la Televiziunea Română. A realizat albume muzicale colective, cu Irina Loghin, Benone Sinulescu, Maria Ciobanu, Ion Dolănescu. A participat la festivaluri, concursuri şi spectacole



naționale și internaționale: Iugoslavia (1966), Franța și Elveția (1969), Ungaria (1971), Belgia (1974 și 1986), Israel, Iordania, Grecia, Polonia, Italia (1985), Turcia (1988 și 1990), Spania (1994), China (1999).A obținut premii, distincţii şi trofee. I s-a acordat titlul de *Fiu al Argeşului* (2011).

Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi,* Goleşti, 2011; Pendiuc, G. *Şcoala Populară de Arte şi Meserii Piteşti – speranţe şi certitudini.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2012.

MILCOVEANU, Dumitru Al./Tache (n. 3 I 1914, com. Buzoeşti, județul Argeş – m. I 1985, Bucureşti).
Pianist, compozitor şi profesor.
A urmat cursurile Conservatorului din Cluj (1935-1939), cu Traian Vulpescu, Mihail Andreescu-Skeletty și cursurile Conservatorului din Bucureşti, între 1946 și 1949, clasa prof. Theodor Rogalski, Paul Constantinescu, Mihail Andricu. Licenţiat al Academiei de Înalte Studii Comerciale şi Industriale, Cluj (1938). A fost pianist-concertist (1941-1947) și pianist-corepetitor la Conservatorul, Bucureşti (1948-1950). A evoluat ca pianist în Orchestra Teatrului Tineretului din Bucureşti (1955-1956), pianist-corepetitor la Universitatea *C. I. Parhon*, Bucureşti (1960-1962), la Catedra de Educație Fizică, pianist-corepetitor la Clasa de Dansuri Istorice a Institutului de Artă Teatrală *I. L. Caragiale*, Bucureşti (1963-1965), profesor de pian la Şcoala de Muzică şi Arte Nr. 1 din Bucureşti (1967-1974). A creat poezie şi proză. În 1943 a publicat un volum de versuri *Armoniile singurătăţii,* semnat Tache Milcoveanu. A fost membru al UCMR. A compus muzică pentru teatru: *Hyperion* (1974) operă-simfonie, după cunoscutul poem *Luceafărul,* de Mihai Eminescu. Muzică vocal-simfonică: *Odă ostaşilor români!* (1941), cor mixt, versuri de Vasile Alecsandri; *Imn olimpic* (1954), cor mixt. Muzică simfonică: *Povestire de la ţară* (1937), piesă pentru orchestră; *Dor de ducă* (1940), poem simfonic; *Spre ziuă* (1950), poem simfonic; Simfonia *Iluminata* (1950), pentru orchestră; *Rapsodie pentru vioară şi orchestră* (1951); *Gânduri în amurg* (1951), rondo simfonic; *Ca la noi* (1952), suită pentru orchestră mică; *Diptic simfonic* (1963); *Pentru mama!* (1964), două momente simfonice; *Concert pentru*

pian şi orchestră (1965); *Viziune cosmică* (1967), trei piese simfonice; *Zvon ceresc* (1971), suită pentru solist, cor mixt, cor de copii şi orchestră; *Simfonia a II-a Peneş Curcanul* (1976); *Simfonia a III-a Eroul anonim* (1977); *Muzica numerelor* (1977), naraţiune muzicală.

Opera a fost selectată din volumul lui Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon.* Vol. VI (M), Edit. Muzicală, Bucureşti, 2003.

Muzică de cameră: *Portrete* (1930), pian solo; *Cantilenă în do* (1931); *Cantilenă în la* (1932); *Doină şi horă* (1932); *De Paşti* (1937); *Sonata în do* (1938); *7 Variaţiuni pe un cântec românesc* (1938); *Bate vântul* (1938); *Sculptorul* (1938); *Povestea Ghiocului* (1938); *Verset din Apocalips* (1939); *Rugăciune* (1939), cvartet de coarde; *Rapsodie Română* (1939), cvintet de coarde cu pian; *Neghiniţă dragă!* (1939), pian solo; *Horă* (1939), pian solo; *Serenadă pentru îngeri* (1941), pian solo; *Noapte de iarnă (Nocturnă, Sania, Cântec de demult)* (1941), pian solo; *Basarabenii* (1941), pian solo; *Restrişte* (1941); *Trăsături caucaziene* (1941); *Gânduri în amurg* (1941);. *Hora neîntreruptă* (1942), pian solo; *Rapsodie Românească* (1942); *Fuga* (1943), cvartet de coarde; *Preludiu la Werther* (1945), pian solo; *Interludiu Românesc* (1945), pian; *Singurătate* (1945); *7 Variaţiuni pe un cântec românesc* (1945), pian solo; *Cântec şi joc* (1945), cvartet de coarde; *Cvartet de coarde în re* (1946); *Motto perpetuo* (1946), transcripţie după Paganini; *Cantilenă în fa diez* (1947); *Doină şi joc* (1948); *Scherzando* (1948), pian solo; *Romanţă* (1948), pian solo; *Suită* (1949), clarinet şi pian; *Cantilenă în La* (1949), pian solo; *Cadenţa la Concertul pentru pian op. 15 de Beethoven* (1951); *Sonata în re* (1952); *Variaţiuni în La bemol* (1952); *Romanţă în La* (1952); *Romanţă în Mi bemol* (1952); *Coral* (1952); *Sonata în do* (1956); *Variaţiuni* (1956); *Sonata în mi* (1957); *Rondo* (1957); *Cântec de leagăn* (1957); *Doină şi brâu* (1957); *Sonata în re* (1958); *Variaţiuni* (1958); *Fantezie* (1959), cvartet de suflători; *Zi de sărbătoare* (1959); *Povestire de la ţară, în do* (1959); *Povestire de la ţară, în fa* (1959), pian solo; *Povestire de la ţară, în do* (1960); *Povestire de la ţară, în fa* (1960), pian solo; *Ca în Ardeal* (1962); *Marş nupţial* (1965); *Maestoso* (1965); *Amintiri din casa părintească* (1966); *Unde-aud cucu* (1967), aranjament pentru pian solo; *Arde-mi-te-ar, codru des!* (1967), aranjament pentru pian solo; *Dragu-mi-e, mândro, de tine!* (1967), aranjament pentru pian solo; *Dunăre, Dunăre!* (1967), aranjament pentru pian solo; *Leliţo Ioană!* (1967), aranjament; *Ca la Breaza* (1967), aranjament pentru pian solo; *Spontan* (1968), pian solo; *Povestire de la ţară, în si* (1969), pentru pian solo; *Rugăciune, în re* (1969), pian solo;

Studii (1970), pian solo; *Cantilenă în do* (1970), pian solo; *Cantilenă în la* (1970), pentru pian solo; *Povestire de la ţară* (1970), pentru pian, la 4 mâini; *Pe câmpu' cu florile* (1970), un aranjament pentru pian solo; *Variaţiuni concertante* (1971), corn şi pian; *Cadenţa* (1971), corn şi pian; *Plaiuri româneşti* (1972), șase piese pentru vioară şi pian; *Plaiuri româneşti* (1972), două piese pentru flaut şi pian; *Bocet* (1972), pian solo; *Sonatina* (1973), piesă pentru pian solo; *Cvintele ascendente* (1973), pian solo; *Cvintele descendente* (1973), pian solo; *Suita canoanelor* (1973), pian solo și piese polifonice; *Vals* (1974), pian solo; *De Anul Nou* (1974), pian solo. Muzică corală: *Imn prieteniei* (1936), cor de copii şi orchestră; *De Crăciun* (1936), cor de copii cu pian.

Muzică vocală: *Şi dacă...* (1939), voce şi pian, versuri de Mihai Eminescu; *Odă* (1944), voce şi pian/orchestră, versuri de Mihai Eminescu; *Speranţa* (1944), voce şi pian, versuri de Mihai Eminescu; *Rugăciune* (1946), voce şi pian, versuri de Mihai Eminescu; *Cântec de toamnă* (1947), voce și pian, versuri proprii; *Flori albe* (1953), voce şi pian, versuri de Lucia Fărcăşanu; *Câinele ovreiului* (1953), voce şi pian, versuri de George Topîrceanu; *Cântec de leagăn* (1961), voce şi pian, versuri de Tudor Arghezi.

Lucrări didactice: *Metodă de dicteu armonic pentru 2 şi 3 voci* (1957); *Gamele muzicale în culori* (1967).

Bibliografie selectivă: Niţulescu, P. *Muzica românească de azi.* Tip. Marvan, [1939]; Cosma, Octavian Lazăr. *Universul muzicii româneşti.* Edit Muzicală, 1995; Sava, Iosif; Vartolomei, L. *Mică enciclopedie muzicală.* Craiova, Edit. Aius, 1997; Cosma, V. *Muzicieni din România. Lexicon.* Edit. Muzicală, 2003.

MINCULESCU, Cristian Alexandru (n. 9 I 1959, Piteşti, județul Argeş). Compozitor de muzică rock, solist vocal. Autodidact.

Absolvent al Liceului *Nicolae Bălcescu*, Piteşti (1978). Și-a început cariera de solist vocal în trupa *Harap-Alb* (1979).

A imprimat la Radio piesele: *Harap-Alb* şi *Scatiul* (compoziția lui Gabi Nacu), *În calea norilor*; *Tu, doar tu!*; *Vei veni!* Liderul formaţiei *Iris* (1980~). În 1982 a părăsit *Iris* şi a înfiinţat trupa *Voltaj*, unde a activat până în 1983, după care a cântat în trupa *Totuși*, în Cenaclul *Flacăra*, alături de Andrei și Ioana Păunescu (1984). S-a întors la trupa Iris (1985). În 1992, împreună cu formaţia *Iris*, a ocupat Locul II la Festivalul de la Cannes, la Secţiunea Rock şi i-a fost consacrat un reportaj, difuzat pe postul MTV. A susţinut concertul la aniversarea a 30 de ani (2007). A fost solist în concerte şi spectacole în ţară şi în străinătate. A făcut unele înregistrări la Radio-TV şi MTV (2002). În 2007, membrii trupei *Iris* au fost decoraţi cu *Ordinul Meritul Cultural*, în Grad de Cavaler, pentru contribuţia adusă timp de 30 de ani la promovarea muzicii rock. Membru al

UCMR. În 2012 a părăsit trupa *Iris* și s-a mutat, pentru un timp, în Germania. Împreună cu Judy Seutter – chitară, Boris Rusakov – bass, Mauro Ciccarelli la tobe, Regina Hammerle – backing vocal, a format grupul *Lotus* și a susținut o serie de concerte în România. Cu Ion Olteanu, a format grupul *Cristi Minculescu & Nuțu Olteanu Super Grup* (2013). A susținut concerte în țară, interpretând piese ale trupei *Iris*: *Strada ta*, *Trenul fără naș*, *Lumina zilei*, *Pe ape*, dar și din repertoriul trupelor celebre în lume. În 2015, a revenit la trupa *Iris*, până în 2017. Discografie: *Iris I* (LP) – Electrecord (1984); *Iris II* (LP/MC) – Electrecord, 1987; *Iris III – Nu te opri!* (LP) – Electrecord, 1988; *Iris IV* (LP) – Electrecord, 1990; *Iris 1993* (LP/MC) – Electrecord, 1993; *The Best of Iris* – CD, Electrecord, 1993 (compilație); *Lună plină* (CD/MC) – Zone Records, 1996; *Iris-20 de ani* (CD/MC) – Zone Records, 1997 (live); *Casino* (CD/MC) Zone Records, 1999 (maxi-single); *Iris 2000* (CD/MC) – Zone Records, 1999; *De vei pleca* (CD/MC) – Zone Records, 2000 (maxi-single); *Iris Athenaeum – Vol. 1* (CD/MC) – Zone Records, 2000 (live); *Iris Digital Athenaeum* (DVD) – Zone Records, 2001 (live); *Da, da, eu știu!* (CD/MC) – Zone Records, 2002 (maxi-single); *Mătase albă* (CD/MC) la Zone Records, 2002; *I.R.I.S. 4 Motion* (4xCD/4xMC) – Zone Records,



2003; *Iris Maxima* (CD/MC) – Zone Records, 2005; *Cei ce vor fi* — Vol. 1 (CD/MC) – Roton, 2007; *Cei ce vor fi* – Vol. 2 (CD/MC) – Roton, 2007; *Iris Aeterna: Dăruind, vei dobândi!* (DVD) – Roton, 2010 (live); *12 porți* – Roton, 2010; *Iris – 35 de ani – O lume doar a lor* – la Cat Music, în anul 2012.

Bibliografie: wikipedia.org; http://jurnalul.ro/cultura/muzica/stire ; http://www.romanialibera.ro/cultura/muzica/; Ziarul *Argeşul*, 23-29 VII 2007.

MIRCESCU, Grigore M. (Papacioc) (n. 13 XI 1910, satul Misleanu, com. Perieți, jud. Ialomiţa – m. 25 VII 1996, Curtea de Argeş, județul Argeș).
Dirijor și profesor.
Stabilit în Argeş din 1946.
Primele studii muzicale, la Seminarul Teologic din Constanţa şi Seminarul



Central din Bucureşti (1929-1931). Absolvent al Facultății de Teologie din Bucureşti (1931-1933), și-a continuat studiile la Conservatorul din Bucureşti, Secția Teorie și Solfegii, concomitent cu studii la Academia de Muzică Religioasă din București (1931-1933). A fost concentrat pe front (1933-1934). După 1944, a reluat cursurile la Conservator și la Academia de Muzică, Clasa de Canto, cu artistul George Folescu. Între 1931 și 1946 a dirijat și a cântat la Biserica *Precupeții Mari* din București. În 1939 a predat la Liceul *Dimitrie Cantemir*, București. A fost profesor de muzică la: Liceul *I. C. Brătianu*, Liceul Comercial și Liceul Industrial, toate din Pitești (1943), Liceul Teoretic din Pucioasa, jud. Dâmboviţa (1945). Între 1943 și 1944 a dirijat corul Catedralei *Sfântul Gheorghe* din Pitești. A fost iar concentrat în armată (1944-1945).

În 1946 a dirijat Corala *Cântarea Argeșului*, a susținut spectacole la Teatrul *Al. Davila*, Pitești (1947) și a realizat o emisiune la Radio-București. A fost profesor la Seminarul Teologic din Galați (1946-1948) și la Liceul Teoretic *Vlaicu-Vodă* din Curtea de Argeș (1948-1972). A condus Clasa de Canto la Şcoala Populară de Artă din Piteşti până în 1972. A fost dirijorul Corului Radiodifuziunii Române din Bucureşti. A condus și a dirijat Corul Sindicatului Învăţământ din Curtea de Argeş, Corul C.F.R. din Pitești, Corul Veteranilor de Război, Pitești și Corul Catedralei *Sfântul Gheorghe* din Pitești. Descoperitor și formator de talente (Elisabeta Ticuţă*). A participat la numeroase concursuri și festivaluri muzicale, la care a câştigat diverse premii și distincții. Elogiat în presa locală și centrală.

Bibliografie: *Cartea de Aur a Catedralei Sfântul Gheorghe din Pitești* (manuscris); Dinu, Ion M. *Oameni de seamă ai Argeşului de ieri şi de astăzi*. Piteşti, Edit. Tiparg, 2004.

MITULESCU, Moise M.

(n. 4 II 1932, com. Domneşti, județul Argeş).

Compozitor, dirijor, etnomuzicolog și profesor.

A urmat Şcoala Normală de Învăţători *Carol I*, Câmpulung Muscel (1951), Şcoala Populară de Artă din Braşov

(1956), Conservatorul *C. Porumbescu*, Bucureşti (1960), cu Victor Giuleanu (teorie şi solfegiu), B. Roman, Ioan Ştefănescu (istoria muzicii), Florin Eftimescu (armonie), Ion Şerfezi (metodica predării muzicii), Myriam Marbe (contrapunct), Vinicius Grefiens (citire de partituri), Tudor Ciortea (contrapunct), Ion Marian şi Ion Vicol (dirijat coral), E. Comişel (folclor). A fost profesor de muzică la şcolile din: Albeşti, jud. Argeş; Zărneşti, Braşov; Şcoala Nr. 3 şi Liceul *Zinca Golescu* din Piteşti (1959-1960). Profesor de specialitate (1964-1994), director la Liceul de Muzică şi Arte Plastice, Piteşti, între 1964 şi 1970, 1976 şi 1979, 1979 şi 1989, 1990 şi 1994, inspector şcolar, I.S.J. Argeş (1973-1976), lector la Universitatea *Spiru Haret*, Bucureşti – Colegiul Universitar Pedagogic din Câmpulung, Argeş (1994). Între 1950 şi 2004 a dirija: Corul Uzinei *Dacia* din Piteşti, Corul Combinatului Petrochimic din Piteşti, Corala *Negru-Vodă* din Câmpulung, Corul Căminului Cultural din Călineşti, Corul Căminului Cultural, Leordeni-Argeş, Corul mixt al CATC – Piteşti, Corul Învăţământ al Cadrelor Didactice din Piteşti, Corul Întreprinderii *Textila* din Piteşti, Corul Casei de Cultură a Sindicatelor din Piteşti, Corul Studenţesc *Animati* al Colegiului Universitar Pedagogic *Spiru Haret* din Câmpulung Muscel şi grupuri vocale din unele comune ale judeţului Argeş (Leordeni, Călineşti, Bogaţi).



A fost preşedintele Cenaclului Muzicienilor Argeşeni *G. Stephănescu* al U.C.R. şi al Societăţii Profesorilor de Muzică şi Desen din România – Filiala Argeş. Premii I la concursurile corale naţionale (1984-1988), laureat la Festivalul Coral de Creaţie *Gavriil Musicescu* (1988). A participat la turnee artistice, competiţii şi festivaluri corale internaţionale. Fondator şi membru activ al Asociaţiei Folcloriştilor Argeşeni *Constantin Rădulescu-Codin*, membru al *Uniunii de Creaţie Interpretativă a Muzicienilor* din România. A cules şi a prelucrat melodii populare din zona Argeş. A publicat articole, recenzii şi cronici muzicale în presa locală şi reviste de specialitate. Realizator de scenarii pentru TV. A compus muzică corală: *Primăvara* (1951), *Hora* (1951), *La*

stână (1956), *20 de cântece ale compozitorilor din Regiunea Braşov* (1957), *Rod bogat* (1962), *Din cuburi colorate*, cântece pentru copii (1976), *Fata argeşeană* (1968), *Pe un mal frumos* (1968), *Dorule de pe Muscele!* (1968), *În Muscelele cu flori* (1980), *Românie, la chemarea ta!*, coruri pentru şcolari (1980), *Floare albă din cunună*, folclor muzical din Argeş (1982), *Când colindele-auziţi* (1994). Lucrări didactice: *Curs de solfegii*, vol. I (1997) și vol. II (1998). Lucrări de folclor: *Vochiţa Stoian – privighetoarea Dâmbovicioarei* (1999); *Leru-i, ler!*, colinde pentru coruri de voci egale şi mixte (2005); *Opus 50 – monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti* (2009); *Virtuozi ai fluierului* – în colaborare cu Traian Ciuculescu (2009); *Cântând iubirea – romanţe, cântece lirice, coruri* (2012). A primit premii pentru creaţia corală şi activitatea dirijorală, trofee, diplome de onoare și de excelenţă, titlul de: *Profesor Evidenţiat* (1977), acordat de către Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Învăţământului, titlul de *Fiu al Argeşului* (2007), titlul de *Cetăţean de Onoare* al orașului Câmpulung, al comunei natale, Domneşti, și al Argeşului.

Bibliografie: Cosma, Viorel. *Muzicieni din România: Lexicon biobibliografic*, Editura Muzicală, Bucureşti, 2003; Dinu, Ion M. *Figuri de dascăli argeşeni*. Piteşti, Edit. Paralela 45, 2001; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, 2007.

MODAN (CORNEA), Ioana

(n. 16 IX 1954, Hârseşti, jud. Argeş). Solistă de muzică populară.

Absolventă a Liceului Teoretic din Costeşti, județul Argeş (1973). A urmat Facultatea de Muzică, Secţia Pedagogie Muzicală, la Universitatea *Spiru Haret* din Bucureşti (2000-2004). A fost solistă vocală la Ansamblul *Dorul* din Topoloveni (1970-1974). A fost solistă profesionistă la Teatrul *Alexandru Davila*, Piteşti, în Orchestra *Doina Argeşului*, Pitești (1974-1978), Ansamblul *Alunelul* din Teleorman (1978-1980), la Filarmonica de Stat din Ploieşti (1980-1984), Orchestra *Doina Vrancei* din Focșani (1984-1990) şi Ansamblul artistic *Doina* al Armatei din Bucureşti (1990–). A cules, a prelucrat și a interpretat piese muzicale folclorice din sudul Argeşului. Din repertoriu: *Ce e omul pe pământ?*, *Eu sunt cea mai bună soacră!*, *Când eram la mama fată...*, *Am iubit un băiețel pe lume*, *Omul, când nu are-un ban*, *Săracul, bărbatul meu!*, *O bătrână supărată*, *Nu-i uşor să fii părinte* ş.a. S-a impus la festivalurile şi la concursurile de gen, obţinând premii: Locul I: la *Floarea de colţ* – Rucăr (1971), *Narcisa de Aur* – Costeşti (1972), *Floarea de Bărăgan* – Slobozia (1973), *Maria Tănase* – Craiova (1973). Participări la festivaluri internaționale: Franța, Elveția, Italia (1969), Ungaria, Iugoslavia (1971, 1996), Belgia (1972). În 1975, cu Ansamblul *Ghiocelul* din Piteşti, a făcut un strălucit turneu în



U.R.S.S., Franța (1977), Israel (1985), Iordania (1985, 1986), Cehoslovacia, Grecia, Polonia (1985), Italia (1985, 1994), Turcia (1988 și 1990), Spania (1994). Participări la înregistrări radio şi emisiuni televizate cu Tudor Vornicu, Fl. Satmari, Elise Stan. Discografie: *Pe Argeș în sus* (1977), *Pe-o pală de fân cosit*, dirijor: Ionel Budișteanu (1960), *Multă lume-mi zice-așa*, dirijor: Toni Iordache(1982), *Vino, neicuță, diseară!*, dirijor: Radu Voinescu (1984), *Piri-piri, galbena!*, dirijor: M. Ghiocel (1986), *Lasă-mă, nevastă-n pace!*, dirijor: Marius Olmazu (1988), *Eu știu că dragostea nu are rost!* (1990), *Nu-i ușor să fii părinte!* (2009). Titlul de *Fiică a Argeşului* (2011).

Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicționar de personalități*, Goleşti, 2011; Stancu, Constantin. *Interpreți îndrăgiți ai muzicii populare româneşti. Dicționar.* Piteşti, Edit. TIP – NASTE, 2007; *Enciclopedia personalităților „Who's Who" din România*, 2006.

MOISE, Magdalena Roxana, R.
(n. 6 IV 1960, Balaci, jud. Teleorman). Instrumentistă (vioara I), profesoară. Stabilită în Piteşti din 1965.

Absolventă a Liceului de Artă din Piteşti (1979), cu prof. Radu Palladi. A urmat cursurile Facultății de Muzică, Leipzig, Germania (1982-1984), ale Academiei de Muzică din Bucureşti (2000). Instrumentistă în Orchestra de Stat *Eisenach*, Germania (1979-1986), profesoară la Şcoala de Muzică din Câmpulung, Argeş (1986-1989) și la Liceul de Artă *Dinu Lipatti*, Piteşti (1989~). A fost director educativ (2002-2004), inspector de specialitate la Inspectoratul Școlar Argeş (2007). Violonistă în cadrul Filarmonicii din Piteşti (2007~).



A jurizat concursurile naţionale: *Timotei Popovici*, Sibiu (2004, 2006), *Viva la musica!*, Zalău. A participat şi a obţinut premii la diverse olimpiade şcolare, naționale la concursurile naţionale şi internaţionale, cum ar fi cel de la Nancy (Franţa). A avut parteneriate artistice cu Centrul Cultural şi Clubul *Rotary* din Piteşti. Realizator de programe şi concerte şcolare. A scris volumul *Expresivitatea la instrumentele cu coarde* (2006). Formator şi descoperitor de noi talente.

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2007.

MOISESCU, Titus (Titu) George
(n. 12 XI 1922, com. Bughea de Jos, jud. Argeş – m.15 II 2002, Bucureşti).
Etnomuzicolog, muzicolog, profesor, bizantinolog şi editor.
Primele studii muzicale le-a urmat la Seminarul Teologic din Curtea de Argeş între 1933 și 1941, cu Ferdinand Agopian (muzică vocală), Gheorghe Cotenescu* (muzică bisericească), Mihail Chiriţă* (liturgică), studii pe care le-a continuat la Seminarul *Episcopul Chesarie*, Buzău (1941 și 1942), cu prof. Gheorghe Marinescu (muzică bisericească). Absolvent al Conservatorului de Muzică, Bucureşti (1953), cu Ion Dumitrescu (armonie), Ioan Şerfezi (teorie-solfegiu), Tudor Ciortea (forme muzicale), Tiberiu Alexandru şi Emilia Comişel (folclor), Ioan D. Petrescu şi Gheorghe Ciobanu (muzică paleomedie bizantină). A urmat cursurile Şcolii de Ofiţeri de Rezervă din Câmpulung Muscel (1942-1944). A fost prizonier în oraşul Gorki, URSS (1944-1948). Membru al Corului Academic al Filarmonicii, Bucureşti (1953-1954). Profesor de muzică la Şcoala Profesională *Electromagnetica*, din Bucureşti (1954-1955), dirijor al Ansamblului Rezervelor de Muncă din Bucureşti (1954-1955), redactor la Edit. ESPLA, București (1955-1957), redactor principal (1958-1962), şef de secţie (1962-1973), ulterior, director (1973-1985) la Editura Muzicală a UCMR, Bucureşti. Între 1969 și 1987 a efectuat călătorii de documentare în Bulgaria (1969, 1981, 1984), URSS (1976, 1978, 1985), Polonia (1972, 1982, 1983, 1985), Iugoslavia (1980), Ungaria (1983), Republica Democrată Germană (1982, 1984), Italia (1984), Austria (1984), Republica Federală Germană (1987), Olanda (1987), Belgia (1987). A obținut premii din partea UCMR, pentru lucrările: *Izvoare ale muzicii româneşti*, vol. III (1980), *George Breazul – Scrisori şi documente* (1984), *Manuscrisul de la Dobrovăţ* (1995) și Premiul *Ciprian Porumbescu* din partea Academiei Române pentru *Prolegomene Bizantine I. Muzică bizantină în manuscrise şi carte veche românească* (1985). A scris articole,

recenzii, studii, cronici în publicaţiile de specialitate din ţară şi din străinătate. Distins cu premiile UCMR (1980, 1984, 1985, 1995), cu Ordinul Naţional *Pentru Merit*, în grad de Cavaler (2000).

Lucrări de muzicologie/bizantinologie (volume, broşuri) prelucrate după volumul lui Viorel Cosma. *Muzicieni din România. Lexicon.* Vol. VI (M), 2003: *Melodia şi arta înveşmântării ei* (în colaborare cu Alfred Mendelsohn). Bucureşti, Editura Muzicală, 1963; *Opereta – Ghid* (în colaborare cu Miltiade Păun). Bucureşti, Editura Muzicală,1969; *Prolegomene bizantine. Muzică bizantină în manuscrise şi carte veche românească.* Bucureşti, Editura Muzicală, 1985; *Muzica bizantină în Evul Mediu românesc. Schiţa unei eventuale istorii a acestei străvechi arte*, Bucureşti, Editura Academiei Române, 1995 (în *Memoriile Comisiei de Folclor.* Tom VI); *Muzica bizantină în spaţiul cultural românesc.* Bucureşti, Editura Muzicală, 1996; *Catalogul creaţiei muzicale a lui Evstatie ProtopsaltuI Putnei.* [Melos]. Îngrijitor de ediţie: Alexandru Dimcea. Bucureşti, 1997; *Monodia bizantină în gândirea unor muzicieni români.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1999.

Muzicologie/bizantinologie (eseuri şi studii): *George Enescu la Şcoala Normală de Muzică din Paris*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 12, 1971; *La notation et les echois de la musique*



byzantine, de Grigore Panţiru, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 3, 1972; *Oeuvres de Georges Enesco publiées en Roumanie*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 8, 1972; *Constantin Dimitrescu în lumina unor documente inedite*, în: *Studii de muzicologie.* Vol. IX. Bucureşti, Editura Muzicală, 1973; *Însemnări privind versiunea autentică a "Cvartetului de coarde în sol major, op.* 22, *nr.* 2", *de George Enescu*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 11, 1973; *D.* G. *Kiriac şi începuturile bibliografiei muzicii populare româneşti*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 6, 1974; *Lucrări inedite de George Enescu*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 3, 1975; *Cvartetul de coarde în creaţia lui George Enescu*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 6, VI 1975 (*Unsprezece cvartete în*

manuscris); idem, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 9, 1975 (II. *Cvartetul de coarde în mi bemol major, op.* 22, *nr.* 1); idem, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 12, 1975 (III. *Cvartetul de coarde op.* 22, *nr.* 2, *în sol major*); *Béla Bartók şi Academia Română*, în: *Béla Bartók şi muzica românească.* Bucureşti, 1976; *Some Remarks on the Geniune Version of the String Quartet in* G *Major, Op.* 22, *No* 2, *by George Enescu*, în: *Enesciana*, nr.1. Bucureşti, 1976; *Războiul de Independenţă naţională ca temă pentru creaţia lirică românească*, în: *Studii de Muzicologie.* Vol. XIII. Bucureşti, 1977; *Dascălul de cântări Macarie Ieromonahul*, în: *Almanach des Rumanisch-Orthodoxen Pfarramtes in Wien. XVI.* Viena, 1977; *Preluări tematice în "Simfonia de cameră pentru* 12 *instrumente, op.* 33" *de George Enescu. Note şi trimiteri*, în: *Muzica,* Bucureşti, 28, nr. 2, 1978; *George Enescu String Quartet in* G *Major*, în: *Enesciana.* Vol. II-III. Bucureşti, 1981; *Uberrauschungen auf Schrifi und Tritt. Der Handschriftliche Nachlass von George Enescu,* în: *Karpatenrundschau,* Braşov, nr. 45, 1981 (I) şi nr. 46, 1981 (II); *Manuscrisele lui George Enescu*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 3 din 1982; *"Psaltichia rumânească" de Philothee Fils de l' Aga Jipa,* în: rev. *Muzica*, Bucureşti, nr. 8 din 1982; *Aufsehlussreiche Handschriften Putna und seine Musiksehule: Ein wichtigen Zentrum mittelalterlieher rumanischer Kultur*, în: *Karpatenrundschau*, Braşov, nr. 42, 1982, nr. 43, 1982, nr. 44, 1982 şi nr. 45, 1982; *Bartók Béla es roman folklor. Uabb tanusagok (Béla Bartók şi folclorul românesc. Noi mărturii)*, în: *Bartók-dolgozatok 1981.* Bukarest, Kriterion Konyvkiad, 1982; *Musique byzantine dans les manuscrits roumains de XIVe-XVe siècles,* în: *Revue Roumanie d'Histoire de l'Art*, Tome XIX, Bucarest, 1982; *Valorificarea tezaurului de cultură muzicală bizantină în România,* în: *Bis. Ort. Rom.*, Bucureşti, 100, nr. 7-8, 1982; *Putna, centru de cultură muzicală medievală românească,* în: *Studii de muzicologie.* Vol. XVII. Bucureşti, 1983; *Turning to Account the Byzantine Music Treasure Lore in Romania,* în: *Revue Roumaine d' Histoire de l' Art*, Tome XX, Bucarest, 1983; *Béla Bartók* şi *folclorul românesc. Noi mărturii,* în: *Studii de Muzicologie.* Vol. XVIII. Bucureşti, 1984; *A Catalog of Those Engaged in the Art of Byzantine Music Along Time (Ms. 923/BAR)*, în: *Musica Antiqua Supplementum,* Bydgoszcz / Polonia, Filharmonia Pomorska, 1985; idem, în: *Revue Roumaine d'Histoire de l'Art*, Tome XXII, Bucarest, 1985; *Nouveaux documents sur la musique médiévale Roumaine: „L'Anthologion de 1515 d' Evstatie de Putna"* (Mss – 1102), în: *Revue Roumaine d' Histoire de l`Art*, Tome XXIII, Bucarest, 1986; *Anciens codex musicaux roumains: "Le*

Manuscrit de Dobrovăţ" manuscris, 258/Leimonos), în: *Revue Roumaine d' Histoire de l' Art*, Tome XXIV, Bucarest, 1987; *Anciens manuscrits musicaux roumains: „Le Manuscrit B 283 de la Bibliothèque de l'Académie Roumaine" (B 283/BAR)*, în: *Revue Roumaine d' Histoire de l' Art*, Tome XXV, Bucarest, 1988; *Geheimnisvolle Welt alter Musik: Das „Vigiliale" aus der Brukenthal – Bibliothek als Beispiel der einheimischen gregorianischen Kunst*, în: *Karpatenrundschau*, Braşov, 1989; *Wer kann diese Schiitze haben? Gedanken zur unerliisslichen kritischen Neuwertung des nationalen Musikerbes (Cine poate da la lumină aceste comori? Gânduri asupra unei necesare valorificări critice a moştenirii muzicale naţionale)*, în: *Karpatenrundschau*, Braşov, nr. 25, 1989 (I) şi nr. 28, 1989 (II); *Un Catalog al celor care, de-a lungul timpurilor, s-au ocupat cu arta muzicii bizantine* (Ms. gr. 923/BAR), în: *Studii de Muzicologie*. Vol. XXI. Bucureşti, 1989; *Viele neue Fakten-Von bleibenden Erb: Ferenc László musikgeschichtliche Arbeiten über Béla Bartók*, în: *Karpatenrundschau*, Braşov, nr. 36, 1989; *Muzicologi români investigând problematica muzicii medievale: Gheorghe Ciobanu*, în: *Revista de etnografie şi folclor*, Tom 34, Bucureşti, nr. 5, 1989; *Sur des variantes – manuscrites du "Quatuor á cordes en mi bémol majeur, op. 22, No. 1 de Georges Enesco*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 8, VIII 1989; *Prezenţa lui Dimitrie Cantemir în literatura lexicografică a secolului al XVIII-lea şi prima jumătate a celui de al XIX-lea*, în: *SCIA*, Tom 36, Bucureşti, 1989; *Grammaires musicales de tradition byzantine dans quelques vieux manuscrits et livres roumains*, în: *Musica Antiqua*, nr. 3, Filharmonia Pomorska, Bydgoszcz din Polonia, 1989; idem, în: *Revue Roumaine d' Histoire de l' Art*, Tome XXVI, Bucarest, 1989; *Le problème de la musique médiévale roumaine et les recherches de l'école nationale de musicologie. Un de ses représentants: Gheorghe Ciobanu*, în: *Muzica*, Bucureşti, 9-12, IX-XII 1989; *Anton Pann – istoriograf şi teoretician al muzicii de tradiţie bizantină*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 2, 1990; *Un ancien manuscrit musical de Putna:* "Mss. 816/S", în: *Revue Roumaine d' Histoire de l' Art*, Tom XXVII, Bucarest, 1990; *Contribuţii documentare la biografia lui Ilarion Cocişiu*, în: *Rev. de etnografie şi folclor*, Tom 35, Bucureşti, 5-6, 1990; idem, în: *SCIA*, Tom 37, Bucureşti, 1990; *Moştenire pentru viitor: Patrimoniul muzical naţional*, în: *SCIA*, Tom 37, Bucureşti, 1990; *Pentru o mai bună cunoaştere a creaţiei compozitorului Dinu Lipatti*, în: *Muzica*, Bucureşti, 1, 1991; *Muzica de tradiţie bizantină în vechi codice româneşti*, în: *Muzica*, Bucureşti, 1, 1991; *Creaţia muzicală a lui Evstatie*

Protopsaltul Putnei, în: *Muzica*, Bucureşti, 1991; *O pericopă evanghelică în notaţie ecfonetică* (Mss. gr. 28.529/BN), în: *Muzica,* Bucureşti, 4, 1991; *Creaţia muzicală românească de tradiţie bizantină din secolele XV-XVI: 1. Evstatie Protopsaltul Putnei*, în: *SCIA*, Tom 38, Bucureşti, 1991; *Quelques aspects plus particuliers du déchiffrage et de la transcription de la musique de tradition byzantine* (Transcripta IV), în: *Revue Roumaine d 'Histoire de l 'Art*, Tome XXVIII, Bucarest, 1991; *Stiluri şi forme în creaţia lui Evstatie Protopsaltul Putnei: Chinonicul sau Priceasna* (Transcripta III), în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 1, 1992; *Câteva aspecte mai deosebite privind descifrarea şi transcrierea muzicii lui Evstatie Protopsaltul Putnei*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 2, 1992; *Un catalog al manuscriselor muzicale de la Putna*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 3, 1992 (în colaborare cu Marin Ionescu); *Pledoarie pentru o mai bună cunoaştere a muzicii bizantine*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 4, 1992; *Creaţia muzicală românească de tradiţie bizantină din secolele XV-XVI*: *II. Domeţian Vlahu şi Theodosie Zotica*, în: *SCIA*, Tom 39, Bucureşti, 1992; *Une Pericope Evangelique en notation phonetique* (Mss. gr. 28. 529/BN), în: *Revue Roumaine d' Histoire de l' Art*, Tome XXIX, Bucarest, 1992; *Pour une mise en valeur aussi éfficient que possible de l' oeuvre de Dinu Lipatti*, în: *Revue Roumaine d' Histoire de l' Art*, Tome XXIX, Bucarest, 1992; *Pentru o cât mai eficientă valorificare a creaţiei muzicale a lui Dinu Lipatti*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 1, 1993; *Muzica bizantină în Evul Mediu românesc*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 2, 1993; *Ipostaze noi în evoluţia muzicii bizantine şi de tradiţie bizantină în Evul Mediu românesc*, în: *Muzica*, Bucureşti, 3, 1993; *Aspects stylistiques et de forme dans l' oeuvre musicale d' Evstatie le Protopsalte de Putna. Chants specifiques de l' Office liturgique orthodoxe: Lumiere joyeuse – Le Prokefmenon du jour*, în: *Revue Roumaine d' Histoire de l' Art*, Tome XXX, Bucarest, 1993; *Aspecte stilistice şi de formă în creaţia lui Evstatie Protopsaltul Putnei. Cântări specifice serviciului liturgic ortodox:. Lumină lină – Prochimenul zilei*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 1, 1994; *Creaţia corală religioasă,* în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 2, 1994; *La musique byzantine au long du Moyen Age Roumain*, în: *Revue Roumaine d' Histoire de l' Art*, Tome XXXI, Bucarest, 1994; *La musica bizantina nel medioevo romeno,* în: *Danubio, una civilta musicale*, Volume quarto, Teatro Comunale din Monfalcone, 1994; *Stiluri şi forme în creaţia lui Evstatie Protopsaltul Putnei*, în: *SCIA*, Tom 41, Bucureşti, 1994; *Creaţia corală religioasă a lui Sabin Drăgoi*, în: *Aradul cultural*, nr. 2, 1994;

Raportul între modurile bizantine şi modurile populare în preocupările lui Constantin Brăiloiu, în: *Centenarul Brăiloiu.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1994; idem, în: *Revista de etnografie şi folclor*, Tom 39, Bucureşti, nr. 3—4, 1994; *Gavriil Musicescu*, în: *Actualitatea Muzicală*, Bucureşti, nr. 92, III 1994; *Gânduri adunate la moartea lui Gheorghe Ciobanu*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 3, 1995; idem, în: *Rev. de etnografie şi folclor*, Tom 41, Bucureşti, nr. 1-2, 1996; *George Breazul – istoriograf şi teoretician al muzicii de tradiţie bizantină*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 1, 1995; *Anton Pann – Bazul teoretic şi practic al muzicii bisericeşti*, în: *Act. Muz.*, Bucureşti, nr. 122, I/IV 1995; *Evangheliarul ecfonetic de la Iaşi*, în: *Act. Muz.*, Bucureşti, nr. 130, I/VIII 1995; *Ce este muzica bizantină?*, în: *Revista de etnografie şi folclor*, Bucureşti, Tom 41, nr. 3-4, 1996; *Creaţia corală religioasă a lui Sabin V. Drăgoi*, în: *SCIA*, Tom 42, Bucureşti, 1995; *L' Évangéliaire en notation musicale ekphonétique de Jassy*, în: *Revue Roumaine d' Histoire de l' Art*, Tome XXXIII, Bucarest, 1996; *Anton Pann – Personalitate complexă a culturii muzicale româneşti* (1796-1854), în: *SCIA*, Tom 43, Bucureşti, 1996; *La Academia de Muzică: Stiluri şi orientări diferite – Spectaculozitatea virtuozităţii corale*, în: *Act. Muz.*, Bucureşti, nr. 173, VII, 1997; *Gavriil Musicescu*, în: *Muzica*, nr. 2, 1997; *La Biserica Albă: Şase secole de practică liturgică*, în: *Act. Muz.* Bucureşti, nr. 180, 1997; *De la cercetare la practică*, în: *Act. Muz.*, Bucureşti, nr. 202, I/VIII 1998; *Cărţi uitate, cărţi necercetate*, în: *Muzica*, Bucureşti, 48, nr. 3, 1998; *Tradiţia muzicii bizantine în ortodoxismul românesc*, în: *Acta Musicae Byzantine*, Iaşi, nr. 1, 1999; *Sisteme de notaţie în muzica religioasă de tradiţie bizantină*, în: *AMB*, Iaşi, nr. 1, 1999; *Introducere în poezia imnografică bizantină*, în: *AMB*, Iaşi, nr. 2, 2000; *Al cincilea sistem de notaţie muzicală neumatică bizantină. De la diatonism la cromatism*, în: *AMB*, Iaşi, nr. 3, 2001; *Aspecte inedite de scriere şi interpretare semiografică bizantină*, în: *AMB*, Iaşi, nr. 4, 2002. Ediţii critice: *Timotei Popovici-Coruri.* Bucureşti, 1957 (Ediția I); idem Bucureşti, 1970 (Ediția II); *Lieduri şi arii din opere şi operete*, Bucureşti, 1957 (în colaborare cu Gherase Dendrino); *Simeon Nicolescu – Cântece şi coruri.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1958; *Cântece şi coruri pentru copii.* Bucureşti, 1958; *Coruri pentru copii şi tineret.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1959; *Coruri pentru şcolari şi tineret.* Bucureşti, 1960; *Album de lieduri din creaţia compozitorilor clasici.* Bucureşti, 1961 (Vol. 1), 1962 (Vol. 2); *Coruri din creaţia compozitorilor clasici.* Bucureşti, 1961 (în colaborare cu Costică Andrei);

Cărticica mea. Bucureşti, 1962 (Edit. I), 1964 (Edit. II), 1967 (Edit. III); *Suntem a ţării primăvară!, Coruri pentru pionieri şi şcolari.* Bucureşti, 1963; *Emil Monţia – 111 Doine şi cântece poporale româneşti.* Bucureşti, *1966; George Breazul – D. G. Kiriac.* Bucureşti, 1973; *D. G. Kiriac – Pagini de corespondenţă.* Bucureşti, 1974; *Macarie Ieromonahul Opere: „Theoreticon”.* Bucureşti, Edit. Acad. Române, 1976; *Colinde.* Bucureşti, 1980; *Şcoala muzicală de la Putna: Mss. 56/544/576 de la Mănăstirea Putna – „Antologhion”.* București, 1980 (în colecţia *„Izvoare ale muzicii româneşti”*, Vol. III – *Documenta,* în colaborare cu Gheorghe Ciobanu şi Marin Ionescu); *Şcoala muzicală de la Putna: Mss. J-261 Iaşi – „Antologhion”.* Bucureşti, 1981 (în colecţia *„Izvoare ale muzicii româneşti”*, Vol. IV – *Documenta,* în colaborare cu Gheorghe Ciobanu şi Marin Ionescu); *Ioan D. Petrescu – Studii de paleografie muzicală bizantină.* Vol. II: Bucureşti, 1984; *George Breazul-Scrisori şi documente*, Bucureşti, 1984 (Vol. I), 1991 (Vol. II), 1997 (Vol. III); *Anne E. Pennington Muzica în Moldova Medievală 1 Music in Medieval Moldavia.* Cu un eseu de D. E. Conomos. Bucureşti, 1985 (ediţie bilingvă); *Şcoala muzicală de la Putna: Manuscrisul 12 (Leipzig-"Antologhion".* Bucureşti, 1985; *Dinu Lipatti Cinq chansons de Verlaine.* Bucureşti, 1985; *G. Breazul-N. Saxu – Carte de cântece pentru copii.* Bucureşti, 1985; *George Enescu – „Manuscriptum”: „Cvartetul II pentru două violine, violă şi violoncel în Sol major, op,. 22, nr. 2”* (partitură); *„Cvartetul pentru două violine, violă şi violoncel în do major”* (partitura primei părţi). Bucureşti, 1985; *Manuscrisul nr. 12/ Leipzig – Antologhion.* Colecţia *Izvoare ale muzicii româneşti.* Vol. VI. *Monumenta.* Bucureşti, 1985. Ediţie îngrijită, adnotată, prefaţată cu studiu introductiv; *Manuscrisul de la Dobrovăţ* (Mss. 258/ Leimonos). Colecţia *Izvoare ale muzicii româneşti.* Vol. XI. *Monumenta.* Bucureşti, 1994; *Muzicieni români – pagini epistolare,* în: *Memoriile Comisiei de Folclor.* Editura Academiei Române, 1996.

Bibliografie selectivă: Ionescu, Gheorghe C. *Lexicon...* Bucureşti, Edit. Diogene, 1994; Sava, Iosif şi Vartolomei, Luminiţa. *Mică enciclopedie muzicală.* Craiova, Edit. Aius, 1997; Vasile, Vasile. *Istoria muzicii bizantine şi evoluţia ei în spiritualitatea românească.* Bucureşti, Edit. Interprint, 1997; Datcu, Iordan. *Dicţionarul etnologilor români.* Vol. 2. Bucureşti, Edit. Saeculum, 1998; *Who: S Who in Romania.* Ediţie Princeps. Bucureşti, Pegasus Press, 2002; Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon biobibliografic.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 2003. **Articole biobibliografice**: *Ghidul operetei,* în: *România liberă,* Bucureşti, 1970; Vlase, Victor. 121 *de ani de operetă,* în: *Săptămâna,* Bucureşti, 1970; Parhon, I. *Cărţi: Un "Ghid" al operetei,* în: *România Literară,* Buc., 1970; Odobescu, Simona. *Cartea de artă: "Opereta – Ghid",* în: *Contemporanul,* Bucureşti, 1970; Stănulescu, Ioan F. *George Breazul – D.* G.

Kiriac. Ediţie îngrijită de Titus Moisescu, în: *Glasul Bisericii,* Bucureşti, 1974; Săvulescu, Ştefan Al. *Titus Moisescu — Constantin Dimitrescu în lumina unor documente inedite,* în: *Glasul Bisericii,* Bucureşti, nr. 9-10, 1974; Stănulescu, Ioan F. *D. G Kiriac* şi *Pagini de corespondenţă. Ediţie îngrijită, prefaţată şi adnotată de Titus Moisescu,* în: *Glasul Bisericii,* Bucureşti, nr. 9-10, 1974; Cosma, Viorel. *Trei sinteze de prestigiu,* în: *Tribuna Românească,* Bucureşti, nr. 92, 1976; Barbu-Bucur, Sebastian. *A l'occasion de la réedition d' un oeuvre fondamental de la culture musicale roumaine: „Le Théoreticon" de Macarie le Moine,* în: *Muzica,* nr. II, 1976; Barbu-Bucur, Sebastian. *Izvoare ale muzicii româneşti,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 2, 1981; Cosma, Viorel. *O carte de muzică medievală românească,* în: *Tribuna Românească,* Bucureşti, nr. 208,1981; Petrescu, Hrisanta. *Izvoare ale muzicii româneşti,* în: *România Literară,* Bucureşti, 1981; Vasile, Vasile. *Şcoala muzicală. de la Putna,* în: *Cronica,* Iaşi, 1981; Sava, Iosif. *Amintirile muzicienilor români.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1982; Cosma, Viorel: *Anul teatrului liric şi al bizantinologiei. Rezultate şi perspective,* în: *Tribuna Românească,* Bucureşti, 1984; Popovici, Dom. *Prolegomene bizantine,* în: *Săptămâna,* Bucureşti, 7 VI 1985; Maria, S. *Semnal,* în: *Scânteia,* Bucureşti, 1985; Creţu, Viorel. *Prolegomene bizantine,* în: *Luceafărul,* Bucureşti, 1985; Argatu, Calinic. *O carte despre muzica românească de expresie bizantină,* în: *Familia,* Oradea, nr. 11, 1985; Sârbu Nicolae. *Cântecul pentru copii în ecuaţia educaţiei şi frumosului,* în: *Flamura,* Reşiţa, 21 X 1986; Şuşnea, Adina. *Titus Moisescu, Muzică bizantină în manuscrise şi carte veche românească,* în *Muzica,* Bucureşti, 36, nr. 9, X 1986; Alexandrescu, Ozana. *Titus Moisescu – Prolegomene bizantine,* în: *SCIA,* Tom 35, Bucureşti, 1988; Cosma, Octavian Lazăr. *Universul muzicii româneşti. Uniunea Compozitorilor şi Muzicologilor din România (1920-1995),* Bucureşti, Edit. *Muzicală,* 1995; Vasile, Vasile. *Manuscrisul de la Dobrovăţ,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 1, 1997; Cosma, Viorel. *Un gând la despărţirea de Titus Moisescu,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 1, 2002.

MOREANU, Gheorghe

(n. 1 IX 1921, Roşiori de Vede, jud. Teleorman – m.?1984, Piteşti).

Instrumentist (vioară), dirijor.

Stabilit în Piteşti.

A fost printre primii dirijori ai Orchestrei de Muzică Populară *Doina Argeşului* din Piteşti. Membru al Orchestrei de Cameră din Piteşti (1948) şi membru al orchestrei conduse de Wilhelm Brucker*, cu care a câştigat Concursul Naţional de Muzică (1964). A fost membru fondator şi a condus orchestra Restaurantului *Argeş* din Piteşti, a fost angajatul Teatrului *Al. Davila,* Piteşti. În 1958, a dirijat orchestra



teatrului în spectacolul de revistă *Prima seară, primul cântec*, scenariu scris de Constantin Zărnescu și Mircea Rățescu. Cu trupa formată din instrumentiști tineri, trupă care-i purta numele, a cântat prin restaurante, la petreceri și la unele manifestări artistice locale. A obținut premii și diverse distincții.

Note biografice: Moise Mitulescu.

MURĂRESCU, Maria (Marioara) P. (n. 1 X 1947, Bucureşti – m. 30 I 2014, Bucureşti).
Folclorist, redactor şi producător TV. Familie tradiţională din com. Stoeneşti, județul Argeş.
A urmat cursurile Liceului *Tudor Vladimirescu* din Bucureşti (1968) şi a făcut studii muzicale la Conservatorul *Ciprian Porumbescu* din Bucureşti, în



cadrul Facultăţii de Compoziţie şi Muzicologie (1972), cu profesorii: Dragoş Alexandrescu, Constantin A. Ionescu şi Feodor Oancea (teorie şi solfegiu), A. Raţiu (armonie), Dinu Ciocan (contrapunct), Dumitru Bughici (forme muzicale), Ovidiu Varga, Viorel Cosma, Octavian Lazăr Cosma (istoria muzicii), Emilia Comişel, Vasile Dinu, Gheorghe Oprea (folclor), Ivan Miclea (cor), Maria Şova (pian), Alexandru Leahu (estetică muzicală). Între 1972 și 1977, redactor la Radiodifuziunea Română/ astăzi Societatea Română de Radiodifuziune din Bucureşti, redactor şi realizator la TVR (1977-1992), redactor-şef la Redacţia de Folclor a TVR (1992-1999); realizator și prezentator de emisiuni folclorice la TVR (1999-2014). Profesoară de folclor la Universitatea *Hyperion* din Bucureşti (1995-1998). Cercetările folclorice din Muscel şi Maramureş (com. Sârbi) au stat la baza lucrărilor ştiinţifice: *Cântecul propriu-zis din Muscel* (1971) şi *Folclorul muzical în satul Sârbi, Maramureş*. A realizat emisiuni folclorice cu televiziuni din străinătate și a organizat festivaluri naţionale şi internaţionale de muzică populară. A realizat și a prezentat emisiunea televizată *Tezaur folcloric* (1978) şi primul concert cu același nume (1988), primul concert al unei formaţii din Basarabia, *Lăutarii din Chişinău* (1990), câteva emisiuni-duplex cu Televiziunea din Chişinău,

Republica Moldova (1990-1995), Novi Sad, Serbia (1991). A organizat și a prezentat concursurile televizate *Moştenitorii* și *Muguri de tezaur*. Publicaţia *Cu ochii inimii* cuprinde opiniile unor personalităţi despre emisiunea *Tezaur folcloric* (2000). A obținut Premiul filmelor de televiziune de la Moscova (1980), titlurile: *Fiică a Argeşului* (2007), *Cetăţean de Onoare al Argeşului* (2009), al comunelor Ştefan cel Mare (județul Argeș) și Bunila (județul Hunedoara), Ordinul Naţional *Steaua României* (2009). Are premii şi diplome de excelenţă, titluri şi distincţii pentru activitatea susținută de conservare și promovare a folclorului românesc.

Bibliografie: Popa, George. *Cronica RTV. Noutăți*, în: *Săptămâna*, Bucureşti, nr. 17 (802), 25 IV 1986; Varvici, Reghina. *Cântecul nostru, cântec de pace*, în: *Flacăra*, Bucureşti, nr. 23, 6 VI 1986; Popa, George. *Cronica TV. Despre autenticitate*, în: *Săptămâna*, Bucureşti, nr. 46 (883), 13 XI 1987; Holomeia, Virgil. *Tezaur folcloric*, în: *Trib. Rom.*, Bucureşti, nr. 359, 1 III 1988; Reporter. *Tezaur folcloric*, în: *Săptămâna*, Bucureşti, nr. 13 (902),1 IV 1988; Comişel, Emilia. *Sincretism folcloric*, în: *Contemporanul*, Bucureşti, nr. 22 (2167), 27 V 1988; Proca, Ioana. *Semnificaţii. Tinereţea spirituală a cântecului*, în: *Rom. lib.*, Bucureşti, nr. 13.551, 1 VI 1988; Păunescu, Adrian. *Tezaur moral*, în: *Contemporanul*, Bucureşti, nr. 44 (2241), 3 XI 1989; Bălteanu, Cristina. *Opinii de telespectator*, în: *Libertatea*, Bucureşti, nr. 163, 5 VII 1990; Codruţ, Silvia. *Tinereţe fără bătrâneţe şi... cântec fără de moarte* (I), în: *Panoramic TV*, Bucureşti, nr. 21, 27 VI 1991, idem (II), nr. 22, 3 VI 1991; Sava, Iosif. *Tezaur folcloric – 10 ani*, în: *Panoramic TV*, Bucureşti, nr. 49, 7 XII 1992; Ursu, Andrea şi Leahu, V. *Marioara Murărescu a presimţit evenimentele din decembrie* 1989, în: *VIP*, Bucureşti, nr. 30, 26 VII 1994; Turcoiu, Constanţa. *Iubind folclorul, a dăruit folclor*, în: *Panoramic TV*, Bucureşti, nr. 13, 23 III 1996; Vâlcu, Val. *Şueta la o cafea. „Lelea vine în bundiţă de blugi" – constată Mărioara Murărescu*, în: *Adevărul*, Bucureşti, nr. 1954, 24 VIII 1996; Sava, Iosif şi Vartolomei, Luminiţa. *Mica enciclopedie muzicală*. Craiova, Edit. Aius, 1997; Pavel, Corina. *Mărioara Murărescu. "Îi mulţumesc lui Dumnezeu că mi-am găsit drumul"*, în: *Formula AS*, Bucureşti, nr. 356, IV 1999; Vâciu, Constantin. *Mărioara Murărescu. Cel mai frumos loc e acasă*, în: *Curentul*, Bucureşti, 2 VIII 1999; Pavel, Corina. *„Tezaur folcloric"la „majorat": Mărioara Murărescu*, în: *Formula As*, Bucureşti, nr. 40, 2000; Aurelian Ion, Gh. *Profesioniştii audiovizualului românesc*, în: *Adevărul*, 18 VII 2003.

MUSCALU, Lucian D.

(n. 19 III 1961, com. Racoviţa, județul Argeş – m. X 2010, Piteşti).

Instrumentist (vioară).

Studiile muzicale le-a urmat la clasele de muzică şi arte ale Şcolii Nr. 9 din Piteşti (1986). Violonist în Taraful instrumental *Dorul* (din 1985), în Ansamblul *Căluşul* din Scorniceşti, jud. Olt (1986-1993), conduse de dirijorul Dorel Manea, și în Orchestra *Doina Argeşului* a Teatrului *Alexandru Davila* din Piteşti (1993-2009). A condus tarafurile *Ciuleandra* din Topoloveni şi *Resteul* din Bogați, județul Argeș. Cu toate ansamblurile folclorice îndrumate a primit diplome de laureat la concursurile și festivalurile de gen. Repertoriul său a cuprins piesele orchestrelor în care a cântat: *Brâul de la*

Şuici, *Cântec de dragoste*, *Brâul*, *Brează din Argeş*, *Hora de la Drăgăşani*, *Sârbă de la Corbeni*, *Doină muntenească*, *Sârbă de la Corbi*, *Bugeacul*, *Horă din cimpoi*, *Pune, mândro, boabele!*, *Sus la munte la Muscel*, *Breaza lui Matache*, *Ca la Breaza*, *Sârbă din Muscel*, *Ca pe luncă*, *Doina Argeşului*, *Brâul pe opt*, *Balada soarelui*, *Sârbă din Lereşti* ş.a.

Bibliografie: Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Argeş. *Buletin informativ*, Nr. 9. Piteşti, Edit. Alean, 2011.

MUSCALU, Viorica
(n. 10 XII 1943, Vitomireşti, jud. Olt).
Solistă de muzică populară.
Stabilită în Argeş din 1951.
A crescut și a învățat la Orfelinatul din Curtea de Argeş. A fost muncitoare la Întreprinderea de Confecţii din Curtea de Argeş şi solistă la clubul întreprinderii. A urmat cursurile serale ale liceului din Curtea de Argeş şi ale Şcolii Populare de Artă, Piteşti, Secția Canto, cu prof. Maria Dohatcu-Casino. Pentru calitățile interpretative a fost selecţionată pentru primul concurs televizat din țară, *Dialog la distanţă*, din 1966, cu cântecul *Măi bădiţă de pe grui!* și a obținut Premiul I. A primit îndrumări de specialitate de la etnomuzicologul Ludovic Paceag. După spectacolele şi turneele în: Cipru, R.F.G., Belgia, Olanda (1973), URSS și Azerbaidjan, solistă permanentă, până în 1984, a Orchestrei *Doina Argeşului*, sub bagheta lui Florian Economu și Emil Tănase*. Repertoriul specific zonei: *În gară la Leordeni*, *Argeşule, apa ta!*, *Doi feciori şi-o Mărioară*, *Ca la nunta oltenească*. A imprimat un singur disc cu piesele: *De la Cumpăna la vale*, *De pe plaiuri argeșene*, *Argeșule, plai de dor!*, *Fetele de la Domnești*, *Din Argeș, la Câmpulung*. A obținut diverse premii pentru interpretarea și promovarea muzicii populare argeșene.



Bibliografie: Oancea, Dorin, Mazilescu, Sorin. *Doina Argeșului: 60 de ani de activitate*, Pitești, Edit. Alean, 2015.

MUSCEL, Ion Gh. (zis Dindirică)
(n. 2 X 1936, satul Valea Mărului, com. Budeasa, jud. Argeş).
Instrumentist (acordeon), autodidact.
A debutat la 17 ani, alături de tatăl său, la hore, nunţi şi petreceri în comuna natală și în cele limitrofe: Zărnești,

Bunești, Vâlcelele, Zigoneni, Tutana.
A cântat o perioadă cu taraful lui Nelu Briceag, apoi cu Dorel Ţinică şi concertmaistrul Florea Pascu în Orchestra *Doina Argeşului* din Piteşti. A fost cooptat în Ansamblul *Dorul* al Centrului Judeţean Argeş al Creaţiei Populare, cu care a făcut turnee în: Franţa (1984), Italia (1985), Belgia (1986), Grecia (1992), Spania (1993) şi Portugalia (1995). Repertoriul său a fost cel al formațiilor argeșene, la care a profesat: *Brâul de la Şuici*, *Cântec de dragoste*, *Brâul*, *Brează din Argeş*, *Hora de la Drăgăşani*, *Sârbă de la Corbeni*, *Pune, mândro, boabele!*, *Sus la munte la Muscel*, *Breaza lui Matache*, *Cântec bătrânesc*. A obținut premii și distincții.

Bibliografie: Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Editura. TIP – NASTE, 2007.

MUTU, Iulian-Constantin
(n. 15 II 1948, satul Curteanca, com. Buzoeşti, județul Argeş).
Solist de muzică populară.
A urmat cursurile Şcolii Populare de Artă din Piteşti, Secţia Canto Popular, cu Maria Dohatcu, Ion Grecu* și Mihai Butaru* (1965-1968). Absolvent al Liceului *Alexandru Odobescu* (1974) şi al Şcolii de Maiştri Constructori din Piteşti (1981-1983). Debut muzical la TVR (1972), cu Ansamblul *Chindia* al CPP, iar la Radio, în 1983. A cântat în Orchestra *Doina Argeşului* (1995).



A cules melodii folclorice de la rapsodul Gheorghiţa Sora. A realizat înregistrări la Institutul de Folclor *Constantin Brăiloiu* din Bucureşti. A fost îndrumat de etnomuzicologii Emilia Comişel și Steluța Popa. Locul I la Festivalul Interjudețean de doine și balade de la Drăgăneşti, județul Olt (1993). Din repertoriu: *Aseară-n ieşitul lunii*; *Garofiţă din Piteşti!*, *Argeşule, strop de floare!*, *Focul de la Costeşti*, *Bate vânt' vârfurile*, *Doina*, balada *Pe drumeagul Radului*, *Auzii freamăt în codru*, *Amară-i viaţa-n război!*. Volum biografic: *Cânt din vatra satului* (2011). Discografie: *Garofiţă din Piteşti!* (1999): *Pe drumeagul Radului* (2005), *Argeşule, strop de floare!* (2008), *Focul de la Costeşti* (2011).

Note autobiografice.

N

NAGHIU, Octavian N.
(n. 15 III 1933, com. Rucăr, jud. Argeș/Făgăraș (interbelic) – m. 14 II 2015, București).
Tenor.
A urmat școala primară în comuna natală. De la învățătorii Dan și Lavinia Băluț a învățat doinele Rucărului, iar lăutarul Gheorghe al Diplașului i-a pus pentru prima oară vioara în mână.



Foto: La Opera Naționala București

A fost solist în corul preoților din Blaj. La Liceul *Sfântul Vasile cel Mare* din Blaj a studiat violoncelul, cu preotul Cherebențiu și vioara, cu profesorul Handrea, iar în 1948, când liceul a fost închis, s-a mutat la Liceul *Andrei Șaguna* din Brașov. Aici, în paralel, s-a înscris la Școala de Muzică, unde a studiat canto și pian cu prof. Banciu. În 1950 s-a mutat la Cluj, unde actrița Daia Nicoară Andron l-a înscris la școala de muzică și, ajutat de o rudă, a studiat canto cu Iacobi. Studiile liceale le-a finalizat în orașul București, după care a urmat cursurile Conservatorului din București. Aici a fost remarcat de tenorul Ion Pisso. A colaborat cu Teatrul de Operetă din București, ca prim-contrabasist. A debutat ca tenor pe scena Teatrului de Operetă, alături de tenorul Ion Dacian. Angajat la Opera Română din București, a interpretat alături de mari nume ale scenei lirice românești: Petre Ștefănescu-Goangă, Mihail Arnăutu, Nicolae Herlea, Dan Iordăchescu, Octav Enigărescu, în roluri din opere de Giuseppe Verdi, Giacomo Puccini și Gaetano Donizetti. În 1965, a fost arestat de regimul comunist, iar în anul 1967, a emigrat în Germania. A urmat un contract la Zürich (Elveția). Debutul pe scena internațională din New York, la *Metropolitan Opera House*, în spectacolul *Tosca*, de G. Puccini (1966). Distribuit în *Rigoletto*, la Opera de Stat din Viena (1974). A evoluat pe scenele din

Zürich, Paris, Ierusalim, Wiesbaden, Dusseldorf, Hanovra, Bremen, Köln, Leipzig, Mainz, Duisburg. Revenind în țară, a colaborat cu Opera din București și a susținut spectacole în marile orașe (1978). După 1990, Comisia Națională a României pentru UNESCO i-a dedicat un film și CD-uri cu rolurile interpretate. A obținut numeroase premii, trofee și diverse diplome, printre care și titlul de *Doctor Honoris Causa*, acordat de Universitatea de Arte *George Enescu* din Iași (2004); *Diploma de Excelență* acordată de Opera Națională din București (ONB) și Ministerul Culturii și Cultelor, cu prilejul împlinirii a 50 de ani de activitate a instituției (2004), *Ordinul Meritul Cultural*, în grad de Comandor, Categoria B – Muzică (2014).

Bibliografie: Târziu, E. Olga; Constantinescu, Radu. *Octavian Naghiu – Destinul unui rucărean*, București, Editura Muzicală, 2013; ro.wikipedia.org/wiki/Octavian_Naghiu; www. adevarul.ro/cultura/arte/; www.monitorfg.ro/.

NAN, Nicolae

[n.1800, Piteşti – m. 1870, Piteşti].
Cântăreţ, dascăl de psaltichie în Piteşti.
Fost ucenic al Ieromonahului Macarie. A fost atestat, numit şi plătit ca profesor şi conducător al Şcolii de psaltichie din Piteşti, înfiinţate în 1825. A transcris, după manuscrisul antologiei psaltice *Alegiri de cântări*, exemplar pe care l-a numit *Oarecare alegire de musichii bisericeşti* (1838).

Bibliografie: Urechia, V. A. *Istoria Şcoalelor de la 18oo-1864*. Bucureşti, Imprimeria Statului, 1892; Ionescu, Gheorghe C. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic*. Iaşi, Sagittarius, 2003.

NANU, Dimitrie Al.

(n. 19 II 1906, Piteşti – m. 6 I 1988, Piteşti).
Profesor, folclorist.
Studiile liceale, la Piteşti (1918-1924). Facultatea de Litere (1927) şi Facultatea de Filosofie din Bucureşti (1927-1930). A urmat cursuri de vară și a fost bursier, la Facultatea de Litere, Dijon din Franța (1927). Profesor suplinitor în Bucureşti (1927-1930), profesor titular în Piteşti (1930-1968). A colaborat la revistele: *Tribuna şcolii*, *Universul literar*, *Viaţa românească*, *Cuget clar*, *Argeş*. Îndrumat de Ovid Densușianu şi, ajutat de elevi argeșeni, a cules creaţii populare, pe care le-a prelucrat şi le-a publicat în volumul *Poezia milităriei şi a Crăciunului, de pe Valea Argeşului* (1933), lucrare distinsă de Academia Română cu Premiul *Constantin Rădulescu-Codin* (1933), iar în 1973, a publicat volumul *Din literatura populară argeşeană*.

Bibliografie: Datcu, Iordan; Stroescu S. C. *Dicţionarul folcloriştilor – folclor literar românesc*. Bucureşti, Edit. Ştiinţifică şi Enciclopedică, 1979; Popescu, Silvia; Drăguşin, Marin; Buburuzan, Silviu. *Tărâmul tăcerii: Cimitirul „Sfântul Gheorghe" din Piteşti*. Iaşi, Edit. Dosoftei, 2008.

NĂDEJDE, Mircea A.
(n. 16 VIII 1942, Piteşti, jud. Argeş – m.? 1993, Piteşti).
Instrumentist (vioară).
A absolvit cursurile teoretice la Liceul *I.C. Brătianu* din Piteşti şi pe cele muzicale la Conservatorul *Ciprian Porumbescu* din Bucureşti. A început activitatea muzicală la Filarmonica din Ploieşti, după care s-a mutat la Filarmonica din Bucureşti. A participat la festivaluri, spectacole şi concursuri naţionale şi internaţionale. Descendent al familiei Nădejde (Gheorghe Nădejde a scos revista *Contemporanul*, la Iaşi, în 1881, şi Ion Nădejde a publicat, tot la Iași, 1894, *Dicţionarul latin-român*).

Bibliografie: Popescu, Silvia; Drăguşin, Marin; Buburuzan, Silviu. *Tărâmul tăcerii: Cimitirul „Sfântul Gheorghe" din Piteşti.* Iaşi, Edit. Dosoftei, 2008.

NĂSTASE, Viorel Dan I.
(n. 17 I 1954, Piteşti, jud. Argeş).
Cantautor, profesor, coregraf, arbitru.
A urmat Şcoala Elementară de Muzică, Secţia de Vioară, Piteşti (1962-1967), cu profesorul Fanciani. A absolvit Liceul *Nicolae Bălcescu*, Piteşti (1973), și Institutul de Educaţie Fizică şi Sport din Bucureşti (1977).
Doctor în pedagogie – educaţie fizică şi sport, cu teza: *Perfecţionarea coordonării specifice a dansatorilor sportivi în vârstă de 14-18 ani, în baza dezvoltării capacităţii de echilibru*, Chişinău (2000). În 1978, a înfiinţat Grupul folk *P 600*, cu Anişoara Puican, Vali Andrici, Mihai Dulea şi Viorel Chirculescu, şi l-a condus până în 1986, când s-a retras, în favoarea activităţilor sportive şi coregrafice. A compus muzică folk: *Doina* (versuri populare), *Noi* (versuri: Nichita Stănescu), *La poale de codru verde* (versuri populare), *Ctitorii* (versuri de Ion Pillat), *Dorul* și *Linişte* (versuri: Lucian Blaga). A obținut premii: Premiul al II-lea la emisiunea-concurs TVR *Student-Club* din Bucureşti (1977), mențiune la Festivalul *Primăvara Baladelor*, București (1977), Locul II pe ţară la Secţiunea Creaţii Muzicale cu piesa *Doina*, care a însemnat şi consacrarea Grupului folk *P 600* (1981). A susținut spectacole, cântând alături de: Tudor Gheorghe, Mircea Vintilă, Nicu Alifantis, Vasile Șeicaru, Ștefan Hrușcă, Victor Socaciu, Radu Gheorghe, Florin Piersic, Stela Popescu, Alexandru Arșinel, Anda Călugăreanu, Cenaclul *Academica* din Bucureşti, Doru Stănculescu ş.a. A fost profesor de estradă la Şcoala Populară de Artă din Piteşti (1981-1985) şi la Casa Pionierilor din Piteşti (1985-1989). A realizat regia Ansamblului *Tinerimea Română* din Bucureşti (1989-1990); profesor de sport la Şcoala Nr. 1, Pantelimon (1990-2002). Antrenor de dans sportiv la Cercul Militar din Bucureşti (1990-1993), asistent la Universitatea Ecologică FEFS, Piteşti (1992-1998), profesor la Universitatea



FEFS, Piteşti (2008~). A obţinut atestatul de profesionist, cat. I, în muzică (1986), atestatul de maestru în balet şi coregrafie (1987), a fost arbitru internaţional (1994) și atestat antrenor și arbitru internaţional (1992-2000). Iniţiatorul dansului sportiv în Piteşti, membru fondator al Federaţiei Române de Dans Sportiv şi organizator al concursului *Dansul Florilor*, Piteşti (1984). A regizat și organizat apariţiile formaţiilor străine la Festivalul Internaţional pentru Copii *Copiii lumii doresc pacea!*, Năvodari (1984-1987). Cu perechile de dansatori a reprezentat România la campionatele europene şi mondiale de dans (1993-2002). A participat la conferinţe naţionale şi internaţionale, a publicat articole de specialitate. Volume publicate: *Tehnica în dansurile standard* (2002), *Elemente de teorie a activităţilor motrice adaptate din cadrul învăţământului special* (2003), *Comunicarea în dansul sportiv* (2005), *Dans sportiv – Metodologia performanţei* (2011), *Dans sportiv – Compendiu de tehnică şi tactică de bază* (2011), *Comparative Analysis of The Rates Effort and Recovery After Effort in Tango and Cha-Cha in Pairs Participant in The 10 Dance Competition* (2011), iar în 2016, a publicat volumul *Un dans, o clipă, un vis și alte povestiri.*

Note autobiografice.

NEACŞU, Gheorghe I.
(n. 15 II 1968, Călineşti, jud. Argeş).
Preot, dirijor, profesor.
Absolvent al liceului din Topoloveni, Argeş (1984), al Seminarului Teologic *Ioan Popasu* din Caransebeş (1990), al Facultății de Teologie Ortodoxă a Universității din Bucureşti (1994), al cursurilor de canto clasic, clasa prof. Corneliu Fănăţeanu de la Opera Română din Bucureşti (1991-1993). A absolvit Facultatea de Muzicologie, Compoziţie şi Pedagogie Muzicală de la Universitatea Naţională de Muzică, București, clasa prof. Valentin Gruescu (2004-2008). A fost membru al Corului Academic al Radiodifuziunii Române din Bucureşti (1992-1993) şi al Corului Patriarhiei Române (1992). Hirotonit diacon la Biserica *Sfânta Vineri* din Piteşti.



Preot la Biserica Domnească *Sfântul Gheorghe*, Piteşti (1995~). Preparator în cadrul Facultăţii de Teologie, Universitatea Bucureşti, la disciplina Practică Liturgică (1994-1995), profesor la Seminarul Teologic din Piteşti (1995-1998), asistent suplinitor la Facultatea de Teologie din Piteşti, pentru disciplinele Muzică Bisericească şi Practică Liturgică (2000-2002), asistent titular, între 2002 și 2005, lector universitar titular la aceeaşi facultate şi pentru aceleaşi discipline (2005), prodecan al Facultăţii de Teologie, Piteşti (2012). *Doctor în teologie* (2007), cu teza: *Cultura muzicală bisericească în Eparhia Argeşului, de la începuturi până astăzi (şcoli, muzicieni, manuscrise şi tipărituri muzicale bisericeşti)*. Fondatorul (2003) şi dirijorul Corului *CREDO* al Fundaţiei Internaţionale de Binefacere *Sfântul Gheorghe* din Piteşti; dirijorul Coralei mixte *Orfeu* a Casei de Cultură *George Topîrceanu* din Curtea de Argeş (2004-2009); dirijorul *Coralei bărbătești a preoţilor* din Protopopiatul Piteşti (2009); dirijorul *Coralei bărbăteşti a Arhiepiscopiei Argeşului şi Muscelului* (2012). Distins cu premii în ţară şi în străinătate. Publicaţii: *Evoluţia muzicii psaltice în Ţările Române*, B.O.R., în 2005 şi în 2006, *Despre manuscrisele muzicale din bibliotecile argeşene şi vâlcene*, volumul *Creaţii muzicale bizantine ale psalţilor argeşeni și musceleni* (2011); *Din creaţiile musicale ale protopsalţilor argeşeni – manuscris musical psaltic provenind de la biserica Cuvioasa Paraschiva, com. Arefu, Argeş* – în volumul *650 de ani de la înfiinţarea Mitropoliei Ungrovlahiei. Spiritualitate și istorie în Arhiepiscopia Argeşului și Muscelului*, Editura Universităţii din Piteşti, 2011. În anul 2008, pentru activitate deosebită, i s-a conferit titlul de *Fiu al Argeșului.*

Bibliografie: Dinu, Ion M. *Oameni de seamă ai Argeşului de ieri şi de astăzi.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2004; Scurtu, Dumitru Codruţ. *Orfeu – 30 de ani în slujba muzicii corale – 1977-2007,* Editura Episcopiei Argeşului şi Muscelului, Curtea de Argeş, 2007.

NEACŞU, Mircea-Artur Valentin (n. 2 X 1960, Piteşti, județul Argeş). Dirijor de muzici militare, colonel. Absolvent al Liceului de Muzică şi Arte Plastice din Piteşti (1979), al Şcolii Militare de Muzică, secția ofițeri (1983) şi al Academiei de Muzică din



Bucureşti, Facultatea de Compoziţie, Muzicologie şi Pedagogie Muzicală (1994). În 1995, a absolvit cursurile postuniversitare de Etnomuzicologie.
Între 1983 şi 1986 a fost şeful muzicii Regimentului *40 Mecanizat* din Bucureşti şi al Diviziei *57 Tancuri*; comandantul companiei de elevi, ciclul profesional la Şcoala Militară de Muzică (1986-1987) şi al muzicii Diviziei *57 Tancuri* şi al Armatei I (1987-1995), Bucureşti. Ofiţer II la Inspectoratul Muzicilor Militare şi la Direcţia de Cultură (1995-1996), şef de catedră la Şcoala Militară de Muzică (1996-1997), ofiţer I la Direcţia pentru Servicii Culturale şi Tradiţii Militare (1997-1999), iar până în 2007 a avut funcţia de şef la Muzica Reprezentativă a Ministerului Apărării, Bucureşti. Şef de serviciu şi inspector pentru arma muzicii militare la Serviciul Muzicii Militare din Bucureşti (2007-2016).

Note autobiografice.

NECULA, Dumitru Al.
(n. 28 I 1931, satul Fâlfani, com. Stolnici, jud. Argeş – m. 21 IV 2008, Fâlfani, jud. Argeş).
Cântăreț bisericesc.
Cursurile primare, în satul natal (1939-1946), studiile muzicale, la Școala de Cântăreți de la Mănăstirea Turnu (1946-1949). Din 1950 până în 1972 a cântat în strana bisericii din Fâlfani, după care a fost transferat la Catedrala *Sfântul Gheorghe* din Pitești.



Pentru a-și întreține familia, a fost nevoit să presteze mai multe meserii la C.A.P. – Fâlfani, la Întreprinderea de Drumuri și Poduri din Scornicești, jud. Olt (1966) și altele.

Note: *Cartea de Aur a Catedralei Sf. Gheorghe din Pitești* (manuscris).

NEGOESCU, Ecaterina

(n. 24 IX 1942, Costeşti, jud. Argeş).
Solistă de muzică populară.
Autodidactă.
A debutat în 1953, pe scena Căminului Cultural din Piteşti. Solistă, alături de Tita Bărbulescu* şi Ana Ispas, în Orchestra *Doina Argeşului*, condusă de Alexandru Busuioc (1956). Împreună cu acordeonistul Constantin Mihalcea, soţul ei, a luat parte la diverse concursuri, concerte şi turnee în ţară şi în străinătate, impunându-se prin vitalitate şi virtuozitate.

Bibliografie: Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Edit. TIP – NASTE, 2007.

NETCU, Florea

(n. 4 VI 1926, com. Traian, jud. Teleorman).
Stabilit în judeţul Argeş din 1946.
Instrumentist de muzică populară.
Copil de trupă la Fanfara Regimentului *20 Dorobanţi*, Turnu Măgurele (1940). A urmat Şcoala Militară şi s-a format ca muzicant de carieră. Din 1946 a



activat în mai multe tarafuri de muzică populară, fiind stimulat și îndrumat de artistul instrumentist Marin Militaru. A debutat la Radio în 1941. În 1951 a participat la filmările peliculei *Ciulinii Bărăganului*, după romanul lui Panait Istrati, în regia lui Louis Daquin și Gheorghe Vitanidis, cântând la fluier, caval, cimpoi, ocarină, clarinet şi drâmbă. A obținut premii, diplome și trofee în ţară şi în străinătate (Olanda, Belgia, Germania, Turcia, China), interpretând repertoriul Orchestrei *Doina Argeşului.* A reprezentat România la Festivalul Tineretului de la Varşovia (1956). A imprimat piese folclorice la Radio Bucureşti. Contribuții discografice în: World

Library Of Folk And Primitive Music – Volume XVIII, cu piesa *Brâul* (fluier), Casa de Discuri *Columbia* (1963); în albumul Orchestrei folclorice *Doina Argeșului*, dirijor: Fl. Economu, cu piesa *Doina Argeșului* (interpretată la caval), *Electrecord*, 1977. A avut colaborări cu interpreți de seamă și a primit titlul de *Fiu al Argeşului* (2011).

Bibliografie: Ciuculescu, Traian. *Fluierul la români.* Piteşti, Edit. Paralela 45, 2001; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi,* Goleşti, 2011; Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Edit. TIP – NASTE, 2007; Ziarul *Argeşul,din* 29 XII 2009.

NICA, Constantin A.

(n. 2 III 1949, satul Valea Mare – Podgoria, com. Ştefăneşti, jud. Argeş). Solist vocal de muzică ușoară.

A urmat cursurile Şcolii Profesionale de Industrializare a Lemnului din Curtea de Argeş (1966). A fost angajat la Combinatul de Industrializare a Lemnului (1966-1968) şi la Fabrica de Motoare Electrice, Piteşti (1970-1975). A urmat cursurile Şcolii Populare de Artă, Piteşti (1970-1973), Secţia Canto, clasa prof. G. Pănescu și a absolvit cursurile liceale (1978). A debutat în 1975, la Teatrul *Al. Davila* din Piteşti, Secţia Estradă, unde a cântat și după pensionare, sub bagheta și îndrumarea compozitorului Dan Dimitriu.



Membru în Corala *D. G. Kiriac* (1970-2000). A interpretat numeroase piese clasice, romanţe, muzică de revistă, operă, operetă şi muzică uşoară compusă de: Dan Spătaru, Gică Petrescu, Aurelian Andreescu, D. Dimitriu, Paul Surugiu (Fuego). Din repertoriul de după 1990: *Iartă-mă!*; *Iubire, iubire!*; *Nu știe omul*; *Trăiește-ți viața!*; *Nu ți-am spus la revedere*, muzica de Dan Dimitriu, versuri: Dan Ioan Panțoiu; *Mi-e dor!*, muzica: Dan Dimitriu, versuri: Marina Scupra; *Eu vă iubesc!*, muzica: Dan Dimitriu, versuri: Aurel Storin; *Pașii mei*, muzica de Dan Dimitriu, textul: Aurelian Andreescu. A participat la turnee, festivaluri şi concursuri de gen şi a obținut numeroase premii, diplome, trofee. Laureatul Festivalului

Hariclea Darclée – ediția 1974 şi al Festivalului-Concurs *Crizantema de Aur* (1974). Membru al UCIMR din anul 2008. A primit titlul de *Fiu al Argeşului* (2011).

Note autobiografice.

NICOLAE, Leonard / NAIA, NAE, Leonard C.

(n. 13 XII 1886, Galaţi – m. 24 XII 1928, Câmpulung, jud. Muscel/astăzi jud. Argeş).

Tenor liric, *Prinţul operetei româneşti.* Părinţii erau stabiliţi la Câmpulung, Argeș, unde vine foarte des şi unde se retrage şi el spre sfârşitul vieţii. A urmat Şcoala Primară Nr. 1 din Buzău (1897), Liceul *Alexandru Hâjdeu* (devenit *B.-P. Hasdeu*), Buzău şi a luat lecţii de vioară cu profesorul buzoian Nicolae Athanasiu. S-a mutat în Bucureşti, a urmat cursuri (neterminate), intern la Institutul *Ottescu* din Bucureşti (1900) şi a cântat în corul Companiei Lirice *Grigoriu.* Debutul: în 1905. A cântat la *Teatrul Comunal*, *Universala-Lehrer* şi Sala *Dacia* din Pitești (1906-1928). În 1920, a fondat o companie împreună cu Maximilian și s-a stabilit la Timișoara, unde a avut succese şi a întreprins turnee la Arad şi Oradea. După 1922, trupa s-a mutat din nou la București, dar nu a mai înregistrat succese. Maximilian s-a mutat în trupa soților Bulandra, iar Leonard s-a îmbolnăvit (1924). A primit câteva propuneri și a plecat la Paris, unde a fost angajat, în urma unei audiţii (1924). Debutul pe scena din Lyon, cu opereta *Baiadera* de Emmerich Kálmán (1925). A susţinut 40 de spectacole de mare succes la Marsilia (1925). A făcut turnee în ţară şi în străinătate. A cântat la Paris, la *Mogador* (1926). A revenit la București, unde a pus în scenă opereta *Contesa Maritza*, de Emmerich Kálmán, dar a susținut numai 10 spectacole (1926). A jucat, la sala *Alhambra*, în opereta *Fritz*, 50 de spectacole la rând, după care a fost răpus de boală (1928). A imprimat în diverse operete la renumite case de discuri: *Gramophone Concert Record – Cu bucurie am ascultat! –* din *Farmecul unui Vals* de Oscar Straus (1908); la casa *Edison Bell –*



Zi-i, ţigane! – din opereta *Contesa Mariţa* de Kálmán; la Casa *Columbia*, aria *Balalaica din Orloff* de Granichstatten, textier Calfoglu; *Creola* de Ripp, text: Ion Pribeagu (1928). Cronici elogioase pentru talent și carieră.

Bibliografie: Bălan, Teodor. *Leonard – Prinţul operetei.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1961. Bălan, Th. *Leonard.* Bucureşti, Edit. Muzicală a Uniunii Compozitorilor din R.S.R., 1965; Ionescu-Angel, Stelian. *Astă-seară cîntă Leonard!*, Bucureşti. Edit. Muzicală a Uniunii Compozitorilor din R.S.R, 1970; Cruceană, Ion. *Momente şi figuri argeşene.* Piteşti, Palatul Culturii, 1980; Michailescu Gaby. *Leonard, soldatul de ciocolată,* Bucureşti. Edit. Muzicală, 1984; Hiru, Ion C. *Celebrităţi din negura uitării.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2011.

NICOLAE, Pandele

[n. 1800, Câmpulung, jud. Muscel – m. 1870, Câmpulung, jud. Muscel].

Psalt, dascăl de psaltichie.

Fost ucenic al lui Macarie Ieromonahul. Îi urmează la Catedra de Muzică Psaltică lui I. Constantin (1830). Avea obligaţia să predea muzica psaltică după noua metodă a lui Petre Efesiul. Îl regăsim în planul bugetar din anul 1830 al Euforiei Şcoalelor Obşteşti. În paralel, a fost şi cântăreţ la *Biserica Celei Mari* din Câmpulung Muscel.

Bibliografie: Urechia, V. A. *Istoria Şcoalelor de la 1800-1864.* Bucureşti, 1892; Posluşnicu, Mihai Gr. *Istoria musicei la Români*, Bucureşti, Cartea Românească, 1928; Ionescu, Gheorghe, C. în *Macarie Ieromonahul, dascăl de psaltichie şi epistat al şcolilor de musichie,* Bucureşti 1992; Ionescu, C. Gheorghe. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic.* Edit. Sagittarius, 2003; Isăroiu, Ion. *Cultura muzicală românească de tradiţie bizantină în Argeş, sec. XIX-XX.* Piteşti, Edit. Universităţii din Piteşti, 2004. *** *Dicţionar de muzică bisericească românească.* Bucureşti, Edit. *Basilica*, 2013.

NICOLESCU, Nicolae Gr.

(n. 8 VII 1910, Văile Unite/astăzi Valea Mare, jud. Dâmboviţa – m. 11 XII 1991, com Leordeni, jud. Argeş).

Preot şi dirijor.

Licenţiat al Facultăţii de Teologie din Bucureşti (1935). Hirotonit preot în Parohia Leordeni, jud. Argeş (1936). A fost protoiereu al fostului judeţ Muscel şi inspector peste căminele culturale (1941-1951). A dirijat corul din com. Leordeni (1938-1958). Repertoriul său a promovat piese din muzica românească şi universală: *Trei culori* şi *Pe-al nostru steag*, de Ciprian Porumbescu, *Corul soldaţilor* din opera *Faust* de Gounod, *Cucule cu pene noi!*, de Gheorghe Bazavan; *Pescarul*, de D. G. Kiriac; *Dorul-dor*, de Ludovic Paceag; *Românie, ţara mea de dor!*, de Mircea Neagu; piese corale de Ion Vidu, D. G. Kiriac, Gheorghe Cucu și cântecele religioase. Premiat şi elogiat de personalităţi ale muzicii.

Bibliografie: Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Argeş. *Buletin informativ*, Nr. 3. Piteşti, Edit. Alean, 2005.

NISTOR, Marian
(n. 4 XII 1943, com. Stolnici, Argeş).
Compozitor, solist, instrumentist.
Stabilit în Bucureşti (1948).
Absolvent al Liceului de Muzică din Bucureşti, Clasa de Nai, cu Fănică Luca şi Matei Jurubiţă (1962). Fondatorul celebrelor formaţii pop: *Stelele 23* din Bucureşti (1965-1968), *Savoy* din Bucureşti (1969-1980), *Savoy Junior* din Bucureşti (1980-1990) şi al grupului de muzică folk, etno, pop *Savoy*, Bucureşti (1998). A colaborat cu interpreţii: Margareta Pâslaru, Angela Similea, Mirabela Dauer, Dan Spătaru, Aurelian Andreescu ş.a. S-a mutat la Teatrul *Constantin Tănase* din Constanţa, unde Arşinel Stroe a propus ca această formaţie să poarte numele sălii în care repetau, *Savoy* (1970). Au urmat colaborări cu Ansamblul UTC şi cu numeroşi interpreţi români.



A participat la spectacole, festivaluri, concursuri şi turnee în ţară şi în străinătate, cu ecouri în cronicile ziarelor centrale şi ale revistelor de specialitate. A primit importante premii internaţionale: la Berlin (1973), la Moscova şi la Rostock, Germania (1985), iar în anul 1986, la Festivalul *Garoafa roşie* de la Moscova. Turnee artistice în: URSS/Rusia (1969-1989), Bulgaria (1971), fosta R. D. Germană (1973, 1977), Algeria (1981), Ungaria (1981-1983), Cehoslovacia (1983 şi 1984), Cuba (1985), Polonia (1985), Canada (1985), Israel (1987), Franţa, Austria (1987). Creaţia muzicală a fost selectată din volumul muzicologului Viorel Cosma, *Muzicieni din România. Lexicon biobibliografic.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 2004. Muzică uşoară: *Ciobănaşul* (1968), prelucrare de folclor; *Dorule, doruţule!* (1969), voce şi pian, versuri de Marian Nistor; *Melodie din Oaş* (1969); *Mândruliţa mea!* (1969); *Pe o rază de lumină* (1970); *Povestea lui Păcală* (1971); *Salcie, fată de baltă!* (1971), versuri de Ştefan Bănulescu; *Balada izvorului* (1971); *Iscălitură de lumină*, versuri de Ion Lotreanu; *Coloana nesfârşită* (1972), versuri de Ion Orban şi Ion Sofia Manolescu; *Dacă m-ai asculta...*, versuri de Ion Lotreanu; *Noi* (1974), versuri de Adrian Păunescu; *Cântec pentru tine* (1975), versuri de Ion Lotreanu; *Crai de Curte-Veche* (1976), versuri de Ion Lotreanu şi Bogdan

Ulmu; *Flaut de dragoste* (1976), versuri de Adrian Păunescu; *Că aşa-i tot omul* (1976), versuri de Radu Boureanu; *Hai să facem pace!* (1977), versuri de Corneliu Vadim Tudor; *Noapte de mai* (1977), versuri de Alexandru Macedonski; *Trandafirii* (1977), versuri de Mihai Codreanu; *Catrene* (1977), versuri de George Topîrceanu; *Apa trece, pietrele rămân* (1977), versuri de Dumitru Dăscălescu; *Lacrimi reci de călătoare* (1977), versuri de Ion Minulescu; *Pintea* (1977), versuri de Dominic Stanca şi de Şt. O. Iosif; *Meditaţie* (1977); *Cântecele mele* (1977), versuri de Octavian Goga; *Dor de casă* (1977), versuri de Corneliu Vadim Tudor; *Haiducească* (1977), versuri populare; *Romanţă* (1977), versuri de Ion Lotreanu; *De ziua ta!* (1977), versuri de George Ionescu; *Primăvara* (1977), versuri: Ion Lotreanu; *Vara* (1977), versuri de Ion Lotreanu; *Toamna* (1977), versuri de Ion Lotreanu; *Alina* (1977), versuri de Gheorghe Marian; *Doină* (1977), versuri de Dan Fruntelată; *Adio, pică frunza!* (1977), versuri de George Bacovia; *Biblia şi puşca. Un poet şi un compozitor*, versuri de Corneliu Vadim Tudor; *Steaua sufletului meu*, versuri de Alexandru Negriş; *Noapte de mai* (1977), versuri de Radu Stanca; *Frunza mea albastră* (1977), versuri de Gheorghe E. Marian; *Mulţumesc, iubită



mamă!* (1977), versuri de Corneliu Vadim Tudor; *Crăiasa apelor* (1981), versuri de Octavian Goga; *Grâu păzit de maci* (1981), versuri de Mircea Dinescu; *Fata mării* (1981), versuri de Ion Lotreanu; *Focul mării* (1981), versuri de Ion Lotreanu; *Focul vânăt* (1981), versuri de Serghei Esenin; *Aud!* (1981), versuri de Ana Blandiana; *Cântec* (1981), versuri de Alexandru Macedonski; *Cântecul voinicului* (1981), versuri de Panait Cerna; *Mociriţă cu trifoi!* (1981), prelucrare folclorică; *Amintiri*, versuri de Mihail Săulescu; *Iartă-mă!*, versuri de Maria Steara; *De-aş avea şi eu o floare...*, versuri de Mihai Eminescu; *Lied cu fluturi* (1984), versuri de Ion Lotreanu; *Eu sunt ca viaţa!* (1984), versuri de Corneliu Şerban; *Vis vegetal* (1984), versuri de Magda Isanos; *Cheamă-mă ş-am să revin!* (1984), versuri: Sandu Ştefănescu; *Eu cu cine-mi joc iubirea?* (1984), versuri de George Ţărnea; *Îmi pare rău de fiecare clipă!* (1984), versuri de Victor Eftimiu şi Ioan

Alexandru; *Am legat copacii la ochi* (1984), versuri de Marin Sorescu; *Gheorghe, Gheorghe!* (1984), versuri populare; *Declaraţie* (1984), versuri de Mihai Codreanu; *Balada iubirilor deschise* (1984), versuri de George Ţărnea; *De dragul tău!* (1984), versuri de Sandu Ştefănescu; *Îngăduie-i iubirii!* (1984), versuri de Corneliu Şerban; *Mai sărută* (1984), versuri de Vera Inber; *Nostalgie* (1984), versuri de Demostene Botez; *O lacrimă* (1984), versuri de Octavian Goga; *Grăbeşte-te şi vino!* (1984), versuri de Alexandru Stamatiad; *Ultimul romantic*, versuri de Sandu Ştefănescu; *Ioane, Ioane!*, versuri de Eugen Dumitru.

Discografie: melodii culese de Dorina Paraschiv-Nistor; *Cântec românesc. Folclor autentic.* Vol. I. Orchestraţia: Marian Nistor (Metropol Music & Adior Production); *Cântec românesc. Folclor autentic.* Vol. II (Metropol Music); *Un om şi-un câine. Cântec de petrecere* (CD – Metropol Music); *Nostalgie* (CD). Reluări Angela Similea. *Savoy Best* (CD – Metropol Music), cuprinde printre altele: *Domnişoară!*; *Mulţumesc, iubită mamă!*; *Iubita mea de peste Prut!*; *Te iubesc... poate*; *Luntrea*; *Arrival*; *Savoy Best.* Vol. II. (CD – Metropol Music); *Savoy Best.* Vol. III *Dor de tine* (CD – Metropol Music); *Savoy Best.* Vol. IV (CD, Metropol Music). *Ce frumos e omul...*; *Abia acum* (1997); *Colind nocturn* (1997), versuri de Panait Cerna; *Iscălitura de lumină* (1977); *Haiducul* (1980); *Apa trece, pietrele rămân* (1981); *Eu sunt ca viaţa* (1986); *Ultimul romantic*, vol. I (1987); *Floarea dorului* (1988); *Domnişoară, domnişoară!* (1995); *Biblia şi puşca* (1999); *Tu, mamă, când m-ai făcut!* (2004), prelucrare, versuri populare; *Părule, de ce-ai albit?* (2004), prelucrare, versuri populare; *Plec azi în depărtare* (2004), de inspiraţie folclorică. Piesa muzicală *Domnişoară, domnişoară!* a ajuns pe locul I în topul realizat de BBC. Evenimentul acesta s-a repetat şi la Stockholm. Pentru întreaga activitate pe tărâmul artei muzicale, în anul 2011, i s-a acordat titlul de *Cetăţean de Onoare* al comunei Stolnici şi titlul onorific de *Fiu al Argeşului.*

Bibliografic: C.[omarnescu], Eugen. *Cinci băieţi la microfon*, în: *Inf. Buc.*, Bucureşti, 21 X 1970; Dumitrescu, Dan. Bucureşti, 37, nr. 11, 1989; Augustin, Răzvan. C. *V. Tudor şi-a găsit asemănarea cu Marian Nistor: "Amândoi suntem lipsiţi de viclenie"*, în: *Libertatea*, Bucureşti, nr. 1310, 28 IV 1994; Ursulescu, Octavian. *Cronica discului*, în: *Act. Muz.*, nr. 194, 1 VII 1994; Caraman-Fotea, Daniela şi Nicolau, Cristian. *Rock, Pop, Folk... remix.* Bucureşti, Edit. Humanitas, 2003; Simionescu, Emil. *Marian Nistor. De la muzica pop, la muzica populară*, în: *Ştirea Zilei*, Bucureşti, nr. 30, 2004; Mitroi, Lena. *Savoy —Succesul şi spiritul unei generaţii*, în: *Poliţia Română*, Bucureşti, nr. 23, 2004; Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon bio-bibliografic.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 2004; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, Goleşti, 2011; Ziarul *Jurnalul de Argeş*, nr. 892, 2011.

O



OANCEA, Cătălin Gabriel D.
(n. 10 VI 1968, Piteşti, Argeş).
Coregraf.
Studiile liceale (1986), Facultatea de Ştiinţe Economice și Juridice, Secția Economia Comerţului și Turismului, Piteşti (2007). Dansator la Ansamblul *Dorul*, Centrul Creaţiei Populare Argeş (1984-2017). Atestat maestru coregraf, acordat de Asociaţia Coregrafilor Ansamblurilor Folclorice din România (1996). A fost solist-balerin de estradă (1988-1991), coregraf la trupa de balet a Teatrului *Alexandru Davila* din Piteşti (1990-1992) și profesor de dans folcloric la Şcoala Populară de Artă, Piteşti (1994-1997), iar, din 1994 până în prezent, maestru coregraf al Ansamblului folcloric *Doruleţul* al CJCPCT Argeș. A condus și a asigurat logistica în organizarea Festivalului Internațional de Folclor *Carpaţi*, manifestare inclusă în calendarul permanent al Consiliului Internaţional al Organizatorilor de Festivaluri Folclorice, al UNESCO, din 1996. Membru al Asociației Folcloriștilor Argeșeni *Constantin Rădulescu-Codin* (1994~). Coautor la monografia *Hălăi-şa! – Căluşul argeşean.* A luat parte la competiții, festivaluri și turnee în ţări ale Uniunii Europene, la care a obținut numeroase premii și trofee. A primit titlul de *Fiu al Argeşului* (2011).

Bibliografie: ****Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956 – 2006.* Edit. Paralela 45; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeșului. Dicţionar de personalităţi,* 2011.

OANCEA, Dorin I.
(n. 20 IX 1943, com. Valea Iaşului, jud. Argeş).
Maestru coregraf.
Absolvent al cursurilor Liceului *Vlaicu-Vodă*, Curtea de Argeş (1961), Şcoala Populară de Artă, Secția Canto şi Coregrafie (1960) şi Şcoala Tehnică Sanitară (1964). A urmat cursuri de

maeştri coregrafi la Cluj, Sibiu (1985). S-a specializat la Paris cu magistrul Maurice Bejart. A înfiinţat, a condus şi a instruit ansamblurile: *Doina* (1964), *Doruleţul*, *Brâuleţul*, *Chindia*, *Plaiuri argeşene*, *Dorul*, *Dacia*. Din 1969, maestru coregraf la Teatrul *Al. Davila*, Piteşti. Iniţiatorul ansamblului folcloric *Hora* (1969-1989). Coordonatorul a numeroase stagii de perfecţionare ale instructorilor de dansuri populare, moderne şi de societate din Argeş, Iaşi, Baia Mare, Slatina, Bucureşti. A predat folclor naţional dansat pentru străini la: Birmingham (Anglia), Beauvais, Dijon, Paris, Nisa, Pont Crethien, Auxerre (Franţa), Bruxelles, Liège (Belgia), Olanda, Ungaria. Participant şi câştigător a importante premii la numeroase concursuri şi festivaluri naţionale şi internaţionale. Autor al enciclopediei: *Mirajul dansului*, 4 vol. (2013-2016). A fost investit cu titlul de *Cetăţean de Onoare* al oraşelor Beauvais (1971) şi Neux-les-Mines (1972) din Franța, Sering și Liège din Belgia (1972), al comunei natale, Valea Iaşului, Argeş (2007). I s-a acordat titlul de *Fiu al Argeşului* (2007). Distins cu Medalia de Argint UNICEF, sectorul Jocului Popular pentru Tineret.



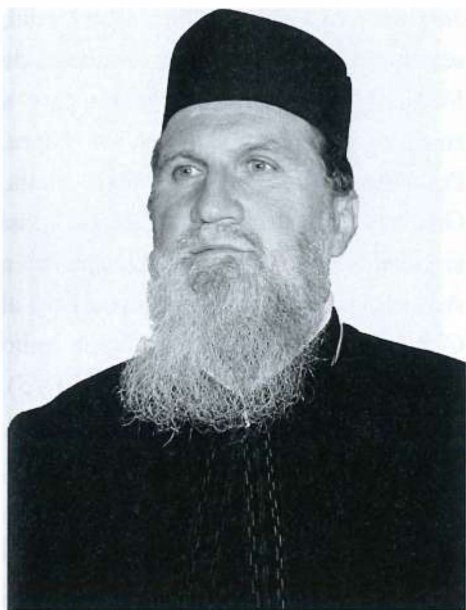
Bibliografie: ****Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956 – 2006*. Piteşti, Edit. Paralela 45, 2006; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, 2007.

ONU, Constantin

(n. 4 VII 1957, Piteşti)

Preot, profesor, dirijor.

Absolvent al Liceului Teoretic *Nicolae Bălcescu* din Piteşti (1981) şi al Institutului Teologic din Sibiu (1989). Hirotonit preot în anul 1990. A fost preot la Biserica *Sfântul Spiridon* din cartierul Prundu și preot paroh la Biserica *Mavrodolu* din Piteşti (1991-2000). În perioada 1999-2004 a fost profesorul primei promoţii de elevi surdo-muți ai Seminarului Teologic *Neagoe-Vodă Basarab* din Curtea de Argeş. Doctoratul cu teza: *Misiunea Bisericii Ortodoxe Române faţă de credincioşii deficienţi de auz şi de vedere* (2001). Absolventul cursurilor de formare profesională pentru ocupaţia de *Interpret în limbajul mimico-gestual* (2007-2008) şi al cursurilor de perfecţionare ca formator al limbajului mimico-gestual românesc (2011).



Preocupat de muzică, sub formă de activitate creativă şi recreativă, este fondatorul şi dirijorul Corului *Effatta*, cu interpretare mimico-gestuală corală şi teatrală (1999). Inițiator al unei noi metode pastorale de comunicare gestuală şi al unui nou limbaj mimico-gestual liturgic românesc. Pentru comunitatea nevăzătorilor din Piteşti, a înfiinţat paraclisul cu hramul *Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil* (2004), a contribuit la înfiinţarea de comunităţi de surzi în România, începând cu 1996. A organizat parohii pentru comunităţile de ţigani și rudari în localităţi argeşene (2003). A publicat: *Biserica Mavrodolu* (monografie), în colaborare (2007); *Misiunea Bisericii Ortodoxe Române faţă de credincioşii deficienţi de auz şi de vedere* (teza de doctorat, 2007); *Liturghierul tradus în limbajul mimico-gestual liturgic românesc* (2008); și *Simbolistica Semnelor* (2008). *Dicţionar religios al limbajului mimico-gestual* (2008) şi *Mărturisirea de credinţă tradusă în limbajul mimico-gestual liturgic românesc* (2010). A publicat articole în reviste de specialitate și a participat la emisiuni de radiodifuziune locale, *Radio România Actualităţi* şi *Radio Trinitas.* Lucrări de filmografie: *Binecuvântarea Mare la Otpust*, *Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur* în limbajul mimico-gestual liturgic românesc (DVD – 2010) şi *Mărturisirea de credinţă tradusă în limbajul mimico-gestual liturgic românesc* (DVD – 2013). În 1999, a primit distincţia de *iconom stavrofor* din partea ÎPS Calinic Argatu, arhiepiscop al Arhiepiscopiei Argeșului și Muscelului, iar în 2001 a primit *Crucea Patriarhală* acordată de Preafericitul Părinte Patriarh Teoctist, cu ocazia înfiinţării comunităţii de surzi din Bucureşti. I s-a acordat titlul de *Fiu al Argeşului* (2007), *Crucea Eparhială*



(2010) din partea ÎPS Epifanie Norocel, Arhiepiscop al Buzăului şi Vrancei.

Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, Goleşti, 2007; Stoica, Marian; Onofrei, Margareta. *Dicţionarul biobibliografic, Scriitori, publicişti, folclorişti ai Argeşului (de la Neagoe Basarab până azi)*, Argeş Press, Piteşti, 2010; *Enciclopedia Ortodoxiei Româneşti*. Editura Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă, Bucureşti, 2010.

OPREA, Gabriel-Constantin
(n. 17 III 1969, Piteşti, jud. Argeş). Diacon, psalt.
A urmat Liceul Industrial Nr.1 din Piteşti (1986), Seminarul Teologic din Craiova, cu Alexie Buzera (1991), Facultatea de Teologie din Bucureşti (1995), cu Nicu Moldoveanu (muzică bisericească). A absolvit Academia de Muzică din Bucureşti, Secţia Muzică Bisericească (1996), cu Sebastian Barbu-Bucur şi Vasile Vasile (muzică bisericească). *Doctor în muzică* cu teza: *Cultura muzicală de tradiţie bizantină în secolul al XIX-lea în România* (2008). Cântăreţ bisericesc la Catedrala *Madona Dudu*, Craiova (1984-1986) şi la Biserica *Stavropoleos* din Bucureşti (1991-1997). A fost hirotonit diacon în 1997. Asistent suplinitor la Catedra de Muzică Bisericească a Facultăţii de Teologie Ortodoxă din Bucureşti (1995-2000), a devenit asistent titular (2000-2004) şi din 2004, lector la aceeaşi catedră. Fondatorul grupului de muzică psaltică *Stavropoleos* (1991), compus din clerici, seminarişti şi studenţi de la Facultatea de Muzică din Bucureşti, grup cu care a susţinut concerte şi turnee în Cipru, Polonia, Spania (1991-1998), Italia, Grecia, Germania şi SUA (2007). Solist şi dirijor al formaţiei *Kontakion* a Academiei de Muzică din Bucureşti şi al Corului *Psalmodia*. Înregistrări la radio în ţară, în Italia (RAI) şi în Franţa (TV5). Discografie: *The Collection*, vol. I, cuprinzând: *Sfânta Liturghie*, *Vecernia*, *Cântări la Naşterea Domnului*, *Înviere*, CD imprimat la *Musica Sancta*, Israel (1999); *Authentic Romania* (1999); *Cântări la Adormirea Maicii Domnului* (2000), la Casa de discuri *Sonoto*, Germania.

Bibliografie: Ionescu, Gheorghe C. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic*. Bucureşti, Edit. Sagittarius, 2003; *** *Dicţionar de muzică bisericească românească*. Bucureşti, Edit. *Basilica*, 2013.

ORCHESTRA DE MUZICĂ POPULARĂ *DOINA ARGEŞULUI* DIN PITEŞTI (1955 ~).
Formaţie muzical-artistică înfiinţată la iniţiativa Sfatului Popular al Regiunii Argeş, având misiunea de a valorifica folclorul autentic argeşean (1955), cu activitate mult anterioară atestării. Dirijori: Constantin Dură (1950-1957), Gheorghe Moreanu* (1955-1957; 1961-1966; 1971-1972), Al. Busuioc



Dirijorul Florian Economu.

(1957-1961), Ion Luican (1967), Emil Gavriş (1968), Florea Netcu*, E Tănase* (1968-1971), Fl. Economu, Nicuşor Predescu, Ionel Budişteanu, Dorel Manea (1989-2000), Marin Mihalcea, iar din 2013, Virgil Iordache. Orchestra a mai avut în componenţă şi pe fraţii Ciontică*, unul la ţambal şi altul la acordeon. De-a lungul anilor, orchestra a acompaniat interpreţi renumiţi precum: Ioana Radu, Angela Moldovan, Maria Lătăreţu, Ileana Constantinescu, Maria Ciobanu şi I. Dolănescu, Irina Loghin, Lucreţia Ciobanu, Ion Luican, Tita Bărbulescu, Dan Moisescu, Benone Sinulescu, Ana Ispas, Rodica Bujor, Ileana Sărăroiu. După 1969, orchestra şi-a desfăşurat activitatea în cadrul Teatrului *Al. Davila* din Piteşti, între 1991 şi 1993, în clădirea *Clubului Tehnic*, în perioada 1993-2008, din nou la Teatrul *Alexandru Davila*, iar după anul 2009, a funcţionat în cadrul Centrului Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Argeş. Premiere: *Pui de dor din ţara mea!*, dirijor Emil Tănase (1977), *Ştie cântecul ce ştie!*, dirijor Ionel Budişteanu (1980), *Cine-a zis dorului dor*, dirijor Emil Tănase (1983), *La porţile dorului*, dirijor Dorel Manea (1995), *Cântă, omule, cu mine!*, dirijor Dorel Manea (2000), *De pe plaiuri argeşene*, dirijor Marin Mihalcea (2006), *Mugurii folclorului argeşean*, Virgil Iordache (2014), *Bun găsit, românii mei!*, dirijor Virgil Iordache (2014). Orchestra a realizat înregistrări la Radio şi la TVR. Discografie: Electrecord – *Ensemble folklorique Doina Argeşului* (1974). Solişti: Florea Pascu – la fir de păr, vioară, Dorel Manea* – nai, Marin Cintilică – vioară, Marin Ciocârlan – ţambal, Emil Tănase* – vioară, Ion Ionescu – clarinet şi ocarină, Marin Mihalcea – vioară, Valeriu Cintilică – vioară, Ion Brică – vioară, Constantin Florea – vioară, Gică Mihalcea – vioară, Ion Sandu – vioară.





Orchestra *Doina Argeşului*, în 1958.

Din repertoriu: *Brâul de la Şuici*, *Cântec de dragoste din Argeș*, *Brâul*, *Breaza din Argeş*, *Hora de la Drăgăşani*, *Hora Dumitrii*, *Sârbă de la Corbeni*, *Doină muntenească*, *Sârbă de la Corbi*, *Bugeacul*, *Horă din cimpoi*, *Pune, mândro, boabele!*, *Sus la munte la Muscel*, *Breaza lui Matache*, *Mințita*, *Cântec bătrânesc*, *Hora de la Pitești*, *Sârba din Trivale*, *Sârba de la Brădulet*, *Sârba de la Cotmeana*, *Ca la Breaza*, *Sârbă din Muscel*, *Cântec ca pe vale*, *Salta*, *Ca pe luncă*, *Doina Argeşului*, *Brâul pe opt*, *Balada soarelui*, *Sârbă din Lereşti*, *Hora de la Conțești*, *Hora de la Mioveni*, *Sârba de la Bascov*, *Sârba lui Nelu Floroiu*, *Brâul pe șase de la Galeșu*, *Ungurica de pe Argeș*, *Sârbă de ascultare*, *Cântec dinspre ziuă*, *Jalea țiganilor* (Grigoraș Dinicu), *Breaza de la Davidești*, *Breaza de la Coșești*, *Sârba de la Bradu*, *Hora badii*, *Hora de concert* (G. Boulanger), *Săbărelul*, *Leliță cârciumăreasă!*, *Sârba lui Mihalcea*. Cunoscuta orchestră a promovat cântecul popular argeșean și pe interpreții lui, a participat la numeroase concursuri și festivaluri, a efectuat turnee în ţară şi în străinătate și a obținut premii şi diverse diplome.

Bibliografie: Tudor, Sebastian. *Teatrul „Al. Davila" Piteşti – 60 de ani de existenţă (1948-2008)*. Piteşti, Editura Paralela 45, 2008; Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Argeş. *Buletin informativ*, Nr. 8. Piteşti, Editura Alean, 2010; Oancea, Dorin; Mazilescu, Sorin. *Doina Argeşului*: *60 de ani de activitate*, Piteşti, Editura Alean, 2015.

ORCHESTRA SIMFONICĂ A PALATULUI CULTURII DIN PITEŞTI (10 X 1961-1964). Formaţie muzicală instrumentală de amatori, care a activat la Palatul Culturii din Piteşti, în perioada 1961-1964. La înființare, orchestra a funcționat doar cu 27 de membri, profesori, suflători de la Fanfara Militară a Garnizoanei, elevi, medici și alţi instrumentişti, sub bagheta dirijorilor: Wilhelm Brucker*, Marius Giura*, Vasile Constantin*. A susţinut spectacole în Pitești, în alte localități din țară, a participat la concursuri de gen interjudeţene și a obținut diverse premii. Repertoriul a cuprins piese clasice, valoroase, din care amintim: *Barcarolla* de Jacques Offenbach, *Lăsaţi-mă să cânt!*, de Gherase Dendrino, selecțiuni din opereta *Silvia*, de Imre Kálmán și *Trubadurul* de Giuseppe Verdi.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Piteşti, 1971.

P



PALATUL CULTURII DIN PITEŞTI (2 X 1955 – 1998). Construcţie realizată în stil neoclasic (1912-1914), arh. Enache Lăzărescu şi arh. Arghir Culina, realizată pentru Tribunalul din Pitești. În această incintă au funcţionat în mod continuu, din anul 1955 până în anul 1993: Casa Orăşenească/Municipală de Cultură; Biblioteca Regională/Judeţeană Argeş; Şcoala Populară de Artă; Casa Creaţiei; Orchestra *Doina Argeşului;* Comisia pentru Răspândirea Culturii și Ştiinţei; Universitatea Populară și Staţia de radioficare a orașului. Aici au activat formaţii artistice de amatori (operetă, ansambluri folclorice, coruri, grupuri instrumentale ş.a.), cercuri, cenacluri, reuniuni literare şi muzicale. Directori: Ion Teodorescu, Constantin Dinu, Ion Vlădescu, Valeriu (Val) Dobrin şi Dorel Ştefănescu. Clădirea a fost retrocedată Curţii de Apel din Piteşti (1993). Activitatea culturală s-a desfăşurat continuu în incinta *Casei Cărţii*, Pitești (1993-1998), transformată, ulterior, în Centrul Cultural—Pitești.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti.* Piteşti, 1971; ****Enciclopedia Argeşului şi Muscelului*; www.bjadg.ro.

PARASCHIVESCU, Georgică F. (n. 26 X 1956, Piteşti, jud. Argeş). Dirijor.

A absolvit cursurile Liceului de Muzică şi Artă Plastică din Piteşti, Clasa de Violă (1975) şi ale Institutului Politehnic din Bucureşti (1982). Din 1982 a activat la Întreprinderea de Autoturisme Dacia-Renault din Mioveni, Argeş. A participat activ la viaţa muzicală a judeţului. Între 1978 şi 1999 a fost membru al Coralei Bărbăteşti *D. G. Kiriac* din Pitești, între 1978 și 2000 a fost fondator şi membru activ al Grupului de muzică folk *P 600.* O perioadă a dirijat Corul mixt *Gaudeamus* al Casei de Cultură a Studenţilor, Pitești. Membru fondator al Asociaţiei Naţionale Corale din România şi membru al Asociaţiei Internaţionale *Europa Cantat* (1991). A



dirijat corul Catedralei *Sf. Gheorghe* din Piteşti (1994). A fost membru fondator şi preşedinte al Asociaţiei Culturale *D. G. Kiriac* (2004). A întreprins turnee cu formaţia corală *Gaudeamus* în: Macedonia (1992), Portugalia şi Spania (2001), Franţa, Germania și Italia. A participat la Festivalul Internaţional *Antonio Vivaldi*, Karpenissi, Grecia (2002, 2004, 2010). Din repertoriul Coralei *D. G. Kiriac*: *Conquest of paradise*, de Vanghelis; *Va, pensiero*, de Giuseppe Verdi; *La vergine degli Angeli*, de G. Verdi; *Vedi! La Fosche*, de G. Verdi; *Funiculi, funicula*, de Luigi Denza; *Corul vânătorilor*, de Karl Maria von Weber; *Noel*, de Adolphe Adams; *Hava Nagila*, de Avraham Zvi Idelson; *Vals Nr. 2*, de Șostakovici. A publicat monografia *Trăim prin muzică! – Corala D. G. Kiriac 1955-2015* (2015), la a 60-a aniversare de activitate neîntreruptă. A obținut trofee, diplome și premii.

Note autobiografice.

PAVEL, Marcel
(n. 4 XII 1959, com. Independenţa, jud. Galaţi).
Solist, compozitor.
Familie tradiţională din Argeş.
Absolvent al Liceului de Muzică şi Arte Plastice din Piteşti (1978), a urmat cursurile Academiei Naţionale de Muzică, Bucureşti, Secţia Canto Clasic (2010). A studiat: chitara-bas, pianul, violoncelul, contrabasul și percuția (în particular). A fost membru și a cântat scurt timp cu formaţia *RIFF*. În 1981, a efectuat un turneu timp de șase luni cu formația *Semnal M*.
Primul concert *Marcel Pavel*, cu Orchestra Simfonică a Filarmonicii *George Enescu*, a avut loc la Ateneul Român din Bucureşti, în 2000. Concert live la Ateneul Român – *Marcel Pavel și invitații săi* (2001). A câștigat selecția națională pentru concursul *Eurovision 2002*, alături de Monica Anghel, cu piesa *Tell me why*. Recital muzical la Opera Română, susținut cu Orchestra Simfonică Radio (2003). Numeroase spectacole și turnee în țară şi în străinătate: Olanda, Germania, Italia, Belgia, Franța, Elveția, Austria, Polonia, Egipt, Israel, SUA, Spania,

Portugalia, Grecia, Turcia, Cipru, Estonia, Republica Moldova. A colaborat cu personalități din lumea artistică românească și internațională: Monica Anghel, Sanda Ladoși, Luminița Anghel, Nico, Andra, Bodo, Laurențiu Cazan, Elena Cârstea, Costi Ioniță, Lavinia – ex Spicy, soprana Mihaela Stanciu, soprana Irina Iordăchescu, soprana Crina Zancu, Toto Cutugno, *Boney M* (în concert la Chișinău, în 2006), *Smokie* (în concert, la Craiova, 2007), cu Orchestra Filarmonicii *George Enescu*, condusă de Iosif Prunner și Big Bandul Radio condus de Ionel Tudor.

Albume discografice: *Frumoasa mea!*, compozitor: Ovidiu Komornik (2000), *Te vreau lângă mine!* (2001), *Dacă mă iubeşti...* (2004), *Spune-mi orice vrei!* (2004), *Pentru o seară cu tine* (2007), *Doar pentru tine!* (2004), *No podre vivir* (2007), *De dragul tău!* (2007), *Nu te mai am!* (2011), *Very Classic* (2013). A obținut premiile: *Vocea de la miezul nopții*, acordate de Editura Actualitatea Muzicală (1996), *Vocea anului*, al Editurii Actualitatea Muzicală (2000), Premiul de Popularitate al Festivalului de Muzică Uşoară de la Mamaia, cu piesa *Frumoasa mea!* (2000), Premiul I al Societății Române de Radio, la Secțiunea *Interpreți de muzică pop* (2000), Locul I, *Vedeta Anului* și *Piesa Anului,* la Premiile Redacției Muzicale, cu melodia *Frumoasa mea!* (2000), Premiul I la Secțiunea Creație, împreună cu compozitorul Raymond Vancu, pentru



melodia *Unde ești?*, la Festivalul de Muzică Uşoară Mamaia (2001), *Cea mai bună voce masculină*, Secțiunea Pop (2002), a fost premiat (pe locul IX) la concursul *Eurovision* (2002). A primit titlul de *Fiu al Argeşului* (2007).

Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi.* Goleşti, 2007; Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2007.

PĂUN, Ion

(n. 4 VI 1943, com. Scăeni-Boldeşti, jud. Prahova).

Solist de muzică populară.

Stabilit în Argeş după 1965.

A urmat cursurile Şcolii Populare de Artă, Ploieşti, la Secţia Canto (1960), Clasa Octavian Cristescu. Concomitent, a fost și solist în ansamblurile de amatori



ale Întreprinderii de Geamuri – Scăeni şi ale Şcolii Populare de Artă. Fost solist în Orchestra *Flacăra Prahovei* din Ploieşti, a primit îndrumări de la Maria Tănase, Ioana Radu, Ion Luican. În timpul stagiului militar (1964-1965), a activat în Ansamblul *Albatros* (la fostul Teatru al Marinei). A fost angajat solist în Orchestra *Doina Argeşului* din Piteşti (1966), a întreprins turnee, a participat la concursuri şi a făcut înregistrări la Radio şi TV.. A colaborat cu formaţiile argeşene: *Izvoraşul,* din Topoloveni, *Argeşul,* din Curtea de Argeş, *Doina, Dorul, Ciuleandra* şi *Ghiocelul,* din Piteşti, în spectacole peste hotare.

Din repertoriu: *A venit Argeșul mare, Dimineața cântă cucul, Apucai pe drum aseară, Argeșule, Argeșel!, Bătuta de la Fălticeni, Și-aseară ți-am luat basma, Mă dusei să trec la Olt, Spune, spune, pui de corb!*

Bibliografie: Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti – Dicţionar,* Editura TIP-NASTE, Piteşti, 2007; Oancea, Dorin; Mazilescu, Sorin. *Doina Argeşului: 60 de ani de activitate.* Piteşti, Editura *Alean,* 2015.

PĂUN, Zenovie

(n.7 V 1928, com. Hârseşti, jud. Argeş – m. 14 I 1991, Piteşti).

Folclorist, publicist, profesor.

Absolvent al Şcolii Normale *Andrei Şaguna,* Sibiu, şi al Facultăţii de Filologie, din cadrul Universității Bucureşti. A fost director la Şcoala Generală din Stolnici, Argeş, și la Casa Creaţiei Populare a Regiunii Argeş (1959-1968). Fondatorul Ansamblului Artistic al Argeşului cu care a efectuat unele turnee în ţară şi în străinătate. A colaborat la publicaţii periodice locale şi centrale. A publicat în colaborare: *Aşa cum cântă oamenii,* culegere muzical-literară (1963), *Vers şi cântec de pe Argeş* (1965), *Corul din Domneşti la 75 de ani* (1965), *Itinerare argeşene* (1970). A predat cursuri de folclor românesc la Institutul Pedagogic de 3 Ani din Piteşti. A fost preşedintele Comitetului pentru Cultură şi Artă al Municipiului Piteşti, profesor la Şcoala Populară de Artă, la Liceul *Alexandru Odobescu* şi la Liceul Sanitar din Piteşti.



Bibliografie: Datcu, Iordan; Stroescu S. C. *Dicţionarul folcloriştilor – folclor literar românesc.* Bucureşti, Edit. Ştiinţifică şi Enciclopedică, 1979; Popescu, Silvia; Drăguşin, Marin; Buburuzan, Silviu. *Tărâmul tăcerii: Cimitirul „Sfântul Gheorghe" din Piteşti.* Iaşi, Edit. Dosoftei, 2008; Stoica, Marian; Onofrei Margareta. *Dicţionar biobibliografic: scriitori, publicişti, folclorişti ai Argeşului.* Piteşti, Edit. Ager Press, 2010.

PELEARCĂ, Ion I.

(n. 19 V 1932, com. Boţeşti, jud. Argeş).

Compozitor, profesor, ziarist.

A urmat cursurile Şcolii Militare de Muzică din Bucureşti (1945-1955) şi pe cele ale Conservatorului *Ciprian Porumbescu*, Bucureşti (1962-1971), cu Viorel Cosma, Petre Brâncuşi, Emilia Comişel. A fost ofiţer-şef de muzică la Săcălaz şi Lugoj (1955-1958), instructor artistic la Academia Militară din Bucureşti (1958-1961), redactor la revista *Viaţa Militară*, Bucureşti (1962-1968), lector la Şcoala Militară de Muzică, Bucureşti (1968-1972), şef de muzică la Academia Militară din Bucureşti (1975-1976), ofiţer la Inspectoratul General al Muzicilor Militare, Bucureşti (1976-1984), profesor la Liceul Militar Muzical din Bucureşti (1984-1990). Redactor la revistele *Viaţa Militară (Viaţa Armatei)* şi *Îndrumătorul Cultural-Artistic din Armată* 1985-1990. Membru UCMR, din anul 1976; membru al Uniunii Ziariştilor Profesionişti din România (1964); membru al Uniunii Artiştilor Plastici Amatori din România (1987). A publicat articole, recenzii, cronici şi interviuri, creaţie muzicală religioasă, muzică pentru copii şi muzică ostăşească. În calitate de compozitor, a participat la concursuri şi festivaluri de muzică uşoară, muzică de cameră şi muzică corală de fanfară. A obţinut premiul Uniunii Compozitorilor şi Muzicologilor din România, pentru *Poema liturgică* (2005) şi titlul de *Fiu al Argeşului* (2008). Opera a fost selectată din volumul lui Viorel Cosma. *Muzicieni din România. Lexicon.* Vol. VIII, Edit. Muzicală, Bucureşti, 2005. A compus muzică de fanfară: *Vals de promenadă (Amintiri din Olăneşti)* (1956); *Ca-n Banat,*

potpuriu (1957); *Flori de mai*, vals (1963); *Sub falduri de drapel*, marş (1964); *În parcul trandafirilor*, vals (1968); *Rapsodie pe teme populare* (1970); *Chemarea străbunilor*, marş (1971); *Şoimii munţilor*, marş (1972); *Din armată*, suită ostăşească (1973); *Carnaval pionieresc*, fanfară de pionieri (1974); *Trompetiştii veseli*, polcă pentru două trompete şi fanfară (1974); *Preludiu simfonic* (1975); *Cutezătorii*, marş (1975); *Ordinul patriei*, marş (1976); *Fantezie*, pe o temă populară (1976); *Apărăm un însorit meleag!*, marş (1977); *Sergentul*, schiţă simfonică (1977); *Cravatele roşii*, marş pentru pionieri (1977); *Horă de concert* (2000); *Scherzando*, polcă (2000); *Dinamic*, marş; *Polca*, piccola solo şi fanfară (2004).

Muzică de cameră: *Polcă* (1956); *Polcă de concert*, tubă şi pian (1958); *Două piese pentru sextet de saxofoane* (1962); *Temă cu variaţiuni*, pian (1965); *Miniaturi*, pian (1966); *Triptic burlesc*, cvintet de suflători (1967); *Două piese în stil popular*, instrumente de suflat (1972); *Cvartet*, corni (1975); *Cântec și joc*, pentru oboi şi pian; *Romanţă*, vioară şi pian; *Diptic*, cvintet de saxofoane; *Moment muzical*, 4 tromboane în Fa și Si bemol; *Două miniaturi*, 3 trompete.

Muzică corală: *Cântecul prieteniei noastre* (1954), versuri: Ion Pelearcă; *Cântec de viaţă* (1955), versuri: Jean Gheliuc; *Străbunilor eroi!* (1957), versuri: Ion Pelearcă; *Plec la cătănie* (1958), versuri de Constantin Ghiban; *Partidului!* (1960), versuri: Ion Teodorescu; *Steag de luptă* (1961), versuri: Ion Pelearcă; *Cântec grăniceresc* (1962), versuri: Ion Pelearcă; *Grănicerul,* 1962; *Noi am jurat!* (1962), versuri: Ion Pelearcă; *Cântec ostăşesc* (1962), versuri: Ion Pelearcă; *Ţară-nfloritoare* (1962), versuri: Traian Reu; *Apărătorul patriei* (1963), versuri: Ioan Costea; *Noi ne instruim* (1963), versuri: Traian Reu; *Frunzuliţă flori mărunte* (1963), versuri: Ion Pelearcă; *De veghe* (1963), versuri: Traian Reu; *Sub înaltele drapele* (1963), versuri: N. Dumbravă; *Ostaşii Republicii* (1963), versuri: Mircea Radina şi Traian Reu; *Mereu spre-nalt!* (1964), versuri: Traian Reu; *Cântec liric* (1964), versuri: Nicolae Nicolae; *Pe drumurile ţării* (1964), versuri: Nicolae Nicolae; *Cântecul (marşul) artileriştilor* (1965), versuri: Ion Pelearcă; *Când plecai la cătănie* (1965), versuri: Ion Pelearcă; *Trece badea militar* (1967), versuri: Mircea Radina; *Artilerist al plaiurilor mele* (1968), versuri: Traian Reu; *Scut ne-nfrânt* (1968), versuri: Ioan Costea; *La poale de Carpaţi* (1969), versuri: Jean Gheliuc; *Noi moştenim acest pământ* (1974), versuri: Ion Pelearcă; *Hora alegătorilor* (1975), versuri: Ion Pelearcă; *Votez întâia oară!* (1975), versuri: Ion Noja; *Ca eroii din baladă* (1976), versuri: Ion Pelearcă; *Suntem*

grăniceri (1976), versuri: Nicolae Nicolae; *Sub steagul tău, iubit partid!* (1976), versuri: Mircea Micu; *Suntem cântecul luminii!* (1977), versuri: Ion Pelearcă; *Să fim întotdeauna gata!* (1977), versuri: Ion Socol; *Daciada*, versuri: I. Pelearcă; *Marşul pionierilor* (1978), versuri: Ion Pelearcă; *Veghea noastră* (1980), versuri: Traian Reu; *Cu virtuţi de eroine* (1980), versuri: Ion Pelearcă; *Cântecul în toate necesar!* (1980), versuri: Mircea Micu; *Ramul înflorit* (1980); *Minerii ţării* (1981), versuri: Cezarina Pelearcă; *Slăvim eroii ţării!* (1982), versuri: N. Dumbravă; *Plaiul doinelor de aur* (1982), versuri: Cezarina Pelearcă; *Ani frumoşi din ostăşie* (1982), versuri: Ion Pelearcă; *Pontonierii, pionierii* (1982), versuri: Ion Pelearcă; *Sunaţi, trompete, cântec de pace!* (1982), versuri: Ion Pelearcă; *Flori de soare* (1983); *Această vatră* (1986), cor mixt; *Eroului necunoscut!* (1986), cor bărbătesc; *Tineret cutezător* (1986), cor mixt; *Ostaşi ai epocii de aur* (1986), cor bărbătesc şi fanfară, versuri: Ion Pelearcă; *Fiice viteze* (1986), cor de femei şi fanfară, versuri: Ion Pelearcă; O *singură voinţă* (1987); *Ţara-n sărbătoare* (1987), cor mixt; *Oţelarii* (1987), cor mixt; *Fierbinte cântec ostăşesc* (1987), cor; *Urare conducătorului iubit!* (1987), cor; *Îndemnul comandantului suprem* (1988), cor bărbătesc; *Brav te apăr şi te cânt* (1988), cor bărbătesc şi fanfară, versuri: Ion Pelearcă; *Un cântec bravului bărbat!* (1988); *Polca pe-ntrecute*, cor mixt; *Glume de iarnă*, cor de copii, versuri: Lică Pavel; *Cade ploaia*, cor de copii; *Mândru-s vânător de munte!* (1992), cor bărbătesc, versuri: Ion Pelearcă; *Ninge, ninge* (1995), cor de copii, versuri: Ion Pelearcă; *Rugă pentru floarea mărului* (1997), cor mixt, versuri: Lucian Blaga; *Toate drumurile duc* (1997), cor mixt, versuri de Lucian Blaga; *Rugă ostășească* (1997); *Colinde pentru cor mixt şi cor pe voci egale* (1997-1999); *Cântaţi Marea Unire!* (1998), cor mixt, versuri: Geo Ciolcan şi Ion Pelearcă; *Cântecul potirului* (1998), cor mixt; *Preluminate apostole Andrei!* (1999), cor mixt; *Doamne, floarea inimii mele!* (2000), cor mixt; *Iubirea Ta, Doamne!* (2000), cor mixt, text religios; *Tatăl nostru* (2000), cor mixt; *Înger al candelei* (2000); *Îngeraşul meu* (2000), pentru cor de copii; *Rugăciunea marinarului* (2002), cor bărbătesc; *Primăvară* (2003), cor de copii, versuri: G. Topîrceanu; *Ca pre Împăratul* (2004), cor mixt; *Hristos a Înviat!* (2004), cor mixt. Muzică uşoară: *Unu-i "Codică"!* (1956), cântec satiric; *Scrisoare de pe graniţă* (1963), versuri: Ion Pelearcă; *Mândro, tu mi-eşti dragă!* (1964), versuri: Ion Pelearcă; *Cântecul schiorilor* (1966), versuri: Mircea Micu; *Grănicerul şi luna* (1968), versuri: Victor Tulbure; *Popas ostăşesc* (1969), versuri: George Filip; *Sunt marinar!* (1970), versuri: Ion Aramă şi C. Ciucurencu; *Ne cheamă...* (1972) și *Ascultaţi, trompeta sună!* (1976), versuri de: Nicolae Dumbravă.

Bibliografie: Popescu, Mihai. *Repertoriul general al creaţiei muzicale româneşti.* Vol. 1. Bucureşti, Edit. Muzicală, 1979; Benche, Ioan. *Într-un concurs inedit. Ca un fluviu, dragostea de patrie!,* în: *Viaţa Militară,* Bucureşti, nr. 12, 1988; Cosma, Octavian Lazăr. *Universul muzicii româneşti.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1995; Cosma, Viorel. *Marte şi Euterpe. Muzică şi armată. Eseuri, studii, cronici muzicale (1946-1996).* Bucureşti, Edit. Universală, 1996; Badea, Ion. *În pas de defilare.* Bucureşti, Edit. Militară, 1996; Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon biobibliografic.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 2004; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi,* 2008.

PERNIU, Nicolae M.
(n. 13 IX 1946, Bucureşti).
Dirijor, interpret.
Stabilit în Piteşti din 1950.
A urmat cursurile Liceului Nr. 2/azi Colegiul Naţional *Zinca Golescu* din Piteşti (1960-1962), ale Liceului Militar *Dimitrie Cantemir* din Breaza, jud. Prahova (1962-1964) și ale Şcolii Militare de Ofiţeri Activi *Nicolae Bălcescu* din Sibiu, specializarea Topografie-Geodezie, între anii 1964 și 1968. A activat în garnizoanele Buzău, Sibiu, Bacău (1968-1976) şi la Centrul Militar din Piteşti (1976-1996). A fost membru al Corului *Clasic*, dirijat de Magdalena Ioan* (2004-2005), al Corului bărbătesc *D. G. Kiriac* (2004~), dirijat de Georgică Paraschivescu, al Grupului vocal *Armonia* al Centrului Cultural din Piteşti, condus de Tiberiu Hărăguş (2005-2011), al corului Bisericii *Sfânta Vineri*, Piteşti (2009~), dirijor Valentina Iorga, şi al Corului Veteranilor *Mihai Viteazul* (2010-2012). A condus şi a dirijat Corul *Armonia* (2010~), iar din 2012 şi până în prezent a dirijat Corul Veteranilor de Război *Mihai Viteazul* din Piteşti. A organizat spectacole omagiale și a realizat turnee în țară. La festivalurile și competițiile de gen a obținut premii și distincții, pentru evoluția scenică și pentru promovarea muzicii corale.



Note autobiografice.

PETRACHE, Ion I.
(n. 4 XI 1949, com. Ţiţeşti, jud. Muscel/azi jud. Argeş).
Dirijor şi profesor.
A absolvit cursurile Liceului de Muzică şi Arte Plastice din Piteşti (1968) şi ale Conservatorului *Ciprian Porumbescu,* Bucureşti (1968-1972),

cu profesorii: Dan Constantinescu, Dan Buciu, Victor Giuleanu, Octavian Lucian Cosma. A urmat Şcoala Militară de Muzică – ofiţeri, Bucureşti (1977-1980) şi un masterat în etnomuzicologie (1992-1994). A fost dirijor (şeful muzicii) la Institutul de Marină *Mircea cel Bătrân* din Constanţa (1972-1987), profesor la Liceul Militar de Marină *Alexandru Ioan Cuza* din Constanţa (1987-1989), dirijorul şi şeful formaţiei artistice *Albatrosul* a Marinei Militare din Constanța (1989-1990), şef de club la Liceul Militar de Marină (1990-1998), profesor și dirijor al orchestrei Liceului de Artă din Constanţa (1998-2004), profesor la Liceul Internaţional de Informatică, Constanţa (2005~). Pentru activitatea artistică, a fost răsplătit cu Medalia *Meritul Cultural*, clasa I.

Note autobiografice.

PETREANU, Natalia
(n.1 IX 1914, jud. Bălți, Republica Moldova – m. 10 VI 2004, Piteşti).
Profesoară și coregrafă.
Familia stabilită în județul Argeş după Al Doilea Război Mondial.
Sora actorului Colea Răutu. A absolvit Liceul de Fete *Regele Ferdinand* de la Chişinău (1935), Şcoala *Elena Doamna*, Chişinău, clasa de coregrafie (1938) și Institutul de Educaţie Fizică, Bucureşti, Secţia Coregrafie (1951).



A predat arta gospodăriei la Şcoala de Meserii din Piteşti (str. I. C. Brătianu) și cursuri de coregrafie la Palatul Culturii din Pitești, Casa de Cultură a Sindicatelor şi Şcoala Populară de Artă din Piteşti. A cântat în Corul Palatului de Cultură din Piteşti, unde era și metodistă (1955). Coregrafa formaţiei *Doina Dorului* (1956) și a ansamblului *Argeşul*, din Piteşti (1962). A realizat coregrafia filmului *Un surâs în plină vară*, regizat de Geo Saizescu, și a operetelor *Ana Lugojana*, de Filaret Barbu (1962) și *Casa cu trei fete*, de Franz Schubert (1963), jucate la Pitești. Formator de talente: Dorin Oancea*, Sidonia Miclăuş*. A făcut parte din juriul unor concursuri şi festivaluri. A creat poemele coregrafice: *Pentru voi,*

oamenii! (Locul I şi Medalia de Aur, 1974), *Constructorii* (Locul II şi Medalia de Argint, 1974) şi *Radu Anghel*. Premii şi distincţii pentru activitatea în slujba artei coregrafice.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti.* Piteşti, 1971; Oancea, Dorin. *Doina de dor... dorul de doină...* Piteşti, Edit. Alean, 2007; Popescu, Silvia; Drăguşin, Marin; Buburuzan, Silviu. *Tărâmul tăcerii: Cimitirul „Sfântul Gheorghe" din Piteşti.* Iaşi, Edit. Dosoftei, 2008.

PETRICĂ, Tatiana A.
(n. 16 I 1950, Piteşti, jud. Argeş).
Dirijoare, profesoară.
A absolvit cursurile Liceului de Muzică şi Arte Plastice din Piteşti (1969), ale Universității din Braşov, Facultatea de Muzică (1972) şi ale Conservatorului *Ciprian Porumbescu*, Bucureşti (1975), Secţia de Compoziţie, Dirijat, Pedagogie, cu Victor Iusceanu, Nicolae Ţurcanu, Vasile Iliuţ, Ion Marian.



A fost profesoară la o școală generală din Braşov şi la Școala Valea Ursului, jud. Argeş (1972-1985), Şcoala generală Nr. 1 şi Nr. 13, Piteşti (1985-1990). A fost profesoară şi consilier educativ la Liceul de Muzică şi Arte Plastice *Dinu Lipatti* din Piteşti (1990-2008). Membră fondatoare şi interpretă a Corului de Cameră *Ars Nova*, Piteşti (1972~), dirijoarea corului de copii al Căminului Cultural, Bascov, jud. Argeş (1972-1985), dirijoarea Corului de femei al C.A.T.C., Piteşti (1975-1979). A jurizat concursuri corale județene, a participat la festivaluri şi turnee în țară și în străinătate. Fondatoarea Asociaţiei *Art Carpatica* a tinerilor din Liceul de Artă *Dinu Lipatti*, Piteşti (2002). A publicat: *Copiii soarelui. Culegere de cântece pentru copii* (2000). Pentru activitatea depusă a fost răsplătită cu titlul de *Fiică a Argeşului* (2011).

Bibliografie: Gomoiu, Gh. *Ars Nova – 35 de ani în slujba muzicii corale româneşti.* Piteşti, Edit. Alean, 2006. Mitulescu, Moise – *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Edit. Tiparg, Piteşti, 2007; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, 2011.

PIELE, Gheorghe N.
(n. 21 III 1944, satul Burluşi, com. Ciofrângeni, jud. Argeş).
Compozitor, dirijor, etnomuzicolog, publicist, profesor.
A absolvit Şcoala Medie de Muzică, Piteşti/actualmente Liceul *Dinu Lipatti*, Piteşti (1963), Conservatorul *Ciprian*

Porumbescu din Bucureşti, Facultatea de Dirijat, Compoziţie şi Pedagogie (1968). A fost profesor la şcolile din comunele Periş şi Buftea, jud. Ilfov (1968-1978), iar între 1978 și 2000, a fost profesor în județul Argeş. A dirijat formaţii artistice de copii din comuna Şuici şi formații de adulţi din Curtea de Argeş. Formator de talente: soprana Eliana Pretorian*, Cristina Sandu, chitaristul Cezar Popescu (membru al formaţiei de muzică rock *Viţa de Vie*), profesoarele de muzică Ana Maria Ularu şi Oana Ionescu de la Liceul de muzică *Dinu Lipatti* din Piteşti. A debutat editorial cu poezii în revistele studenţeşti *Amfiteatrul* şi *Orfeu*. Publicaţii: *Un geniu al Romantismului artistic – Richard Wagner* (debut editorial – 1999), *În pleasnă:* epigrame, fabule, parodii (2008), *Plesne, Ţâfne şi Sictiruri:* pamflete (2010), *Râsu'-plânsu' la români* (2013), *Nel-omul şi poetul*, *A apărut o carte cu turnători*, în două volume, *De-a-ncurricularea*, *Kitsch-ul în folclor*, *Maneaua – isterie sonoră*, *Cântecul stins*, *Mai există ochiul şi timpanul?!* şi *Coplata, legalizarea şpăgii*. Membru al Uniunii Ziariştilor Profesionişti din România. Autor de lucrări miniaturale muzicale corale şi vocal-instrumentale pentru copii, tineret şi adulţi, cu tematică patriotică, folclorică, de dragoste ori sacră, majoritatea pe versuri proprii.



Cele mai multe compoziţii au fost interpretate de propriile-i formaţii în concerte. A fost distins cu premii, diplome, brevete şi medalii, dintre care: de trei ori titlul de laureat al Festivalului Naţional *Cântarea României*, de două ori distins cu brevetul şi medalia de *Profesor evidenţiat*. În 2006, obține *Diploma de Excelenţă* pentru merite profesionale deosebite, acordată de către Ministerul Educaţiei şi Învăţământului. În anul 2011, i s-a acordat titlul onorific de *Fiu al Argeşului*.

Bibliografie: Stoica, Marian; Onofrei Margareta. *Dicţionar biobibliografic: scriitori, publicişti, folclorişti ai Argeşului*, Piteşti, Edit. Ager Press, 2010; ***Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, Goleşti, 2011.

PIUARU, Ana
(n. 7 XI 1939, com. Cornățel, jud. Argeș).
Interpretă, profesoară.
A absolvit cursurile Liceului de Muzică *Dinu Lipatti* din București, Secția Canto Popular (1953), ale Școlii Populare de Artă din București, Secția Canto Clasic și ale Conservatorului din București, Secția Pedagogie. Din 1979 și până la pensionare, profesoară de canto popular la Școala Populară de Artă, București. A format noi generații de interpreți: Elena Mândreanu, Livia Beianu, Geta State. A abordat genurile muzicale: canțonete, muzică populară, muzică ușoară, muzică de operetă și romanțe. A cântat în unele ansambluri folclorice ale României și a realizat înregistrări la radio și la diferite posturi de televiziune. Din 1971, timp de 10 ani, a cântat la cunoscutul Restaurant *Intercontinental* din București și în alte localuri de lux. A efectuat turnee în țară și în: Canada, Franța, Israel, China, Coreea, Cambodgia, Vietnam, SUA, Ungaria, Bulgaria etc. Premii la Secția de Creație a Festivalului *Crizantema de Aur* (1982, 1990, 1999), diverse diplome și trofee. Repertoriul: *Ai încredere-n tine!*; *Are mama doi feciori*; *Arz-o focul dragostea!*; *Asta e Moldova mea!*; *Busuioc sădit pe baltă*; *Bate vânt de primăvară*; *Cine-a zis dorului dor*; *Cine trece pe islaz?*; *Colea-n deal la făgețel*; *Colo-n vale la livezi*; *Din Sinaia mai la vale*; *Dorule, din dor crescut!*; *Eu ți-am spus, mândruțo dragă!*; *Grâule frumos, grâule mănos!*; *La portița cu nuiele*; *Mugurаș de mugur crud*; *Neghiniță neagră!*; *Neică-al meu frumos se poartă*; *Pădurice, pădurea!*; *Pădurice, sora mea!*; *Pandelașul*; *Pe colnicele din Rucăr*; *Pe ulița armenească*; *Răsai, lună, și mai sus!*; *Somn, mi-i somn, și nu mă culc!*; *Sus e luna, jos e norul.* Discografie: *Pe colnicele din Rucăr*, Electrecord , ST-EPE 02217, 1983; *De Ziua Mamei.* Cu melodii de Temistocle Popa (LP, Album), Electrecord, ST-EDE 03557, 1989; *Are mama doi feciori*, Electrecord, 45-STM-EPC 10.556; *De-ai ști, neică, ce dor duc*!... Electrecord, 45-EPC 10.415.



Bibliografie: *obliquemagazin.ro/ana-piuaru*
www.discogs.com/artist/1848283-Ana-Piuaru.
www.femeiastie.ro/destine-fara-sablon/artisti-muzica/ana-piuaru--o-viata-dedicata-muzicii.

POLEXE, Ion D.

(n. 10 IX 1912, com. Lereşti, jud. Muscel – m. 3 XI 1986, Piteşti).

Preot, coregraf.

A absolvit Facultatea de Teologie din Bucureşti (1939). Cântăreţ bisericesc în Bucureşti (1934). A fost hirotonit preot în com. Boteni, Argeş (1942). A activat în echipele culturale ale societăţilor de joc şi cântec *Tinerimea română* şi *Liga culturală*. Printre primii coregrafi ai Casei Regionale a Creaţiei Populare, Argeş (1957-1968) și ai Consiliului Judeţean al Sindicatelor (1968-1972). Formator de instructori coregrafi la Şcoala Populară de Artă, Piteşti, împreună cu Leonte Socaciu* și Dorin Oancea*. A cules și a prelucrat folclor şi dans popular din zona Argeş.



A scris, în colaborare, *Brâul de la Boteni – 50 de ani de activitate a echipei de dansuri populare* (1981). A înființat formații coregrafice în localitățile argeșene: Stănești, Nucșoara, Corbi, Cocu, Domnești, Schitu Golești, Brăduleț, Sălătrucu, Bârla.

Bibliografie: *** *Arc peste timp – Centrul Creației Populare Argeş la semicentenar 1956 – 2006*. Piteşti, Edit. Paralela 45, 2006; Constantinescu, Grigore. *Argeş. Dicţionar etnocultural*. Piteşti, Edit. Alean, 2006; Popescu, Silvia; Drăguşin, Marin; Buburuzan, Silviu. *Tărâmul tăcerii: Cimitirul „Sfântul Gheorghe" din Piteşti*. Edit. Dosoftei, 2008.

POPESCU, Alexandru (Alecu)

[n. 1825, Curtea de Argeş – m. 1885, Pitești].

Cântăreţ bisericesc şi copist.

A urmat Seminarul Teologic din Curtea de Argeş şi a fost elevul lui Ghelasie Basarabeanu. Fiind seminarist, în 1842 a caligrafiat o *Antologie* de cântări psaltice cu texte româneşti şi greceşti semnate de diverşi autori, printre care Macarie Ieromonahul și Dimitrie Suceveanu. În 1862 a fost cântăreţ voluntar la Biserica *Sfântul Nicolae* din Piteşti şi abia din 1870 angajatul ei.

Bibliografie: Ştrempel, Gabriel. *Catalogul manuscriselor româneşti*. Bucureşti, 1987; Ionescu, Gheorghe. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic*. Iaşi, Editura Sagittarius, 2003.

POPESCU, Alexandru Alfons
(n. 6 X 1912, com. Tânganu-Stoeneşti, jud. Ilfov – m. 30 VII 1978, com. Domneşti, jud. Argeş).
Compozitor, dirijor de cor, profesor.
A început liceul la Grădiştea, jud Ilfov şi l-a absolvit la Bucureşti. A urmat cursurile Conservatorului la Cernăuţi (1934-1938), Secția Compoziţie, Dirijat, cu profesorii George Onciul, George Georgescu, Alexandru Zirra. Concomitent, urmează Facultatea de Filosofie din Cernăuţi. A fost profesor de muzică la Liceul *Mihai Viteazul* din Bucureşti (1939), la Liceul *I. C. Brătianu* din Piteşti şi la Şcoala Normală de Fete, Piteşti (1941). A dirijat corurile: Şcolii Normale de Fete, al Liceului Comercial Piteşti, al bisericilor *Sfântul Gheorghe* şi *Sfânta Vineri* din Piteşti (1940-1943),



unde l-a avut corist pe Vasile Veselovski*. Fiind profesor la Liceul *Mihai Viteazul* din Bucureşti (1943-1947), a condus corul şcolar, a susţinut concerte şi a obţinut, în fiecare an, premiul I. A fost fotbalist, legitimat la echipa *Unirea-Tricolorul*, Bucureşti, profesor de muzică şi filosofie la Seminarul din Curtea de Argeş şi Gimnaziul Unic din Domneşti, jud. Argeş (1947). A înfiinţat Corala *Râul Doamnei* (1947). A fost profesor de muzică la Liceul *Sfântul Sava*, Bucureşti (1949-1957) şi profesor titular la Liceul *Dinicu Golescu* din Câmpulung, Argeş (1957). Începând cu 1961, a condus corurile din Scorniceşti, Vitomireşti, jud. Olt, Vişina, jud. Dâmboviţa, iar din 1964, corurile din Rucăr, Boteni şi Lereşti, jud. Argeș. Între anii 1963 şi 1967 a îndeplinit funcţia de metodist al Casei Regionale de Creaţie Populară, Argeş. A cules şi a prelucrat folclor, a compus şi a publicat: *Balada ciobănească*, piesă pentru cor, fluieraşi, buciumaşi şi cântăreţi din frunză, pe versuri de Aurel Popescu (1958); *De la Domneşti mai la vale*, suită; *Balada haiducească* (1959), *La fântâna cununată*, *Din Constantin, haiducul*, *Suita musceleană*, *Suita de la Câmpulung*, *Cântecul hidrocentralei de pe Argeş*, *În codru* (1961), *Cântecul metalurgiştilor*, *Cântecul fotbaliştilor din Argeş*, *Mândra mea e musceleancă*, *Cântec satiric*, *Răsunet de pe Argeş*, *Cântec de gospodărie*. Participant la concursurile naţionale ale formaţiilor

de amatori; răsplătit cu premii, diplome şi trofee: Locul I şi titlul de laureat (1959 şi 1961). Pentru activitatea artistică a fost distins, în anul 1960, cu *Ordinul Muncii*, clasa a III-a.

Bibliografie: Casa Regională a Creaţiei Populare Argeş. *Corul Căminului Cultural Domneşti la 75 de ani, album monografic*. Piteşti, *I. P. Argeş*, 1966; Dinu, Ion M. *Figuri de dascăli argeşeni*. Piteşti, Edit. Paralela 45, 2001;***Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956 – 2006*. Piteşti, Edit. Paralela 45, 2006; Hiru, Ion C. *Celebrităţi din negura uitării*. Piteşti, Edit. Tiparg, 2011.



POPESCU, Chiril N.

(n. 4/17 X 1897, satul Cerbureni, jud. Argeş – m. 24 I 1992, Bucureşti).

Protopsalt, profesor şi compozitor.

A urmat Şcoala de Cântăreţi Bisericeşti din Curtea de Argeş (1917), cu prof. Ioan Zmeu*, Conservatorul de Muzică şi Artă Dramatică din Bucureşti (1925-1928) şi Academia de Muzică Religioasă din Bucureşti (1928-1932). A fost protopsalt la Catedrala Mănăstirii Curtea de Argeş (1917-1942) şi profesor la Şcoala de Cântăreţi Bisericeşti, Curtea de Argeş (1932-1942). Ctitor de şcoală în Eparhia Argeşului (1931), unde a predat până în 1942. A fost profesor şi director de şcoală la Mănăstirea Turnu din jud. Vâlcea (1942-1949), profesor la Seminarul Teologic de la Mofleni-Craiova, la Mănăstirea Bucovăţ (1949-1954) şi profesor detaşat la Seminarul Teologic *Neagoe-Vodă* din Curtea de Argeş (1955-1956). Asistent universitar la Institutul Teologic din Bucureşti, Catedra Muzică Bisericească, Ritual şi Tipic (1954-1955, 1956-1960). Între anii 1971 şi 1976, a predat muzică psaltică la Seminarul Teologic din Bucureşti. A slujit 11 ani la diferite biserici din Bucureşti şi Curtea de Argeş. A fost membru, alături de Nicolae Lungu şi Ene Branişte*, în Comisia pentru uniformizarea şi transcrierea cântărilor bisericeşti în dublă notaţie. I s-au acordat distincţiile: *Crucea Comemorativă*, *Victoria* (1940) şi *Crucea Patriarhală* (1975), pentru activitatea în domeniul muzicii psaltice. A publicat: *Prohodul Domnului* (în colaborare cu Mihai Chiriţă* şi Chiriţă I. Chiriţă*), Piteşti (1936), *Cântări din Slujbele Sfintelor Taine şi ale ierurgiilor*

principale, Bucureşti (1964), *Cântările din Slujba Sfintelor Paşti* (în colaborare cu Ene Branişte* şi Nicolae Lungu), Bucureşti (1966), *Slujba Sf. Cuvios Dimitrie Basarabov*, Bucureşti (1977); *Cântările penticostarului uniformizate*, Bucureşti (1980); *Doxologie, glasul V*, Bucureşti (1986). A publicat studii şi articole în reviste de specialitate. Considerat *apostol* al muzicii bisericeşti de tradiţie bizantină.

Bibliografie: Cosma, Viorel. *Muzicieni din România*, Bucureşti, 2000; Ionescu, Gheorghe C. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic*, Bucureşti, 2003; Isăroiu, Ion. *Cultura muzicală românească de tradiţie bizantină în Argeş, sec. XIX – XX.* Piteşti, Edit. Universităţii din Piteşti, 2004; *Dicţionar de muzică bisericească românească*, Bucureşti, Edit. *Basilica*, 2013.

POPESCU, Emanoil A.
(Popescu-Piteşti)

(n. 22 II 1926, satul Vrăneşti, com. Călineşti, jud. Argeş – m. 11 VIII 2007, Piteşti, jud. Argeş).

Dirijor, compozitor şi profesor.

A urmat cursurile Facultăţii de Teologie, Bucureşti (1946-1948) şi cursurile Conservatorului *Ciprian Porumbescu*, Bucureşti (1947-1952), cu I. Chirescu, Marţian Negrea, Theodor Rogalski. Profesor de muzică şi dirijor de cor la Combinatul Siderurgic din Hunedoara (1952-1955), profesor de muzică în Piteşti (1955-1989), dirijorul Corului mixt al Palatului Culturii din Piteşti (1955-1967).



Fondator şi dirijor al Coralei *D. G. Kiriac** din Piteşti (1967-2001). Dirijor a numeroase formaţii corale, coruri de tineret şi de copii, coruri de cameră, spectacole de operetă în Piteşti, Leordeni, Domneşti, Hunedoara. A efectuat turnee: Cehoslovacia (1968), Ungaria (1970), Polonia (1972), Bulgaria (1975), Letonia (1978), Slovenia (1984), Franţa (1985), Serbia (1995), Republica Moldova (1998). Distins cu premii şi titluri internaţionale: Bulgaria (1975), Letonia (1978), Cehia, Franţa (1985). I s-au acordat: *Ordinul Muncii*, cl. a III-a (1964), *Ordinul Meritul Cultural*, titlul de *Cetăţean de Onoare* al oraşului Piteşti (1996) şi al comunei Călineşti (2001). A compus muzică pentru cor bărbătesc: *Mai am un singur dor*, versuri: Mihai Eminescu; *Pe aceeaşi*

ulicioară, versuri: Mihai Eminescu; *O, rămâi!*, versuri de M. Eminescu; *Primul vals*, versuri de Emanoil Popescu; *Vestitorii primăverii*, versuri de Vasile Alecsandri; *Frunzuliţă de negară*, versuri populare, în *Culegere de cântece argeşene* (1962). În anul 2001, i-a apărut volumul *O viaţă dăruită muzicii.*

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Piteşti, 1971; Dinu, Ion M. *Figuri de dascăli argeşeni*. Edit. Complexul Muzeal Goleşti, 1991. Popescu, Emanoil. *O viaţă dăruită muzicii*. Piteşti, Edit. Paralela 45, 2001; Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon biobibliografic*. Bucureşti, Edit. Muzicală, 2005.

POPESCU, Filofteia

(n.1885, com. Dobreşti, jud. Argeş, – m.1935, satul Fureşti, com. Dobreşti, jud. Argeş).

Cântăreață de operă.

Studii muzicale la Conservatorul de Muzică și Declamațiune din Bucureşti (1904-1906). Spiru Haret i-a acordat o bursă de perfecţionare la Milano, Italia, cu prof. Vidal, după care a urmat şcoala de canto condusă de Elena Teodorini. A interpretat rolurile principale în operele: *Manon*, de Massenet, *Carmen*, de Bizet, *Gioconda*, de Ponchielli, *Rigoletto*, de Verdi, *Risurrezione*, de Cristo ș.a. A susţinut concerte şi a avut cronici favorabile în presa de la: Roma, Bari, Milano, Torino, Napoli și de la Pavia (1909-1916). A fost profesoară de muzică la Şcoala Profesională de Fete din Târgovişte (1930-1932). Apreciată şi plasată lângă Elena Teodorini şi Hariclea Darclée. Tatăl ei a fost văr cu Constantin Rădulescu-Codin*.

Note: Moise Mitulescu.

POPESCU, Ioan

[n. 1829?, Argeş – m. 1870, Argeş]

Seminarist, copist.

Elevul lui Ghelasie Basarabeanu (1843-1847) la Seminarul *Neagoe-Vodă* din Curtea de Argeş. A caligrafiat, pentru uzul personal, o *Antologie psaltică*, cu o parte a creaţiei originale a profesorului Gh. Basarabeanu (1844).

Bibliografie: Ştrempel, Gabriel; Moisil, Fl.; Stoianovici, I. *Catalogul manuscriselor româneşti*. Bucureşti, 1967; Ionescu, Gheorghe C. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic*. Bucureşti, Edit. Sagittarius, 2003.

POPESCU, Sanda I.

(n. 10 XII 1949, Piteşti, jud. Argeş).

Dirijoare, profesoară.

A urmat cursurile Liceului de Muzică din Piteşti (1968) și ale Conservatorului *Ciprian Porumbescu* din Bucureşti, clasa Felicia Saegiu (1972). A fost profesoară de pian la Şcoala Populară de Artă din Piteşti (1972-1973), Liceul de Artă *Dinu Lipatti* din Piteşti (1973-2010). Corepetitor şi membru în corul *Ars Nova* din Piteşti (1972-1980), dirijoare a corului Şcolii Nr. 11, al Întreprinderii Textila, Pitești, C.P.L. Pitești (1973-1989), Corul *Allegretto* al

Liceului de Artă *Dinu Lipatti* din Piteşti (1989-2007). Metodist şi membru în Consiliul Consultativ al Inspectoratului Şcolar Judeţean Argeş (2007). A participat la jurizarea mai multor concursuri şi festivaluri naţionale. A primit premii pentru activitatea cu elevii: *Diplomă de Onoare* la Festivalul Internaţional de Cânt Coral de la Nancy, Franţa (2000), la San Bartolomeo al Mare din Italia (2007), Concursul Internaţional *Alice bel Colle*, Italia (2007). A sponsorizat şi a organizat schimbul cultural între corul de copii *Valurile Dunării* de la Russe, Bulgaria, și corul Liceului de Artă *Dinu Lipatti* din Pitești (2001).

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti. Piteşti"*. Edit. Tiparg, Piteşti, 2007.

POPESCU, T. (ot Poboru)
[n.1821?, Curtea de Argeş? – m. 1880?, Curtea de Argeș?].
Copist, seminarist.
A urmat cursurile Seminarului Teologic *Neagoe-Vodă* din Curtea de Argeş. A caligrafiat în *Antologia psaltică* o parte din creaţiile liturgice, originale şi traduse de Ghelasie Basarabeanu, *Chinonicile duminicale* de Daniil Protopsaltul, *Podobiile celor 8 glasuri*, heruvice, axioane ș.a.

Bibliografie: Ştrempel, Gabriel. *Catalogul manuscriselor româneşti*. Buc., 1978; Ionescu, Gheorghe. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic*. Edit. Sagittarius, 2003.

POPESCU-JUDEŢ, Gheorghe Gh.
(n. 3 I 1911, satul Beleţi, com. Beleţi-Negreşti, jud. Muscel/azi jud. Argeş – m. 10 VIII 1972, Bucureşti).
Coregraf, colecţionar, culegător de folclor, publicist.
A urmat cursurile Seminarului Teologic *Mitropolitul Nifon* din Bucureşti (1929), Facultatea de Teologie din Cernăuţi, Ucraina (1939). Nu a profesat preoţia, a fost învăţător în jud. Ilfov (1934-1946). Fondatorul şi coregraful Formaţiei de Dansuri Populare *Alunelul* din București, cu care a fost angajat la Ansamblul Armatei din Bucureşti (1946-1972). Maestrul coregraf al ansamblurilor *Perinița* și *Rapsodia Română* din Bucureşti. Cu Ansamblul *Ciocârlia* a făcut turnee în SUA (1966) și în Europa. A fost membru fondator al Ansamblului *Căluşul* din Scorniceşti (1968-1969). Culegător de folclor (1949-1967), a întocmit peste 18000 de fişe de dansuri cu un sistem propriu de notare a paşilor şi a realizat înregistrări cu muzică de joc. A colecţionat peste o sută de costume populare. Colaborare frecventă cu compozitorul Constantin Arvinte, care a transpus pe note înregistrările. A ținut cursuri de dans popular românesc în SUA și în țări din Europa. Culegeri de jocuri populare publicate: *Jocul barlovenilor* (1955), *Iedera, jocuri populare bănățene* (1955), *Brâul* (1957), *Jocuri populare din Oltenia și Muntenia* (1958), *Jocuri populare româneşti. I-X* (1959), *Jocuri*



populare din regiunea Argeş (1963), *Dansuri populare dobrogene* (1963), *Jocuri populare din Muscel-Bran* (1965). A primit Ordinul *Meritul Cultural*, clasa a II-a (1967) și titlul de *Maestru Emerit al Artei.* Concursul ansamblurilor folclorice și al formațiilor de dansuri populare pentru copii și tineret, inițiat de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Argeș, îi poartă numele.

Bibliografie: *România liberă*, nr. 8648, 12 VIII, 1972, p. 2; *Contemporanul*, nr. 35, 25 VIII, 1972, p. 6; *Secera şi ciocanul*. nr. 5673, 13 VIII, 1972; Voinescu, Silvestru; Rizescu, Nicolae; Sachelarie, Mihail Octavian. *Argeşeni în spiritualitatea românească*. Piteşti, 1988; Stoica, Marian; Onofrei Margareta. *Dicționar biobibliografic: scriitori, publicişti, folclorişti ai Argeşului*, Piteşti, Edit. Ager Press, 2010; Hiru, Ion C. – *Celebrități din negura uitării*, Editura Tiparg, Geamăna, 2012.

PREDA, Aurelian

(n. 2 II 1970, com. Şuici, jud. Argeş – m. 27 IX 2016, Austria).

Solist vocal de muzică populară, realizator de emisiuni folclorice.

Începutul studiului muzical a fost la Casa de Cultură din Curtea de Argeş, cu Puiu Martinescu şi Ion Godei. A urmat cursurile Liceului *Vlaicu-Vodă* din Curtea de Argeș (1989) și Facultatea de Muzică din cadrul Universității *Spiru Haret* din București. A cules folclor din zona Oeşti-Corbeni, Sălătrucu şi l-a interpretat alături de Orchestra *Doina Argeşului*, dirijor, Dorel Manea*. A susținut spectacole cu Ansamblul *Argeșul* din Curtea de Argeș. Prezentator la *Radio Muntenia* (1999), *Etno TV* (2002) și la *Radio România Antena Satelor*.



Realizatorul emisiunilor *Povești de viață* și *Destine celebre* (2012) la Etno TV. A fost director al Fundaţiei Române de Folclor pe zona Muntenia, Teleorman, Prahova, Giurgiu, Dâmboviţa (2001). A obținut Locul I (1986), Locul al II-lea (1988) la competiții naționale. A obținut Premiul Special la concursul *Floarea de stâncă* (Rucăr). Din repertoriu: *Unde ești, tăicuță bun?*, *Strig, măicuță, către cer!*, *Eu mă tot rog Domnului*, *Nu știu cu ce-am greșit*, *Pentru anii ce-au trecut*, *Stau, Doamne, și tot gândesc!*, *Timpul trece, nu stă-n loc!*, *Pe drumul de la Cepari*, *În pădurea din Trivale*, *Iubește, mândro, iubește!*, *La o margine de drum*, *M-am îndrăgostit de tine!*, *Pe poartă la mănăstire*, *Soră mi-a fost suferința*... Albume: *Unde ești, copilărie?* (CD, 2014), *Plângea o maică bătrână* (CD, 2014), *Argeșel, pe apa ta* (CD, 2014), *Din Pitești la Câmpulung* (CD, 2014).

Bibliografie: Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Edit. TIP – NASTE, 2007.

PREDA-POPA, Iosefina

(n. 11 VI 1958, satul Fâlfani, com. Stolnici, jud. Argeş).

Solistă de muzică populară.

A urmat studiile liceale concomitent cu cele ale Şcolii Populare de Artă din Piteşti, Secţia Canto Popular, cu Cornelia Voica*. Solistă a Orchestrei *Doina Argeşului* (1980), a participat la



festivaluri, concerte şi concursuri interjudeţene: *Floarea de colţ*, *Corabia de Aur*, *Floarea de stâncă*, *Maria Lătăreţu*. Cu ansamblurile folclorice piteștene *Chindia* şi *Trivale* a efectuat numeroase turnee în ţările Comunităţii Europene. Din repertoriu: *Ce-are oare dragostea cu mine?*, *Mai ții minte, măi neicuță?*, *Satul meu*. Aprecieri din partea juriului la Festivalul *Maria Tănase* (1983). A realizat înregistrări la Radio Bucureşti şi la Casa de discuri *Electrecord*. Premii și distincții la competiții. Stabilită în S.U.A.

Bibliografie: Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Edit. TIP – NASTE, 2007.

PREDOIU, Gheorghe M.
(n. 20 III 1961, com. Schitu Goleşti, jud. Argeş).
Dirijor de fanfară, instrumentist (saxofon şi instrumente de percuţie).
A urmat Şcoala Militară de Muzică din Bucureşti (1976-1981), Cursul de Subşefi de Muzică (2004) şi Facultatea de Muzică a Universităţii *Spiru Haret*, Bucureşti, Secţia Pedagogie Muzicală (2010). Subofiţer instrumentist la Fanfara militară a Brigăzii 2 *Vânători de Munte*, Braşov (1981-1987) şi la Şcoala de Tancuri, Piteşti (1987-2006). Prin desfiinţarea fanfarei militare (2006), membrii rămaşi s-au mutat la Fanfara *Argeşul* a Teatrului *Alexandru Davila* din Piteşti. A dirijat (2006~) şi a participat cu această formaţie la Festivalul Naţional al Muzicii de Fanfară de la Sighişoara (2007), Festivalul Internaţional de Fanfare de la Pitești, județul Argeș (2010-2016), Festivalul Internațional de Fanfare *Iosif Ivanovici* de la Galați (2006-2016), la Festivalul Național de Fanfare de la Târnăveni (2016). Premii și distincții.

PRETORIAN, Eliana Valeria A.
(n. 13 IV 1981, Curtea de Argeş).
Soprană.
A urmat cursurile Liceului de Artă *Dinu Lipatti* din Piteşti (1995-1999), ale Universităţii Naţionale de Muzică din Bucureşti (1999-2001) şi a obţinut o bursă de studii în Anglia, la Colegiul



Regal de Muzică din Londra. A obținut doctoratul și a urmat Şcoala de Muzică de Operă la Opera *Covent Garden* din Londra. A continuat studiile muzicale la *The National Opera Studio.* A debutat la *Glyndebourne Festival Opera* în 2009, cu rolul Giannettei din *L'elisir d'amore*, sub bagheta lui Maurizio Benini. Prezentă în programul Glyndebourne on Tour, ca Papagena (*Die Zauberflöte*), Karolka (*Jenufa*) și Zerlina (*Don Giovanni*). A interpretat rolurile Despina (*Così fan tutte*), pentru Longborough Festival Opera, și Susanna *(Le nozze di Figaro)*; pentru English Tourin a interpretat *Messiah*, de Händel, împreună cu The Philadelphia Orchestra și London Chamber Orchestra, condusă de Christopher Warren-Green.
Recitaluri pe scene prestigioase precum *St. John's Smith Square* sau *St. Martin-in-the-Fields*. Premii: *The Independent Opera Award, Sybil Tutton Award*, bursa *Georg Solti Academy* pentru a studia cu *Dame Kiri Te Kanawa-Concordia Foundation Berthel*

Prize Award şi bursa *Graziella Sciutti Prize* – pentru cel mai promiţător tânăr talent.

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2007.

PROFEANU, I (oan)
[n. 1835?, Argeş? – m. 1900? Argeş].
Seminarist, copist.
A caligrafiat *Antologia psaltică* (1855), cuprinzând cântări liturgice (axioane, doxologii, tropare, polielee), majoritatea compuse de Ghelasie Basarabeanu. Manuscrisul era pentru uzul personal.

Bibliografia: Bianu, Ion; Caracaş, R. *Catalogul manuscriselor româneşti.* Bucureşti, 1973; Ionescu, Gheorghe C. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic.* Bucureşti, Edit. Sagittarius, 2003.

PROTOPOPESCU, Dimitrie
[n.1820? – m.? 1890, Curtea de Argeş].
Compozitor, profesor, copist – caligraf.
A urmat Seminarul de la Curtea de Argeş (1842-1846), cu Ghelasie Basarabeanu. A fost elevul lui Anton Pann, la Seminarul Mitropoliei din Bucureşti (1847). Profesor de muzică bisericească la Seminarul Teologic din Curtea de Argeş (1851-1866). A fost, pe rând, pedagogul-şef, secretarul şcolii (1864-1866) şi profesor de religie (1866). Creaţia de cântări psaltice conţine: *Doamne miluieşte!*, glas VIII; după Anton Pann, *Rânduiala Sfintei şi Dumnezeeştei Liturghii* (1847); *Răspunsurile mari*, glas VIII, şi *Rugăciunea Amvonului,* glas VIII, în transcriere liniară, tipărită de Traian Vulpescu în *Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur*, Cluj (1939).

Bibliografie: Marinescu, Gheorghe C. *Seminarul din Curtea de Argeş (1836 – 1936).* Tipografia ziarului *Universul*, [1936]; Ionescu, C. Gheorghe. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic.* Edit. Sagittarius, 2003.

PROTOPOPESCU, Ioan (Ionne)
[n. 1850?, Argeş? – m. 1920? Argeş].
Copist.
Elev al lui Gheorghe Claru, la Seminarul Teologic *Neagoe-Vodă* din Curtea de Argeş, a caligrafiat (1871-1872) partea a doua a unei *Antologii psaltice*, cu cântări liturgice, pentru uzul şcolii, ale compozitorilor: Gheorghe Cociu-Scufaru, Ioan Bunescu, Ghelasie Basarabeanu, Mantu Ionescu.

Bibliografie: Ionescu, Gheorghe C. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic.* Bucureşti, Edit. Sagittarius, 2003.

PROTOPOPESCU, Ştefan
[n. 1840?, Argeş? – m. 1900?, Argeş].
Copist, Curtea de Argeş.
A fost elev la Seminarul Teologic *Neagoe-Vodă* din Curtea de Argeş, a caligrafiat în 1858 o *Antologie de şcoală* cu caractere chirilice, care cuprinde cântările slujbelor de Vecernie, Utrenie şi Liturghie, din Triod, Penticostar, Sărbători de peste an.

Bibliografie: Ionescu, Gheorghe C. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic.* Bucureşti, Edit. Sagittarius, 2003.

PRUNOIU, Gavril

(n. 2 III 1942, com. Boteni, jud. Argeş). Solist muzică populară, etnomuzicolog. A urmat cursurile Seminarului Teologic din Bucureşti (1957-1960) şi ale Liceului de Muzică Nr. 1 din Bucureşti, Secţia Canto, cu prof. Mia Barbu (1960-1965). Absolvent al Conservatorului *Ciprian Porumbescu* din Bucureşti (1967-1972), Secţia Pedagogie Muzicală. A activat ca solist al Orchestrei de Muzică Populară *Doina Argeşului* din Piteşti (1965-1966), alături de Ion Luican, Ştefan Lăzărescu, Benone Sinulescu, Rodica Bujor, Elisabeta Ticuţă, Ileana Constantinescu etc. Profesor la Şcoala de Muzică şi Casa de Copii din Câmpulung (1972-1982). Din 1982, profesor de canto popular la Liceul *Dinu Lipatti* din Bucureşti. A efectuat înregistrări la Radioteleviziunea Română, în emisiuni folclorice, audiții, spectacole și turnee (Luxemburg, Germania, Elveția). A obținut diplome și premii naţionale şi internaţionale, iar în 2014, trofeul Festivalului-Concurs de Muzică Populară *Sus la munte, la Muscel.* A instruit temeinic şi a consacrat în arta interpretării muzicii populare numeroși elevi şi studenţi:



Dinu Iordache, Ionuţ Dolănescu, Rodica Anghelescu, Dorina Oprea, Victoria Peter-Predescu, Marian Anghel, Margareta Clipa şi Constantin Pârvu. A înființat, în satul natal, primul grup vocal *Argeșelul*, care are în repertoriu și *cântecele de uliță* ale copilăriei lui. Repertoriul mai cuprinde și melodiile: *Mândra mea, sprâncene multe!*, *Iute curge Dâmbovița*, *Mândra mea n-a mai venit*, *Mă dusei să plâng în codru*, *Prin pădure, prin brădet*, *Păsărică din Brădet!*, *Eu aminte când mi-aduc*, *Sus e luna, jos e norul*, *Hai, mândruțo, la Muscel!* În anul 2011, i s-a acordat titlul de *Fiu al Argeşului.*

Bibliografie: Dinu, Ion M. *Oameni de seamă ai Argeşului de ieri şi de astăzi.* Tiparg, 2004.

R

RADU, Ion (Nelu Briceag)
(n. 2 VI 1908, satul Priseaca, comuna Coşeşti, jud. Argeş – m. 1 dec. 1970, satul Leiceşti, com. Coşeşti, jud. Argeş).
Lăutar (violonist), autodidact.
A fost elevul şi ucenicul lăutarului I. Matache*. Au cântat împreună la nunți, hore, șezători pe Valea Râului Doamnei, pe Valea Vâlsanului și pe Bratia. A învățat doar patru clase primare în satul natal. A înregistrat cântece autentice din Argeş la Radio şi la Televiziunea Română.



Des cântată la nunți era melodia *Neiculiță-al meu ca soarele!* Gheorghe, unul dintre copii, i-a urmat meseria, fiind contrabasist în Orchestra de muzică populară *Dacia* a Uzinei de Autoturisme *Dacia* din Mioveni, jud. Argeş. Numai doi dintre nepoţi l-au urmat în arta lăutăriei, Panseluța Feraru şi clarinetistul Nelu Moldoveanu, membru în Orchestra *Doina Argeșului.*

RĂDULESCU, Constantin / RĂDULESCU – CODIN
(n.1 XI 1875, satul Zgripceşti, comuna Beleţi-Negreşti, jud. Muscel – m. 29 III 1926, com. Priboieni, Muscel/Argeș).
Folclorist, publicist, editor, învăţător.
Absolvent al Şcolii Normale *Carol I*, Câmpulung Muscel (1896). Activitate didactică la Şcoala din com. Priboieni (1896-1914), revizor şcolar în jud. Muscel (1914-1926).
Opera: *Din Muscel. Cântece poporane* (1896), *Cântece şi descântece* (1900), *Monografia comunei Priboieni–Muscel* (1904), *Legende, tradiţii şi amintiri istorice, adunate din Oltenia şi din Muscel* (1910), *Comuna Corbi şi locuitorii săi. Istorie şi legende* (1921, 1922, 1929, postum), *Dragoslavele. Trecutul comunei* (1923, colaborare), *Câmpulungul Muscelului. Istoric şi legendar* (1925). Autor a peste 15 volume de culegeri folclorice: *Fata şi cucul* şi *Din Muscel. Cântece poporane* (1896), *O seamă de cuvinte din Muscel – cu o introducere de lingvistul german dr.*

Gustav Weigand (1901), *Dăfii, snoave şi poveşti – în colaborare cu Şt. Şt. Tuţescu* – şi *Monografia comunei Priboieni-Muscel* (1904), *Comorile poporului – literatură, obiceiuri şi credinţe* (1906), *Sărbătorile poporului cu obiceiurile, credinţele şi unele tradiţii legate de ele – culegere din părţile Muscelului* (1909), *Legende, tradiţii şi amintiri istorice adunate din Oltenia şi Muscel* şi *Cântece voiniceşti şi ostăşeşti – alese din colecţiile culese de Constantin Rădulescu-Codin şi Şt. St. Tuţescu şi Simion T. Kirileanu* (1910), *Îngerul românului – poveşti şi legende din popor* (1913), *Făt-Frumos – poveşti* şi *Vine roata la ştirbină – poveşti, snoave şi legende* (1914), *Chira Chiralina – cântece bătrâneşti* şi *Ghiţă Bondoc – schiţe şi povestiri* (1916), *Cântece din război, zise de flăcăi şi fete, între 1914-1919* (1919), *Comuna Corbi şi locuitorii săi* şi *Literatură, tradiţii şi obiceiuri din Corbii Muscelului* (1923), postum, *Cântece bătrâneşti istorice alese din culegerile lui Constantin Rădulescu-Codin – manuscris* (1929). Fondatorul revistei *Prietenul nostru – revistă pentru popor* (1911-1926). Colaborator la revista *Gazeta ţăranilor din Muscel* (1920-1921). A publicat studii, articole şi comentarii în periodicele: *Albina*, *Calendarul gospodarului*, *Calendarul «Ion Creangă»*, *Şezătoarea*, *Calendarul poporului*, *Calendarul poporului român*, *Calendarul sătenilor*, *Calendarul Societăţii pentru cultura şi literatura română din Bucovina*, *Căminul nostru*, *Convorbiri literare*, *Foaia poporului*, *Ion Creangă*, *Muscelul*, *Neamul românesc*, *Neamul românesc literar*, *Ramuri*, *Revista poporului*, *Tribuna învăţătorilor*, *Viitorul Muscelului*, *Vremea nouă*, *Vulturul*. În 1897 a înfiinţat o bibliotecă populară. Împreună cu George Coşbuc, Şt. O. Iosif şi Alexandru Vlahuţă, a întreprins o călătorie în care au cules texte şi melodii populare.



Bibliografie: Predescu, Lucian. *Enciclopedia Cugetarea.* Bucureşti, Edit. Cugetarea-Georgescu Delafras, 1940; Pop, Augustin, Z. N. *Din istoria culturii argeşene.* Piteşti, Comitetul Regional Pentru Cultură şi Artă – Argeş, 1965; Datcu, Iordan; Stroescu, S.C. *Dicţionarul folcloriştilor – folclor literar românesc*. Bucureşti, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, 1979; Stoica, Marian; Onofrei Margareta. *Dicţionar biobibliografic: scriitori, publicişti, folclorişti ai Argeşului*, Piteşti, Edit. Argeş Press, 2010.

RĂDULESCU, Gheorghe
(n. 13 III 1942, com. Bârla, jud. Argeş).
Violonist şi dirijor.
A debutat la Televiziunea Română (1981) și a realizat înregistrări la Radio-Bucureşti. Dirijor al unor formaţii profesioniste şi de amatori, precum și al Ansamblului studenţesc *Argeşelul*, din Piteşti (1970). Împreună cu formaţia Combinatului pentru Articole Tehnice din Cauciuc— Piteşti a efectuat turnee și a concertat în Belgia. A obținut importante premii și trofee la competiţii.

Bibliografie: Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Edit. TIP – NASTE, 2007.

RĂDULESCU /IPEK/, Otilia Maria
(n. 20 X 1967, Pitești, jud. Argeș).
Soprană.
Stabilită în Turcia din 1991.
Absolventă a Liceului Industrial Nr. 8 din Pitești (1986), a cursurilor de vioară de la Casa de Cultură a Sindicatelor, Pitești, și ale Școlii Populare de Artă, Pitești, Secția Canto, cu prof. Cornelia Voica* (1986). Angajată a Teatrului *Alexandru Davila*, Pitești, Secția de Estradă, a evoluat sub bagheta compozitorului Dumitru Lupu*. A realizat turnee în țară alături de: Ileana Șipoteanu, Daniel Iordăchioaie, Florin Apostol și Gabriel Dorobanțu. În 1989, alături de Daniel Iordăchioaie, a participat și a câștigat Trofeul Festivalului de Muzică Ușoară Românească de la *Mamaia '89*, cu piesa *Românie!*, compusă



de Temistocle Popa. După 1991, s-a stabilit în Turcia. A urmat Conservatorul Universității de Stat din Istanbul, Secția Canto pentru Cor (1998). A fost solistă la Opera de Stat din Istanbul (2000), iar din 2007, este profesoară de canto la Secția de Operă a Conservatorului din Istanbul.
Premii: Locul I la concursurile de muzică ușoară din orașele Amara și Sf. Gheorghe (1986); Locul III la Festivalul de la Mamaia (1987); Locul I și Trofeul la Festivalul de Muzică Ușoară Românească, Mamaia (1989), Locul II la Concursul de Canto *Leyla Gencer* (2000), *Premiul de Onoare al Ministerului de Externe al României*, pentru promovarea valorilor culturale românești (2012); Premiul Fundației *Semiha Berksoy* (2013); Premiul *Lions* pentru cea mai bună solistă a anului 2014. Discografie *Electrecord*: *Mă voi*

gândi la tine în noaptea cea mai lungă!, ST 45-CS-211 (1987); *Când iubești*, ST-EDE-03432 (1988); *Mă voi gândi la tine!*, ST-EDE-03292 (1988); *Românie!*, ST-EDE-03622 (1989). A efectuat turnee în: Slovenia (2005), Lituania, Letonia (2006, 2007), Estonia (2007), Grecia (2011), Germania, Belgia (2013), Ankara, Izmir, Mersin şi Samsun (Turcia), recitaluri la Pitești (2008), Constanța și București (2015). Roluri: Violleta Valery din *Traviata*, de Giuseppe Verdi; Giulietta din *I Capuleti e i Montecchi*, de Bellini, Adina din *Elixirul dragostei*, de Gaetano Donizetti; Euridice în *Orfeo și Eurydice*, de C. W. Gluck; Poppea în opera *Agrippina*, de F. Händel, Magda din *La Rondine*, de G. Puccini; Polovitsian Girl din *Prince Igor*, de A. Borodin; Zerlina din *Don Giovanni*, de W. A. Mozart; Sandrina din *La finta giardiniera*, de W. A. Mozart; Contesa Almaviva din *Nunta lui Figaro*, de Mozart; Anna Erisso din *Maometto Secondo*, de G. Rossini; Cleopatra din *Giulio Cesare*, de G. F. Händel; Giovanna din *Giovanna d`Arco*, de Giuseppe Verdi. Piese în concerte vocal-simfonice: *Missa în minor*, de Mozart, *Stabat Mater*, de A. Dvorak, *Requiem*, de Gaetano Donizetti, Die Schöphung, de J. Haydn. Articole, reportaje și critică muzicală în revistele de specialitate.

Note autobiografice.

RĂDULESCU, Valeria (Crinel) Th. (n. 23 VI 1929, comuna Miceşti, județul Argeş).

Soprană.

A urmat cursurile Liceului *Zinca Golescu* din Piteşti (1943-1947) şi a absolvit Conservatorul de Muzică din Bucureşti, secţiile Canto şi Muzicologie, cu profesorii: Petre Ştefănescu-Goangă și Sabin Drăgoi. A fost angajată din timpul studenţiei în Corul Patriarhiei Române, dirijat de Nicolae Lungu şi în Corul Operei Române din Bucureşti. Soprană la Opereta Română, Bucureşti, condusă de Ion Dacian (1959). A interpretat roluri în operete: *Lăsaţi-mă să cânt!*, de Gherase Dendrino, *Ana Lugojana* şi *Târgul de fete*, de Filaret Barbu, *Contesa Marița* şi *Prințesa circului*, de Imre Kálmán, *Voci de primăvară*, de



Johann Strauss – Junior. A susţinut concerte în ţară şi în străinătate (Bulgaria, Ungaria, Polonia), în turneele întreprinse de colectivul Operetei din Bucureşti. A avut importante roluri în 13 filme. Amintim: *Paşi spre Lună* (1967), *Canarul şi viscolul* (1969), *Serata* (1971), *Figuranţii* (1987), evoluând alături de Florin Piersic, Angela Similea. A fost răsplătită cu diverse diplome, dar şi cu Ordinul Naţional *Steaua României*, în grad de Cavaler.

Bibliografie: Dinu, Ion M. *Oameni de seamă ai Argeşului de ieri şi de astăzi*. Edit. Tiparg, 2004.

RĂUŢESCU, Ioan I.

(n. 1 X 1892, com. Dragoslavele, jud. Argeş – m. 19 V 1974, comuna Dragoslavele, jud. Argeş).

Preot, istoric, folclorist amator.

A urmat cursurile Seminarului Central din Bucureşti (1905-1913). Învăţător la şcoala primară din comuna natală (1913-1921). A absolvit cursurile Facultăţii de Teologie din Bucureşti (1927-1931). Preot la Dragoslavele (1914-1968). Culege şi publică folclor local: *Colinde* (1919). Autorul volumului monografic *Dragoslavele* în colaborare cu Constantin Rădulescu-Codin, premiat de Academia Română (1923), *Mănăstirea Aninoasa din jud. Muscel* (1933), premiată de Academie. A tradus din limba germană lucrarea lui Fritz Ortlepp, *Luptele din regiunea Bran-Dragoslavele* (1933). *Monografia satului Topoloveni* (1939), *Câmpulung Muscel. Monografie istorică* (1943), *Schitul Nămăeşti* (1957), *Bisericile din Rucăr* (1961), broşuri cu caracter religios şi articole în *Biserica Ortodoxă Română* şi *Glasul Bisericii.*

Bibliografie: Datcu, Iordan; Stroescu S. C. *Dicţionarul folcloriştilor – folclor literar românesc.* Bucureşti, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, 1979; Păcurariu, Mircea – *Dicţionarul teologilor români*, Editura Enciclopedică, Bucureşti, 2002; Stoica, Marian; Onofrei Margareta. *Dicţionar biobibliografic: scriitori, publicişti, folclorişti ai Argeşului*, Piteşti, Edit. Argeş Press, 2010.

RIZEA, Florea

(n. 4 IV 1948, com. Slobozia, jud. Argeş – m. 5 IX 2015, Pitești).

Instrumentist (nai), autodidact.

Format şi îndrumat de naistul Radu Simion*. Participant neobosit la viaţa artistică a judeţului. Debutează în emisiuni de televiziune. A activat şi a colaborat cu ansamblurile: *Chindia*, de la Combinatul Petrochimic din Pitești (ARPECHIM), *Plaiuri argeşene* şi *Doina Argeşului*, Piteşti. Televiziunea Română l-a solicitat pentru colaborări (1966). Repertoriul inspirat din folclorul zonei Argeş cuprindea și melodiile: *Cântec de dragoste*, *Ciocârlia*, *Hora lui Radu Cantică*, *Geamparalele de la Babadag*. A efectuat turnee în ţară şi în străinătate: Belgia, Turcia China, Franța, Grecia, Italia, URSS, Iugoslavia, Spania.

Bibliografie: Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Edit. TIP – NASTE, 2007.

RIZEA, Gheorghe C.
(n. 1 VII 1910, satul Broşteni, Costeşti, jud. Argeş – m. ? 1995, Curtea de Argeş, jud. Argeş).
Preot, dirijor de cor.
A urmat cursurile Seminarului Teologic din Curtea de Argeş, ale Facultăţii de Teologie din Bucureşti, în paralel cu Conservatorul din Bucureşti. A fost cadru didactic la Conservatorul din Bucureşti. În timpul Primului Război Mondial a fost preot, căpitan pe front. A ocupat funcția de deputat al Partidului Naţional Democrat (1931-1932). O perioadă a fost deţinut politic. După încheierea războiului, nu a putut avansa pe linie profesională, din cauza „trecutului”. În satul natal a oficiat ca preot şi a făcut muncă de apostolat. Între 1958 şi 1990 a dirijat corul cadrelor didactice din zona Costeşti.

ROBEA, Mihail M.
(n.16 X 1928, Mioveni, jud. Argeş – m.19 VI 2015, București).
Folclorist, publicist.
Absolvent al Liceului *I. C. Brătianu* din Piteşti (1950) și al Facultății de Filologie a Universității din București (1954). Profesor la Liceul Militar, Breaza, jud. Prahova (1954-1957), director la Şcoala din Brăneşti, jud. Ilfov (1957-1959), Liceul Nr. 27, *George Călinescu* din București (1959-1961) și Liceul *Anghel Saligny* din Bucureşti (1975-1991). A fost lector de limba română la Institutul de Petrol, Gaze şi Geologie din Bucureşti (1959-1964).



Doctor în filologie cu teza: *Folclorul din Valea Vâlsanului – Argeş* (1957). Volume publicate: *Folclorul poetic din Stroeşti – Argeş* (1980), *Proza populară din Stroeşti – Argeş* (1997), *Cântece și poezii populare româneşti* (2004). Ediţii critice: *Scrieri literare* (1967), *Studii și culegeri de folclor românesc* (1999). Articole şi studii în periodicele: *Argesis*, *Argeş*, *Buletinul Societăţii de Ştiinţe Filologice*, *Caiete folclorice – Argeş*, *Memoriile Comisiei de Folclor a Academiei Române*, *Museum* ş.a. Pentru contribuția adusă la culegerea și promovarea folclorului autentic argeșean și pentru activitatea de cercetare, a primit Premiul *Simion Florea Marian* al Academiei Române (1986). În anul 2007, i s-a acordat titlul onorific de *Fiu al Argeşului.*

Bibliografie: ***Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, Goleşti, 2007; Stoica, Marian; Onofrei Margareta. *Dicţionar biobibliografic: scriitori, publicişti, folclorişti ai Argeşului*, Piteşti, Argeş Press, 2010.

ROMAN, CONSTANTIN I.
(n. 17 I 1905, Bucureşti – m. 20 III 1981, Câmpulung, jud. Argeş).
Medic, dirijor.
A absolvit Liceul *Sfântul Sava* din Bucureşti şi Facultatea de Medicină Militară, Bucureşti. A fost medic în Câmpulung, judeţul Argeş. Pasionat de muzică, a dirijat corurile şcolare din Câmpulung şi Rucăr (1947). A câştigat Locul I pe ţară într-o competiţie şcolară (1951). În 1953, a dirijat corul din com. Rucăr la Festivalul Internaţional al Tineretului şi Studenţilor din Bucureşti.



În 1967, a câştigat Locul I la etapa interjudeţeană a Concursului formaţiilor muzicale şi coregrafice, ediţia a VIII-a. Repertoriul corurilor cuprindea piese pentru copii, piese folclorice şi clasice româneşti: *Două cuvinte*, *Luna*, *Teiule drag!*, *Un secol de crini*, muzica: Vasile Spătărelu, *Drum de glorii*, de Sabin Păutza, *A ruginit frunza din vii*, *Hai, odor!*, *Mamă* şi *Fata şi cucul*, de D. G. Kiriac, dar şi partituri corale ale marilor compozitori ai lumii: *Cântec de leagăn*, de Fr. Schubert, *Aida – Marşul triumfal*, de G. Verdi, *Odă bucuriei!*, de Ludwig van Beethoven.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Piteşti, 1971; Mavrodin, Teodor. *Argeşul şi Muşcelul, spaţii istorice ale românismului*. Piteşti, Tiparg, 2013.

ROPCEA, Andrei Şt.
(n. 23 V 1983, Piteşti, jud. Argeş).
Compozitor de muzică uşoară, solist.
Absolvent al Liceului de Artă *Dinu Lipatti* din Piteşti (2002), a urmat cursurile Universităţii Naţionale de Muzică, Facultatea de Instrumente şi Canto – Secţia Pian, Bucureşti (2004). Începând din anul 2003, a colaborat cu Andrei Maria* şi Marius Moga. Membru fondator şi solist al trupei *Morandi* (2005). A obţinut premiul al III-lea la Festivalul-Concurs *Mamaia 2003*, Secţiunea Creaţie. A obţinut importante premii MTV (2005 şi 2006) şi ale Radiodifuziunii Române (2006).



A efectuat turnee şi a susţinut spectacole în Rusia, Ucraina, Republica Moldova, Bulgaria, Serbia, Albania. A înfiinţat o casă de producţie muzicală (2012), independentă de trupa *Morandi*, cu proiecte proprii. Discografie cu trupa *Morandi*: *Reverse* (2005), *Mind Fields* (2006), *N3XT* (2007), *Zebra* (2009). Discografie proprie : *Ipotecat* (2010).

Note autobiografice.

ROPCEA (PETEU), Ileana I.
(n. 20 I 1952, Ploieşti, jud. Prahova). Solistă vocală, profesoară (canto, pian). Stabilită în Piteşti din 1957.
A urmat cursurile Liceului de Muzică din Piteşti (1967-1971) şi ale Conservatorului *Ciprian Porumbescu* din Bucureşti, Secţia Pedagogie instrumentală, Pian (1971-1975). Profesoară de pian la Liceul de Artă *Dinu Lipatti* din Piteşti (1975-2015). Solistă la Teatrul de Operă şi Operetă, Craiova (1993-2000), distribuită în rolurile: Aida din opera *Aida*, de Verdi; Leonora din *Trubadurul* de Giuseppe Verdi; Mimi din *Boema*, de Puccini; Liu din *Turandot* de Puccini; Ledda din *Paiaţe*, de Leoncavallo; Gretel din *Hänsel şi Gretel*, de Humperdink; Rosalinda din opereta *Liliacul*, de Johann Strauss-fiul şi în alte spectacole de operetă. Profesoară de canto (1995~). Formatoare de tineri interpreţi vocali.
Membră a juriului Concursului Naţional de Interpretare Vocală de la Brăila (2000-2001). Cadru didactic asociat la Catedra de Pedagogie Muzicală a Universităţii din Piteşti (2001-2007).



A susținut recitaluri vocale şi spectacole, a participat la concursuri şi festivaluri naționale şi internaționale. A obținut premii, distincții şi diplome de excelență. Membră a UCIMR (2010).

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Editura Tiparg, Piteşti, 2007.

RUJAN, Adriana

(n. 1 IV 1944, com. Valea Mare-Pravăț, jud. Argeş – m. 17 VII 2018, Valea Mare-Pravăț, jud. Argeş).

Folcloristă, etnografă, profesoară.

A absolvit Şcoala Pedagogică din Câmpulung, județul Argeş (1963). Profesoară pentru un an la o școală din județul Olt.

Absolventă a Facultății de Filologie, Universitatea *Al. I. Cuza* din Iaşi (1969) și repartizată la Institutul Pedagogic de Trei Ani din Piteşti. A fost asistenta profesorului Gheorghe Vrabie, apoi lector (1976), conferențiar (1998) și şefa Catedrei de Limba şi Literatura Română a Universității din Pitești (2000-2002). *Doctoratul în folclor*, cu teza: *Ghicitoarea în folclorul românesc* (1978). A fost director de program pentru *Dicționarul limbii române folclorice* (DLRF).



A realizat lucrări de cercetare la Centrul Creației Populare Argeş (1995-1999), publicate în antologia *Colinde şi obiceiuri de iarnă din Argeş-Muscel* (1998). A fost preşedinta Asociației Folcloriştilor Argeşeni *Constantin Rădulescu-Codin.* A participat la conferințe naționale și internaționale. A fost lector de cultură și civilizație românească la Universitatea din Cracovia (Polonia). În 2007, distinsă cu premii și cu titlul de *Fiică a Argeşului.*

Bibliografie: Consiliul Județean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicționar de personalități,* Goleşti, 2007.

S



SANDU/DIACONESCU/Marta Cristina N.
(n. 24 II 1980, Curtea de Argeş, jud Argeş).
Soprană.
Absolventă a Colegiului *Vlaicu-Vodă* din Curtea de Argeş (1996), a Liceului de Muzică *Dinu Lipatti* din Bucureşti (1998), Secţia Canto, cu Maria Hurduc, şi a cursurilor Universităţii Naţionale de Muzică din Bucureşti (2003). În 2004 a realizat un masterat în muzică. A urmat cursuri de măiestrie cu: Ionel Pantea, Leontina Văduva, Mariana Nicolesco, Luciana Serra (tehnică vocală) la Scala din Milano şi cu Nelly Miricioiu, la Londra (2011). Roluri: Silvia, din opereta lui Imre Kálmán (debut pe scena Teatrului de Operetă *Ion Dacian* din Bucureşti), Adina din *L'elisir d'amore*, de Gaetano Donizetti, Oscar din *Un ballo in maschera*, de Verdi, Gretel din *Hänsel şi Gretel* de E. Humperdinck, Susanna din *Nunta lui Figaro*, de Mozart, Musetta din *La Bohème*, de Puccini. Euridice din *Orfeu şi Euridice*, de Christoph Willibald Gluck, Don Ettore din *La Canterina*, de Joseph Haydn, Konstanze din *Răpirea din Serai*, de Wolfgang Amadeus Mozart, Donna Elvira din *Don Giovanni*, de Mozart ş.a. A colaborat cu Ansamblul *Profil* (2003-2005). Participări la spectacolele: *Lecţia*, de Şerban Marcu, *Baronul Münchhausen*, de Dan Dediu, *Moara lui Călifar*, de Ch. Bence-Muk. În 2004, a obţinut Premiul I la *Concursul Naţional al Liedului Românesc* de la Braşov, iar în 2005, Premiul Special la Concursul Internaţional *Hariclea Darclée*. A efectuat un turneu internaţional cu integrala liedurilor lui George Enescu, la Praga, Roma, Paris, Aichi – *Expoziţia Mondială de Cultură Tokyo*, Nagoya, New York (2005). În 2010 a încheiat un proiect în colaborare cu Filarmonica *Banatul* din Timişoara, Opera Naţională

din Paris, Opera Naţională din Strasbourg şi *National Opera Studio London*, Anglia. Acompaniată, în 2014, de Camerata *Argesis*, dirijor: Mădălin Sandu*, în spectacolul susținut la Arhiepiscopia Argeşului şi Muscelului din Curtea de Argeș.

Note autobiografice.

SANDU, Mădălin Gh.
(n. 26 VII 1979, Scorniceşti, jud. Olt)
Violonist.
Familie tradiţională din Piteşti.
Studiul viorii l-a început cu prof. Iuliana Davidescu şi cu tatăl său, Gheorghe Sandu, fost instrumentist în fanfara militară din Piteşti. A urmat studiile muzicale la Liceul de Artă *Dinu Lipatti,* Piteşti (1998), cu prof. Elena Iancic*. Absolvent al cursurilor Universităţii Naţionale de Muzică din Bucureşti,



Facultatea de Interpretare Instrumentală, Clasa de Vioară cu prof. Ladislau Csendes (2003). Între 2001 și 2003 a fost angajatul Orchestrei de Cameră *Philarmonia* din Bucureşti. Solist instrumentist la filarmonicile din Bucureşti, Râmnicu Vâlcea, Piteşti şi colaborator cu cele din Giurgiu, Sibiu, Ploieşti şi Constanţa. Profesor de vioară la Liceul de Artă *Dinu Lipatti*, Piteşti (2003-2007) şi din 2004, colaborator permanent al Filarmonicii *Ion Dumitrescu* din Râmnicu Vâlcea, unde a fost angajat artist instrumentist (2000-2001) și cu care a realizat turnee în: Italia, Franţa, Austria, Elveţia, Germania, S.U.A. Japonia. Membru fondator şi concertmaistrul Orchestrei Filarmonicii din Piteşti (2007~). A concertat în turneele realizate în Norvegia, cu Orchestra Filarmonicii din Pitești (2010 și 2011). Conducător și dirijor al Cvartetului *Contraste* din Pitești, organizator de audiții, concerte și cursuri de vară pentru elevi și studenți. Din repertoriu: *Concert pentru vioară și orchestră op. 14, în trei părți*, de Samuel Barber; *Meditație*, de J. Massenet; *Concertul nr. 2 pentru pian și orchestră*, de S. Rahmaninov; *Russian Medley*, de Sabin Pautza; *Concert pentru patru viori, în si minor*, de Vivaldi; *Capricii*, de N. Paganini; *Suita simfonică „Șeherezada"*, de N. Rimski-Korsakov; *Vals*, de Șostakovici; *Radetzki Marsch*, de Johann Strauss; *Concertul Brandenburgic nr. 1 în fa, Concertul pentru vioară în la*

minor, de J.S. Bach; *Sonata Kreutzer*, *Simfonia a 9-a, Concert pentru pian și orchestră*, de Beethoven; *Sonata pentru vioară și pian, Concertul nr. 3 pentru pian și vioară*, de W. A. Mozart; *Sonata pentru pian și vioară nr. 3, în re minor*, de Johannes Brahms; *Anotimpurile*, piesă de Piazzola; *Anotimpurile*, de Antonio Vivaldi; *Concert în sol major pentru vioară și orchestră*, de W. A. Mozart; *Concert în re major pentru vioară și orchestră*, de W. A. Mozart; *Concert în la major pentru vioară și orchestră*, de W. A. Mozart; *Concert pentru vioară și orchestră nr. 2*, de B. Bartók; *Concert pentru vioară și orchestră*, de Basacopol. Orchestrator și aranjor de piese muzicale, în timpul liber are preocupări de lutier. A obținut premii, diplome și, în 2015, Ordinul Creștin Ortodox *Sfântul Voievod Neagoe Basarab*, al Arhiepiscopiei Argeșului și Muscelului.

Bibliografie: Dumitraşcu, Jean. *Bătălia pentru Filarmonica Piteşti*, Ed. Pământul, Piteşti, 2008.

SĂMĂRESCU, Ionuț Adrian

(n. 25 VII 1974, Curtea de Argeș, jud. Argeș).

Folclorist, profesor.

Absolvent al Grupului Școlar Industrial *Electroargeș,* Curtea de Argeș (1992) și al Universității din Pitești, Facultatea de Teologie – Litere (1995-1999). A urmat cursuri de Etnologie și Folclor, la aceeași universitate (2000-2001).



Doctor în filologie, cu teza: *Contexte genetice și modele poetice în legenda populară* (2009). Profesor la școli din Pitești (1999-2000). A fost, pe rând: preparator (2000-2002), asistent universitar (2002-2006), lector (2006~), iar din 2017, prorector la Universitatea, Pitești, Catedra de Limba și Literatura Română. Cercetător la C.J.C.P.C.T. Argeș (2000-2008), din 2005, șeful Sectorului Cercetare. Membru fondator și director al Editurii *Alean* (2006-2008) a C.J.C.P.C.T. Argeș. Din anul 2006, a fost ales vicepreședinte al Asociației Folcloriștilor Argeșeni *Constantin Rădulescu-Codin*, iar din anul 2010 și până în prezent, președinte al acestei asociații. Fondatorul Cenaclului literar studențesc *Juventus* și redactorul-șef al revistei cu același nume (1996-2006).

Membru fondator și președinte al Asociației Cultural-Științifice *Juventus* (2011~). Director editorial la Editura Tiparg, Pitești (2008-2011) și director executiv la S. C. Tiparg. (2011-2016). A publicat diverse articole în reviste de cercetări filologice, a coordonat volume periodice *Caiete folclorice Argeș*. Coautor al volumelor monografice *Arc peste timp. Centrul Creației Populare Argeș la semicentenar* și *Monografia comunei Coșești* (2006). Coordonator al volumelor *Mioveni. Pași în timp* (2007) și *Stâlpeni-Argeș-România. Carte de identitate europeană* (2008). Autor al volumelor: *Dinamica structurilor mentalitare* (2005), *1930-2010. Focul de le Costești. Un eveniment tragic și istoriile lui alternative* (2010), *Repere pentru o teorie a legendarului* (2011). În 2011, i s-a conferit titlul onorific de *Fiu al Argeșului.*

Note autobiografice.

SĂVULESCU, Teodor

(n. 1879 ? – m. ? 1960, Piteşti, Argeș).
Dirijor de cor, bariton, compozitor şi profesor.
A activat peste 30 de ani ca profesor la Şcoala Normală din Piteşti. A făcut parte din comitetul de conducere, iniţiator şi maestru-dirijor (13 noiembrie 1908) al Societăţii Corale *Farmecul* din Piteşti*. A organizat și a dirijat un cor mixt, cu o partidă bărbătească puternică



şi cu un repertoriu bogat şi pretenţios: *Răsunetul Ardealului*, *Arcașul lui Ștefan-Vodă* și *Îmi place!*, de Ion Vidu; *Ernani*, de Verdi; *Popasul țiganilor*, de Schumann; *Hai la horă*!, de Gh. Dima; *Horă*, de T. Popovici; *Capela*, de Kreutzer; *Steagul nostru*, de Ciprian Porumbescu; *Serenadă* și *Horă*, de I. Mugur; *Cânt nautic*, de Echert ș.a. Au fost cântate în competiții și piesele corale proprii de inspirație folclorică: *Dorul mândrei mele* și *Bădişorul meu*. A îndrumat și a promovat numeroși tineri în arta muzicală corală românească. A fost elogiat în presă pentru contribuţiile majore aduse vieții culturale argeşene.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Pitești.* Piteşti, 1971.

SÂMBOTIN, Tache

(n. 28 VI 1907, com. Cârligele, jud. Vrancea – m. 31 VIII 1997, Piteşti).

Profesor, dirijor de cor.

Stabilit în Piteşti după 1944.

A urmat Şcoala Normală din Focşani şi Conservatorul din Bucureşti, începând direct cu anul al II-lea. Profesor suplinitor la Miercurea-Ciuc, profesor titular, Şcoala Normală din Cetatea Albă, Basarabia (1940), profesor de muzică la Liceul *I. C. Brătianu* din Piteşti (1944), unde a avut și funcția de director adjunct. A susţinut o bogată activitate dirijorală cu formațiile școlare și de amatori. A efectuat diverse turnee în ţară cu formaţia corală a Sfatului Popular Piteşti, înfiinţat în 1949, a participat la numeroase competiții și a obținut premii.



Bibliografie: Dinu, Ion M. *Figuri de dascăli argeşeni*. Piteşti, Edit. Paralela 45, 2001.

SCHIEB, Alfred George, Gh.

(n. 11 VI 1970, comuna Cincu, jud. Braşov).

Coregraf.

Stabilit în Argeş din 1970.

Absolvent al Liceului Industrial Nr. 2, Pitești (1988), al Şcolii Populare de Artă, Pitești (1988), al Universității Ecologice, Bucureşti, Secţia Management şi Marketing (2008), al Universității *Vatra Românească* din Baia Mare, Secţia Coregrafie (2010). Campion naţional de Dans Sportiv (1988-1991). Din 1993, organizator al Concursului *Dansul Florilor*, concurs inițiat în 1984. Arbitru de dans sportiv (1994), arbitru, clasa Open (1996) și arbitru internaţional (2006). Profesor de dans la Şcoala Populară de Artă, Piteşti (1988-1989, 1994-2000), antrenor la Clubul de dans *Primăvara*, Piteşti (2000-2003) şi la Gimnaziul *Mirona*, cu profil de dans sportiv, Reghin (2003-2007). Împreună cu soția, Corina Maria, au fost primii reprezentanţi ai României la *Campionatul Mondial de Dans Sportiv*, Edinburgh, Scoţia (1992). Membru fondator al *Federaţiei Române de Dans Sportiv* (1991), al *Asociaţiei Maeştrilor de Dans din România* (2006), al *Asociaţiei Judeţene de Dans Sportiv Argeş* (2009) şi al unor grupuri de dans. Record mondial la dans-sincron, cu 5400 de copii din Piteşti (2008).



Organizatorul concursurilor: *Cupa Argessis* (2002), *Cupa Muntenia* (2008), *Cupa Argeș* (2009). A colaborat cu formații artistice şi a semnat coregrafia unor spectacole de divertisment din ţară.

Note autobiografice.

SCHIEB/MIULESCU, Corina Maria
(n. 29 I 1968, Câmpulung, jud. Argeş).
Coregrafă.
Absolventă a Liceului Industrial Nr. 1 din Piteşti (1986), a Universității *Vatra Românească* din Baia Mare, Secţia Coregrafie (2010). Antrenor naţional de dans sportiv (1991), profesor de dans la Şcoala Populară de Artă, Piteşti (1986-2000). Împreună cu Alfred Schieb, a reprezentat România la *Campionatul Mondial de Dans Sportiv*, Edinburgh, Scoţia (1992). Membru fondator al Federaţiei Române de Dans Sportiv (1991). Din 1993, a fost organizatoarea cunoscutului Concurs Internaţional *Dansul Florilor*. A obținut licenţa de antrenor naţional (1993), arbitru de dans sportiv (1994) şi arbitru, clasa Open (1996). Antrenoare la Clubul de dans *Primăvara*, Piteşti (2000-2003) şi la Gimnaziul *Mirona*, cu profil de dans sportiv din Reghin (2003-2007). Membru fondator al unor grupuri de dans, al *Asociaţiei Maeştrilor de Dans din România* (2006) și al *Asociaţiei Judeţene de Dans Sportiv Argeș* (2009). A colaborat şi a semnat, împreună cu soțul ei, Alfred Schieb, coregrafia unor spectacole de divertisment din ţară. Record mondial la dans-sincron, cu 5400 de copii din Piteşti (2008). I s-au acordat numeroase premii și trofee. A fost elogiată în presă.

Note autobiografice.

SCURTU, Dumitru-Codruţ D.
(n. 8 VIII 1983, Curtea de Argeş, jud. Argeş).
Muzicolog, bizantinolog, arhidiacon, dirijor, interpret.
A început studiile muzicale cu Gelu Ciuculescu* (1987-1994) şi cu Liviu Căliment (1994-1997). A început cursurile liceale la Colegiul Naţional *Vlaicu-Vodă* din Curtea de Argeș (1998-2000) şi a fost transferat la Seminarul Teologic *Neagoe-Vodă Basarab*, Curtea de Argeș (2000-2003). Coordonator artistic şi

profesor de chitară al Asociaţiei *Club 41* din Curtea de Argeş (1997-2000). A fost cântăreţ bisericesc la Catedrala Episcopiei, Curtea de Argeş (2002). Absolvent al Universităţii Naţionale de Muzică din Bucureşti, Secţia Muzică Religioasă, clasa profesorului Sebastian Barbu-Bucur (2007) şi al Facultăţii de Teologie *Sfânta Filoteia* din Piteşti (2011). *Doctor în muzică bizantină*, cu teza: *Cultura muzicală românească de tradiţie bizantină din zona Argeş, Piteşti şi Câmpulung Muscel, sec. XIX-XX* (2013). Prezentator la TVR2 al emisiunii *Via Sacra* (2007), dirijor, fondator al Grupului Psaltic *Ioan Zmeu Protopsaltul* (2006), hirotonit diacon (2007) şi protodiacon (2012). Membru fondator al Grupului folcloric *Rapsozii Argeşului* al Centrului de Cultură şi Arte *George Topîrceanu* din Curtea de Argeş (2008). Absolvent al masteratului de *Interpretare muzică bizantină*, îndrumător: Likourgos Anghelopoulus din Atena, Grecia (2008), dirijor al coralei Protopopiatului Curtea de Argeş (2009), dirijor-secund al Corului *Ars Nova* (2013). A publicat volumele: *Gelu Ciuculescu – Maestru muzical şi exemplar dascăl argeşean* (2007), *Orfeu–30 de ani în slujba muzicii corale* (2007), *Manual de pravilă bisericească – Sf. Calinic de la Cernica* (2010) şi studii în revistele de specialitate *Păstoroul Ortodox*, *Bizantion*, *Glasul iubirii.* A participat, ca membru şi dirijor, în ansambluri corale, la



concursuri, spectacole şi turnee cu tematică religioasă (Grecia, Austria, Italia, Macedonia, Ungaria, Lituania, Letonia). A obţinut diverse premii şi trofee.

Note autobiografice.

SECŢIA ESTRADĂ *CONSTANTIN ZĂRNESCU* A TEATRULUI *AL. DAVILA*, PITEŞTI (1957 ~).

La 1 XI 1957 a fost angajat personalul artistic, iar la 19 I 1958 a avut loc primul spectacol, *Prima seară – Primul cântec*, de Mircea Răţescu şi Constantin Zărnescu, regia: Gheorghe Niculescu, scenografia: C. Şovăilă, cu 59 de reprezentaţii. Textieri: Alexandru Darian, N. Kanner, H. Nicolaide, G. Ionescu, T. Bulacu, Virgil Stoenescu, Aurel Felea,

Ciupi Rădulescu, Dan Mihăescu, Marin Radu Ene, Val Dobrin. În 50 de ani de activitate au avut loc 115 premiere regizate de: Constantin Zărnescu, Harry Negrin, Alexandru Darian, N. Stroe, Nae Cosmescu, Constantin Dinischiotu, G. Mihalache și interpretate de actorii: Ion Focşa, D. Niculescu, Dragoş Mârzan, Marin Radu Ene, Nina Zăinescu, M. Iloviceanu, Mihai Cârlig, Cristina Niculescu, Gh. Gentea. Soliști vocali: Roxana Matei, Ileana Șipoteanu*, Petre Geambașu, Adrian Daminescu, Dorin Anastasiu, Constantin Nica*, Otilia Rădulescu*, Mirela Badea, Daniel Iordăchioaie*, Viorela Filip, Nina Crulikovski și dirijori: Eugen Cernat, E. Ionescu, Fl. Delmar, Ion Oprea, Marcel Ionescu, Valențiu Grigorescu, Dumitru Lupu*, Dan Dimitriu*. În 1960 s-a înfiinţat corpul de balet cu: Lidia Anchidin, Angela Gonț, Lili Niculescu, Ana Nagy, Mariana Popa, Rudi Crețu, Stancu Gonț. Din repertoriu: *Drag îmi eşti, măi Piteşti!*, de N. Rusu, muzica: Neli Martin, regia: C. Zărnescu; *Rece de la gheață*, de N. Korer și Al. Darian, muzica: Eugen Cerbu (1958); *Comedii* (150 de ani), regia: Grigore Vasiliu-Birlic şi L. Georgescu (1967); *Ce mult te-am iubit!...* muzica: Dumitru Lupu, regia: Dorin Oancea (1989). *Nu m-amestec, nu mă bag!*, de C. Zărnescu, muzica: Dan Dimitriu*; *Fără mofturi și fasoane*, de Constantin Zărnescu. Muzica: Valențiu Grigorescu (1995); *Zvon de primăvară*, de Constantin Zărnescu, muzica: Dan Dimitriu (1999); *Spune ce... Pitești?*, de Nae Lăzărescu și Vasile Murariu, regia: C. Zărnescu, muzica: Dan Dimitriu (2001); *D` ale lui Costică*, scene din spectacolele realizate de Constantin Zărnescu, regia: Valeriu Dobrin și Emilian Cortea (2005); *Diabolik Show*, de Ion Popa, muzica: Dan Dimitriu, regia: Emilian Cortea și Valeriu Dobrin (2007) ș.a. Turnee şi spectacole în ţară şi în străinătate. Secția de Estradă a primit numele actorului şi regizorului *Constantin Zărnescu* (2005).

Bibliografie: Cosma, Viorel. *România muzicală*, Bucureşti, Edit. Muzicală, 1980; Tudor, S. *Teatrul „Al. Davila" Piteşti– 60 de ani de existenţă (1948-2008)*. Piteşti, Paralela 45, 2008.

SEMINARUL TEOLOGIC *NEAGOE-VODĂ BASARAB* DIN CURTEA DE ARGEŞ

(14 IX 1836-1941 şi 1994 ~).

Instituţie de învăţământ, înfiinţată pentru pregătirea profesională a viitorilor preoţi. Din 14 IX 1836 până în 26 X 1838 a funcţionat în casele Schitului Buliga, metohul Episcopiei din Piteşti, sub conducerea pitarului Staicu Vătăşescu, profesor de teologie. Cântările erau predate de dascălul Dumitru Răducanu celor 20 de elevi înscrişi. La 26 X 1838, seminarul se mută la Curtea de Argeş. În 1839, clădirea cu arhiva, biblioteca şi alte acareturi au fost distruse într-un incendiu, dar cursurile au continuat în chiliile mănăstirii până în 1848. S-au introdus materii cu caracter

laic (1864). Profesori de muzică vocală şi cântări bisericeşti: Dumitru Răducanu (1836-1839), C. Tonegariu (1864-1873), Dimitrie Protopopescu, elev al lui Ghelasie Basarabeanu (1851-1866), George Clar(u) (1867-1890), Veniamin Niţescu (1891-1900), V. Mateescu (1879-1900), Veniamin Niţescu, în paralel cu George Claru şi Achim. Din 1900 a funcţionat pr. Gheorghe Ionescu. Au fost directori ai seminarului: Stanciu Vătăşescu (1836-1845), Dimitrie Jianu (1845-1848), Ghelasie Basarabeanu, profesor şi director (1848-1851), Zaharia Boerescu (1852-1863), Anania Melega (1863-1864), George C. Drăgănescu (1864-1879 şi 1880-1901), George Popescu (1879-1880), Mihai Chiriţă (1918-1919 şi 1920-1932), Gheorghe Popescu-Broşteni (1919-1920), Iulian Constantinescu (1934-1936) ş.a. Prin decretul regal din 8 X 1921, seminarul primeşte numele lui *Neagoe-Vodă.* În anul şcolar 1924-1925, corul mixt a susţinut concerte în localităţi ale judeţului. Din repertoriul corului: *Noel*, de Adam, *Astăzi Hristos în Betleem!*, de G. Musicescu, *O, ce veste minunată!*, *Nouă azi ne-a răsărit*, *În cetatea Bethleem*, de D. G. Kiriac, *Sfântul Domn Iisus*, *Somnul lui Iisus*, *Vecinii Betleemului*, *Steaua strălucită*, de Gevaert (sec. XIII), *Pleacă, Doamne, urechea Ta!*, de G. Musicescu, *Iisus Prunc*, de Ceaikovski, *Crăciunul*, de G. Cucu, *Răsunet din Crişana*, *Sus, opincă!*, *Neghiniţă*, *Peste deal*, *Grânele vara se coc*, de Ion Vidu, *Omul cât e necăjit*, *Mândruliţă Dodă*, de N. Oancea, *Două inimi nu-mi dau pace*, *Nu-i dreptate*, de G. Dima ş.a. Între 1848 și 1851, 1901 și 1918, apoi în perioada interbelică şi comunistă (1941-1989) cursurile s-au întrerupt. Seminarul s-a reînfiinţat abia în 1994, director fiind pr. Anton Dicu, iar dintre profesorii de muzică îi amintim pe: Gheorghe Şerban, Nicolae Popescu, Dumitru-Codruţ Scurtu, Robert Sorescu. În prezent, are program de studii liceale, cu profilul Teologie Ortodoxă Pastorală.



Bibliografie: Marinescu, Gheorghe C. *Seminarul din Curtea de Argeş 1836-1936.* Bucureşti, Tip. Universul 1937; Ionescu, C. Gheorghe. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic.* Edit. Sagittarius, 2003; Isăroiu, Ion. *Cultura muzicală românească de tradiţie bizantină în Argeş Sec. XIX-XX*, Editura Universităţii Piteşti, 2004; *Dicţionar de muzică bisericească românească*, Bucureşti, Edit. Basilica, 2013.

SFETCU/BURDEANU, Tita

(n. 5 V 1920, com. Popeşti, jud. Argeş – m. ? 2000).

Interpretă de muzică populară.

A absolvit Liceul Teoretic Agricol din Găeşti şi Institutul Pedagogic, Bucureşti (1949). A fost angajată la Societatea Română de Radiodifuziune (1946-1950), unde a fost şi protagonista emisiunii *Ora satului.* Repertoriul personal cuprindea piesele: *Brâul de la Muscel*, *Pupa-ţi-aş coama, bălan!*, *Dulce-i vinul ghiurghiuliu!*, *Hora precupeţelor*, *Hai, salcâm, salcâm, salcâm!*, *Fă-mă, iară, cum eram!*, *Foaie verde, viorele.*

În emisiunile realizate la Societatea Română de Radiodifuziune a fost acompaniată de Gore Ionescu Dima și vestitul Fănică Luca. A cântat pe scenă alături de cunoscutele interprete Maria Tănase şi Maria Lătăreţu.

Bibliografie: Jinga, Flavia. *Pe urmele Titei Sfetcu...*, în ziarul Argeşul, 19 martie 2009.

SIBIANU, Iacob

(n. ? 1864, Braşov – m. ? 1935, Câmpulung, jud. Muscel/azi jud. Argeș).

Dirijor, profesor.

Stabilit în Argeş din 1895.

În 1876 a plecat în Bucureşti şi s-a înscris la Conservatorul de Muzică şi Artă Dramatică, urmând clasele de teorie şi solfegii, armonie şi contrapunct şi violină cu prof. Wiestt, iar practica a realizat-o alături de orchestrele simfonice conduse de maestrul Eduard Wachmann. A activat în Cvartetul *Carmen Sylva*, la care participa şi Regina Elisabeta, şi la *Opera Italiană* ca prim-violonist. A fost profesor de muzică vocală şi violă la Şcoala Normală *Carol I* şi la Gimnaziul *Dinicu Golescu* din Câmpulung Muscel (1895-1930). A înzestrat şcoala cu instrumente pentru un cvintet de coarde, a înfiinţat o orchestră şi o fanfară. A organizat diverse concerte, în sălile de spectacol ale orașului și în grădina publică. Participă la diverse competiții muzicale școlare. Formator de dirijori şi animatori culturali. A obținut premii și recunoașteri publice.

Bibliografie: Marinescu, Ioan Gh. *Trei pătrimi de veac de activitate.* Bucureşti, Tipografia *Bucovina* I. E. Torouţiu, 1943.

SIMION, Radu

(n. 27 II 1940, com. Ştefan cel Mare, jud. Argeş – m. 16 II 2015, București).

Instrumentist (nai).

Autodidact în studiul acordeonului. A urmat cursurile muzicale de la 11 ani, la Școala Medie de Muzică din București, cu Viorel Cosma (istoria muzicii). A studiat țambalul cu Gheorghe Pantazi. Absolvent al Liceului de Muzică, Bucureşti (1949-1956). A făcut parte din clasa și generaţia marilor artişti ai naiului: Damian Luca și Gh. Zamfir, pregătiţi de virtuozul naist Fănică Luca. A fost descoperit de Ionel Budișteanu și angajat solist în Ansamblul Folcloric *Perinița*, București (1956). La îndemnul

Mariei Tănase și-a înființat formația proprie (N. Bob Stănescu la țambal, Nicolae Turcitu la acordeon și Dumitru Jean la contrabas), cu care cânta la Teatrul *Constantin Tănase* și la barul de noapte *Athénée Palace* din Bucureşti între 1957 și 1960. Membru în formaţiile artistice: *Rapsodia Română*, *Balada*, *Virtuozii români* ş.a. A concertat în ţară şi în străinătate. A fost invitat la târguri internaţionale: Leipzig (1958), Copenhaga (1970), Roma, Paris (1971). Laureat al unor concursuri şi festivaluri de gen internaţionale: Helsinki – Finlanda (1961), Skopje – Iugoslavia (1966), Tunis – Tunisia (1967), Dijon – Franța (1968). A concertat alături de vedete internaţionale: Cora Vaucaire, Rica Zarai, Juliette Greco, la Teatrul *Bobino*, Paris (1971), Maria Faranturi şi Orchestra *Mikis Teodoriakis* (1974). A participat la emisiuni radiofonice și de televiziune. Repertoriul cuprindea hore, sârbe, romanţe, lieduri, café-concert (*Ciocârlia*, *Hora staccato*). Discografie la Casa de discuri *Electrecord*: *Primul disc*, cu piesele: *Murgulețul de la Vlașca*, *Spune, spune, moș bătrân!*, *Cântec de dragoste* și *Treceam dealul la Muscel*, dirijori: V. Predescu, Ionel Banu, Radu Voinescu (1966). *Munte, munte, brad frumos!* și *Călușarii*, dirijor: Radu Simion (1977), *Omagiu lui Fănică Luca*, cu piesele: *La Ciolpani, la crucea-naltă*, *Cântec oltenesc de dragoste*, *Sârbă de ascultare*, *Horă muntenească*, *Mă-nsurai, luai nevastă!*,



Sârbă, *Drag îmi e să fiu pe lume!* și *Neică, ce dragoste-avem!*, *Sârbă din nai*, *Leana mea!*, *Geamparalele*, *Mă muncesc, puică, de-un an!*, dirijor: Radu Simion (1978), *Orchestra Radu Simion* (1982), *Les Trésors Folklorique Roumains* (1984), *Păstorul singuratic*, cu romanțele: *Mai spune-mi că nu m-ai uitat!* (G. Dendrino), *Septembrie*, *Inimă, de ce nu vrei să-mbătrânești?* (Nicolae Kirculescu), *Bicicletele din Belsize*, *Să nu-ți spui dorul nimănui!* (Nicolae Kirculescu), *Iubește-mă!*, *Pe lângă plopii fără soț* (G. Șorban), *Ruga mea*, *Îți mai aduci aminte, doamnă?* (Ionel Fernic), *Ciobănaș cu trei sute de oi!*, orchestrația: Cornel Popescu (1986). A compus, a armonizat, a orchestrat şi a interpretat diferite genuri muzicale. A obținut numeroase premii și elogii în presă. I s-a acordat Medalia *Meritul Cultural*, cl. I, şi titlul de *Fiu al Argeşului* (2011).

Bibliografie: Stancu, C. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Edit. TIP – NASTE, 2007; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi,* Goleşti, 2011.

SOCACIU, Leonte

(n. 19 VII 1921, com. Pojorâta, jud. Suceava – m. 11 IV 1994, Bucureşti). Coregraf.

Stabilit în Argeş din 1966.

Studiile liceale, la Iaşi. După 1937, a fost anticar în Bucureşti, iar din 1947, instructor de dansuri populare la Sindicatul Combinatului Poligrafic *Casa Scânteii*, la Ministerul Muncii şi Casa Raională de Cultură *Griviţa Roşie*, Bucureşti. A activat ca redactor și coregraf la Serviciul de Documentare al Casei Centrale a Creaţiei Populare din Bucureşti (1953-1954).



Între 1962 și 1967 înfiinţa ansamblurile folclorice ale Institutului Politehnic, Cooperativelor *Arta modei*, *Higiena*, *Îmbrăcămintea* şi UCECOM din Bucureşti. Metodist la Casa Regională a Creaţiei Populare Argeş (1966). În Argeș, a înfiinţat ansamblurile folclorice: *Argeşul*, la Casa de Cultură din Curtea de Argeş (1968), *Carpaţi*, la Casa de Cultură din Câmpulung (1969). A participat la concursuri şi festivaluri naţionale şi internaţionale şi a realizat turnee în Cehoslovacia, Germania, Olanda, Belgia, Elveţia şi Franţa. A organizat și a susținut cursuri de dans popular românesc în Olanda, Germania, Belgia şi Franţa. A publicat, în colaborare cu Marin Badea, *Culegere de dansuri din folclorul argeşean* (1973). Distins cu *Ordinul Muncii*, cl. a III-a și premii.

Bibliografie: *** *Arc peste timp. Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956 – 2006.* Piteşti, Edit. Paralela 45, 2006; Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Argeş. *Buletin informativ*, Nr 4. Piteşti, Edit. Alean, 2006.

SOCIETATEA CORALĂ *FARMECUL* DIN PITEŞTI

(1908-1914).

Societate muzicală românească înfiinţată în Piteşti de M. C. Urlăţeanu (preşedinte), prof. Teodor Săvulescu (dirijor), în 1908. *Scopul societăţii este de a răspândi gustul muzicii în toate stratele societăţii şi de a contribui prin artă la cultivarea şi dezvoltarea sentimentului naţional* (extras

din statut). Din comitetul de conducere al societății au făcut parte și: Titu Melinescu (vicepreşedinte), Nicolae Manu, Ştefan Topîrceanu, G. Abegg, Ştefan Mitrea, Ion Paulian, P. M. Răsuceanu, Ion Petculescu, George Vasiliu, Eugen Gamba (membri) şi familia Serafim*. Primul concert a avut loc în 1909, cu zece piese corale, după care a urmat, în acelaşi an, un turneu la Craiova. Concertele aveau loc, de cele mai multe ori, în sala *Universala Lehrer*, unele fiind gratuite, iar altele, caritabile. Repertoriul cuprindea piese valoroase și cu grad ridicat de dificultate: *Răsunetul Ardealului*, *Arcașul lui Ștefan-Vodă* și *Îmi place!*, de Ion Vidu; *Ernani*, de Verdi; *Popasul ţiganilor*, de Schumann, *Hai la horă!*, de Gh. Dima, *Horă*, de T. Popovici, *Capela*, de Kreutzer, *Steagul nostru*, de C. Porumbescu, *Serenadă* și *Horă*, de I. Mugur, *Cânt nautic*, de Echert ș.a. Din repertoriu făceau parte și compozițiile dirijorului T. Săvulescu*: *Dorul mândrei mele* şi *Bădişorul meu*. Corul a avut o partidă muzicală masculină remarcabilă, majoritatea pieselor fiind scrise pentru cor bărbătesc. S-au remarcat soliștii: Mihai Serafim (*Ave Maria!*), I. Petculescu (*Cavantina*), T. Săvulescu (*Serenadă*, de I. Mugur). Activitatea societății corale s-a întrerupt la începutul Primului Război Mondial.

Bibliografie: Anuarul *Socec*, 1912; Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Piteşti, 1971.

SOCIETATEA CORALĂ *FREAMĂTUL ARGEŞULUI*, PITEȘTI (1926-1928).

Societate culturală, înființată de prof. Constantin Albu* în 1926, care continuă activitatea muzicală cu membrii corului Catedralei *Sfântul Gheorghe* din Pitești. Iniţial, a funcționat cu 40 de membri (10 soprane, 13 altiste, 8 tenori, 9 bași). Au avut loc concerte de sine stătătoare (1927), cu lucrări de diverse genuri: operetă, colinde, cântece patriotice și cântece populare. Activitatea societății a fost menţionată în revista piteşteană *Cronica*, nr. 1, 1927, și în *Tribuna Comerţului*, rubrica *Ultima oră*, An I, nr. 20 din 25 decembrie 1927. La sfârşitul anului 1928, din motive personale, dirijorul Constantin Albu desființează Societatea Corală *Freamătul Argeșului* din Pitești.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Piteşti, 1971.

SOCIETATEA CORALĂ *LIEDERTAFEL* DIN PITEŞTI (1866-1914).

Formaţie muzicală, fondată la 18 februarie 1866, alcătuită din persoane de origine germană, din Transilvania, stabilite în oraşul Pitești, și din localnici. Membri: Nicolae Serafim și cei trei fii, Grigore Tănăsescu, V. Mândru, D. Pamfil, Dumitru Enescu, Panait Constantinescu. În anul 1890 s-a realizat o medalie aniversară, la 25 de ani de la înființare, cu scriere germană,



textul: *Fondat 18 februarie 1866*. După 1890, corul a fost condus de: Josef Materna, Iosif I. Sreier, Adolf Schweitzer, Andreas Hoffer. În 1896, Frantz Lehrer inaugurează sala de spectacole *Uclar*, devenită *Universala Lehrer*, unde aveau loc reprezentațiile coralei. Repertoriul era compus din muzică laică românească şi germană: *Hai, lelițo-n deal, la vie!*, *A ruginit frunza din vii*, de D. G. Kiriac, *Ernani*, de Giuseppe Verdi, *Popasul țiganilor*, de Schumann, *Capela* de Kreutzer, *Odă bucuriei!*, de Beethoven. În 1902, din cauza unor disensiuni, o bună parte dintre coriști s-au desprins de vechea grupare, înființând una nouă *Liedertafel Lyra*, președinte: Iosif I. Sreier, secretar: G. I. Gavrilescu, dirijori: cehul Prohatka și Iordache Matache*. Spectacolele și turneele s-au desfășurat până la începutul Primului Război Mondial.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Piteşti, 1971.

SOCIETATEA LIRICO-LITERARĂ *DOINA CARPAŢILOR* DIN PITEȘTI

Instituţie muzicală înfiinţată în 1910. Preşedinte – I. Iliescu, vicepreședinte – D. Ștefănescu, dirijorul – Ioan Ianculescu. Acest cor a avut o existenţă scurtă. Activitatea concertistică a fost menţionată și în publicaţia *Tinerimea Literară şi Artistică*, nr. 5 și 6 din 1910.

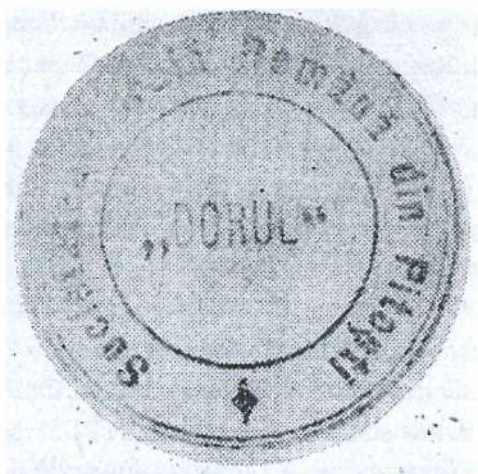
A efectuat un turneu şi a susținut un spectacol la Curtea de Argeş. Repertoriul era compus din melodii de inspiraţie folclorică și religioasă: *După fragi şi după mure*, *Barbu Lăutarul*, *Codrule, codruțule!*, versuri: Mihai Eminescu, muzica: D. G. Kiriac, *Hai, hai, murgule, hai!*, *Am umblat pădurile*, de Dumitru Georgescu Kiriac.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Piteşti, 1971; Dumitraşcu, Jean. *Bătălia pentru Filarmonica Piteşti*, Piteşti, Edit. Pământul, 2008.

SOCIETATEA MUZICALĂ ROMÂNĂ *DORUL* DIN PITEŞTI

(1904-1914).

Fondată şi condusă în 1904 de preotul T. Băjenaru*. În 1904 s-a numit *Societatea Muzicală Română „Dorul"*. Formată din coriştii proveniţi de la Catedrala *Sfântul Gheorghe* și dirijorul Ioan Ianculescu (1904-1908). Din 1909, societatea *Dorul* s-a numit *Societatea Corală Românească din Piteşti „Dorul"* și a fost condusă de Teodor Băjenaru (preşedinte), Mircea T. Penescu, Gogu M. Georgescu, Iordan



Ştampila Societăţii Corale *Dorul*, 1910.

Arsenescu şi Eftimie Băilescu, Gh. Teodorescu Roseti (casier). Societatea a încheiat un contract cu epitropia (1910-1913) şi a continuat să cânte la catedrală, fiind subvenționată de aceasta. Sediul societăţii funcționa în sala lui B. Secărescu din str. Şerban-Vodă din orașul Pitești. Repertoriul cuprindea piesele de răspuns la Liturghie, muzică laică, patriotică, chiar şi compoziţiile lui T. Băjenaru (*Gornistul de la Griviţa*). La 9 iunie 1910, *Societatea Corală Română din Piteşti „Dorul"* și-a schimbat denumirea în *Societatea lirică şi literară „Dorul Carpaţilor"*. Din anul 1912, s-a numit *Societatea Culturală Muzicală Armonia*, iar Teodor Băjenaru a predat conducerea societății și a corului tânărului Constantin Albu* (1913). Societatea culturală a satisfăcut nevoia de activitate muzicală în orașul Pitești, dar în 1914, în preajma Primului Război Mondial, societatea s-a desfiinţat.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Piteşti, 1971.

SOCIETATEA MUZICALĂ *NEGRU-VODĂ* DIN CÂMPULUNG, ARGEȘ (28 IV 1908-2009).

Iniţial, Adrian Toma a înfiinţat în anul 1904, pe lângă Mănăstirea *Negru-Vodă* din Câmpulung, o şcoală de cântăreţi şi un cor mixt care să răspundă serviciului religios. La iniţiativa unui colectiv de intelectuali pasionaţi de muzică, a luat fiinţă *Societatea Muzicală Română Negru-Vodă* (28 aprilie 1908), prin transformarea corului Mănăstirii *Negru-Vodă*. Membrii fondatori: pr. Ion I. Popescu, Adrian Toma, Badea Alboteanu, Ion Muşetescu, Ilie Gh. Ştefănescu, Ion Becleanu, Emil Dumitru, Ion Zlatian. În cadrul societăţii au fost organizate cursuri de solfegii, de interpretare vocală şi instrumentală, un cor mixt, unul bărbătesc, o orchestră de muzică populară şi una simfonică. Societatea a concertat periodic la Ateneul Român, a făcut turnee în judeţ şi în ţară. De-a lungul primelor șase decenii, în cor au activat peste 6000 de artişti amatori. Dirijori: Badea Alboteanu, Nicolae Oancea, Viorica Mihăilescu, Tita C. Dumitrescu, Nicolae Catino, Antonin Ciolan, I. Budişteanu, Ileana Prosia, Nicolae Argeşeanu, Alfons Popescu*, Constantin Mahu, Constantin Roman*, Călin Cotolan*, Gh. Drăguşeanu, George Milea, Moise Mitulescu* (1968-1989). Societatea s-a afiliat Casei de Cultură din



Badea Alboteanu – primul dirijor.

Câmpulung, mărindu-și efectivul (1953). Din repertoriu: *Fântână cu trei izvoare*, de Gheorghe Dima, *Frunză verde mărgărit*, de Ciprian Porumbescu, *Brumărelul* (baladă), de I. Mureşianu, *Hora muncitorilor* și *Hora Unirii*, de Al. Flechtenmacher, *Cântăm libertatea!* și *Cântec popular*, de D. G. Kiriac, *Atât de fragedă*, *Și dacă ramuri bat în geam...*, *Sara pe deal*, versuri: Mihai Eminescu, muzica: Vasile Popovici, *Te-aștept pe-același drum!*, de Mircea Neagu, *Noapte-n codru*, de Johannes Brahms *La flacăra aprinsă de străbuni*, *Săptămâna Doftanei* și *Imnul societății*, de Moise Mitulescu, *Pe lângă plopii fără soț*, versuri de Mihai Eminescu, muzica: Moise Mitulescu, *Ani de glorii 77* (dedicație), de Gheorghe Bazavan, *Ana Lugojana*, de Ion Vidu, *Răsai, lună!*, de Liviu Comeș, *Bine-ați venit, dragi oaspeți!*, de Nicolae Lungu, *Suflecată pân' la brâu* (prelucrare), de V. Iusceanu. Spectacolele şi concursurile au fost încununate cu premii: Locul I şi Medalia de aur, la al XI-lea Concurs Republican (1974), Trofeul Festivalului *Gh. Dima* din Braşov (1972 și 1974), diploma Festivalului Interjudețean *Ciprian Porumbescu* de la Suceava (1975). A obţinut locul I la faza judeţeană a Festivalului Naţional *Cântarea României*, Piteşti (1977), diplome la festivalurile corale *Sarmizegetusa, vatră strămoşească*, de la Deva şi *Ion Vidu*, Lugoj (1978). Elogii în presa locală și centrală. După 1989, activitatea coralei s-a diminuat, iar din 2009, după împlinirea unui centenar de muzică, a încetat.

Bibliografie: Casa de Cultură Câmpulung Caietul-Program, 1978; Alexandrescu, Costin. *Tradiția corală în Câmpulung*, în Buletinul cultural argeşean, Piteşti, an V, nr. 3 (8) 2009.

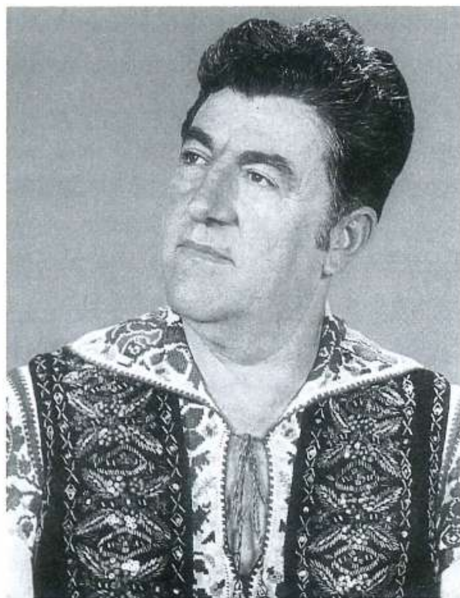
SORESCU, Constantin T.

(n. 12 XII 1930, com. Dobrogostea, jud. Argeş – m. 5 VII 2008, Piteşti, Argeş).

Folclorist, solist de muzică populară.

A urmat cursurile Liceului Comercial din Piteşti şi ale Liceului *Nicolae Kreţulescu*, Nr. 1 din Bucureşti (1950) și a absolvit Şcoala de Ofiţeri din Alba Iulia (1953). Funcţionar, secretar de primărie, notar (1953-1958), inspector cultural la Raionul Piteşti (1958-1965),

metodist principal la Consiliul Judeţean al Sindicatelor Argeş (1990). Fondator și dirijor de orchestre, ansambluri și tarafuri: *Ciuleandra*, *Mărţişorul*, *Chindia* (1970), *Argeşelul* (1972), *Dacia* (1973), *Alunelul*, *Cetina* (1977), *Plaiuri argeşene* (1980). A imprimat albume muzicale în ţară şi în străinătate și a realizat înregistrări la radio. A regizat spectacole de estradă, varietăţi, satiră şi umor, grupuri vocale, brigăzi artistice. A fost iniţiatorul Festivalului Interjudețean de Folclor, cu 20 de ediţii, *Argeşule, plai de dor!* (1970) şi autor de culegeri muzicale: *Cântecele mele, salbă de mărgele* (1974), *Cânt de dragul ţării mele!* (1978, cu 202 texte şi partituri), *Romanţa amintirilor* (2001). Membru al Asociaţiei Coregrafilor Ansamblurilor Folclorice din România (1996) și membru al Consiliului Mondial de Arte şi Tradiţii Populare de la Viena (2001). Din repertoriu: *Sunt fecior de argeşean!*, *Satule, să nu mă uiţi!*, *Ferice de pădurar!*, *Inimă de putregai!*, *Du-mă, Doamne, du-mă iară!*, *Argeşel, pe malul tău!*, *Omule cu caii buni!*, *Pe culmiţa din Brădet*, *Puica mea de peste Olt!*, *Pe şoseaua din Cepari*, *În sat la Aninoasa*, *De ziua nunţii tale-ţi scriu!*, *De ce m-aţi dus de lângă voi?*, *La fereastra cu zorele*, *M-am născut într-un bordei*, *Laie chioru*, *Să nu spui dorul nimănui!*, *Zaraza*, *Două viori*. Deținătorul Premiului I republican pentru interpretarea muzicii populare, Premiul I



şi Medalia de Aur pentru scenariul şi regia spectacolului *Mândru plai din mândra ţară* (1977). Turnee cu diferite ansambluri folclorice în: Turcia, Albania, Olanda, Belgia, URSS, Grecia, Austria, Franţa, Republica Moldova. Pentru activitatea culturală, în 2007 i s-a conferit titlul de *Fiu al Argeşului*.

Bibliografie: Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Ed. TIP – NASTE, 2007.

STAN, sin Popa Marin

[n. 1826?, Argeş – m. 1880, Râmnicu Vâlcea].

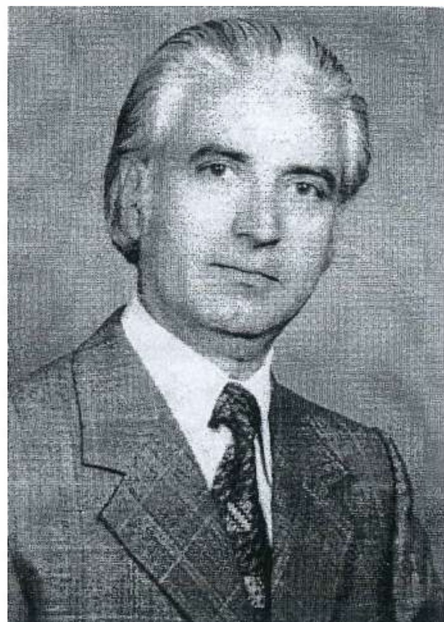
Seminarist, copist.

Elev la Seminarul Teologic *Neagoe-Vodă* din Curtea de Argeş (1841-1845). Psalt la Biserica *Bradu*, din Râmnicu Vâlcea (1845-1846). A caligrafiat între 1841 şi

1842 o *Antologie psaltică*, cuprinzând cântările slujbelor de Vecernie, Utrenie şi Liturghie, creaţii originale, traduse din greceşte de Ghelasie Basarabeanu şi a rescris-o mai îngrijit şi îmbogăţită cu creaţiile compozitorilor: Macarie, Anton Pann, P. Lampadarie, Ioan Protopsaltul, imnologul Ioan Damaschin. Din anul 1845, semnează toate documentele cu pseudonimul *Stan Popescu.*

Bibliografie: Ionescu, Gheorghe C. *Muzica bizantină în România.* Dicţionar cronologic. Bucureşti, Edit. Sagittarius, 2003.

STANCU, CONSTANTIN C.
(n. 10 V 1933, satul Mârghia, com. Lunca Corbului, jud. Argeş).
Coregraf, metodist.
După Școala Tehnică (1950), a urmat cursuri de coregrafie la Școala Populară de Artă, București, cu Paul Zălaru și Gheorghe Popescu-Județ (1950-1952). A activat alături de coregraful Ion Polexe* la Ansamblul Artistic al Sindicatelor din Pitești (1953). S-a calificat la fazele finale ale concursurilor naționale cu: Formația de Dansuri Populare a Sindicatelor din Curtea de Argeș, a Cooperației Meșteșugărești din Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș, Topoloveni, cu Ansamblul artistic al Liceului Economic *Maria Teiuleanu* din Pitești, Formația Casei de Cultură *George Topîrceanu* din Curtea de Argeș. A colaborat cu Paraschiv Oprea și Dorin Oancea* la realizarea unor spectacole. A format o serie de coregrafi amatori în



cadrul Școlii Populare de Artă, Pitești, secția externă. A publicat: *Jocuri populare argeșene* (1970), *Jocuri populare din Argeș* (1979), *Soarele și Luna*; *Dorna Dorului* – culegere de balade și cântece de dor și dragoste din Argeș (1983), *Interpreți îndrăgiți ai muzicii populare românești* (1995), *Călușul – antologie de studii* (1997), iar în anul 2000, volumul *La fântâna dorului.*

Bibliografie: Oancea, Dorin. *Mirajul dansului*, Pitești, Edit. Alean, 2016.

STATE, Ioana G.
(n. 12 VII 1951, satul Urluieşti, com. Cepari, jud. Argeş).
Solistă de muzică populară.
Absolventă a Şcolii Profesionale din Craiova (1968). A absolvit cursurile Liceului din Corbeni, Curtea de Argeş,



şi ale Şcolii Populare de Artă din Slatina (1974). Pentru calităţile interpretative a fost apreciată de etnomuzicologul Harry Brauner. A avut o intensă activitate concertistică şi permanente colaborări cu ansamblurile muzicale: *Argeşul*, din Curtea de Argeş, *Doina Oltului*, din Slatina, *Simianca*, din Balş. A obţinut distincţii şi aprecieri la concursuri şi festivaluri: *Primăvara băileşteană* (1971), *Toamna băcăuană* (1973). Înregistrări discografice la Casa de Discuri Electrecord: *Din Piteşti la Slatina* (1983), *Pe drumul de la Cepari* (1984). Acompaniată de orchestrele dirijate de: Ionel Budişteanu, Paraschiv Oprea, Radu Voinescu, Dorel Manea*, Marin Constantin. Din repertoriu: *Nu ştiu ce-am de la o vreme*, *Trece vara, trece toamna*, *M-am jurat şi-am zis în gând*, *Numai eu sunt una-n lume!*, *Măi neicuţă de la Vlaici*, *Iliuţă, măi Ilie!*, *Plecai pe deal, pe colnic, Puiule, de dor ce-ţi duc!*, *Am auzit din bătrâni*, *Anul '907*, *Nicolae de pe Olt!*, *Părinţii cât sunt pe lume*, *Cât oi trăi pe pământ*, *Pe uliţă răsună o colindă*. A efectuat turnee în: Austria, Belgia, Bulgaria, Franţa, Germania, Irak, Italia, Olanda, SUA. Alte albume *Electrecord*: *Neică de la Drăgăşani!* (1988), *Plecai pe deal, pe colnic, Puiule, de dor ce-ţi duc!*, *Trece vara, vine toamna*.

Note autobiografice.

STATE, Melania
(n. 22 VIII 1977, Piteşti, jud. Argeş).
Solistă de muzică populară.
A urmat cursurile Şcolii Populare de Artă din Piteşti, Specialitatea Pian, cu prof. Cornelia Voica*, şi vioară cu prof. Iulian Butaru. A debutat vocal în 1992, la 15 ani. Repertoriul – inspirat de bătrânii lăutari din zona Merişani, jud. Argeş, de renumitele interprete Măriuca Matache*, Maria Cornescu sau Ileana Ciuculete. Colaboratoare permanentă cu Ansamblul folcloric *Dorul* şi cu Orchestra *Doina Argeşului* din Piteşti.

Bibliografie: Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Edit. TIP – NASTE, 2007.

STĂNCESCU, Elena
(n. 27 IV 1937, com. Domneşti, jud. Argeş).
Dirijoare, interpretă de muzică populară şi profesoară.
A absolvit cursurile Şcolii Pedagogice din Câmpulung, județul Argeş (1955) şi cursurile Conservatorului *Ciprian Porumbescu* din Bucureşti, Secția Pedagogie (1965). A fost profesoară de muzică la Şcoala Generală din Stâlpeni, Argeş, începând din anul 1965 și până la pensionare. A participat cu elevii la diverse competiții. Membră fondatoare a Ansamblului folcloric *Carpaţi*, a Orchestrei *Brâulețul Muscelului* din Câmpulung și a Asociaţiei Folcloriştilor Argeşeni *Constantin Rădulescu-Codin* (1973). Începând din 1960, a realizat unele înregistrări la Radio şi Televiziunea Română. A cântat alături de Maria Lătărețu, Ioana Radu, Măriuca Matache. A efectuat turnee în: Ungaria, Polonia, Cehoslovacia și Germania. A dirijat formaţii de amatori în comunele Stâlpeni şi Bălileşti, jud. Argeş, zonă din care a cules creaţii populare. Elogiată în presa locală și centrală și premiată la competiții și festivaluri muzicale. Pentru întreaga activitatea pe tărâm cultural a primit titlurile de *Cetăţean de Onoare* al Comunei Stâlpeni (2006) şi de *Fiică a Argeşului* (2007).

Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi,* Goleşti, 2007.

STEPHĂNESCU, George M. (Stephan, Gheorghe)
(n. 13 XII 1843, Bucureşti – m. 25 IV 1925, Bucureşti).
Compozitor, dirijor, profesor.
Casa familiei de la Căpăţâneni-Arefu, Argeş, este casă memorială*.
Începe studiile muzicale din copilărie, la Bucureşti (1859-1864), cu Fr. Lorenz, E. Weineter şi Eduard Wachmann. A urmat cursurile Conservatorului de Muzică şi Declamațiune din București (1864-1867), cu Eduard Wachmann (armonie, pian), Conservatoire Impérial de Musique din Paris (1867-1871), cu Henri Reber (armonie, contrapunct), A. F. Marmonte (pian). A participat la războiul civil şi Comuna din Paris, alături de profesorul Fr. Auber (1870). A fost profesor (neplătit) de canto şi operă la Conservatorul din Bucureşti (1872-1911), dirijor şi compozitor la Teatrul Naţional, Bucureşti (1877-1890), fondator şi dirijor al trupelor Operei Române din Bucureşti (1885-1886), al *Companiei Lirice Române* din Bucureşti (1892-1893) şi al *Societăţii Lirice Române* (1902-1904). Membru al *Societăţii pentru Învăţătura Poporului Român* din Bucureşti, al *Societăţii Ateneul Român* din Bucureşti, membru de onoare al Societăţii *Carmen*, Bucureşti, al Cercului Artistic Muzical din Bucureşti, al Societăţii Compozitorilor Români. A deținut funcția de inspector general al învăţământului muzical național. A tradus în limba română librete de

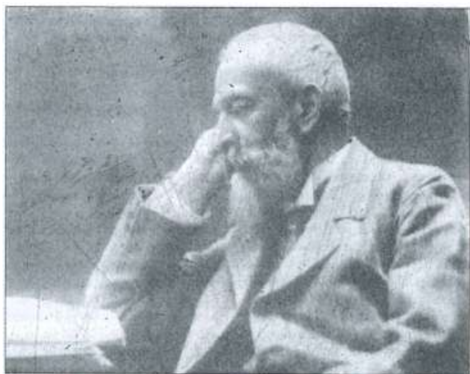
operă, operetă, lieduri şi romanţe. A fost autorul primei simfonii româneşti, *Simfonia în la minor* (1869) şi a creat prima şcoală românească de canto, de nivel internaţional.

George Stephănescu şi-a cheltuit întreaga avuţie, încercând în trei etape să fondeze Opera Română (1885, 1892, 1902). A creat la Conservator o clasă modernă de canto, pentru a ridica elemente autohtone, care să cânte în limba ţării. A promovat prima generaţie de cântăreţi de talie internaţională (Hariclea Darclée, Elena Teodorini, Grigore Gabrielescu, Dimitrie Popovici — Bayreuth, I. Băjenaru, Nuovina, Zina de Nori, D. Teodorescu — Basu, Litta, Giovanni Dimitrescu, Aurel Eliade, Constantin Bărcănescu etc.). A fost un muzician generos (în vacanţele de vară îşi aducea discipolii la casa din Căpăţâneni, jud. Argeş, pentru destindere şi pentru pregătirea rolurilor susţinute pe scenele străine; plătea din bani personali orchestra la producţiile de operă ale Conservatorului. Informaţii preluate din volumul lui Viorel Cosma *Muzicieni din România. Lexicon. Vol. VIII (P-S)*, Bucureşti, Edit. Muzicală, 2005.

A compus muzică de teatru: *Peste Dunăre* (1880), muzică de scenă la piesa lui Grigore Ventura, premiera la Bucureşti, 21 II 1880, Teatrul Naţional, *Căpitanul negru* (1880); *Fata de la Cozia*, muzică pentru piesa adaptată după Dimitrie Bolintineanu; *Electra*, după piesa



lui Sofocle; *Vampirul*, dramă fantastică; *Angelo*, muzică de scenă; *Petra* (1902), dramă lirică, libretul de Edgar Aslan; *Şaher-Maher*, revistă muzicală (manuscris, doar cupletele *Incendiaţilor*); *Hatmanul Drăgan*, muzică pentru piesa lui Fréderic Dame şi Ioan D. Mallov. Muzică vocal-simfonică: *Dalila* (1868); *Banu Mărăcine* (1910?), baladă, versuri: Vasile Alecsandri; *Imnul coroanei*, cor mixt şi orchestră, versuri: Vasile Alecsandri; *Imn jubiliar* (1906), cor bărbătesc; *Marşul Regimentului din Alba Iulia*, cor bărbătesc, versuri: Iosif Vulcan. Muzică simfonică: *Sentinela română* (1868), melodramă, versuri: Vasile Alecsandri; *Simfonia în La major* (1869); *Omagiu lui Haydn!*, orchestră de cameră; *Uvertura naţională* (1876);



În munţi (1888), horă pentru orchestră; *În crâng*, horă; *Între flori*, horă; *În alte timpuri* (1895), horă pentru orchestră; *Lacrămile*, piesă pentru orchestră; *Impresiuni plăcute*, vals; *Idilă* (1902), orchestră; *Drum bun!*, marş.

Muzică de cameră: *La violette*; *Marche triomphale*; *Sonata În La major pentru pian* (1883); *Scherzino pentru pian*; *Sonată pentru violoncel şi pian* (1863); *Octet în Sol major (1866)*; *Septet în Sol major* (1870?); *Concert pentru coarde, flaut şi pian*; *Cvartet de coarde în Fa major* (1870?); *Visul* (1872), pian; *Iasomia* (1875), horă pentru pian; *La munte* (1888), horă pentru pian; *Nori şi soare* (1891), pian; *Toamna*, horă pentru pian; *Primăvara*; *Vara*; *Dorul* (1893; *Sous le saule! Sub salcie*; *Idilă pentru vioară şi pian*; *Cântec fără vorbe* (1907), pian solo; *Pe gânduri* (1910), pian; *Poveste pentru violoncel şi pian* (1910); *Pe drum* (1910), pian: *Reverie*, pian; *Berceuse*, pian.

Muzică corală: *Cântările Sfintei Liturghii ale lui Ioan Gură de Aur (Do major)*, 1894; *Piese corale.* Colecţie de coruri pentru 3 şi 4 voci; *La o rândunică,* cor mixt; *Cântec ostăşesc*, cor mixt; *Hora*, cor mixt, versuri: Vasile Alecsandri; *Colecţiune de diferite coruri*; *Sus inima!*, cor mixt, versuri: George Coşbuc; *Piese corale* (cuprinde, printre altele: *Imnul Reginei*; *Imnul Prinčesei*; *Imnul coroanei*; *Fraţi români!*; *Bun soldat*; *Cântecul locului natal* ş.a.); *Imnul agrarienilor*; *12 Coruri pe* 2 *voci.* (în cuprins: *Rugăciunea către îngerul păzitor*; *Pasărea din cuib*; *La şcoală*; *Limba românească*; *Primăvara*; *Lucraţi şi vă rugaţi!*; *Copilul şi floarea*; *Colinda*; *Soldatul călăreţ*; *Mult departe*; *Rugăciunea de seară*). Muzică vocală (voce şi pian): *Canzonetta napolitana* (1867), versuri: Vasile Alecsandri; *Frumoasă copiliță* (1867), versuri: Vasile Alecsandri; *Fata de la Candili* (1867), versuri: Dimitrie Bolintineanu; *Cântec de leagăn,* versuri de Iulia Hasdeu; *Cântec eroic*, versuri: Iuliu Roşca; *Mândruliţă de la munte!*, versuri de Vasile Alecsandri (1951); *Lasă-ţi lumea ta uitată!*, versuri: Mihai Eminescu; *Cântec de fericire*, versuri: V. Alecsandri; *Şi dacă ramuri bat în geam*, *Somnoroase păsărele*, *Pe lângă plopii fără soţ*, *De ce nu-mi vii?*, versuri: Mihai Eminescu; *Mă-ntrebi/ Tu me demandes*, versuri de A. Stavri; *Spus-am codrului durerea*, op. 20, versuri populare; *În zadar gândesc la tine*, versuri: Vasile Alecsandri; *Rappelle-toi*, romanţă pe

versuri: Alfred de Musset; *De dorul ei*, versuri: Săveanu; *Înger dulce*, versuri de Stoenescu; *Fier enfant de la montagne*, versuri de V. Alecsandri; *Barcarola*, versuri: Radu Ionescu; *Visul sclavului* (1902), versuri: Vasile Conta; *Ce sfânt noroc!* (1910); *Mărturisiri* (1910), versuri de T. Demetrescu; *Despărţirea* (1911), versuri de B. Păltineanu; *În fericire* (1912), versuri de Alexandru Vlahuţă. Lucrări didactice: *Despre mecanismul vocal.*

Bibliografie: a) Articole lexicografice: Diaconovich, Cornel. *Enciclopedia românii.* Vol. 3. Sibiu, Edit. şi Tip. W. Krafft, 1904: Ivela, A. L. *Dicţionar muzical ilustrat.* Bucureşti, Edit. Librăriei Universala-Alcalay, [1927]; Peteancu. Alexandru C. *Minerva. Enciclopedie română.* Cluj, Edit. Enciclopediei Române Minerva, 1929; Predescu, Lucian. *Enciclopedia "Cugetarea"*, Bucureşti, Edit. Cugetarea, 1940; François, Michel şi colaboratorii. *Enciclopédie de la musique.* Vol. 3. Paris, Edit. Fasquelle, 1961; *Riemann Müsik Lexikon. Personenteil L-Z.* Vol. 2. Mainz, Edit. B. Schott's Söhne, 1961; Szabolczi, Bence şi Tóth, Aladár, *Zenei Lexikon.* Budapesta, Zenemükiado Vállalat, 1965; Cosma, Viorel. *Compozitori şi muzicologi români.* Mic lexicon. Bucureşti, Edit. Muzicală, 1965; Seeger, Horst. *Musiklexikon,* Vol. 2. Leipzig, VEB Deutscher Verlag für Müsik, 1966; Steinpress, B. C. şi lampolski, 1. M. *Entziklopediceski muzâkalnâi slovar.* Moscova, 1966; Garti, Guido M. şi Basso, Alberto. *La Musica.* Dizionario. Vol. 2. Torino, Unione Tipografico-Editrice, 1971; Cosma, V. *Muzicieni români.* Lexicon. Bucureşti, Editura Muzicală, 1970; Rizzoli-Ricordi. *Enciclopedia della Musica.* Vol. 5. Milano, Rizzoli Edit, 1974; *Riemann Müsik Lexikon. Ergänzungsband. Personenteil L-Z. (hisg. Carol Dahlhuus).* Mainz, Edit. B. Schott's Söhne, 1975; *Baker's Biographical Dictionary of Music.* Sixth Edition. Completely Revised by Nicolas Slonimsky. London, Collier Macrnillan Publisher, 1978; *Sohlmans Musiklexikon.* Vol. 5 (P-Z). Stockholm, Sohlmans Förlag, 1979; Sadie, Stanley. *The New Grave Dictionary of Music (Ind Musicians.* London, Edit. Macrnillan, 1980; Honegger şi Massenkeil. *Das Grosse Lexikon der Musik.* Vol. 6. Freiburg, Edit. Herder, 1981; Seeger, Horst. *Musik-lexikon. Personen A-Z.* Leipzig, VEB Deutscher Verlag für Musik, 1981; Basso, Alberto. *Dizionario Enciclopedica Universale della Musica e dei Musicisti.* Torino, Unione Tipografico-Editrice, 1985; Sava, Iosif şi Vartolomei, Luminiţa. *Mică enciclopedie muzicală.* Craiova, Edit. Aius, 1997; Avram, Mioara şi colaboratorii. *Dicţionarul Enciclopedic Ilustrat.* Chişinău, Edit. Cartier, 1999; Golea, Antoine şi Vignal, Marc. *Larousse. Dicţionar de mari muzicieni.* Traducere şi completări privind compozitorii români de Oltea Şerban-Pârvu. Bucureşti, Edit. Univers Enciclopedic, 2000; Trocan, L; Cârţu, E. *Enciclopedie de muzică universală. Memento pentru discofili (de la muzica barocă la cea contemporană)*, Edit. Enciclopedică. 2000.

b) **Articole biobibliografice:** *Notiţe musicale,* în: *Lyra Română,* Bucureşti, nr. 8, 24 1 1880; Scapin. *Courrier des théâtres,* în: *L'Indépendance Roumaine,* Bucureşti, nr. 758, 22 III 5 III 1880; T. I. *Cronica teatrală* în: *Lyra Română,* Bucureşti, nr. 18, 13 IV 1880; *Cronica,* în: *Doina,* Bucureşti, nr. 10, 25 III 1884; *Cronica,* în: *Doina,* Bucureşti, nr. 13, 15 IV 1884; *Cronica,* în: *Doina,* Bucureşti, nr. 19, 15 VI 1884; *Cronica,* în: *Doina,* Bucureşti, nr. 2S, 1 XI 1884; *Cronica,* în: *Doina,* Bucureşti, nr. 30, 1 XII 1884; *Teatrul Naţional din Bucureşti,* în: *Familia,* Oradea, nr. 45, 10 XI 1885; *Teatrul Naţional din Bucureşti,* în: *Familia,* Oradea, nr. 14. 6 IV 1886; *Viitoarea stagiune teatrală în Bucureşti,* în: *Familia,* Oradea, nr. 23, 7 VI 1887; *Jubileul Conservatorului*, în: *Rom. Mus.,*

Bucureşti, nr. 1, 1 III 1890; *Anuarul Conservatorului Naţional de Musică şi Declamaţiune din Bucureşti pe anul şcolar 1889-1890*. Bucureşti, Tip. Curţii Regale F. Göbl, 1891; Reporter. *Compania Lyrică Română*, în: *Adevărul*, Bucureşti, nr. 1263, 13 VIII 1892; *Informaţiuni. Opereta română*, în: *Adevărul*, Bucureşti, nr. 1298, 19 IX 1892; *Informaţii*, în: *Adevărul*, Bucureşti, nr. 1303, 24 IX 1892; *Informaţii*, în: *Adevărul*, Bucureşti, nr. 1309, 30 IX 1892; *Teatre şi concerte*, în: *Adevărul*, Bucureşti, nr. 1318, 9 X 1892; *Compania Lirică*, în. *Adevărul*, Bucureşti, nr. 133 1, 23 X 1892; *Teatrul Muzical*, în: *Adevărul*, Bucureşti, nr. 1366, 28 XI 1892; *Teatre şi concerte*, în: *Adevărul*, Bucureşti, nr. 1370, 2 XII 1892; *Informaţii*, în: *Adevărul*, Bucureşti, nr. 1378, 10 XII 1892; *Compania Lirică*, în: *Adevărul*, Bucureşti, nr. 1395, 29 XII 1892; *Compania Lirică. Retragerea colonelului Maican din asociaţie*, în: *Adevărul*, Bucureşti. 6, nr. 1406 şi 1407, I 1893; *Informaţii*, în: *Adevărul*, Bucureşti, nr. 1442, 19 II 1893; *Informaţii*, în: *Adevărul*, Bucureşti, nr. 1448, 25 II 1893; *Piese muzicale*, în: *Familia*, Oradea, nr. 43, 17 X 1893; *Piese muzicale*, în: *Familia*, Oradea, nr. 45, 7 XI 1893; *Una, alta*, în: *Rom, Mus.*, Bucureşti, nr. 13. 15 VI 1894; *Operete româneşti noue*, în: *Familia*, Oradea, nr. 26, 26 VI 1894; *O liturghie nouă*, în: *Familia*, Oradea, nr. 50, 12 XII 1893; *Opera şi Opereta Naţionalei*, în: *Adevărul*, Bucureşti, nr. 1905, 1 VII 1894; *Informaţii*, în: *Adevărul*, Bucureşti, nr. 1912, 8 VII 1894; *Informaţii*, în: *Adevărul*, Bucureşti, nr. 1914, 10 VII 1894; *Ştiri teatrele*, în: *Adevărul*, Bucureşti, nr. 1987, 27 IX 1894; *Sciri muzicale*. în: *Familia*, Oradea, nr. 42, 16 X 1894; *Teatrul Naţional din Bucureşti*, în: *Familia*, Oradea, nr. 42, 16 X 1894; Quidam. *Cronica teatrală. De-aş fi rege*, în: *Adevărul*, Bucureşti, nr. 2010, 21 X 1894; *Ştiri teatrale şi muzicale*, în: *Familia*, Oradea, nr. 43, 23 X 1894; *Sciri muzicale*, în: *Familia*, Oradea, nr. 45, 5 XI 1895; *"Mecanismul vocal"*, în: *Arta*, Iaşi, nr. 1, I 1896; *Una-alta*, în: *Rom. Mus.*, Bucureşti, nr. 18, 1 XI 1896; *Literatură şi arte. Opera română în Bucureşti*, în: *Familia*, Oradea, nr. 26, 29 VI 1897; Ollănescu, Dimitrie C. *Teatrul la Români*. Partea a II-a. Bucureşti, Edit. Institutului de Arte Grafice Carol Göbl, 1898; *Sciri scurte*, în: *Rom. Mus.*, Bucureşti, nr. 11 şi 12, 1 şi 15 VI 1899; *Musicalia*, în: *Rom. Mus.*, Bucureşti, nr. 15, 15 IX 1899; *Sciri scurte*, în: *Rom. Mus.*, Bucureşti, nr. 1, 1 I 1900; *Sciri scurte*, în: *Rom. Mus.*, Bucureşti, nr. 10,15 V 1900; *Sciri scurte*, în: *Rom. Mus.*, Bucureşti, nr. 16 şi 17, 1 şi 15 X 1900; Etha. *Trupa lirică română de la Teatrul Edison*, în: *Literatura şi Arta Română*, Iaşi, 6, 1902; [Anunţ], în: *Gaz. Art.*, Bucureşti, nr. 1, 27 X 1902; *Societatea lirică română. Programul. Deschiderea stagiunii.*, *Maria de Rohan*, în: *Rom. Mus.*, Bucureşti, nr. 18, 1 XI 1902; Movilă, Juarez. *Sforţări uriaşe*, în: *Gaz. Art.*, Bucureşti, nr. 2, 3 XI 1902; *Teatru şi muzici. Societatea lirică română*, în: *Familia*, Oradea, nr. 44, 3 XI 1902; *Informaţiuni*, în: *Gaz. Art.*, Bucureşti, nr. 3, 10 XI 1902; J. Movilă. *Compozitorii nostri. Maestrul George Stephănescu*, în: *Gaz. Art.*, Bucureşti, nr. 3, 10 XI 1902; *Serbarea de la Şcoala Negoescu*, în: *Gaz. Art.*, Bucureşti, nr. 10, 1 I 1903; Ţepeluş. *Examenele Conservatorului. Clasa de operă. Profesor G. Stephănescu*, în: *Gaz. Art.*, Bucureşti, nr. 25. 1 VI 1903; Don Rerni. *Examenele Conservatorului. Clasa de operă a Dlui G. Ştefănescu*, în: *Rom. Mus.*, Bucureşti, nr. 12, 14 VI 1903; *Sciri scurte*, în. *Rom. Mus.*, Bucureşti, nr. 12, 14 VI 1903; *Repertoriul şcolar al "României Musicale"*, în: *Rom. Mus.*, Bucureşti, nr. 15 şi 16, 15 IX şi 1 X 1903; E. D. F. *Examenul clasei de operă a Conservatorului*, în: *Adevărul*, Bucureşti, nr. 5327. 3 VI 1904; *Opera românii*, în: *Rom. Mus.*, Bucureşti, nr. 11 şi 12, 1 şi 15 VI 1904; Sted. *Examenul clasei de operă*, în: *Rom. Mus.*, Bucureşti, nr. 11 şi 12, 1 şi 15 VI 1904; Mărgăritescu, M.[ihail]. *Medalioane muzicale. Gheorghe Ştefănescu*, în: *Rev. Mus.*, Bucureşti, nr. 1, 1 X 1904; *Scrieri scurte*, în: *Revista Muzicală şi Teatrală*, Bucureşti, nr. 1, 1 X 1904; *Scrieri scurte*, în: *Rom. Mus.*, Bucureşti, nr. 19, 1 XI 1904; Nyrn. *Cronica*. în: *Revista Muzicală*

şi Teatrală, Bucureşti. nr. 5, 1 II 1905; *Premiile noastre,* în: *Revista Muzicală şi Teatrală,* Bucureşti, nr. 19, IV 1906; *Cronica dramaticei. Producţiunea clasei prof. George Stephănescu, de operă,* în: *Secolul,* Bucureşti, nr. 2064, 17 VI 1906; *De la Conservator,* în: *Tribuna Muzicală,* Bucureşti. nr. 15 IV 1909; Barbu Lăutarul. *Audiţiile G. Ştefănescu,* în: *Revista idealistă,* Bucureşti, nr. 12, XII 1910; Barbu Lăutarul. *Audiţiile maestrului G. Stephănescu,* în: *Minerva Literară,* Bucureşti, 2, nr. 60. 2 VI 1911; Mărgăritescu, Mihail. *Muzica din... Oedip-Rege compusă de dl. G. Stephănescu,* în: *Flacăra,* Bucureşti, nr. 10,19 XII 1915; Diac, G. Breazul, George. *George Stephănescu. Un mare nedreptăţit,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 1, 1921; Posluşnicu, Mihail Gr. *Istoria musicei la români* ... Bucureşti, Edit. Cartea Românească, 1928; Paulian, I. St. *La Căpăţâneni,* în: *Isvoraşul,* Bistriţa-Mehedinţi, nr. 6, 1930; Mohr, Faust M. *"Opereta" pretutindeni,* în: *Amintirile unui spectator.* Mişcarea teatrală în Bucureşti între 1899-1910. Bucureşti, Tip. şi Edit. Leopold Geller, 1937; Niţulescu, Petreş. *Muzica românească de azi.* Bucureşti, Tip. Marvan, 1940; *Din emisiunile muzicale ale săptămânii. Figuri de muzicieni români. George Stephănescu,* în: *Scânt. tin.* Bucureşti, nr. 1468, XII 1953; Agerpres. *100 ani de la naşterea compozitorului Gh. Ştefănescu,* în: *Scânt. tin.,* Bucureşti, nr. 1468, XII 1953; Cosma, Viorel. *Un mare luptător pentru fondarea unei culturi naţionale: George Stephănescu.* în: *Viaţa Militară,* Bucureşti, nr. 12, 1953; Breazul, George. *Învăţământul muzical în Ţara Românească.* La împlinirea a 90 de ani de la înfiinţarea Conservatorului de Muzică şi Declamaţiune din Bucureşti, în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 6-7-8 (Supliment), 1955; Cosma, Viorel. *Trei sferturi de veac de la înfiinţarea primei trupe de operă autohtonă permanentă,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 12, XII 1960; Cosma, Octavian Lazăr. *Opera românească.* 2 Vol. Bucureşti. Edit. Muzicală, 1962; *Conservatorul Ciprian Porumbescu. 1864-1964.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1964; Speranţia, Eugeniu. *Medalioane muzicale.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1966; Gabrieleseu, I. *Amintirea lui George Stephănescu,* în: *Rom. lit.,* Bucureşti, nr. 9, 5 XII 1968; Ionaşcu, George. 125 *de ani de la naşterea lui George Stephănescu,* în: *Rom. lit.,* Bucureşti, nr. 10, 12 XII 1968; Popovici, Doru. *Un ctitor al muzicii româneşti,* în: *Scânteia,* Bucureşti, nr. 7697. 5 II 1969; Weinberg, Isidor. *Momente şi figuri din trecutul muzicii româneşti.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1967; Cruceană, Ion. *Rememorări. George Stephănescu,* în: *Argeş,* Piteşti, 4, nr. 1, 1969; Codreanu, Petre. *La apariţia noului disc STM-ECE 0816. George Stephănescu. Prima simfonie românească. 1869,* în: *Discul,* Bucureşti, XII 1973; Cosma, V.. *Manuscrise muzicale româneşti în Biblioteca Conservatorului "Ciprian Porumbescu" din Bucureşti,* în: *Stud. muzicol.,* Bucureşti, nr. 5, 1975; Cosma, Octavian Lazăr. *Hronicul muzicii româneşti.* Vol. 3. Bucureşti, Edit. Muzicală, 1975; Berger, Wilhelm Georg. *Muzica simfonică modernă-contemporană. 1930-1950.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1976; Popescu, M. *Repertoriul general al creaţiei muzicale româneşti.* Buc. Edit Muzicală, 1979; Vasile, Vasile. *George Stephănescu,* în: *Cronica,* Iaşi, nr. 50 (828), 11 XII 1981; *Primul spectacol de operă în limba română al trupei lui George Stephănescu,* în: *Calendarul Editurii Politice,* Bucureşti, 1985.Franga, George. *Opera României în texte şi documente (833-1920).* Vol. 8. Bucureşti, Mss. Biblioteca UCMR, 1985; Munteanu, Ion. *Societatea Lirică Română,* în: *Trib. Rom.,* Bucureşti, nr. 325, I X 1986; Popescu, Mihai. *Repertoriul general al creaţiei româneşti.* Supliment. Bucureşti, Edit. Muzicală, 1987; Cosma, O. Lazăr. *Simfonicele Radiodifuziunii. 1928-1998.* Bucureşti, Edit. Casa Radio, 1999; Sârbu, Crina. *Gérard Stephanesco, despre spiritualitate şi dăruire ... Din filele de debut ale Operei Naţionale din Bucureşti,* în: *Rom. lib.,* Bucureşti, nr. 3539, 6 XI 2001; Cosma, Mihai. *Opera în România privită în context european.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 2001; Cosma,

Octavian Lazăr. *Hronicul Operei Române din Bucureşti. Vol. 1 (1885-1921).* Bucureşti, Edit. Muzicală, 2003; Cosma, O. Lazăr. *Universitatea Naţională de Muzică din Bucureşti.* Privire istorică. Bucureşti, Edit. Universităţii Naţionale de Muzică, 2004; Cosma, Octavian Lazăr. *Universitatea Naţională de Muzică din Bucureşti la 140 de ani.* (1864-1904). Bucureşti, Ed. Universităţii Naţionale de Muzică, 2004.

STOIAN, Petre I.
(n. 5 X 1923, com. Puntea de Greci, jud. Dâmboviţa – m. 17 II 1983, Piteşti, jud. Argeş).
Muzician, profesor.
Stabilit în Piteşti după 1950.
Primul director al Şcolii de Muzică, Piteşti (1957-1964). S-a preocupat de organizarea şi dotarea şcolii cu materiale didactice şi instrumente, dar a asigurat şi predarea orelor de teorie şi solfegiu. Mentor şi formator de talente, a obţinut rezultate deosebite cu elevii.

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2007.

STOIAN, Vochița I.
(n. 15 V 1936, com. Dâmbovicioara, jud. Muscel, azi Argeş – m. 17 V 2012, Dâmbovicioara, jud. Argeş).
Rapsod popular, autodidact.
Din copilărie a învățat cântecele mamei sale, Sava Tuică și îndrumată de învăţătorul Ion Beldugam a interpretat cântece populare şi romanţe pe versuri de Octavian Goga. Și-a definitivat studiile gimnaziale (1972-1975).



În 1954, a fost remarcată de Ghizela Sulițeanu și Paula Carp de la Institutul de Folclor din București. Începând cu 1956, a realizat peste 200 de înregistrări în Fonoteca de Aur a Institutului de Etnografie şi Folclor *Constantin Brăiloiu* din Bucureşti şi în Fonoteca Muzicală a Radiodifuziunii Române. A participat la mari spectacole televizate: *Atlas folcloric argeşean*; *Dialog la distanţă*, unde a obţinut locul I (1965-1967). Între 1967 și 1985, a participat cu un repertoriu original la concursurile şi festivalurile naţionale de creaţie şi interpretare, unde a câştigat titlurile de laureat. Repertoriul său cuprindea 41 de doine, 97 de cântece de dor și dragoste și peste 50

de creații proprii. Din repertoriul înregistrat și transcris în Fonoteca Muzicală a Radiodifuziunii Române: *Trandafir dupe răzor* (1956), *Banii nu să ia așa...*, *Cuculeț de la pădure!* și *Pădure, dragă pădure!* (1957), *Eu sunt fata Banului* și *Gheorghe, când ne iubeam noi!* (1958), *Cântec "Ca la leagăn"* (1973). Piese din creaţia personală: *Am învăţat a cânta*, *Măicuţa, când m-a făcut*, *Băiatul mamii cel mic!*, *Foaie verde de brădui*, *Când aud cucul cântând*, *Balada Ilincuţei*, *Când oi pleca eu din lume*, *Brusturet ce curgi la vale!*, *Foaie verde ca bujoru*, *La cerdacul Stanciului*, *Verde mărgărit*, *Sărăcuț copil străin!*, *Drăguță Sfântă Maria!*, *Codrule bătut de ploi!*, *Trec anii şi se strecoară.* Album: *Vochița Stoian, Privighetoarea Muscelului*, acompaniată de Mariana Dobrin (fiica), Virgil Iordache (vioară), Gigi Muscalu (țambal) și Ionel Feraru (contrabas), sub redacția lui Gheorghe Gomoiu* (2004). Pentru activitatea artistică, a primit titlul de *Fiică a Argeșului* (2011).

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Vochita Stoian – privighetoarea Dâmbovicioarei.* Piteşti, Edit. Paralela 45, 1999; *Arc peste timp – Centrul Creaţiei Populare Argeş la semicentenar 1956 – 2006.* Piteşti, Edit. Paralela 45, 2006; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, 2011.



ŞCOALA DE CÂNTĂREŢI DIN CÂMPULUNG, ARGEŞ (1825).

În 1825, la 1 septembrie, domnul Ţării Româneşti, Grigore Dimitrie Ghica, a semnat un document prin care s-au înfiinţat, din ordinul său, în reşedinţele de judeţ, şcoli pentru cântăreţii bisericeşti, şcoli cu predare în limba română, cu câte doi dascăli, unul pentru limba română, altul pentru cântările bisericeşti. Tot atunci, a apărut primul document metodic în limba română, tipărit şi semnat de Macarie Ieromonahul. La Câmpulung Muscel, Constantin Ion a confirmat „aşezarea" şcolii la 10 XI 1825. După anul 1830, dascălul Nicolae Pandele l-a înlocuit la conducere pe Constantin Ion. S-au succedat la catedra de psaltichie următorii dascăli: Gheorghe Căciulă, Nicolae Măgureanu, A. Toma, Toma Ganea.

Bibliografie: Urechia, V. A. *Istoria şcoalelor de la 1880-1864.* Bucureşti,1892; Ionescu, C. Gheorghe. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic.* Edit. Sagittarius, 2003; *Dicţionar de muzică bisericească românească,* Bucureşti, Edit. *Basilica*, 2013.

ŞCOALA DE CÂNTĂREŢI DIN CURTEA DE ARGEŞ (1910-1948).

În 1910, compozitorul şi protopsaltul Ioan M. Zmeu*, Vasile Predeanu şi M. Chiriţă* au cerut înfiinţarea unei şcoli de psaltichie pe lângă reşedinţa episcopală şi, la 24 iulie 1910, au primit aprobarea. Au fost puse la dispoziţie casele improprii ale bisericii Flămânzeşti. În 1915, Episcopul Calist Ialomiţeanul a început construirea unui local propriu, pe terenul bisericii. În acest local au funcţionat o *Şcoală pregătitoare de preoţi şi învăţători* şi *Orfelinatul Episcopul Calist*, pentru copiii orfani de război (1919-1920). Episcopul N. Duma a redimensionat clădirea. La 15 septembrie 1932 s-a inaugurat şcoala şi a primit numele *Nichita Duma.* Durata cursurilor era de patru ani, iar din programă lipseau limbile străine. Profesorii de muzică psaltică: Ioan M. Zmeu (1910-1920), preot şi director al şcolii, Constantin D. Şendreanu (1828-1931), Gheorghe Ghiordunescu (1928-1932), diaconul Nicolae I. Oprea (1928-1943), Chiril Popescu – prof. (1932-1942) şi director (1939-1942). Profesori de muzică vocală: Mihail Chiriţă* (1910-1919), preotul Ioan Marinescu (1928-1930), diaconul D. Gligăneanu (începând cu 1930). Din 1932, şcoala a avut o bibliotecă formată din donaţia de 150 de cărţi a episcopului Nichita şi prin taxa anuală (50 de lei) a fiecărui elev. Între 1910 şi 1921, au absolvit 82 de elevi, între 1928 şi 1933, 129 de elevi,

iar între 1934 și 1935, doar 79 de elevi. Din motive politice, școala și-a încheiat activitatea în 1948.

Bibliografie: Ionescu, C. Gheorghe. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic.* Edit. Sagittarius, 2003; Isăroiu, Ion, *Cultura muzicală românească de tradiţie bizantină în Argeş, sec. XIX-XX*, Piteşti, Edit. Universităţii, 2004; *** *Dicţionar de muzică bisericească românească*, Bucureşti, Edit *Basilica*, 2013.

ŞCOALA DE CÂNTĂREŢI DIN PITEŞTI (1897-1928).

Episcopul Gherasim Timuş, cu ordinul nr. 781/29 IX 1897, a aprobat începerea cursurilor Şcolii de Cântăreţi de la Piteşti. La 14 XI 1905, s-a inaugurat noul local al şcolii, construit de Societatea clerului *Frăţia.* Din 30 VI 1898 s-a predat *muzica vocală* (liniară), iar din 1907 s-a înfiinţat o catedră pentru *Cântările bisericeşti mari.* Profesori: pr. Radu Budescu – muzică psaltică (1918-1922) şi director al şcolii (1925-1926), Dumitru Lascăr – profesor de religie şi director (1898-1905), diaconul Teodor Băjenaru, muzică liniară (1898), pr. Ion Panţurescu, director şi profesor de muzică vocală şi religie (1906-1922), pr. Ioan T. Nicolescu – director (1926-1928), Ioan I. Iliescu – profesor de muzică bisericească (1921-1922) şi secretar (1923-1928), Gheorghe I. Ghiordunescu – profesor de muzică bisericească (1926-1928), Grigore Mircescu – profesor de muzică vocală (1925-1928), Gh. Săvulescu – profesor de muzică vocală (1921-1924) şi muzică bisericească în 1902. Şcoala s-a desfiinţat în 1912, dar s-a reînfiinţat în 1918, sub conducerea Societăţii preoţeşti *Frăţia.* A funcţionat până în 1928, când s-a strămutat la Curtea de Argeş. Între 1899 și 1928, au absolvit 515 elevi, majoritatea din jud. Argeș.

Bibliografie: Urechia, V. A. *Istoria şcoalelor de la 1880-1864.* Bucureşti, 1892; Ionescu, C. Gheorghe. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic.* Edit. Sagittarius, 2003; Isăroiu, Ion, *Cultura muzicală românească de tradiţie bizantină în Argeş, sec. XIX-XX*, Piteşti, Edit. Universităţii, 2004.

ŞCOALA DE MUZICĂ *GHEORGHE GOMOIU* DIN CĂLINEȘTI (1 XI 2017).

Instituție particulară, gratuită, de educație muzicală, destinată copiilor fără posibilități materiale din zona Călinești, județul Argeș. Inițiativa profesorului Gheorghe Gomoiu* și a lui Sorin Gomoiu, fiul maestrului, la data de 22 VII 2016. Amenajarea clădirii a început în luna mai 2017, pe proprietatea personală din comuna Călinești, fosta moșie a întemeietorului de *școală slobodă, obștească,* Dinicu Golescu. La 1 octombrie 2017, au început cursurile, cu 100 de copii, care au optat pentru vioară, pian, orgă, chitară, canto și nai. Director, Sebastian David, un tânăr talent, descoperit de Gheorghe Gomoiu. Profesorii, tineri voluntari. Cheltuielile

de întreținere au fost suportate de Sorin Gomoiu, iar instrumentele și materialele didactice, asigurate din donații.

Note: Sorin Gomoiu.

ŞCOALA POPULARĂ DE ARTE ŞI MESERII DIN PITEŞTI (1958 ~).
Instituţie de cultură cu rolul de a conserva şi transmite valorile morale şi artistice, de a forma şi îndruma noi talente, de vârste și meserii diferite. A început activitatea în anul şcolar 1958/1959, cu şase secţii (vioară, canto, chitară, coregrafie, actorie, arte plastice) şi şase filiale în fosta regiune Argeş. Directori: Mihail Ghiţescu (1958-1959), Mircea Ştefănescu (1959-1962), Dumitru Croitoru* (1962-1963), Ion Grecu (1963-1983), Costin Alexandrescu (1983-1989), Cornelia Voica*, director adjunct (1983-1989), Vasile Rizeanu (1990-2009). Activităţi cu profil muzical: cor, orchestră de muzică cultă, orchestră de muzică uşoară, grup vocal, taraf de copii, dans popular, dans modern şi dans de societate, pian, cu profesorii: Eliza Gheorghiu*, Gabriela Iuga, Alexandru Stark, Florica Ciotea*, acordeon, cu prof. Mihai Butaru*, Ivan Valeriu, Ion Drabian; percuţie: Florian Drăghici, corzi, cu prof. Wilhelm Brucker*, I. Pârvulescu, Felicia Butaru*, Iulian Butaru*. Instituție organizatoare şi participantă la concursuri, festivaluri, expoziţii și stagiuni de operetă şi artă dramatică românească.

Bibliografie: Şcoala Populară de Artă Piteşti. *Preludii*, revistele nr. 1, 2, Tipografia „Argeş", 1980; Pendiuc, Gabriela. *Şcoala Populară de Arte şi Meserii Piteşti – speranţe şi certitudini.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2012.

ŞCOALA SLOBODĂ OBŞTEASCĂ DIN GOLEŞTI (1826-1830).
La *Şcoala Slobodă Obştească*, înfiinţată de Dinicu Golescu, la conacul lui şi pe cheltuiala lui, la 1826, unde aveau acces copiii din toate păturile sociale, pe lângă alte materii, s-a predat și muzica. Se cunoaşte şi înfiinţarea unei formaţii instrumentale compuse din 12 membri (doi scripcari, doi flautişti, doi clarinetişti, un oboist, un piccolist, doi trompetişti, un toboşar, un timpanist). Această formaţie va fi nucleul primei muzici militare a Ţării Românești, înfiinţate la Craiova, în 1830, unde prim-clarinetist şi subcapelmaistru a fost lăutarul Dinică, din Golești.

Bibliografie: Cosma, Viorel. *George Fotino (1858-1964)*, Bucureşti, Edit. Militară, 1958; Sîlea, Marin. *Istoria muzicilor militare*. Bucureşti, Edit. Militară, 2006.

ŞERBAN, Gheorghe Gh. (zis Pârlici) (n. 5 VIII 1925, com. Drăghici, jud. Argeş – m. 13 IX 1978, Câmpulung, Argeş).
Lăutar, autodidact.
A învăţat vioara de la Nicolae Murgilă şi trombonul de la Constantin Murgilă, tatăl lui Nicolae, cu care a cântat la nunți și hore prin satele de pe văile

Târgului și Doamnei. A cântat şi la acordeon, ca angajat al Casei de Cultură din Câmpululng, jud. Argeş (1960-1978). A participat la spectacole şi concursuri folclorice, alături de tarafurile vestiților lăutari din zona Muscelului: Lipan, Ică şi Murgilă. După anii '60, din dorința de a executa cât mai corect piesele muzicale, a cântat după partitură. Executa cu ușurință valsurile, tangourile și romanțele la modă. Din repertoriu: *Breaza lui Matache*, *Sârba de la Merișani*, *Hora la două*, *Sârbă gorjenească*, *Hora lui Cantică*, *Ce-am auzit eu aseară?*, *Prin poiana bradului*, *Traiul de la Câmpulung*, *Brâulețul ca-n Muscel*, *Când eram la Câmpulung*, *Aseară vântul bătea*, *La mândruța sub cerdac*, *Trenule, mașină mică!*, *Cine iubește și lasă*, *Ciuleandra*, *Spune, spune pui de corb!*, *Cine are fată mare*, *Zaraza*, *Anicuța neichii, dragă!*

ŞERBAN, Gheorghe Gh.
(n. 7 V 1948, satul Rudeni, com. Şuici, jud. Argeş).
Dirijor, profesor, preot.
A urmat cursurile Seminarului Teologic din Craiova (1967), cu prof. Ioan Puşoiu, Institutului Teologic din Bucureşti (1971), cu: Nicolae Lungu (muzica psaltică şi liniară), C. Drăguşin şi Nicu Moldoveanu. A fost pedagog la Seminarul Teologic Special, Curtea de Argeş (1971-1972), diacon, preot şi profesor de Liturgică şi Omiletică în cadrul seminarului. După desfiinţarea instituției, în 1977, a fost numit preot în localitatea Cerbureni, jud. Argeş, şi secretar al Protoieriei Curtea de Argeş. Între 1990 şi 1992 a funcţionat ca profesor de muzică psaltică la Seminarul Teologic din localitatea Turnu Măgurele, Teleorman; profesor titular la Seminarul Teologic din Piteşti (1992-1993) şi profesor titular la Seminarul Teologic din Curtea de Argeş (1993-2000).

Bibliografie: *Dicţionar de muzică bisericească românească*. Bucureşti, Edit. Basilica, 2013.

ŞERBĂNESCU, Nicolae (zis Kociu)
[n. 1800? – m. 1878?, Câmpulung, jud. Muscel].
Psalt, dirijor şi profesor.
A fost cadru didactic la Câmpulung, (1839), la Şcoala *Ionaşcu* din Slatina, jud. Olt (1839-1854) şi, între 1854 și 1878, s-a întors să predea psaltichie la Câmpulung.

Bibliografie: Stanciu, Alexandru Chirilă. *Despre Şcoala de cântăreţi bisericeşti din Slatina*. 1990; Ionescu, C. Gheorghe. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic*. Sagittarius, 2003.

ŞERBĂNOIU, Margareta N.
(n. 7 II 1942, com. Ţiţeşti, jud. Muscel).
Dirijoare, profesoară.
Absolventă a Liceului Nr. 3 din Piteşti (1961) și a Conservatorului *Ciprian Porumbescu* din Bucureşti (1965). *Doctor în muzicologie* din 2007. Profesoară de muzică la Liceul Nr. 2 de Fete, actualmente Colegiul Naţional *Zinca Golescu* din Piteşti (1965-2005).



Membră a asociaţiilor corale: *Acorjoi*, Lyon, Franţa şi *Europa Kantat*, Singen, Germania. Iniţiază şi conduce *Corala Sânziana* a Colegiului Naţional *Zinca Golescu* din Piteşti. Participări la spectacole, festivaluri și concursuri corale naţionale şi internaţionale: *D. G. Kiriac* (1986), *Gheorghe Dima*, Braşov (1986-1989), *Chateau-Salins*, Franţa (1993), Singen, Germania (1996), Balaton, Ungaria (1996-2006), Preveza, Grecia (1999, 2001), Varna, Bulgaria (1999). Lucrări publicate: *George Enescu, personalitate prestigioasă a muzicii româneşti* (1996), *Luceafărul a fost cinstit prin muzică*, Chişinău, 2000, *Folclorul muzical argeşean în contextul culturii populare româneşti* (2007). Pentru intensa activitate pedagogică și culturală a primit *Diplomă de Excelenţă* (2007) și titlul de *Fiică a Argeşului* (2011).

Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, Goleşti, 2011.

ŞETRARU, Nicolae N.
(n. 4 V 1907, com. Dobreşti, jud. Argeş – m. 6 III 2001, com. Dobreşti, Argeş). Dirijor, profesor.

Absolvent al Şcolii Normale *Alexandru Odobescu*, Piteşti (1923-1927). A fost învăţător în Larga, com. Suciu de Sus, Maramureş (1927-1928), a revenit în Argeș, la școala Fureşti (1929-1930) și la cea din Dobreşti, Argeş (1930-1959). A absolvit cursurile Facultății de Ştiinţele Naturii, Geografie şi Chimie și ale Institutului Pedagogic de trei ani, fără frecvenţă, Bucureşti (1959) și a fost profesor până la pensionare (1968). A înființat Societatea Corală *Vraja* (7 V 1935). A condus viaţa muzicală locală timp de 25 de ani.



S-a retras de la conducerea corului în 1960, dar a continuat să cânte în formația înființată de el. A participat la diverse concursuri şi festivaluri de muzică din țară și a obținut premii.

Bibliografie: Dinu, Ion M. *Figuri de dascăli argeşeni*. vol. II. Piteşti, Edit. Paralela 45, 2001; Cristocea, Spiridon I. *Dobrești, județul Argeş 100 de ani de activitate corală 1902-2002*, Piteşti, Edit. Paralela 45, 2002.

ŞIPOTEANU, Ileana Sp.
(n. 22 VII 1967, com. Rucăr, jud. Argeş).
Interpretă de muzică uşoară.
Absolventă a Liceului Industrial din Rucăr (1985), a Şcolii Populare de Artă din Piteşti, Secţia Canto (1985), cu prof. Cornelia Voica* şi a Facultăţii de Teatru, Universitatea *Hyperion* (1996). Solistă la Teatrul *Al. Davila* din Piteşti (1985-1990), iar din 1992, solistă a Teatrului *Fantasio*, Constanţa, unde a participat la spectacole de revistă: *Gina comunista*, *Îndrăgostiţii din Ancona*, *Opera de trei....păzeşte!*, *Ora de Muzică*, *Pro şi contra Silicon!*, *Sus ai noştri, jos ai voştri!* În 1986, s-a lansat în televiziune, cu melodia *Nu e greu*, compozitor: Dumitru Lupu*, pe versurile poetului Eugen Dumitru. Tot în 1986 a debutat pe scena Festivalului de Muzică Uşoară de la Mamaia, cu piesele: *Când amintirile le retrăiești*, de Vasile V. Vasilache și *Nu sunt vorbe, câteodată*, de Dumitru Lupu.



A avut numeroase apariții în concerte și spectacole de revistă ale teatrelor muzicale *Constantin Tănase* din Bucureşti, *Nae Leonard* din Galați, *Majestic* din Ploiești. În emisiuni radio sau televizate și în diferite spectacole a interpretat piesele compozitorilor: Dumitru Lupu, Gheorghe Marian, Virgil Popescu, Dan Beizadea, Dan Stoian, Aurel Manolache și ale textierilor: Mala Bărbulescu, Florin Pretorian, Carmen Aldea Vlad, Aurel Storin. A fost consilier artistic la Festivalul *Mamaia Copiilor* (2001-2005). Din anul 2000, a făcut parte din juriile diverselor festivaluri de muzică ușoară românească pentru copii și a participat la festivaluri internaționale alături de copiii de la Asociația *Rom Film*.

A efectuat turnee în: Turcia (1991), Italia (1993), Germania (1999), Serbia (2001), Franța (2003). A fost distribuită în filmele: *Singuri de revelion*, regia Liviu Pojoni (2004), *Mulineta roșie* (2005), *Peștele verde*, regia Dumitru Cucu (2007), *Trupa de show* (2008), *Dramaticus* (2009), *Iubire elenă*, regia Geo Saizescu (2010), *Tabăra lui Dorobel*, regia Dumitru Cucu (2011). Discografie: *Ileana Șipoteanu – Ce mult te-am iubit...*, disc *Electrecord* (1988); *Ileana Șipoteanu*, CD (1990), cu melodiile: *Ca o dimineață-n zori*, *Vino la fereastră!*, *Între Sud și Nord*, *Visul din copilărie*, *Tu și Eu*, *Ai venit prea târziu!*, versuri: Ileana Șipoteanu, *Să-mi dai o aripă să zbor!*, *Bună seara, fericire!*, *Cine mi-a luat iubirea?*, *Ce mult te-am iubit...*, versuri: Ileana Șipoteanu; CD, *Cântece creştine* (1992), *Ce mult te-am iubit...* (1996), *S-o luăm de la-nceput!* (1997); *Iubire trădată* (2000), *Cântece de iarnă* (2003), *Refrene de iubire* (2004); *Refrene de iubire*, CD, (2008), cu: *Vino să dansezi cu mine!* și *Iubire trădată*, versuri: Ileana Șipoteanu; *The best of Dumitru Lupu* (2009); *Romantica femeie*, CD (2015), cu piesele: *Te iubesc, dar nu mă meriți!*, *Am trup de ceață*, versuri: Ileana Șipoteanu, *Romantica femeie*, *O seară la Constanța*, *Nu voi mai suferi!*, *Dă-mi o sărutare!*. A câştigat numeroase premii în festivaluri şi concursuri naţionale, printre care: Premiul Presei la Concursul Internațional *Lira de aur*, Bratislava (1988), Premiul *Doina Badea*, la Festivalul Teatrelor de

Revistă, edițiile 1992, 1993, 1994; Trofeul *Mamaia —50*, la aniversarea unei jumătăți de veac de la înființarea festivalului. În 2007, i s-a acordat titlul de *Fiică a Argeşului.*

Bibliografie: Caraman-Fotea, Daniela *Meridianele Cântecului*. Editura Muzicală, Bucureşti, 1989; Badea, Jean. *Fantasio 40 – Monografie*. Editura *Leda*, Constanța, 1998; Caraman-Fotea, Daniela, Titus Andrei. *Alternative pop-dance*. Editura Muzicală, Bucureşti, 2003; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi,* Goleşti, 2007; Mocanu, Virgil. *Simple dialoguri*, Editura Dobrogea, 2011; Vintilă, Viorel. *Românaş la San Francisco – Eseuri, comentarii şi interviuri.* Edit. *Anamarol*, 2011; Revista *Piatra Craiului*, Nr. 2, 2011; Pendiuc, Gabriela. *Şcoala Populară de Arte şi Meserii Piteşti – speranţe şi certitudini.* Piteşti, Editura Tiparg, 2012.

ȘTEFAN, Raluca-Ioana I. /von STADEN

(n. 16 VII 1969, Câmpulung, jud. Argeș).



Pianistă și cercetător științific (chimie). A început studiul pianului la Școala de Muzică și Arte Plastice din Câmpulung, Argeș (1975), cu Jeanina Ionescu. A participat la Concursul de Interpretare *Lira de Aur* de la Suceava (1979, 1981, 1982). Premiul al III-lea și Medalie de Bronz la faza națională a Festivalului *Cântarea României* (1985). A absolvit cursurile Liceului *Dinicu Golescu* din Câmpulung, Argeș (1987), cursurile Facultății de Chimie a Universității București (1992) și ale Universității Naționale de Muzică din București, Facultatea de Compoziție, Muzicologie și Pedagogie Muzicală, Secția Pian, cu Georgeta Ștefănescu Barnea, Dan Dediu și Remus Manoleanu (1996). Masterat în compoziție muzicală (1997). A concertat în țară și în străinătate: San Francisco, Linz (2012) și în centre culturale din Africa de Sud, la Pretoria și Johannesburg, alături de Camelia Onea (1999), Cristina Anghelescu (2011) și Orchestra *Nota Brevis* din București. Creații muzicale: *Valurile Mării Negre*, piesă pentru pian (1977), *Poveste*, pentru voce și pian, versuri: Valeria Mihai Ștefan, mama compozitoarei (1983), *Suită pentru pian*: I Contraste-Andante, II Roata-Allegro, III Meditație-Lento, IV Toaca-Vivace (1993), *De ce…*, lied, versuri: Valeria Mihai

Ștefan (1994), *Piesa pentru flaut și vioară* (1994), *Azi la munte…* – piesă pentru cor (trei voci), versuri: Valeria Mihai Ștefan (1995), *Un gândac aristocrat* – piesă pentru cor (trei voci), versuri: Valeria Mihai Ștefan (1994), *La tempete* – piesă pentru cor de femei (1995), *Studiu pentru pian* (1996), *După melci* – oratoriu pentru soliști, cor și orchestră, versuri: Ion Barbu (1997). Între 1992 și 1997, preparator, asistent la Facultatea de Chimie a Universității București, la Catedra de Chimie Analitică. *Doctor în chimie* (1997). Între 1998 și 2001, a fost bursiera Universității din Pretoria, Africa de Sud, iar între anul 2002 și anul 2008, senior-lector și conferențiar la aceeași instituție. În prezent este cercetător în cadrul Institutului Național de Cercetare pentru Electrochimie și Materie (I.N.C.E.M.) din Timișoara (2010~). A obținut premii pentru activitatea muzicală, dar și pentru cea științifică. În anul 2010, la *Salonul Internațional de Invenții de la Geneva*, a primit *Medalia de Aur* pentru realizarea dispozitivului de depistare a cancerului. Pentru activitatea depusă în educație, a obținut premiul oferit de Fundația *Dinu Patriciu*. În anul 2013, a fost distinsă cu titlul de *Cetățean de Onoare* al orașului Câmpulung și cel de *Fiică a Argeșului*.

Bibliografie: Raluca-Ioana Ștefan van Staden, Jacobus Frederick van Staden. New Tool for Screening of Whole Blood for Early Detection of Breast Cancer Antigen (CA153). *Journal of Modern Medicinal Chemistry*, 2013.

T



TĂNASE, Emil
(n. 1 X 1930, Videle, jud. Teleorman – m. 1 XII 2004, Piteşti, jud. Argeş).
Dirijor, violonist.
Stabilit în Piteşti din 1952.
Ucenicul lăutarului teleormănean Florică Nicolae. La Şcoala Populară de Artă, Pitești a luat lecţii de muzică de la Wilhelm Brucker*. A devenit dirijorul orchestrelor de muzică populară: *Doina Argeşului*, *Plaiuri argeşene* şi al Ansamblului de cântece şi dansuri populare *Chindia* al Combinatului Petrochimic din Piteşti (1965-1994). A participat şi a obținut locuri fruntaşe la competiţii și festivaluri: Chişinău şi Moscova, în anul 1966, Festivalul Internaţional de Folclor *Valea Loarei* – Franţa (1977), Festivalul Naţional *Cântarea României*, ediția din 1977, festivalurile folclorice din Israel (1982), Kavala, Grecia (1985), Komotini, Grecia (1993). În Fonoteca de Aur a Institutului de Etnografie și Folclor *Constantin Brăiloiu* din Bucureşti a realizat peste 17 înregistrări valoroase. Din repertoriu: *Cântec de nuntă*, *Cântecul cucului*, *Brâul pe şase din Muscel*, *Brâul pe şase al lui Ion Matache*, *Sârba de la Corbeni*, *Ungurica lui Ion Matache*, *Joiana*, *Cârjeneasca*, *Sârba de la Lereşti*, *Breaza pe şase a lui Ion Matache*, *Sus la munte, la Muscel*, *Sârba lui Ion Matache*, *Mânioasa*, *Cântec de dragoste*, *Se ceartă cucul cu corbul*, *Cântec de dragoste*, *Orjencuţa*. Împreună cu soliştii vocali, instrumentişti şi cu Orchestra *Doina Argeşului*, a înregistrat peste 100 de piese în Fonoteca de Aur a României. Din anul 1974, a fost membru al Asociaţiei de Teatru și Muzică (ATM).

Note biografice: Sorin Mazilescu.

TĂNASE / SANDU/, Gina C.
(n. 10 X 1981, Braşov).
Profesoară, instrumentistă (nai).
Familie tradiţională din Argeş.
Absolventă a Liceului de Artă *Dinu Lipatti*, Bucureşti (2000), a Universităţii Naţionale de Muzică din Bucureşti, Facultatea de Interpretare Muzicală,



Secția Nai (2006), clasa Gheorghe Zamfir și Dalila Cernătescu. A fost solistă în Ansamblul folcloric *Crai Nou* din Brașov și în Ansamblul de copii și tineret *Țara Bârsei* (1995), iar în anul 1997 a evoluat pe scenă, alături de Ansamblul folcloric *Pandelașul* din Brăila. Profesor la Liceul de Artă *Dinu Lipatti* din Pitești (2004~). Din 2007 a activat în Orchestra *Dorul* din Pitești, a participat la spectacole și festivaluri și a efectuat turnee în Spania (2007, 2008, 2010), Italia (2009), iar din 2008 a cântat și în Orchestra *Doina Argeșului*, cu care a susținut peste 150 de spectacole în județul Argeș. A efectuat turnee cu Ansamblul *Plaiuri muscelene* în Serbia (2008-2009), cu Orchestra *Magic*, în SUA (2003) și în Italia (2007). Lector, la Universitatea de Stat din Pitești, profesor la Liceul de Artă *Dinu Lipatti*, Pitești, și inspector școlar de specialitate la Inspectoratul Școlar Argeș (2012). *Doctor în muzicologie*, teza: *Transcripții pentru nai din muzica Barocului* (2013). Timp de 6 ani a avut ca profesor pe unul dintre cei mai buni naiști din lume, Gheorghe Zamfir, alături de care a concertat în celebra Carnegie Hall din New York (2003). A susținut concerte solo și, alături de Mădălin Sandu, la Filarmonica din Pitești. A făcut parte din juriile unor concursuri de gen, a susținut concerte și audiții muzicale. Apariții în presă și la televiziunea națională. Din repertoriu: *Concert în fa major*, de A. Corelli, *Concert în re major*, de J. B. Loeillet, *Concert în re minor*, de A. Marcello, *Concert în sol major*, *Dublu concert în do major*, de Antonio Vivaldi, *Suită de Ardeal*, aranjament pentru nai și orchestră, de M. Sandu, *Suita Moldova*, aranjament pentru nai și orchestră de Mădălin Sandu, *Scenă pastorală*, de P. Elinescu, *Lonely Shepherd*, de J. Last, *This is my Song*, de Charlie Chaplin. A obținut premii personale, dar și cu elevii săi. În 2015, a fost distinsă cu Ordinul Creștin-Ortodox *Sfânta Muceniță Filofteia*, al Arhiepiscopiei Argeșului și Muscelului. În anul 2016, a publicat *Transcripțiuni pentru nai și muzica Barocului*.

Note autobiografice.

TEODOREANU, Toma T.
(n. 15 I 1954, Piteşti, jud. Argeş – m. 4 XI 2015, Pitești, jud. Argeș).
Instrumentist (trompetă).
Absolvent al Liceului de Muzică şi Arte Plastice, Piteşti (1973), clasa prof. Marius Giura*. Angajat în Orchestra Secției de Estradă *Constantin Zărnescu* a Teatrului *Al. Davila*, Piteşti (1974-2015). A concertat sub bagheta dirijorilor: Marcel Ionescu, Florentin Delmar, Aurel Giroveanu, Edmond Deda, Valenţiu Grigorescu, Valentine Oszkiel, Dumitru Lupu, Dan Dimitriu. Membru al CREDIDAM şi U.C.I.M.R. (1996). Ca instrumentist, a participat la spectacole de divertisment revuistic şi la festivaluri de muzică uşoară: *Mamaia* (1994-1998), *Ghiocelul de Aur* (1991-2006), *Laleaua de Aur* (1984-1990). Repertoriul său a cuprins piese de muzică ușoară românească și internațională. A cântat în spectacole: *Asta-i bună!*, de Alexandru Darian și Constantin Zărnescu, muzica: Florentin Delmar și Marcel Ionescu (1973), *DO-RE-MI și va mai fi*, de Alexandru Darian și Constantin Zărnescu (1975), *Răpirea lui Casanova*, de Gheorghe Dumbrăveanu și Petre C. Petrescu, muzica: Marcel Ionescu și Ilie Tomiță (1976), *S-a găsit o glumă printre melodii*, de Dan Mihăescu, muzica: Valențiu Grigorescu (1982), *Orele serii*, regia Virgil Popescu (1988), *Revista nu dă faliment!*, de C. Zărnescu și Alexandru Darian, muzica: Valențiu Grigorescu (1993), *Un cântec pentru fiecare*, de Dorin Oancea* (2006), *Diabolik Show*, de Ion Popa, muzica: Dan Dimitriu (2007). Turnee în ţară şi în străinătate cu orchestra în: Polonia (1991, 2002), Serbia (2002 și 2011). A fost distins cu diplome, premii şi titlul de *Fiu al Argeşului* (2007).

Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, Goleşti, 2007; Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2007; Tudor, Sevastian. *Teatrul „Al. Davila" Piteşti: 60 de ani de existenţă (1948-2008)*, Edit. Paralela 45, 2008.

TEODORESCU, Marin T. (ZAVAIDOC)
(n. 8 III 1896, Piteşti, jud. Argeş – m. 13 I 1945, Bucureşti).
Interpret de muzică lăutărească.
Autodidact.
Fiul lăutarului Tănase Teodorescu, înrudit cu numeroasa familie de lăutari argeşeni, Dură. Voce de tenor, cu un registru înalt. A luat lecţii de canto de la Dumitru Mihăilescu-Toscani şi Dimitrie Cutavas. Apreciat de Petre Ştefănescu-Goangă şi George Enescu. A cântat prin multe localuri din ţară şi din străinătate. A participat voluntar la cel de-Al Doilea Război Mondial şi a cântat prin spitalele cu răniţi, alături de George Enescu şi Elena Zamora. Tot marele muzician l-a dus la Paris, la Expoziţia Internaţională (1937), unde a interpretat,



admirabil, muzică populară românească autentică, alături de Grigoraş Dinicu. A fost culegător şi creator de cântece populare, a inspirat creaţiile multor compozitori. A realizat imprimări la case discografice celebre: *Columbia*, *His Master's Voice* şi *Cristal* (1930-1939). Din repertoriu: *Cocoşel cu două creste*, *Pe deal pe la Cornăţel*, *Suflecată pân' la brâu*, *Dragostea e ca râia*, *Foaie verde spic de grâu*, *Cine mă puse pe mine?*, *Ochi albaștri drăgălași*, *Și-apoi mână, bade, mână!*, *Gornistul*, *Ţiganca*, muzica: Ionel Fernic, *Mi-ai spus că pleci*, muzica: I. Vasilescu, text: Șt. Dobrescu, *Și vom uita că ne-am iubit*, muzica: Ionel Fernic, *Din ochii care-au plâns vreodată*, muzica: Ionel Fernic, *Nu te mai pot iubi, femeie!*, muzica: Ionel Fernic, *Foaie verde firul ierbii*, *Cântecul lui Zavaidoc*, *Când eram la mama fată*, *Daolică, puică, dragă!*, *Patru boi cu lanțu-n coarne*, *M-am născut într-un bordei*, textul: Vasile Militaru, *Iarba verde din zăvoi*, *Ionică, Ionel!*, *Du-te, neică, să te duci!*, *Arde-o la pingea!*, *Și-aseară fusei la una*, *La grădina ocolită*, *Aleargă, Gheorghiță-aleargă!* Între anul 1930 şi anul 1940 a efectuat turnee în Franţa, Bulgaria, Ungaria şi Cehoslovacia. În Piteşti, a cântat la berăria *Stoica*, restaurantele *Tralea* şi *Ţuluca* pe strada *Şerban-Vodă*, iar în Bucureşti, la restaurantele: *Vişoiu*, *Carpaţi*, *La cotitură*, *Kiseleff* şi *Berbec*, unde faima cântăreţului a atins apogeul. Pentru păstrarea și promovarea valorilor culturale autentice, Primăria Municipiului Piteşti, Consiliul Local, Piteşti, Centrul Cultural Piteşti şi Asociaţia Culturală *Zavaidoc* au inițiat Festivalul Național de Muzică Lăutărească Veche *Zavaidoc* (2006~). La primele șapte ediții, *invitată de onoare* a fost chiar fiica artistului, Constanța (Pușa) Teodorescu, fostă soprană a Operei Române.

Bibliografie: Voinescu, Silvestru D. *Un secol de activitate corală în Piteşti*. Piteşti, 1971; Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Argeş. *Buletin informativ*, Nr. 4. Piteşti, Edit. Alean, 2004; Dinu, Ion M. *Oameni de seamă ai Argeşului de ieri şi de astăzi*. Piteşti, Edit. Tiparg, 2006; Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Editura TIP-NASTE, 2007.

TEODORESCU, Nicolae Gh.
(n. 4 I 1905, com. Muşăteşti, jud. Argeş– m. 25 XI 1991, com. Muşăteşti, Argeş).
Folclorist, învăţător.
A urmat Şcoala Normală la Piteşti (1919-1925). A fost învăţător în satele argeşene Brăteşti (1925-1926) şi Oeşti (1926-1930), Mansârova/azi localitate în Bulgaria (1930-1940), director de şcoală la Muşăteşti (1944-1966). *Învăţător Emerit*, a colaborat cu articole la periodicele: *Gazeta ţăranilor*, *Izvoraşul*, *Opaiţul satelor*. Lucrări monografice: *Înfăptuiri româneşti* (1944), *Muşăteşti, altar de lumină* (1947), *Muşăteşti: File de cronică* (1969), *Folclor din Oeşti* (1983) şi *Pe Argeş în sus: Oeşti – din hronicul satului: Monografie* (1988). Fondatorul şi organizatorul Muzeului Satului Muşăteşti (1969).

Bibliografie: Datcu, Iordan; Stroescu, S. C. *Dicţionarul folcloriştilor – folclor literar românesc*. Bucureşti, Edit. Ştiinţifică şi Enciclopedică, 1979; Stoica, Marian; Onofrei Margareta. *Dicţionar biobibliografic: scriitori, publicişti, folclorişti ai Argeşului*, Piteşti, Edit. Argeş Press, 2010.

THEODORESCU (Teodorescu), **Ştefan E.**
(n. 1 IV 1888, Piteşti, jud. Argeş – m. ? 1977, Bucureşti).
Editor şi librar muzical.
Şi-a însuşit practica de editor şi tipograf la Editura *Constantin Gebauer* din Bucureşti şi s-a specializat la Editura *P. J. Tonoer* din Köln, Germania. A fost sortimentist de muzică la magazinul Conservatorului, Bucureşti (1912-1914) şi fondatorul magazinului de muzică *Doina* din Bucureşti (1914). A tipărit lucrări de muzică uşoară românească, romanţe, muzică populară şi metode de pian pentru începători, contribuind la promovarea muzicii româneşti scrise.

Bibliografie: Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon biobibliografic*. Bucureşti, Edit. Muzicală, 2006.

TICUŢĂ, Elisabeta
(n. 1 II 1944, com. Muşăteşti, Argeş).
Rapsod popular.
Membră şi solistă a corului Căminului Cultural din Domneşti, promovată de Alfons Popescu*. După absolvirea Liceului *Vlaicu-Vodă* din Curtea de Argeş, urmează Şcoala Populară de Artă, Piteşti, Clasa Canto, cu Maria Dohatcu (1960-1963). Debutează ca solistă profesionistă cu Orchestra *Doina Argeşului*, în anul 1962. A fost membră în Ansamblul UGSR, angajată, prin concurs, în Ansamblul folcloric *Rapsodia Română*, din Bucureşti (1967-1970), membră în Orchestra *Doina Argeşului* şi în cea a Consiliului General al Sindicatelor din Piteşti. A obţinut Premiul I la Festivalul Internaţional de Folclor de la Cairo (1963) şi multe alte premii şi distincţii. A înregistrat melodii, culese de pe Valea Vâlsanului şi de pe Valea Râului Doamnei, la Radiodifuziunea Română, şi a realizat albume muzicale la Casa de



Discuri *Electrecord* din București. Din repertoriu: *Foaie verde meri crețești*, *A trecut dorul odată*, *De-aș ști numărul de stele*, *Sârba de la Muscel*, *Pe cărarea cu flori multe*, *Care floare-i mai frumoasă?*, *Lume, lume!*, *Maică, doar o fată ai!*, *Puiule, când oi pleca!*, *Codrule cu frunză multă!*, *A plecat neica de luni*, *Făcui casă dorului*, *Am un frate în armată*, *A-nflorit și busuiocul*, *Argeșel la Merișani*, *Astă seară pe-nserat*, *A trecut dorul odată*. Repertoriul său mai cuprinde colinde și diverse cântece religioase tradiționale: *O, ce veste minunată!*, *În iesle la Vitleem*, *Tu ești raza soarelui!*, *Trei Păstori*, *Veniți astăzi, credincioși!*, *Moș Crăciun, pribeag părinte!*, *Ia sculați, voi, gazde mari!*, *Ah, Iisuse, unde ești?*, *Dezleagă, prea curată Maică!*, *Iartă-mă, Dumnezeul meu!*, *Bucură-te, cea plină de dor!*, *Din an în an*, *Ceata credincioșilor*, *Am pierdut pe Domnul*.

A participat la festivaluri folclorice, competiții și spectacole, la turnee în Africa, Europa şi Asia. I s-a conferit titlul de *Fiică a Argeşului* (2007).

Bibliografie: Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Edit. TIP – NASTE, 2007; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi,* Goleşti, 2007; Pendiuc, Gabriela. *Şcoala Populară de Arte şi Meserii Piteşti – speranţe şi certitudini.* Piteşti, Edit. Tiparg, 2012; Oancea, Dorin; Mazilescu, Sorin. *Doina Argeşului: 60 de ani de activitate.* Piteşti, Edit. *Alean*, 2015.

TIMUŞ, Gherasim /Gheorghe/ PITEŞTEANUL

(n. 14 VIII 1849, Iaşi – m. 22 XII 1911, Bucureşti).

Compozitor, episcop, psalt, profesor.

Absolvent al Seminarului Teologic *Veniamin Costache* din Iaşi (1864), al facultăţilor de Litere din Iaşi şi din Bucureşti (1868). A obţinut titlul de *Doctor în teologie* la Cernăuţi (1884). Diacon de mir (1871), monah la Mănăstirea Cernica (1875), arhidiacon şi predicator la Mitropolia din Bucureşti (1875-1880), arhiereu cu numele de *Piteşteanu* (1886) şi vicar la Mitropolia Ungrovlahiei (1892). Profesor de Limba Ebraică şi Exegeza Vechiului şi Noului Testament la Facultatea de Teologie din Bucureşti (1884-1893), decanul Facultăţii de Teologie din Bucureşti (1887-1891). A fost episcop locotenent și episcop eparhiot



de Argeş (1894-1911). Lucrări teologice: *Introducere în Teologia Ortodoxă* (1885), *Teologia Dogmatică Ortodoxă* (1887), *Note şi meditaţii asupra Psalmilor* (1896), *Dicţionar aghiografic cuprinzând pe scurt vieţile sfinţilor* (1898). Bun cunoscător, fin interpret de muzică bisericească şi compozitor de cântări pentru strană: *Tropar la binecuvântarea pâinii*, *Troparul hirotoniei preoţilor*.

Bibliografie: Păcurariu Mircea, *Dicţionarul teologilor români*, Bucureşti, 1996; Isăroiu, Ion. *Cultura muzicală românească de tradiţie bizantină în Argeş, sec. XIX – XX.* Piteşti, Edit. Universităţii din Piteşti, 2004; ****Enciclopedia Ortodoxiei Româneşti.* Bucureşti, Editura Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă, 2010; *Dicţionar de muzică bisericească românească.* Bucureşti, Edit. *Basilica*, 2013.

TOMA, Adrian B.

[n. 1867?, Câmpulung, jud. Muscel – m. 1945?, Câmpulung, jud. Muscel].

Compozitor, profesor, psalt.

Primele studii le-a făcut la Câmpulung. În 1894, a fost învăţător, iar în anul 1903, a organizat şi a condus Şcoala de Cântăreţi de la Mănăstirea *Negru-Vodă* din Câmpulung. În 1909, s-a stabilit la Târgovişte, unde a reorganizat Şcoala de Cântăreţi *Macarie Ieromonahul*, condusă până atunci de Benone Suzeanu, din Suslăneşti-Muscel. A fost secretar şi profesor la Liceul *Ienăchiţă Văcărescu*, din Târgovişte (1910-1913; 1915-1925), profesor de muzică la Şcoala de Ţesătorie şi la Şcoala Profesională de Fete *Ioan şi C. Fussea*, Târgovişte. Dirijează Corul Bărbătesc *Doina Dâmboviţei* (1920). În 1921, a făcut parte din comisia de *Formulare a unui regulament pentru reorganizarea şi funcţionarea şcoalelor de cântăreţi bisericeşti din Biserica Autocefală Ortodoxă Română, potrivit art. 16, alin. IV din Legea clerului mirean modificată în 1909.* La al V-lea Congres al Cântăreţilor Bisericeşti, Constanţa, 22-23 VIII 1923, a propus ca la şcolile normale şi gimnaziu să se predea două ore de muzică bisericească. A compus muzică bisericească: din Sfânta Liturghie: *Binecuvântează!* şi *Unule Născut!*, glas I; *Sfinte Dumnezeule!*, glas I; *Câţi în Hristos!*, glas I, *Sfinte Dumnezeule!*, pe toate glasurile mici (1903); *Heruvic*, glas VIII; Răspunsuri finale la Sfânta

Liturghie. Din Anastasimatar: *Cântări la Vecernie şi Utrenie*, glasurile I, III, IV. *Psalm 130* pe versificaţia diaconului Gheorghe Ciocan; *Plânsul şi visul românului,* glas I; *Îndemn*, pe versurile lui M. Predescu; *Pre Tine Te lăudăm!*, glasul V, dedicate episcopului Tomisului, P. S. Gherontie Nicolau. Lucrările s-au păstrat în caietele și manuscrisele ucenicilor lui.

Bibliografie: Brânduşi, Victor, *Pagini din activitatea corală dâmboviţeană*, Târgovişte, (s.a.); *Dicţionar de muzică bisericească românească*. Bucureşti, Edit. Basilica, 2013.

TURCU (JUVERDEANU), Elisabeta (n. 16 IX 1954, satul Oeşti, jud. Argeş). Interpretă de muzică populară.
Absolventă a liceului din Corbeni, Argeş (1973), a fost angajată la Ansamblul *Doina Oltului* din Slatina.



A urmat Şcoala Populară de Artă din Piteşti și cursurile Facultăţii de Muzică *Spiru Haret* din Bucureşti (2006). La debutul în televiziune a fost acompaniată de Paraschiv Oprea (1976). În 1977, a cântat pentru prima dată la Radio. A fost solista Ansamblului *Doina* al Armatei din Bucureşti (1979), dirijor: Stelian Ungureanu. Primul disc mic *Electrecord* îi apare în 1979, după care discul mare *Argeşule, Argeşelule!* (1980), cu Orchestra Radio, dirijor: Paraschiv Oprea. A înregistrat casete audio şi CD: *Neicuță din Argeșel!* (1982), *Cine trece pe la poartă?* (1984), *Aseară vântul bătea* (1990), *Cântecul inimii mele* (1988-1991), *Lume, dragă lume!* (1998). A cântat la *Doina Argeşului*, sub bagheta dirijorilor Marin Lăutaru şi Dorel Manea*. Din repertoriu: *La mulți ani, măicuță bună!*, *Lume, dragă lume!*, *Neicuță din Argeșel!*, *Militar, milităraș!*, *De-acasă când vine dor*, *Două vorbe sfinte*, *Roata vieții*, *La alunul înflorit*, *Cântă cucul în zăvoi*, *Cântă-n codru-o turturea*. A efectuat turnee în: SUA, Israel, Canada, Rusia, Belgia, Austria, Turcia, Suedia, Coreea, Algeria, Kuweit, Germania, Afganistan. A cântat alături de: Benone Sinulescu, Ion Dolănescu, Mioara Velicu, Maria Butaciu, Maria Ciobanu şi Irina Loghin; a colaborat cu realizatorii de emisiuni folclorice: Marioara Murărescu, la *Tezaur folcloric*, Tudor Vornicu, la *Album duminical*, și Elise Stan, la *O vedetă populară*.



A câştigat premii şi trofee, la diferite concerte şi competiţii din ţară, a primit diplome acordate de către Societatea Română de Radiodifuziune şi Redacţia *Antena Satelor*. În 2011, i s-a conferit titlul de *Fiică a Argeşului.*

Bibliografie: Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Editura TIP – NASTE, 2007; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, 2011.

TURCU-PREDA, Cristina

(n. 6 V 1964, Piteşti, jud. Argeş).

Interpretă de muzică populară.

Din 1978 până în 1982 a activat în ansamblul de cântece şi dansuri populare al Casei de Cultură a Sindicatelor din Piteşti. Absolventă a Şcolii Populare de Artă din Piteşti (1978-1983), Secţia Canto Popular, cu Cornelia Voica*. A urmat cursurile Universităţii *Hyperion* din Bucureşti, Facultatea de Drept şi Administraţie Publică (2010). A activat ca solistă profesionistă în Orchestra de muzică populară *Vâlceanca* (1982-1983), şi în orchestra *Doina Argeşului* din Piteşti. În 1990, a debutat la Radio şi la Televiziunea Română.

Repertoriul cuprinde melodii olteneşti şi sârbeşti. A imprimat albume discografice: *Viață, viață!* (2001), *Femeia care-i frumoasă* (2005), *Cine e bărbat, bărbat* (2009), *Alergi, omule, o viață!* (2010). Piese din repertoriu: *De când eram o fetiță*, *Mă vorbesc dușmancele*, *La mulți ani, dragostea mea!*, *Banii, banii, banii*, *Neicuță, de dorul tău!*, *Dragostea când vine*, *Pomule, de ce te-apleci?*, *Iartă de poți!*, *Mă cert cu luna*, *Măicuță, măicuță dragă!*, *Am iubit doi ochi căprui*, *Nu știu cum poți, neicuță!*, *Zice-o vorbă că femeia*, *Se vorbește despre soacră*, *Am iubit și am cântat*, *Cât mai sunt pe astă lume*, *Și ce dacă timpul trece?* ș.a.

A întreprins turnee în: Israel (1982), Cehoslovacia (1984), Grecia (1986), Olanda (1986), Franţa (1987), S.U.A. (1988), Australia (1993), Noua Zeelandă (1994), Thailanda (1994), Turcia, Iugoslavia, Germania. Marele Premiu pentru *Cel mai Bun Solist de Muzică Populară*, decernat la Perth (Australia). A cântat alături de Goran Bregovič într-un



festival, în Grecia (1997). Colaborează cu Orchestra *Lăutarii* din Chişinău, dirijată de Nicolae Botgros. În 2011 a primit titlul de *Artist Consacrat* – cel mai bun interpret de muzică populară din Muntenia şi titlul onorific de *Fiică a Argeşului*, acordat de Consiliul Judeţean Argeş.

Bibliografie: Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Editura TIP – NASTE, 2007; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, Goleşti, 2007; Pendiuc, G. *Şcoala Populară de Artă şi Meserii Piteşti – speranţe şi certitudini.* Piteşti, Editura Tiparg, 2012.

Ţ

ŢEPOSU, Ghenadie / Argeşiu
(n. 13 IV 1813, satul Potoceni, com. Mărăcineni, jud. Buzău – m. 30 XI 1877, Cernica, jud. Ilfov).
Episcop al Argeşului, protopsalt.
A primit cinul monahal cu numele de *Ghenadie* şi a fost hirotonit diacon la Focşani, în 1833. Cântăreţ la Mănăstirea *Mărgineni*, Dâmboviţa (1837), diacon şi cântăreţ la Biserica *Ioan cel Mare* din Bucureşti (1840-1841), psalt la Biserica *Sfântul Ilie Gorgani* din Bucureşti, hirotonit preot în 1852. A slujit în limba greacă şi în limba română la *Capela Lipsca* (Leipzig). Revenit în ţară ca predicator la Biserica *Sfântul Gheorghe Nou*, din Bucureşti (1862). Numit locotenent al Episcopiei de Buzău, cu rangul de arhimandrit (1864), Episcop al Romanului, pentru câteva zile, Episcop al Argeşului (1865-1868), luându-și numele de *Argeşiu*. Preşedintele comitetului de redacţie la înfiinţarea revistei *Biserica Ortodoxă Română* (1874) şi delegat la Congresul de la Bonn (1875). Vicar al Mitropoliei Ungrovlahiei (1877). Din lucrările reprezentative: *Explicaţiile Evangheliei* (1864), *Esplicația Evangheliei din Dumineca lăsatului de carne, Matheiu 25, 3-46,* (1864), *Evanghelia populară sau Sacra Scriptură a Noului Testament* (1868), *Albina muzicală. Coprinzând în sine tipurile cele mai uzitate ale Prosomiilor (Podobiilor) celor opt glasuri, făcute a se cînta întocmai, ca în greceşte, şi Cântări Serbătorale din Triod, Penticostar, Octoih şi Minee, aplicate la tipuri întocma ca în greceşte* (1875). *A doua Carte Pastorală* (1876), *Liturghia sau explicaţia serviciului divin* (1877). A publicat numeroase articole şi studii despre muzica românească de tradiţie bizantină. A fost apreciat teolog, filosof, poliglot, singurul dintre clericii români care a avut o concepţie, strict personală, cu privire la stilul irmologic al cântărilor psaltice româneşti.

Bibliografie: Isăroiu, Ion. *Cultura muzicală românească de tradiție bizantină în Argeş, sec. XIX – XX.* Editura Universităţii Piteşti, 2004.

U

UDRESCU, Dumitru
(n. 24 II 1892, com. Săpata, jud. Argeş – m. 23 X 1981, Piteşti).
Folclorist, autor de manuale, învăţător.
A absolvit Şcoala Normală din Bucureşti (1912). Participant la Primul Război Mondial. Învăţător în comuna Săpata de Jos, județul Argeş (1919-1922), inspector şcolar (1922), învăţător în com. Cepari (1923-1928), la Şcoala Nr. 3 Piteşti (1928-1929), Şcoala de Băieţi din Curtea de Argeş (1929-1943). Apreciat autor de manuale şcolare. Secretarul Asociaţiei Învăţătorilor din Argeş, membru de onoare al Asociaţiei Folcloriştilor Argeşeni *Constantin Rădulescu-Codin.*
A redactat în colaborare cu Constantin Rădulescu-Codin revistele: *Prietenul nostru* (1923-1926), *Solidaritatea* (1928-1930), *Mioriţa* (1929).
Lucrări reprezentative: *Versuri* (1929), *Contribuţii la istoricul şcoalelor din Curtea de Argeş* (1938), *Glosar regional Argeş* (1967), *Balade eroice* (1965), *De pe Argeş – cântece şi strigături* (1967), *De pe plaiuri argeşene* (1974). A publicat numeroase articole şi studii folclorice în periodicele: *Tribuna Şcolii*, *Univers*, *Glasul Argeşului* ş.a.

Bibliografie: Datcu, Iordan; Stroescu S. C. *Dicţionarul folcloriştilor – folclor literar românesc.* Bucureşti, Edit. Ştiinţifică şi Enciclopedică, 1979; Voinescu, Silvestru D., Rizescu, N., Sachelarie, Octavian. *Argeşeni în spiritualitatea românească.* Piteşti, 1980; Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Argeş. *Buletin informativ*, Nr. 4. Piteşti, Edit. Alean, 2006; Stoica, Marian; Onofrei, Margareta. *Dicţionar biobibliografic: scriitori, publicişti, folclorişti ai Argeşului*, Piteşti, Argeş Press, 2010.

V

VARLAAM Monahul

[n. 1820, Schitul Stănişoara, jud. Argeş/ astăzi jud. Vâlcea – m 1880 ?].

Cântăreţ bisericesc, copist.

Călugăr la Schitul Stănişoara, jud. Argeş (1840) şi Cornetu, jud. Vâlcea (1842). Autor și caligraf al unui manuscris psaltic (1840), pe când era la învăţătură la mănăstirile Sinaia şi Cozia. Manuscrisul conţine cântări psaltice, semnate de Anton Pann, Petru și Grigore Lampadarie, Ieromonahul Macarie şi Daniil Protopsaltul.

Bibliografie: Ştrempel, Gabriel. *Catalogul manuscriselor româneşti. Bucureşti*, 1983;

VÂJAN, Ancuţa

(n. 2 II 1993, com. Boteni, jud. Argeş).

Interpretă de muzică populară.

A început să cânte de la 7 ani, când a fost descoperită și încurajată de învăţătorul Mihail Măgureanu. A fost solistă şi dansatoare a Ansamblului *Argeşelul* al Căminului Cultural *Ion Chelcea* din Boteni (2005). Balada *Foaie verde, foi ca bobu* a învăţat-o de la profesoara sa de limba română, Georgeta Bădescu. A participat cu Ansamblul *Argeşelul* la concursuri şi festivaluri de gen naţionale: *Rapsodia păstorească* de la Corbi, *Sârba de la Berevoeşti*, *Hora de la Bârla*, *Urcatul oilor la munte* de la Novaci-Gorj și la competiții internaţionale: Izmir şi Antalia, Turcia. Repertoriul cuprinde și piesele: *Sunt fată din Argeşel*, *Foaie verde foi ca bobul*, *Eu mă duc, codrul rămâne*, *De la Cumpăna la vale*, *Foaie verde ca bujorul* ș.a. A câștigat diverse premii și Locul I la concursul *Mugurii folclorului argeşean* (2008).

VÂRBAN, Georgeta N.

(n. 19 XI 1960, Găeşti, județul Dâmboviţa).

Interpretă de muzică populară.

Stabilită în Argeş din 1982.

Absolventă a Liceului de Matematică-Fizică, Găeşti (1980). A urmat cursuri de canto la Şcoala Populară de Artă din Bucureşti (1979-1980), cu Angela Moldovan, Mihai Mihăescu şi Sorin Lerescu. A urmat cursurile Şcolii Populare de Artă, Găeşti (1980-1981), cu Mariana Luca și ale Şcolii Populare de Artă, Piteşti (1981-1982), cu Cornelia Voica. A absolvit Facultatea de Teologie, Litere, Istorie și Arte a Universității, Pitești, Secția Pedagogie Muzicală (2017). A participat la Festivalul Naţional de Romanţe *Crizantema de Aur*, ediţiile din 1995, 1996, 2001, 2006, la Festivalul de Muzică Veche Lăutărească *Zavaidoc* (2007), la spectacolul televizat



Mărţişorul primăverii (2008). Din repertoriu: *Mi-e tare dor de casa cu cerdac!*, *Pentru ochii tăi cei dulci!*, *Și dacă va veni o zi*, *Pentru tine am făcut nebunii!*, *Inima e o chitară*, *A venit aseară mama*, *Car frumos cu patru boi!*, *Doi voinici din Valea Mare*, *Mărioară de la Gorj!* A obținut Locul I la Festivalul Naţional de Muzică Uşoară de la Braşov (1981), Locul I la Concursul de Muzică Populară, Câmpulung, Argeş (1981), la Festivalul de muzică populară *Sus pe Argeş la izvoare* (1985, 1988) și la *Festivalul Doinei*, Huedin, jud. Cluj (1988). A fost acompaniată de Orchestra Societăţii Române de Radioteleviziune, dirijori Paraschiv Oprea şi Petre Neamţu, de la TeleRadio Moldova. În 2013, a realizat un album cu cele mai frumoase piese.

Bibliografie: Ziarul *Jurnal de Dâmboviţa*, 27 VIII 2001; Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Edit. TIP – NASTE, 2007; Vasiliu, Teodor. *Istoria „Crizantemei de Aur”.* Târgovişte, Edit. Artpress, 2007; *Buletinul cultural argeşean*, nr. 4 (19), 2010.

VELEA, Marin

(n. 17 VIII 1937, com. Întorsura, jud. Dolj).

Dirijor, compozitor, folclorist, publicist, preot, profesor.

A studiat muzica la Liceul *Carol I* din Craiova, cu Petre Severin (1952-1954), la Seminarul Teologic din Mofleni, Craiova, cu Marin Brânaru, Ioasaf Ganea, Alexie Buzera (1954-1959), la Institutul Teologic din Bucureşti, între anii 1959 și 1963, cu Ene Braniște* (liturgică), Nicolae Lungu, Chiril Popescu* și Constantin Drăgușin* (ritual, tipic și muzică bisericească), Ioan G. Coman (patrologie), Alexandru Elian (bizantinologie). Absolvent al Conservatorului *Ciprian Porumbescu,* Bucureşti (1970-1974), cu Constantin A. Ionescu (teorie și solfegiu), Ion Dumitrescu (armonie), Viorel Cosma și Liviu Brumariu (istoria muzicii), Emilia Comișel și Vasile Dinu (folclor), Dumitru D. Botez și Silvia Secrieriu (cor). *Doctor în teologie* (1966) și în *muzicologie* (1998), cu teza: *Preoţi şi învăţători folclorişti şi contribuţia lor*

la dezvoltarea folcloristicii româneşti. A fost dirijor al corului Bisericii *Sfântul Ilie-Gorgani* din București (1965) și al Bisericii *Precupeții-Noi* din București (1965-1966). Profesor de muzică la şcoala din com. Borăneşti, Ilfov (1966-1968), cântăreţ bisericesc la Capela Română din Londra (1968), profesor de muzică psaltică și liniară la Seminarul Teologic din Bucureşti (1968-1971). Hirotonit diacon în București (1970). Dirijor al corului Bisericii *Sf. Ionică-Piață* din București (1971-1978). Profesor la şcoala din com. Grindu, jud. Ialomiţa (1974-1975) şi profesor de muzică psaltică la Facultatea de Teologie din București (1975-1999). Dirijorul corului Catedralei *Sfântul Elefterie* din București (1973-1993), arhidiacon (1991), preot paroh la Biserica *Sfântul Nicolae-Manea Brutaru* din București (1995). Asistent la Facultatea de Teologie din Bucureşti (1994-1997), conferențiar (1998) și profesor (2004) la Facultatea de Teologie din Piteşti. A susținut diverse conferințe, prelegeri, comunicări științifice și emisiuni radiofonice. A susţinut concerte corale la Atena, Roma şi Sofia. Distins cu *Crucea Patriarhală* a Bisericii Ortodoxe Române (2003) și membru al U.C.M.R. (2006). A publicat volume de muzicologie: *Clasici ai muzicii corale românești, laice și bisericești* (2000), *Preoţi şi învăţători folclorişti şi contribuţia lor la dezvoltarea folcloristicii româneşti.* În anul 2001, a obținut doctoratul cu teza: *Studii de muzicologie laică și bisericească* (publicate în 2003). Alte publicații: *Evoluția muzicii psaltice și a mișcării corale religioase din România* (2004), *Studii de muzicologie laică și bisericească* (2005). Muzică corală: *Liturghie în stil psaltic pentru cor mixt* (1980), *Compoziții și prelucrări corale pentru voci egale, mixte și bărbătești* (1985), *Colinde religioase pentru voci egale, mixte și bărbătești* (1993), *Cântările Sfintei Liturghii și alte cântări bisericești* (1999), *Cântările Triodului* (2003). Din compoziții: *Poem de Crăciun*, cor mixt, versuri: Corneliu Vadim Tudor, muzica: Marin Velea; *Doamne, mi-e aşa de bine!*, cor mixt, versuri: Corneliu Vadim Tudor, muzica: M. Velea; *Doamne, cât eşti de frumos!*, cor mixt, versuri: Corneliu Vadim Tudor, muzica: M. Velea; *Înapoi la Christos!*, cor mixt, versuri: Corneliu Vadim Tudor, muzica: M. Velea. Lucrări didactice: *Solfegii pentru Seminariile Teologice și Școlile de cântăreți bisericești* (1997), *Curs de teoria muzicii liniare* (2002).

Bibliografie: Popescu, David. *Marin Velea, Compoziţii şi prelucrări corale pentru voci egale, mixte şi bărbăteşti*, vol. I, în: Glas. Bis., Bucureşti, nr. 1, I-II 1985; Buzera, Alexie. *Compoziţii şi prelucrări corale pentru voci egale, mixte şi bărbăteşti, Vol. I*, în: *Mitr. Olt.*, Craiova, nr. 2, III-IV 1987; Dură, Nicolae. *Diacon prof. Marin Velea. Compoziţii şi*

prelucrări corale pentru voci egale, mixte şi bărbăteşti, în: *Mitr. Mold. Suc.,* Iaşi, nr. 3, V-VI 1987; *Dogaru, Anton. Compoziţii şi prelucrări corale de Marin Velea* în: *Trib. Rom.* Bucureşti, nr. 345, 1 VIII 1987; Stihi-Boos, Constantin. *Antologie corală,* în: *Cânt. Rom.* Bucureşti, nr. 12, 1987; Tanasoff, Valerie. Un compozitor şi cântecele sale, în: *Tin. lib.*, Bucureşti, nr. 151, 21 VI 1990; Andreiţă, Ion. *Sub semnul lui Dumnezeu şi al vocaţiei,* în: *Rom. lib.*, Bucureşti, nr. 14.726, VI 1992; Cosma, Viorel. *O preţioasă culegere de colinde religioase,* în: *Meridian,* Bucureşti, nr. 486, 24 XII 1993; B.C.B. *O carte pentru repertoriul coral religios,* în: *Rom lib.*, Serie nouă, Bucureşti, nr. 1214, 26 III 1994; Neagu, Vera Maria. *Pr. Marin Velea. Compoziţii şi prelucrări corale psaltice,* în: *Viaţa Cultelor,* Bucureşti, nr. 191 şi 192, 2000; Ionescu, Gheorghe C. *Lexicon,* Bucureşti, Edit. Diogene, 1994; Florea, Petre. *Slujitorii bisericii şi folclorul românesc,* în: *Rev. de Etnograf. Folc.* Bucureşti, Tom. nr. 5-6, 1996; Neagu, Mircea. *Preot Marin Velea. Compoziţii şi prelucrări corale psaltice,* în: *Glas. Bis.*, Bucureşti, nr. 9-12, XI-XII 2000; Drăgulin, Gheorghe. *Pr. conf. univ. dr. Marin Velea. Preoţii şi învăţătorii folclorişti şi contribuţia lor la dezvoltarea folcloristicii româneşti,* în: *Glas. Bis.*, Bucureşti, nr. 9-12, XI-XII 2001; Teianu, Ion. *Pr. conf. univ. dr. Marin Velea. Preoţii şi învăţătorii folclorişti şi contribuţia lor la dezvoltarea folcloristicii româneşti,* în: *Buletin Ştiinţific,* Piteşti, 2002; Popovici, Doru. *Marin Velea. Clasici ai muzicii corale româneşti, laice şi bisericeşti,* în: *Altarul Banatului,* Timişoara, Serie nouă, nr. 4-6, IV-VI 2003; Marinescu, Mihaela. *Marin Velea, preot şi muzician,* în: *Argeş,* Serie nouă, nr. 16, I 2003; Ionescu, Gheorghe C. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic.* Bucureşti, Editura Sagittarius, 2003; Popovici, Doru. *Clasici ai muzicii corale româneşti* de Marin Velea, în: *Altarul Banatului,* Timişoara, nr. 4-6 2003; Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon.* Vol. IX (Ş-Z). Bucureşti, Edit. Muzicală (2006); *Enciclopedia Ortodoxiei Româneşti.* Bucureşti, Editura Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă, 2010; Stoica, Marian; Onofrei Margareta. *Dicţionar biobibliografic: scriitori, publicişti, folclorişti ai Argeşului,* Piteşti, Argeş Press, 2010.

VELICU, Mariana Sorina, D.
(n. 16 XII 1953, Ploieşti, jud. Prahova – m. 4 V 2016, Piteşti, jud. Argeş).
Instrumentistă (vioară), profesoară.
Stabilită în Piteşti din 1954.
Olimpic naţional pentru interpretare la vioară (1962). Absolventă a Liceului de Muzică şi Arte Plastice din Piteşti (1972), clasa Marius Giura*. A urmat cursurile Conservatorului *Ciprian Porumbescu,* Bucureşti (1972-1976). Profesoară de vioară la Liceul de Artă *Dinu Lipatti* din Piteşti (1976-2016). A susţinut numeroase recitaluri (1976-1980). A fost membră a Corului



Ars Nova (1976-1991), a Orchestrei Cadrelor Didactice, dirijor Marius Giura* (1967-1972). A evoluat în formaţiile camerale din oraşul Piteşti. A fost membră a orchestrei Filarmonicii din Piteşti (2007-2016). Formatoare şi descoperitoare de tinere talente: Roxana Moise*, Valentin Neacşu*, Ana Maria Ţipeanu. A câştigat premii la olimpiade şcolare, pentru elevii instruiţi, şi trofee la concursuri naţionale şi internaţionale.

Bibliografie: Mitulescu, Moise. *Opus 50: Monografia Liceului de Artă „Dinu Lipatti" Piteşti.* Edit. Tiparg, Piteşti, 2007.

VESELOVSKI, Vasile

(n. 18 XII 1925, com. Găvana/Piteşti, jud. Argeş – m. 4 I 1998, Bucureşti). Compozitor.

Absolvent al Liceului *Ion C. Brătianu* din Piteşti (1940-1943). În ultimul an de liceu s-a stabilit în Bucureşti (1943-1944). A urmat Conservatorul din Bucureşti (1947-1952), cu Victor Iuşceanu, Ion Dumitrescu, George Breazul, Paul Constantinescu (armonie), Nicolae Buicliu (contrapunct), Tudor Ciortea, Theodor Rogalski (orchestraţie), Zeno Vancea (istoria muzicii), Dumitru Botez şi Ioan Vicol (dirijat cor), Jean Bănescu (canto), Irina Lăzărescu, Florin Eftimescu, Eugenia Ionescu. A absolvit şi cursurile Facultăţii de Fizico-Chimie, Bucureşti (1944-1947). Inspector la Ministerul Culturii (1952-1956), secretar muzical la Teatrul de Revistă *Constantin Tănase* din Bucureşti (1956-1963), inspector muzical la Comitetul de Cultură Bucureşti (1957-1963). A compus muzică de teatru şi muzică uşoară (pentru voce şi pian). A participat la jurizarea unor festivaluri şi concursuri de gen, în ţară şi în străinătate (Polonia – 1966, Bulgaria – 1968, Cehoslovacia – 1971 şi 1975, Belgia – 1972, Bucureşti – 1991). A efectuat turnee cu formaţii artistice (URSS – 1957, Germania (1958 şi 1967). Invitat la festivaluri şi schimburi culturale în ţări din Europa. Distins cu Premiul Uniunii Compozitorilor (1969, 1974, 1975, 1983, 1994), cu Premiul Festivalului Naţional de Muzică Uşoară de la Mamaia, 1964, Marele Premiu în 1965, 1966, 1970, 1971, 1973, 1974, 1983, 1984, 1987, 1988, 1992, 1993. A primit Diploma de Onoare la Festivalul de la Sopot, Polonia (1966) şi Ordinul *Meritul Cultural*, cl. a III-a (1969). A publicat articole în periodicele *Scânteia tineretului*, *Informaţia Bucureştiului.*

Repertoriul a fost selectat din volumul lui Viorel Cosma, *Muzicieni din România*, vol. IX, Edit. Muzicală, Bucureşti, 2006: *Îmi spusese mie Luna!* (1954), *Spune-mi ce să fac!* (1956), *O chitară cânta* (1959), versuri de Constantin Cârjan, *Fluierând pe stradă* (1963), *Ninge-n luna mai* (1963), *De ce nu eşti ca-n prima zi?* (1964), versuri de Mihai Maximilian, *Cu tine!* (1965), *Luna la Mamaia* (1965), versuri de C. Cârjan, *Cânta un matelot* (1966), versuri



de Ion Minulescu, *Scara de mătase* (1967), *Hăulita* (1968), *O mască râde, o mască plânge* (1969), *Copii de București* (1969), *Merit eu?* (1970), *Anotimpul tinereții* (1976), *Romanticii* (1981), *Nu sunt un ne-nțeles!* (1981), *Nopți* (1982), *Nu te las, tinerețe!* (1982), *Strada Speranței* (1983), *Alergând după o stea* (1986), *Și m-am îndrăgostit de tine!* (1989), *Dragă toamnă!* (1995), versuri de Mihai Maximilian. Muzică de revistă: *Băieții de la mansardă* (1957), libret de Alecu Popovici și Radu Șerban, *Revista e a noastră!* (1959), *Am trăit să văd și asta!* (1962), *Revista comorilor* (1964), libret de Bogdan Căuș și M. Maximilian, *Nu prea Albă-ca-Zăpada!* (1964), libret de Alecu Popovici, *Pălăria florentină* (1965), comedie de Labiche, în colaborare cu Radu Șerban, *Hanul revistei* (1970), *Astral music-hall* (1970), *Revista în balon* (1972), *Astă-seară, pe loc repaus!* (1974), *Nevestele vesele de la Boema* (1978), *Stela, stelele și Boema* (1982), *Fantasio color* (1986), *Bună seara, Boema!* (1989), *Academia Savoy* (1994), *Hohote în Paradis* (1996), librete de Mihai Maximilian. Muzică de film: *Nu vreau să mă-nsor!* (1961), regia Manole Marcus, *Boroboață în excursie* (1962), regia de Bob Călinescu.

Bibliografie: Păun, M. *Concertul Ansamblului de Estrada al R.P.R.*, în: *Scânt. tin.*, Bucureşti, 20 XI 1954; Oproiu, Ecaterina. *Război melodramei,* în: *Inf. Buc.*, Bucureşti, 11 VI 1957; Gillman, Călin. *Un nou spectacol la estradă,* în: *Contemporanul,* Bucureşti, 17 VII 1959; Elian, Edgar. *Turneul orchestrei Electrecord în U.R.S.S.*, în: *Inf. Buc.*, Bucureşti, 4 XI 1959; Georgescu, Saşa. *Revista e a noastră!*, în: *Inf. Buc.*, Bucureşti, 27 X 1959; Georgescu, Saşa. *Concertele lui Vico Toriani,* în: *Inf. Buc.*, Bucureşti, 17 XI 1959; J.[ean] V.[ictor] P.[andelescu). *Concertele lui Vico Toriani,* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 12, XII 1959; Paraschivescu, C. *Te cunosc de undeva!*, în: *Contemporanul*, Bucureşti, 24 VI 1960; P. B. *O realizare valoroasă a Estradei noastre,* în: *Contemporanul,* Bucureşti, 8 VII 1960; Popovici, Ion. *Prietenie prin muzică,* în: *Magazin*, Bucureşti, 10 IX 1960; Popovici, Ion. *Pentru-a doua oară la Bucureşti*, în: *Magazin*, Bucureşti, 3 XII 1960; Atanasiu, Eugen. *Nu vreau să mă-nsor!*, în: *Rom. lib.*, Bucureşti, 10 III 1961; Atanasiu, Eugen. *Revista* '62, în: *Rom. lib.*, Bucureşti, 8 VI 1961; Bărbuţă, Margareta. *În contul cărui an?*, în: *Scânt. tin.*, Bucureşti, 16 VI 1961; Câmpeanu, R.[oger]. *Revista* '62, în: *Contemporanul*, Bucureşti, 23 VI 1961; Huliera,

Dan. *Pe treptele revistei*, în: *Contemporanul*, Bucureşti, 1 IX 1961; Toma, Atanasie. *Băiatul din banca a doua*, în: *Scânt. tin.*, Bucureşti, 30 XI 1961; Andriţoiu, AI. *Băiatul din banca a doua*, în: *Tribuna*, Cluj, 18 I 1962; Munteanu, Virgil. *Băiatul din banca a doua*, în: *Teatrul*, Bucureşti, nr. I, I 1962; Gheciu, R. *Cronica discului. Muzica uşoară*, în: *Inf. Buc.*, Bucureşti, 22 II 1962; Atanasiu, Eugen. *Şarjele revistei*, în: *Rom. Lib.*, Bucureşti, 1 XII 1962; Bozianu, M. *Şarjele revistei*, în: *Inf. Buc.*, Bucureşti, 3 XII 1962; E.[lian], E.[dgar]. *Telegrame-melodii*, în; *Inf. Buc.*, Bucureşti, 27 IV 1963; S. M. *Am trăit să văd* şi *asta!*, în: *Inf. Buc.*, Bucureşti, 18 V 1963; Silvestru, Valentin. *Sub cerul muzical al Mamaiei*, în: *Scânteia*, Bucureşti, 2 IX 1963; Glliman, Omn. *Nu prea Albă-ca-Zăpada...* şi *Motanul descălţat*, în: *Contemporanul*, Bucureşti, 6 III 1964; Iosif, Mira. *Eroi de basm într-o tratare modernă*, în: *Scânteia*, Bucureşti, 2 IV 1964; Riman, Emil. *Nu prea Albă-ca-Zăpada ...* şi *Motanul descălţat*, în: *Inf. Buc.*, Bucureşti, 8 IV 1964; Elian, E.[dgar]. *Revista comorilor*, în: *Inf. Buc.*, Bucureşti, 26 VI 1964; Sandu, A.[ugustin]. *Nota* Mi *la rivalitate cu soarele*, în: *Inf. Buc.*, Bucureşti, 15 VII 1964; Cosma, Viorel. *O pasionantă întrecere muzicală*, în: *Steagul Roşu*, Bucureşti, 18 VII 1964; Dendrino, Gherase şi Pandelescu, J. V. *Muzica uşoară*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 8, VIII 1964; Elian, Edgar. *Discul.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1964; Silvestru, Valentin. *Estrada azi*, în: *Scânteia*, Bucureşti, 11 III 1965; Pârvulescu, Mariana. *Premieră la Teatrul Constantin Tănase*, în: *Rom. lib.*, Bucureşti, 28 II 1965; Barbu, Eugen. *Muzica uşoară. Caleidoscop*, în: *Rom. lib.*, Bucureşti, 23 V 1965; Pârvulescu, Mariana. *Pălăria florentină*, în: *Rom. lib.*, Bucureşti, 27 V 1965; Nedelcu, Mirela. *Pălăria florentină*, în: *Contemporanul*, Bucureşti, 18 VI 1965; Popescu, R. *Pălăria florentină*, în: *Magazinul*, Bucureşti, 22 V 1965; Florea, Mihai. *Pălăria florentină*, în: *Scânteia*, Bucureşti, 6 VII 1965; Sandu, A.[ugustin]. *Mamaia – Parada compozitorilor*, în: *Inf. Buc.*, Bucureşti, 11 XI 1965; Codreanu, Petre. *Mamaia '65*, în: *Contemporanul*, Bucureşti, 20 nov. 1965; Mihăilescu, Magda. *La Mamaia în căutarea cântecelor*, în: *Flacăra*, Bucureşti, 21 XI 1965; Cosma, Viorel. *Compozitori şi muzicologi români.* Mic Lexicon. Bucureşti, Edit. Muzicală, 1965; Bratu, Teodor. *A noua ediţie a Festivalului de la Mamaia*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 10, X 1966; Elian, E.[dgar]. *Festivalul de muzică uşoară de la Sopot*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 10, X 1966; Mihăilescu, Magda. *În urma cântecelor*, în: *Flacăra*, Bucureşti, 3 IX 1966; Lungu, Florian. *Cântece de Vasile Veselovski*, în: *Muzica*, Bucureşti, nr. 8, VIII 1966; Buzoianu, Gh. *Personalitate şi calitate în muzica uşoară. Interviu cu compozitorul Vasile Veselovski*, în: *Magazin*, Bucureşti, nr. 443, 2 IV 1966; Vulpescu, Romulus. *Afară-i vopsit gardu', înăuntru-i leopardu'*, în: *Gaz. lit.*, Bucureşti, 29 IX 1966; Ichim, Florica. *Premieră la Piatra-Neamţ*, în: *Munca*, Bucureşti, 29 IX 1966; Rusu, Ilie. *Experiment în spectacolul pentru copii*, în: *Teatrul*, Bucureşti, nr. 10, X 1966; Butnaru, Ion. *Şapte compozitori despre concurs*, în: *Inf. Buc.*, Bucureşti, 12 VIII 1966; Cosma, Viorel. *Un succes al muzicii uşoare româneşti*, în: *Steagul Roşu*, Bucureşti, 16 VIII 1966; Burnaru, Ion. *Călătorie în lumea circului.* Bucureşti, Edit. Meridiane, 1967; Rădulescu, Neagu. *Colibri Music-Hall.* în: *Inf. Buc.* Bucureşti, 11 I 1967; Motoc, Nicolae. *Navigatorii revistei.* în: *Tomis*, Constanţa, nr. 5, V 1967; Silvestru, Valentin. *Estrada pe caniculă*, în: *Contemporanul*, Bucureşti. 27 VII 1967; Solomon, Dumitru. *Consemnări pe marginea a două spectacole de estradă*, în: *Scânteia*, Bucureşti. 28 VII 1967; Pârvulescu, Mariana. *Scandal la Boema*, în: *Magazin*, Bucureşti. Nr. 510. VIII 1967; Roman, Elly. *Note* şi *notiţe ... săptămânale*, în: *Magazin*, Bucureşti, 8 VI 1968; Crişan, Mihai. *Redimensionări metaforice ale banalului*, în: *Teatrul*, Bucureşti. nr. 8, III 1968; Popescu. Radu, *Un public "ingrat"*, în: *Flacăra*, Bucureşti, 2 XI 1968; Deda, Edmond. *Parada*

muzicii uşoare româneşti. Bucureşti, Edit. Muzicală., 1968; Coman, G. *Alecu Popovici – O permanenţă: teatrul pentru copii,* în: *Săptămâna,* Bucureşti, 14 1969; Pârvulescu, Mariana. *"Poveste neterminată" de Alecu Popovici,* în: *Rom. lib.,* Bucureşti, 15 V 1969; Costin, Sebastian. *"Poveste neterminată",* în: *Scânt. tin.,* Bucureşti, 21 V 1969; Solomon, Dumitru. *Poveste neterminată,* în: *Scânteia,* Bucureşti, 5 VI 1969; Comarnescu, E.[ugen]. *Cupletul, şlagărul, baletul,* în: *Inf. Buc.,* Bucureşti, 2 IV 1969; Pârvulescu, Mariana. *Un spectacol antrenant şi două semne de întrebare,* în: *Rom. lib.,* Bucureşti, 9 IV 1969; Tricolici. C.[hiril]. *Acasă la Vasile Veselovski.* în: *Steagul Roşu.* Bucureşti. 7 XII 1969; Cosma, Viorel. *Muzicieni români.* Lexicon. Bucureşti. Edit. Muzicală. 1970; Pârvulescu. Mariana. *Cronică teatrală. "Geamandura" de Tudor Muşatescu.* în: *Rom. lib.* Bucureşti. 23 I 1970; Florea, Mihai. *"Geamandura" la Teatrul Giuleşti.* în: *Scânteia.* Bucureşti. 29 I 1970; Storin. Aurel. *Vasile Veselovski. Profil,* în: *Inf. Buc.,* Bucureşti, 4 II 1970; Traian, S. *"Roata morii" la Teatrul "Ion Creangă",* în: *Inf. Buc.,* Bucureşti, 3 IV 1970; Marin. Maria. *"Roata morii" de G. Scripcă.* în: *Teatrul,* Bucureşti. Nr. 5. V 1970; Golea. Ion. *Cânta un matelot. O croazieră cu Vasile Veselovski.* în: *Săptămâna,* Bucureşti. 14 VIII 1970; Comarnescu. E.[ugen]. *"Revista" între Galaţi şi Bucureşti,* în: *Inf. Buc .* Bucureşti. 2 II 1971; Ştefănescu, Mircea M. *Telerecording XX. Întâlniri cu muzica uşoară.* Bucureşti. Edit. Muzicală, 1972; Oţeanu, Smaranda. *Aplauze calde..., deşi pianul era încuiat.* în: *Scânteia.* Bucureşti. 9 II 1972; Dinescu. Nicolae. *Revista de altădată.* Bucureşti, Edit. Meridiane. 1973; Carandino, Nicolae. *Autori, piese şi spectacole (/966-1970).* Bucureşti, Editura Cartea Românească, 1973; Silceanu, Amza. *Teatrul în cetate.* Iaşi. Edit. Junimea. 1974; Comarnescu, Eugen. *Revista în balon.* în: *Inf. Buc .* Bucureşti. 15 I 1973; Comarnescu. Eugen. *Sus cortina la cetate!,* în: *Inf. Buc.,* Bucureşti. 5 II 1973; Oţeanu, Smaranda *Sus cortina la cetate!.* în: *Scânteia,* Bucureşti. 28 V 1973; Pandelescu. J. V. *Mamaia – adnotări finale.* în: *Contemporanul.* Bucureşti. 24 VIII 1973; Golea. I. *La Tănase: "Pardon, scuzaţi, bonsoar!".* în: *Inf. Buc.* Bucureşti. 11 III 1974; Oţeanu, Smaranda. *Premieră la Savoy.* în: *Scânteia.* Bucureşti, 22 III 1974; Silvestru, Valentin. *S-a recurs la Caragiale,* în: *Rom. lit.* Bucureşti. 28 III 1974; Comarnescu, Eugen. *Dialog cu muzica uşoară.* în: *Inf Buc .* Bucureşti, 7 XI 1974; Ionescu, Cornel. *Muzica aparţine fiecăruia,* în: *Flacăra.* Bucureşti, 7 XII 1974; Kay, Ernest. *International Who's Who in Music and Musicians' Directory.* Cambridge. 1975; Spirescu, Nicolae. *"Pardon, scuzaţi, bonsoar!",* în: *Munca,* Bucureşti. I 1975; Colibaşi, N. *Revista în "Tunelul timpului",* în: *Flacăra.* Bucureşti. 17 V 1975; Comarnescu, Eugen. *Premiera de la Teatrul C. Tănase,* în: *Inf. Buc.,* Bucureşti, 4 III 1975; Spirescu. Nicolae. *Virtuţile şi servituţile revistei.* în: Bucureşti, 10 VI 1976; Marin, Maria. *Revista cu paiaţe.* în: *Teatrul.* Bucureşti, nr. 4. IV 1976; Oţeanu, Smaranda. *Spectacolul de estradă,* în: *Scânteia.* Bucureşti. 20 XI 1977; Faur, Sanda. *Se poate? Se poate!,* în: *Femeia,* Bucureşti. IX 1977; Ducea, Valeria. *Camping-Boema.* în: *Teatrul.* Bucureşti. nr. 8, VIII 1977; Vartolomei, Luminiţa. *Confruntări şi satisfacţii,* în: *Teatrul,* Bucureşti, nr. 9, IX 1977; Ulmu, Bogdan. *Seriozitatea revistei.* în: *Rom. lit.* Bucureşti. 15 XII 1977; Comarnescu. Eugen. *Laudă omului!.* în: *Inf. Buc.,* Bucureşti. 27 V 1978; Comarnescu, Eugen. *Premieră la C. Tănase.* în: *Inf. Buc.,* Bucureşti, 6 VII 1978; Lucaciu, Ileana. *O seară veselă,* în: *Săptămâna,* Bucureşti, 21 VII 1978; Magdin, Petre. *Parada vedetelor,* în: *Săptămâna,* Bucureşti. 7 VII 1978; Neacşu, Iulian. *Nevestele vesele din Boema.* în: *Rom. lit.* Bucureşti, 3 VIII 1978; Oţeanu, Smaranda. *Nevestele vesele din Boema,* în: *Muzica.* Bucureşti. nr. 9. IX 1978; Sava. Iosif şi Vartolomei, Luminiţa. *Dicţionar de muzicii.* Bucureşti, Edit. Ştiinţifică şi Enciclopedică, 1979; Cosma, Viorel. *România muzicală.* Bucureşti, Edit. Muzicală. 1980; Comarnescu. Eugen. *Boema, slăbiciunea mea,* în: *Inf. Buc.*

Bucureşti. 31 VII 1980; Lucaciu. Ileana. *Aplauze necontenite.* în: *Săptămâna.* Bucureşti. 8 VIII 1980; Barbu. C. *Slăbiciune la Boema,* în: *Flacăra,* Bucureşti, 21 VIII 1980; Oţeanu, Smaranda. *La Boema. Un reuşit spectacol estival.* în: *Scânteia,* Bucureşti. 16 VIII 1980; Cărăpănceanu. Ştefan. *Spectacol. "Laudă omului!".* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 9. IX 1980; Cosma, Viorel. *Boema, slăbiciunea mea.* în: *Teatrul.* Bucureşti. nr. 9 IX 1980; Cosma, Viorel. *Teatrul Muzical N. Leonard. 25 ani de activitate* (1956-1981). Galaţi, Edit. Comitetului Judeţean de Cultură şi Educaţie Socialistă, 1981; Silvestru, Valentin. *Cronica estivală,* în: *Rom. lit.* Bucureşti, 29 VII 1982; Popa, Magdalena M. *Teatrul.* în: *Contemporanul.* Bucureşti, 30 VII 1982; Lucaciu. Ileana. *În ciuda ploii!.* în: *Săptămâna,* Bucureşti, 6 VII 1982; Bârlădeanu, Dan. *Stela, stelele şi Boema,* în: *Luceafărul.* Bucureşti. 7 VIII 1982; Ursulescu. F[lorin] S.[ilviu]. *Mozaic.* în: *Flacăra.* Bucureşti, 3 IX 1982; Comarnescu, Eugen. *Spectacol de virtuozitate revuistică,* în: *Inf. Buc .* Bucureşti, 4 IX 1982; Preda, Ileana. *Stela, stelele şi Boema,* în: *Viaţa Studenţească,* Bucureşti, 8 IX 1982; S.[anda] F[aur]. *Stela Popescu "în atac" la Revistă.* în: *Femeia.* Bucureşti. IX 1982; Oţeanu, Smaranda. *Un reuşit spectacol de revistă.* în: *Scânteia.* Bucureşti, 11 IX 1982; Tomescu, Ion. *Nu-i bai!,* în: *Scânt. tin,* Bucureşti, 23 X 1982; Cărăpănceanu, Şt.[efan]. *Nu-i bai!,* în: *Muzica,* Bucureşti. nr. 12. XII 1982; Bărbuţă, Margareta. *Premiera de la Teatrul Giuleşti,* în: *Inf. Buc.* Bucureşti, 23 XI 1983; Ursulescu, Octavian. *Mamaia '83 — un succes!.* în: *Scânteia tin.* Bucureşti. 8 IX 1983; Sava, Iosif şi Rusu. Petru. *Istoria muzicii universale în date.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1983; Sbârcea, George. *Muza cu har.* Bucureşti, Edit. Muzicală. 1984; Cosma, Viorel. *Confirmări pe portativul muzicii româneşti.* în: *Inf. Buc.,* Bucureşti, 5 I 1984; Paraschivescu, C. *Pălăria florentină.* în: *Teatrul.* Bucureşti. nr. 1, I 1984; Lucaciu, Ileana. *O seară plăcută.* în: *Săptămâna,* Bucureşti. 24 II 1984; Comarnescu. Engen. *Premieră estivală de succes.* în: *Inf Buc.* Bucureşti. 1 VIII 1984; Lucaciu, Ileana. *Demni continuatori:* în: *Săptămâna,* Bucureşti, 3 VIII 1984; Ursulescu, Octavian. *Revista muzicii uşoare,* în: *Muzica.* Bucureşti. nr. 5, V 1984; Bârlădeanu, Dan. *Constelaţia Boema,* în: *Flacăra.* Bucureşti, 10 VIII 1984; Buref, Flavia. *Cântecul prieten – "Strada speranţei".* Bucureşti, Edit. ATM. 1985; Neagu, Fănuş. *A doua carte cu prieteni.* Bucureşti. Edit. Sport-Turism, 1985; Popa, George. *Cronica Tv. Caravana varietăţilor.* în: *Săptămâna,* Bucureşti, 22 II 1985; Dogaru. Anton. *Cu H. Mălineanu, V. Veselovski şi I. Cristinoiu despre muzica uşoară.* în: *Rom. lit.,* Bucureşti, nr. 12, 21 III 1985; Comarnescu, Eugen. *"Boema – bucuria mea!"* şi *un spectacol de virtuozitate,* în: *Inf. Buc.* Bucureşti, 29 VII 1985; Lucaciu, Ileana. *Vânătorii de speranţe,* în: *Săptămâna.* Bucureşti. 9 VIII 1985; Comarnescu, Eugen. *Educaţie civică – un deziderat al revistei.* în: *Inf. Buc .* Bucureşti. 12 VIII 1985; Ursulescu, Octavian. *Boema, bucuria noastră... estivală.* în: *Contemporanul.* Bucureşti, 16 VII 1985; Ducea, Valeria. *Boema, bucuria mea!,* în: *Teatrul.* Bucureşti. nr. 10. X 1985; Cosma, Viorel. *40 ani în fotoliul de orchestră.* Vol. 1. Bucureşti, Edit. Muzicală. 1986; Sârbu, Cristina. *Vasile Veselovski. Portrait.* în: *Muzica,* Bucureşti, nr. 9, IX 1987; Lucaciu, Ileana. *Forţa talentului,* în: *Săptămâna,* Bucureşti, 4 IX 1987; Buhoiu, Aristide. *Boema,* în: *Universul.* New York, 16 X 1987; Roşca, Maria. *Maria Tănase.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1988; Zaharescu, George. *Copiii teribili ai operetei* şi *marea lor dragoste.* Bucureşti, Edit. Muzicală. 1988; Popa, Temistoele. *Trecea fanfara militară.* Bucureşti, Editura Litera, 1989; Caraman-Fotea, Daniela. *Meridianele cântecului.* Bucureşti. Editura Muzicală. 1989; Lucaciu, Ileana. *Pledoarie pentru revistă,* în: *Săptămâna,* Bucureşti, 11 VIII 1989; Ioan, M. *Bună seara la Boema!,* în: *Flacăra.* Bucureşti. 26 VIII 1989; Câmeci. Radu. *Bună seara, Boema!,* în: *Contemporanul,*

Bucureşti, 1 IX 1989; Ursulescu, Octavian. *Bună seara, Boema!*. în: *Micro Magazin*. New York. III 1990; Stoianov, Carmen. *Şapte cunoscuţi. compozitori şi mai multe opinii.* în: *Melos,* Bucureşti. nr. 5. VIII 1990; C. S. *Convorbire cu Vasile Veselovski.* în: *Melos.* Bucureşti, nr. 9. XII 1990; Niculescu, Zenovia. *Mamaia '90. Interviu cu Vasile Veselovski.* în: *Timp liber.* Bucureşti. nr. 9. VIII 1990; Stoianov, Carmen. *Convorbire cu Vasile Veselovski,* în: *Melos,* Bucureşti, nr. 1, I 1991; Stoianov, Carmen. *Astă-seară, nimeni să nu doarmă!*. în: *Revista Mea.* Tel Aviv, 1 V 1991; Ursulescu, Octavian. *"Aşa!" de la Tănase.* în: *Act. Muz.,* Bucureşti. 2. XII 1991; Arachelian, Vartan. *A renăscut la "Tănase" cabaretul politic,* în: *Cotidianul,* Bucureşti. 20 I 1992; Ursulescu, Octavian. *În căutarea unei vedete,* în: *Act. Muz..* Bucureşti, nr. 50. 1 IV 1992; Ursulescu, Octavian. *Eleganţa muzicii uşoare.* în: *Act. Muz.,* Bucureşti. nr. 4. 1 III 1993; Ursulescu, Octavian. *Octave,* în: *Act. Muz..* Bucureşti, nr. 77. 15 V 1993; Comănescu, Iulian. *Şi au fost serile a doua, a treia...,* în: *Ora.* Bucureşti. 26 VII 1993; Roşianu, George. *Croaziera veseliei pe lacul Michigan.* în: *Micro Magazin.* New York, 12 VIII 1993; Bârlădeanu, Dan. *O savuroasă comedie muzicală.* în: *Şi Totuşi Iubirea.* Bucureşti, nr. 42. XI 1993; Georgescu, Oana. *Academia Savoy,* în: *Act. Muz.* Bucureşti. 1994; Ficeac, Bogdan. *M-am împrietenit cu soarta şi-mi fac iluzia că o pot conduce* [Interviu]. în: *Rom. lib.,* Bucureşti, 9 VII 1994; Ursulescu, Octavian. *Mamaia în linie dreaptă,* în: *Azi.* Bucureşti, 22 VII 1994; Lucaciu, Ileana. *Personalităţi de azi,* în: *Expres Magazin.* Bucureşti. 19 I 1994; Mihalache, George, *Ce cauţi tu în viaţa mea?.* Bucureşti, Edit. Carro, 1994; Tudor, Horaţiu. *Apelul de la ora* 7, în: *Evenimentul Zilei,* Bucureşti, 17 V 1995; Ursulescu, Octavian. *Teiul de aur din oraşul Luceafărului.* în: *Spectacolul Muzicii.* Bucureşti, 24 V 1995; Ursulescu, Octavian şi Ursulescu, Florin Silviu. *Viaţa vedetelor.* în: *Doina,* Bucureşti. nr. 1, I 1995; Ursulescu, Octavian. *Iată că se poate!.* în: *Act. Muz..* Bucureşti, X 1995; Ursulescu, Octavian. *Sărbătoarea muzicii uşoare româneşti.* în: *Act. Muz.,* Bucureşti. I 1996; Cosma. Octavian Lazăr. *Universul muzicii româneşti.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 1995; Storin, Aurel. *Are tata fată mare!,* în: *Vorba lui Tănase,* Bucureşti, nr. 1, III 1996.

VINTILESCU, Petre

(n. 25 IX 1887, satul Popeşti, com. Căteasca, jud. Argeş – m. 12 VI 1974, Bucureşti).

Bizantinolog, preot, profesor.

Studii muzicale la Seminarul Teologic *Neagoe-Vodă* din Curtea de Argeş (1900-1903), la Seminarul Central, Bucureşti (1903-1907), Facultatea de Teologie din Bucureşti (1907-1911). *Doctoratul în teologie*, cu teza: *Cultul şi şi ereziile* (1926). A fost hirotonit preot în com. Răteşti – Furdueşti, jud. Argeş (1911), a fost preot-ajutător la Biserica *Maica Precista*, Piteşti (1914-1917) şi preot-paroh la Biserica *Sfântul Ioan Botezătorul* din Piteşti (1917-1928). Profesor şi director la Şcoala Normală din Piteşti, profesor la Liceul de Fete din Piteşti (1919-1928). Preot la parohia parohia *Sfinţii Voievozi* din Bucureşti (1920-1940), profesor la Facultatea de Teologie din Bucureşti, Catedra de Liturgică şi Pastorală (1928-1932 şi 1933-1950), Superior la Capela Ortodoxă de la Paris (1932-1933), decan la Facultatea de Teologie, Bucureşti (1938-1940 şi 1946-1948). A îndeplinit funcţiile: preşedinte al Consistoriului Eparhial Piteşti, revizor al Episcopiei

Argeşului, iconom, stavrofor şi consilier al Episcopiei, protoiereu al Argeşului şi preşedinte al Consistoriului Central Bisericesc (1954-1966). A publicat recenzii, comentarii, studii şi articole în revistele de specialitate şi în volumul: *Liturghierul explicat* (1972 şi 1994). Preocupări muzicale: *Despre poezia imnografică în cărţile de ritual şi cântarea bisericească* (1937); *Cântarea poporului în biserică în lumina Liturghierului* (1945).

Bibliografie: Păcurariu, Mircea. *Dicţionarul teologilor români*. Bucureşti, Edit. Enciclopedică, 2002; Ionescu, Gheorghe C. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic*. Bucureşti, Editura Sagittarius, 2003; Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon biobibliografic*. Bucureşti, Edit. Muzicală, 2006; *Enciclopedia Ortodoxiei Româneşti*. Bucureşti, Editura Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă, 2010; *Dicţionar de muzică bisericească românească*. Bucureşti, Editura Basilica, 2013.

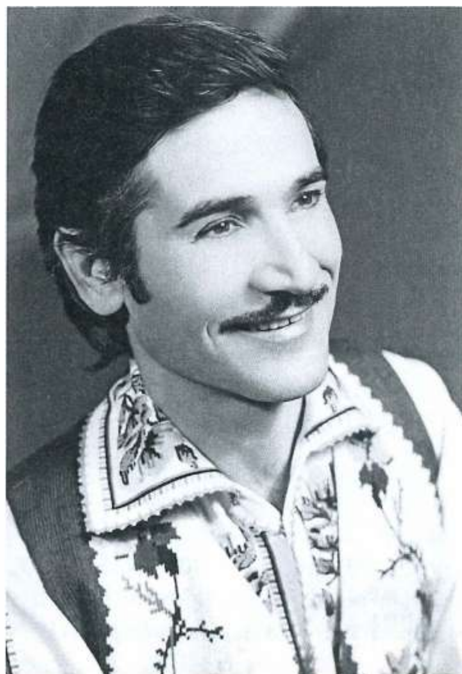
VITOMIREANU, Nicolae P.

(n. 14 I 1940, com. Bârsoiu, Regiunea Argeş/ azi jud. Vâlcea).

Solist de muzică populară.

Stabilit în Piteşti din 1963.

A urmat Şcoala Populară de Artă din Sighetu Marmaţiei (1962), Secţia de Canto, cu Alexandrina Năstase, unde a fost coleg cu renumitul solist Gheorghe Turda. Solist în Orchestra *Doina Argeşului* din Piteşti (1963). În 1998 devine impresar. A urmat cursurile Școlilor tehnice veterinare din satul



Dobrogostea, judeţul Argeş, şi din Dorohoi (1959). A fost angajat la Casa de Cultură din Sighetu Marmaţiei (1960-1962) şi apoi transferat la Orchestra *Doina Argeşului* (1963). A colaborat cu colectivele muzicale: *Căluşul*, *Vâlceanca*, *Dacia* – Piteşti. A fost discipol al lui Ion Luican şi al Ioanei Radu. A făcut turnee alături de: Maria Tănase Ioana Radu, Ion Cristoreanu, Rodica Bujor, Lucreţia Ciobanu, Maria Lătăreţu. A debutat la Televiziunea Română în 1984 şi la Radio în 1985. Din repertoriu: *Tinerel m-am însurat*, *M-am jurat de mii de ori*, *ori*, *Zi una mai săltăreaţă!*, *Unde-a pus mândra casa*, *Costică, Costică!*, *Teiule, frunză rotată!* ş.a. Discografie (CD-uri): *Doamne, pe pământul tău!*; *La hanul de*

de la răscruce şi *Balada lui Iancu Jianu Jianu* (2007-2008). Imprimă piese pe CD-ul *Rapsozii Oltului* (Râmnicu Vâlcea, 2013) și a avut contribuții la realizarea discului *Muntenia-Oltenia*, de la Casa de Discuri *Selye*, Elveţia. Membru al CREDIDAM (2006). A obținut diplome şi premii din partea CJA, pentru concertele caritabile *Flori de mai*, *Oameni pentru oameni* (2010) și, în 2011, titlul de *Fiu al Argeşului.*

Bibliografie: Stancu, Constantin. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Edit. TIP – NASTE, 2007; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, 2011.

VLĂDESCU, I.

[n.1855? Argeş? – m. 1900?]

Seminarist , copist.

A fost elev la Seminarul Teologic *Neagoe-Vodă* din Curtea de Argeş (1870-1874), a caligrafiat, în 1874, o colecţie de cântări bisericeşti.

Bibliografie: Ştrempel, Gabriel. *Catalogul manuscriselor româneşti.* Bucureşti, 1967; Ştrempel, Gabriel; Moisil, Fl.; Stoianovici, I. *Catalogul manuscriselor româneşti.* Bucureşti, 1967; Ionescu, Gheorghe C. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic.* Bucureşti, Sagittarius, 2003.

VOICA, Cornelia I.

(n. 13 X 1942, Timişoara, jud. Timiş).

Interpretă, profesoară.

Stabilită în Piteşti din 1949.

A absolvit cursurile Liceului *Zinca Golescu* din Piteşti (1960) şi ale Facultăţii



de Muzică din Timişoara (1968). A fost profesoară de Teorie, Solfegii și Canto la Liceul de muzică *Dinu Lipatti* din Piteşti (1968-1999) și la Şcoala Populară de Artă din Piteşti, între 1999 și 2007. A îndeplinit funcțiile de metodist, îndrumător cultural la Consiliul Sindical Judeţean Argeş (1968-1973) și director la Şcoala Populară de Artă din Piteşti (1980-1989). Între 1963 și 1970, membră şi prim-solistă la Teatrul de operetă de amatori din Piteşti, în operetele *Casa cu trei fete*, *Sărutul Cianitei*, *Văduva veselă*, *Vânzătorul de păsări*, regizate de maestrul Panait Victor Cotescu. Înregistrări la Radio România cu selecțiuni din scena lirică *La Seceriș*, de Tiberiu Brediceanu. Între 1970 și 1980, a participat la recitaluri și la Festivalul

de Muzică și Dans Clasic *Darclée*, Pitești. Pitești. A fost fondatoarea cvartetului vocal *Miorița*. Membră în juriul Festivalului *Laleaua de Aur* din Mioveni, județul Argeș. A susținut recitaluri alături de Ion Dacian, Cornel Țincoca, Octavian Naghiu*, Petre Ștefănescu-Goangă și Ludovic Spiess, în cadrul unor stagiuni permanente ale Teatrului muzical de operetă din Pitești (1962-1972). A contribuit la formarea unor solişti de prestigiu în muzica uşoară şi clasică românească: Ileana Şipoteanu, Felicia Filip, Otilia Rădulescu-Ipek*, Cristina Turcu-Preda*, Daniela Cernea*, Robert Chelmuş, Andra Bivol Costea*, Elena Pascu, Claudia Măru Hanghiuc*. A înființat și a pregătit grupul de copii *Argessis*, cu care a obținut premii la concursuri naționale. A obținut premii și trofee pentru interpretare. Membră a U.C.I.M.I.R. (2012). În anul 2008, pentru activitatea depusă, i s-a conferit titlul de *Fiică a Argeşului.*

Bibliografie: Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi,* Goleşti, 2008; Pendiuc, Gabriela. *Şcoala Populară de Arte şi Meserii Piteşti – speranţe şi certitudini.* Edit. Tiparg, 2012.

VOINICILĂ, Florea

(n. 27 III 1928, com. Căteasca, jud. Argeş).

Lăutar (violonist), autodidact.

A debutat la 12 ani (1940) la Radio Bucureşti, cu piesele muzicale: *Hora Gruienilor*, *Breaza lui Matache* şi *Brâul*



din Muscel. A învăţat vioara de la tatăl lui şi de la fraţii mai mari. S-a perfecţionat cântând cu Ion Matache* prin localurile *Calul bălan* și *Ciorbă de burtă*, de pe *Calea Griviței* din Bucureşti. În 1941 şi 1942 a cântat răniților de război prin spitale, alături de Zavaidoc. A fost admis în Orchestra Radiodifuziunii şi a evoluat sub bagheta dirijorului: Victor Predescu, Radu Voinescu şi Ionel Budişteanu. A fost membru în orchestra lui Zavaidoc și a interpretat piese din repertoriul marelui lăutar argeșean. Mai târziu, a absolvit un liceu comercial și o școală de muzică. A realizat înregistrări la Radio şi la Casa de Discuri *Electrecord.* A imprimat un disc mic, 45 45 EPC-10.487 (1971), acompaniat de Orchestra de Muzică Populară a Radioteleviziunii, dirijor: V. Predescu.

Din repertoriu: *Lae, chiorul*, *Di, di, murgule, di!*, *M-am născut într-un bordei*, *Joc din Topoloveni*, *Cântec de nuntă*, *Brâul din Muscel*, *Sârbă din Argeș*, *Brâul*, *Măi morare, dumneata!* Începând cu anul 2009, a participat la toate edițiile Festivalului de Muzică Lăutărească Veche *Zavaidoc*, de la Pitești. În anul 2011, pentru activitatea artistică deosebită, i s-a acordat titlul de *Fiu al Argeşului.*

Bibliografie: Stancu, C. *Interpreţi îndrăgiţi ai muzicii populare româneşti. Dicţionar.* Piteşti, Editura TIP – NASTE, 2007; Consiliul Judeţean Argeş şi Muzeul Goleşti. *Fiii Argeşului. Dicţionar de personalităţi*, Goleşti, 2011.



VRĂBIESCU, Gheorghe N.

(n. 25 III 1895, Botoşani – m. ? 1985, Piteşti, jud. Argeş).

Flautist, profesor.

Stabilit în Piteşti din 1922.

A absolvit Şcoala de Muzică, Clasa de Flaut. A avut o activitate sporadică de profesor de muzică la unele licee din Iaşi şi din Bucureşti. A fost membru al Orchestrei Simfonice de Stat. A urmat Şcoala Superioară de Comerţ din Iaşi (1913-1916). A fost distins cu brevete şi medalii (*Crucea comemorativă a războiului 1916-1918 cu baretele Carpați, Oituz și Ardeal; Steaua României*) pentru participarea la Primul Război Mondial, pe fronturile din Moldova, Muntenia și Ardeal, unde a avut, succesiv, gradul de sublocotenent, locotenent și căpitan al Regimentului 37 Infanterie *Alexandru cel Bun*. A fost contabil la Fabrica de Zahăr din Chitila (1924), profesor de contabilitate la Şcoala de Comerţ din Lugoj şi la cea din Piteşti. Fiind un bun pedagog, a îndeplinit funcția de şef de catedră şi pe cea de director la Liceul Economic/azi Colegiul Național *Maria Teiuleanu* din Pitești. În același timp, a îndeplinit, pe rând, și funcțiile de contabil și de director (1922-1960) la Banca Agricolă din Pitești, județul Argeș. Titlul de *Profesor Emerit*, ca recunoaștere a meritelor deosebite în activitatea didactică.

Bibliografie: Dinu, Ion M. *Oameni de seamă ai Argeşului de ieri şi de astăzi.* Piteşti, Editura Tiparg, 2006.

Z

ZAVRAGIU (ŞCHIOPU), Neculae Gh. [n.1844 ? – m.1930?, Vulturești, jud. Argeș].
Lăutar.
Interpret de cântece bătrâneşti şi balade din zona etnoculturală Vultureşti, Muscel, jud. Argeș. Cânta și muzică lăutărească la horele, șezătorile, nunțile și cârciumile din zonă. Repertoriul lui figurează în colecţiile cercetătorilor G. Dem Teodorescu şi Al. I. Amzulescu (56 de piese, 160 de pagini, peste 11000 de versuri dictate de Zavragiu ca informator). Dintre cele 31 de balade dictate lui Constantin Rădulescu-Codin, șase sunt inedite: *Feciorii lui Constantin Împărat*, *Cântecul lui Mihai*, *Voinea Arambaşa*, *Fulga*, *Plevina*, *Moţoi, Moţoiaş, domn din Făgăraş*.

Bibliografie: Popescu-Argeşel, Ion. *Vultureşti-Muscel 1512-2005*, Sibiu, Editura Universităţii *Lucian Blaga*, Sibiu.

ZMEU, Ioan E.
(n. 30 I 1860, Botoşani – m. 28 IV 1922, Curtea de Argeş).
Compozitor, psalt, profesor, folclorist.
A început studiile muzicale cântând în strana bisericii din Botoșani, la care oficia tatăl lui, Emanoil Zmeu. A urmat Școala de de Cântăreți Bisericești din Iași, unde a fost fost coleg cu protopsalții și compozitorii Dimitrie Suceveanu și Filip Paleologu. A învățat limba greacă și s-a specializat în muzica bizantină cu diverşi dascăli de la Constantinopol, Atena şi Ierusalim. A fost protopsalt la Capela familiei boiereşti Balş din Dumbrăveni, jud. Botoşani. Protopsalt la Episcopia din Râmnicu Vâlcea, unde era era episcop Iosif Bobulescu, unchiul lui. A fost dascăl de psaltichie la Școala de Cântăreţi Bisericeşti din Râmnicu Vâlcea (1882-1886). Protopsalt la Catedrala Episcopală de la Curtea de Argeş, concomitent profesor şi apoi director la Şcoala de Cântăreţi Bisericeşti din Curtea de Argeş (1886-1894), cântăreţ II, protopsalt și profesor la Școala de Cântăreți Bisericești a Mitropoliei din Bucureşti (1894), copist în Cancelaria Mitropoliei, secretar al Consistoriului Mitropolitan din Bucureşti, protopsalt şi profesor de psaltichie la Episcopia Argeşului din Curtea de Argeş, profesor la Şcoala de Cântăreţi Bisericeşti din Piteşti. În 1910, împreună cu Mihail Chiriţă şi Vasile Predeanu, reînfiinţează Şcoala de Cântăreţi Bisericeşti de la Curtea de Argeş, Argeş, unde a predat muzica până în 1918. Lucrări de muzică psaltică reprezentativă: *Cele unsprezece slave duminicale de la Utrenie (Voscresne), prelucrate în mod practic* (1884), *Utrenier şi Liturghier cari cari cuprinde cele mai frumoase şi alese cântări ale celor mai mulţi autori*



bisericeşti (1892). *Anastasimatar practic, raro-grabnic, prelucrat după Macarie, Anton Pann şi Dimitrie Suceveanu* (1903).

A întocmit o culegere de folclor *Cântece vechi şi noi. Adunate, puse pe note şi manuscrise de subsemnatul, I. Zmeu* (1888) şi lucrări didactice: *Extract din teoria muzicii ecleziastice pentru unsul şcoalelor de cântăreţi din ţară* (1903). În 1908, a editat la Buzău *Slujba sfinţirii bisericii. Catavasierul muzical*, tomul *Utreniei* și tomul *Liturghiei* (1904), *Slujba Sfințirii Bisericei* (1899), *Cântece vechi și noi* (manuscris), *Heruvic* (1896).

Bibliografie: Ionescu, Gheorghe C. *Muzica bizantină în România. Dicţionar cronologic.* Bucureşti, Edit. Sagittarius, 2003; Isăroiu, Ion. *Cultura muzicală românească de tradiţie bizantină în Argeş, sec. XIX – XX.* Piteşti, Edit. Universităţii din Piteşti, 2004; Cosma, Viorel. *Muzicieni din România. Lexicon biobibliografic.* Bucureşti, Edit. Muzicală, 2006; *Enciclopedia Ortodoxiei Româneşti.* Bucureşti, Editura Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă, 2010; *Dicţionar de muzică bisericească românească*, Bucureşti, Edit. Basilica 2013.

ARTA SUNETELOR ÎNTR-UN DICȚIONAR NECESAR

Am în față o carte de o înaltă ținută științifică. Ea îmi bucură sufletul mai mult decât pot spune în cuvinte. Este lucrarea pe care autoarea a intitulat-o sugestiv *Memoria muzicală argeșeană și musceleană – Dicționar.* Este o carte care ne vorbește despre numărul mare de personalități creatoare în domeniul artei sunetelor, despre formații corale, orchestrale și camerale, despre numeroși interpreți cunoscuți în țară și în străinătate.

De la Școala de psalți fondată de Doamna Chiajna a Țării Românești în anul 1552 la Câmpulung Muscel, pe timpul principelui Mircea al V-lea Ciobanul, până la actuala Filarmonică de la Pitești, este aproape o jumătate de mileniu.

Cultura muzicală în Argeș are tradiții bogate, realizări estetice de înalt prestigiu, contribuții originale la tezaurul nepieritoarelor valori ale artei sunetelor.

Lucreția Picui a adunat în dicționarul său date biografice, muzicologice, folcloristice, cronologice și instituționale despre interpreți celebri din Argeș și Muscel și despre modul cum arta lor s-a impus în conștiința iubitorilor de frumos.

O bogată bibliografie însoțește fiecare articol al dicționarului. Sunt puse în valoare lucrări de sinteză, studii muzicologice, cronici la concerte, scrieri cu caracter memorial, date de arhivă, mărturii din țară și străinătate.

Dicționarul Lucreției Picui este rezultatul unui efort imens, întreprins cu rigoare științifică, devotament față de capodoperele culturii noastre și cu dorința de a scoate la lumină pagini mai puțin cunoscute din istoria valorilor care ne reprezintă în timp și în lume.

Este reconfortant să constați, pe baza unei documentări severe, cât de abundente sunt manifestările muzicale în spațiul argeșean și muscelean încă din cele mai vechi timpuri.

Caracterul social al manifestărilor muzicale apare în sinteza Lucreției Picui într-un mod mai mult decât evident. Ca în orice alt domeniu al artei, trăirea muzicii și crearea ei sunt acte individuale. Dar participarea oamenilor la manifestările muzicale și experiența compozitorilor, interpreților și a publicului sunt acte sociale.

Preocupările științifice din domenii precum sociologia muzicii, etnomuzicologia, estetica muzicală și psihologia creației apar cu un important spor de claritate datorită dicționarului realizat de Lucreția Picui.

Ca să finalizezi o astfel de lucrare sunt necesare calități extra-științifice, respectiv extra-intelectuale. E nevoie de un țel clar, de o voință aspră, îndârjită, de dorința acaparantă de a nu ceda atunci când încercările îți stau în cale, de criteriile severe ale lucrului bine făcut.

Lucreția Picui îmi impune respect, admirație și recunoștință pentru că îmbină în lucrul ei știință, conștiință și o înaltă ținută civică și morală. Ea este o personalitate intelectuală exemplară.

Eu mă consider profund implicat în evoluția preocupărilor muzicale și muzicologice la Pitești. Ca redactor-șef al revistei literare *Argeș*, am pledat, alături de alți iubitori ai muzicii, pentru fondarea actualei Filarmonici din municipiul nostru. În paginile revistei *Argeș* am publicat numeroase articole, studii, dezbateri, eseuri și cronici dedicate artei sunetelor. În mod deosebit am fost preocupat de discuțiile științifice pe care unii savanți muzicologi le-au dedicat moștenirii noastre psaltice.

Acum, când scriu acest text, răsfoiesc colecția revistei *Argeș* conduse de mine și sunt bucuros să constat că în paginile ei au apărut, aproape în fiecare număr, articole și studii semnate de personalități ilustre ale muzicologiei românești.

Unul dintre motivele pentru care adeziunea mea sufletească la splendida sinteză științifică a Lucreției Picui este totală se datorează modului cum i-a prezentat pe compozitorii noștri și pe psalții de odinioară.

Cultura română este ilustrată, între altele, de zecile de mii de pagini cu muzică psaltică minuțios caligrafiate în scriptoriile mănăstirești de compozitori de strălucită vocație.

Rădăcinile artei muzicale sunt vechi și străvechi în cultura română.

Lucreția Picui acordă un egal interes marilor formații simfonice, corale și camerale moderne, profesorilor de muzică din diverse instituții, muzicologilor, interpreților, festivalurilor, concursurilor și evenimentelor legate de arta sunetelor.

Citesc acest dicționar și nu mă satur de forța lui revelatoare. Lucreția Picui a lucrat singură un *opus magnum*, pentru care ar fi fost necesar un institut întreg, cu numeroși angajați și colaboratori externi.

Îi mulțumesc pentru acest *opus magnum*, îndeosebi pentru excepționala lui forță revelatoare.

Am citit dicționarul cu creionul în mână, pentru a scoate date din el și m-am simțit bine ca iubitor al muzicii, ca muscelean și argeșean, ca iubitor de frumos, pur și simplu.

Cu admirație, sfială și recunoștință vă sărut mâna, stimată doamnă Lucreția Picui!

București, 25 martie 2017.

Mihail Diaconescu

CUPRINS

Erata

La pagina 122, coloana I, rândul 9, în loc de "15 decembrie 1967", se va citi "2 I 1968".

La pagina 134, coloana I, rândurile 19 şi 23, în loc de "2005", se va citi "2007", iar la rândul 31, în loc de "26 iunie", se va citi "20 iunie".

La pagina 283, coloana I, rândul 29, în loc de "25 VII", se va citi "25 VI".

La pagina 209, coloana a II-a, rândul 13, se va citi doar "(n. 1 VI 1948, Smeura, judetul Argeş)".

LUCREȚIA PICUI s-a născut la 4 septembrie 1955, în orașul Câmpulung, județul Argeș. Absolventă a Facultății de Filologie din cadrul Universității *Al.I.Cuza* din Iași (1980), profesor în Topoloveni, județul Argeș, iar din 1988, șef al Secției *Colecții Speciale* și expert în carte veche românească, bibliologie și bibliofilie la Biblioteca Județeană *Dinicu Golescu* Argeș. Participă la conferințe naționale și internaționale. Publică articole în reviste de specialitate și în volume de bibliologie. Apariții editoriale: *Album bibliofil,* Pitești, 2005, și volumul de poezie *Fără anestezie*, Pitești, Editura Tiparg, 2011. Membră a Asociației Folcloriștilor Argeșeni *Constantin Rădulescu-Codin*. Redactor de specialitate la *Enciclopedia Argeșului și Muscelului.* În semn de recunoaștere a meritelor literare, culturale și științifice, i s-a conferit titlul onorific de *Fiică a Argeșului* (2011).



Mărturisesc deschis că nu i-am cunoscut preocupările acestei autoare din Pitești, care a avut curajul și forța de a lupta singură în culegerea de date, informații, fotografii, documente, din dorința fructificării unui tezaur ascuns, menit să pună în valoare un teritoriu spiritual, de cinci secole, al vechii Țări Românești.

Apariția dicționarului muzicii argeșene și muscelene, primul dicționar de acest gen din țară, reprezintă un pas important al autoarei în valorificarea patrimoniului artistic local și va constitui un îndemn și pentru alți cercetători de a încerca să îi urmeze exemplul și curajul.

Câți lexicografi autohtoni, unii de mare suprafață națională, nu au atacat asemenea proiecte gigantice, fără a putea finaliza până la sfârșitul vieții asemenea complexe lucrări?

Iată că, printr-o migăloasă cercetare, Lucreția Picui a relevat un prețios tezaur cultural-artistic, punând în lumină o serie de resurse muzicale (asociații, fundații, instituții, societăți, ansambluri, festivaluri, școli, personalități), unele uitate, iar altele de dată recentă sau mai puțin cunoscute.

Viorel Cosma

Proiect editorial dedicat
Centenarului Marii Uniri



www.scoalaardeleanacluj.ro
ISBN 978-606-797-333-4

